
MÜSTƏQİLLİYİMİZ
ƏBƏDİDİR

HEYDƏR
ƏLİYEV

100

*Çoxcildlik Azərbaycan Respublikasının
Prezidenti cənab İlham Əliyevin
«Azərbaycan Respublikasında 2023-cü ilin
«Heydər Əliyev ili» elan edilməsi haqqında»
2022-ci il 29 sentyabr tarixli
Sərəncamına əsasən təkrar nəşr edilir*

AZƏRNƏŞR
BAKİ - 2023

HEYDƏR ƏLİYEV

çıxışlar • nitqlər

---

bəyanatlar • məktublar

---

müsahibələr • məruzələr

---

müraciətlər • fərmanlar

AZƏRNƏŞR
BAKİ - 2023

HEYDƏR ƏLİYEV

MÜSTƏQİLLİYİMİZ

ƏBƏDİDİR

---

b i r i n c i k i t a b

---

iyun, 1993 - oktyabr, 1993

AZƏRNƏŞR
BAKİ - 2023

BBK 66.3(5Aze)8

Ə - 65

Buraxılışına məsul
akademik

RAMİZ MEHDİYEV

ƏLİYEV HEYDƏR

Ə 65 Müstəqilliyimiz əbədidir. B., Azərnəşr, 2023, 408 səh.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin çoxcildlik əsərlərinin birinci cildinə dəyişmə şəxsiyyətin xalqın istəyi və tələbi ilə yəni-
dən ölkə rəhbərliyinə gəldiyi 1993-cü ildəki dövrdə çıxışları, nitqləri, bə-
yanatları, müraciətləri, müsahibələri və s. toplanmışdır. Bu materiallar-
da ölkəmizin həmin dövrünün ictimai-siyasi həyatında baş vermiş mü-
rəkkəb proseslər müdrikliklə, obyektiv şəkildə təhlil olunur. Böyük si-
yasi-tarixi və elmi-nəzəri əhəmiyyət kəsb edən kitabda müstəqilliyin qo-
runub saxlanılmasının, inkişaf etdirilməsinin dahiyanə praktiki təcrübəsi
əksini tapmış, milli dövlət quruculuğu prosesinin başlıca istiqamətləri də-
qiqliklə və uzaqgörənliklə müəyyənləşdirilmişdir.

Ə $\frac{0801000000}{M - 651(07) - 2023}$ Təkrarnəşr

© Azərnəşr, 1997

© Azərnəşr, 2023

NƏŞRİYYATDAN

Ümummilli lider Heydər Əliyevin zəngin və mənalı ictimai-siyasi fəaliyyətinin 1993-cü ilin iyunundan sonrakı dövlət başçısı kimi mühüm dövrünü əhatə edən «Müstəqilliyimiz əbədidir» kitabı ilk dəfə Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı – Azərnəşr tərəfindən 1997-ci ildən başlayaraq 46 cildə nəfis tərtibatda nəşr edilmişdir.

Heydər Əliyev irsinin öyrənilməsi üçün əsas mənbə kimi: «Müstəqilliyimiz əbədidir» çoxcildliyi artıq respublika ictimaiyyətinə yaxşı məlumdur. Cildlərin xronoloji ardıcılıqla təqdim edilməsi tədqiqatçılar üçün geniş imkanlar yaradır. Çoxcildlikdə Heydər Əliyevin müxtəlif ölkələrə səfərləri, sammitlərdə iştirakı, görüşləri, bəyanatları, məktubları, Ermənistan–Azərbaycan, keçmiş Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı mühüm çıxışları, ölkəmizə gələn xarici ölkə rəhbərləri, nüfuzlu beynəlxalq təşkilat nümayəndələri və digər qonaqlarla görüşləri zamanı çıxış və nitqləri, digər materiallar o dövrün öyrənilməsi üçün dərs vəsaiti kimi qəbul olunur.

Azərnəşr ölkə Prezidenti kimi fəaliyyətə başladığı gündən ümummilli lider Heydər Əliyevin çoxşaxəli siyasi fəaliyyətini, dövlətçilik fəlsəfəsini və zəngin irsinin təbliğini nəşr edərək, geniş oxucu kütləsinə və gələcək nəsillərə çatdırmışdır.

«Azərbaycan Respublikasında 2023-cü ilin «Heydər Əliyev ili» elan edilməsi haqqında» Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2022-ci il 29 sentyabr tarixli Sərəncamından ruhlanan Azərnəşrin kollektivi görkəmli siyasi və dövlət xadimi Heydər Əliyevin «Müstəqilliyimiz əbədidir» çoxcildliyini akademik Ramiz Mehdiyevin yenilənmiş geniş təqdimat məqaləsi ilə təkrar nəşr edib oxuculara çatdırmağı qarşısına məqsəd qoyub. Bu addım zərurətdən irəli gəlir, çünki qeyd etdiyimiz kimi, gənc nəslin, yeni yaranmış qurumların, tədqiqatçıların, politoloqların və geniş oxucu kütləsinin bu zəngin irsin öyrənilməsinə böyük ehtiyacı vardır.

Hesab edirik ki, bu kitablar xalqımızın milli sərvətidir və bu qiymətli irs zaman-zaman öyrənilməli, gələcək nəsillərə ərməğan edilməlidir.

BÖYÜK MISSİYANI GERÇƏKLƏŞDİRƏN DÜHA

*«Heydər Əliyevin hər bir əsəri dərslikdir –
vətəndaşlıq, dövlətçilik və Vətənə sevgi dərslidir!»*

Dövlət qurmaq, müstəqil yaşamaq bəşər tarixində heç də bütün xalqlara nəsib olmur. Milli quruculuğun lideri kimi, xalqın böyük əzm və etimadına layiq olmaq siyasətçinin, dövlət xadiminin fədakar əməyini, böyük dühasını tələb edir. Tarixdə vaxtı ilə dövləti olan, sonra müxtəlif səbəblərdən varlığına son qoyulan ölkələr də, zahirdə öz suverenliyini hissə-hissə itirən (Ermənistan kimi) formal müstəqil dövlətlər də az olmamışdır. Dövlətlərin yaranması və inkişaf tarixi çox çətinliklərdən keçib, çiçəklənmə və tənəzzül dövrlərini yaşayıbdır. Bütün bu proseslərdə danılmaz və ümumi olan bir cəhət var. Bu həmin proseslərin həlledici bir amilə «milli siyasi lider» faktoruna bağlı olmasıdır. Hər bir dövlətin uğurları bu konkret amildən asılı olur.

XX əsrdə Azərbaycan xalqı iki dəfə müstəqillik qazanaraq, milli dövlətçiliyini qurmaq imkanı əldə etmişdir. 1918–20-ci illərdə mövcud olmuş Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyəti məlum səbəblərdən süquta uğrasa da, əsrin sonlarında – 1991-ci ildə tarixi ədalət yenidən bərpa edildi. SSRİ imperiyası dağıldı və Azərbaycan xalqı öz tarixi haqqına – milli müstəqilliyinə nail oldu. Lakin müstəqillik digər keçmiş sovet respublikaları ilə müqayisədə Azərbaycana böyük qurbanlar və çətinliklər bahasına başa gəldi. Xalqımızın uğrunda əsrlərlə ardıcıl mübarizə apardığı milli azadlığına, dövlət müstəqilliyinə mane olmaq, onun mübarizə əzmini qırmaq üçün məkrli siyasi təxribatlar mexanizmi işə salındı. Ermənistanın Azərbaycan torpaqlarını işğalı, respublikamızı daxildən parçalamaq və

xalqımızı vətəndaş müharibəsi girdabına sürükləmək cəhdləri, daxili və xarici düşmən qüvvələrin gənc, müstəqil respublikamıza qarşı ideoloji-siyasi və hərbi təxribatları Azərbaycanı hansı çətinliklər və tarixi sınaqlarla üz-üzə gəldiyini göstərir. Lakin bunlar xalqımızın mübarizliyini, gələcəyə inamını, milli-mənəvi mətanətini sarsıda bilmədi. Azərbaycan xalqı qədim və şərəfli tarixinin bu keçməkeşli və ziddiyyətli dönməsinə də mərdliklə sinə gərdi, azadlıq, demokratiya yolundan dönmədi.

Ötən əsrin 90-cı illərində baş verən hadisələr ölkədə vəziyyəti ən təhlükəli həddə çatdırmışdı. Məhz xalqın belə bir ağır məqamında dünya şöhrətli siyasətçi Heydər Əliyevin müqəddəs xilaskar missiyası ilə böyük siyasətə qayıdışı xalqın istəyi və arzusu ilə yenidən ölkə rəhbərliyinə gəlişi Azərbaycanda illərlə davam edən anarxiyaya, siyasi hakimiyyətsizliyə, etnik separatçılığa son qoydu. Böyük şəxsiyyətin siyasi müdrikliyi, uzaqgörən siyasəti sayəsində əldən getməkdə olan dövlət müstəqilliyimiz, milli azadlığımız qorunub saxlandı. Tarixdə adı dövlətçiliyin simvoluna çevrilən və onunla qoşa çəkilən çox az siyasi liderə rast gəlmək olar. Tanrının və taleyin hökmü ilə müstəqil dövlətimizin ən müasir tarixi də belə liderin adı ilə bağlıdır və dövlətçilik salnaməsinə şanlı səhifələr məhz onun siyasi xətti ilə, rəhbərliyi ilə yazılıb. XX əsr tarixində, dünya siyasətində etiraf edilən fenomen şəxsiyyət Heydər Əliyevin yaratdığı milli dövlətçilik tarixin bizə bəxş etdiyi milli sərvətdir və onun dəyərini dərk etməliyik.

İstər Azərbaycan tarixində, istərsə də xalqın yaddaşında Heydər Əliyev müstəqil və suveren dövlətin simvolu, xarizmatik siyasət dahisi, cəsur insan və ən böyük vətəndaş kimi qalmışdır və qalacaqdır. O, Azərbaycanın ən yeni tarixində bütöv bir epoxanı özündə təəcəssüm etdirən, müstəqil dövlətin siyasi, iqtisadi, hüquqi, sosial-mədəni, elmi əsaslarını yaradan, onların ardıcıl inkişafını təmin edən siyasi kursun və milli inkişaf strategiyasının müəllifidir. Bu gün biz azərbaycanlıların ölkəmiz haqqında danışanda fəxr edə biləcəyi, qürurla öyünəcəyi çox uğurları var. Onların istisna olmadan hamısı

Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Müstəqil Azərbaycanda elə bir sahə yoxdur ki, onun inkişafında Heydər Əliyevin izi, zəhməti olmasın.

Belə deyim var ki, insanlar yaxşıya tez alışır, onları adi kimi qəbul edir. Azərbaycanı əvvəllər görən, uzun zaman burada olmayan və yenidən gələn insanlar onun nə qədər inkişaf etdiyini görər-kən, heyrətlərini gizlədə bilmirlər. Bu həmin qadir siyasətin təntənəsidir.

Milli dövlət və milli lider müasir tarixin fenomenləridir. Ümumi qənaətə görə, XX əsrdə «dövlət» və «şəxsiyyət» anlayışları bir simada – «milli lider» simasında cəmlənə bilmiş və həmin əsr tarixə dünya şöhrətli liderlər bəxş etmişdir. Azərbaycan xalqının ümummillili lideri Heydər Əliyev həmin lider şəxsiyyətlərdən biridir. Milli lider olmağın meyarları və izahı müxtəlifdir. Aristotel yazırdı ki, «siyasi liderliyin ilkin şərti dövlətin gələcəyini öncədən görmək və gördüyünü həyata keçirə bilməkdir».

Adətən, dünyanın klassik siyasi sistemlərində (məsələn, ABŞ-da) dövlətin Konstitusiyasını yaradanlar millətin, xalqın lideri hesab edilə bilirlər. Həmin konstitusiyalarda dövlət başçısının, Prezidentin səlahiyyət və vəzifələri barədə yazılır. Onlar dövlətin daxili və xarici siyasətini müəyyən edən, onu beynəlxalq münasibətlərdə təmsil edən ali vəzifəli şəxslər kimi qeyd edilir.

Onun xalq üçün gördüyü, sadalanması mümkün olmayan başqa neçə-neçə tarixi xidmətləri, fədakarlıqları var. Təkcə bu misal; ümummillili liderin həm yaddaşımızda, həm də azərbaycanlıların qəlbində tutduğu müstəsna tarixi yer haqda təsəvvür əldə etməyə imkan verir. Həm də göstərir ki, Heydər Əliyevin xidmətləri dünya siyasi sistemlərində müəyyən edilən «milli lider» çərçivəsinə, hüdudlarına belə, sığmır. Bu necə baş verir?

Dövlətlər kimi, dövlət başçıları da çoxdur və hər birinə siyasi lider olmaq nəşib olmur. Siyasi liderliyin mahiyyəti dövlətinin milli maraqlarına cavab verən yeganə və bənzərsiz inkişaf yolunu müəy-

yən etmək, xalqını yeni zəfərlərlə dolu qalibiyyətli gələcəyə aparan siyasəti təmin etməkdir.

Buna görədir ki, həyata keçirilən siyasətin nəticələri ayrıca dövlətin uğurlar tarixinə çevriləndə sanki möcüzə baş verir. Milli lider həyatdan getsə də, onun siyasi xətti institusionallaşır – siyasi idarəçilik nəzəriyyəsinə, alternativli olmayan dövlətçilik fəlsəfəsinə, milli quruculuğun nəzəriyyə və təcrübəsinə çevrilir. Daha dəqiq deyilsə, «əbədiyaşar milli quruculuq elmi» zirvəsinə yüksəlir. Hər gələn nəsil yenidən və yenidən bu siyasi irsi öyrənməli olur. Onların həyatda ən böyük nailiyyəti kimi yeni dövlətçilik, müstəqil respublika, yeni Konstitusiya, əvvəlki heç bir idarəçilik formasına bənzəməyən milli quruculuq yolunun siyasi fəlsəfəsi sonrakı nəsillərə nemət və irs kimi qalır.

Buna görədir ki, Heydər Əliyev aramızdan getsə də, onun yaratdığı dövlətçilik fəlsəfəsi hər gün bizimlə qoşa, bizdən öndə adımlayır, yaşayır.

Dünya tarixinin təcrübəsi göstərir ki, böyük şəxsiyyətlərin ideyaları cəmiyyətdə baş verən hadisələrə çox ciddi təsir göstərir. Bu baxımdan milli liderin dünyagörüşü, həyat təcrübəsi və siyasi iradəsi inkişaf strategiyasının xüsusiyyətlərini şərtləndirir, ən çətin məqamlarda belə, optimal seçimlər etməyə imkan verir. XX əsrin sonu Azərbaycan xalqının həyatında taleyüklü bir dövrdür. Tarixin bu dövründə baş verən hadisələr dahi tarixi şəxsiyyəti – Heydər Əliyevi siyasi səhnəyə gətirmişdir. Dünya siyasi tarixində baş verən hadisələrin mürəkkəbliyi, bir quruluşa malik dövlətlərin məhvi, digərlərinin yaranması baxımından XX əsrin sonları heç bir dövrə müqayisə edilə bilməz. Azərbaycan mövcud olduğu coğrafiyası, zəngin təbiəti, Şərq və Qərb arasında ortaqlar-sintez sivilizasiya missiyası ilə tarixboyu diqqət mərkəzində olmuşdur və belə bir dövlətin lideri olmaq daha da çətindir.

Heydər Əliyevin siyasi xidmətlərini dəyərləndirmək üçün ilk növbədə onun hakimiyyətə gəlişi zamanı mövcud olan dəyişiklik və inqilab dalğasının nə qədər güclü mənbələrdən yönəldildiyini yada

salmaq kifayətdir. Xarici və daxili siyasi milli gündəlikdə duran məsələlərin mürəkkəbliyi, anti-Azərbaycan qüvvələrinin son dərəcə fəallaşması səhv etmək imkanlarını tükəndirmişdir.

Keçən əsrin sonlarında sivilizasiya qarşısında duran problemlər həm tarixi miqyası, həm də mürəkkəbliyi baxımından, demək olar ki, bütün dünya ölkələri üçün yeni problemlər idi. Onların başlıca spesifikasiyası isə bu sahədə tətbiq edilə biləcək universal beynəlxalq təcrübənin olmaması idi. Başqa ölkələrin təcrübəsi isə konkret məkanların siyasi, mədəni-tarixi spesifikasiyası ilə üz-üzə gəldikdə yeni-yeni problemlər spektrini şərtləndirirdi.

Milli dövlətin yaranmasında və inkişafında, milli birliyin və maraqların təmin edilməsində milli liderin tarixi rolu əvəzənilməzdir. Çünki bütün bu məsələlərin həlli onun şəxsi keyfiyyətinə, inamına və təcrübəsinə əsaslanır. Bu, inkaredilməz faktdır. Milli maraqlar millətin gələcək inkişaf məqsədlərinin təyin edilməsi ilə səciyyələnir. Dövlət başçısı bu məqsədlərin və ona nail olmaq üçün vasitələrin seçimini, fəaliyyət planının hazırlanmasını təmin etməklə milli maraqların müəyyənləşməsində əsas rolunu öz üzərinə götürür. O, riskləri və mövcud vasitələri dəyərləndirir, ölkənin xoşbəxt gələcəyini təmin edəcək yeni perspektivlər haqqında qərarlar verir.

Azərbaycan xalqının dövlətçilik tarixində mürəkkəb mərhələlər çox olmuşdur. Tarixboyu bütün çətinliklərə rəğmən heç bir qüvvə xalqımızın dövlətçilik arzularını, əhəmətlərini məhv edə bilməmiş, əksinə, hər dəfə tarixi şəraitə müvafiq olaraq milli, müstəqil respublika yaratmaq yönündə səylər qarşısalınmaz səli kimi yenidən baş qaldırmışdır.

Məhz Heydər Əliyevin xidmətləri sayəsində Azərbaycanda dövlət müstəqilliyinin əsasları gücləndirildi. Bu illərdə xalqımız qeyri-adi cəhanşümul tarixi proseslər içərisində oldu. Bir dövlət quruluşu yox oldu, yerində yeni milli dövlət yarandı, dünyanın siyasi xəritəsi kökündən dəyişdi. Bu siyasi xəritədə nüfuzu bütün dünyada etiraf edilən Azərbaycan adlı məmləkət müstəqilliyini bərpa etdi.

Məlumdur ki, XX əsrin 90-cı illərinin əvvəllərində Azərbaycanın daxilində və onun ətrafında yaranmış siyasi vəziyyət o zaman hakimiyyətdə olan insanların şəxsi xüsusiyyətlərindən irəli gəlirdi.

Daxili çəkişmələr, Ermənistanın təcavüzü, ölkəni idarə edənlərin təyin etdiyi siyasətin doğurduğu fəsadlar böyük çətinliklər yaratmış, dövlət müstəqilliyinin taleyini sual altına almışdı. Buradan aydın etmək olur ki, milli lider dövlətin özünü təsdiqində, beynəlxalq siyasətin formalaşmasında mühüm rol oynayan əsas amildir. 90-cı illərin çətin anlarında ümummilli lider Heydər Əliyev Azərbaycanı böyük bəlalardan, dağılmaqdan xilas etdi. O, Azərbaycanın müstəqilliyinin reallaşması və möhkəmlənməsində, beynəlxalq nüfuzunun artmasında, iqtisadiyyatın dirçəlməsində əsas aparıcı tarixi şəxsiyyət idi.

XX əsrdə ikinci dəfə müstəqillik əldə etdikdən sonra Azərbaycanda demokratikləşmə milli inkişafın vacib faktoru kimi, dövlət siyasətinin strateji prioritetinə çevrildi. 1995-ci ildə qəbul edilmiş müstəqil Azərbaycan Respublikasının ilk Konstitusiyası insan hüquqlarının, fikir plüralizminin, söz və məlumat azadlığının, vətəndaş cəmiyyəti institutlarının formalaşdırılması və inkişafına etibarlı zəmin yaratdı. Suveren Azərbaycan dövlətinin yaradıcısı olan ulu öndərin siyasi portretini, ideal lider obrazını, zaman çərçivəsinə sığmayan şəxsiyyətini, milyonlarla dünya azərbaycanlılarının qürur ünvanı, cəmiyyət həyatının bütün sahələrində milli intibahın qarantı kimi sağlığında ikən əfsanəyə çevrilən, həyatının hər məqamı bizlər üçün örnək olan nadir dövlət xadimi kimi, dərin elmi təhlilini bir yazı ilə əhatə etmək qeyri-mümkündür.

Azərbaycana həmişə yeni-yeni zəfərlər gətirəcək milli inkişafın bitkin nəzəri konsepsiyası mütərəqqi irəliləyişin Azərbaycan modeli kimi təqdim edilmişdir.

Milli dövlətçiliyin təməl əsasları

Müasir Azərbaycanın 30 ildən artıq müddətdə dövlət quruculuğu, iqtisadi dirçəliş, ictimai-siyasi və sosial həyatda tərəqqi dövrünü əhatə edən bütöv bir epoxası Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Təkcə sovet hakimiyyəti illərində onun fəaliyyəti böyük bir təcrübə xəzinəsi, dövlət idarəçiliyi akademiyasıdır. Bu gün Azərbaycanın istifadə etdiyi iqtisadi, siyasi, elmi, hərbi, enerji, mədəni, ictimai və sosial potensial məhz həmin illərdə Heydər Əliyevin uzaqgörənliyi sayəsində yaradılmışdır. Məhz həmin illərdən xalqımızın şüurunda azərbaycançılıq ideyası həmişəlik hökm sürməyə başlamışdır.

Kommunist ideologiyasının şəriksiz hökm sürdüyü sovet dövründə «milli dövlət» anlayışı yasaq idi. Buna baxmayaraq, Heydər Əliyevin respublikaya bacarıqla rəhbərlik etməsi sayəsində Azərbaycan elitasının mənlilik şüurunda milli maraqlar anlayışı dərinlən kök saldı. Məhz sovet dövrü çərçivəsində milli maraqların real siyasətdə ardıcıl gerçəkləşməsi keçən əsrin 80-ci illərinin sonunda ölkədə milli hərəkətin genişlənməsi üçün zəmin hazırlamış, 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyinin qazanılması üçün baza yaratmışdır.

Heydər Əliyev yüksək təhsilli və dərin biliklərə malik bir insan idi. Onun şəxsiyyətində Azərbaycan ziyalılarının bir neçə nəslə tərəfindən formalaşdırılmış milli ideallar sistemi ümumbəşəri dəyərlərlə ahəngdar şəkildə birləşmişdir. Özünün nadir siyasi istedadı sayəsində o, ümummilli dəyərlər və müqəddəs amallar haqqında təsəvvürləri milli dövlətçiliyin konkret fəlsəfi konsepsiyasında təəcəssüm etdirməklə yanaşı, həm də bizim müasir Azərbaycan adlandırdığımız dövləti, onun bugünkü reallıqlarını və sabahkı günün etibarlı əsasını yarada bilmişdir.

Məlum olduğu kimi, ötən əsrin 60-cı illərinin sonunda keçmiş SSRİ-nin inzibati-ərazi vahidlərindən biri olan Azərbaycanın istər sosial-iqtisadi, istərsə də ictimai-siyasi həyatında təşviş doğuran tam tənəzzül meyilləri aşkar görünürdü. Sovet İttifaqının tərkibinə daxil olan başqa müttəfiq respublikaların diqqəti cəlb edən fasiləsiz in-

kışafı fonunda Azərbaycanda cəmiyyət həyatının bütün sahələrində geriləmə müşahidə olunur, mənfi meyillər və təzahürlər getdikcə daha dərin kök salır, hakimiyyət uğrunda səhnəarxası mübarizə ifrat dərəcəyə çataraq, eybəcər formalar kəsb edir, respublikanın iqtisadi potensialının zəifləməsi isə xalqın milli-mənəvi birliyinə vurulan zərərdən heç də az olmayan təhlükəli miqyas alırdı.

Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatındakı böhran xalqın mənəvi-psixoloji durumuna da mənfi təsir göstərirdi, respublika rəhbərliyində kosmopolit əhvali-ruhiyyə hökm sürürdü. Milli kadrların hazırlanması, milli dilin düşünülmüş şəkildə inkişafı və onun tətbiq sahəsinin genişləndirilməsi, dövlət orqanlarında milli kadrların faizinin artırılması istiqamətində isə heç bir ciddi addım atılmırdı. Siyasi amorf luq, təfəkkürdə və dövlətin idarə edilməsində durğunluq halları milli mənlük şüuruna, milli təfəkkürə və mentalitetə malik olan kadrların yetişdirilməsinə ciddi əngəl idi.

Respublikanı bürümüş böhranın ən qısa müddətdə aradan qaldırılması, sağlam mənəvi-psixoloji ab-hava və ictimai ovqat yaradılması zərurəti ən ciddi, hətta qeyri-standart qərarlar qəbul olunmasını tələb edirdi. Bundan daha vacibi çoxşaxəli dəyişikliklər və yenilənmə proseslərini həyata keçirməyə qadir olan şəxsiyyətin ölkə rəhbərliyinə gəlməsi idi. Respublikanın rəhbəri vəzifəsinə Heydər Əliyevin gəlişindən sonrakı dövrün tarixi yekunları ona dəlalət edir ki, Heydər Əliyevə üstünlük verilməsini təsadüf saymaq olmaz. Respublikada yaranmış iqtisadi, sosial, mənəvi-psixoloji vəziyyət rəhbər seçimi məsələsinə xüsusi məsuliyyətlə yanaşmağı tələb edirdi. Rəhbərin şəxsi keyfiyyətlərinə, onun istedadına maksimum sərt tələbkarlıq olmasa, respublikanın qarşısında duran tarixi məsələlərin uğurla həll ediləcəyinə hər hansı zamanət barədə danışmaq olmazdı. Təkcə bu səbəbdən 1969-cu ildə Azərbaycanda qəbul edilmiş siyasi qərar Heydər Əliyevin liderlik keyfiyyətlərinin, dövlətçilik təcrübəsinin və ustalığının etiraf edilməsi kimi qiymətləndirilməlidir. O tarixi vaxtdan ötən bir neçə onillik ərzində xalqımızın keçdiyi tərəqqi və azadlıq yolu bu həqiqətin əyani təsdiqi olmuşdur.

İndi tam qətiyyətlə demək olar ki, milli mənləyin ifadə edil-məsinin bütün formalarının, Azərbaycanda milli şüurun güclən-məsinin geniş inkişafına stimula yaradan sürətli inkişaf strategiya-sının seçilməsi və onun uğurla həyata keçirilməsi Heydər Əliyevin rəhbərlik fəlsəfəsinin ideya-siyasi prinsipinə çevrilmişdir. Bu fəlsəfənin əsası keçən əsrin 70-ci illərində qoyulmuşdur. Sübuta ehtiyac yoxdur ki, həyatın bütün sahələrində sürətli yüksəliş, istehsalın, elmin, mədəniyyətin, mədəniyyətin tərəqqisi, bir sözlə, Heydər Əliyev hakimiyyətə gələndən sonra respublikada ictimai-mənəvi ab-havanı səciyyələndirən bütün amillər əslində milli ruhun inkişafına, milli mənlə şüurunun və milli qururun yüksəlişinə xidmət edən möhtəşəm planın tərkib hissəsinə çevrilmişdir.

Başqa imperiyalarla müqayisədə Sovet İttifaqını fərqləndirən cəhət ondan ibarət idi ki, bu ölkəyə daxil olan müttəfiq respublika-lar iqtisadi cəhətdən bir-biri ilə sıx bağlı idi və onların heç biri ayrılıqda tam istehsal dövrəsinin infrastrukturuna, demək olar ki, malik deyildi. Digər tərəfdən, tarixi, milli- mənəvi ənənələr, mədəni sərvətlər, xalqın inamı kimi dəyərlər keçmişin qalığı adlandırılır və vətəndaşlarımızın şüurunda bu dəyərlərin kökü kəsilir, insanları öz tarixi keçmişini unutmağa məcbur etmək cəhdləri göstərilir, bu-nunla razılaşmayanlar isə təqib olunurdular. 1969-cu il iyulun 14-nə, yəni Heydər Əliyev Azərbaycan rəhbərliyinə gələndə qədər öl-kəmiz və xalqımız bu acı mənzərə ilə üzləşmişdi.

Heydər Əliyevin idarəçilik fəlsəfəsi onun sələflərinin və başqa müttəfiq respublikalardakı həmkarlarının idarəçilik fəlsəfəsindən əsaslı şəkildə fərqlənirdi. O, Azərbaycanda hakimiyyətə Moskvanın canışını olmaq, respublikanı İttifaq üçün istismar obyektinə çevir-mək, xalqı öz tarixi keçmişindən ayırmaq və «sovet xalqı»nın bir seqmentinə çevirmək üçün gəlməmişdi. Onun konkret missiyası, fəaliyyət proqramı Azərbaycana xidmət etməklə bağlı idi. O, res-publikanın gələcəyini aydın təsəvvür edirdi. Nadir idarəçilik keyfiy-yətlərinə, xarizmatik lider məziyyətlərinə, fitri istedadla, böyük və-tənpərvərlik hissinə malik olan Heydər Əliyev hələ xüsusi xidmət

orqanlarında işlədiyi dövrdə sovet idarəetmə maşınının və bütövlükdə bu sistemin formalarını və məzmununu, onun bütün incəliklərini dəqiqliyi ilə öyrənmişdi. O, sovet bürokratik aparatının total nəzarəti altında Azərbaycanı inkişaf etdirməyə, hətta öz ideyalarını reallaşdırmaq üçün mərkəzin dəstəyini almağa çox gözəl nail olurdu.

Hakimiyyətdə olduğu ilk illərdə təxirəsalınmaz sosial-iqtisadi məsələləri həll edəndən sonra Heydər Əliyev SSRİ rəhbərliyinin Azərbaycanı ilk növbədə, xammal əlavəsi kimi saxlamaq siyasətinin nəticələrini aradan qaldırmaq üçün respublikanın mənafeələrinə cavab verən tarazlı milli iqtisadiyyatın formalaşmasına yönəlmiş ardıcıl tədbirlər həyata keçirməyə başladı. Bu məqsədlə əsas diqqət Azərbaycanda maşınqayırma müəssisələri, olduqca zəngin yerli xammaldan məhsul hazırlanması üzrə digər sənaye obyektlərinin yaradılmasına yönəlmişdi. Bütün bunlar Azərbaycanı xammal əlavəsindən müasir texnologiya əsasında hazır məhsul istehsalını həyata keçirən və onu ixrac edən respublikaya çevirməyə yönəlmiş uğurlu addımlar idi.

İqtisadiyyatda sürətli artım əvvəlki onilliklərdə yığılıb qalmış çoxsaylı problemlərin həlli üçün zəmin yaratmışdı. Bütövlükdə XX əsrin 70–80-ci illərində respublikanın inkişaf modelinin səciyyəvi cəhətlərindən biri həyatın ayrı-ayrı sahələrinin kompleks şəkildə inkişafı, irəliyə doğru harmonik hərəkətin təmin edilməsi idi. Heydər Əliyevin nəzərində sosial-iqtisadi inkişaf konsepsiyasının təməl daşı belə bir müddəadan ibarət olmuşdur ki, istənilən iqtisadi artım həmişə xalqın sosial-iqtisadi ehtiyaclarının təmin edilməsi, insanların həyatının yaxşılaşdırılması məqsədlərinə tabe olmalıdır. Təsadüfi deyildir ki, 70–80-ci illərdə qısa müddətdə sürətli iqtisadi artım sosial sahənin də inkişafına təkan vermiş, həyat səviyyəsində və tərzində ciddi dəyişikliklərə səbəb olmuşdur. Azərbaycan quruculuq, yaradıcılıq və tərəqqi dövrü keçirirdi, cəmiyyətin bütün təbəqələrində fasiləsiz inkişaf, irəliləyiş ruhu hökm sürürdü. Məhz bütün deyilənlərin nəticəsində yalnız Azərbaycan, həmçinin keçmiş SSRİ

respublikalarından Rusiya və Ukrayna İttifaq büdcəsindən dotasiya almırdı. Tarixdən məlum olduğu kimi, iqtisadi müstəqillik, iqtisadi qüdrət millətin siyasi müstəqilliyinin bazisini təşkil edir. Bu baxımdan keçən əsrin 70–80-ci illərində Azərbaycanın iqtisadi sahədə qazandığı nailiyyətlər siyasi müstəqillik yolunda mühüm təməl hesab edilməlidir.

Bu kontekstdə Heydər Əliyevin Sovet Azərbaycanına rəhbərliyi ölkənin gələcək müstəqillik perspektivinə hazırlığının ilkin mərhələsi kimi səciyyələndirilə bilər, əsas işlər isə keçən əsrin 90-cı illərinin əvvəllərində, Heydər Əliyev müstəqil Azərbaycanın Prezidenti olaraq başlanmışdır. Milli tariximizin bu dövrü milli dövlətçilik quruculuğuna o vaxt zəruri olan qətiyyətli etatist yanaşmanın əsası, ilk mənbəyi, onun bazis konsepti isə Azərbaycan cəmiyyətinin siyasi, iqtisadi və sosial-mədəni baxımdan səfərbər edilməsinin prioritet komponenti sayılan realpolitik olmuşdur. Bu yanaşma Azərbaycanı siyasi maraqların toqquşma arenası və kliyalist qrupların eksperimentlər keçirmək üçün bir meydança kimi görənlərin siyasi romantizmə və uzaqgörənliyə əsaslanan söylərini alt-üst etdi.

Heydər Əliyev mürəkkəb geosiyasi dövrdə ölkəni vətəndaş qarşıdurması və hərc-mərclik, dərin iqtisadi və sosial-siyasi böhran vəziyyətindən çıxarmağa, onu sabit inkişaf səviyyəsinə qaldırmağa nail oldu. 1993-cü ildən 2003-cü ilə qədər olan onillik ən müxtəlif təhdidləri və təhlükələri əhatə edirdi. Gənc respublikaya təzyiq həddən artıq çox idi. Heydər Əliyevin siyasi nüfuzu və onun vaxtında qəbul etdiyi qərarlar Azərbaycanın simasız dövlət vəziyyətinə düşmə təhlükələrini heçə endirdi. Bu 10 il ərzində Azərbaycan dövlətçiliyinin bərqərar olması, demokratik tranzit və həmrəyliklə paralel surətdə genişmiqyaslı iqtisadi islahatlar, ölkənin siyasi sisteminin və sosial münasibətlərin humanistləşdirilməsi yolu keçmişdir. Dövlətçilik və milli şüur, iqtisadiyyat və sosial quruluş, siyasi sistem və identiklik staqnasiya və regressiya dövrünü yaşadığı o tarixi vaxtdan təxminən 20 il keçəndən sonra cəsarətlə demək olar ki, 1993–2003-cü illərdə

Heydər Əliyevin Prezident olduğu 10 ilin əsas uzunmüddətli tərkib hissələri aşağıdakılar olmuşdur:

- ölkənin həyatında çox zəruri olan ictimai-siyasi sabitləşmə, demokratik prinsiplərin və təsisatların yaradılması və təkmilləşdirilməsi;
- dövlət aparatının möhkəmləndirilməsi və iş qabiliyyətli dövlət idarəçilik təsisatlarının formalaşdırılması;
- cəmiyyətdə yeni davranış norma və stereotiplərinin yaradılması, yeni – açıq və demokratik vətəndaşlığın formalaşdırılması;
- 1994-cü ildən etibarən Qarabağ cəbhəsində atəşkəs rejimi şəraitində iqtisadi inkişafın əsas prioritetlərinin formalaşdırılması;
- müstəqil dövlətin neft strategiyasının yaradılması, bu strategiyanın əsası olan «Əsrin müqaviləsi» sazişinin imzalanması, ölkənin əsas regional energetik aktora transformasiyasının başlanması;
- «Böyük İpək yolu» layihəsində fəal iştirak etməklə Azərbaycanın regional logistik mərkəz kimi rolunun dəyişməsi;
- həyat qabiliyyətli tarazlı xarici siyasət modelinin formalaşdırılması;
- müasir və döyüş qabiliyyətli ordunun yaradılması və s.

Heydər Əliyev həm nəzəri səviyyədə, həm də praktikada norma və dəyərlər məcmusunu həyata keçirmiş, bu məcmu həyat qabiliyyətli demokratiya modelinə çevrilmişdir. Heydər Əliyevin Prezident olduğu dövrdə ölkənin müasir inkişafı üçün möhkəm təməl qoyulmuş, Azərbaycanın qərarlaşmış dövlət kimi qəbul olunması təmin edilmiş, gələcəkdə Azərbaycanın müasir dünyaya inteqrasiyası üçün şərait yaradılmışdır.

Dövlət dilimizin böyük himayədarı

Bütövlükdə Heydər Əliyev epoxası yüksəliş epoxasıdır. İqtisadiyyatdan başlamış mədəniyyətə qədər müxtəlif sahələrdə yüksəliş. Məsələn, hazırda hamının obyektiv olaraq Azərbaycanda müasir renessans dövrü kimi qiymətləndirdiyi XX əsrin 70–80-ci illəri

o vaxta qədər xalqın qəlbində və ən ülvəni niyyətlərində illərlə gizli qalan milli ideyanın, azadlıq və müstəqillik, suveren Azərbaycan dövləti ideyasının dirçəldilməsi, onun ideya-mənəvi özək və gələcək milli azadlıq hərəkatının hərəkatverici qüvvəsi səviyyəsinə yüksəlməsi üçün əlverişli zəmin yaratmışdır.

Bu illərdə Azərbaycanda milli mənlilik şüuru xüsusilə güclənmişdi. Heydər Əliyev bu prosesi çox böyük həssaslıq və uzaqgörənliklə idarə edir və tənzimləyirdi. Sovet sisteminin güclü təzyiqinə baxmayaraq, Azərbaycanın gələcək milli dövlətçiliyi naminə mühüm addımlar atılırdı. Bu fəaliyyətin ən mühüm istiqamətlərindən biri Heydər Əliyev tərəfindən yaradılmış milli dövlətçilik, xalqımızın ümummilləti mənləvi birliyi konsepsiyasında mühüm yer tutan Azərbaycan dilinin hərtərəfli dəstəklənməsi olmuşdur.

Mübaligəsiz deyə bilərik ki, XX əsrin son 30 ilində Azərbaycan dilinin hərtərəfli inkişaf etməsi və zənginləşməsi, onun dövlət dilinə, rəsmi sənədlərin dilinə çevrilməsi, gündəlik həyatda, praktikada bu dildən istifadə edilməsi, beynəlxalq münasibətlər, dünya diplomatiyası sahəsində tətbiqi və onun hörmət qazanması – bütün bunlar Heydər Əliyevin yorulmaz və çoxşaxəli fəaliyyətinin, daimi diqqət və qayğısının nəticəsi olmuşdur. O, Azərbaycan dilinin inkişaf etməsi, onun insanların mənləvi-əxlaqi və siyasi dünyagörüşünün əsasına çevrilməsi, cəmiyyətimizdə layiqli yer tutması üçün nə etmək lazım olduğunu çox gözəl bilir və hiss edirdi. Bu halda onu da unutmamalıyıq ki, Azərbaycan dili çox əlverişsiz inkişaf şəraitində olduğu bir vaxtda ilk dəfə bu problemə Heydər Əliyev müraciət etmişdir. Məlumdur ki, dil ona qarşı zorakılığa dözmür, bu və ya digər dilin istifadəsi və inkişafı sahəsini məhdudlaşdırmaq arzusuna əsaslanan hər hansı siyasi kateklizmlərə son dərəcə həssas reaksiya verir.

Bir sıra geosiyasi səbəblər üzündən mürəkkəb tarixi proseslərin yolaıyıcında olmuş Azərbaycan xalqı müxtəlif etnosların, mədəniyyətlərin və konfessiyaların qarşılıqlı nüfuzu və bir-birini qarşılıqlı zənginləşdirməsi şəraitində bütün çoxəsrlik tarixi boyunca dilə son

dərəcə qayğıkeş münasibət bəsləmişdir. Çox vaxt bu dil bilinqvizm şəraitində mövcud olmuş, lakin xalq həmişə xüsusi məsuliyyət hissi ilə yanaşmışdır ki, ən çətin və qarışıq dövrlərdə Azərbaycan dili qorunsun, inkişaf etsin. Heydər Əliyev əsrlərin və minilliklərin kəsişməsində bu tarixi prosesləri qiymətləndirərək deyirdi ki, hamımız əvvəlki nəsillərin fədakarlığına görə minnətdar olmalı və fəxr etməliyik, ən əvvəl ona görə ki, tarixi kataklizm dövrlərində Azərbaycan dili məhv olmamış, inkişaf və zənginləşməkdə davam etmişdir.

Sovet ideologiyasının ən qızgın məddahları bu ideologiya çərçivəsində milli dillərin hər birini yeni tarixi birliyin – vahid dili rus dili olan sovet xalqının formalaşması və təşəkkülü yolunda yalnız maneə hesab edirdilər. Biz Heydər Əliyevin Azərbaycan dilinin inkişafı və zənginləşməsi ilə əlaqədar fədakar fəaliyyətini məhz mürəkkəb tarixi şərait prizmasından qiymətləndirməliyik.

Ötən əsrin 60-cı illərinin sonlarından respublikaya başçılıq edən Heydər Əliyev özünün zəngin siyasi təcrübəsi, yüksək intellektual qabiliyyəti, milli mədəniyyətimizi, mənəvi meyarlarımızı dərindən bilməsi sayəsində milli dilin inkişafına və tətbiqinə şərait yaratmış uzunmüddətli siyasət işləyib hazırlamış və bütün əngəllərə baxmayaraq durmadan həyata keçirmişdir.

O, mərkəzdən asılı olan, qapalı sistemdə yaşayan və üstəlik, müsəlman-türk olan respublikamızda milli dil siyasətini olduqca dərindən ölçülüb-biçilmiş şəkildə həyata keçirirdi. Heydər Əliyev heç vaxt ötəri imic yaradan tələsik addımlar atmırdı. Onun bu keyfiyyəti milli dilə münasibətdə daha parlaq şəkildə ifadə olunmuşdu. Hər bir vətəndaş və ilk növbədə, yaradıcı ziyalıların nümayəndələri dilə çox ağırlı, həssas münasibət göstərirdilər. O, hər kəsin diqqətini bu problemə cəlb etməklə onu gündəmə çıxardı və təkcə rəhbərlik səviyyəsində deyil, həm də zəngin tarixə və mədəniyyətə malik olan bütün xalq səviyyəsində həll etdi. Beləliklə, Azərbaycan dilinin dövlət dili statusu qazanması məsələsi, həmçinin Azərbaycan cəmiyyətində onilliklər boyu yığılıb qalmış iqtisadi, siyasi və sosial problemlər yalnız keçən əsrin 60-cı illərinin sonunda Heydər Əliyev

ölkə rəhbərliyinə gələndən sonra bütün kəskinliyi və aktuallığı ilə gündəmə çıxarılmışdır.

Yaşlı nəslin yaxşı yadındadır ki, onilliklərlə həm Azərbaycanda, həm də digər sovet respublikalarında bilinqvizm məişətdə məcburi şəkildə tətbiq edilirdi. Dövlət müəssisələrində isə rus dilinin geniş istifadəsi hər vasitə ilə təşviq edilir, bu isə milli dilin dövlət dili kimi inkişafı yolunda ciddi əngəllər yaradırdı.

Keçən əsrin 70-ci illəri Azərbaycan dövlətinin tarixinə iqtisadiyyatın, sənayenin, tikintinin, rabitə, nəqliyyat, sosial və mədəni həyatın, mədəniyyətin bütün sahələrinin sürətli inkişafı dövrü kimi daxil olmuşdur. Bu dövr həm də onunla səciyyəvidir ki, ölkədə bilinqvizmin qanuniləşdirildiyi şəraitdə Azərbaycan dili tədricən rus dilinin kölgəsindən çıxmağa başlamış, ictimai şüurda və milli dövlətçilik quruculuğunda öz yerini tutmuşdur. Bu proses təkamül yolu ilə gedirdi və onu dayandırmaq, yaxud geri döndərmək mümkün deyildi. Həmin dövrə qədər yalnız nominal mənada Azərbaycan Respublikasının dövlət dili sayılan Azərbaycan dili artıq kağız üzərində deyil, real həyatda layiq olduğu yeri tutmağa başlamışdı. Bu illərdə respublikada tamdəyərli ikidillilik şəraitinin bərqərar olmasının tərəfdarı kimi çıxış edən Heydər Əliyev həm rəsmi, həm də qeyri-rəsmi tədbirlərdə Azərbaycan dilində nitq söyləməkdən və danışmaqdan çəkinmirdi. Bu isə mahiyyət etibarilə ana dilinin nüfuzunun artmasını təsdiq edirdi. Yaradıcı təşkilatların, xüsusən Yazıçılar İttifaqının qurultaylarında, genişmiqyaslı yubiley tədbirlərində çıxış edərkən Heydər Əliyev Azərbaycan dilində səlis və gözəl danışmaq bacarığını nümayiş etdirir, bununla da ziyalılarımızın diqqətini ana dilinin inkişaf etdirilməsinə cəlb edirdi. Şübhəsiz, bu da öz növbəsində, milli mənlilik şüurunun sürətlə inkişaf etməsinə şərait yaradırdı.

Ana dilinə münasibətin siyasiləşdirildiyi və çox vaxt əsassız siyasi ittihamlar üçün zəmin olduğu illərdə Heydər Əliyev Azərbaycan dilinin məişət və ədəbi dil səviyyəsindən dövlət dili səviyyəsinə çatdırılmasına yönəlmiş fəaliyyətlə kifayətlənməyib, həm də öz şəxsi

nümunəsi ilə ana dilimizin nüfuzunu artırır, onun elmi cəhətdən öyrənilməsi, geniş yayılması üçün stimül yaradırdı. Məsələn, onun təşəbbüsü ilə respublikanın bir qrup dilçi alimi Azərbaycan dilinin tədqiqi sahəsində araşdırmalara görə Dövlət mükafatına layiq görülmüş, respublikada ilk dəfə müstəqil Dilçilik İnstitutu yaradılmışdır. Bu da ana dilinin ictimai-siyasi nüfuzunun möhkəmləndirilməsinə kömək edir və dilin tarixinə, dialektologiyaya və bir çox digər problemlərə dair fundamental tədqiqatlar aparılmasına imkan verirdi.

Əlbəttə, respublikada milli mənlük şüurunun inkişafı prosesi sovet rəhbərliyinin müqaviməti ilə üzləşdiyi, milli mənlük şüurunun artmasına imkan yaradan yeni ab-hava və təşəbbüslərin qarşısı sərt şəkildə alındığı bir şəraitdə yuxarıda sadaladıqlarımızın hamısının həyata keçirilməsi Heydər Əliyevdən böyük cəsarət, qətiyyət, prinsiplilik və dönməzlik tələb edirdi. Lakin Heydər Əliyevin ölkə rəhbərliyinə gəlməsi ilə Azərbaycanda başlanmış milli-mədəni dirçəliş heç də həmişə müsbət qarşılanmır və müxtəlif dairələr, xüsusən ermənilər tərəfindən əsassız siyasi ittihamlar, yalan və böhtan kampaniyaları ilə müşayiət olunurdu. Onlar bütün mümkün vasitələrdən istifadə edərək, İttifaq rəhbərliyini Azərbaycana qarşı yönəldir, türkdilli azərbaycanlılara etimadsızlıq və şübhə yaratmağa çalışırdılar.

Məhz ana dili məsələsində Heydər Əliyevin prinsipliliyi və qətiyyəti sayəsində, onun aktiv fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan Respublikasının 1978-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyasına Azərbaycan dilinin Azərbaycan Respublikasının dövlət dili olması haqda məşhur 73-cü maddə daxil edildi. O dövrdə milli dilə Konstitusiya səviyyəsində dövlət dili statusu vermiş 3 keçmiş sovet respublikasından biri və yeganə müsəlman respublikası Azərbaycan idi. Şübhəsiz, bu uzaqgörən tarixi addım Heydər Əliyevin ana dilinə dövlətçilik münasibətinin parlaq ifadəsi idi. Heydər Əliyev o dövrü belə xatırlayırdı: «Bu maddə Moskvada çox böyük etiraza səbəb oldu. Belə izah edirdilər ki, başqa respublikalarda bu yoxdur, buna

ehtiyac yoxdur... Ancaq o vaxt mən Sovet İttifaqının rəhbərliyi, Kommunist Partiyasının rəhbərliyi ilə çox gərgin danışıqlar aparırdım. Sübut etməyə çalışırdım ki, biz dövlət dilinin Azərbaycan dili olduğunu da öz Konstitusiyamıza yazmalıyıq və yazacağıq».

Bu gün inamla demək olar ki, keçən əsrin 70–80-ci illərində Heydər Əliyevin milli dil sahəsində apardığı fəal siyasət Azərbaycanda milli dirçəliş, milli mənlük şüurunun inkişafı prosesini sürətdəndirmiş, Azərbaycan xalqını milli müstəqillik və milli dövlətçilik qazanmağa hazırlamışdır. Müstəqillik bərpa ediləndən sonra Azərbaycan dili xalqımızın ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi və elmi-mədəni həyatında rəsmi dövlət dili kimi, müstəsna əhəmiyyət kəsb etməyə başlamışdır.

Heydər Əliyevin «Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında» və «Azərbaycan Respublikasında dövlət dili haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun tətbiq edilməsinə dair» fərmanları sayəsində ədəbi dilimizin fəaliyyət sahəsi daha da genişlənməmiş, onun müxtəlif üslublarının potensialı bir daha aşkar edilmiş, bütövlükdə dil mədəniyyətinin qarşısında yeni üfqlər açılmışdır.

Müstəqillik illərində Heydər Əliyev ana dilinə münasibətini televiziya və informasiya texnologiyaları da daxil olmaqla, həyatımızın bütün sahələrində Azərbaycan dilinin mövqeyinin möhkəmləndirilməsinə dair xüsusi fərmanlarda və qərarlarda son dərəcə aydın ifadə edərək, eyni zamanda, öz çıxışlarında da bu mövzuya müraciət etmişdir. Onun bu mövzuda çoxsaylı fikirlərindən birini xatırlatmaq istərdik: «Millətin milliliyini saxlayan onun dilidir. Şübhəsiz ki, musiqi də, ədəbiyyat da, ayrı-ayrı tarixi abidələr də millətin milliliyini təsdiq edir. Amma millətin milliliyini ən birinci təsdiq edən onun dilidir. Əgər Azərbaycan dili olmasa, Azərbaycan dilində ədəbiyyat da olmaz. Azərbaycan dili olmasa, Azərbaycan dilində mahnılar olmaz, musiqi olmaz. Bunların hamısı bir-birinə bağlıdır».

Müasir mərhələdə siyasi mübarizədə və dövlətin idarə edilməsində dil amilindən Heydər Əliyev kimi ustalıqla istifadə edə bilən başqa bir dövlət başçısı, başqa bir siyasi lider göstərmək çətin-dir. Bu ilk növbədə, onun ana dilini, öz xalqının arzu və istəklərini dərinləndirən bilməsi ilə izah edilir. Bir dəfə o demişdir: «Mən hər bir dilə öz hörmət və ehtiramımı bildirirəm. Amma hesab edirəm ki, öz dilimizlə – Azərbaycan dili ilə hər birimiz fəxr edə bilərik. Çünki bu, zəngin dildir, artıq dünyada tanınmış dildir. Xalqımızın adı da tanınıb, respublikamızın adı da tanınıb, dilimizin adı da tanınıb. Bu reallıqdır».

İnamla demək olar ki, Heydər Əliyev özünün çoxillik yorulmaz, titanik fəaliyyəti ilə həm Azərbaycan dövlətinin, həm də Azərbaycan dilinin nüfuzunu yüksəltmişdir. Məhz onun müdrik rəhbərliyi ilə Azərbaycan dili dünyanın siyasi xəritəsində öz yerini tutmuş dövlətimizin rəsmi dilinə çevrilmişdir.

1991-ci ildə müstəqilliyimizin bərpası nəticəsində Azərbaycan dilinin adı haqqında yaranmış diskussiya Azərbaycan cəmiyyətində «biz kimik» sualı ətrafında gedən debatların təzahürü idi.

XX əsrin 90-cı illərinin lap əvvəllərində kollektiv identifikasiya formalarından biri – etnik identifikasiya ümumazərbaycan identikliyi bu komponentinin 70 il ərzində rədd edilməsinə cavab kimi prioritet əhəmiyyət kəsb etdi. Lakin respublikada yaşayan millətlərin heç də hamısı türk etnikliyinin daşıyıcıları deyildi və buna görə də identifikasiyanın bu formasının qəti seçimi cəmiyyətin bütövlüyünə mənfi təsir göstərirdi. Azərbaycanlıların etnik və dil identifikasiyası barədə debatlarda türkçülüyə üstünlük verilməsi cəmiyyətin sabitliyini laxladır, onu etnik əlamətə görə parçalanmaya sövq edirdi. Yalnız azərbaycançılığı vətəndaşlığın dövlət forması kimi etniklikdən üstün tutmuş Heydər Əliyevin bu prosesə vaxtında müdaxilə etməsi problemin kəskinliyini aradan qaldırdı. Bu halda millətin dövlətin adı ilə eyniləşdirilmiş adı saxlandı.

Beləliklə, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə müstəqil Azərbaycan Respublikasında millətin özünü təsdiqi üçün çox vacib olan, onun

hələ keçən əsrin 70-ci illərindən başladığı siyasət uğurla davam etdirildi – dilimizə tamdəyərli dövlət dili statusu verilməsi və ondan dövlət idarəçiliyinin və ictimai həyatın bütün sahələrində fəal istifadə olunmasının təmin edilməsi vəzifəsi həyata keçirildi. Bu, yalnız ardıcıl, çoxillik və ən başlıcası, hərtərəfli düşünülmüş, ölçülüb-biçilmiş dövlət siyasəti sayəsində mümkün oldu.

Milli intibah

Geniş yayılmış belə bir ifadə var: ölkələr də insanlar kimidir. Həqiqətən də gizli, naməlum alın yazısı bəzən onları sevinc və xoşbəxtlikdən məhrum edir, ağır imtahanlara çəkir. Ölkələr zəifləyir, xalqlar alçaldılır, fəlakətli təfriqə fazası yaşayır, tarixi oriyentirlərini itirirlər. Azərbaycanın ən yeni tarixində – 1969-cu və 1993-cü illərdə, Heydər Əliyev həm birinci və həm də ikinci dəfə ölkə rəhbərliyinə gələndə də belə olmuşdu. Bu, ictimai münasibətlərin gözlənilmədən kəskinləşməsi, dövlət idarəçiliyinin fundamental əsaslarının dağılması, düşüncələrdə və cəmiyyətin mənəvi dayaqlarında ixtilaf məqamları idi. Heydər Əliyev iki dəfə öz ölkəsinin dövlət gəmisini dərin tarixi sarsıntılar zolağından keçirə bilmiş, onun milli dəyərlərini, insanların mənəvi sağlamlığını, özünə inamını qoruyub saxlamışdır. Azərbaycan tarixində o, iki dəfə siyasətdə və dövlət idarəçiliyində bəsitliyə, səriştəsizliyə və primitivliyə «yox» deməyi bacarmışdır. Heydər Əliyev onu tənqid edənlərdən və siyasi opponetlərindən fərqli olaraq, ölkənin siyasi, iqtisadi və ictimai həyatının əsasını müəyyənləşdirən bir çox problemlərin həll yollarını tapmışdır. Onun şəxsiyyətinin və fəaliyyətinin mahiyyətini dərk etmək bir çox onilliklər ərzində Azərbaycan ətrafında baş verən hadisələrin məğzini, mürəkkəb ümummilli problemlərin həlli yollarını aydınlaşdırır. O, əməli işi ilə sübut etdi ki, dünyanı yalnız böyük dövlətlər idarə etmir, rəyləri ilə hesablaşılan kiçik xalqlar da vardır. O öz şəxsi nümunəsində azərbaycanlıların mətin iradəyə və sarsılmaz ruha, şanlı ta-

rixi yol keçmiş xalqının böyük energetik və intellektual potensiala malik olduğunu bütün dünyaya nümayiş etdirdi.

Qeyd edildiyi kimi, ötən əsrin 60-cı illərinin sonlarında Heydər Əliyev birinci dəfə ölkə rəhbərliyinə gələndə Azərbaycanda sosial-iqtisadi həyatın bütün sahələrində geriləmə var idi, respublikanın SSRİ-nin perspektivsiz əyaləti olması fikri formalaşmışdı. Hakimiyyətə yaxın dairələr səviyyəsində fikir var idi ki, məşhur neft yataqları öz əvvəlki əhəmiyyətini itirmişdir və neftə istiqamətlənmiş respublika iqtisadiyyatı tənəzzülə məhkumdur.

İqtisadiyyatı dərin və uzunmüddətli böhran keçirən respublikanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağın yollarını tapmaq, onun prinsipə yeni konseptual səviyyədə inkişaf planını işləyib hazırlamaq, xalq təsərrüfatında əsaslı struktur dəyişiklikləri aparmaq, təsərrüfatçılıqda və iqtisadi həvəsləndirmədə yeni metodlar tətbiq etmək zərurəti yaranmışdı. Bununla belə, 70-ci illərdən başlayaraq Azərbaycan iqtisadiyyatının sürətli inkişafı və iqtisadi potensialın gücləndirilməsi ilə bərabər, demək olar ki, daxildə tədriclə təkamülün tarixən növbəti mərhələsi kimi şərtləndirilmiş müstəqilliyə və istiqlalıyyətə hazırlaşdı.

Heydər Əliyevin müstəqilliyə nail olmağa yönəlmiş strateji proqramında diqqəti cəlb edən məhz odur ki, mənəvi, bədii və estetik təkamül iqtisadiyyatda parlaq nailiyyətlər və insanların rifahının keyfiyyətə yaxşılaşması ilə uzlaşaraq vahid kompleksdə reallaşır. O, Azərbaycan xalqının potensialının inkişafı, onun identikliyinə və milli özünüdərkini formalaşması üçün milli mədəniyyətin əhəmiyyətini həmişə gözəl başa düşürdü.

Yaxşı məlumdur ki, milli mədəniyyət millətin maddi və mənəvi dəyərlərinin məcmusu kimi, cəmiyyətin, dövlətin həyat fəaliyyətinin praktik olaraq bütün sahələrində, onun sosial təsisatlarının təşkilində, həmçinin milli ənənələrdə, mənəvi dəyərlər sistemində, düşüncə tərzində, dil xüsusiyyətlərində və dində özünü göstərir. Milli mədəniyyətin məhz həmin milli birlik üçün səciyyəvi qəbul edilən spesifik elementləri eyni zamanda, differensasiya və inteqrasiya

funksiyalarını yerinə yetirir. Bununla yanaşı, milli mədəniyyətin yaranmasında başlıca rolu dövlətinin mənəvi və siyasi inkişafı üçün məsuliyyəti öz üzərinə götürən millətin yaradıcı elitası oynayır. Eyni zamanda, tarix göstərir ki, milli mədəniyyətin formalaşması çox zaman millətin və milli dövlətin təşəkkül tapmasını qabaqlayır. Bu halda milli mədəniyyət differensasiya və integrasiya funksiyaları ilə birlikdə gələcək milli dövlətçiliyin bünövrəsi rolunu oynamağa başlayır.

1969-cu ildə hakimiyyətə gələn Heydər Əliyev iqtisadiyyatla yanaşı, məhz bu bünövrəni qurmağa başladı. Bir tərəfdən o, keçmiş SSRİ-də, sovet və partiya həyatında hökm sürən bütün normalara son dərəcə dəqiq riayət edirdi. Digər tərəfdən isə o, sovet mədəniyyətinin ənənəvi «formaca milli, məzmunca sosialist» formuluna tamamilə yeni məna verə bilmişdi. O, hər nə edirdisə, formal olaraq marksizm-leninizm ideologiyasının tələblərinə uyğun idi. Lakin o, köhnə, standart stereotiplərə elə bir şey tətbiq edə bilmişdi ki, həmin illərdə bunu başa düşmək və dürüst ifadə etmək çətin olsa da, son dərəcə dəqiq nəticələrə gətirib çıxarırdı.

O nəinki milli ruhun dirçəlməsinə, müasiri olduğu Azərbaycan mədəniyyətinin inkişafına nail olmuşdu, həm də bütün ziyalıların, bütün Azərbaycan xalqının diqqətini tarixi və mədəni qaynaqlara yönəltdi. Biz o illərdə nadir mədəniyyətimizin bütün laylarını – Azərbaycan dilini, Azərbaycan ədəbiyyatını, Azərbaycan tarixini, Azərbaycan musiqisini özümüz üçün sanki yenidən kəşf edirdik, yenidən dərk edirdik.

Eyni zamanda, Heydər Əliyev tərəfindən atılan ilk addımlar olduqca sadə idi – o, müntəzəm olaraq Azərbaycanın tanınmış şəxsiyyətlərinin yubileylərinin keçirilməsinin əsasını qoydu. Bu, formal hadisə deyildi, bədii əsərləri milli dəyərlərin təsdiqlənməsinə hədəflənən Azərbaycan mədəniyyəti klassiklərinin yaradıcılığının tarixinə və mahiyyətinə əsil müraciət idi. Həmin dəyərlər Heydər Əliyev siyasətinin prioritetini təşkil edirdi. Yubileyləri təntənə ilə qeyd edilən Azərbaycan mədəniyyəti nümayəndələrinin bir çoxunun taleyüklü

problemlərlə, xalqın keçmişi və gələcəyi ilə bağlı mühüm konseptual fikirləri bu və ya digər formada şərh edilir, təhlil olunur və sistəmləşdirilir, son nəticədə böyüməkdə olan nəslin sərvətinə çevrilərək, onların yeni təfəkkür və dünyagörüşünün əsasını formalaşdırırdı.

O illərdə ən çox diqqət yetirilən, Azərbaycan KP MK-nın Birinci katibinin himayəsində olan sahələrdən biri də tarix elmi idi. 1969-cu ilə qədər olan Azərbaycan tarixi tamamilə təhrif edilmiş, saxtalaşdırılmış mənbələr və sovet ideologiyası tərəfindən «zənginləşdirilmişdi». Tarix elmi məhz Heydər Əliyevin sayəsində ciddi dəstək və impuls qazandı, tarixçi alimlərə keçmişimizi dəqiq öyrənmək, elmi cəhətdən işıqlandırmaq üçün lazımı şərait yaradıldı. Milli bənzərsizliyimiz, xalqımızın formalaşma tarixi kimi mühüm məsələlər Heydər Əliyevin bilavasitə nəzarəti altında ciddi elmi tədqiqatların predmeti oldu.

Azərbaycanın şöhrətini yaymağa, onun elmini və mədəniyyətini, adət və ənənələrini, dünyada tanınmış şəxsiyyətlərini təbliğ etməyə xidmət edən genişmiqyaslı tədbirlər Heydər Əliyevin titanik fəaliyyətinin daha bir istiqaməti idi. Tarixi şəxsiyyətlərin adının əbədləşdirilməsi, tanınmış mədəniyyət xadimlərinə fəxri adların verilməsi, keçmiş sovet respublikalarında, xarici ölkələrdə Azərbaycan mədəniyyəti və incəsənəti günlərinin təşkil edilməsi bütün dünyaya göstərdi ki, Azərbaycan təkcə neft, pambıq və üzüm diyarı deyil, həm də qədim və yüksək mədəniyyətə malik olan ölkədir.

Azərbaycanın təkcə SSRİ çərçivəsində deyil, bütün dünyada tanınmasına hərtərəfli yardım göstərmək Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasətinin mühüm tərkib hissəsini təşkil edirdi. Bu istiqamətdə böyük işlər görülürdü. Məlum olduğu kimi, İttifaq respublikaları SSRİ-nin xarici siyasətində bilavasitə iştirak edə bilməzdilər. Lakin bütün maneə və məhdudiyyətlərə baxmayaraq, Azərbaycanın xarici aləmlə elmi-texniki, iqtisadi və mədəni əlaqələrinin genişlənməsi, müxtəlif ölkələrdə «Azərbaycan mədəniyyəti günləri»nin keçirilməsi üçün maksimum səylər göstərilirdi. Bakıda

beynəlxalq miqyaslı tədbirlər keçirilir, xaricdə yaşayan azərbaycanlılarla əlaqələr qurmaq üçün əməli addımlar atılırdı. O illərdə Bakı dünyanın nüfuzlu elm və mədəniyyət mərkəzinə çevrilmiş, xalqımız qədim tarixə, özünəməxsus mədəniyyətə, adət və ənənələrə malik xalq kimi tanınmış, Azərbaycan isə Cənubi Qafqazın digər respublikaları arasında mühüm mövqelərə çıxmışdı.

Heydər Əliyev Azərbaycanı həm dirçəldir, yenidən qurur, həm də onun gələcəyi barədə düşünürdü. O, gənclərə böyük diqqət yetirirdi. Kadr korpusunun gənclərin hesabına yenilənməsi əvvəllər görünməmiş sürətlə aparılırdı. Gənclər respublikanın elmi-texniki və mədəni potensialını yüksəltmək üçün son dərəcə vacib olan ixtisaslara yiyələnmək məqsədilə Sovet İttifaqının qabaqcıl ali məktəblərinə göndərilirdi. Azərbaycanın elmi və kadr potensialı möhkəmləndirilir, gənclərimizin bacarıqlı nümayəndələri vasitəsilə milli mədəniyyətin, mənəvi dəyərlərin təbliği, Azərbaycanın hədd-lərindən kənarda onun layiqli imicinin formalaşdırılması kimi mühüm məsələlərin həllinə nail olunurdu. Bu gün biz qürur hissi ilə deyə bilərik ki, o illərdə təhsil almağa göndərilmiş gənclərin bir hissəsi hazırda postsovet ölkələrində və Qərb dövlətlərində Azərbaycan diasporunun üreyini və beynini təşkil edir, ölkəmizin və xalqımızın maraqlarını ləyaqətlə təmsil edir.

O illərdə milli azadlığın və milli özünüdərkini təbliği üçün yaradılan şərait sonradan öz bəhrələrini verdi. SSRİ-nin dağılması ərəfəsində Azərbaycanda milli müstəqillik ideyalarının daşıyıcısı olan geniş təbəqə əslində formalaşmışdı. Bu ideya ilə dolub-daşan insanlar xalqın bütün təbəqələrində – ziyalılar, fəhlə və kəndlilər, tələbələr, dövlət və partiya orqanlarının işçiləri, o cümlədən yüksək vəzifə tutanlar arasında az deyildi. Keçən əsrin 80-ci illərinin sonlarında qondarma Dağlıq Qarabağ problemi ortaya atıldıqdan sonra xalqımızın yüz minlərlə oğul və qızı respublikanın ərazi bütövlüyünün müdafiəsinə qalxdı. Bu, tədricən milli azadlıq mübarizəsinə keçən geniş xalq hərəkatının başlanğıcı idi. Danılmaz həqiqətdir ki, bu hərəkatın siyasi, iqtisadi və mənəvi-psixoloji bünövrəsi məhz

ötən əsrin 70-ci illərində, Azərbaycana Heydər Əliyevin başçılıq etdiyi dövrdə qoyulmuşdur. Azərbaycanın ən ağır günlərində xalq tərəfindən hakimiyyətə çağırılarda və ölkənin ən ağır günlərində belə o, torpaqlarımızın işğaldan azad olunacağı günə, yurdundan-yuvasından didərgin düşmüş bir milyon soydaşımızın öz ev-eşiklərinə qayıdacağı günə inamını itirməmişdi. «Biz mütləq Şuşaya qayıdacağıq, Ağdama, Füzuliyə, işğal altında olan digər torpaqlarımıza qayıdacağıq» deyirdi. İnandığı üçün sonadək mübarizə apardı, apardığı mübarizənin bir gün nəticə verəcəyinə də əmin idi. Onun Azərbaycan uğrunda, Qarabağ uğrunda sarsılmaz mübarizəsini bu çoxcildlikdə toplanmış hər bəyanatında, çıxışında, nitqində, dünya mətbuatına verdiyi müsahibəsində görmək mümkündür. Aradan uzun illər keçməsinə baxmayaraq, bu cildlərin hər səhifəsini oxuyarkən, o dövrün həyəcanını yenidən yaşamamaq mümkün deyil.

Əslində Heydər Əliyevin Azərbaycan xalqının milli dirçəliş fəlsəfi konsepsiyasını tam həcmdə yalnız müstəqil Azərbaycanda həyata keçə bilərdi. Milli dirçəliş yolunda atılmış ən mühüm addımlardan biri 1930-cu illərdən «pantürkizm»i təbliğ edən əsər kimi qadağan edilmiş misilsiz milli sərvətimiz olan «Kitabi-Dədə Qorqud» eposunun xalqımıza qaytarılmasıdır. «Kitabi-Dədə Qorqud» dastanının 1300 illiyinə həsr edilmiş təntənəli yığıncaqdakı çıxışında o, türk xalqlarının ümumi tarixi köklərinin «Dədə Qorqud»la əlaqəsini qeyd etmiş, dastanın bütün türk xalqlarına, lakin ilk növbədə Azərbaycan xalqına məxsus olduğunu vurğulamış, qəhrəmanlıq eposunu milli sərvətimizin ən möhtəşəm, ən parlaq abidəsi kimi səciyyələndirmişdir.

Heydər Əliyevin onillik prezidentliyi dövründə milli mədəniyyətin qorunması, inkişafı və təbliği sahəsində çoxşaxəli fəaliyyəti əslində ölkənin yeni vətəndaşının və milli dövlətçiliyimizin prinsiplərinin ideya cəhətdən formalaşmasına xidmət edirdi. Bu prosesləri diqqətlə izləyən və çox vaxt onların təşəbbüskarı və iştirakçısı olan Heydər Əliyev belə bir fikri vurğulayırdı: «Azərbaycan xalqının

milli sərvəti və intellektual mülkiyyəti eyni zamanda, ədəbiyyat, mədəniyyətdir. Odur ki, biz öz müstəqil dövlətimizi boş yerdə qurmuruq. İqtisadi potensialla yanaşı, intellektual potensialımız da vardır. Bizim mənəvi potensialımız – ədəbiyyat mədəniyyət intellektual potensialımızın əsasını təşkil edir. Bütün bunlar xalqımızın görkəmli nümayəndələri tərəfindən yaradılmışdır. Onlar yüzilliklərdən bəri bəşər mədəniyyətini zənginləşdirən əsərləri ilə Azərbaycanın mülkiyyəti olan nəhəng intellektual potensial yaratmışlar».

Bu gün qlobal dünyaya inteqrasiya edərəkən biz bilməliyik ki, Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının milli «mən»ini, ənənələrini, dilini, tarixini, sosial-mədəni fonunu qorumağa necə böyük əhəmiyyət verirdi. Qlobal mədəniyyəti formalaşdıran xarici amillər cəmiyyətimizə nəzərəcarpacaq təsir göstərir. Bunun nəticəsi ondan ibarət olur ki, milli mədəniyyət, tarix, ənənələr qlobal sosial-mədəni koordinat sisteminin törəməsinə çevrilir. Bu koordinat sistemi bütün lokal dəyərləri əvəzləyir və milli sosial-mədəni amilləri vahid qlobal amillərə transformasiya edir. Deməli, biz ümumbəşəri dəyərlərə doğru irəliləməyə kömək edən milli xüsusiyyətlərimizi qorumaq uğrunda mübarizə aparmalıyıq. Ona görə də nəinki milli mədəniyyəti və ənənələri qorumaq, həm də onların inkişaf etdirilməsi və gələcək nəsillərə ötürülməsi üçün şərait yaradılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Məhz belə yanaşma dahi Heydər Əliyevin bizə miras qoyduğu Azərbaycan milli dövlətçiliyini inkişaf etdirməyə imkan yarada bilər.

Azərbaycan dövlətçiliyi milli ideyanın təəcəssümü kimi

Azərbaycan dövlətçiliyi minilliklər boyu təşəkkül, tərəqqi və tənzül dövrlərini yaşamışdır. Bir hissəsi bu gün Azərbaycan Respublikasının tərkibinə daxil olan ərazilər uzun illər iri dövlətlərin təcavüz obyektı olmuşdur. Ancaq bu gün biz öz müstəqil, suveren dövlətçiliyi dünya birliyi tərəfindən tanınan, sayca bir o qədər də çox olmayan xalqlardan biriyik.

Lakin tarix göstərir ki, heç də bütün xalqlar milli dövlətçiliyin qədir-qiymətinə obyektiv qavramaq iqtidarında deyil. Bu da son nəticədə onların yox olmasına və ya ümumdünya proseslərində əhəmiyyətinin itməsinə gətirib çıxarır. Digər tərəfdən, hər bir dövlət öz taleyinin sahibi olmur, odur ki, dünya geosiyasətinin adi obyekt kimi, dəyiş-düyüş vasitəsinə çevrilir. Bunun əsas səbəblərindən biri millətin strateji fəaliyyət proqramının, dövlətin və millətin mövcudluğunun mənası, inkişafın məqsəd və prioritetləri kimi çıxış edən milli ideyanın olmamasıdır.

Milli ideyanı milli gerçəkliyə və tarixi taleyə çevirən əsas qüvvə lider faktorudur. Dünya tarixi də, müstəqillik tariximiz də bunu sübut edir. Xalqın dəstəklədiyi və siyasi liderin fəhmlə duyduğu təməl dəyərlər məsələsində konsensus dövlətin sabitliyi və inkişafının dəyişməz şətidir.

Heydər Əliyevin missiyası yalnız Azərbaycan dövlətinin dayaqlarının möhkəmləndirilməsi, müstəqilliyin inkişafı və dövlətçilik tariximizin müasir mərhələsinin sürəkliliyinin təmin edilməsi kimi şərəfli bir vəzifəni yerinə yetirməklə məhdudlaşmadı. O, müstəqil Azərbaycan dövlətinin yaradılması konsepsiyasını həyata keçirdi, eyni zamanda, Azərbaycan vətəndaşlarını birləşdirən, xalqımızı beynəlxalq aləmdə vahid amal, əqidə, məqsəd və məram ətrafında səfərbər edən milli təlim – «azərbaycançılıq» ideologiyasını da yaratdı. Xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyev müstəqil Azərbaycan dövlətinin təməlini qoymaqla müqəddəs bir missiyanı gerçəkliyə çevirdi: milliliklə dövlətçiliyi bir-birinə qovuşdurdu, onların sarsılmaz vəhdətini təmin etdi. Dünyadakı hər bir xalqın arzusunda olduğu bu əlçatmaz ideal Azərbaycan adlı məkanda da reallaşdı.

Azərbaycan milli ideyası mürəkkəb təşəkkül yolu keçmişdir, öz spesifikasiyaya malikdir, məzmunu, universallığı, insanpərvərliyi, çevikliyi və təbiiyi ilə seçilir. Bunu XIX əsrin ikinci yarısı – XX əsrin əvvəllərində milli ideyanın təşəkkülünün, daha sonra Azərbaycan Sovet İttifaqının tərkibində olarkən onun müəyyən transformasiyasının, nəhayət, müstəqilliyin bərpası, milli dövlətçili-

yin qurulması və milli özünüdərkini sonrakı inkişaf mərhələsində qəti formalaşmasının tarixi təsdiq edir.

Məlum olduğu kimi, sovet dövrü cəmiyyətin obyektiv əsasları olmayan və süni yaradılmış yeni identifikasiyanın müəyyən olunması ilə seçilirdi. Milli siyasi təşkilatların yaradılmasına qadağalar, həmçinin totalitar, inzibati-amirlik idarəçiliyi sisteminin qurulması Azərbaycan gerçəkliyinə milli təfəkkürün transformasiyaya uğramış, sovet dövrünün tələblərinə uyğunlaşdırılmış modelini gətirdi.

Kommunist ideologiyası proletar təfəkkür haqqında müddəaları irəli sürərək əslində milli özünüdərkini təkamülünə mənfi təsir göstərirdi, orada milli təfəkkürə yer yox idi. Tələb olunurdu ki, hər halda, tarix Kommunist Partiyasının alternativsizliyi şəraitində milli təfəkkürün və milli iqtisadiyyatın, mənəvi dirçəlişin, əhalinin rifah halının və milli özünüdərkini artırması üçün baza olan təhsilin keyfiyyətinin yaxşılaşmasına hesablanan siyasət yürüdə bilən dövlət xadimini ön sıralara çıxarsın.

Millətin inkişafı problemləri və milli maraqlar Heydər Əliyev üçün həyatın mənası idi. Perspektivə hesablanan kadr potensialının formalaşması, yaradıcı ziyalılara, elm nümayəndələrinə qayğıkeş münasibət keçən əsrin 70–80-ci illərində millətin yüksək elmi-texniki və mədəni potensialını əks edən təşəbbüslərin yaranmasına və həyata keçirilməsinə imkan verdi.

Milli dəyərlərin dirçəldilməsi, əhalinin rifahının artması və təhsilin səviyyəsinin yüksəlməsi insanların davranış modellərində dəyişikliklərə əhəmiyyətli təsir göstərdi. O illərdəki dəyişikliklər hər yərə, ölkənin ən ucqar guşələrinə belə, yayılırdı. Doğrudur, ənənəvi cəmiyyətin modernləşdirilməsi hər şeydən əvvəl, ölkənin sənaye mərkəzlərinin əhalisinə təsir göstərir, sonra isə mərkəzdən əyalətə doğru yayılırdı. Əlbəttə, o dövrdə Azərbaycan cəmiyyətinin daxilində milli ideyanın formalaşması məsələlərinə dair geniş diskussiyaların aparıldığını söyləmək olmaz. Lakin fakt odur ki, «milli maraqlar» («milli ideya»nın əsası kimi) anlayışı Azərbaycan cəmiyyətinin qabaqcıl hissəsinə və Heydər Əliyev başda olmaqla, hakim elitaya yad

deyildi. İttifaq dövləti çərçivəsində real siyasətdə milli maraqların ehtiyatla və ardıcıl reallaşdırılması ötən əsrin 80-ci illərinin sonu – 90-cı illərinin əvvəllərində ölkədə milli hərəkətin genişlənməsinə zəmin hazırlamış, 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyini bərpa etmək üçün baza yaratmışdır.

1991-ci ildə müstəqillik yoluna qədəm qoyulması, düşünmək olardı ki, Azərbaycan tarixində yeni səhifə açır, eyni zamanda, o vaxt meydana çıxan problemlərin dərhal həll edilməsi zərurətini ortaya qoyur. Əfsuslar ki, müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycan dövlət quruculuğunun zəruri vəzifələrinin heç kiçik hissəsini də (xarici təcavüzün dəf edilməsi, daxili siyasi kontekstin sabitləşdirilməsi, cəmiyyətin tam xaos və vətəndaş müharibəsinə sürüklənməsinin qarşısının alınması, heç olmasa, minimum həyat qabiliyyətinə malik iqtisadiyyatın yaradılması) həll etməyə müvəffəq ola bilmədi.

İdarəçilikdə diletant metodlar və ölkə rəhbərliyinin, xüsusilə də xarici siyasət, müdafiə qabiliyyəti və iqtisadi islahatlar sahəsində tam fərasətsizliyi Azərbaycan cəmiyyətində daxili siyasi qarşıdurmanı son həddə qədər qızıışdırmış və separatçılıq əhvali-ruhiyyəsinin güclənməsi üçün zəmin yaratmışdı. Bu cür şəraitdə hər hansı uzunmüddətli plana nail olmaq üçün millətin birləşməsindən söhbət gedə bilməzdi. Ölkə rəhbərliyi də öz məqsədlərini aydın ifadə etmək iqtidarında deyildi. Uğursuz siyasət nəticəsində dövlət təsisatları və ictimai təsisatlar tamamilə tənəzzülə uğramışdı. 1988-ci ildən 1993-cü ilə qədər olan dövrü tam əminliklə qarışıqlıq, hakimiyyətsizlik və anarxiya dövrü adlandırmaq olar.

Tarixi miqyaslı şəxsiyyət olan Heydər Əliyev ölkədə yaranmış vəziyyəti dəqiq qiymətləndirərək, bütün Azərbaycan cəmiyyətini Azərbaycan dövlətinin mövcudluğu baxımından həyatı əhəmiyyət daşıyan məsələlərin, o cümlədən hakimiyyət vakuumunun aradan qaldırılması, separatçılıq və silahlı bandit dəstələrinin təhdidlərinin qarşısının alınması, döyüş qabiliyyətli ordu yaradılması məsələlərinin həll edilməsi üçün səfərbər etdi. Azərbaycan xalqı Heydər Əliyevin yorulmaz dövləti fəaliyyəti sayəsində cəmiyyətin daxilində

dəki ziddiyyətləri həll etməyə və yüksələn inkişaf üçün zəmin yaratmağı bacaran, güclü mənə potensialı ilə yüklənmiş milli ideyaya sahib oldu.

Heydər Əliyevin onillik prezidentliyi dövründə ölkə kökündən dəyişmiş, daxili və xarici siyasətin bir çox istiqamətlərində əhəmiyyətli uğurlar qazanılmışdır. Azərbaycan dövləti uzunmüddətli yaşamaq qabiliyyətini, cəmiyyət isə tarixi prosesin növbəti mərhələsində iştirak etməyə hazır olduğunu nümayiş etdirmişdir. Müasir Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyi həm ölkənin sadə vətəndaşları, həm də qlobal miqyaslı mühüm güc mərkəzləri üçün aksioma çevrilmişdir. Məhz Heydər Əliyev şəxsiyyəti, onun xarizması, bəsi-rəti, iradəsi, təcrübəsi göstərilən dövrdə bizim üçün «millət», «dövlətçilik», «idarəçilik sistemi», «hakimiyyət», «inkişaf etmiş iqtisadiyyat», «mədəni dirçəliş», «liderlik», «transformasiya», «çoxvektorluluq» kimi sistem dəyərlərin təşəkkülündə və möhkəmlənməsində mühüm rol oynadı.

1993-cü ilin ortalarından başlayaraq Azərbaycan strateji seçimini müəyyənləşdirdi. O, müasir, dünyəvi, beynəlxalq birliyə inteqrasiya edən, demokratik əsaslara sadıq olan ölkə kimi inkişaf etməyə başladı. Siyasi modernləşmə sahəsində artıq ilk addımlar iqtisadiyyatın güclənməsinə təkan verdi. Bu da yığılıb qalan sosial problemlərin tədricən həll olunmasına gətirib çıxardı. Hakimiyyət özü üçün müəyyən etdi ki, söylərini inkişafın yeni alətlərinin axtarışına yönəltməlidir. Çünki bilirdi ki, milli təhlükəsizliyin möhkəmləndirilməsində uğur bir çox hallarda inkişaf etmiş iqtisadiyyat, solumun mədəni və intellektual səviyyəsi ilə şərtlənir. Aydın idi ki, məhz milli hisslər, milli ənənələrə (milli identikliyin, özünəməxsusluğun dirçəlməsinə, qorunmasına can atmaq, Qərb və Şərqlin tarixi nailiyyətləri ilə zənginləşmək zəminində cəmiyyətin modernləşdirilməsi, güclü və müstəqil Azərbaycan qura bilən milli çoxluğun formalaşdırılması) də-rindən bağlılıq sarsılmaz və uğurlu dövlət quruculuğunun rəhnidir.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi sayəsində Azərbaycan cəmiyyəti ke-çən əsrin 90-cı illərinin əvvəllərinin xaos və özbaşınalığını arxada qo-

yaraq, özündə yeni inkişaf ideologiyası ilə ifadə oluna biləcək dəyərlərə can atmaq həvəsi hiss etdi. Yeni şəraitdə milli və dövlət quruculuğu ideyalarına uyğun olan daha etibarlı dəyərlər bazası və kollektiv özünüdərk zərurəti yarandı. Milli və dövlət müstəqilliyinin qorunması, milli identikliyin inkişafı, dünya birliyinə integrasiya bundan belə, azərbaycanlıların milli özünüdərkinin struktur hissəsinə çevrildi. Məhz müstəqil Azərbaycan dövləti üçün qürur hissi, onun hadisələrlə zəngin tarixi üçün qürur hissi, Azərbaycan millətinin dünya tarixinə töhfə verməyə hazır olması Heydər Əliyevi bu sözləri söyləməyə ruhlandırırmışdır: «Mən fəxr edirəm ki, mən azərbaycanlıyam».

Bu kontekstdə «azərbaycançılıq» dövlət siyasətinin strategiyası olaraq, Azərbaycan cəmiyyətinin bu gününün və gələcəyinin müasir ideoloji qavranması ilə sıx birləşir. «Azərbaycançılıq» milli ideologiyanın əsası kimi, müxtəlif xalqların, mədəniyyətlərin, ənənələrin, konfessiyaların üzvi surətdə birliyini təcəssüm edir. O, milli maraqları ifadə edən güclü dövlət hakimiyyətinə və yüksək milli intizama, formalaşan milli özünüdərkə əsaslanır, ən müxtəlif sosial təbəqələrdə anlaşma axtarır, millətin və dövlətin öz potensialından irəli gələn daimi, lakin qeyri-radikal islahatçılığı təbliğ edir.

«Azərbaycançılıq» xalqımızın izzətləri ilə yoğurulmuş tarixi dəyərdir, real müstəqilliyə nail olunması, vahid, bölünməz Azərbaycanın qorunması və möhkəmləndirilməsi üçün açardır. Bu gün «azərbaycançılıq» milli həyatın, konfessiyaların harmoniyasının çoxəsrlik ənənəsi, ölkədə yaşayan bütün millət və etnik qrupların qardaşlığının, qarşılıqlı əlaqə və qarşılıqlı təsirinin tarixi, onların ümumi taleyi və müstəqil Azərbaycanın bütövlüyü uğrunda birgə mübarizələrin tarixi təcrübəsidir.

Beləliklə, «azərbaycançılıq» ideologiyası etnik yox, siyasi və vətəndaşlıq xarakteri daşıyır, yalnız müstəqil Azərbaycanın vətəndaşlarına münasibətdə deyil, Azərbaycanın müstəqil dövlətçilik ideyasını əziz tutanlara münasibətdə də öz birləşdirici funksiyasını yerinə yetirir.

Nəticədə Heydər Əliyevin dünya azərbaycanlılarının I qurultayında dediyi kimi, millətin və dövlətin vəhdəti və bölünməzliyi ideyası əsas götürülür. Heydər Əliyev demişdir: «Azərbaycançılıq – öz milli mənsubiyyətinin saxlanılması, milli-mənəvi dəyərlərin saxlanılması, eyni zamanda, onların ümumbəşəri dəyərlərlə sintezi, integrasiyası ilə zənginləşməsi, hər bir insanın inkişafının təmin edilməsi deməkdir».

Bu gün Azərbaycan müsbət təcrübəni uğurla mənimsəyir. Təsadüfi deyil ki, «özünü azərbaycanlı hiss edən azərbaycanlı sayıla bilər» tezi yalnız azərbaycanlı doğulanlar üçün deyil, ölkənin etnik bağlantısı olmayan vətəndaşları üçün də aktualdır. Azərbaycan son illərdə bütün azərbaycanlılar üçün vətən olmuşdur. Bu da ilk növbədə, Heydər Əliyevin Azərbaycan diasporunu formalaşdırması üzrə səylərinin nəticəsidir. Bu gün dünyada yaşayan hər bir azərbaycanlı üçrəngli Zəfər bayrağını alnıaçıq, qürurla daşıyır.

Heydər Əliyev hesab edirdi ki, milli əsas – azərbaycançılıq, bərabərlik və Azərbaycanda yaşayan bütün millətlərin əməkdaşlığı, milli birlik, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, ümumi tarix və ünsiyyət dilinin ümumiliyi etnik mənsubiyyətindən asılı olmayaraq hər bir azərbaycanlıya özünü hamı üçün ümumi olan evin tikintisinə səfərbər edilmiş dəyərli insan kimi hiss etməyə imkan verir.

Gənc müstəqil dövlətin yaranması və inkişaf etməsi bizim əsrdə çox çətin vəzifədir. Yalnız öz gücünə və resurslarına arxalanaraq real müstəqil daxili və xarici siyasətin yürüdülməsi olduqca çətin məsələdir. İllər, onilliklər ötəcək, müstəqil və inkişaf etmiş Azərbaycan vətəndaşlarının nəsilləri dəyişəcək, yeni çağırışlar meydana gələcək, lakin Heydər Əliyevin milli ideyanın reallaşdırılması üçün etdikləri əbədi olaraq Azərbaycan xalqının kollektiv yaddaşında qalacaqdır.

XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərində milli ideya özünün ən ali məqsədini – milli birlik və müstəqilliyi təmin edən qarşısızılmaz gücə çevrilə bilmədi. Lakin ötən əsin 90-cı illərində müasir dövrün siyasət dahisi, ümummilli lider Heydər Əliyev milli ideyanı tarixin

verdiyi çox qısa və çətin zamanda milli varlığın təcəssümünə çevirməyə nail oldu. Milli ideya ilə bağlı məqalədə qeyd etdiyimiz kimi, «Proseslərin gedişi təkidlə tələb edirdi ki, Azərbaycanı tamamilə dağılmaq və ya parçalanmaq təhlükəsindən yalnız, sözün həqiqi mənasında, tarixi miqyaslı, həm Azərbaycan millətinə xas olan mühüm dəyərlərin müəyyən toplusunun təcəssümü rolunda, həm də qeyri-standart siyasi qərarların güclü və iradəli mənbəyi rolunda çıxış etməyə qadir olan şəxsiyyət xilas edə bilər. Yalnız böyük dövlət xadimi milləti xilas edə, onun ideyasını həyata keçirə bilər».

Milli ideyanın tarixdə ilk dəfə suveren formatda gerçəkləşdirilməsi dövlətçilik ənənəsində etatizmdən – müstəqil dövlətin siyasi təşkilatlanmasından güc alaraq daha qüdrətli zirvələrə yüksəlməsi başlanğıcını götürdü. XX əsrin əvvəllərində milli ideya öz ali məqsədini – etatizmi həyata keçirə bilməmişdi. Suveren dövlət statusunu qazanmaq kimi tarixi nailiyyətə qovuşmaq arzu olaraq qalmışdı. Yəni milli ideyanın statusu, strukturu, prinsip və funksiyaları, mükəmməl strateji və taktiki hədəflər sistemi hələ formalaşmamışdı.

Ümummilli lider Heydər Əliyev bu cəhanşümul məqsədləri müstəqil Azərbaycan adlı ünvanda reallığa çevirdi. Xalqımızın tarixi, siyasi uğurlarının zəfər trayektoriyası artıq davamlı, kəsilməz xarakter aldı. XX əsrin ikinci yarısında qlobal transformasiya və sarsıntılarla paralel müşayiət olunan zamanda, bəzi ölkələrin süqut, bəzilərinin isə yenidən doğulduğu bir ərəfədə dünya siyasi xəritəsində xalqımız şanlı Azərbaycan tarixi adlı portretin cizgilərində özünü tanıdı, milli özünüdərk və mənlilik mərhələlərini qət etdi. Milli ideal – ümummilli lider nümunəsində ideyanın missiyası bu dövr üçün qələbələrə başa çatdırıldı. Azərbaycanda tarixdə ilk dəfə müstəqil milli dövlət yaradıldı. İlk dəfə milli ideya nəzəri sxem kimi qalмайıb dövlətçiliyin varlığını təmin etdi, onu «əbədi, sarsılmaz və dönməz» (Heydər Əliyev) fenomen kimi, dünya tarixinə həkk etdi. Tariximizdə dəfələrlə qısa və ya uzun müddətə müxtəlif səbəblərdən milli ideyanın qarşısının alınmasına, dövlətçilik ənənəmizin davamlı inkişaf

fına əngəl olan fasilə, məğlubiyyət, süqut kimi xəstəliklərə birdəfəlik sədd çəkildi.

Bunlar azərbaycanlıların neçə nəsilləri durduqca onlar üçün milli ideal və örnək olacaq Heydər Əliyev şəxsiyyətinin, XX əsrin sonlarında milli ideyamızın nadir subyektinin tarixi xidmətləridir. Ümummilli lider tarixi təcrübə və nəzəri müddəaların varisliyini təmin etməklə yanaşı, kollektiv və fərdi identikliyimizi, dövlət ideologiyamızı – «azərbaycançılığı» mərkəzi müddəa kimi, önə keçirdi. Bunun mənasını isə Heydər Əliyevin bütün fəaliyyəti, dövlətçilik və xalq qarşısında xidmətləri nümunəsində dərk etmək olar.

Müstəqilliyimiz ümummilli lider Heydər Əliyevin nəsillərə əmanətidir

*«Heydər Əliyevin əsəri olan müasir Azərbaycan
dövləti daha da güdrətli, zəngin olacaq, hərtərəfli inkişafa
nail olacaqdır».*

İlham Əliyev

Azərbaycan xalqının əsas tarixi nailiyyəti olan dövlət müstəqilliyinin 30 ilini geridə qoymağa hazırlaşırıq. Azərbaycan tarixində mahiyyətinə və əhəmiyyətinə görə müstəsna səhifə olan milli müstəqilliyin qazanılması xalqımızın azadlıq və müstəqillik uğrunda çoxillik mübarizəsinin məntiqi nəticəsidir. Milli ideyanı həyata keçirmək, dünya arenasına müasir millət və müstəqil dövlət kimi çıxmaq, öz taleyinin sahibi olmaq, azad və müstəqil yaşamaq hüququ qazanmaq, heç şübhəsiz, asan başa gəlmədi, xalqımız ziddiyyətli, həyəcanlı, çətin sınaqlarla dolu tarixi mərhələlərdən keçməli oldu.

Tarix baxımından qısa müddətdə Azərbaycana rəhbərlik edən Heydər Əliyev ölkəmizin inkişafının çox möhkəm əsasını qoydu, bu inkişafın perspektivlərini işıqlandıran ideya və prinsipləri müəyyən-

ləşdirdi. Bizə və gələcək nəsillərə bu dahi insanın, ümummilli liderin, XX əsrin böyük ictimai və siyasi xadiminin həyat və yaradıcılığını yaxşı öyrənmək, ideyalarını mənimsəmək və həyatımızda tətbiq etmək qalır. Xalqımızın xoşbəxt gələcəyi bir çox hallarda bundan asılıdır.

Heydər Əliyev artıq 20 ilə yaxındır ki, aramızda yoxdur. Lakin Azərbaycanın inkişafına və modernləşdirilməsinə hədəflənmiş səmərəli dövlətçilik siyasəti Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla həyata keçirilir. Heydər Əliyevin dərindən düşünülmüş, hazırlanmış və qətiyyətlə həyata keçirilən daxili və xarici siyasət kursu bu gün bütün istiqamətlərdə uğurla davam etdirilir.

Heydər Əliyev bütün fəaliyyəti dövrü atdığı heç bir addımda yarılmamışdı. O, ölkəni əmanət etdiyi əllərdə də yarılmadı. Azərbaycan bugünkü inkişafı ilə, siyasi, iqtisadi, hərbi, mədəni və bütün istiqamətlər üzrə bölgədə və dünyada söz sahibidir. Bu fantastik nəticələrin əldə olunmasında dahi siyasətçinin, ulu öndər Heydər Əliyev məktəbinin böyük əməyi var. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sayəsində ölkəmiz beynəlxalq reyting cədvəllərində ön sıralardadır. Keçdiyi zəngin Heydər Əliyev məktəbi ona bütün çətinliklərə baxmayaraq, dövlət idarəetməsinin ən uğurlu modelini tətbiq etməyə istiqamətləndirdi. O da heç bir daxili və xarici siyasətində yarılmadı.

Heydər Əliyevin arzusu və vəsiyyəti həyata keçdi – Vətənimiz düşməndən azad edildi. Biz artıq Şuşadayıq, Qarabağdayıq. Prezident, Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyev müsahibələrinin birində demişdi ki, o, ata vəsiyyətini, ulu öndər Heydər Əliyevin arzusunu – Qarabağın düşmən işğalından azad edilməsini həyata keçirir. Tarixin bizə verdiyi 44 gün içində Azərbaycan Prezidenti dünya siyasətçilərinə və mətbuatına tarix dərsi keçərkən, sarsılmaz əsgərləri də döyüş meydanında düşməinə çox ağır dərslər verdi. Xalq – Ordu – Prezident. Bu İttifaqdan qalib Azərbaycan yarandı. Beləcə, xalqımızın ən sağalmaz yarası, ən böyük problemi olan Qarabağ münaqişəsi 44 gündə Azərbaycanın xeyrinə başa çatdı. Xalq – Ordu – Prezident birliyi «Dəmir yumruq»a çevri-

lib düşmənin başına endi. Bu Zəfərlə İlham Əliyev həm ümummilli lider Heydər Əliyevin, həm də Azərbaycan xalqının arzusunu gerçəkləşdirdi.

İlham Əliyev yaradıcı və qurucu liderdir. Tarixi zəfərimizdən sonra xalqımız quruculuq və inkişaf yoluna sürətlə davam edir. Qarabağda dünyada tayı-bərabəri olmayan quruculuq-abadlıq işləri həyata keçirilir. İşğaldan azad olunmuş ərazilərimiz inşaat meydanlarına çevrilib. Onun apardığı sağlam iqtisadi siyasət sayəsində ən gec 4-5 ilə Qarabağ yenə də cənnət Qarabağ olacaq. O, atasının məktəbini olduğu kimi mənim-səmiş və həmin məktəbin yolu ilə davam edir. Yorulmadan və davamlı çalışmaqla yanaşı, xeyirxah qərarları ilə hər bir vətəndaşın ümid yerinə çevrilib.

İlham Əliyevin xarici siyasəti beynəlxalq aləmdə çox böyük nüfuza malikdir. Şəxsən özünün nüfuzu, dünya liderləri ilə şəxsi dostluq münasibətləri və bu münasibətlərdən xalqın xeyrinə istifadə etmək bacarığı onun beynəlxalq siyasətinin qırmızı xəttidir. Neçə illərdir «Qoşulmama Hərəkatı»nın sədri kimi, narahat dünyamızın problemlərinin həllində və digər nüfuzlu beynəlxalq təşkilatların tərkibindəki aktiv siyasi və humanitar fəaliyyətində hər zaman uğurlarının, ölkəmizin də xeyrinə ciddi addımlarının şahidi oluruq.

Heydər Əliyev siyasətini 20 ildir davam etdirən Prezident İlham Əliyev milli ənənələri və geosiyasi özəllikləri nəzərə alaraq, ölkəni iqtisadi yetkinlikdən demokratik yetkinlik məkanına bacarıqla transformasiya edir. 2003-cü ildən Azərbaycanda yeni inkişaf strategiyası həyata keçirilir. İlham Əliyevin daxili və xarici siyasəti nəticəsində ölkəmizin ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni həyatının bütün sahələrində, hüquqi dövlət və vətəndaş cəmiyyəti quruculuğunda ciddi yeniliklər və uğurlar qazanılmışdır. Azərbaycan bu gün Cənubi Qafqazda sabitlik və tərəqqi adasıdır. O, gündən-günə inkişaf edir, daha da inamlı olur. Bütün bunlar ölkəni və Azərbaycan cəmiyyətini inkişafın daha yüksək pillələrinə aparır.

Heydər Əliyev hər bir dövlətin varlığının əsasını təşkil edən iqtisadi inkişafı dövlət həyatının ən vacib vəzifəsi hesab edirdi.

O öyrədirdi ki, dövlət qurarkən cəmiyyətin yaşam tərzini, ictimai həyat normalarını, idarəciliyi, qanunçuluğu, sabitliyi, vətəndaş birliyini, milli həmrəyliyi və s. vəzifələri o zaman dolğun təmin etmək olar ki, dövlətin iqtisadiyyatı normal vəziyyətdə olsun və qarşıya qoyulmuş vəzifələrə cavab versin. Heydər Əliyev hər bir Azərbaycan vətəndaşını milli əxlaqa və güclü iradəyə malik, qlobal və azad düşüncəli, təşəbbüskar, fəal, ölkədaxili və beynəlxalq proseslərdən baş çıxara bilən, təhsilli, ədalətli, vətəni və xalqı üçün gərəkli insan kimi görmək istəyirdi.

Çox illər keçəcək, lakin çiçəklənən Azərbaycanın vətəndaşları dövlət müdrikliyi və sarsılmaz mətinliyi sayəsində Azərbaycanın gələcəyini təmin etmiş bu dahi insanı unutmayacaq. Əsası Heydər Əliyevin yorulmaz əməyi ilə qoyulmuş bu dayanıqlı inkişaf İlham Əliyevin dövlət xadimi kimi istedadı sayəsində davam edir.

Həmin inkişafın başlıca yekunlarından biri də dövlət başçısı İlham Əliyevin bu sözlərində bariz ifadəsini tapmışdır: «Azərbaycan bu illər ərzində həm öz vətəndaşlarına, həm də dünyaya sübut etdi ki, biz müstəqil ölkə, azad xalq kimi yaşayırıq və yaşaya birlərik!»

XX əsr dünya siyasət tarixinə adı əbədi həkk olunmuş ulu öndərin dövlət quruculuğunun hər bir sahəsindəki – siyasi, iqtisadi, hərbi, elmi-mədəni sahədəki qaynar, səmərəli və məhsuldar fəaliyyəti fundamental tədqiqat obyektidir.

Oxuculara yenidən təqdim edilən «Müstəqilliyimiz əbədidir» çoxcildliyi ulu öndərin şərəfli ictimai-siyasi həyatının 1993-cü ilin iyunundan sonrakı illərini əhatə edir. Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, dahi şəxsiyyətin həyatının bu illəri sakit və rahat keçməmiş, son dərəcə gərgin və məhsuldar fəaliyyətlə zəngin olmuşdur. Dövlət başçısının böyük siyasətə yenidən qayıdışından sonrakı illərin hər günü, hər saati xalqımızın bu gününə və sabahına, dövlət müstəqilliyimizin zərrə-zərrə qorunub saxlanılmasına həsr edilmişdir. Oxucular kitabın hər səhifəsində dediklərimizin şahidi olacaqlar.

Çoxcildliyə daxil edilmiş materiallarda 1993-cü ildən başlayaraq ulu öndərin ölkə Prezidenti olduğu illərdə Azərbaycanda baş vermiş ictimai-siyasi proseslər, mürəkkəb, çoxşaxəli hadisələr, milli dövlət quruculuğunun ayrı-ayrı mərhələləri və əsasları, bu işdə mövcud ziddiyyət və problemlər, daxili və xarici siyasətin başlıca istiqamətləri dərinlən təhlil edilir və həmin dövr tarixi-siyasi baxımdan tam obyektivlik və həqiqət meyarları ilə qiymətləndirilir. Məlumdur ki, ulu öndər xüsusi mütəxəssis qrupu tərəfindən hazırlanaraq yazılmış heç bir materialdan istifadə etməyib. Dahi şəxsiyyətin hər bir çıxışı, nitqi, məruzəsi, müraciəti Tanrının vergi kimi ona bəxş etdiyi müdrikliyin, qeyri-adi istedadın, həsəd aparılacaq ensiklopedik savadın, heyratımız yaddaşın məhsuludur. Birbaşa edilmiş çıxış, nitq və müraciətlərin hər birində Heydər Əliyev şəxsiyyəti, müdrikliyi, doğma dilin zənginliyindən professionallıqla istifadə etmək bacarığı qabarıq görünür.

Zəmanəmizin böyük tarixi şəxsiyyəti, dünya səviyyəli siyasi xadim, müdrik xalq rəhbəri Heydər Əliyevin 1993-cü ilin iyunundan sonrakı 10 illik siyasi fəaliyyətinin salnaməsi olan bu çoxcildlik müstəqil tariximizin son dərəcə ağır və məsuliyyətli bir dövrünü öyrənən alimlər, siyasətşünaslar üçün dəyərli mənbə olacaqdır.

Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı «Azərnəşr»-in Heydər Əliyev «Müstəqilliyimiz əbədidir» çoxcildliyinin təkrar nəşrinə başlamasına səbəb cəmiyyətin bütün təbəqələrindən olan insanların – gənclərin, tələbələrin, tədqiqatçıların, elm adamlarının, dissertantların, siyasətçilərin, iqtisadçıların – bir sözlə çoxminli oxucu kütləsinin istəyi və tələbatıdır. İnanırıq ki, bu kitabı incəliklərinə qədər öyrənərək mənimsəyən Azərbaycan vətəndaşları qətiyyətlə və məsuliyyətlə deyəcəklər: «Heydər Əliyevin hər bir əsəri dərslikdir – vətəndaşlıq, dövlətçilik və Vətənə sevgi dərsliyi!».

RAMİZ MEHDİYEV

Akademik

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MİLLİ MƏCLİSİNİN İCLASINDA ÇIXIŞ

15 iyun 1993-cü il

Hörmətli millət vəkilləri, hörmətli Prezident!

Mənə bu gün böyük etimad göstərdiyinə görə Milli Məclisin üzvlərinə, Azərbaycanın Ali Sovetinə minnətdarlığımı bildirirəm və sizi əmin edirəm ki, bütün imkanlardan istifadə edib, bu ağır yükü aparmağa çalışacağam və bu vəzifənin ləyaqətlə yerinə yetirilməsinə səy edəcəyəm. Bildirmək istəyirəm ki, Azərbaycan Respublikasının bugünkü ağır, mürəkkəb və gərgin vəziyyətini tam məsuliyyətlə dərk edirəm. Bu vəzifəni üzərimə götürərkən məsuliyyətimi anlayıram və bunların hamısını rəhbər tutaraq əlimdən gələni edəcəyəm. Mən burada böyük bir nitq söyləmək niyyətində deyiləm. Yalnız bir neçə kəlmə mütləq deməliyəm. Ali Sovetin Sədri kimi, Azərbaycan xalqının tarixi nailiyyəti olan Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyini qorumağı, möhkəmləndirməyi, inkişaf etdirməyi özüm üçün ən əsas vəzifələrdən biri hesab edirəm. Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi 1918-ci ildə yaranmış ilk Azərbaycan Demokratik Respublikasının ənənələri əsasında, müasir tələblərlə, dünyada gedən proseslərlə bağlı olaraq təmin olunmalıdır. Bu sahədə mən daim çalışacağam və heç kəsin şübhəsi olmasın ki, ömrümün bundan sonrakı hissəsini yalnız və yalnız Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlət kimi inkişaf etməsinə həsr edəcəyəm. Bununla əlaqədar olaraq bildirmək istəyirəm ki, mənim fikrimcə, Azərbaycan Respublikası bundan sonra onun

başına nə gəlsə gəlsin, müstəqilliyini itirməyəcək, yenidən heç bir dövlətin tərkibinə daxil olmayacaq, heç bir başqa dövlətin əsarəti altına düşməyəcəkdir. Keçmiş Sovetlər İttifaqının bərpa olunması, Azərbaycan Respublikasının da ora daxil olması ehtimalı haqqında bəzi şayiələr, fikirlər gəzir. Bunlar xülyadır. Mən bu fikirləri rədd edirəm və bütün Azərbaycan vətəndaşlarını bu fikirləri rədd etməyə dəvət edirəm.

Respublikanın qarşısında çox böyük və ağır vəzifələr durur. Müstəqilliyi, suverenliyi təmin etmək üçün Azərbaycan Respublikasının Ermənistan tərəfindən işğal olunmuş torpaqları geri qaytarılmalıdır. Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü təmin olunmalıdır, müharibə qurtarmalıdır, sülh yaranmalıdır. Azərbaycan Respublikasının vətəndaşları sülh və əmin-amanlıq şəraitində yaşayıb öz dövlətini özü istədiyi kimi qurmalıdır. Ona görə də bu məsələ əsas məsələlərdən biridir. Bundan sonra da bu məsələlər Ali Məclisin diqqət mərkəzində olmalıdır. Sizi bu barədə tam əmin edirəm.

Dünən elan olunan Amerika Birləşmiş Ştatlarının, Rusiyanın və Türkiyənin təşəbbüsü nəticəsində imzalanmış sənəd bizim müharibə şəraitindən tədricən çıxmağımız üçün ilk addımdır. Yəqin ki, bu sahədə gələcəkdə daha güclü tədbirlər görülməlidir ki, Azərbaycan Respublikası bütün ərazisinin sahibi olsun və bizim xalqımız müharibə şəraitindən çıxa bilsin.

Beləliklə, Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi ən əsas məsələdir. Müstəqil Azərbaycanda demokratiya inkişaf etdirilməlidir. Siyasi plüralizmə geniş yol verilməlidir. Azərbaycan Respublikasında Konstitusiyanın pozulmasına, qanun pozuntularına yol verilməməlidir. Dövlət quruculuğu və cəmiyyətin formalaşması məhz demokratik prinsiplər əsasında olmalıdır. Siyasətdə və iqtisadiyyatda sərbəstlik, hürriyyət, insan azadlığı,

insan hüquqlarının qorunması və sərbəst iqtisadiyyat, bazar iqtisadiyyatı prinsipləri bərqərar olmalıdır. Yəni bizim respublikamız bir il bundan öncə başladığı yolla getməkdə davam etməlidir. Bu, düzgün yoldur, doğru yoldur, bu yolla bizim respublika daha qətiyyətlə getməlidir. Əmin olmalısınız ki, mən bu yola həmişə sadıq olacağam.

İndi bizim respublikanın gərgin vəziyyətdə olmasının əsas səbəblərindən biri iyun ayının 4-də Gəncədə baş vermiş hadisələrdir. Hadisələr dəhşətlidir, qan tökülüb, cinayət edilib. Bunlar araşdırılmalıdır və qanunu pozmuş bütün adamlar, cinayətdə iştirak etmiş adamlar, hansı tərəfdən olursa olsun, qanun qarşısında məsuliyyət daşmalıdır. Bu məsələ ilə deputat-istintaq komissiyası məşğul olur. Biz isə gərək yaranmış gərginliyi tezliklə aradan qaldıraq. Dünən Prezident Əbülfəz Elçibəylə danışıqlarımız olub, Gəncədə də mən danışıqlar aparmışam, mənimlə gedən şəxslərlə birlikdə və təkbətək. Ona görə mən güman edirəm ki, bizim bütün söylərimiz bu gərginliyi, bu qarşıdurmanı aradan götürməyi təmin edə biləcəkdir. Ancaq demişəm, bir də deyirəm: heç vəchlə silah işlədilməsinin tərəfdarı ola bilmərəm. Bu gərginlik, qarşıdurma ancaq sülh yolu ilə, barışıq yolu ilə, qarşılıqlı anlaşma yolu ilə, danışıqlar yolu ilə həll olunmalıdır. Güman edirəm ki, bizim xalqımızın müdrikliyi, nüfuzlu adamların, Azərbaycanın ziyalılarının, Azərbaycanın ağsaqqallarının hamısının birgə səyi və bizim hamımızın birgə çalışmamız, şübhəsiz ki, bunları təmin edə biləcək.

Biz Azərbaycanda demokratik müstəqil respublika quraraq, sivilizasiyalı cəmiyyət uğrunda mübarizə aparıb, ümumdünyəvi, bəşəri dəyərlərin hamısından istifadə etməliyik. Biz çalışmalıyıq ki, Azərbaycan uzun illərdən, əsrlərdən sonra ilk dəfə müstəqilliyini aldıqdan sonra bütün dünyaya öz tarixi nailiyyətlərini,

öz milli ənənələrini nümayiş etdirə bilsin. Güman edirəm ki, Azərbaycan xalqının bu barədə həm tarixi, həm də müasir potensialı olduqca böyükdür. Bunların hamısından səmərəli istifadə olunarsa, Azərbaycan həm tam müstəqil demokratik bir dövlət olacaq, həm də bizim cəmiyyətimiz tam demokratik, hüquqi, ümumbəşəri dəyərlər əsasında qurulan demokratik bir cəmiyyət olacaq. Bunun üçün bizim həm elmimiz, həm mədəniyyətimiz, həm tarixi ənənələrimiz, həm dini mənbəyimiz olan islam dini – hamısı birlikdə çox böyük əsas yaradır. Vəzifəmiz bundan ibarətdir ki, bunlardan səmərəli istifadə edək.

Azərbaycanda gərginlik bir tək Qarabağ problemi ilə, yəni Ermənistanın Azərbaycana təcavüzü ilə əlaqədar olan səbəblərdən deyil. İndi Gəncə hadisələri baş verdi. Təəssüf ki, gərginliyi yaranan səbəblərdən biri də Azərbaycanda uzun illər bir yerdə yaşayan millətlər, etnik qruplar arasındakı münasibətlərin bir qədər pozulmasıdır. Azərbaycan on illərlə, yüz illərlə bu torpaqda yaşayan bütün insanların vətəni olub, bundan sonra da vətəni olmalıdır. Azərbaycan Respublikasının ərazisində olan hər bir vətəndaş milliyyətinə, dininə, siyasi mənsubiyyətinə asılı olmayaraq, eyni hüquqa malik olmalıdır. Əgər biz bu məfhumları rəhbər tuta bilsək və bunu əməli surətdə həyata keçirə bilsək, biz Azərbaycan Respublikasında olan bütün xalqların, bütün millətlərin tam birləşməsinə təmin edə bilərik. Bu bizim əsas vəzifələrimizdən biridir. Güman edirəm ki, biz buna nail olacağıq.

Xarici siyasət sahəsində keçən bir il müddətində çox iş görülüb. Ancaq görüləsi işlər daha da çoxdur. Güman edirəm ki, Azərbaycan Respublikası demokratik dövlət kimi bütün dövlətlərlə bərabər hüquqlu münasibətlər yaratmalıdır. Hansı dövlətin daxili quruluşu, daxili siyasətinin hansı istiqamətdə getməsindən asılı olmayaraq, biz normal münasibətlər yaratmalıyıq.

Birinci növbədə, bizim yaxın qonşularımızla lazımi mədəni, iqtisadi, dövlət münasibətləri yaradılmalıdır. Bu baxımdan Türkiyə Cümhuriyyəti ilə olan əlaqələr, şübhəsiz ki, respublikanın əhalisi tərəfindən bəyənilir. Qonşu İran İslam Respublikası ilə bizim münasibətlərimiz yaxşılaşdırılmalıdır, inkişaf etdirilməlidir. Rusiya çox böyük dövlətdir, bizim şimal qonşumuzdur. Şübhəsiz ki, Rusiya ilə Azərbaycan arasında müstəqil prinsiplər əsasında münasibətlər bundan sonra daha yaxşı, daha geniş, səmərəli olmalıdır. Keçmiş Sovetlər İttifaqına daxil olan, indi müstəqil dövlət olan bütün dövlətlərlə – Ukrayna, Belarus, Gürcüstan, Orta Asiya dövlətləri, Qazaxıstan, Baltıqyanı dövlətlər, Moldova ilə biz daha geniş, qarşılıqlı əlaqələr yaratmalıyıq. Bizim üçün bu çox lazımdır. Çünki bu dövlətlərlə bizim iqtisadi əlaqələrimiz, mədəni əlaqələrimiz, insani əlaqələrimiz uzun illər, yüzilliklərlə çox yaxın olub. Bu əlaqələri qırmaq olmaz, əksinə, inkişaf etdirmək lazımdır. Şübhə etmirəm ki, məhz belə siyasət Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlət kimi formalaşmasına və inkişaf etməsinə kömək edəcəkdir.

Azərbaycan Respublikası artıq ümumdünya miqyasına çıxıb-
dır. Amerika Birləşmiş Ştatları tərəfindən son zamanlar Azər-
baycan Respublikasına göstərilən müsbət münasibətlər hamımızı
sevindirir və güman edirəm ki, münasibətlər daha da genişlənib
inkişaf etdirilməlidir. Bütün Avropa ölkələri ilə bizim əlaqələri-
miz genişlənməlidir. Xüsusən İngiltərə, Fransa, Almaniya ilə.
Bütün müsəlman ölkələri ilə, ərəb ölkələri ilə, türkdilli ölkələrlə
bizim əlaqələrimiz daha sürətlə inkişaf etməlidir. Bir sözlə, sadə-
cə olaraq, xarici siyasət sahəsində öz mövqemi bildirmək istəyi-
rəm. Ali Sovetin Sədri kimi, bu istiqamətdə fəaliyyət göstərəcə-
yəm, bizim Prezidentimizin fəaliyyətinin, Ali Sovetin, hökumə-
tin fəaliyyətinin uğurlu olması yolunda çalışacağam.

Ancaq bunların hamısından ümdəsi, indi Gəncədə baş vermiş hadisələri, bununla da əmələ gəlmiş gərginliyi aradan götürməkdən ibarətdir. Mən burada Milli Məclisin iclasında, bu tribunadan üzümü bütün Azərbaycan vətəndaşlarına tuturam, bizim qardaşlarımıza, bacılarımıza, övladlarımıza tuturam, müraciət edirəm və bildirirəm ki, bizim respublika indi ağır vəziyyətdədir. Bizim ən böyük çətinliyimiz, bir də deyirəm, işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarıb, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü, suverenliyini təmin etməkdən ibarətdir. Ona görə bütün daxili iğtişaşlar, daxili didişmələr kənara qoyulmalıdır. Mən müraciət edirəm bütün Azərbaycan xalqına, mən Gəncə əhalisinə, Azərbaycan Respublikasının deputatı Surət Hüseynova müraciət edirəm, onun silahdaşlarına müraciət edirəm və onların hamısını müdrikliyə, insani münasibətlərə dəvət edirəm. Bizim respublikamızın indi buna daha çox ehtiyacı var və onlar da bilməlidir, bütün xalq da bilməlidir ki, indi biz hamımız bir olmalıyıq. Azərbaycanın bu faciəli dövründə biz böyük fəlakət qarşısındayıq. Bu dövrdə bütün qüvvələr birləşməlidir, bütün siyasi partiyalar, bütün siyasi qurumlar, bütün siyasi və ictimai təşkilatlar, bütün insanlar – hamısı birləşməlidir. Hamı kin-küdurəti kənara qoymalıdır. Hamımız birləşib Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmalıyıq. Güman edirəm ki, Gəncə əhalisi, Gəncənin ətrafındakı rayonlarda yaşayan insanlar mənim səsimi eşidəcəklər, buna səs verəcəklər. Surət Hüseynov mənim səsimi eşidəcək, özünü müdrik aparacaq və biz bu bələdan tamamilə qurtara biləcəyik. Mən sizin hamınızı bu sahədə fəaliyyət göstərməyə, birləşməyə dəvət edirəm. Mən rica edirəm, xırda hissləri kənara qoymaq lazımdır, xırda dediqodunu kənara qoymaq lazımdır, bunların vaxtı gəlir. Kimin kiminlə nə haqq-hesabı var, sonra edər. İndi bunun vaxtı deyil.

Bununla əlaqədar olaraq bir məsələyə də toxunmaq istəyirəm. Bəzi dairələrdə mənim haqqımda belə söhbətlər gedir ki, Heydər Əliyev əgər yenidən Azərbaycanda bir vəzifəyə gələrsə, kimdən-sə qisas alacaq. Kimsə vaxtilə onun əleyhinə olub, yaxud, kimsə ona pis münasibət göstərüb ona qarşı pis münasibət göstərəcək. Mən sizin qarşınızda tam məsuliyyətlə deyirəm və bütün Azərbaycan xalqına elan edirəm ki, ümumiyyətlə, mənim təbiətimdə qisasçılıq hissi yoxdur. Bunu sadəcə olaraq, ayrı-ayrı adamlar süni surətdə yaradıblar və görünür, bir mənə ləkə vurmaq üçün yox, ümumiyyətlə, bizi parçalamaq üçün. Sizə söz verirəm ki, heç vaxt qisasçılıq hissinə qapılmayacağam. Əgər kimsə nə vaxtsa mənə qarşı düzgün münasibət bəsləməyibsə, nəşə edibsə, inanın ki, mən onların hamısını çoxdan bağışlamışam. Mən özümü o hissələrin səviyyəsinə heç vaxt salmamışam və salmayacağam. Ona görə yox ki, siz mənə indi etimad göstərdiniz, mən belə bir vəzifəyə gəldim. Yox. Mən sadəcə, bir vətəndaş kimi də heç vaxt heç kəslə ədavət aparmaq, qisas almaq, yaxud da ki, kiməsə pislik etmək istəməmişəm və istəməyəcəyəm. Ancaq vəzifə çərçivəsində, şübhəsiz ki, hamımız nizam-intizama tabe olmalıyıq, hamımız qanuna tabe olmalıyıq, hamımız qanuna riayət etməliyik, qanunun aliliyini təmin etməliyik və bu yolda, şübhəsiz ki, mən öz əqidəmdən dönməyəcəyəm.

Güman edirəm ki, Ali Sovetlə, Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəylə birlikdə, hamımız birlikdə bu vəziyyətdən çıxma biləcəyik. Sizin hamınızı bu yolda birliyə dəvət edirəm. Sağ olun.

İ b r a h i m İ b r a h i m o v: Heydər bəy, Sizin Ali Sovetin Sədri olmağınız vəziyyətdən çıxmaq üçün bizə – mən bir millət vəkili kimi mənə və mənim yoldaşlarıma, bütünlükdə Azərbaycan xalqına qarant verə bilərsiniz, yoxsa yox?

Heydər Əliyev: Mən qeyd etdim, bir də bildirmək istəyirəm ki, Gəncədə vəziyyət həddindən artıq gərgindir. Bu məsələlərin həll olunması böyük səylər tələb edir. Ona görə də mən indi Gəncədəki vəziyyət haqqında, apardığım danışıqların məzmunu haqqında məlumat verməyi məsləhət görmürəm. Mən Gəncədən qayıdan kimi dərhal Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəyin yanında olmuşam, bir neçə saat bütün məlumatları Əbülfəz Elçibəyə vermişəm. Əgər mən bu işə, bir də qeyd edirəm, öz vicdanımın tələbi ilə və ən çox Azərbaycan Respublikası əhalisinin cürbəcür təbəqələrinin nümayəndələrinin təkidi və tələbi ilə, Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəyin xahişi ilə cəlb olunmuşamsa, demək, mən burda, bu işlərin həll olunması üçün bütün imkanlarımdan istifadə edəcəyəm. Bu barədə heç kəsin şübhəsi olmasın. Burada bu məsələnin müzakirəsində cürbəcür sözlər deyib, bu məsələnin ayrı-ayrı istiqamətlərə yönəldilməsi məndə çox ciddi narazılıq doğurur. Mən Naxçıvandan bura özüm gəlməmişəm. Məni bura dəvət eləyiblər, məndən dəfələrlə İsa Qəmbər, Pənah Hüseynov və Azərbaycanın Prezidenti Əbülfəz Elçibəy xahiş eləyiblər ki, gəlim burda bir vəzifə tutum, bərabər bu məsələlərin həll olunmasında iştirak edim. Neçə gündür ki, mənimlə danışıqlar gedir. Mən bu vəzifələrdən imtina etmişəm. Bu gün də imtina edirəm. Ona görə də mən hiddətlənirəm ki, bəzi adamlar, on gündür ki, Azərbaycan bərbad vəziyyətdədir, barmaq-barmağa vurmayıblar, Azərbaycandan kənarda gəzirilər, kabinetlərdə cürbəcür işlərlə məşğul olurlar, indi də başlayıblar işarə verməyə ki, kimsə kreslo tutmaq istəyir. Mən heç bir kreslo tutmaq istəmirəm, heç bir vəzifə tutmaq istəmirəm. 1991-ci ilin fevral ayında bu salonda, bu tribunadan çıxış edərkən demişdim. Mən Azərbaycana xalqımla bir yerdə olmaq və xalqımın bu ağır günündə ona kömək olmaq üçün respublikaya qayıtmışam. Onda

məni qəbul etmədilər. Ondan sonra da dəfələrlə demişəm. Mən heç bir vəzifə tutmaq iddiasında deyiləm. Bu gün də deyirəm. Bu dəqiqə burdan çıxıb gedə bilərəm. Ancaq bəzi adamların heç bir iş görmədən zalda oturub bu ağır vəziyyətdə məsələni mürəkkəbləşdirməsi məni hiddətləndirir. Mən heç kəsə heç bir qarantiya vermirəm, mən özümü peyğəmbər hesab etmirəm. Fəqət bu ağır vəziyyətdən çıxmaq üçün vətəndaş kimi, Ali Sovetin deputatı kimi, Ali Sovetin Sədr müavini kimi, əgər etimad göstərsəniz, baxmayaraq ki, mən bunu istəmirəm, Ali Sovetin Sədri kimi fəaliyyət göstərməyə hazıram. Mən bu yola ancaq xalqın ağır vəziyyətdən çıxmasında müəyyən fəaliyyət göstərmək üçün gedirəm, başqa məqsədım yoxdur. Burda danışan adamların bəziləri ancaq məqsəd üçün bura gəlirlər. Ona görə də mən heç kəsə heç bir qarantiya vermirəm. Ancaq hesab edirəm ki, Azərbaycan xalqı müdrik xalqdır. Millətimizdə böyük potensial var, hamını birləşdirib bu vəziyyətdən çıxmaq olar.

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN BƏYANATI**

2 iyul 1993-cü il

1993-cü il iyunun 24-də Azərbaycan Respublikası Milli Məclisinin qərarı ilə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin səlahiyyətləri Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin Sədrinə verilmişdir.

Azərbaycan Respublikası adından bəyan edirəm ki, Azərbaycan dövlətinin daxili və xarici siyasətində heç bir dəyişiklik baş verməyəcəkdir. Bildirirəm ki, Azərbaycan demokratiya, siyasi plüralizm və azad iqtisadiyyat yoluna davam edəcəkdir. Azərbaycan dövləti insan hüquqlarına və bütün beynəlxalq hüquq normalarına riayət edəcək, respublikamızda başlanmış demokratik islahatlar bundan sonra daha geniş və sürətlə həyata keçiriləcəkdir. Dünya dövlətləri ilə bərabər hüquqlu və qarşılıqlı faydalanma prinsipləri əsasında başlanmış iqtisadi əməkdaşlıq davam etdiriləcək, ayrı-ayrı xarici şirkətlərlə imzalanması nəzərdə tutulmuş bütün müqavilələrlə bağlı götürülmüş öhdəliklər sivilizasiya normaları çərçivəsində yerinə yetiriləcəkdir. Ölkəmizin daxili ictimai-siyasi vəziyyəti sabitləşdikcə, həmin məsələlərlə daha fəal məşğul olmağa imkan yaranacaqdır.

Son günlər görülmə tədbirlər nəticəsində xalqımız üçün çox təhlükəli olan vətəndaş müharibəsinin qarşısı alınmış və ölkəmizdə daxili siyasi gərginlik müəyyən qədər azalmışdır. Lakin

Ermənistan tərəfdən Azərbaycan Respublikasına qarşı aparılan müharibə və xüsusən də son günlərdə həmsərhəd rayonlara edilən hərbi hücumlar daxili siyasi iqlimə güclü təsir göstərir.

Respublikanın daxilində dövlət böhranının mövcud olduğu və bu səbəbdən Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin parçalandığı, həmin məsələlərə Azərbaycanın dövlət orqanları tərəfindən lazımi nəzarətin olmadığı bir şəraitdə Ermənistan fürsətdən istifadə edib Azərbaycan ərazilərinə yeni hücumlar etmişdir.

İyunun 12-dən etibarən Ermənistan hərbi qüvvələri Ağdam və Ağdərə istiqamətlərində hücum edərək, Ağdərə rayon mərkəzini və bir neçə kəndimizi ələ keçiriblər. Qarabağ bölgəsinə daxil olmayan Gədəbəy rayonu da intensiv hərbi hücumlara məruz qalıb. Görülən müdafiə tədbirləri nəticəsində həmin hücumların qarşısı alındı və iki-üç gün bundan qabaq atəş müəyyən qədər dayandırıldı. Lakin iyulun 1-də Ermənistan hərbi qüvvələri Azərbaycanın başqa bir bölgəsinə – Füzuli və Cəbrayıl rayonlarına güclü hücum etdilər. Nəticədə bir neçə kəndimiz ələ keçirilmiş, bəziləri vəhşicəsinə yandırılmışdır, dinc sakinlər arasında həlak olanlar var. Azərbaycanda olan 500 mindən çox qaçqına son hücumlar nəticəsində ev-eşiyindən məhrum olmuş daha minlərlə soydaşımız əlavə olunmuşdur. ABŞ, Rusiya və Türkiyənin münaqişəyə dinc vasitələrlə son qoyulmasına dair təşəbbüsünün, BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsinin elan olunduğu və ümumiyyətlə, bu qanlı savaşın qarşısının alınmasına müəyyən ümidlər yarandığı bir vaxtda Ermənistanın bu təcavüzkar hərəkətləri vəziyyətin xeyli kəskinləşməsinə səbəb olmuşdur. Güman edirəm ki, beynəlxalq ictimaiyyət və bütün dövlətlər bu təcavüzü qətiyyətlə pisləməlidir. Azərbaycan dövləti adından bir daha bəyan etmək istəyirəm ki, Amerika Birləşmiş Ştatlarının, Rusiyanın və Türkiyənin təşəbbüsü ilə

ATƏM çərçivəsində göstərilən bütün cəhdlərin və qəbul olunmuş qərarların tərəfdarıyıq. Azərbaycan Respublikası ATƏM Minsk konfransının sədri cənab Mario Raffaellinin başçılığı ilə göstərilən sülhməramlı cəhdləri alqışlayır və bunun həyata keçirilməsi üçün hər cür şərait yaradılacağına təminat verir, ümid edir ki, cənab Raffaellinin iyulun 5-də regiona səfəri «doqquzların» təşəbbüsünün reallaşmasına təkan verəcəkdir.

Münaqişənin sülh yolu ilə nizama salınmasının tərəfdarı olan Azərbaycan hökuməti dünya dövlətləri rəhbərlərini, BMT, ATƏM və digər nüfuzlu beynəlxalq təşkilatları Ermənistanın 5 ildən artıq davam edən və son günlər daha da şiddətlənən təcavüzünü qətiyyətlə pisləməyə, təcavüzkarı cilovlamaq məqsədilə təcili, təsirli və qəti tədbirlər görməyə çağırır.

Biz həm də dünya dövlətlərini və beynəlxalq təşkilatları indiki ağır şəraitdə Azərbaycan Respublikasına çox zəruri olan humanitar yardım göstərməyə çağırırıq.

**AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB BİLL KLİNTONA**

Hörmətli cənab Prezident!

Böyük ölkənizin istiqlaliyyətinin 217-ci ildönümü münasibətilə Sizi ürəkdən təbrik edir, Sizə və bütün Amerika xalqına səadət, əmin-amanlıq və tərəqqi arzulayıram.

Fürsətdən istifadə edib Sizi əmin etmək istəyirəm ki, Azərbaycan–Amerika münasibətlərinin bundan sonra da müvəffəqiyyətlə inkişaf etməsi üçün əlimdən gələni əsirgəməyəcəyəm. Demokratiya, insan hüquqlarına və milli azlıqların hüquqlarına, BMT Nizamnaməsinə, bütün beynəlxalq hüquq normalarına hörmət prinsipləri Azərbaycan Respublikasının dövlət siyasətinin əsasını təşkil edəcəkdir.

Zənnimcə, Sizin ölkənizlə əməkdaşlıq, Qərb ölkələri barəsində açıqlıq bizə demokratik islahatlar keçirməkdə, bazar iqtisadiyyatı yaratmaqda kömək edəcək. Azərbaycan xalqının əsl mənadə azad və müstəqil xalqlar cərgəsinə inamla qoşulmasına imkan verəcəkdir.

Səmimiyyətlə, Sizin

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən
Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 2 iyul 1993-cü il

**İSTANBULDA İQTİSADI ƏMƏKDAŞLIQ
TƏŞKİLATININ 2-ci GÖRÜŞÜNÜN
İŞTİRAKÇILARINA**

Zati-aliləri, hörmətli dostlar!

İcazə verin, mötəbər məclisinizi salamlayım, sizin hamınıza uğurlu və səmərəli iş arzulayım. Əminəm ki, keçirilən bu məclisin həsr olunduğu iqtisadi əməkdaşlığın inkişafı regionlarımızın və xalqlarımızın yaxınlığına xidmət edəcək, onlara dinclik, səadət və firavanlıq bəxş edəcəkdir.

İqtisadi Əməkdaşlıq Təşkilatı ölkələrinin – Türkiyənin, İranın, Pakistanın, Əfqanıstanın, Qazaxıstanın, Özbəkistanın, Türkmənistanın, Qırğızıstanın, Tacikistanın, Azərbaycanın istifadə edilməmiş zəngin təbii sərvətləri, material ehtiyatları vardır. Onlardan birgə istifadə olunması əsl müsəlman intibahına çevriləcək, bütün bəşəriyyətin inkişafına töhfə verəcəkdir.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən
Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 5 iyul 1993-cü il

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
SƏLAHIYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN BƏYANATI**

5 iyul 1993-cü il

1993-cü il 2 iyul tarixli bəyanatımda mən ABŞ, Rusiya, Türkiyə dövlətlərinin, BMT, ATƏM və dünya ictimaiyyətinin diqqətini Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycan ərazisinə intensiv hücumları ilə yaranmış vəziyyətə cəlb edərək, onları təcavüzün dayandırılması üçün lazımi tədbirlər görməyə çağırırdım. Qarabağ məsələsinin sülh yolu ilə həll olunması üçün təşəbbüskar olduqlarına görə bu dövlətlərin səyi ilə BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsinin həyata keçirilməsinin zəruriliyi bildirilmişdi.

Məlum olduğu kimi, ATƏM-in Minsk konfransının sədri cənab Mario Raffaelli iyulun 5-də Azərbaycana gəlməli idi. Respublikanın rəhbərliyi cənab Raffaellini qarşılamağa hazırlaşaraq, lazımi tədbirləri həyata keçirmiş və onun proqramını qəbul etmişdi. Çox böyük təəssüf və təəccüb hissilə qeyd edirəm ki, buraya dəvət olunmuş dövlətlərin səfirləri, yəni onların təmsil etdikləri dövlətlər lazımi tədbirlər görməyiblər. Bunu bəyan edərkən ona əsaslanıram ki, iyulun 2-dən sonra Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycan ərazisinə təcavüzkarlığı nəinki dayandırılmadı, hətta iyulun 3–4-dən daha da genişləndi.

Ona görə də bizə məlum deyil, ABŞ, Rusiya, Türkiyə dövlətlərinin bu istiqamətdə fəaliyyətləri nədən ibarət olub? Bununla

bərabər, biz cənab Mario Raffaellinin Azərbaycana gəlməsinə çox böyük ümid bəsləyirdik. İnanırdıq ki, cənab Raffaellinin səfəri və nəzərdə tutulmuş proqramın həyata keçirilməsi Ermənistan qüvvələrinin hücumunu dayandıra biləcəkdir. Təəssüf ki, bu gün bizə məlumat çatıb ki, cənab Mario Raffaelli Bakıya gəlməyəcəkdir və ümumiyyətlə, səfərini təxirə salıbdır. Cənab Mario Raffaellinin qəbul etdiyi qərarın səbəbləri bizə məlum deyildir. Onun bu addımını biz başa düşə bilmirik, belə qərardan narazılığımızı və narahatlığımızı bildiririk. Sonradan məlum oldu ki, cənab Mario Raffaelli bu qərarını xarici agentliklərin ermənilərin guya Ağdamı tutması haqqında yaydığı məlumat əsasında qəbul edib. Əgər böyük siyasi, diplomatik addımlar ayrı-ayrı agentliklərin yaydığı qeyri-mötəbər və yoxlanılmamış informasiyalar əsasında qəbul olunursa, bu sadəcə olaraq, bizdə təəccüb doğurur və bunu anlama bilmirik. Beləliklə, cənab Mario Raffaellinin öz planından geri çəkilməsi və regiona nəzərdə tutulan çox əhəmiyyətli səfərini təxirə salması o deməkdir ki, Azərbaycanın ümid bəslədiyi ATƏM artıq özünü münaqişənin nizama salınması prosesindən kənara çəkərək təcrid edir və bizi Ermənistanla təkbətək vuruşmağa məcbur edir. Bu isə problemin dinc vasitələrlə həlli perspektivlərinə ciddi zərbə vurur və regionda müharibənin daha da şiddətlənməsi deməkdir. Belə bir vəziyyətlə barışmaq isə qətiyyən mümkün deyildir. Bunun qarşısını almaq üçün ABŞ, Rusiya, Türkiyə üzərlərinə götürdüləri missiyanı yerinə yetirməlidirlər və verdikləri vədlərə sadıq olmalıdırlar. Bu ölkələrin səfirlərinin iyul ayının 2-dən sonra bu işə bəslədikləri münasibət bizi heç cür razı sala bilməz. Əgər böyük dövlətlər təşəbbüsü öz üzərlərinə götürüblərsə və onlar Azərbaycan hökumətini Qarabağ məsələsinin sülh yolu ilə həll olunmasına daim dəvət ediblərsə, onlar da

öz öhdəliklərini yerinə yetirməlidirlər. Birləşmiş Millətlər Təşkilatı Təhlükəsizlik Şurasından xahiş edirik ki, məsələyə qarışsın, öz imkanlarından və səlahiyyətlərindən istifadə edib lazımı tədbirlər görsün.

İyul ayının 2-dən indiyədək Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən aparılan hücumlar nəticəsində bir çox kəndlər və yaşayış yerləri əldən gedib, dağıdılıb, yandırılıbdır. Xeyli insan həlak olub, çoxları öz yaşayış yerlərini tərk ediblər və hazırda çöllərdə çox ağır vəziyyətdə yaşayırlar. Bunların hamısı, şübhəsiz, Ermənistanın məhz indi, bu günlərdə çox qəti təcavüzkar mövqedən çıxış etdiyini sübut edir. Bildirmək istəyirik ki, biz yenə də Ermənistan tərəfindən edilən hərbi təcavüzün qarşısını dinc yolla almaq üçün bütün imkanlardan istifadə etməyə çalışmışıq. Şəxsən mən bilavasitə Ermənistan Respublikasının rəhbərləri ilə, Rusiyanın xüsusi tapşırıqlar üzrə səfiri Kazimirovla, ABŞ və Türkiyənin Azərbaycandakı səfirləri ilə telefon danışqları aparmışam, təcavüzün dərhal dayandırılmasını xahiş etmişəm, məsələnin asudə, sülh yolu ilə həllinə dəvət etmişəm. Təəssüf ki, bunlar nəticə verməyibdir və Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl rayonları istiqamətində indi də qanlı döyüşlər davam etməkdədir.

Biz xahiş edirik ki, bu ağır vəziyyətdə hərə öz üzərinə düşən vəzifəni layiqincə yerinə yetirsin. Heç kəs, o cümlədən burada iştirak edən xarici ölkələrin nümayəndələri də şübhə etməməlidirlər ki, bunların hamısı Ermənistan silahlı qüvvələrinin təcavüzüdür və başqa cür qiymətləndirilə bilməz. Güman edirik ki, belə bir faciəli vəziyyətdə bu böyük dövlətlər gərək öz qəti tədbirlərini görsünlər. Bəyanatı bitirərək bir daha qeyd etmək istəyirik ki, biz cənab Raffaellinin təcili gəlməsini gözləyirik və Azərbaycan tərəfindən cənab Raffaellinin missiyasının həyata keçirilməsinə tam zəmanət veririk. Ancaq bu zəmanət ikitərəfli

olmalıdır. Əgər doğrudan da Ermənistan Respublikası və onun Dağlıq Qarabağda olan qüvvələri münaqişənin sülh yolu ilə həllini istəyirlərsə, onlar da buna zəmanət verməlidirlər. Üç böyük dövlət – Amerika Birləşmiş Ştatları, Rusiya, Türkiyə və Birləşmiş Millətlər Təşkilatı bu zəmanətin cənab Raffaelliyə verilməsi üçün Ermənistan Respublikasına lazımi təsir göstərməlidir. Biz cənab Raffaellinin tezliklə gəlib işə başlamasını gözləyirik.

«OSTANKİNO» DÖVLƏTLƏRARASI TELEVİZİYA ŞİRKƏTİNƏ MÜSAHİBƏ

6 iyul 1993-cü il

M ü x b i r: Heydər Əliyev, gün aydın. Sizi salamlamağımıza şadiq və icazənizlə, birbaşa suallara keçək, suallar isə televiziya tamaşaçılarından kifayət qədər alınmışdır. Telefon zənglərinin xeylisində əsasən bir məsələyə toxunulur: bu gün Azərbaycandakı ictimai-siyasi vəziyyəti necə qiymətləndirirsiniz və Sizcə, ən yaxın zamanda nə etmək lazımdır?

H e y d ə r Ə l i y e v: İndi Azərbaycanda ictimai-siyasi vəziyyət son dərəcə mürəkkəbdir. O həmişə mürəkkəb olmuşdur, lakin bu il iyunun 4-dən sonra, Gəncə şəhərindəki məlum qanlı hadisələrdən sonra xüsusilə kəskinləşmişdir və o vaxtdan gərgin olaraq qalır. Baxmayaraq ki, sonralar görülmüş tədbirlər və bəzi təşkilati tədbirlər, yəni respublika rəhbərliyindəki dəyişikliklər bu gərginliyi müəyyən dərəcədə aradan qaldırmışdır. Ən başlıcası isə zənnimcə, respublikamızı ciddi şəkildə hədələyən və-təndaş müharibəsinin qarşısını ala bilmişik, qarşıdurma müəyyən qədər zəifləmişdir. Bununla belə, vəziyyət hələ də mürəkkəb olaraq qalır, lakin Ermənistan silahlı qüvvələrinin son üç gündə Azərbaycan ərazisinə başladıkları hücum bu çətinlikləri artırır.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, Siz necə təsəvvür edirsiniz, vəziyyəti müəyyən dərəcədə sabitləşdirmək üçün bu gün Azərbaycanda hansı tədbirləri görmək lazımdır?

H e y d ə r Ə l i y e v: Başlıcası budur ki, biz gərək milli barışığa, bütün siyasi qüvvələrin sıx birliyinə nail olaq. Biz gə-

rək qarşıdurma amilini, vətəndaş müharibəsinin baş verməsi imkanını tamamilə aradan qaldıraq. Əlbəttə, respublikanın özündə ictimai-siyasi vəziyyəti sabitləşdirmək üçün səylərimizi də birləşdirməliyik. Təbiidir ki, Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən Azərbaycan ərazisinə müdaxilə ilə bağlı məsələləri də həll etmək gərəkdir.

M ü x b i r: Cənab Əliyev, bir çox müşahidəçilər Sizin hakimiyyətə gəlməyinizi «Konstitusiyaya zidd» hal kimi qiymətləndirmişlər. Xahiş edirik deyəsiz, Sizcə, siyasətdə elə məqsədlər varmı ki, onların naminə qanunu pozmaq olar? Bununla bağlı ikinci sual: Prezident Əbülfəz Elçibəyin taleyi necədir, bu gün onun vəziyyəti və perspektivləri necədir, o öz istefası ilə razılaşıbmı?

H e y d ə r Ə l i y e v: Əvvəla, deməliyəm ki, daşdığım vəzifəyə gəlişimi Konstitusiyaya zidd hesab etmirəm. İyunun 15-də parlamentin bir çox deputatlarının, habelə Prezident Əbülfəz Elçibəyin özünün tövsiyələri ilə mən Azərbaycan Ali Sovetinin Sədri seçilmişəm. Bu, Konstitusiyaya tam uyğun olan qərardır. Bildiyiniz kimi, bundan bir neçə gün əvvəl Ali Sovetin Sədri İsa Qəmbərov istefa vermişdir. Buna görə də mən Azərbaycan Ali Sovetinin Sədriyəm. İkincisi, mən hakimiyyətə özüm gəlməmişəm, mənə dəvət etmişlər. Mənə təkidlə dilə tutmuşlar. Gəncə hadisələrindən sonra bir neçə gün ərzində Azərbaycan əhalisinin müxtəlif qruplarının, ziyalıların nümayəndələri, nüfuzlu ağsaqqallar mənə müraciət etmişlər. Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəy də mənə təkidlə müraciət etmişdir. O, üç dəfə – ayın 7-də, 8-də, 9-da Naxçıvana xüsusi təyyarə göndərmişdi və telefon söhbətlərində israrla xahiş edirdi ki, mən Bakıya gəlim. Mən 7-də də, 8-də də

imtina etdim. Nəhayət, vəziyyətin getdikcə kəskinləşdiyini duyaraq, iyunun 9-da bu dəvəti qəbul etdim və Bakıya gəldim.

Vəziyyətin gərginliyini zəiflətmək üçün burada mən Əbülfəz Elçibəylə, digər siyasi xadimlərlə birlikdə çalışırdım, iyunun 15-də, təkrar edirəm, parlamentin sədri seçildim. Burada Konstitusiyaya zidd, hüquqa zidd heç nə yoxdur. İyunun 24-dən başlayaraq, Prezidentin vəzifələrinin yerinə yetirilməsinin mənə həvalə edilməsinə gəldikdə isə, bunu izah etmək olar.

Prezident Əbülfəz Elçibəy iyunun 17-dən 18-nə keçən gecə xəlvəti, heç kəsə, o cümlədən də mənə xəbər vermədən təyyarə ilə Bakıdan çıxıb getmişdir. Halbuki təyyarə Bakıdan uçmazdan bir saat əvvəl biz bir yerdə idik. Yalnız səhər bizə məlum oldu ki, onun təyyarəsi Naxçıvana enmişdir, buradan Prezidenti Xalq Cəbhəsinin üzvləri dağ kəndi Kələkiyə aparmışlar. O, indiyədək oradadır. Mən iyunun 18-dən 24-dək Əbülfəz Elçibəylə telefonla daim danışılar aparmışam, Azərbaycan Elmlər Akademiyasının prezidenti başda olmaqla, ziyalı nümayəndələrin böyük bir qrupu – akademiklər, professorlar, yazıçılar, ağsaqqallar mənim təşəbbüsləmlə oraya getmişlər. Onlar Prezidentlə görüşmüşlər, onu onlar da dilə tutmuşlar ki, o, Bakıya qayıtsın. Mən onu israrla dəvət edirdim. O, dəvətimizi qəbul etmədi, onunla razılaşmadı və indiyədək Kələki kəndində qalır. Prezidentin, demək olar ki, bütün vəzifələrinin Ali Sovetin Sədrinə həvalə edilməsi haqqında fərmanı da elə onun özü imzalamış, öz fərmanında yalnız vətəndaşlığa qəbul və qanunların imzalanması hüquqlarını özündə saxlamışdır. Qalan hər şeyi o, Azərbaycan Ali Sove-tinin Sədrinə həvalə etmişdir.

Eyni zamanda, bu vəziyyət Azərbaycan parlamentinin iclasında dalbadal bir neçə gün müzakirə olunmuşdur, elə parlamentin üzvləri də təkidlə təklif edirdilər ki, mən bu vəzifələri öz üzəri-

mə götürüm. Mən razılaşmırdım, yalnız Əbülfəz Elçibəyin özü belə fərman verdikdən sonra razılaşdım. Açığını desək, respublika, demək olar, idarədilməz olmuşdu, çünki Prezident yoxdur, Baş Nazir yox idi – o, artıq çoxdan istefa vermişdi, tək mən qalmışdım, bir çox məsələlər isə Prezidentin səlahiyyətindən istifadə edərək həll olunmalı idi. Bax, belə bir vəziyyətdə mən həmin vəzifələri öz üzərimə götürdüm. Təkrar edirəm, mən buna can atmırdım, mən bunu istəmirəm. Əgər günü bu gün Əbülfəz Elçibəy buraya qayıdarsa, o öz Prezident vəzifələrini yerinə yetirə bilər.

O ki qaldı Əbülfəz Elçibəyin taleyi barədə ikinci suala, o, Kələki kəndində yaşamaqda davam edir, onu Xalq Cəbhəsindən olan bir dəstə silahlı adam qoruyur. O, indi oradadır, mənə, heç nə ilə məşğul olmur. Bəlkə istirahət edir, bəlkə də bir iş görür. Bu mənə məlum deyildir.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, xahiş edirəm, belə bir suala cavab verəsiniz. Siz həm Elçibəyin komandasına qarşı, həm də onun özünə və onun xəttinə qarşı sərt müxalifətdə olmusunuz. Elçibəy Sizi Ali Sovetin Sədri olmağa dəvət edərkən nəyə ümid bəsləyirdi və Sizi bu dəvətə razılıq verməyə sövq edən nə idi?

H e y d ə r Ə l i y e v: Siz sualı o qədər də düz qoymursunuz. Mən Əbülfəz Elçibəyə qarşı sərt müxalifətdə olmamışam, ümumiyyətlə, müxalifətdə deyildim. Mən sadəcə olaraq, Naxçıvanda yaşayır, Ali Məclisin Sədri vəzifələrini yerinə yetirirdim. Mənim Əbülfəz Elçibəylə nadir hallarda telefon söhbətlərim olurdu. Əlbəttə, Prezident kimi, Əbülfəz Elçibəy Naxçıvan Muxtar Respublikasına da lazımınca diqqət yetirmirdi, halbuki Naxçıvan blokada ilə əlaqədar ağır vəziyyətdə idi və bu gün də ağır vəziyyətdədir. Əlbəttə, o, Ali Məclisin Sədri kimi,

mənə lazımı diqqət yetirmirdi. Odur ki, münasibətlərimiz, əslinə qalsa, hansısa sərt qarşıdurma ilə deyil, məhz bu cür xarakterizə edilirdi.

Mənim Əbülfəz Elçibəylə ilk görüşüm bu ilin fevralında olmuşdur, bunadək onunla heç vaxt görüşməmişdim və şəxsən tanış deyildim. Mən Bakıya böyük qardaşımın vəfatı ilə əlaqədar gəlmişdim, biz Prezidentlə görüşdük, olduqca çoxlu məsələ müzakirə etdik, bir çox məsələlərdə sanki bir-birimizi başa düşdük. Mən ona öz məsləhətlərimi də, arzularımı da, tövsiyələrimi də dedim. Bunlardan onun istifadə edib-etməməsi öz işidir. Bizim münasibətlərimiz bundan sonra da normal olmuşdur. Əbülfəz Elçibəy məni dəvət edərkən nəyə ümid bəsləyirdi? Sualın birinci hissəsi ilə əlaqədar, yəni guya aramızda kəskin qarşıdurma olması ilə əlaqədar onu deməliyəm ki, belə şey olmamışdır. Azərbaycanda vəziyyət son dərəcə kəskinləşdikdə, bayaq dediyim kimi, bir çox bölgələrdən və əhalinin bir çox təbəqələrinin nümayəndələri arasında səslər eşidilirdi ki, Əliyevi dəvət etmək lazımdır, Əbülfəz Elçibəy, görünür, bu fikrə gəlmişdi ki, burada, belə çətin şəraitdə mənim köməyim gərəkdir. O, telefonla mənə zəng vurduqda belə də izah etdi: vəziyyət mürəkkəbdir, xahiş edirəm Bakıya gələsiniz, vəziyyəti gəlin birlikdə müzakirə edək və bu vəziyyətdən çıxış yolu tapaq. Bax, onun dəvəti, əslinə qalsa, məhz bununla izah edilir.

M ü x b i r: Heydər Əliyeviç, mənim, daha doğrusu, mənim yox, bizim televiziya tamaşaçılarının Sizə belə bir sual var. Son vaxtlar mətbuatda, xüsusən xarici mətbuatda, belə ifadə edək, kifayət qədər çoxlu fərziyyə irəli sürülmüşdür ki, Sizinlə Surət Hüseynov arasındakı qarşılıqlı münasibətlər sistemi, necə deyərlər, dostluq xarakteri, müəyyən saziş xarakteri daşıyır. Azərbaycanda baş vermiş bütün bu hadisələr ba-

rəsində Sizinlə Azərbaycanın Baş Naziri arasında qabaqcadan hansısa sazişin olması fikrinə necə baxırsınız?

Heydər Əliyev: Mən bu məsələni aydınlaşdırı bilərəm, özü də bu vacibdir. Əvvəla, mən Surət Hüseynovu tanımırdım, heç vaxt onun həтта üzünü də görməmişdim. Yeri gəlmişkən, baxmayaraq ki, mənə indi məlum olduğu kimi, Surət Hüseynov Azərbaycanın Milli Qəhrəmanıdır, respublika Baş Nazirinin müavini, Azərbaycan Prezidentinin Qarabağ üzrə səlahiyyətli nümayəndəsi idi. O, mən bilən, televiziya ilə, demək olar, heç vaxt çıxış etməmişdi. Mən Naxçıvanda yaşayırdım və həmin dövr ərzində onu həтта televiziya ekranında bir dəfə də olsun görməmişdim. Mənim onunla heç vaxt heç bir əlaqəm olmayıb. İyunun 4-də bu hadisələr baş verdikdə mənə yenə də aydın deyildi və bilmirdim ki, orada nə olmuşdu. İyunun 9-da Bakıya gəldikdə mənə onun haqqında danışmağa başladılar. Mən onu yenə də tanımırdım. Sonra, iyunun 13-də Gəncəyə getməzdən əvvəl mən ona zəng vurdum, biz söhbət etdik. İyunun 13-də Gəncəyə gəldim və onunla ilk dəfə olaraq görüşdüm. Deməli, aramızda hansısa bir sazişin və ya hansısa dostluq münasibətlərinin olmasından söhbət belə, gedə bilməz. Bütün gecə mən onunla danışqlar apardım və iyunun 14-də Bakıya qayıtdım. Bundan sonra isə o, ta Bakıya gələnə qədər onunla telefon əlaqəsi saxladım. Aramızda heç bir saziş, heç bir dostluq əlaqəsi olmamışdır.

M ü x b i r: Əgər olarsa, mən Sizin Hüseynovla qarşılıqlı münasibətlərinizə aid mövzunu davam etdirərdim. Surət Hüseynov müəyyən ultimativ tələblər irəli sürürdü və əslində Bakı ilə güc mövqeyindən danışırdı. Siz onun tələbini yerinə yetirdiniz, o, Baş Nazir vəzifəsi aldı və qüvvə nazirlikləri üzərində kuratorluq aldı. Xahiş edirəm deyəsınız, Sizə elə gəlmir-

mi ki, bu nümunə Azərbaycanın gələcək siyasəti üçün təhlükəlidir? Hər halda, güc mövqeyindən danışmaq, görünür, siyasi qarşılıqlı münasibətlərin heç də ən konstruktiv metodu deyildir, heç də ən təhlükəsiz metod deyildir?

Heydər Əliyev: Bəli, əlbəttə, Surət Hüseynov müəyyən dərəcədə güc mövqeyindən çıxış edirdi. Lakin bu onun Prezident Əbülfəz Elçibəylə və onun komandası ilə qarşılıqlı münasibətləri ilə bağlı idi. Surət Hüseynov hesab edirdi ki, iyunun 4-də hərbi hissəyə qarşı və onun özünə qarşı təcavüzkar əməllər törədilmişdir və buna görə də o, həmin vaxtdan təkid edirdi və indi də təkid edir ki, Prezident Elçibəy və onun bütün komandası istefa verməlidir. Yeri gəlmişkən, Azərbaycan Prezidenti onun bəzi tələblərini əslində yerinə yetirmişdir: Baş Nazir istefa vermiş, parlamentin sədri istefa vermiş, üç nazir – Müdafiə, Daxili İşlər və Milli Təhlükəsizlik nazirləri istefa vermişlər. Bir sözlə, Surət Hüseynovun bu tələbləri Əbülfəz Elçibəy tərəfindən yerinə yetirilmişdir. Əgər o, hesab etsəydi ki, bu tələblər hüquqa ziddir, qanuna ziddir, onda gerek bunu etməyəydi, amma etmişdir. Buna görə də iyunun 15-də, mən Azərbaycan parlamentinin sədri seçilən günü bu istefaların hamısı Əbülfəz Elçibəy tərəfindən qəbul olunmuşdu.

Qaldı Surət Hüseynovun iddialarına, əlbəttə, belə iddialar var idi. Lakin Baş Nazir vəzifəsinə təyin edilməsi onun tələbləri və ya iddiaları ilə bağlı deyildir. Mən artıq dedim və xatırlatmaq istəyirəm ki, Surət Hüseynov hələ bir il bundan əvvəl Prezident Əbülfəz Elçibəyin özü tərəfindən Azərbaycanın Baş Nazir müavini təyin edilmişdi. Bir daha təkrar edirəm. O, Azərbaycan Prezidentinin bütün Qarabağda səlahiyyətli nümayəndəsi təyin olunmuşdu. Belə ki, Surət Hüseynovun çoxlu vəzifəsi var idi və bütün bu vəzifələri ona Azərbaycan Prezidenti Elçibəy vermişdi.

O ki qaldı indi onun Baş Nazir olmasına, burada nə var ki, o sadəcə olaraq, daha bir pillə yuxarı qalxmışdır.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, Siz Surət Hüseynovla görüşübsünüz, bir insan kimi və bir siyasətçi kimi onun haqqında nə deyə bilərsiniz?

Heydər Əliyev: Surət Hüseynov, əlbəttə, olduqca cavandır və özünün dediyinə görə, onu yaxından tanıyan adamların dediklərinə görə, Qarabağ zonasında müharibədə Azərbaycan torpaqlarının müdafiəsi üçün müəyyən iş görmüşdür, onu tanıyır və ona hörmət edirlər. Bundan əvvəl o, Yevlax rayonunda iri sənaye müəssisəsinin direktoru olmuşdur.

M ü x b i r: Bu gün biz Azərbaycan Xalq Cəbhəsi haqqında çox danışırıq və il ərzində də danışmışıq. Sizcə, bu gün Azərbaycanda Xalq Cəbhəsinin rolu necədir, o nə kimi siyasi və sosial bazaya malikdir?

Heydər Əliyev: Bilirsinizmi, Xalq Cəbhəsinin sosial bazası heç vaxt geniş olmamışdır. Milli azadlıq uğrunda, Azərbaycanın milli istiqlaliyyəti uğrunda mübarizə aparan xalq hərəkatı kimi, AXC 1988-ci ildə meydana gəlmişdir. Bu müddət ərzində o, əlbəttə, qüvvə toplamış və həmin illərdə, kommunist hakimiyyəti illərində Xalq Cəbhəsi kommunist rejiminə qarşı fəal çıxış edirdi və əlbəttə, respublika rəhbərliyinin Qarabağ problemini həll etməyə qadir olmamısı ilə əlaqədar rəhbərliyə qarşı xüsusilə fəal çıxış edirdi. Əslinə qalsa, Xalq Cəbhəsinin özü ən əvvəl Qarabağ problemi ilə və orada başlanmış hərbi əməliyyatlarla əlaqədar yaranmışdır. 1992-ci ilin mayında, yaxud bundan bir qədər əvvəl, Xalq Cəbhəsindən ayrı-ayrı şəxslər rəhbər vəzifələr tutmağa başladığında AXC-nin çoxlu tərəfdarı var idi, bu ona görə deyildi ki, onların hamısı Xalq Cəbhəsinin üzvü idi, məhz ona görə idi ki, o vaxtlar rejimdən, Azərbaycan rəhbərliyindən ümu-

mi narazılıq vardı. Xalq Cəbhəsi isə mənafeələrin fəal ifadəçisi kimi çıxış edir, bu narazılığı nümayiş etdirirdi. Buna görə də AXC ətrafına olduqca çoxlu adam toplaşmışdı və onlar xalq tərəfindən geniş müdafiə edilirdilər.

Məhz bununla əlaqədar ötən ilin may ayında, daha doğrusu, martında hadisələr baş verdi, Prezident Mütəllibov istefaya çıxdı. Sonra üç ay, demək olar, hakimiyyətsizlik oldu, may ayında Mütəllibov bir daha Prezident vəzifəsinə qayıtmağa cəhd göstərdi, lakin bu cəhd uğursuz oldu. Bax, onda həmin rejimdən və Mütəllibovun atdığı düşünülməmiş həmin addımdan narazılıq dalğası xalqı əslində Xalq Cəbhəsi ətrafında birləşdirdi. AXC-nin bəzi liderləri məsul vəzifələr tutdular, ötən ilin iyununda Prezident seçkilərində isə Əbülfəz Elçibəy Azərbaycanın Prezidenti seçildi.

Yeri gəlmişkən deməliyəm ki, Xalq Cəbhəsi hakimiyyətə siyasi partiya kimi normal demokratik mübarizədə gəlməmişdir. Sonra isə rəhbər vəzifələrə bütün təyinatlar Əbülfəz Elçibəy tərəfindən həyata keçirilirdi. O hesab edirdi ki, Xalq Cəbhəsinin sədrdirsə, Prezident seçilmişdirsə, deməli, bütün rəhbər vəzifələrə AXC üzvlərini təyin edə bilər. Onunla Naxçıvandan telefon söhbətləri zamanı və fevralda mən onunla görüşərkən və sonralar, artıq iyun ayında, bizim yeni görüşümüz zamanı mən ona demişdim ki, o çox böyük siyasi səhvə yol verir. O gərək Prezident seçilən kimi Xalq Cəbhəsinin sədri vəzifəsindən gedəydi, çünki onu Xalq Cəbhəsi deyil, məhz Azərbaycan xalqı Prezident seçmişdir. Lakin təəssüflər olsun, o, AXC-yə nəinki üstünlük verir, həm də büsbütün və tamamilə yalnız AXC-yə arxalanırdı. Halbuki AXC öz sosial bazasını gündən-günə itirirdi.

4 iyun hadisələrinin səbəbi və Surət Hüseynov fenomeni təkcə bunda deyildir ki, Gəncəyə qoşun göndərilmişdi, Surət

Hüseynovun komandanlığı altında olan hissəni mühasirəyə almaq və ona nə isə etmək istəyirdilər. Səbəb bu idi ki, xalqın narazılığı artıq neçə aydır getdikcə güclənirdi. Əbülfəz Elçibəy və Xalq Cəbhəsinin rəhbər vəzifələr tutan digər liderləri bunu iyun hadisələrindən xeyli əvvəl başa düşmüşdülər. Hiss edirdilər ki, onların nüfuzu gündən-günə aşağı düşür, xalq onlara olan etibarını itirir və onlar respublikanı idarə edə bilmirlər. İndi mən müəyyən qiymət vermək istəməzdim. Əvvəla, mən bunu etmək arzusunda deyiləm.

İkincisi isə sadəcə olaraq, vaxt yoxdur – axı bu bir ildə Azərbaycanın həyatında müsbət dəyişikliklər baş verməmişdir, əksinə, bütün sahələrdə vəziyyət olduqca ciddi şəkildə pisləşmişdir. Xalq bunu görürdü və Xalq Cəbhəsinə olan əvvəlki hörmət indi yoxdur, eləcə də Xalq Cəbhəsinin sosial bazası yoxdur. AXC Azərbaycanın keçmiş rəhbərliyinə qarşı çıxış etdiyi vaxtlarda Azadlıq meydanında mitinqlərə 200–300–400 min adam toplayırdı. İndi isə Azərbaycan Prezidenti Elçibəyin özünün tətbiq etdiyi fəvqəladə vəziyyət şəraitində Xalq Cəbhəsinin fəal köməyiylə yenə də mitinqlər keçirilir. Amma bu mitinqlərə 1500–2000 adam gəlir, qoy lap 3000 olsun. Bu da sizə AXC-nin sosial bazasının xarakteristikası.

M ü x b i r: Cavab üçün təşəkkür edirəm. İcazə versəniz, bir neçə sual oxuyardım. Onlar bu gün bizim televiziya suallarının, necə deyərlər, leytmotividir. Çelyabinskdən Cəfərov Zakir: Siz Qarabağ müharibəsinə necə baxırsınız və bu müharibə nə vaxt qurtaracaq?

B o r i s M e l k u m y a n (*Tambovdan keçmiş bakılı*): Bir rəhbər kimi, Siz Qarabağ məsələsinin həllini nədə görürsünüz? 2 il bundan əvvəl müsahibənizdə demişdiniz ki, Qarabağ məsələsini ikicə günün içində həll edərsiniz. Soruşmaq istərdim:

Siz bunu necə etmək fikrindəsiniz? Qarabağ münaqişəsinin həllinin nə kimi yolları var və nə kimi variantlar ola bilər? Qarabağla bağlı digər suallar da var.

Heydər Əliyev: Cavab verim. Əvvəla, mən heç vaxt deməmişəm ki, Qarabağ məsələsini ikicə günün içində həll etmək olar. Görünür, bu nə isə bir səhvdir. Qarabağ məsələsi mürəkkəb məsələdir, lakin bu məsələ məhz ona görə mürəkkəbləşmişdir ki, vaxtında lazımınca həll edilməmişdir. Mən tarixə qayıtmaq istəmirəm, bu, artıq beşillik bir tarixdir. İndi məsələ son dərəcə kəskinləşmişdir, buna görə də bu qarşıdurmanı heç olmasa dayandırmaq, atəşi dayandırmaq cəhdləri baş tutmur.

Sizə məlumdur ki, son aylarda silahlı erməni birləşmələri olduqca çoxlu yaşayış məntəqəsini, Azərbaycanın Kəlbəcər rayonunu bütövlüklə ələ keçirmişlər, bir çox yaşayış məntəqələri nəinki keçmiş Dağlıq Qarabağ vilayətinin ərazisindədir, həm də bu, keçmiş muxtar vilayətin hüduqlarından kənardadır. Güclü hücum isə davam edir.

Mən srağagün xarici dövlətlərin Azərbaycandakı səfirlərini dəvət etməli və bəyanat verməli oldum, ona görə ki, iyunun 12-dən 28-dək fəal döyüş əməliyyatları gedirdi. Bu əməliyyatlar nəticəsində erməni silahlı birləşmələri Azərbaycanın bir sıra kəndlərini qəsb etmişlər, bəzi kəndlərə od vurulub yandırılmışdır, olduqca çoxlu adam qırılmışdır. Ayın 28-də həm bizim, həm Ermənistan rəhbərliyinin, həm də digər qüvvələrin səyləri ilə bir növ razılıq əldə edilmişdi ki, atəş dayandırılsın. Lakin təəssüflər olsun, iyulun 2-də Füzuli, Cəbrayıl rayonlarına hücum başlanmışdır. Mən iyulun 3-də bəyanat verməli oldum, dünən isə Yerevanla, Ermənistan rəhbərləri ilə də danışıqlar apardım, çox xahiş etdim ki, atəşi dayandırsınlar. Axı məlum olduğu kimi, Amerika Birləşmiş Ştatları, Rusiya və Türkiyə Qarabağ prob-

lemini bütünlüklə olmasa da, heç olmasa bəzi problemləri BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsi əsasında müəyyən dərəcədə dincliklə həll etmək təşəbbüsünü irəli sürmüşlər. Bu məsələ ilə ATƏM də fəal məşğul olur, cənab Raffaelli başda olmaqla, ATƏM-in Minsk konfransı problemin tənzimlənməsi planını müəyyənləşdirmişdi və bu planın, nəzərdə tutulmuş təqvimin həyata keçirilməsinə başlamaq lazım idi. Lakin hərbi əməliyyatlar buna imkan vermir.

Bir neçə gün bundan əvvəl cənab Raffaelli bu bölgəyə öz səfərinin proqramını Azərbaycan və Ermənistan rəhbərliyinə göndərmişdir. O, sabah 14 diplomatla Bakıya gəlməli, buradan Yerevana getməli, sonra Ağdamda, Xankəndidə olmalı və ATƏM çərçivəsində müəyyən edilmiş planın yerinə yetirilməsinə başlamalıdır. Lakin cənab Raffaelli həm bizim tərəfimizdən, həm Ermənistan Respublikası tərəfindən, həm də Dağlıq Qarabağda olan silahlı qüvvələr tərəfindən təminatlar tələb etmişdir ki, bu danışıqları aparsın və öz vəzifəsini həyata keçirsin. Biz cənab Raffaellinin yolunu səbirsizliklə gözləyirik. O, sabah Bakıya gəlməlidir.

Mən dünən də, bu gün də Yerevanla, rəhbərlərlə intensiv danışıqlar aparmışam, vəziyyəti onlara izah etmişəm və atəşi dayandırmağı, hərənin öz əvvəlki mövqeyində qalmasını təklif etmişəm, hərçənd ki, son günlər Ermənistan silahlı birləşmələri Azərbaycanın yaşayış məntəqələrini ələ keçirmişlər, bu gün səhərdən isə onların Ağdam istiqamətində fəal hücumu başlamışdır. Studiyaya gəlməzdən əvvəl mənə dedilər ki, Ağdam rayonundakı Boyəhmədli kəndi Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən işğal olunmuşdur. Vəziyyət indi, bax, belədir. Yaxşı, atəş dayandırılmadığı halda, ATƏM-in missiyası BMT Təhlü-

kəsizlik Şurasının 822-ci qətnaməsinə müvafiq surətdə həyata keçirilmədiyi halda Qarabağ problemini necə həll etmək olar?!

Hesab edirəm ki, biz bu yolla addım-addım irəliləməliyik. Birinci şərt atəşi dayandırmaq, bundan sonra qarşıdurmaya yol verməməkdir. Problemi tədricən həll etmək lazımdır. Beş il ərzində yığılıb qalmış olan bu problemi bir günün içində həll edə bilməzsən. Lakin ümid bəsləyirəm ki, həm Ermənistan Respublikasının rəhbərliyi və əlbəttə, Dağlıq Qarabağdakı silahlı birləşmələr, həm də öz üzərilərinə bu cür təşəbbüs və bununla yanaşı, mən bəyan edirəm, çox böyük məsuliyyət götürmüş olan böyük ölkələr – Amerika Birləşmiş Ştatları, Rusiya və Türkiyə bu məsələlərlə fəal məşğul olacaqlar. Biz bu problemi ümumi səylərlə həll etməliyik.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, məlum olduğu kimi, Rusiya rəhbərliyi Sizin Bakıya qayıtmağınızı alqışlamışdır. Xahiş edirəm deyəsiniz, son vaxtlar Siz Rusiya Prezidenti Boris Yeltsinlə heç olmasa telefonla danışmışınız mı? Başqa bir sual. Necə bilirsiniz, Zaqafqaziyadakı vəziyyəti bu gün Rusiya siyasətçilərindən kim daha realistsəsinə qiymətləndirir?

H e y d ə r Ə l i y e v: Rusiya Prezidenti Boris Nikolayevič Yeltsinlə mən telefonla danışmamışam. Parlamentin sədri seçilərkən Rusiya Federasiyası parlamentinin sədri Ruslan Xasbultovdan rəsmi təbrik almışam. Başa düşürəm ki, bu, rəsmi təbrikdir, bir çox ölkələrin parlamentlərinin sədrlərindən də belə təbriklər almışam. Mənim Qarabağ problemi ilə məşğul olan xüsusi tapşırıqlar üzrə səfir Vladimir Nikolayevič Kazimirovla telefon əlaqəm olmuşdur. Dünən mən bir neçə dəfə onunla telefonla danışmışam. Mənim başqa əlaqələrim olmamışdır. Əlbəttə, belə əlaqələr olmalıdır. Lakin zənnimcə, Rusiya Federa-

siyasının rəhbərliyi bu cəhətdən Azərbaycana müvafiq maraq göstərməlidir.

Siz bilirsiniz, indi Azərbaycanın mürəkkəb problemləri ilə başım o qədər qarışmışdır ki, Rusiyanın siyasi həyatını təhlil etməyə imkanım yoxdur. Orada da vəziyyət son dərəcə mürəkkəbdir. Rusiya Federasiyasının bəzi regionlarında da silahlı münaqişələr gedir, Rusiyada ictimai-siyasi, iqtisadi vəziyyət də olduqca mürəkkəbdir. Lakin mən Rusiyanın xalq tərəfindən seçilmiş Prezidenti Boris Yeltsinə böyük hörmət bəsləyirəm və hesab edirəm ki, Rusiya Prezidenti Boris Yeltsin Rusiyanın bütün qüvvələrini, bütün siyasi qüvvələrini birləşdirə, Rusiya dövlətinin qarşısında duran çətinlikləri aradan qaldıra biləcəkdir.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, Siz Rusiya–Azərbaycan münasibətlərinin indiki vəziyyətindən razısınız mı, iqtisadi və siyasi baxımdan bu əlaqələrin gələcəyini necə görürsünüz?

H e y d ə r Ə l i y e v: Azərbaycan parlamentinin sədri seçilərkən mən parlamentin iclasında çıxış etdim və bəyanat verdim. Sizin sualınızın cavabında da deyə bilərəm: mən belə hesab edirəm ki, Azərbaycan müstəqil dövlətdir və indən belə, heç vaxt hər hansı başqa dövlətin tərkibinə daxil olmamalı, kiminsə vassalı, yaxud müstəmləkəsi olmamalıdır. İndi başqa zamanədir. Mən Azərbaycanı gələcəkdə azad, müstəqil dövlət kimi görürəm.

Lakin demokratikləşdirmə, siyasi plüralizm yolu ilə, bazar iqtisadiyyatı yolu ilə, bütün ölkələr – həm Qərb, həm də Şərq ölkələri açıq olmaq yolu ilə getməli olan azad müstəqil dövlət kimi, Azərbaycan, şübhəsiz bütün ölkələrlə bərabər hüquqlu, qarşılıqlı surətdə faydalı münasibətlər saxlamalıdır. O cümlədən də, əlbəttə, qonşularla. Təbii ki, Rusiya böyük ölkədir. Azərbaycanın şimal qonşusudur. Üstəlik onu da yaddan çıxarmaq olmaz

ki, Rusiya və Azərbaycanı bir-biri ilə az qala 200 illik tarix bağlayır. Bütün bu dövr ərzində həm mədəniyyətdə, həm elmdə, həm təhsildə, həm iqtisadiyyatda, həm də adamların şəxsi həyatında mövcud olan qarşılıqlı münasibətlər mühitini əslində elə bu əlaqələr yaratmışdır. Belə hesab edirəm ki, Azərbaycan ilə Rusiya arasında münasibətlərin indiyədək mövcud olan səviyyəsi qənaətbəxş deyildir. Tarixi əlaqələri, qarşılıqlı iqtisadi mənafeləri, hamımızın birlikdə yaşadığı regionun mənafeələrini əsas tutaraq bu səviyyəni qaldırmaq lazımdır. Mən əməli fəaliyyətimdə bu yolla gedəcəyəm.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, ənənəyə uyğun olaraq, bugünkü proqramda Sizin yekun sözü söyləməyiniz üçün bizim bir dəqiqə vaxtımız var.

H e y d ə r Ə l i y e v: Əvvəla, mən bugünkü televiziya görüşü üçün sizə təşəkkürümü bildirirəm, ikincisi isə, bu imkandan istifadə edərək, bütün televiziya tamaşaçılarını Azərbaycanın vəziyyətini başa düşməyə çağırıram. Əlbəttə, Rusiyada, keçmiş Sovet İttifaqının digər respublikalarında, uzaq xarici ölkələrdə yaşayan bütün azərbaycanlılara, təkcə azərbaycanlılara deyil, Azərbaycanın bütün sabiq vətəndaşlarına üz tutaraq, onları qayıtmağa, bu çətin dövrdə Azərbaycanın həyatına fəal qoşulmağa çağırıram.

Bir vaxtlar ali təhsil almaq üçün Azərbaycandan Rusiyaya, Ukraynaya, Belarusa, başqa respublikalara olduqca çoxlu adam göndərilmişdi, onların bir çoxu böyük alim, mütəxəssis, biznesmen olmuş və indi hər biri öz bölgəsində layiqli yer tutur. Mən istərdim ki, onlar – istər azərbaycanlılar, istərsə də Azərbaycanın sabiq və ya indiki vətəndaşları onun həyatına böyük maraq göstərsinlər. Mən hazırda Rusiya ordusunda, Ukrayna ordusunda, Belarus ordusunda xidmət edən hərbi qulluqçulara da müraciət

edirəm. Bir vaxtlar biz ali hərbi məktəblərə oxumağa xeyli azərbaycanlı göndərmişdik, onların bir çoxu həmin ordularda xidmət edir. İndi onların Azərbaycana qayıtmasına lüzum, böyük tələbat var, biz gərək bu ağır vəziyyətdən birlikdə çıxaq.

Mən bütün televiziya tamaşaçılarına və bu çıxışın təşkili üçün «Ostankino» şirkətinə öz dərin minnətdarlığımı bildirirəm və bütün xeyirxah adamların bu ağır vaxtda Azərbaycan xalqına mənəvi kömək edəcəklərinə ümid bəsləyirəm.

**FRANSA RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB FRANSUA MİTTERANA**

Hörmətli cənab Prezident!

Milli bayramınız olan Bastiliyanın Alınması Günü münasibətilə Sizi ürəkdən təbrik edir, Sizə və bütün fransız xalqına səadət və tərəqqi arzulayıram.

Demokratik cəmiyyət, bazar iqtisadiyyatı yaratmaq yolunu seçmiş Azərbaycan xalqı öz suveren dövlətini qurur və bütün dünyada demokratiyanın və azadlığın əsl dayacağı və mücəssəməsi olan Sizin böyük ölkənizə böyük ümidlə baxır.

Fürsətdən istifadə edərək, Sizi əmin edirəm ki, Azərbaycan və Fransa arasında münasibətlərin xalqlarımızın rifahı naminə daha yaxşı inkişaf etməsi üçün öz tərəfimdən hər şeyi edəcəyəm.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 13 iyul 1993-cü il

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
SƏLAHIYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN VƏ ATƏM-in DAĞLIQ
QARABAĞA DAİR MİNSK KONFRANSININ SƏDRİ
MARIO RAFFAELLİNİN BİRGƏ MƏTBUAT
KONFRANSINDA BƏYANAT**

14 iyul 1993-cü il

Salam, hörmətli kütləvi informasiya vasitələrinin nümayəndələri. Bugünkü mətbuat konfransımız ATƏM-in Dağlıq Qarabağa dair Minsk konfransı nümayəndələrinin son günlər bölgəmizə, Azərbaycana, Ermənistana səfərinin yekunlarına həsr olunmuşdur. Rus dilinə tərcümə olunduğundan ümidvaram ki, cavablarımızın rus dilində olmasına etiraz etməyəcəksiniz, lakin şübhəsiz, suallar həm Azərbaycan dilində, həm də rus dilində, eləcə də başqa dillərdə verilə bilər.

Mən sizi danışığlarımız haqqında və əldə olunmuş nəticələr haqqında qısaca həli edəcəyəm, sonra sizə ATƏM-in Minsk konfransının sədri cənab Raffaelli məlumat verəcək və bundan sonra biz suallarınıza cavab verməyə hazır olacağıq. Zənnimcə, üzürlü hesab edərsiniz ki, dünənə təyin edilmiş mətbuat konfransı keçirilməmişdir. Bu onunla əlaqədardır ki, birgə, yəni bizim cənab Raffaelli ilə birlikdə hazırladığımız və cənab Raffaellinin Dağlıq Qarabağdan, Xankəndidən axşam saat 6-da Bakıya qayıtmasını nəzərdə tutan cədvəl, cənab Raffaellinin dediyi kimi, bəzi texniki səbəblər üzündən və hava şəraiti ilə

bağlı səbəblər üzündən pozulmuşdur. Buna görə də onlar bu gün gəlib çıxmışlar.

Biz görüşdükdə cənab Raffaelli Xankəndidə apardığı danışıqların yekunları haqqında məlumat verdi. Biz fikir mübadiləsi keçirərək, görüşlərimizə ümumən yekun vurduq və budur, sizin görüşünüzdə gəlmişik. Bilirsiniz ki, ATƏM çərçivəsində Minsk konfransı öz fəaliyyətinə 1992-ci ilin əvvəllərində başlamışdır və istər bu konfrans, istərsə də bütövlükdə ATƏM Dağlıq Qarabağ ilə əlaqədar Ermənistanla Azərbaycan arasında yaranmış münaqişəni dincliklə aradan qaldırmaq məsələləri ilə məşğul olur. Cənab Raffaelli və onun başçılıq etdiyi nümayəndə heyəti ilə görüş zamanı bizim ötən dövrdə Minsk konfransının fəaliyyətini, əlbəttə, təfəsilə vermədən, qısaca təhlil etməyə imkanımız oldu. Odur ki, bu məsələ üzərində indi də dayanmağa lüzum yoxdur.

Biz sadəcə olaraq qeyd etdik ki, Minsk konfransının, hörmətli beynəlxalq təşkilat olan ATƏM-in, Birləşmiş Millətlər Təşkilatının nüfuzu böyük olsa da, Dağlıq Qarabağla bağlı münaqişənin dincliklə aradan qaldırılması sahəsində istər ATƏM, istərsə də Minsk konfransının ötən dövrdə gördüyü iş, göstərdiyi səylər təəssüflər olsun, heç bir nəticə verməmişdir. Biz böyük təəssüflə qeyd edirik ki, bir tərəfdən, həmin dövrdə həm Minsk konfransı, həm də ATƏM münaqişənin dincliklə aradan qaldırılması istiqamətində fəaliyyət göstərmişdir, digər tərəfdən, bu dövrdə müharibə getmiş, qan tökülmüşdür, erməni silahlı birləşmələri Azərbaycan ərazisində dəfələrlə təcavüzkar basqınlar etmişlər və bu müddət ərzində Azərbaycan ərazisinin bir hissəsini erməni silahlı birləşmələri işğal etmiş, ələ keçirmişlər.

Xatırlatmağa dəyər ki, bu müddət ərzində Azərbaycan Respublikası Şuşa kimi bir şəhəri itirmişdir, yəni erməni silahlı

birləşmələri Şuşanı və Şuşa rayonunu işğal etmişlər. Laçın rayonu da işğal olunmuşdur. Bu, ötən ilin mayında və cari il martın axırlarında – aprelin əvvəllərində baş vermişdir.

Erməni silahlı birləşmələri Kəlbəcər rayonunu tamamilə zəbt etmiş və keçmiş Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin ərazisini tamamilə ələ keçirərək, onun hüduqlarından kənara çıxmış, Ağdam, Füzuli, Zəngilan rayonlarında yaşayış məntəqələrini, hətta Azərbaycanın Qərb hissəsində bəzi əraziləri tutmuşlar. Bundan belə qənaətə gəlmək olar ki, bu müddət ərzində beynəlxalq təşkilatların, o cümlədən ATƏM-in və Minsk konfransının söyləri bir nəticə verməmişdir. Mən bütün bunları sadəcə, ötəri xülasə kimi xatırladıram ki, indi beynəlxalq təşkilatların – Birləşmiş Millətlər Təşkilatının və ATƏM-in xətti ilə daha səmərəli tədbirlər görülməsinin lüzumunu nəzərə çatdırım. Bununla yanaşı qeyd etmək lazımdır ki, Kəlbəcər rayonu erməni silahlı birləşmələri tərəfindən işğal olunduqdan sonra BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsi qəbul edilmiş və bundan sonra ATƏM-in və Minsk konfransının fəaliyyəti xeyli güclənmişdir. Bizə məlumdur ki, üçtərəfli sənəd imzalanmışdır, onu Azərbaycan Respublikası, Ermənistan Respublikası və Dağlıq Qarabağ icmalarının nümayəndələri imzalamışlar və bu sənəd əsasında ATƏM-in Minsk konfransı erməni silahlı birləşmələrinin Kəlbəcər rayonu ərazisindən çıxarılmasından başlayaraq, münaqişənin artıq əməli surətdə, dincliklə aradan qaldırılmasına dair plan təklif etmişdir.

Bu planın, ATƏM-in və Minsk konfransının cədvəlinin iyun ayında həyata keçirilməsi nəzərdə tutulmuşdu, lakin həmin ayda baş vermiş məlum hadisələrlə əlaqədar planın həyata keçirilməsi təxminən bir aylığa təxirə salınmışdır. Bildiyiniz kimi, biz Minsk konfransının sədri cənab Raffaellinin və onun heyətinin

iyulun 5-də Azərbaycana gəlmək niyyətində olduğu barədə xəbər almışdıq və nümayəndə heyətini qarşılamağa hazır idik. Amma indi müəyyənləşdirildiyi kimi, cənab Raffaelli öz səfərini yenə də hansısa bir anlaşılmazlığa görə, səhih informasiya olmadığına görə iyulun 9-dək təxirə salmışdır. Biz bununla da razılaşıdıq, çünki ATƏM-in Minsk konfransının fəaliyyətinə böyük ümidlər bəsləyirdik və indi də bəsləyirik.

Biz ikinci proqramı iyulun 9-da aldığımız, lakin proqramın elə həmin gündə də həyata keçirilməsi ümumən baş tutmadı. Nəhayət, iyulun 9-dan 10-na keçən gecə cənab Raffaelli öz nümayəndə heyəti ilə birlikdə Bakıya gəldi və iyulun 10-da danışıqlarımız başladı.

Deməliyəm ki, danışıqlarımız qarşılıqlı anlaşma, açıqlıq ruhunda, əməli ruhda gedirdi və biz, əlbəttə, gördük ki, cənab Raffaellinin nümayəndə heyəti nəzərdə tutulmuş proqramın və hazırlanmış cədvəlin əməli surətdə yerinə yetirilməsini təmin etmək arzusundadır. Cənab Raffaelli buraya öz səfərinin proqramını Bakıya gəlməzdən əvvəl göndərmişdi, o mənada ki, ayın 9-da gəlməliydi. Lakin sonra hər şey bir gün sonraya keçirildi. Bakıda Azərbaycan rəhbərliyi ilə görüş, sonra Yerevana səfər, Ermənistan rəhbərliyi ilə görüş, oradan da Bakıya qayıtmaq və Ağdamda olmaq, Ağdamdan Xankəndiyə getmək. Xankəndidə olmaq, Ağdamdan keçib Bakıya qayıtmaq və bu arada nümayəndə heyətinin fəaliyyətinə yekun vurmaq planlaşdırıldı.

Lakin biz bu proqramı minnətdarlıqla qəbul etdik və onu həyata keçirməyə başladığımız. İyulun 10-da ətraflı söhbətimiz oldu, biz bütün məsələlərdə qarşılıqlı anlaşma olduğunu gördük. İyulun 11-də cənab Raffaelli öz nümayəndə heyəti ilə birlikdə Yerevanda oldu və axşam tərəfi Bakıya qayıtdı, iyulun 11-də axşam biz yenidən görüşdük. Cənab Raffaelli bizə Ermənistan rəh-

bərliyi ilə, prezident Levon Ter-Petrosyanla, başqa şəxslərlə danışıqlarının nəticələri barəsində məlumat verdi və qarşıya iyulun 12-də Ağdama, habelə Xankəndiyə səfər məsələsi çıxdı.

Lakin bu zaman qarşıya problem çıxdı. Onu Ermənistan tərəfi, ələlxüsus, cənab Raffaellinin dediyi kimi, indi Qarabağı idarə edən şəxslər irəli sürmüşdülər. Onlar bildirmişdilər ki, Ağdamdan Xankəndiyə getmək mümkün deyildir, çünki guya orada erməni silahlı birləşmələrinin tutduqları mövqelərdə bütün sərhəd minalanmışdır, buna görə də Xankəndiyə Ermənistandan keçib getmək lazımdır. Bu məsələ cənab Raffaelli hələ Yerevanda olarkən onun qarşısına qoyulmuşdu. Yerevandan Laçın dəhlizi vasitəsilə Xankəndiyə getmək variantı təklif olunmuşdu. Əlbəttə, cənab Raffaelli və onun başçılıq etdiyi bütün nümayəndə heyəti bununla razılaşmamışdı, o hələ Bakıda olarkən bunu bizə bildirmişdi və Yerevandan qayıtdıqdan sonra da demişdir.

Əlbəttə, biz buna heç cür razı ola bilməzdik, ona görə də iyulun 11-də axşam çox böyük vaxt sərf etdik ki, görək Xankəndiyə Ağdamdan keçməklə necə getmək olar, çünki nümayəndə heyəti ayın 12-də Ağdamda olmalı idi. Lakin erməni tərəfi məsələni qəti qoyanda ki, orada ərazi minalandığına görə təhlükəsizliyə təminat vermir, Xankəndiyə Azərbaycanın Füzuli rayonundan keçərək getmək variantı təklif edildi. Lakin Ermənistan tərəfdən cavab alındı ki, orada da hər yer minalanmışdır. Əlbəttə, biz buna inanmadıq və indi də inanmırıq. Zənnimcə, cənab Raffaelli də deyəcək ki, o özü də buna inanmırdı. Bununla belə, bəyanat verilmişdi ki, erməni tərəfi təhlükəsizliyi təmin etmir.

Buna görə də necə olursa olsun, cənab Raffaellinin missiyasının başa çatması, Minsk konfransının öz proqramının və qoşunların Kəlbəcər rayonundan çıxarılmasının nəzərdə tutulmuş cədlə

vəlinin yerinə yetirilməsinə başlaya bilməsi üçün güzəştli variant tapdıq: cənab Raffaelli özünün nümayəndə heyəti ilə Bakıdan Tbilisiyə uçar, Tbilisidən hərbi vertolyotla Xankəndiyə yollanır, Xankəndidən geriye, Tbilisiyə və oradan da Bakıya qayıdır.

Cənab Raffaelli və onun bütün nümayəndə heyəti iyulun 12-də Ağdamda olarkən orada baş vermiş dağıntıları, Ermənistan birləşmələrinin təcavüzkar hərəkətləri üzündən Ağdam rayonunda yaranmış çətin vəziyyətin nəticələrini öz gözləri ilə görmüşlər.

Yəqin ki, bu barədə Raffaelli özü də danışacaq, mən bunu ona görə deyirəm ki, o, yaddan çıxarmasın. O demişdir ki, bir il əvvəl Ağdamda olmuşdu və əlbəttə, ötən dövrdə burada çox mühüm, çox ciddi dəyişikliklər baş verməsindən olduqca təəssüflənir. Bunu deyərkən o, erməni silahlı birləşmələrinin hərbi əməliyyatları, hücumları, atəşləri nəticəsində şəhərin dağılmasını nəzərdə tutur. İyulun 12-də biz axşam cənab Raffaelli ilə görüşərkən o, əlbəttə, dedi ki, orada heç bir mina yox idi və ümumiyyətlə, erməni tərəfinin irəli sürdüyü tələblərin nə ilə bağlı olduğu aydındır.

Buna görə də biz Xankəndiyə Tbilisidən getmək variantına razılaşdıq və cənab Raffaelli dünən səhər təyyarə ilə Tbilisiyə, sonra isə, indi məlum olduğu kimi, vertolyotla Xankəndiyə uçmuşdur. Biz dünən onun Tbilisidən Bakıya qayıdacağını gözləyirdik. Lakin artıq sizə dediyim kimi, axşamdan xeyli keçmiş biz mətbuat konfransını günün axırına təyin etdik, sonra isə saat 23-ə keçirdik. Lakin sonradan məlum oldu ki, orada hansısa texniki səbəblər olmuşdur və hava şəraiti imkan verməmişdir. Bir sözlə, nümayəndə heyətinin üzvləri Xankəndidə gecələməli olmuş və bu gün səhər vertolyotlarla Yerevana yola düşmüş, oradan təyyarə ilə buraya, Bakıya gəlmişlər.

Bir az əvvəl yekun danışıqlarımız oldu və biz sizin yanınıza, mətbuat konfransına gəldik. Əlbəttə, mən təfəsilə verməyəcəyəm, lakin biz çox təəssüflənirik ki, Minsk konfransı, cənab Raffaellinin nümayəndə heyəti tərəfindən təklif olunmuş və bizim də qəbul etdiyimiz, habelə, cənab Raffaellinin dediyinə görə, Ermənistan Respublikasının rəhbərliyi tərəfindən də qəbul olunmuş cədvəl Dağlıq Qarabağda qəbul edilməmişdir. Cənab Raffaellinin bu gün bizə dediyi kimi, orada bəzi mülahizələr irəli sürülmüşdür. Bu mülahizələr razılığa gəlməyə imkan verməmişdir ki, onlar bu sənədi yenə də imzalasınlar və bundan sonra cədvəlin həyata keçirilməsinə başlansın. Halbuki hələ srağagün axşam biz cənab Raffaelli ilə məsələni müzakirə edərkən o demişdi ki, onlar bacardıqca tez qayıtmalıdırlar. Buna görə də dünən axşam nümayəndə heyətinin üzvləri bizimlə danışıqlardan sonra Romaya yola düşməli idilər ki, orada nəzərdə tutulmuş təqvimin əməli surətdə həyata keçirilməsinə başlasınlar. Təqvimdə isə – iyulun 16-da müşahidəçilərin Kəlbəcər rayonuna gəlməsi, iyulun 18-də onların yerləşdirilməsi və iyulun təxminən 20–21-də erməni silahlı birləşmələrinin Kəlbəcər rayonundan çıxarılması nəzərdə tutulur.

Bunun bizim üçün çox mühüm məsələ olduğunu nəzərə alaraq, təkrar edirəm, cənab Raffaelli ilə danışıqlara əməli şəkildə yanaşmaq yollarını biz həmişə axtarıb-aramışıq. Hətta müəyyən dərəcədə güzəştə də getmişik, məsələn, Xankəndiyə necə gedib çıxmaq probleminə, habelə digər hallarda da. Bunların hamısı ona görədir ki, cədvəlin yerinə yetirilməsinə daha tez başlansın.

Lakin indi, mənim başa düşdüyüm kimi, daha doğrusu, cənab Raffaellinin özü bu barədə konkret olaraq demişdir ki, bu cədvəl, onların nəzərdə tutduqları kimi, ayın 16-da yerinə yetirilməyəcək, çünki cənab Raffaelli və onun nümayəndə heyəti indi

Dağlıq Qarabağın rəhbərliyindən bəzi məsələlər barəsində rəsmən məlumat istəməli və onlardan rəsmi cavab almalıdırlar. Cənab Raffaellinin dediyinə görə, onlar orada üç bənddən ibarət bəzi mülahizələrini bildirmişlər. Onun dediyinə görə, ilk iki bəndi əsassız sayır, üçüncü bənd isə, cənab Raffaellinin bildirdiyi kimi, bir sıra məsələlərlə bağlıdır və mən də elə hesab edirəm ki, bunlar çox asanlıqla həll oluna bilər. Məsələn üçün, söhbət ondan gedir ki, erməni silahlı birləşmələrinin Kəlbəcərdən çıxarılmasına başlanılır, oraya müşahidəçilər daxil olacaqlar, Azərbaycan tərəfinin nümayəndələri daxil olacaqlar, hansı silah növü olacaq. Belə bir variant nəzərdə tutulur ki, orada yüngül silah olacaq. Bəs yüngül silah nə olan şeydir, yüngül silah dedikdə nə nəzərdə tutulur, yaxud müşahidəçilərin nə kimi mandatı olacaqdır?

Mən cənab Raffaellinin məlumatından belə başa düşdüm ki, bütün bu məsələlər sırf texniki və asan həll edilə bilən məsələlərdir. Hər halda, nümayəndə heyətinin başçısı hesab edir ki, bu səbəbləri aradan qaldırmaq üçün onlar Dağlıq Qarabağın rəhbərlərinə rəsmi sorğu verməli, rəsmi cavab almalı və öz təqvimini yalnız bundan sonra bir neçə gün keçdikdən sonra həyata keçirməyə başlamalıdırlar.

Cənab Raffaelli bu gün bizə məlumat verdi ki, iyulun 16-da Vyanada Minsk konfransı, ATƏM-in 9 iştirakçısı bu məsələ üzrə yenidən toplaşacaqdır. Həmin məsələ orada müzakirə ediləcəkdir. Cənab Raffaellinin bu məlumatından belə başa düşmək olardı ki, söhbət məsələnin bir qədər təxirə salınmasından gedir, hərçənd Dağlıq Qarabağ rəhbərlərinin və ya hazırda Dağlıq Qarabağı idarə edən adamların mövqeyi kifayət qədər aydın deyil, hətta şübhəlidir.

Məsələn, şəxsən məndə bu, böyük təəccüb doğurdu. Dünən Moskvadan gecə saat 12-də «Novosti» proqramında belə bir xəbər verildi ki, Dağlıq Qarabağda Minsk konfransının, cənab Raffaellinin nümayəndə heyətinin təklifləri ilə razılaşmayıblar və məsələlərin həllini guya Azərbaycanda daxili siyasi vəziyyətin sabit olmaması ilə əlaqədar bir aylığa təxirə salıblar. Bu xəbərdən cənab Raffaelli də təəccüblənmişdir. O dedi ki, söhbət təqvimin yalnız bir neçə günlüyə təxirə salınmasından gedir.

Bununla bərabər, mən cənab Raffaelliyə də demişəm, bu gün burada bildirirəm ki, hamının xəbəri olsun: əlbəttə, iyunun 4-də Gəncədə baş vermiş hadisələrdən sonra Azərbaycanda daxili siyasi vəziyyət mürəkkəbləşmişdir, amma heç vəchlə demək olmaz ki, sabitlik yoxdur, buna görə də problemi həll etmək olmaz, yaxud bu məsələlərin həlli üçün şərait yoxdur. Çünki biz Azərbaycanda vəziyyətə tamamilə nəzarət edirik.

Azərbaycan ictimaiyyətinə məlum olduğu kimi, biz Dağlıq Qarabağ bölgəsində hərbi əməliyyatlarla bağlı məsələlərlə də fəal məşğul oluruq. Buna görə də bunların hamısı məsələni uzatmaq üçün, yaxud da onun həllini ümumən pozmaq üçün sadəcə olaraq hiylə-kələkdir, nə isə məharətlə düşünülmüş bəhanələrdir.

Qısa məlumatı bitirərək bildirmək istəyirəm ki, bu gün yekun söhbətimiz əməli şəkildə və qarşılıqlı anlaşma ruhunda keçmişdir. Biz hiss etdik ki, Minsk konfransı, cənab Raffaelli, onun nümayəndə heyətinin üzvləri nəzərdə tutulmuş planın və hazırlanmış cədvəlin yerinə yetirilməsinin təmin olunmasını ürəkdən istəyirlər. Biz hər halda, ümid edirik – danışıqları da məhz belə, böyük ümidlə başa çatdırdıq ki, iyulun 16-da Vyanada bu məsələ çox ciddi şəkildə müzakirə olunacaqdır. Mən də belə düşünürəm ki, cənab Raffaelli və ümumən ATƏM Ermənistan

Respublikasının rəhbərliyi ilə əlavə danışıqlar aparacaqlar ki, biz Minsk konfransının məramının bu arada yerinə yetirilməsinə nail ola bilək, çünki il yarımdan çox işləyən nümayəndə heyətinin fəaliyyətinin hələlik bir nəticəsi yoxdur.

Respublikamız üçün isə çox vacibdir ki, bu nəticələr olsun. Zənnimcə bu, ATƏM-in, Minsk konfransının və Birləşmiş Millətlər Təşkilatının nüfuzu üçün də eyni dərəcədə əhəmiyyətlidir.

Srağagün Ermənistan prezidenti Levon Ter-Petrosyanla telefon söhbətim zamanı – söhbət cənab Raffaellinin yanında gedirdi – o da əmin etdi ki, Minsk konfransının məramının həyata keçirilməsi üçün hər cür səy göstərir. Biz buna ümid edirik. Mən bununla da öz məlumatımı bitirirəm.

İndi buyurun, suallarınızı verin.

Fərid Qəhrəmanov («*Azerbaydjan*» qəzeti): Cənab Raffaelli, sizə müraciət edirəm. Sizcə, Bakı–Yerevan–Bakı–Ağdam–Xankəndi və geriyə – Bakıya səfərinizin ATƏM tərəfindən təsdiq olunmuş planını erməni tərəfinin pozmasına necə baxmaq olar?

Mario Raffaelli: Dağlıq Qarabağ nümayəndələrinin irəli sürdükləri müddəaları, dəlilləri, təbii ki, nəzərə aldım, lakin bunu Prezident Əliyev də bilir, Azərbaycan tərəfindən məqbul sayıla bilməyəcək heç bir alternativ addım atmadım. Əlbəttə, biz hər hansı yoldan istifadə etməyə hazır olmalıyıq, lakin elə etməliyik ki, bu, Azərbaycan hökumətinin razılığı ilə olsun. Bu həqiqətdir, Ağdamda olarkən gördüm ki, orada mina problemi, ümumiyyətlə, yoxdur. Əlbəttə, mən digər tərəfdə nə olduğunu deyə bilmərəm, orada olmamışam. Yalnız öz qeydlərimi deyə bilərəm. Mühüm olanı budur ki, siyasi məzmun kəsb etmək qorxusu olan problem – necə ki, yaxın keçmişdə baş vermişdi – Azərbaycan hökumətinin çevikliyi və digər tərəfdən,

Ermənistan hökumətinin buna hazır olması sayəsində aradan qaldırıldı. Başqa sözlə, çeviklik çox zaman irəlini görmək bacarığı, yəni üzdən getmək yox, problemin mahiyyətinə varmaqdır.

Əlisəftəp Hüseynov («Azərbaycan Ordusu» qəzeti): Sualım cənab Raffaelliyədir. Cənab Raffaelli, bundan əvvəl dediniz ki, indiki müharibədən çıxmağın yeganə vasitəsini sülh yolunda görürsünüz. Lakin bir problem də var: əgər iki dövlət müharibə aparırsa, həqiqi sülhdən o zaman danışmaq olar ki, məsuliyyət dəqiq müəyyənləşdirilmiş olsun, həmin müharibədəki təcavüzkar tərəf və təcavüzə məruz qalan tərəf müəyyən edilsin. Bu müharibə 5 ildən artıqdır ki, davam edir və dünyanın heç bir nüfuzlu dövləti, nüfuzlu beynəlxalq təşkilatlar, o cümlədən də sizin təmsil etdiyiniz ATƏM Ermənistanı təcavüzkar kimi tanımaq üçün heç bir şey göstərməmişdir. İndiki səfəriniz zamanı cəbhə bölgələrinə getmiş və ermənilərin Azərbaycana qarşı törətdikləri vəhşilikləri görmüsünüz. Qarşıdakı görüşlərinizdə, gələcək beynəlxalq müşavirələrdə Ermənistanın təcavüzkar tərəf kimi tanınması üçün heç olmasa bundan sonra hansısa bir təşəbbüs göstərəcəksinizmi?

Mario Raffaelli: Əgər kimisə vasitəçi rolunu yerinə yetirirsə, bu zaman kimin birinci, kiminsə ikinci başlaması barədə siyasi xarakterli qiymət verilmir. Çünki burada siyasi diskussiyadan, qarşılıqlı ittihamlardan söhbət gedir və o zaman ki, faktları təkzib etmək olmaz, onda müvafiq təşkilatların qətnamələri mövcuddur. 822 nömrəli qətnamə bu tipli qətnamələrə misaldır. Mənim roluma gəldikdə isə, bu, Təhlükəsizlik Şurası üzvünün rolu deyil, mövqeləri yaxınlaşdırmaq, cari problemlərin həllinə tabe etmək məqsədi daşıyan konfrans sədrinin roludur. O ki qaldı erməni birləşmələrinin Kəlbəcərdən çıxarılmasının

zəruriliyinə, bu məsələdə iki mövqe yoxdur. 822 nömrəli qətnamədə aydın deyilir ki, qoşunlar bu rayondan çıxarılmalıdır. Bizim planımız qoşunların çıxarılmasını birinci addım kimi təsdiq edir və biz bu mövqedə qalırıq.

Tomas Qolts («*Nyu York Tayms*» qəzeti): Azərbaycan parlamentinin başçısı Heydər Əliyev Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycan ərazilərini işğal etdiyini öz çıxışlarında dəfələrlə demişdir, siz bu ifadə ilə razısınız mı?

Mario Raffaelli: Sualın cavabı çox sadədir. Bu ifadəyə mənim münasibətim belədir: hazırda bu fikri təsdiq etmək qeyri-mümkündür. Bizim belə bir planımız var: müşahidəçilərin əsas işi ondan ibarət olacaq ki, əgər onlar Azərbaycan ərazisində xarici orduların olduğunu təsdiq edərlərsə, onda bu xarici ordular həmin ərazini tərk etməlidirlər. Lakin xarici ordular ümumi ifadədir. Biz buraya həm xarici ölkələrin ordularını, həm də muzdluları aid edirik.

Elmira Axundova («*Azadlıq*» radiostansiyası): Mənim birinci sualım cənab Raffaelliyə, ikincisi isə Heydər Əliyevədir. Cənab Raffaelli, siz Qarabağ məsələsinə dair sülh danışıqlarının növbəti dövrəsini keçirdiniz. Sizcə, bu problemin dincliklə həlli üçün kim və hansı tərəf hər halda, daha böyük çeviklik və daha böyük siyasi iradə göstərdi? Dediniz ki, Dağlıq Qarabağ rəhbərlərinin sizə verdikləri sənəd üç bənddən ibarətdir. İlk iki bəndi siz özünüz əsassız hesab etdiniz. Üçüncü bənd isə fikrinizcə, asanlıqla həll edilə bilər və bu, sırf texniki məsələdir. Əgər belədirsə, həmin sənəd erməni tərəfinin yalnız bu vəziyyəti davam etdirməyə və problemin dincliklə həllini uzatmağa, Heydər Əliyev demişkən, hətta tamam pozmağa can atması demək deyilmi? Belə bir amil yoxdur mu?

Mario Raffaelli: Ümidvaram ki, belə deyildir. Buna görə də hamı səy göstərməli, lazımi səy göstərməlidir ki, dialog meyilli mövqelər üstünlük təşkil etsin. Yəni mən nəzərə almalıyam ki, izahat üçün sorğular verilmişdir. Biz də bu suallara müvafiq cavablar vermək istəyirik. Təbiidir ki, rədd cavabı alınarsa, dediyiniz problem ortaya çıxacaqdır.

Elmira Axundova: Heydər Əliyev, sualım Sizədir. Siz Ermənistan prezidenti Levon Ter-Petrosyanla tez-tez ünsiyyətdə olmusunuz və indi də əlaqə saxlayırsınız. Bir vaxtlar hər ikiniz Sədərək məsələsini həll etməyə və bu münaqişənin güclənməsinə yol verməməyə müvəffəq olmusunuz. Təəssüratınız necədir, onunla razılığa gəlmək olarmı? Qarabağ problemini hazırda Ermənistanda hakimiyyətdə olan liderlərin iştirakı ilə həll etmək mümkündürmü? Yoxsa Ter-Petrosyan bu siyasi oyunda hər halda sırası fiquddur?

Heydər Əliyev: Əvvəla, mən Ter-Petrosyanla tez-tez ünsiyyətdə olmuram, onunla yalnız son dərəcə zəruri hallarda telefon danışqları aparıram. İkincisi, indi, cənab Raffaellinin burada olduğu dövrdə cənab Raffaellinin nümayəndə heyətinin Xankəndiyə necə gedib çıxması məsələsində yaranmış çətinliklərlə əlaqədar telefon söhbətlərimiz olmuşdur, bu söhbətlər dünən axşam, cənab Raffaelli Bakıya gec qayıtdıqda da olmuşdur. Ermənistan prezidenti Levon Ter-Petrosyan telefon danışqlarında əmin edir ki, o hazırda hər cür səy göstərir ki, ATƏM-in, indiki konkret halda Minsk konfransının missiyası yerinə yetirilsin. Yeri gəlmişkən, o mənə xatırlatdı ki, birinci dəfə sənədi Azərbaycan tərəfi və Ermənistan Respublikasının rəhbərliyi imzaladıqdan sonra onu Dağlıq Qarabağın erməni icmasının rəhbərliyi imzalamamışdır, lakin onun səyləri və ya təzyiqi nəticəsində bu sənəd imzalanmışdır. Mən bu sözləri nəzərə alıram.

Əminəm ki, müharibə heç vaxt heç bir xalqa xoşbəxtlik gətirməmişdir, bunu Ermənistandakı təcavüzkar əhvali-ruhiyyəli adamlar da başa düşməlidirlər. Zənnimcə, bunu Levon Ter-Petrosyan da başa düşür.

Nailə Yaqubova («*Yeni Müsavat*»): Cənab Raffaelli, mənim birinci sualım sizədir. Siz qrupunuzun işinin nəticələrini müsbət hesab etdiniz. Bununla bərabər, BMT-nin 822 nömrəli qətnaməsinin həyata keçirilməsində fasiləni DQR rəhbərliyinin rəsmi təklifinin olmasının zəruriliyi ilə izah etdiniz. Bu, Azərbaycanın həmin respublikanı tanımadığı halda, onun rəsmən tanınması demək deyilmi? Bu nə ilə bağlıdır? Bu, dövlətimizin, yoxsa sizin missiyanızın zəifliyidir?

Mario Raffaelli: Mən belə düşünürəm ki, bu cür danışıqların aparılması yeni dövlətlərin və ya yeni qurumların tanınması deməkdir. Danışıqlar o kəslərlə aparılır ki, onlar bilavasitə yerlərdədir. Dağlıq Qarabağın statusu problemi isə müharibənin əsasını təşkil edən siyasi problemdir, bu mövzu Minsk konfransının mövzusuudur. Rəhbər tutduğumuz əsas prinsip belədir: dövlətin bütövlüyünü və onun sərhədlərini dəyişdirmək qeyri-mümkündür. Bunu yalnız dinc yolla, danışıqların gedişində etmək olar.

Heydər Əliyev: Mən buna onu əlavə edə bilərəm ki, bu, Azərbaycan tərəfinin zəifliyi deyildir. Cənab Raffaelli dedi ki, birinci sənəd həm Azərbaycan rəhbərliyi, həm də Ermənistan rəhbərliyi tərəfindən imzalanmışdır. Azərbaycan rəhbərliyi bu sənədi imzalayarkən, əlbəttə, onu əsas tuturdu ki, sənədi hazırda Dağlıq Qarabağda hakimiyyətdə olanlar da imzalamalıdırlar.

Nailə Yaqubova: Heydər bəy, ikinci sualım Sizədir. Elçibəy hökumətinin sərəştəsizliyini sübut etmək istəyənlər

birinci dəlil kimi bu hökumətin müharibədəki məğlubiyyətlərini göstərirlər. Lakin bizə o da məlumdur ki, müharibə təkcə Ermənistan ilə Azərbaycan arasında getmir, onun miqyası genişdir. İstərdim deyəsiniz, yeni hakimiyyət gəldikdən sonra Azərbaycanın nə qədər torpağı işğal edilmiş, nə qədər adam həlak olmuş və əsir düşmüşdür? Bunun günahını kimin ayağına yazmaq olar? Yəni bu faciələrdə beynəlxalq qüvvələrin və indiki hakimiyyətin rolu necədir?

Heydər Əliyev: Yeni hökumət? Hansını deyirsiniz?

Nailə Yaqubova: Bu gün hakimiyyətdə olanı.

Heydər Əliyev: Bu gün hakimiyyətdə olanlar işə yenidən başlamışlar. Siz əvvəlcə aydınlaşdırın ki, bundan qabaq hakimiyyətdə və hökumətdə olanların vaxtında nə qədər torpaq işğal edilmiş, nə qədər insan həlak olmuş və nə qədər adam qaçqına çevrilmişdir. Sonra bunların hamısını aydınlaşdırırıq.

Nailə Yaqubova: Heydər bəy, mən dedim ki, Ermənistan ilə Azərbaycan arasında müharibə təkcə iki respublikanın apardığı müharibə deyil. Bugünkü məğlubiyyətlərdə, yəni Sizin hakimiyyətə gəlişinizdən sonrakı məğlubiyyətlərdə beynəlxalq qüvvələrin və indiki hakimiyyətin rolu necədir? Mənim sualım budur.

Heydər Əliyev: Bu günlərdə baş verən hadisələr barədə əvvəlki mətbuat konfransında danışmışam. İyunun 12-dən 28-dək erməni silahlı qüvvələri müxtəlif istiqamətlərdə Azərbaycan torpaqlarına hücum keçmişdi. O zaman hansı hakimiyyətin olduğunu və hakimiyyətdə kimin olduğunu bilirsiniz. Prezident Əbülfəz Elçibəy iyunun 17-dən 18-nə keçən gecə buradan getmişdir. O, indi də Prezident vəzifəsində qalır, elə deyilmi? Lakin iyunun 28-də atəş dayandırıldı. Amma sonra sizə məlum

olduğu kimi, iyulun 2-si və 4-də Ağdama hücum başlandı, bəzi kəndlər işğal olundu. Sonra biz onları geri aldıq. Zənnimcə, indi bütün bunları təhlil etməyin mənası yoxdur. Belə qısa müddətdə beynəlxalq qüvvələrin və ayrı-ayrı dövlətlərin müdaxiləsini təhlil etməyə də indi heç bir zərurət yoxdur. Sizə məsləhət görərdim ki, bütün 5 ildə, axırıncı il, yeni hökumət hakimiyyətdə olan ildən başlayaraq, Azərbaycanda yeni Prezident olan dövrə də nə baş verdiyini, nə qədər torpaq itirildiyini, nə qədər adamın həlak olduğunu, neçə kəndin işğal edildiyini, nə qədər adamın qaçqına çevrildiyini və həmin dövrdə xarici dövlətlərin, beynəlxalq ictimai təşkilatların bu hadisələrə necə təsir göstərdiklərini təhlil edəsiniz. Bunu nə vaxt aydınlaşdırsanız, onda sualınıza cavab verərəm.

Nejla Sammakia («*Assoşieyted Press*» agentliyi): Mənim birinci sualım cənab Raffaelliyədir. Sizin Dağlıq Qarabağ və Ağdama səfəriniz zamanı hər iki tərəf atəşin müvəqqəti olaraq dayandırılmasına tam riayət edirdimi?

İkinci sual: izah edə bilərsinizmi ki, qoşunların çıxarılması cədvəli və sizin təklif etdiyiniz üçtərəfli təşəbbüs barəsində Dağlıq Qarabağ nümayəndələrinin etirazı nədən ibarət idi?

Mario Raffaelli: Cavabım ümumi səciyyə daşıyacaq. Dağlıq Qarabağın etirazı əslində cədvəl, hadisələrin xronologiyası və bu cədvəldə göstərilən müddətlər barəsində deyildi, cədvəldəki konkret müddəalarla bağlı idi. Məsələn, müqavilədə belə bir müddəə var: azərbaycanlılar Kəlbəcərə qayıdarkən özləri ilə yalnız yüngül silah götürə bilərlər. Soruşmaq istəyirəm: ermənilərin etirazından danışarkən siz nəyi nəzərdə tutursunuz? Ermənilərin (Dağlıq Qarabağ ermənilərinin) fikrincə, bu müddəə ikimənalı xarakter daşıyır. Onun izahatı bundan ibarətdir ki, hansı silahların ağır silah növlərinə aid olduğu ATƏM-in sənədlərində göstərilir. Bizim cədvəldə bu müddəə o deməkdir

ki, azərbaycanlılar Kəlbəcərə qayıdarkən onlar, ATƏM-in sənədlərində göstərildiyi kimi, özləri ilə ağır silah götürmək hüququna malik deyildirlər. Bu orada tam aydın şəkildə izah edilib.

Erməni tərəfinin ikinci etirazı belədir: minaların olması və ya olmaması üçün kim cavabdehdir? Axı hər yer minalanmışdır. Erməni tərəfi sual verir: yaxşı, bəs minalar partlasa və bədbəxt hadisə baş versə, onda necə? Biz cavab verdik ki, minalar Kəlbəcər rayonu ərazisindədir. Lakin izah etdik: minalardan danışarkən ermənilərin Kəlbəcər rayonu ərazisində qoyduqları minaları nəzərdə tuturuq. Mən nümayəndə heyətinin üzvü cənab Bekmanın terminologiyasından istifadə edirəm, erməni tərəfi minalanmış yerlərin xəritəsini verməli və minaların zərərsizləşdirilməsinə kömək etməlidir.

Dağlıq Qarabağın axırncı etirazı belə bir müddəaya aiddir: ATƏM-in müşahidəçilərində hadisələrin mahiyyətini izah edən sənəd olmadığı halda, onlar bu cür şəraitdə necə səmərəli iş apara bilirlər? Nümayəndə heyətimizin üzvlərindən birinin dediyi kimi, bunun cavabı belədir ki, bu təlimat sənədi tezliklə göndəriləcəkdir. Hazırda ATƏM bu işlə məşğuldur. İş başlayan kimi, ermənilər həmin sənədi cədvələ uyğun olaraq alacaqlar.

Beləliklə, deyə bilərəm ki, Dağlıq Qarabağın bütün etirazlarını asanlıqla aradan qaldırmaq mümkündür.

Nejla Sammakia: Sualımın birinci hissəsinə cavab vermədiniz. Hər iki tərəf atəşin dayandırılmasına əməl edirdimi? Qoşunların çıxarılması nə vaxt həyata keçiriləcək?

Mario Raffalli: Cədvəlin həyata keçirilməsindən əvvəlki cavabımda danışdım. Biz öz məktubumuzda dəqiq tarixi göstərmişik. Bununla əlaqədar Dağlıq Qarabağ öz razılığını bildirməlidir.

Heydər Əliyev: Vaxtımız bitdi. Cənab Raffaellidən xahiş etmək istəyirəm ki, o öz missiyasını hökmən axıra çatdırsın. Biz çox gözləmişik – tam bir il. ATƏM son vaxtlar ərzində hələlik nəticələr əldə etməmişdir. Biz gözləyirik, daha 5-6 gün də gözləməyə hazırıq. Ümidvaram ki, biz ATƏM-in və Minsk konfransı nümayəndə heyətinin təqvimini yerinə yetirməyə başlayacağıq. Diqqətinizə görə sağ olun.

**MİSİR ƏRƏB RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB MƏHƏMMƏD HÜSNÜ MÜBARƏKƏ**

Hörmətli cənab Prezident!

Sizi və bütün Misir xalqını öz adımdan və Azərbaycan xalqı adından milli bayram – İnqilab Gününün ildönümünü münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edir, şəxsən Sizə və qardaş Misir xalqına sülh, əmin-amanlıq və xoşbəxtlik arzulayıram.

Mən uzun illər boyu Azərbaycan və Misir xalqları arasında mövcud olan dostluq və əməkdaşlıq əlaqələrinə böyük əhəmiyyət verirəm. İnanıram ki, xalqlarımız arasındakı hərtərəfli və faydalı münasibətlər daha da inkişaf edəcək və genişlənəcəkdir.

Fürsətdən istifadə edib Sizə, ailənizə və Misir xalqına öz dərin ehtiramımı bildirirəm.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 21 iyul 1993-cü il

BMT TƏHLÜKƏSİZLİK ŞURASININ SƏDRİNƏ SURƏTİ: BMT-nin BAŞ KATİBİNƏ

Hörmətli cənab sədr!

Suveren Azərbaycan dövlətinin ərazicə parçalanmasına yönəldilmiş erməni təcavüzünün davam etdirilməsi və gücləndirilməsi nəticəsində ölkəmdə yaranmış gərgin vəziyyət məni bu məktubla Sizə müraciət etməyə vadar edir.

Beynəlxalq hüququn prinsip və normalarına sadıq olan Azərbaycan ona Ermənistan Respublikası tərəfindən zorla qəbul etdirilmiş qanlı münaqişənin dincliklə aradan qaldırılmasında ATƏM-in vasitəçiliyinə, beynəlxalq təhlükəsizlik və əməkdaşlıq ideyalarını əsas tutaraq və bu beynəlxalq təşkilatın üzvlərinin hüquqlarına və vəzifələrinə arxalanaraq razılıq vermişdir. Uzun və çətin nizamasalma prosesi gedişində Azərbaycan hökuməti münaqişənin dincliklə aradan qaldırılmasına çalışaraq, maksimum çeviklik və konstruktivizm nümayiş etdirərək, qan tökülməsini dayandırmaq və danışıqların möhkəm əsasını yaratmaq yollarının gərgin axtarışını aparmışdır. Lakin Ermənistanın dünya birliyi və Azərbaycan qarşısında öz öhdəliklərini kobudcasına pozması sülh söylərimizi boşa çıxarır.

Minsk konfransı haqqında ATƏM-in Nazirlər Şurasının qərar qəbul etdiyi gündən bir ildən çox keçmişdir, lakin bu ideya reallıqdan indi həmişəkindən daha uzaqdır. Əgər bir il bundan əvvəl biz Nazirlər Şurasının qərarının qəbul edildiyi vaxtdakı vəziyyəti bərpa etməyin və bununla da Minsk konfransına çıxmağın yeganə mümkün yolu kimi Şuşa və Laçının azad olunmasının zəruriliyindən danışırıdığsa, indi Azərbaycan ərazisinin 17 faizindən

çoxu erməni təcavüzkarı tərəfindən qəsb edilmişdir. Qarabağın bütün dağlıq hissəsi, Azərbaycanın Laçın rayonu (onun cənub hissəsi 1992-ci ilin mayında, şimal hissəsi isə 1993-cü ilin aprelində tutulmuşdur), Kəlbəcər rayonu, Naxçıvan Muxtar Respublikasının, Qazax, Füzuli, Zəngilan, Ağdam rayonlarının kəndləri işğal olunmuşdur. Cəmi 503 yaşayış məntəqəsi qəsb edilmişdir, qaçqınların və köçkünlərin ümumi sayı 567 min nəfərdir.

Dağlıq Qarabağı öz ərazisinə birləşdirmək haqqında xəyanətkar qərarlar qəbul edilməsində ifadəsini tapan siyasi təcavüzdən başlayan və sonra emissarlar, terrorçular və silahlar göndərilməsinə keçən Ermənistan bu gün Azərbaycan torpağında genişmiqyaslı hərbi əməliyyatlar aparır, ATƏM-in və BMT-nin çağırış və qərarlarına, o cümlədən də işğal qüvvələrini Azərbaycandan çıxarmağı birmənalı tələb edən Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsinə məhəl qoymur. Erməni tərəfinin vasi-təçinin qanuni tələblərinin yerinə yetirilməsindən tamamilə imtina etməsi, üstəlik, qeyri-məqbul şərtlər irəli sürməsi nəticəsində ATƏM-in həmin qətnamənin həyata keçirilməsinə yönəldilmiş səylərinə əngəl törədilmişdir. Ermənistan Respublikasının bu əməlləri nəticəsində Mario Raffaellinin bölgəyə əvvəlki səfərləri kimi, axırncı səfəri də BMT Təhlükəsizlik Şurası qətnaməsinin tezliklə həyata keçiriləcəyinə və qan tökülməsinin çoxdan gözlənilən dayandırılmasına bəslənilən ümidlər üçün heç bir əsas verməmişdir.

Dağlıq Qarabağda fəaliyyət göstərən erməni silahlı birləşmələrinin Ermənistan Respublikasına tabe olmadıqları barədə erməni tərəfinin dedikləri tamamilə əsassızdır. Bütün ağır silahların, döyüş sursatının, canlı qüvvənin göndərilməsini, habelə hərbi əməliyyatlara bilavasitə rəhbərlik edilməsini Ermənistan

Respublikası ilhaq olunmuş Laçın rayonu vasitəsi ilə həyata keçirir.

Ermənistan yaranmış fasilədən istifadə edərək, Raffaellinin missiyası getdikdən sonra yeni güclü hücumla başlamışdır. Həmin hücum zamanı Ermənistanın silahlı qüvvələri Ağdam şəhərini işğal etmişlər. Bu xəyanətkar hərəkət hələ heç başlanmamış olan sülh prosesinə sarsıdıcı zərbə endirmişdir. Bundan əvvəl Azərbaycan hökuməti Təhlükəsizlik Şurasına xəbərdarlıq etmişdi ki, prosesin uzadılması daha böyük fəlakətə gətirib çıxara biləcək təhlükəli vəziyyət yaradır.

İndiki şərait BMT nizamnaməsinə uyğun olaraq, Təhlükəsizlik Şurasına verilmiş səlahiyyətlər əsasında onun işə qarışmasını təkidlə tələb edir.

Təcavüzkarın cilovlanmasına, qan tökülməsinin dayandırılmasına və işğal olunmuş Azərbaycan ərazilərinin azad edilməsinə yönəldilmiş təxirəsalınmaz tədbirlər gərəkdir.

Deyilənlərlə əlaqədar Təhlükəsizlik Şurasının dərhal çağırılmasını xahiş edirəm.

HEYDƏR ƏLİYEV

**Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri**

Bakı şəhəri, 26 iyul 1993-cü il

«ROSSIYSKI FERMER» QƏZETİNİN MÜXBİRİ VASİF SƏMƏDOV İLƏ SÖHBƏT

3 avqust 1993-cü il

M ü x b i r: Heydər Əliyeviç, güman ki, Siz hələ bizim qəzeti görməmisiniz?

Heydər Əliyev: Xeyr, təəssüflər olsun, «Rossiyski fermer» qəzetini ilk dəfə görürəm. Sağ olun, asudə vaxtında oxuyaram.

M ü x b i r: Görüşümüzün vaxt-vədəsindən belə başa düşürük ki, Sizin üçün asudə vaxt olduqca şərti anlayışdır.

Heydər Əliyev: Həqiqətən belədir. Gördüyünüz kimi, indi gecədən xeyli keçib, saat ikinin yarısındır. Biz isə işləyirik. Özü də təkcə bu gün yox, hər gün belədir, gecəni gündüzə qatıb çalışırıq. İşə səhər tezdən başlayıram, onu, bir qayda olaraq, gecə saat dörd radələrində qurtarıram. Əlbəttə, ölkədə vəziyyət elədir ki, gərək istirahət barəsində düşünməyəsen. Bir də ki, mən həmişə bu qayda ilə işləməyə öyrəşmişəm. Bu iş rejimi mənim üçün adi bir rejimdir.

M ü x b i r: Sırr deyilsə, Siz bu qüvvəni haradan alırsınız, axı bu yaxınlarda 70 yaşıңыз tamam oldu, yoxsa Sizə yoqa kömək edir? Hər halda, belə şeyiələr gəzir.

Heydər Əliyev: Xeyr, mən yoqa ilə məşğul olmamışam və məşğul olmuram. Görünür, təbiətin özü mənə hansısa bir qüvvə verib. Xarakterim isə qüvvə və bacarığımı səfərbərliyə almağa vadar edir. Daha nə deyim? Ömrümdə heç vaxt siqaret

çəkməmişəm. İçkini də rəmzi olaraq dilimə vurmuşam – sağlıq deyiləndə bədəni ancaq qaldırmaqla kifayətlənmişəm.

M ü x b i r: Azərbaycanın axırıncı Prezidenti bu məsələdə, deyəsən, başqa yolla gedir.

H e y d ə r Ə l i y e v: Deyəsən, elə belədir. O, yəni Elçibəy iş-güclə məşğul olmaqdan, indi öz kəndində, deyilənlərə görə, oturub araq-çaxır içir. Nəticə etibarilə əsas məsələ heç də bunda deyildir. Ölkə üçün, belə rəhbərliyin ucbatından zillət-zülm çəkən xalq üçün, inanın, adamın ürəyi ağrıyır.

M ü x b i r: Sizin gəlişinizdən sonra vəziyyət dəyişirmi?

H e y d ə r Ə l i y e v: Bu qədər dağıntı, viranəlik olduğu bir şəraitdə işə başlamaq, iş görmək çox çətindir.

M ü x b i r: İşin öhdəsindən gələcəksinizmi?

H e y d ə r Ə l i y e v: Əlimdən gələni edəcəyəm. Mən heç kəsə söz verməmişəm və vəd etmək fikrində də deyiləm. Parlamentdə söhbət mənim seçilməyimdən gedərkən mənə belə bir sual verdilər: mən nə vaxt və nə etmək niyyətindəyəm? Cavab verib dedim: heç nə vəd edən deyiləm. Bu hakimiyyət mənə gərək deyil, mən ona can atmamışam, elə bu dəqiqə çıxıb gedə bilərəm. Getdim də. Amma məni saxladılar və yekdilliklə seçdilər.

M ü x b i r: Yəqin hər halda, ürəklərinə dammışdı ki, qələbə Sizinlədir. Amma aralarında elələri də vardı ki, Sizin gözdən salındığınız illərdə dalınızca danışır, ayağınızın altını qazır, Sizi ləkələməyə çalışırdı.

H e y d ə r Ə l i y e v: Əlbəttə, belələri az deyildi. Mən həyatda çox böyük sarsıntılar keçirməli oldum. Onlara yalnız möhkəm əsəblər və güclü xarakter sayəsində dözmək mümkün idi. Yüksək vəzifələrə irəli çəkdiyim, təyin etdiyim, inandığım adamlar mən istefa verdikdən sonra birdən məndən üz döndərdilər, mənə xəyanət etdilər.

Müxbir: Belələri çoxmu idi?

Heydər Əliyev: Əksəriyyəti belə idi. Onlar öz yerlərində qalmağa, vəzifələrindən bərk-bərk yapışib onu əldən verməməyə və öz ailələrinin yağ-bal içində üzməsini təmin etməyə var qüvvələri ilə çalışırdılar.

Müxbir: Vəzifələrinin itirilməsi təqdirində ailələri, qohum-əqrəbaları üçün narahat olmağa onların əsasları var idimi?

Heydər Əliyev: Başıma gələnlərin, praktikamın göstərdiyi kimi, əfsuslar olsun, var idi. Əvvəlki sistem bu mənada yaman amansız və qəddar idi. Eybi yoxdur, mən özüm çox təqiblərə, böhtanlara məruz qalmışam, mənə çox şər atıblar. Lakin hər şeyə dözmüşəm. Bəs qohum-əqrəbamın nə günahı? Təəssüflər olsun ki, onlar da az əziyyət çəkməmişlər. Oğlum İngiltərə üzrə mütəxəssisdir. Oraya işləməyə getməli idi, özü də bütün rəylərə və obyektiv göstəricilərə görə buna tamamilə layiq idi. Halbuki o, İngiltərəyə getsəydi, bunun işə xeyri olardı. Amma mən istefaya çıxan kimi, onun karyerasının üstündən çalın-çarpaz xətt çəkdilər. Gözəl bir mütəxəssis olan oğlum öz çörək pulunu kommersiya strukturlarında qazanmaq məcburiyyətində qaldı. Kürəkənim əks-kəşfiyyatda xidmət edirdi, o da əla perspektivli mütəxəssis idi. Amma mənim gözdən salınıb qəzəbə düşər olmağım onun da karyerasının üstündən xətt çəkdi.

Müxbir: Necə bilirsiniz, Sizə xain çıxan adamları başa düşmək olarmı?

Heydər Əliyev: Bilirsinizmi, həyatda şərəflə şərəfsizliyi, şəxsi rifahla ictimai borcu, tamahkarlıqla vicdanlılığı hər bir kəs özü seçir. Mənim üçün burada suallar yoxdur. O ki qaldı bu adamlara – Allah özü hər şeyi görür. Mən kinli adam deyiləm, heç kəsi də gözümçixdıya salmaq, təqib etmək fikrim yoxdur.

Müxbir: Deyəsən, Siz artıq ateist deyilsiniz, dindarsınız?

Heydər Əliyev: Bəli, mən Allaha inanmağa başlamışam. Məni bu inama həyatda qarşılaşdığım sınaqlar, ictimai şüurda baş vermiş köklü və böyük dəyişikliklər, digər sırf şəxsi səbəblər gətirib çıxarmışdır.

M ü x b i r: O cümlədən də inanıb etibar etdiyiniz adamlardan məyusluq, insanların vəfasından, xeyirxahlığından məyusluq?

Heydər Əliyev: Yox, nə deyirsiniz? Əksinə, bu illər ərzində neçə-neçə gözəl, cəsarətli, prinsipial adamlar gördüm, onlarla tanış oldum. Başqa məsələdir ki, əvvəllər onlar mənə tanış deyildilər. Bu adamlar məni axtarıb tapır, mənə ürək-dirək verir, gözdən salınmış xadimlə ünsiyyət üzərində özlərinin də rüsvay ediləcəyindən qorxmurdular. Bu, adamın qəlbini rıqqətə gətirir və unudulmazdır. Xalqa isə elə minnətdaram ki, bunu ifadə etməyə söz tapmıram! Axı mən Naxçıvana gəldikdə on minlərlə adam meydana axışdı və bütün günü bir ağızdan mənim fəaliyyətimə ucadan çəkib tələb edirdilər ki, mən əməli dövlət fəaliyyətinə qayıdım. Məgər mən imtina edə bilərdimmə? Əlbəttə, mən çox böyük bir ölkənin – SSRİ-nin rəhbərlərindən biri olduqdan sonra Naxçıvanın rəhbəri olmaq sanki elə bir iş deyildi. Amma məsələ əsla miqyasda deyildi. Əgər mən insanlara lazımamsa, əgər onlar mənə ümid edirlərsə, deməli, mənim borcum sırada durmaqdır, fəaliyyət göstərməkdir.

M ü x b i r: Lakin hər halda, rəhbər vəzifə...

Heydər Əliyev: Bu illər ərzində Naxçıvana rəhbərlik etməyin nə demək olduğunu yalnız o kəslər qiymətləndirə bilərlər ki, bunu özləri görmüş olsunlar. Biz blokada şəraitində yaşayırıq. Digər tərəfdən, Xalq Cəbhəsi hökuməti bu blokadanın aradan götürülməsi üçün tamamilə mümkün olan tədbirləri qəsdən görmürdü. Onlar məndən qorxur və riyakarlığa bax ki,

ümid edirdilər Naxçıvanın müsibəti məni hörmətdən salacaq və yenə də hakimiyyətdən uzaqlaşdıracaqdır. Halbuki Elçibəyin özü əslən Naxçıvandandır. Görün siyasət nə olan şeydir! Amma əllərindən bir iş gəlmədi. İstədiklərinə nail olmadılar. Hərçənd dolanmaq, özü də şaxtalı-boranlı qışda dolanmaq bizim üçün asan olmadı. Ev-eşikləri isitmək üçün meşələrin 70 faizə qədərində balta çalındı – yenə də kifayət etmədi. Hamı kimi, mən də soyuqdan, suyun yoxluğundan əzab-əziyyət çəkdim. Amma nə edəsən? Mən həmyerlilərimə elə bəri başdan dedim: əgər soyuqdan və ya aclıqdan ölmək lazım gəlsə, onda hamımız birlikdə öləcəyik. Lakin əmin idim ki, bu faciə baş verməyəcəkdir. Belə də oldu. Mən öz köhnə şəxsi əlaqələrimdən istifadə edərək, Türkiyə və İran rəhbərliyi ilə yardım haqqında, kredit, humanitar kömək, elektrik enerjisi ilə təchizat və digər məsələlər haqqında razılığa gəlməyə müvəffəq oldum. Sülh rejimi haqqında Ermənistan rəhbərləri ilə də razılığa gələ bildim. Öz adıma artıq heç bir şey çıxmayaraq, deyə bilərəm və həyatda fəxr etməyə həqiqətən dəyər ki, mən həmin müddət ərzində Naxçıvanı müharibədən qorudum.

M ü x b i r: Bəlkə indi sülhü Azərbaycana qaytara biləcəksiniz?

Heydər Əliyev: Təkrar edirəm, mən heç nə boyun olmu-ram. Lakin münaqişəni aradan qaldırmaq üçün imkanlar var.

M ü x b i r: Bəs iqtisadiyyatı sağlamlaşdırmaq üçün necə?

Heydər Əliyev: Daha doğrusu, iqtisadiyyatı dirçəltmək üçün. Axı o qədər dağıtmış, o qədər soyub-talamışlar ki, heç deyiləsi deyildir. Sənayedə də, kənd təsərrüfatında da vəziyyət son dərəcə bərbaddır. Camaat özünə bir tikə çörək pulu qazana bilmir, cəmiyyətə lazım olan məhsulu istehsal edə bilmir. Başlıca səbəblərdən biri budur ki, bütün səviyyələrdə rəhbər

vəzifələrdə peşəkarlar naşılarla ucdantutma əvəz edilmişdi. Əgər kənd müəllimi, deyək ki, iri bir üzümçülük təsərrüfatına rəhbərlik edirsə (nə var ki, o, Xalq Cəbhəsinin üzvüdür), düşünənki bazar alverçisi isə bütöv bir sahənin başında durursa, buna nə ad verəsən, burada nədən danışasan?

M ü x b i r: Deməli, kadrlar kütləvi surətdə təzələnəcəklər?

Heydər Əliyev: Bu çox mürəkkəb və kifayət qədər ağırılı sualdır. Çünki elə köhnə kadrlar arasında da hamı öz yerində deyildi. Bəlkə də yeni kadrlar arasında da öz vəzifələrinə layiq olanlar vardır. Yaxşı məlum olan bir meyar var – praktika. Yeri gəlmişkən, mənəm bu barədə ayrı heç bir fikrim yoxdur. Söz düşmüşkən, onu da deyim ki, mən Naxçıvanın rəhbəri olarkən Xalq cəbhəçilərini rəhbər vəzifələrə respublikada birinci olaraq təyin etmişdim. Başqa məsələdir ki, bir müddətdən sonra onların paxırı, fırıldaqçı olduqları üzə çıxdı və buna görə də belələrini vəzifədən uzaqlaşdırmaq lazım gəldi. Məhz bundan sonra Xalq Cəbhəsi mənəm əleyhimə qalxdı. Onlar elə düşündülər ki, əgər kimsə onların adamıdırsa, deməli, o hər şey edə bilər.

M ü x b i r: Problemləriniz doğrudan da başdan aşır. Hər şeydən göründüyü kimi, Siz asudə vaxtı ancaq arzulaya bilərsiniz. Əgər asudə vaxtınız olsa, Siz onu necə keçirərdiniz? Nə kimi məşğuliyyətiniz var?

Heydər Əliyev: Məşğuliyyət barəsində yalnız keçmiş zamanda danışmaq olar. Həyat sevimli əyləncə və qalan məşğuliyyət üçün imkan vermirdi. Halbuki mən uşaqlıq illərində şeir də yazır, şəkil də çəkirdim. Başlıca arzum arxitektor olmaq idi. Həmin ixtisas üzrə hətta bir az oxumuşdum da, lakin sonra bu arzumdan əl çəkməli oldum. Hərçənd o, qəlbimdə qalır. Yeri gəlmişkən, Azərbaycanın rəhbəri olarkən şəhərsalma sahəsində az iş görmədim. Ümumiyyətlə, geridə qalmamağa, arxitekturalarda

baş verən hadisələri izləməyə çalışırdım. Qoy sizə həyatımdan maraqlı bir əhvalatı danışım. Bir dəfə ölkənin görkəmli ustaları Moskvada Arxitektör Evinə toplaşmışdılar. Mənə söz verdilər. Sonra da başıma toplaşib təəccüblə soruşdular: Siz arxitekturanı haradan belə dərindən bilirsiniz? Özünü tərifləmək olmasın, arxitekturalardan, gözümdə qalan arzumdən söhbət getdikdə belə hallar mənim üçün son dərəcə xoşdur.

M ü x b i r: Bəs indi başlıca arzunuz hansıdır?

H e y d ə r Ə l i y e v: Xalqım üçün firavanlıq və əmin-amanlıqdan başqa ayrı bir arzum yoxdur. Bütün varlığımı, bütün qüvvə və bacarığımı mən bu amala həsr etmişəm.

M ü x b i r: Allah eləsin ki, bu arzunuz tez bir zamanda həyata keçsin.

«SOBESEDNIK» QƏZETİNİN MÜXBİRİ MİXAİL SERDYUKOV İLƏ MÜSAHİBƏ

10 avqust 1993-cü il

M ü x b i r: Heydər Əliyev, doğru deyirlərmə ki, Siz yəqə ilə məşğul olursunuz? Ona görə də bu qədər işləyirsiniz?

Heydər Əliyev: Mənim haqqımda çox şey deyirlər. Lakin hamısına inanmaq lazım deyil. O ki qaldı gündə 14-16 saat işləməyimə, gənclik illərindən özümü buna alışdırmışam. İndi yaşıma o vaxtı deyil ki, vərdislərimi dəyişəm.

M ü x b i r: Belə işləmək üçün necə də sağlam olmaq lazımdır! Üstündən iki ay keçsə də, hər halda, 70 illiyiniz münasibətilə Sizi təbrik edirik. Yəqin heç vaxt papiros çəkməmisiniz, içkiyə meyil etməmisiniz?

Heydər Əliyev: Təbrik üçün sağ olun. Papirosa gəldikdə, çəkməmişəm. Spirtli içkilərə də meyilim olmayıb.

M ü x b i r: İsteriya vəziyyətində olan dövləti necə idarə etmək olar?

Heydər Əliyev: İndi Azərbaycanda vəziyyət belədir: iqtisadiyyat büsbütün dağılmışdır. O ki qaldı ictimai-siyasi vəziyyətə, bundan pisini ağıla gətirmək olmaz. Suveren dövlətin ərazisinin 17 faizi işğal olunmuşdur. Yarım milyondan çox qaçqın var. Sənaye və kənd təsərrüfatı istehsalı, tikinti sıfır həddindədir. Adamlar harada işləsin, nə ilə dolansın, ailələrini necə saxlasınlar? Axı keçmiş SSRİ-nin heç bir respublikasında belə, vəziyyət yoxdur. Əlbəttə, Elçibəyin başçılıq etdiyi əvvəlki rəhbərlik də öz işini görmüşdür. Onların bir «müqəddəs» prin-

sipləri vardı: rəhbər vəzifəni yalnız Xalq Cəbhəsindən olan tuta bilərdi: dövlət işi səriştəsiz adamlara, adi aşpaza belə, etibar olunurdu. Bunun tək bircə nəticəsini deyim: 35 nəfərin ölümü ilə qurtaran Gəncədəki iyun hadisələri zamanı şəhərə 23 milyard rubl zərər dəymişdir. Bütün bunlar üçün keçmiş rəhbərlik ciddi cavab verməli olacaq.

M ü x b i r: Çoxları artıq həbs olunmuşdur. Ali Sovetin keçmiş Sədri İsa Qəmbər, keçmiş Baş Nazir Pənah Hüseynov. Əbülfəz Əliyev isə doğma Kələki kəndində məskən salmışdır. Yeri gəlmişkən, bu kənd Naxçıvandır. Sizin vətəninizdə.

H e y d ə r Ə l i y e v: Beş barmağın beşi də bir olmur.

M ü x b i r: Onun sonuncu bəyanatından xəbəriniz varmı? Azərbaycan ərazilərini, o cümlədən də Laçını qaytarmaq təklifi ilə Ermənistana müraciət etmiş və bildirmişdir ki, təklif qəbul olunarsa, o zaman Dağlıq Qarabağ Respublikasını tanıyar.

H e y d ə r Ə l i y e v: Mən bunu birinci dəfədir eşidirəm. Amma belə demək istərdim: indən belə onun hansısa sərxoş hərəkətlərinə fikir vermək istəmirəm. Mən bir neçə dəfə onunla telefonla danışmış və Bakıya qayıtmasına çalışmışam. Şəxsi təhlükəsizliyinə təminat vermişəm. Ancaq...

M ü x b i r: Kişiyə yaraşan sifət deyil. Bir də ki, sərxoşluq etmək məgər kişilikdəndir?

H e y d ə r Ə l i y e v: Doğma kəndində indi də içməyinə ara vermir.

M ü x b i r: İndi Prezidentin səlahiyyətləri Sizin əlinizdədir. Yeni komandanı necə təşkil edəcəksiniz?

H e y d ə r Ə l i y e v: İndiyədək bir neçə təyinat olmuşdur. Yüksək vəzifəli şəxslərdən yeni komanda yaratmaq indi xüsusilə çətindir: hər şey, o cümlədən adamların qəlbləri də o dərəcədə

dağılmışdır ki... Bir də ki, Ali Sovetin Sədri vəzifəsinə təyin edilməyim məndən ötrü gözlənilməz oldu. Mən heç öz komandamı da hazırlamağa macal tapmadım.

M ü x b i r: Heydər Əliyev, Siz son illər necə yaşamısınız? Biz ucundan-qulağından eşidirik. Dedi-qodu çoxdur, həqiqəti isə bilmirik.

Heydər Əliyev: 1987-ci ildə, məni Sov.İKP MK Siyasi Bürosundan istefaya «göndərəndə», özümə söz verdim ki, dövlət fəaliyyətinə bir daha qayıtmayacağam. Uzun müddət buna əməl etdim, hətta siyasətlə də məşğul olmadım. 1990-cı il yanvarın 19-da gözlənilmədən Qorbaçov zəng etdi. Məni qəbul etmək, dinləmək barədə təkidlə etdiyim xahişlərə 3 il məhəl qoymamışdı. Xahişlərim isə şəxsi məsələlərlə bağlı deyildi – məni Qarabağdakı hadisələr narahat edirdi. Yox, keçmiş «yoldaş» məni qəbul etmirdi ki, etmirdi. İndi isə budur deyir: Bakıda vəziyyət pisdır, Azərbaycana nə isə bir əlac tapmaq lazımdır. Axı siz onun həyəcanlı-hamar nitqini eşitmisiniz. Buna görə də başa düşə bilmədim: ona görə pisdır ki, mən günahkaram, yaxud məndən kömək istəyir? Sonra söhbət kəskin şəkil aldı, mən təfərrüata varmaq istəmirəm, lakin biz yenə acılı-ağrılı fikirlərlə ayrıldıq. Ən başlıcası isə, heç cür təsəvvürümə gətirə bilmirdim ki, o, Bakıya qoşun yeritmək və oradakı iğtişaşları güc işlətməklə yatırtmaq barədə artıq qərar qəbul etdikdən sonra mənə zəng etmişdir. Faciə baş verdi. Bundan sonra bütün gecəni yata bilmədim. Hey fikirləşdim. Nəhayət, başa düşdüm ki, adamlar fəlakətə düşər olanda kənarda qala bilmərəm.

M ü x b i r: Partiyadan da buna görəmi çıxdınız?

Heydər Əliyev: Bir il sonra. Azərbaycan Kommunist Partiyası MK-sının Birinci katibi Mütəllibov Partiyadan çıxmağımla əlaqədar dərhal mənim fəaliyyətimi yoxlamaq üçün

komissiya təşkil etmişdi. Mənim isə bundan xəbərim yox idi. Bu əsnada xarici jurnalistlərdən biri zəng edib həmin məsələni şərh etməyimi xahiş edir. Mən də cavab verdim: axmaq adamdan nə gözləyirsiniz? Mən bəziləri kimi, qorxaq deyiləm, həm də yenidən Azərbaycanın xalq deputatı idim. Məsələnin nə yerdə olduğunu öyrənmək üçün Bakıya gəldim. Bir neçə gün sonra isə Moskvada qiyam baş verdi. Mütəllibov da onu dərhal müdafiə etdi. Ali Sovetin sessiyası toplandı. Mən orada çıxış edərək qiyamçıları, ən başlıcası, onların Azərbaycandakı əlaltılarını ittiham etdim. Mütəllibovun bəzi çirkin əməllərindən xəbər tutdum və onu Prezident seçməkdən qəti şəkildə çəkindirdim. Məni iclası qəsdən pozmaqda təqsirləndirdilər. Amma sessiyanın ikinci günü yenə çıxış etdim. Gecə isə...

Qardaşımın evində qalırdım. Gecənin bir vədəsi xeyirxah bir adam qapını döydü və mənə dedi ki, ciddi tədbir hazırlanmışdır, evə atəş açə bilərlər. Buradan gedin. Səhər saat 5-də qardaşımla aeroporta yollandıq. Hara getməli? Moskvaya qayıtmaq istəmirdim. Buna görə də Naxçıvana uçdum. Hər halda, vətənimdir. Orada isə mitinq gedirdi. Nə qədər boyun qaçırdım, olmadı, adamlar məni Naxçıvan Ali Sovetinin Sədri vəzifəsini tutmağa razı sala bildilər. Adamlar isə az deyildi – 60 min nəfər idi. Qışqırırdılar: «Əliyev!» Bütün günü, mən razılıq verənə qədər dağılışmadılar.

M ü x b i r: Beləliklə də özünüə verdiyiniz sözdən geri çəkildiniz.

Heydər Əliyev: İnanın, bu, müstəsna haldır. Mən özüm-özümə söz vermişdim. Bilirdim ki, Naxçıvanda vəziyyət mürəkkəbdir. Muxtar Respublika Azərbaycanın əsas ərazisindən aralı düşmüşdür. Ermənistanla böyük bir ərazidə sərhədi var. Əvvəllər Mütəllibov təzyiq edirdi: bizim parlament Prezident seçkilə-

rində iştirak etməməyi qərara almışdı. Sonra Elçibəy müxalifət bloku yaratdı. Axı ilk vaxtlar mənim müavinlərim Xalq Cəbhəsinin adamları idi. Baş Nazir də həmçinin. Günlərin birində məlum oldu ki, onlar ən adi fırıldaqçılar imiş. Qovmaqdan başqa çarəsi yox idi. Onlar güman edirdilər ki, cəbhəçilərin nümayəndələridirlərsə, deməli, istədiklərini edə bilərlər. Lakin mən tələbkər adamam. Boyunlarının ardından vurub yola saldım.

M ü x b i r: Rüşvətxorlardan yaxanız qurtardı, amma yanaqsız və çörəksiz qaldınız.

Heydər Əliyev: Lakin əvəzində Türkiyə və İran rəhbərləri ilə olan köhnə şəxsi əlaqələr kara gəldi. Axı biz onlarla qonşuyuq.

Türkiyədən elektrik xətti çəkdik. Ərzaq üçün 10 milyon dollar kredit, cürbəcür humanitar yardım da aldıq. Qışda şaxta 30 dərəcəni keçirdi. Ağacların 70 faizi kəsilib yandırıldı. Yada salmalı deyil, səhərlər əl-üz yumaq olmurdu, üz qırmaq üçün su qızdırmağa belə, bir şey tapılmırdı.

M ü x b i r: Mən Sizi saqqallı təsəvvür edə bilmirəm.

Heydər Əliyev: Nə deyirsiniz, belə hallar olmuşdur. Xalq Cəbhəsi həmyerlilərimə diz çökdürmək istəyirdi: fikirləşirdi ki, xalq yığılacaq və özü Əliyevi kənar edəcək. Adamlara dedim: mən sizinləyəm, acından ölsək də, birlikdə öləcəyik. Lakin inanırdım ki, qışdan çıxacağıq.

M ü x b i r: Bəs necə oldu ki, Ermənistanla silahlı münaqişədən yaxa qurtara bildiniz?

Heydər Əliyev: Bizim ümumi sərhədimizin uzunluğu 300 kilometrə çatır. Mən Ermənistan rəhbərliyi ilə müntəzəm əlaqə saxlayıram. Onlarla dil tapa bildim. Naxçıvanlılar elə belə də deyirdilər: hər cür şaxtaya-aclığa dözərik, təki vuruşmayaq.

M ü x b i r: Bu gün bütün Azərbaycanın taleyi Sizin əlinizdədir. Çox ağır yük deyilmi?

Heydər Əliyev: Bir daha demək istəyirəm ki, bugünkü vəzifəni tutmaq arzusunda deyildim. Hakimiyyətin ləzzətini görmüşəm – düşünüləni qədər şirin deyil. Bəzilərinə elə gəlir ki, yenidən bu ləzzəti dadmaq istəmişəm. İstəmirəm. Hakimiyyətdən çəkilməyə də hazıram.

Lakin bu gün adamlar mənə baxırlar. Özü də ümidlə baxırlar. Hərçənd mən o adamlardan deyiləm ki, deyəm: siz mənə seçin, dərhal müharibəni qurtarım və yarım ildən sonra yağ-bal içində yaşayacaqsınız. Yox! Mən Elçibəy deyiləm. Milli Məclisin – bizim Ali Sovetin deputatları məndən soruşurlar ki, bizə nə vəd edirsiniz? Birmənalı cavab verdim: heç nə! Mən peyğəmbər deyiləm və sabah nə olacağını da bilmirəm. Bəlkə daha da pis olacaq. Lakin bir şeyi bilirəm: bu dəhşətli anda hər şeyi atıb getmək – adamlara xəyanət etmək deməkdir.

M ü x b i r: Sizin ən ağır yükünüz müharibədir. Necə bilirsiniz, onu tezliklə qurtarmaq üçün real imkan varmı?

Heydər Əliyev: Burada olduğum ilk dəqiqələrdən başlayaraq ancaq münaqişənin dinc yolla aradan qaldırılması barədə düşünürəm. İndi qarabağlılar strateji baxımdan əhəmiyyətli bir sıra yüksəklikləri ələ keçirmişlər və danışıqlar sanki onlara lazım deyildir. Ermənistan rəhbərliyi isə özünü ələ aparır ki, guya Dağlıq Qarabağ xadimlərinə təsir göstərə bilmir. Lakin nə qədər müharibə aparmaq olar? Adamlar mənasız yerə həlak olurlar. Bu barədə daha danışa bilmirəm.

M ü x b i r: Deyəsən, Azərbaycanın əvvəlki rəhbərliyi Türkiyədən başqa heç kimi sevmirdi. Hər halda, Türkiyədə istehsal edilən məhsulların, açıq deyim ki, heç də yüksəkkeyfiyyətli olmayan məhsulların axını məhz bunu təsdiq edir. Bəs lap

deyək ki, keçmiş SSRİ-nin «qardaş» respublikalarının dostluğu necə oldu?

Heydər Əliyev: Mən bu barədə demişəm, özü də tamamilə rəsmi şəkildə: Azərbaycan keçmiş SSRİ-nin istisnasız olaraq bütün respublikaları ilə yaxın münasibətlər saxlamalıdır.

M ü x b i r: Ermənistanla da?

Heydər Əliyev: Hamı ilə.

M ü x b i r: Rusiya Prezidenti ilə şəxsi münasibətləriniz necədir?

Heydər Əliyev: Hələlik şəxsi əlaqəmiz olmayıb. Boris Nikolayeviç həmişə səfərlərdə olur. Lakin, hesab edirəm ki, hər şey normal olacaqdır. Yeltsinə böyük hörmətim var. Onun da problemləri başından aşır. Özü də çox ağır problemlərdir. Lakin deməliyəm ki, o, zəif adam deyil. Siyasətçi üçün isə bu, mühüm keyfiyyətdir.

M ü x b i r: Heydər Əliyeviç, haradasa 10 il əvvəl Siz bazar münasibətləri haqqında bəlkə də eşitmək belə istəməzdiniz. Əslində hamımıza ağılaşıqmaz görünürdü – bu faktdır. «Qərbin bu törəməsinə» Sizin münasibətinizi bilmək maraqlı olardı.

Heydər Əliyev: Prinsip etibarilə hesab edirəm ki, iqtisadiyyatın başqa yolu yoxdur. İndiyədək mövcud olan və bizim yeganə düzgün sistem hesab etdiyimiz sistem özünü doğrultmadı. Əlbəttə, biz bazarı qaydaya salmalıyıq. Lakin bunu ağılla və ehtiyatla etmək lazımdır.

M ü x b i r: Tabeliyindəkilərin rüşvətxorluğa qurşanmaları barədə verilən məlumatlara Elçibəyin necə yanaşdığını mənə danışblar, deyirmiş ki, qorxmaq lazım deyil. Doyandan sonra dayanacaqlar. Bu da reallıqdır. Belə məlumatlara Siz necə yanaşmaq niyyətindəsiniz?

Heydər Əliyev: Onu deyim ki, keçmiş Prezidentin Baş prokuroru həbsxanada oturur. İndi həmin vəzifəyə təyin etdiyimiz adama bu barədə ən ciddi göstərişlər verilmişdir.

M ü x b i r: Sizinlə Bakıda söhbət edib neft barədə soruşmamaq mümkün deyil. Küveytin şöhrətini kölgədə qoyacağınız gün nə vaxt gələcək?

Heydər Əliyev: Bu sual çoxlarını maraqlandırır. İyun ayında keçmiş Baş Nazirin söyləri sayəsində bir çox xarici şirkətlərlə respublikamız arasında neftə dair Bəyannamə hazırlanıb imzalanmışdı. Mən Ali Sovetin Sədri seçildikdən sonra Nazirlər Kabinetindən bir neçə nəfər yanıma gələrək dedilər ki, bu məsələdə qaranlıq qalan çox şey var. Xaricdə hay-küy qaldırdılar, guya əsrin sövdələşməsi pozulur. Biz izah etdik ki, heç nəyi pozmaq niyyətində deyilik, sadəcə olaraq, məsələni araşdırmaq istəyirik. Axı Bəyannamədən sonra növbə müqavilələrinədir və əgər hər şey qaydasındadırsa, onda həmin müqavilələr imzalanacaqdır. Lakin məni şübhəyə salan o idi ki, bütün bunlar, necə deyirlər, üstüörtülü, tələm-tələsik edilmişdi. Axı neft Azərbaycanın sərvətidir, təkcə bizim deyil, həm də nəvələrimizin və onlardan sonra gələnlərin sərvətidir. Gələcək nəsillərimiz barədə düşünməmək olarmı?

M ü x b i r: Sizə kələk gəlmək olmaz?

Heydər Əliyev: Heç cəhd göstərmək də lazım deyil.

M ü x b i r: Sizin barənizdə çox şey məlumdur. Həm də heç nə məlum deyil. Siz kommunist ideallarına inanırdınız. Bu gün nəyə inanırsınız?

Heydər Əliyev: Haqq-ədalət. Mən ki, qayıtmışam, deməli, təcrübəm, zəkam, biliyim adamlara lazım olmuşdur. Deməli, dünya xali deyil, haqq və ədalət var. Axı məni istefaya göndərməklə insafsızlıq etmişdilər. Sevdiiyim, inandığım

adamların 95 faizi birdən-birə mənə arxa çevirdi. Çünki başqa adam gəlmişdi və fərdi maşının, bağın əldən çıxmasının, uşaqların yerbəyer edilməsinin və s. qayğısına qalmaq lazım idi. Onlar vicdanlarını bu şeylərə satdılar.

M ü x b i r: Belə şeyi bağışlamaq olar?

Heydər Əliyev: Mən onların hamısının günahından keçmişəm.

M ü x b i r: Bəs Siz adamlara hansı keyfiyyətlərinə görə hörmət edirsiniz?

Heydər Əliyev: Ağıla, elminə, ziyalılığına görə.

M ü x b i r: Bəs uşaqlıqda kim olmağı arzulayırdınız?

Heydər Əliyev: Şeir yazırdım. Şəkil çəkirdim. Rəssam olmaq arzusunda idim, lakin sonra fikrimdən daşındım və me-marlıq fakültəsinə daxil oldum. Müharibə başladı, dərslər kəsildi. Halbuki mən tikmək istəyirdim. Özü də gözəl binalar tikmək istəyirdim.

M ü x b i r: Deməli, Siz xarakter etibarilə yaradıcı adamsınız? Həyatınız boyu heç nə dağıtmamısınız?

Heydər Əliyev: Bakıdakı uçuq-sökük daxmaları dağıtmışam. Adamlar həmin daxmalarda yaşamır – zillət çəkirdilər. Biz həmin adamları abad mənzillərə köçürdük. Həyatım boyu yaxşı çox şey tikmişəm. Uçurduqlarım isə adamlara mane olanlar idi. Adamlar bunu unutmamışlar.

M ü x b i r: Əgər belədirsə, əvəzini görəcəksiniz. Yeri gəlmişkən, yəqin Siz Allaha inanmırsınız.

Heydər Əliyev: Əvvəllər bu barədə sadəcə olaraq, düşünmürdüm. İndi inanıram.

M ü x b i r: Nə vadar etmişdir?

Heydər Əliyev: Yəqin ki, yaş. Bundan əlavə, son vaxtlar mənə əziz olan çox adamı itirmişəm. Həyat yoldaşım Zəri-

fə Əliyeva 85-ci ildə vəfat etmişdir. Moskvada Novodeviçye qəbiristanlığında dəfn olunmuşdur. Tanınmış oftalmoloq idi. Üstəlik, musiqi də bəstələyir, gözəl piano çalır, oxuyurdu. Biz 30 il birlikdə ömür sürmüşdük. Bu yaxınlarda böyük qardaşlarım və bacım dünyalarını dəyişmişlər. Ailədə 8 uşaq idik. Atam dəmir yolunda fəhlə idi, gecə-gündüz işləyirdi. Bizi anamız boya-başa çatdırmışdır. Məndən böyük qardaşlarımdan biri akademik idi. Azərbaycanda Elmlər Akademiyasını yaratmışdı, o biri rəssam idi. Məni də ki, tanıyırsınız. Kiçik qardaşlarım və bacılarım sağdırlar. İndi Bakıda onlardan birinin mənzilində yaşayıram. Uşaqlarından birinin çox da böyük olmayan otağını məndən ötrü ayırmışlar. Orada taxt var. Mənə bəs edir.

M ü x b i r: Bəs uşaqlarınız nə ilə məşğuldurlar?

Heydər Əliyev: İki uşağım var. Qızım Sevil Şərqşünaslıq İnstitutunun aspiranturasını bitirmişdir. Oğlum İlham isə Moskva Dövlət Beynəlxalq Münasibətlər İnstitutunu qurtarmışdır. İki dil bilir, İngiltərəyə getməyə hazırlaşır, lakin buraxmadılar. Bax, budur bizim keçmiş sistemin yaramazlığı: atasını vəzifədən götürdülər, oğluna da mane oldular. İndi hansısa bir şirkətdə məsləhətçi işləyir. Kürəkənim əks-kəşfiyyatda işləyirdi. Polkovnik idi, adı da yaxşılığa çəkilirdi. Məni vəzifədən çıxaran kimi, onu da işdən uzaqlaşdırdılar.

M ü x b i r: Sizin ailə həyatınızın sevinci içində keçdiyini demək çətinidir. Bütün müdrikliyinizi səfərbər edib məsləhət verin: bu çətin dövrdən necə salamat çıxmaq?

Heydər Əliyev: Düşünəcəyəm.

**BOLİVİYANIN PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB XAYME PAS SAMORAYA**

Hörmətli cənab Prezident!

Sizi və Boliviya xalqını milli bayram – Müstəqillik Günü-
nün elan edilməsi münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edirəm.
Şəxsən Sizə və bütün Boliviya xalqına sülh, xoşbəxtlik, ölkənizə
tərəqqi və əmin-amanlıq arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 10 avqust 1993-cü il

**SİNGAPUR RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB Vİ KİM VİYƏ**

Hörmətli cənab Prezident!

Sinqapur Respublikasının milli bayramı – Milli İnqilab
Günü münasibətilə Sizi və bütün Sinqapur xalqını səmimi-
qəlbdən təbrik edirəm. Fərsətdən istifadə edərək, bütün Sinqapur
xalqına çiçəklənmə, sülh və əmin-amanlıq arzu edirəm.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 10 avqust 1993-cü il

**EKVADORUN PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB RODRIQO BORXA SEVALOSA**

Hörmətli cənab Prezident!

Sizi və bütün Ekvador xalqını milli bayram – Müstəqillik Günü münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edirəm. Fərsətdən istifadə edib şəxsən Sizə və Ekvador xalqına sülh, əmin-amanlıq və xoşbəxtlik arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 10 avqust 1993-cü il

**KONQO RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB DANİEL SASSU
NQESSOYA**

Hörmətli cənab Prezident!

Konqo Respublikasının milli bayramı – İnqilab Günü münasibətilə şəxsən Sizi və bütün Konqo xalqını böyük məmnuniyyətlə səmimi-qəlbdən təbrik edir, Sizə və xalqınıza ən xoş arzularımı yetirir, ölkənizə sülh, əmin-amanlıq və tərəqqi arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 12 avqust 1993-cü il

YAZIÇI ALEKSANDR PROXANOV İLƏ MÜSAHİBƏ

12 avqust 1993-cü il

Aleksandr Proxanov: Heydər Əliyev, indi aydındır ki, Azərbaycanın ən yeni tarixində daha bir dövr başa çatır. Xalq Cəbhəsinin il yarımlıq «hökmranlığı» sanki bir saatin içində qurtardı. Bu «hökmranlıq» elə bil tüstü kimi çəkilib getdi. Siz bunu nə ilə izah edirsiniz? Bu dövr Azərbaycan üçün nə demək idi?

Heydər Əliyev: Bu, respublikanın qara günə qoyulması, dağıdılması demək idi. Onlar hər şeyi – təsərrüfatı da, mədəniyyəti də, psixologiyayı da viran qoymuşlar. Ən dəhşətlisi bu idi ki, adamlar daha əlini ağdan-qaraya vurmur, işləmirdilər. Elə işləmək imkanının özü də yox olub getmişdi. Bilirsinizmi, biz Lənkəranda boş yerlərdə, çöllükdə misilsiz, barlı-bərəkətli tərəvəz plantasiyaları yaratmışdıq. O yerləri «Ümumittifaq bostanı» adlandırırdılar. Orada əla faraş pomidor, xiyar, digər bostan məhsulları əkilib-becərilir və bütün bu nemətin hamısı Norilskə, Urala, Moskvaya göndərilirdi. Respublika olduqca böyük məbləğdə gəlir götürür, Rusiyanın sənaye mərkəzləri isə dadlı-ləzzətli tərəvəz alırdılar. Yadımdadır, Finlandiya Prezidenti Urxo Kekkonen bu yerlərə istirahətə gəlmişdi və plantasiyalara heyran qalmışdı. Bəs hanı indi o plantasiyalar? Hər şey başlıbaşına buraxılmış, bərbad hala salınmışdır – yenə əvvəlki düzəngahlığa çevrilmişdir. Camaat işsizdir.

Yaxud götürək üzümü. Aleksey Nikolayeviç Kosıgin üzüm-çülərə çox kömək edirdi. Biz üzüm istehsalını ildə 2 milyon tona çatdırmışdıq. Abşeron üzümü mənim görüb daddığım bütün sortlar içərisində ən dadlı üzumdür. Abşeron torpaqları quru, isti, qumsal torpaqlardır, üzüm bu isti torpaqlara uzanaraq onların hə-rarətini, şirəsini-şəkərini canına çəkir. Hər şey məhv olub getdi! Bu il biz olsa-olsa 40 min ton üzüm yığa biləcəyik.

Camaat daha işləmir, dolanmaq üçün xırda ticarətə girişmiş-dir. İran qulaqlarının dibində, Türkiyə də lap yaxındır. Vecsiz malları qalaq-qalaq alıb alverlə dolanırlar. Amma di gəl ki, bir şey istehsal etmirlər. Sumqayıtın kimya müəssisələrinin yarısı dayanmışdır. Neft hasilatı kəskin şəkildə azalmışdır. Hakimiyyə-tə gələnlərin nə təsərrüfat, nə idarəetmə işlərindən, nə də siyasət-dən başları çıxırdı! Kiçik elmi işçi, yazıçı olan bu adamlar dövlətin nə demək olduğunu başa düşmürlər. Halbuki özləri azad-lıqdan, hüriyyətdən və haqq-ədalətdən dəm vurur, bunlardan ağızdolusu danışirlar, axırı nə oldu – hamılıqla oğurluğa qurşan-dılar! Xalq bütün bunları görürdü və buna görə də çox məyus olmuşdu! İş-gücləri küçələrə düşüb «Mersedes»lərdə ora-bura çapmaq və boşboğazlıq etmək idi. Elə hey danışır, dil boğaza qoymurdular! Mənəviyyatsızlar, əxlaqsızlar, açıq-aşkar oğrular çox idi, lap çox!

Bəs Qarabağ? Onlar bu müharibədə qalib gəlmədilər, münə-qişəni siyasi yollarla söndürmədilər! Çox kəndlərimizi, çox torpaqlarımızı itirdik! Dünən yanıma bir kolxoz sədri gəlmişdi. Deyirdi: «Əlbəttə, dəhşətdir ki, orada minlərlə baş mal-qara, minlərlə hektar torpaq itirdik, amma ən böyük rüsvayçılıq budur ki, biz ata-babalarımızın müqəddəs saydığımız məzarlarını itirdik! İndi düşmən bu məzarları murdarlayır, onların üstündə öz qələbələrini bayram edir!»

Fevral ayında mən Elçibəylə görüşdüm. Səkkiz saat danışdıq. Mən ona dedim: «Belə siyasət uğursuzluğa məhkumdur!» O çox düşüncəsiz cavab verdi: «Biz idarə etməyi öyrənirik. Qoy təcrübəsizlər təcrübə toplansınlar. Toplamazlar, biz onları işdən çıxarar və yerlərinə başqalarını qoyarıq». Dedim: «Harda görünüb ki, xalqın başında dəlillik öyrənəsiniz? Onun üzərində eksperimentlər aparasınız?» Bu, Gəncədə birbaşa cinayətlə nəticələndi, qanla qurtardı. Buna görə də xalq onları rədd etdi!

Aleksandr Proxanov: Bilirəm ki, Naxçıvanda, balaca bir respublikada Siz qayda-qanun yaratmağa, layiqli həyat səviyyəsini qoruyub saxlamağa müvəffəq oldunuz. Sizin üçün, əgər belə demək caizsə, «Naxçıvana sürgünlük» nə demək idi?

Heydər Əliyev: Xalq Cəbhəsinin yeni peyda olmuş başçılarından biri televiziya çıxıb, lovğa-lovğa bildirmişdi: «Əgər lazım gələrsə, mən Naxçıvana gedib Əliyevin başına güllə çaxaram!» Mənə qarşı iki dəfə qəsd təşkil etdilər, iki dəfə məni öldürmək istədilər. Amma oxları daşa dəydi, niyyətləri baş tutmadı. Onlar Əliyevə divan tutmaq üçün Naxçıvanı blokadaya aldirdılar. Bizi ərzaqdan, neftdən məhrum etdilər. Elektrik enerjisini büsbütün kəsdilər. Bizdə soyuqlar və aclıq başladı. Südəmər körpələr xəstəxanalarda soyuqdan donub öldürdülər. Camaat bağ-bağatı qırıb od qalayırdı. Ev-eşiyi isitmək üçün meyvə ağaclarının 70 faizini kəsib doğradılar. Nə qədər meşə qırıldı. Lakin mən də sağ qaldım, xalq da.

İran və Türkiyə rəhbərləri ilə aramızda şəxsi dostluq münasibətləri yarandı. İran Prezidenti öz təyyarəsini Naxçıvana göndərdi. Mən onunla Tehrana gedib, yardım barəsində razılığa gəldim. Biz elektrik xətti çəkdik və İrandan enerji almağa başladıq. Eləcə də yanacaq və ərzaq. Türkiyə Prezidenti Dəmirəlin özü mənə 100 milyon dollar kredit təklif etdi. O da öz Prezident

təyyarəsini göndərdi və mən onun yanına, Ankaraya uçdum. Mən Türkiyəyə yol çəkirdim, Araz çayı üstündən körpü saldırdım və mal təchizatını təşkil etdim. Lakin başlıca nailiyyətim budur ki, mən Ermənistanla silahlı münaqişəyə yol vermədim. Vəziyyət çox gərgin idi, ciddi hadisələr baş verirdi, lakin mən çıxış yolu tapdım, nəticədə torpağımız al-qana boyanmadı. Mən çox sadə yaşayır, aza qane olurdum, məişət şəraitimiz ağır idi. Bu sözlərim xalqıma da aiddir. Lakin biz sağ qaldıq və əmin-amanlığımızı qoruyub saxladıq. Bakıdan yanıma tez-tez adamlar gəlir, dilə tuturdular ki, siyasətə qayıdım. Lakin mən istəmirdim. Xalq Cəbhəsinin siyasətinə qoşulmaq istəmirdim. Çünki bu siyasət fəlakətə doğru aparırdı.

Aleksandr Proxanov: Siz indi Yeni Azərbaycan Partiyasının liderisiniz. Mən bilən, onun artıq 100 min nəfər üzvü var. Siz hər halda, Bakıya qayıtmısınız, siyasətə qoşulmusunuz, Sizinlə birlikdə partiyanız da siyasət meydanına atılıbmı?

Heydər Əliyev: Mən buraya heç də partiyanın lideri kimi gəlməmişəm. Mən buraya tamam könülsüz, tez-tələsik yox, adamların təzyiqindən çox, yaranmış vəziyyətə görə gəldim. Başa düşəndə ki, xalqım vətəndaş müharibəsi həddindədir, onda mən buraya gəldim. Vətəndaş müharibəsi isə xalqın məhv olması, dövlətin sonu deməkdir! Odur ki, gəlməyə bilməzdim. Təkrar edirəm: mən buraya partiya ilə birlikdə yox, tək ürəyimin hökmü ilə gəldim ki, xalqıma ən dəhşətli fəlakətdən yaxa qurtarmaqda kömək edim.

Aleksandr Proxanov: Mən bilirəm, Sizi şəxsən Elçibəy çağırıb, Sizi Xalq Cəbhəsi dəvət edib. İndi isə Siz onu siyasətdən uzaqlaşdırmısınız. Burada ziddiyyət yoxdurmu?

Heydər Əliyev: Xalq Cəbhəsi gördü ki, işlər fənadır, sonları çatmaqdadır və xalq onları sadəcə olaraq, didib-dağı-

dacaqdır. Buna görə də Elçibəy məni çağırmağı qərara aldı ki, vəziyyəti xilas edim. O, Naxçıvana mənə zəng vururdu, lakin mən dəstəyi götürmürdüm. O yenə zəng vurdu. Mən dəstəyi yenə də götürmədim. İyunun 7-də onlar Bakıdan mənə təyyarə göndərdilər. Mən Elçibəylə telefonla danışdım və Bakıya getməkdən imtina etdim. İyunun 9-da Surətin qoşunları Bakının 100 kilometrliyində idi. Elçibəy yenidən mənə təyyarə göndərdi. Yalvarıb-yaxardı ki, Bakıya gəlim, mən razılaşdım.

Nə gizlədim, oraya gedib fəlakətli vəziyyəti görməyə qorxurdum, buna baxmayaraq, başa düşürdüm ki, hökmən getməliyəm, çünki xalqın taleyi həll olunurdu. Xülasə, mən Bakıya gəldim və biz Elçibəylə bir neçə saat danışdıq. O mənə Baş Nazir vəzifəsini təklif etdi. Onun silahdaşı Pənah Hüseynov hələ də həmin vəzifədə qalmaqda idi. Mən imtina etdim. Onların hamısı Elçibəyin yanına toplaşdılar və məni dinlədilər. Mən onların cinayətkar idarəetmə üsulu barəsində nə düşünürdümse, hamısını üzlərinə dedim. İsa Qəmbərov dözməyib dilləndi: «Biz elə düşünürdük ki, Siz bizə məsləhət verəcəksiniz, Siz isə bizə ittihamnamə oxuyursunuz!» Bəli, məhz belə idi.

İyunun 11-də İsa Qəmbərov Ali Sovetin Sədri vəzifəsindən istefa verdi, deputatlar mənə bu vəzifəni tutmağı təklif etdilər. Mən boyun qaçırdım. Onlar məni dilə tutmaqda davam etdilər.

Mən dedim: «Gəlin sessiyanı bir neçə günlüyə təxirə salaq. Mən Surət Hüseynovla görüşmək istəyirəm». Mən onunla tanış deyildim və təyyarə ilə Gəncəyə, onun yanına getdim. Biz Surətlə, yalan olmasın, bütün gecəni danışdıq. Səhərisi o məni şəhərə apardı. Mən döyüşlərin izlərini, dağıdılmış tikililəri, yanıb külə dönmüş mənzilləri gördüm, cinayətin izlərini gördüm. Bakıya qayıdıb Ali Sovetin təklifini qəbul etdim və iyunun

15-də sədr vəzifəsinə seçildim. Mən bunu yalnız bir məqsədlə – vətəndaş müharibəsi təhlükəsini sovuşdurmaq məqsədi ilə etdim.

İyunun 16-da Surətin qoşunları Xalq Cəbhəsinin hərbi birləşmələri ilə qarşılaşdı. Döyüş getdi, ölənlər oldu. Təbii ki, mən qardaş qırğınına yol verə bilməzdim. Axı onsuz da bu illər ərzində xalqın qanı çox tökülmüşdü. Mən Surətlə razılığa gəldim ki, onun qoşunları Bakıya girməyəcək, paytaxtda döyüş-qırğın olmayacaqdır. Sonrasını özünüz bilirsiniz. Gəncə hadisələrini təhqiq etmək üçün komissiya yaradıldı və komissiya belə bir qənaətdə gəldi: Xalq Cəbhəsi özünün liderləri simasında cinayət törətmişdir. Sonra Milli Məclisin sessiyası çağırıldı. Əsas müqəssirlər deputat toxunulmazlığından məhrum edildi və həbsə alındılar. Mən Bakıya, bax, belə qayıtmışam.

Aleksandr Proxanov: Bəs bundan sonra nə etməli? Ölkə çapılıb-talanmış, cəmiyyət parçalanmış, ona təfriqə salınmış, o, ruhdan düşmüşdür. İndi xalqı hansı ideya birləşdirəcək? Əzab verilmiş, haldan düşmüş cəmiyyəti hansı fəlsəfə, hansı ideologiya birləşdirəcək? Siz özünüz yaxın keçmişdə kommunist ideyasının təbliğçisi olmusunuz, lakin indi bu ideya daha yoxdur. Xalq Cəbhəsinin ikiəlli yapıldığı liberal ideya bir az əvvəl puça çıxmışdır. Adamlar hansı ideyanı qəbul edəcəklər?

Heydər Əliyev: Yalnız milli barışıq ideyasını, ayrı heç bir ideyanı yox! Bunun daha mənası yoxdur – sən hansı parti-yaya mənsubsan, neçə yaşın var, hal-əhvalın necədir. Bizi dəhşətli həddən yalnız ümummillə barışıq uzaqlaşdırır bilər. Bunu xalq başa düşür, hərbcilər, kommersantlar, müəssisə direktorları başa düşürlər. Biz heç kəsi təqib etməyəcək, gözümçixdiyə salmayacağıq. Əgər sən liberalsansa, əgər sən Xalq Cəbhəsinin üzvü sənə, səni heç kəs təqib etməyəcək, sənə gözün üstə qaşın var deməyəcəklər. Xalqa xidmət elə, xalqın yolunda özünü fəda elə.

Bax, budur ideya, budur fəlsəfə! Belə düşünürəm ki, bu ideologiyani ədəbiyyat və incəsənət xadimləri, din xadimləri formalaşdıracaqlar.

Aleksandr Proxanov: Bəs rəsmi Rusiya Bakıda baş vermiş hadisələrə, Sizin siyasətə qayıtmağınıza necə münasibət göstərdi?

Heydər Əliyev: Hələlik heç cür. Təkcə Ruslan Xasbulatov məni Ali Sovetin Sədri vəzifəsinə seçilməyim münasibətilə təbrik edib. Rəsmi Moskva susur. Xalq Cəbhəsi Rusiya əleyhinə siyasət aparır, hər şey edirdi ki, Rusiya ilə Azərbaycan yaxınlaşsın. Deyəsən, bu Moskvanı da qane edirdi, siz Rusiyaya olan münasibətimi bilirsiniz. Azərbaycan Rusiya ilə iqtisadi, mədəni, coğrafi-siyasi cəhətdən bağlıdır. Biz sadəcə, qonşu deyilik, mədəni bir tariximiz var. Təkrar edirəm: Rusiya ilə bugünkü münasibətlər məni razı salmır, lakin mən qəti əminəm ki, münasibətlərimiz hökmən inkişaf etdiriləcəkdir.

Aleksandr Proxanov: Dağıdılmış xalq təsərrüfatı necə olacaq? Siz hansı iqtisadi modeli irəli sürmək niyyətindəsiniz? Məsələ burasındadır ki, Azərbaycanın tərəqqisini məhz sosialist modeli təmin edirdi.

Heydər Əliyev: Bizim xalq təsərrüfatının dirçəlişini mən bazar münasibətlərində görürəm. Sivilizasiyalı bazarın bütün formalarında, sahibkarlıqda, kommersiya banklarında, xarici kapitalın cəlb edilməsində, o cümlədən MDB ölkələrində toplanmış müsbət cəhətlərdə görürəm. Azərbaycan bazarının qapıları bizimlə qarşılıqlı surətdə faydalı əməkdaşlıq etmək istəyənlərin hamısının üzünə açıqdır. Xalq Cəbhəsi Azərbaycanın sərvətlərini – qızılı, neftini, var-yoxunu xalq üçün qətiyyənlə sərfəli olmayan şərtlərlə, dəyər-dəyməzinə satırdı. Görünür, yaxşı rüşvət almışdılar.

Mən əmr verdim ki, dünyanın ən iri neft şirkətləri ilə bağlaşmalar dayandırılınsın, çünki onlar mənə şübhəli görünürdü. Bununla əlaqədar, dünya mətbuatında böyük hay-küy qopdu. Mən şirkətlərin nümayəndələrini qəbul edib bildirdim: «Bu, bağlaşmaların kəsilməsi demək deyil. Biz ekspertiza keçirəcəyik, əgər ekspertiza bağlaşmaların qarşılıqlı surətdə faydalı olduğunu aşkara çıxararsa, onda bağlaşmalar inkişaf etdiriləcəkdir».

Aleksandr Proxanov: Heydər Əliyev, sizin 70 yaşıңыз var. Siz həyat məktəbi keçmiş siyasətçisiniz, zəngin təcrübəyə maliksiniz. Həyatın hər üzünü görmüsünüz. Surət Hüseynov 34 yaşındadır. O, siyasətdə təzədir. Onu ölkədə yüksək vəzifələrə milli faciə, müharibə gətirib çıxarmışdır. Siz necə birgə fəaliyyət göstərirsiniz? Sizin psixoloji qarşılıqlı fəaliyyətiniz, birgə siyasi praktikanız necə təşəkkül tapmışdır?

Heydər Əliyev: Surət Hüseynov Yevlaxda iri bir zavod direktoru olub, deməli, istehsalatçıdır. İqtisadiyyatın problemlərini bilir. Mən ona Baş Nazir vəzifəsini təklif etdim və əminəm ki, əl-ələ verib işləyəcəyik. Mən bütün təcrübəmi onunla bölüşəcəyəm. Əlbəttə ki, bizim üçün başlıca problem təcrübəli işçilər, ağıllı və vicdanlı mütəxəssislər yığmaqdır.

**BİLƏSUVAR, CƏLİLƏBAD, MASALLI, LƏNKƏRAN,
ASTARA, YARDIMLI VƏ LERİK RAYONLARINDAN
SEÇİLMİŞ XALQ DEPUTATLARI, HƏMİN
RAYONLARDAN OLAN RƏHBƏR İŞÇİLƏR VƏ
ZİYALILARLA GÖRÜŞ**

13 avqust 1993-cü il

Hörmətli tədbir iştirakçıları!

Bu axşam biz bir neçə mühüm məsələ ilə əlaqədar məsləhətləşmək və fikirlərimizi bölüşmək məqsədilə sizi narahat etmişik, buraya dəvət etmişik. Düzdür, indi iş vaxtı deyil, gecdir, ancaq bu gün Azərbaycanın həyatı elədir ki, səhər-axşam, gecə-gündüz yoxdur. Hər halda, biz bu rejimdə işləyirik, ona görə də mən güman edirəm ki, məhz bu gec vaxtda bu toplantını yığmağımızı siz qanuni hesab edərsiniz.

Məsələ bundan ibarətdir. Artıq bəllidir ki, son aylar Azərbaycan Respublikasının cənub zonasında olan rayonlarda, yəni Astara, Lənkəran, Lerik, Masallı, Yardımlı, Cəliləbad, Biləsuvar rayonlarında bəzi proseslər gedir. Bu proseslər həm o rayonların əhalisini, həm də Azərbaycanın ictimaiyyətini narahat edir, çünki bu proseslər neqativ xarakter daşıyır. Bu proseslər qanun pozuntuları ilə əlaqədardır, bəzi insanların hüquqlarını pozur və ümumiyyətlə, Azərbaycanda gərgin olan ictimai-siyasi vəziyyəti daha da gərginləşdirir.

Bunların nə vaxt başlandığını mən sizə dəqiq deyə bilmərəm, ola bilsin ki, burada iştirak edən şəxslər bunu məndən yaxşı bilirlər, çünki bildiyiniz kimi, mən buraya iyun ayının

ortasında gəlmişəm. O vaxta qədər Naxçıvanda yaşamışam və Azərbaycanın ayrı-ayrı regionlarında gedən proseslər barəsində o qədər də məlumatım olmayıbdır. Bura gəlib işə başlayandan sonra bu barədə Ali Sovetdə məlumat almışam. Mən Ali Sovetin Sədri kimi, işə başlayandan sonra Ali Sovetə bu məlumatlar vaxtaşırı gəlirdi, ancaq bilirsiniz ki, o vaxtlar bizim başımız həddindən artıq qarışıq idi.

İyun ayının 4-də Gəncədə baş vermiş qanlı hadisələr, demək olar ki, bizim vaxtımızı aldı, o hadisələrin müəyyənləşdirilməsi, təhlil, müzakirə olunması, bildiyiniz kimi, iyul ayının 16-na qədər çəkdi. İyul ayının 15–16-da biz Gəncədə baş vermiş qanlı hadisələri Milli Məclisin iclasında müzakirə etdik, iyul ayının 16-da qərar qəbul etdik. Eyni zamanda, bildiyiniz kimi, o günlərdə Azərbaycan Respublikasının daxili vəziyyətində sabitlik pozulduğuna görə, cürbəcür qüvvələrin qarşıdurmasının mövcud olduğu bir dövrdə, Ermənistanla gedən müharibədə də uğursuzluqlar oldu. Ermənistanın silahlı qüvvələri bu fürsətdən istifadə edib bizim Qarabağda bir neçə yaşayış məntəqəsini, kəndləri işğal etdilər, yandırdılar, ən nəhayət, iyul ayının 23-də Ağdam şəhəri də işğal olundu.

Ona görə bu məsələlər də bizim başımızı çox qatmışdı, biz güman edirdik ki, Lənkəranda, bir Lənkəranda yox, bu zonada, adlarını çəkdiyim rayonlarda yerli əhali özü, bu rayonların ağsaqqalları, ziyalıları, nüfuzlu adamları, işbilən adamları, bilikli adamları, hörmətli adamları özləri bu məsələləri yəqin ki, dərk edəcəklər, bu məsələləri öz yoluna qoyacaqlar və bəlkə də bu məsələlərə dövlət tərəfindən müdaxilə olunmasına ehtiyac yoxdur. Bir tərəfdən, başımız çox qarışıq olduğuna görə bu məsələlərlə məşğul ola bilmədik, ikinci tərəfdən də biz belə fikirdəydik

ki, yerli əhali özü, hər bir rayonun qabaqcıl adamları bu məsələləri özləri həll edəcəklər.

Belə bir qənaət ondan irəli gəlirdi ki, bildiyimiz kimi, o rayonlarda, bizim Azərbaycan Respublikasının o rayonlarında tarixən çox ziyalı adamlar yaşayıb, mötəbər adamlar yaşayıb. Bu rayonlar, xüsusən Lənkəran və onun ətrafında olan rayonlar ağayana bölgələr olublar Azərbaycanda. Orada həmişə qanunqayda, nizam-intizam olubdur və həm orada, həm də Azərbaycanın başqa yerlərində, xüsusən respublikanın paytaxtı Bakıda bu rayonlardan çox mötəbər adamlar yaşayır, yüksək dövlət vəzifələri tuturlar, elmdə, təhsildə, mədəniyyətdə böyük rol oynayırlar, onların da böyük nüfuzu var, hətta Azərbaycanın, indi artıq təkcə Azərbaycanın deyil, bütün Qafqaz müsəlmanlarının dini rəhbəri, böyük din xadimi, bizim hörmətli şeyximiz Allahşükür Paşazadə də bu bölgədəndir. Ancaq bir Paşazadə deyil, burada bizim hörmətli akademiklərimiz var, professorlarımız var, böyük adsanı olan elm xadimlərimiz var, mədəniyyət xadimlərimiz var. Belə güman etdik ki, hamı birləşib bu məsələləri müəyyən qədər özləri həll edərlər.

Ancaq sonrakı dövr və bu proseslərin davamı göstərdi ki, bizim arzularımız çin olmadı, yerinə yetmədi və biz bu işlərlə məşğul olmaq məcburiyyətində qaldıq. Bu məsələlər haqqında biz – Baş Nazir Surət Hüseynov və mən vaxtaşırı fikir mübadiləsi aparmışıq. Dəfələrlə həmin məsələlərin yoluna qoyulması haqqında eyni fikirdə olmuşuq və Baş Nazir Surət Hüseynov bu bölgədə özünün böyük imkanları olduğunu bildirərək demişdir ki, bu məsələlərin hamısını həll etmək mümkündür. Ən nəhayət, bu söhbətlərimizin nəticəsində biz belə qərara gəldik ki, Baş Nazir Surət Hüseynov bu bölgəni ziyarət edəcəkdir. Oraya gedib

vəziyyətlə yerində tanış olacaq, bu məsələlər həll ediləcək və problemlər aradan götürüləcəkdir.

Biz bunu da nəzərə alırdıq ki, orada gedən prosesləri bəzi şəxslər bu faktorla əlaqələndirirlər ki, o zonanın, o rayonların sosial-iqtisadi vəziyyəti çox ağırdır, son illərdə o zonaya respublikanın dövlət dairələri tərəfindən lazımi qədər diqqət yetirilməyib, qayğı göstərilməyib, əhalinin bəzi hallarda yaşayışı çox ağırdır, bəzi təbii dəyişikliklər, iqlim dəyişiklikləri, eyni zamanda, bu bölgəyə, bu rayonlara diqqətsizlik orada sosial-iqtisadi vəziyyəti gərginləşdirib və guya bu proseslər sosial-iqtisadi vəziyyətin gərginləşməsi nəticəsində meydana çıxıb. Ona görə də biz – Baş Nazir Surət Hüseynov və mən bu məsələləri müzakirə edərkən belə fikrə gəldik ki, doğrudan da belə bir səfər səmərəli ola bilər sosial-iqtisadi problemlərə yerində baxılar, lazımi tədbirlər görüldü və beləliklə də, əhali də, xalq da və bu işlərdə marağı olan şəxslər də bilərdilər ki, bu bölgəyə lazımi qədər diqqət yetirilməyibsə də, indən belə bunların hamısı olacaqdır, lazımi zəmanət veriləcəkdir. Ona görə də Baş Nazir ora getməzdən bir gün qabaq Azərbaycan Respublikasının bir qrup nazirləri, yüksəkvəzifəli şəxsləri ora göndərildi ki, orada vəziyyəti araşdırsınlar, aydınlaşdırsınlar və sonra Baş Nazir bu məsələlərə yerində baxa bilsin.

Bildiyiniz kimi, belə bir tədbir avqust ayının 2–3-də keçirildi. Biz güman edirdik ki, həmin tədbirdən sonra bu proseslərə son qoyulacaq və bölgədə sabitlik yaranacaqdır. Təəssüf, ondan sonra keçən dövr göstərdi ki, biz burada da gözlədiyimiz nəticəyə gəlib çata bilmədik. Orada bu proseslərin müəyyən qədər aparıcısı sizə məlum olan Əlikram Hüseynovdur. Əlikram Hüseynov – mən bilmirəm, əvvəllər o nə vəzifədə olub, ancaq indi də nə vəzifədə olduğunu başa düşmürəm – özünü orada Ali

Baş Komandan elan eləyib, o mahalın başçısı elan eləyib. Hər halda, heç bir əsası olmadan özünə cürbəcür hüquqlar götürüb.

Təəssüf ki, bizim yerli dövlət orqanları, inzibati orqanlar, hüquq-mühafizə orqanları da bir növ, istər-istəməz qeyri-qanuni hərəkətlərə ya tabe olurlar, ya biganə qalırlar, ya da ki, diqqət vermək istəmirlər, ona görə də o şəxs orada istədiyini edir. Ona görə də biz bu proseslərlə maraqlanarkən bir neçə dəfə bizim Azərbaycanın bu bölgəsindən olan hörmətli adamlar ilə söhbətlər apardıq. Birinci növbədə, bizim hörmətli din xadimimiz şeyx Allahşükür Paşazadə, sonra bir neçə şəxslər, bəzi şəxslər öz təşəbbüsləri ilə bizimlə, o cümlədən mənimlə gəlib görüşüb öz fikirlərini demişdilər və bildirmişdilər ki, onlar gedib bu məsələlərin düz yolda, düz istiqamətdə getməsinə təmin edəcəklər. Mən də şübhəsiz ki, sizə bildirdiyim kimi, belə hesab edirdim ki, elə bizim bu hörmətli adamlarımız bu məsələləri həll edərlər, ona görə hər dəfə xeyir-dua verirdim, deyirdim ki, gedin, işləri görün, aparın, məsləhətləşin, hər halda, hər şey doğru olmalıdır, düzgün olmalıdır.

Bir dəfə şeyx Allahşükür Paşazadə mənə telefon etdi və bildirdi ki, biz Lənkəranda olduq, orada bir toplantıda iştirak etdik, orada bizi – 5 nəfəri nümayəndə heyəti müəyyən ediblər və istəyirlər ki, Sizinlə görüşək və orada olan təklifləri Sizə təqdim edək. Ondan əvvəl mən bir dəfə həmin Əlikram Hüseynova telefon etdim və maraqlandım ki, o nə edir, nə üçün belə işlər görür, o mənə dedi ki, gəlib mənimlə Bakıda görüşəcək və mənə məlumat verəcək. Ancaq sonra vaxt keçdi, gəlmədi. Bir dəfə mənə məlumat çatdı ki, o gəlib Bakıya, Baş Nazir Surət Hüseynovla görüşüb, qayıdıb gedib. Mən yenə də şübhəsiz ki, səbirlə gözlədim və nəhayət, həmin 5 nəfərdən ibarət nümayəndə heyəti mənim yanıma gəldi – şeyx, Hüseynağa Qəniyev, bağışlasınlar,

o birilərinin ad-familiyaları yadımdan çıxıb – söhbət elədik, bir neçə təkliflər yazılı surətdə mənə verildi, mən qəbul etdiyimiz şəxslərin yanında Lənkərana telefon etdim, Əlikram Hüseynovla danışdım və onu dəvət etdim. Dedim ki, mən nümayəndələri qəbul etmişəm, söhbət etmişəm, ancaq lazımdır ki, siz özünüz gələsiniz burada danışaq, o söz verdi ki, gələcək, bir müddətdən sonra gəldi. Gəldi, görüşdük, təkbətək təxminən 4 saat söhbət elədik.

Söhbətimizin bir qismi, demək, söhbətin əsas mövzusu Əlikram Hüseynov tərəfindən yönəldilirdi, mən də sərbəstlik verdim ki, Əlikram Hüseynov bütün fikirlərini açınsın, desin, mən də onlara münasibət bildirə bilim, söhbətin bir 30 faizi, əgər vaxt etibarilə götürsək, Azərbaycanda olan vəziyyətə, qanunsuzluğa, özbaşınalığa, keçmiş iqtidarın günahlarına, səhvlərinə həsr olunmuşdu. Təxminən 35 faizi də həsr olunmuşdu bizim Qarabağda gedən müharibəyə və bununla əlaqədar ordumuzda olan bərbad vəziyyətə, ordunun pis şəraitdə olmasına, başqa məsələlərə.

Ən nəhayət, söhbətin son mövzusu Əlikram Hüseynov həsr etdi belə bir mövzuya ki, Azərbaycanda inzibati ərazi bölgüsünə baxılmalıdır, inzibati ərazi bölgüsü müəyyən olunmalıdır. Mən çalışdım aydınlaşdıram ki, inzibati ərazi bölgüsü nə deməkdir, nə istəyir. Azərbaycanın ərazisi müəyyən rayonlara, şəhərlərə bölünüb və bu tarixən artıq məlumdur. On illərlə, bəlkə də 50–60–70 ildir ki, belə bir inzibati ərazi bölgüsü var və ola bilər ki, həyat bəzən bu inzibati ərazi bölgüsünün müəyyən yerlərdə dəyişdirilməsini tələb edir, bunlara baxıla bilər, amma ümumən Azərbaycanda inzibati ərazi bölgüsünə baxılmasını və bunun yenidən təyin olunmasını, şübhəsiz ki, nə anladım, nə də qəbul edə bildim və dedim ki, mən bunu başa düşmədim. Axırda çıxartdı «Talış-Muğan Respublikası» mövzusu. Mən

istəmədim bu barədə söhbət aparım – mən olan şeylərin hamısını açıb sizə səmimi deyirəm ki, bu prosesləri nə cür apardığımızı biləsiniz – mən istəmədim bu söhbəti davam etdirim, dedim ki, bu mövzu hüquqi bir mövzu deyil, bu barədə mən danışmaq istəmirəm, ancaq bir halda ki, siz bu mövzuya toxunursunuz, bizim Baş Nazir Surət Hüseynovla şərtimiz var, mən də şərtə sadıq bir adamam.

Şərtimiz də ondan ibarətdir ki, Surət Hüseynovla Heydər Əliyev belə qərara gəliblər ki, ikisi birlikdə Əlikram Hümбатovla həmin bu mövzu haqqında söhbət aparsınlar. O gün də Baş Nazir Surət Hüseynov Bakıda deyildi, Gəncədəydi, ona görə də mən dedim ki, gəlin söhbətimizi bununla tamamlayaq, siz qayıdın öz yerinizə, bir neçə gündən sonra Baş Nazir Surət Hüseynov Gəncədən Bakıya qayıdacaq, mən onunla danışaram, müvafiq vaxt təyin edərək, sizi dəvət edərək, gələrsiniz bu barədə birlikdə söhbət edərək. Mən bu məsələ barəsində sizinlə tək söhbət etmək istəmirəm.

Bununla da bizim söhbətimiz tamamlandı. Mən bizim bu görüş haqqında mətbuat orqanlarına heç bir məlumat vermədim, çünki bunun əhəmiyyəti də yox idi, bu sadəcə, işgüzar bir görüş idi, böyük əhəmiyyət kəsb edən bir şey deyildi, ancaq sonra eşitdik ki, Əlikram Hümбатov bəzi mətbuat orqanlarına, informasiya orqanlarına məlumat verib ki, Heydər Əliyevlə görüşüb, 4 saat söhbət eləyib, filan mövzulara baxılıb, bəzi şeylərdə fikir birliyi olub, bəzi şeylərdə fikir ayrılığı olub – öz işidir.

Beləliklə, mən yenə deyirəm, görüşümüz bununla da bitdi. Sonra nümayəndə heyəti mənim yanımda olanda – Allahşükür Paşazadə, Hüseynağa Qəniyev və başqa şəxslər – mən danışdım Hümбатovla və danışdıq ki, gələcək, ancaq sonra gəlmədi, bu məsələlər də elə müəyyən qədər közərən bir səviyyədə qaldı.

Ona görə də mən artıq sizə məlumat verdim ki, biz Baş Nazir Surət Hüseynovla birlikdə qərar qəbul etdik ki, Baş Nazir bu işlərlə məşğul olacaq və bu proseslərin tamamlanmasına və bunlara son qoyulmasına təminat verəcək. Dediym kimi, avqust ayının 2-də nazirlər, avqust ayının 3-də Baş Nazir orada müşavirə keçirdi. Avqust ayının 4-də Surət Hüseynov mənə məlumat verdi ki, orada məsələlərin hamısı haqqında qarşılıqlı anlaşma olub və iki gün içərisində oradan bəyanat veriləcəkdir ki, bu proseslər əsassızdır və beləliklə də bu məsələlər bitir. Ancaq iki gün keçdi, heç bir şey olmadı.

Sonra avqust ayının 5-də axşam bizə məlumat gəldi ki, Əlikram Hübətov öz silahlı qüvvələri ilə Cəlilabad rayonunun prokurorluq işçilərini həbs edib Lənkərana aparıb. Bu, böyük həyəcan doğurdu. Təəssüf ki, mən qeyd edirəm, Əlikram Hübətovda silahlı qüvvələr var, şübhəsiz ki, qanunsuz silahlı qüvvələrdir və o, silahlı qüvvələrdən də istədiyi kimi istifadə edir. İstədiyi adamı həbs edir, istədiyi adamı buraxır, bu da inzibati orqanlar tərəfindən laqeydliliklə qəbul olunur. Belə bir hadisə də baş vermişdi və axşam bu siqnallar bizə böyük həyəcanla gəldi çatdı. Biz yığışdıq – Baş Nazir Surət Hüseynov, mən, Daxili İşlər naziri, Milli Təhlükəsizlik naziri, respublikanın Baş prokuroru – bir az müzakirə elədik məsələni, biz elə bu məsələni müzakirə eləyərkən yenə də siqnallar gəldi ki, Cəlilabadda qarşıdurma var, əgər onlar buraxılmasa, ola bilər qan tökülsün, filan olsun. Hətta sonra axşam belə bir şeyə gəldi ki, Allahşükür Paşazadəyə sui-qəsd hazırlanır, ya nə olur. Mən telefonla şeyxi axtardım, tapdım, onunla danışdım, dedi ki, mən Lənkəranla əlaqəyə girmək istəyirəm, girə bilmirəm və biz təşkil elədik ki, şeyx Lənkəranla əlaqəyə girsin, sonra mənə telefon eləyib dedi ki, yaxşı ki, mən danışdım, çünki orada kimsə deyib ki, şeyxi

burada həbs eləyiblər, onun qohum-əqrəbası tökülüb gəlib, bu məsələ burada yat-yut oldu.

Ancaq bu axşam bizə belə bir məlumat gəldi ki, ondan bir gün öncə Əlikram Hübətov Azərbaycanda, xüsusən Bakıda yaşayan, o bölgədən olan bir 50 nəfər adama dəvətnamə göndərrib, avqust ayının 6-da orada «Talış-Muğan Respublikası»nın yaradılması ilə əlaqədar təsis konfransı, ya qurultayı, adı nədir onun bilmirəm, keçirir. Biz xəbərdarlıq elədik ki, elə şeylərə yol verilməsin. Avqust ayının 6-da prokurorların tutulması ilə əlaqədar olaraq Ali Sovetdə, mənim iş yerimdə görüşdük: Baş Nazir Surət Hüseynov, Daxili İşlər naziri Vaqif Novruzov, Baş prokuror Əli Ömərov və mən. Müzakirə etdik, aydınlaşdırmaq lazım idi ki, kim günahkardır, kim kimə nə deyib, kim kimə deməyib, kim kimi incidib, yaxud kim kimi təhqir edib. Bu zaman məlum oldu ki, artıq Lənkəranda belə bir qurultay gedir, belə bir müzakirə gedir. Baş Nazir Surət Hüseynov mənim iş otağımdan Lənkəranla əlaqəyə girdi, Əlikram Hübətovla danışdı və prokurorların həbsi ilə əlaqədar ona bir neçə söz dedi, biz hesab etdik ki, orada elə bir problem yoxdur. Ancaq axşam bizə belə məlumat gəldi ki, artıq orada bu tədbir həyata keçirilir, orada «Talış-Muğan Respublikası»nın yaranması haqqında, guya, qərar qəbul edilib.

Kimin səlahiyyəti var bu qərarı qəbul etməyə? Orada Əlikram Hübətov «Talış-Muğan Respublikası»nın prezidenti seçilib, baş nazir təyin olunub. Ali Sovetin sədri təyin olunub – filan. Bəzi məsələlər təyin olunub. Mən yenə müraciət etdim Azərbaycanın Baş Naziri Surət Hüseynova ki, bu məsələləri aydınlaşdırmaq lazımdır: nədir, nə təhərdir, nə cürədir. Sonra belə bir fikir meydana çıxdı ki, Azərbaycanın Baş Naziri Surət Hüseynovun nümayəndəsi bir də Lənkərana gedəcək, orada

Əlikram Hübətovla danışıqlar aparacaq və Əlikram Hübətov Bakıya gəlib bizimlə danışıqlar aparacaqdır.

Nümayəndə getdi, qayıtdı və Surət Hüseynova məlumat verdi ki, Əlikram Hübətov üçüncü gün, bu gün beşinci gündür – yəni srağagün Bakıya gələcək və biz üçümüz – yəni Surət Hüseynov, Əlikram Hübətov və mən, üçümüz görüşüb danışacağıq və bu məsələlərə son qoyulacaq, üçüncü gün o gəlmədi, dördüncü gün məlumat aldığımız ki, Əlikram Hübətov gəlib günün birinci yarısında Baş Nazirin yanında olub.

Dünən, yaqın televiziyaadan məlumatınız var, Moskvanın meri Yuri Mixayloviç Lujkov Bakıya gəlmişdi, biz onunla məşğul idik, mən də, Dövlət katibi də, Baş Nazir də və Nazirlər Kabinetinin bir çox rəhbər işçiləri də bununla məşğul idi. Ona görə belə sözləşdik ki, bu tədbirləri qurtarandan sonra axşam-tərəfi biz görüşəcəyik. Belə də oldu. Tədbirlər qurtarandan sonra təqribən axşam saat səkkizin yarısında biz Ali Sovetdə görüşməli olduq, əvvəldən də danışırdıq Surət Hüseynovla. Surət Hüseynov mənə məlumat vermişdi ki, görüşdə biz üçümüz olacağıq, yəni üç nəfər – Əlikram Hübətov, Surət Hüseynov və Heydər Əliyev. Fəqət, mənim yanıma görüşə gələndə iş otağına Rəhim Qaziyev də daxil oldu. Mən Rəhim Qaziyevin bu məsələylə əlaqədar ora gəlməsinə təəccüb etdim, çünki biz əvvəldən nəzərdə tutmamışdıq ki, Rəhim Qaziyev bu söhbətdə iştirak etməlidir, ancaq şübhəsiz, mənə məlumdur ki, Rəhim Qaziyev dəfələrlə Lənkəranda olub, dəfələrlə Əlikram Hübətovla görüşüb, onunla danışıqlar aparıb və hətta məlum idi ki, Baş Nazir öz nümayəndəsini iki gün ondan öncə bir daha Lənkərana, Əlikram Hübətovla görüşməyə göndərərkən Rəhim Qaziyev bunu bilmiş və dərhal ora getmiş, cəhd etmiş, nəticədə Əlikram

Hümbətovla Azərbaycanın Baş Naziri Surət Hüseynovun nümayəndəsi arasında aparılan söhbətlərin iştirakçısı olmuşdur.

Bunlar bizə məlumdur. Ancaq bunlara baxmayaraq, mən hesab etmirdim ki, bu işlərdə Rəhim Qazıyev iştirak etməlidir, çünki əgər Rəhim Qazıyev indiyə qədər dəfələrlə Lənkəranda olubsa, cülbəcür görüşlər aparıbsa, yəqin ki, bu görüşlər orada gedən proseslərin düzgün istiqamətə yönəldilməsini təmin etməliydi və həmin prosesləri bu dərəcəyə gətirib çıxarmamalıydı. Əgər bu proseslər bu dərəcəyə gəlib çıxıbsa, onda Rəhim Qazıyevin burada fəaliyyəti nədən ibarətdir, müsbət xarakter daşıyır, ya mənfi xarakter daşıyır, bunu həyat göstərəcək. Ona görə mən hər şeyi açıq deyirəm və izahat vermək istəyirəm. Mən bizim dünənki söhbətimizdə Rəhim Qazıyevin iştirakını lazım bilmədim və ondan rica etdim ki, bizə mane olmasın, biz üçümüz söhbətimizi aparaq.

Təəssüf ki, bu söhbət istədiyimiz nəticəni vermədi. Mən Əlikram Hümbətovla ikinci dəfədir görüşürdüm. Birinci dəfə, dediyim kimi, 4 saat söhbətimiz olmuşdu. O, sakit bir şəraitdə keçmişdi. Ancaq dünən o, həyəcanlı, həddindən artıq iddialı bir vəziyyətdə idi. Mən söhbəti başlayanda ki, biz bu bölgədə, cənub rayonlarında, mərkəzdə Lənkəran olmaq şərtilə gedən bu proseslər haqqında söhbət aparmaq istəyirik, o dedi ki, mən buraya bundan ötrü gəlməmişəm, siz səhv eləyirsiniz, mən buraya gəlmişəm Azərbaycanda olan məsələləri müzakirə etmək üçün, Azərbaycanın rəhbərliyində olan vəziyyəti müzakirə etmək üçün və başqa şeylər üçün. Mən ona dedim ki, sizi bundan ötrü dəvət etməmişik, bunu yəqin ki, Azərbaycanın səlahiyyətli orqanları, Ali Soveti, Nazirlər Kabineti özləri müzakirə edərlər və edəcəklər. Əgər əlavə adamların bu işə cəlb olunması lazımdırsa, biz bunu edəcəyik, o cümlədən əgər Əlikram Hümbətov da bu işə

cəlb olunacaqsa, biz cəlb edəcəyik. Amma sizin bura gəlib burada bu söhbətin mövzusunı hökm etməyə heç bir hüququnuz yoxdur, ona görə söhbət ancaq bu rayonlarda, cənub rayonlarında – Lənkəranda, Astarada, Yardımlıda, Lerikdə, Masallıda, Cəlilabadda, Biləsuvarıda olan proseslərdən gedir. Bu proseslər nə proseslərdir, nə üçün baş verib, nə üçün qanunsuzluqlar var, nə üçün silahlı qüvvələr orada qeyri-qanuni hərəkət eləyir, filan.

Bu mümkün olmadı, Əlikram dəfələrlə – biz 3 saata yaxın söhbət etdik – dəfələrlə mənim təkidimdən imtina etdi, başladı ultimatumlar verməyə, hətta sizə deyim ki, mənə qarşı təhqiramiz sözlər də, kobud, böhtançı sözlər də işlətdi. Şübhəsiz ki, mən bunların hamısına dözdüm, çünki istəyirəm ki, məsələlər hamısı qarşılıqlı anlaşma səviyyəsində getsin. Ancaq bu adam, görünür ki, bu səviyyəyə malik adamdır. Ona görə mən əvvəl təəccübləndim, amma sonra hesab etdim ki, təəccüblənmək lazım deyil. O, axırda da, əvvəldə də eyni şeyləri təkrar edir ki, bu məsələlər kənarda olmalıdır – mən dediyim məsələlər – yəni ultimatum qoyub ki, onlar həll edilməsə, «Talış-Muğan Respublikası» da olacaq, ancaq bunlar həll edilsə, «Talış-Muğan Respublikası» ləğv olunacaq, demək, hər şey bir adamdan asılıdır, nə istəyir, onu eləyir.

Məsələlər də ondan ibarətdir ki, Ali Sovet çağırılmalıdır, Milli Məclis hüquqsuz bir orqandır, Ali Sovet var, Ali Sovet yoxdur, Ali Sovetin Sədri Heydər Əliyev hüquqsuz bir adamdır, gəlib bura, qeyri-qanunidir. Burada qanun pozulduğuna görə, guya Lənkəranda, o biri bölgələrdə qanunların pozulması təbii bir haldır. Ona görə Ali Sovet çağırılmalıdır.

Dedim, axı siz Ali Sovetin deputatı deyilsiniz, Ali Sovetin deputatları bunu çağırılmalıdır, Ali Sovetin deputatları da əgər

bunu təklif edirsə, Ali Sovet çağırılar, burada bir problem yoxdur, siz bununla nəyi bağlayırsınız, mən başa düşə bilmirəm.

Ancaq məlumdur, onun məqsədləri məlumdur, mən güman edirəm, siz də bunu anlayırsınız.

İkincisi, Nazirlər Kabinetinin də, Baş Nazirin də səlahiyyətləri çatmır, ona səlahiyyətlər vermək lazımdır. Referendum ki, siz təyin eləmişiniz, bu referendum olmayacaq, mən bunu pozacağam – mən onun sözlərini deyirəm – bizə belə referendum lazım deyil. Bəs nə lazımdır? Referendumda bir sual qoyulmalıdır, Prezident üsul-idarəsi lazımdır, yoxsa yox və camaat da deməlidir ki, yox. Beləliklə, Prezident üsul-idarəsi tamamilə pozulmalıdır, bütün səlahiyyətlər Nazirlər Kabinetinə verilməlidir, referendum da olmamalıdır. Belə iki Prezident var, bundan sonra Prezident lazım deyil.

Mən dedim ki, iki Prezident lazım deyil, iki Prezident yoxdur, bir Prezident var, o da Əbülfəz Elçibəydir və demokratik ölkələrin təcrübəsi üzrə, demokratik prinsiplər əsasında biz Məclisdə bir neçə dəfə bu məsələni müzakirə etdik. Konstitusiyanın müvafiq maddəsini, 121-7-ci maddəsini tətbiq edib, Əbülfəz Elçibəyi artıq öz vəzifəsini yerinə yetirmədiyinə görə işdən kənar edə bilərdik. Amma çox məsləhətləşdik, həm hüquqçularla, həm siyasətçilərlə, həm də xarici ölkələrin demokratik idarələri ilə məsləhətləşdik. Ümumi fikir belə oldu ki, bir halda ki, Prezidenti xalq seçib, xalq da öz fikrini deməlidir. Ona görə Prezidentə etimad məsələsi referendumda qoyulmalıdır. Biz də referendum təyin etmişik, bu da Milli Məclisin qərarı ilə olub. Buna, demək olar ki, etiraz edən olmayıb, ya da bir-iki nəfər olub, amma ümumi qərar əksəriyyət tərəfindən qəbul olunub. İndi Əlikram Hüseynov Ali Sovetin deputatı olmadığı halda ultimatum verir ki, referendum pozulmalıdır, referendumun istiqaməti dəyişilmə-

lidir, filan. Əgər bunlar olmasa demək «Talış-Muğan respublikası»... belə bir şey deyəndə ki, bu barədə söhbət ola bilməz, hətta o məni hədələməyə də keçdi. Mən deyəndə ki, axı sizin səlahiyyətiniz nədir, siz səlahiyyətsiz bir adamsınız, nə üçün qanunu pozursunuz?

O dedi ki, mənim səlahiyyətim avtomatdır, yəni ki, Heydər Əliyevi avtomatla məcbur eləmək olar, yaxud da ki, öldürmək olar, yaxud filan. Mən ona da dedim, sizə də deyirəm, Heydər Əliyevin bir ömrü var, onun da çoxu gedib, azı qalıb, nə vaxt kəsiləcək o vaxt da kəsiləcək. Mən demişəm və bir də deyirəm, ömrümün bundan sonra qalan hissəsini xalqıma bağışlamışam. Xalqım da bundan nə qədər istifadə edəcək, o qədər də istifadə edəcək. Ola bilər 5 gün olsun, ola bilər bir ay olsun, ola bilər ondan çox olsun, ondan da artıq olsun. Ona görə Əlikram kimi adamların məni hədələməyinə, bir onun yox, ümumiyyətlə, məni hədələyən adamların hamısına deyirəm, heç birisi güman etməsin ki, bu hədələr məni bir şeydən çəkindirə bilər, xalqın yolunda mən özümü qurban verməyə hazıram, bu harada baş verəcək, mənim üçün fərqi yoxdur. Ancaq bu cür tərbiyəsizlik, bu cür ədəbsizlik şübhəsiz ki, məni narahat edir. Ona görə də bunların hamısını sizə çatdırıram.

Beləliklə, söhbətimiz tutmadı. Ancaq bu söhbətdə bir çox iddialar irəli sürərək, bir çox ittihamlar edərək dedi ki, siz burada hüquqsuzsunuz. Milli Məclisdə neçə adam var o bölgədən? Dedim hansı bölgəni deyirsiniz? Biləsuvarın bu tərəfi o, bölgə hesab edir. Bu bölgədən 41 deputat var, niyə bu deputatları çağırırmırsınız? Milli Məclisdə bu bölgədən cəmi 8 deputat var, onlar bu bölgəni təmin eləyə bilməz. Siz o deputatları çağırın.

Dedim ki, bilirsiniz, baxmayaraq ki, sizin heç bir iddia eləməyə hüququnuz yoxdur və heç bir səlahiyyətiniz yoxdur, amma bir

haldə ki, siz müəyyən bir prosesləri aparırsınız, mən sizin verdiyiniz bütün təklifləri müzakirə etməyə hazıram və verdiyiniz təkliflərin hamısına da lazımi səviyyədə baxmağa hazıram, o cümlədən Ali Soveti siz təklif edirsiniz, mən bunu qəbul eləyə bilmərəm, ancaq əgər Ali Sovetin deputatları təklif eləyirlərsə, mən Ali Sovetin Sədri kimi, istənilən vaxt Ali Sovetin sessiyasını çağırə bilərəm və heç kəs də bununla məni qorxutmasın və heç kəs də güman eləməsin ki, mən qorxuram ki, Ali Sovetin sessiyası çağırılənda, Əlikram Moskvadan Mütəllibovu gətirib burada Prezident qoyacaq. Heç kəs də məni qorxutmasın.

Yəni deyirəm bu problem yoxdur, ancaq bu, Əlikram Hümətovun da səlahiyyəti deyil, bu, Ali Sovetin deputatlarının səlahiyyətidir və Ali Sovetin rəhbərliyinin səlahiyyətidir. Ona görə də dedim, başqa təklifiniz nədir, Nazirlər Kabinetinin səlahiyyəti, dedim, bunun sizə dəxli yoxdur, bu məsələni biz həll edirik və hansı səlahiyyət harada olmalıdır, bu bizim işimizdir, yəni Ali Sovetin işidir, Nazirlər Kabinetinin işidir və hər bir adamın buna müdaxilə etməyə ixtiyarı yoxdur. Lazım olarsa, buna Milli Məclisdə baxılacaq, lazım olarsa bu, geniş xəlf müzakirəsinə verilə bilər, amma bir adamın iddiası ilə, bir adamın tələbi ilə, bir adamın ultimatumu ilə biz bu işə baxa bilmərik. O ki qaldı siz deyirsiniz 41 deputat, mən bilmirəm nə qədər deputat var o bölgədə, amma mən dərhal, bu söhbətimiz qurtaran kimi, saat təxminən 12 idi, göstəriş verdim ki, tez eləyin bu deputatların siyahısını çıxarın və sabah bu deputatları dəvət eləyək, Əlikram bunu tələb eləyir. Ona görə də mən bəlkə də sizin vaxtınızı çox aldım, ancaq hər şeyi təfəsilatı ilə sizə çatdırmaq istəyirəm. Ancaq bu tələblə, bu tələbə riayət eləyərk, bu bölgədən seçilmiş, o rayonlardan seçilmiş Azərbaycan Respublikasının xəlf deputatları ilə bu gün görüşməyi lazım

bildim. Həm Ali Sovetin rəhbərliyi, həm Nazirlər Kabinetinin rəhbərliyi, həm də Prezident Aparatının rəhbərliyi bu görüşdə iştirak edir və həmin görüşü hazırlayarkən bəzi adamlar təklif verdi ki, bu deputatlar olmasın, ancaq Bakıda yaşayan, bu zonadan bizim çox mötəbər adamlarımız var – həm alimlər, elm xadimləri, həm də bizim dövlət orqanlarında yüksək vəzifələrdə işləyənlər, nazirlər, başqa şəxslər – ona görə də mən belə hesab etdim ki, geniş müzakirə, fikir mübadiləsi aparmaq üçün bu adamlardan da kim istəyirsə, buraya dəvət etmək lazımdır. Mən sizə bu məlumatları verərək, bu məsələni sizin müzakirənizə verirəm, birinci növbədə deputatların müzakirəsinə verirəm, sizə müraciət edirəm ki, öz münasibətlərinizi bildirəsiniz. Açıq-aydın.

Burada televiziya kameraları var, narahat olmayın, onlar qoyulub ki, burada danışılan şeylərin hamısı əks olunsun, ancaq onların heç birisi verilməyəcək. Bunun da səbəblərindən biri ondan ibarətdir ki, avqust ayının 6-da mənim iş otağımdan Baş Nazir Surət Hüseynov Əlikram Hübətovla danışdı. Sonra bizə məlum oldu ki, o danışan vaxt orada həmin o təsis qurultayı keçirilirmiş. Axşam bizə məlum oldu ki, Surət Hüseynov mənim yanımdan danışdı və o danışığın hər kəlməsi mənə məlumdur – bizə məlum oldu ki, Əlikram bu danışığından sonra gedib orada məlumat verib ki, mən indicə Ali Sovetin Sədri Heydər Əliyevlə danışdım, Baş Nazir Surət Hüseynovla danışdım, onlar da bizim bu tədbiri bəyənlirlər və deyirlər ki, biz etiraz etmirik, bu tədbiri keçirin.

Mən dünən bu sözləri Əlikram Hübətova dedim. O mənə qayıtdı ki, mən belə deməmişəm, mən sadəcə olaraq demişəm ki, Heydər Əliyev də, Surət Hüseynov da demokratiya tərəfdarıdır, ona görə də bir halda ki, onlar demokratiya tərəfdarı

dır, biz demokratik şəkildə bir şey keçiririksə, onlar buna etiraz eləməzlər.

İndi hansı düzdür, hansı əyridir, mən bilmirəm, bizə gələn məlumatlar belə idi, ancaq ona sual verəndə belə dedi. Ona görə mən hesab etdim ki, bu gün kimin nə sözü var qoy hamısı lentə yazılsın ki, sonra daha heç kəs heç nəyi dəyişdirə bilməsin, inkar eləyə bilməsin.

Ancaq bir cəhətə sizin nəzər-diqqətinizi cəlb etmək istəyirəm, o da ondan ibarətdir ki, bu müddətdə ki, həmin proseslər gedir, bir az da qızıdır, bizə çox məktublar gəlib, müraciətlər olub, dəfələrlə mənə iradlar tutulub ayrı-ayrı istiqamətlərdən, ayrı-ayrı mənbələrdən ki, nə üçün Azərbaycanın dövlət orqanları Ali Sovet, şəxsən Heydər Əliyev bu məsələlərə öz münasibətini bildirmir. Bir çoxları deyirlər ki, bu qanunsuzluqları biz görürük, bunlara müəyyən qədər dözüürük, ona görə ki, bunlar Azərbaycanın rəhbərliyi tərəfindən, o cümlədən Ali Sovetin Sədri Heydər Əliyev tərəfindən ya bəyənilir, ya da bunlara etiraz yoxdur, ona görə də biz öz sözüümüzü deyə bilmirik, bilmirik burada silahlı qüvvə olmalıdır, yoxsa olmamalıdır? Kimsə silah gücü ilə adam tutmalıdır, yoxsa tutmamalıdır? Biz bunları bilmirik. Yəni bizi ittiham edirlər, o cümlədən şəxsən mənə ki, nə üçün siz susursunuz, nə üçün siz öz mövqenizi bildirmirsiniz? Mən artıq sizə izah etdim hansı səbəblərə görə biz indiyə qədər bu məsələyə müdaxilə etməmişik və bu məsələ barədə heç bir yerdə heç bir müzakirə açmamışıq.

Hətta siz bilirsiniz, iyul ayının 15-də Milli Məclisin gündəliyi tərtib olunanda, Ali Sovetin sabiq Sədri İsa Qəmbərov təklif elədi ki, «Talış-Muğan Respublikası» haqqında məsələni də gündəliyə salaq. Mən bu məsələni gündəliyə salmadım və dedim ki, İsa Qəmbərov, əgər bu məsələ indiyə qədər müzakirə olunmayıbsa,

indiyə qədər bu məsələ baş verib və indiyə qədər Ali Sovet buna laqeyd qalıbsa, İsa Qəmbərov özü günahkardır, indi isə İsa Qəmbərov vəzifədən istefa verəndən sonra, bu gün biz mühüm məsələləri müzakirə etdiyimiz bir vaxtda bu məsələləri ortalığa atıb gündəliyə salmaq təklifi verəndə ara qarışdırmaq istəyir. Ona görə də mən qoymadım bu, gündəliyə düşsün, hesab etdim ki, düz də etdim. Çünki bu, ara qarışdırmaq məqsədi daşıyır.

Bir də qayıdıram, bu səbəblərə görə indiyə qədər fikrimizi açıq deməmişik ki, bu məsələ öz-özünə həll olunsun, çünki biz hesab etmirdik ki, bu elə böyük bir problemdir ki, biz buna müdaxilə etməliyik. Ancaq bunlar həll olunmadığına görə və Əlikram Hüseynovla söhbətimiz nəticəsiz qaldığına görə və Əlikram Hüseynov təklif etdiyinə görə ki, nə üçün bu deputatlar, burada seçilən deputatların hamısı ilə biz hesablaşmırıq, ona görə də mən bu görüşü lazımlı hesab etdim və ona görə də bu görüşdə biz bu gün varıq.

Mən sözlərimi dedim. Təsvir etdim, təfəsilatı ilə dedim, istərdim ki, birinci növbədə, deputatlar və onlarla yanaşı iştirak edən, bu bölgə ilə əlaqədar olan şəxslər öz fikirlərini desinlər, kimin nə sözü var, buyursun. Mən birinci növbədə, deputatlara müraciət edirəm.

...Mən Əhməd¹ müəllimin çıxışı ilə əlaqədar bir neçə söz demək istəyirəm. Şübhəsiz ki, son illərdə Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatında böyük səhvlərə yol verilib. Əgər Azərbaycan xalqı özündə qüdrət və imkan taparsa, əgər Azərbaycan xalqı bizə imkan verərsə, mən sizə, bütün azərbaycanlılara söz verirəm ki, bu səhvlərin hamısını aradan qaldıracağıq, amma bizə imkan vermək lazımdır.

---

¹ N. Tusi adına Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin dosenti Əhməd Əhmədov

Münasibət barədə. Bilirsiniz, respublikanın yüksək vəzifələrinə heç bir təcrübəsi, heç bir biliyi, heç bir mənəvi haqqı olmayan adamlar gəldiyi halda, dərəbəylik, özbaşınalıq, şübhəsiz ki, təbii bir hala çevrilmişdir. Məsələn, bir nazir Daxili İşlər naziri kimi istəyir tutur, kimi istəyir döyür, kimi istəyir asır-kəsir. Əlbəttə, çox pis, sirayətedici xəstəlik əmələ gəlir. Bu xəstəlik başlayır dövlət orqanlarının bəzi nümayəndələri tərəfindən və dövlət orqanları tərəfindən buraxılan səhvlər nəticəsində.

Ancaq gəlin tarixə nəzər salaq, mən də azərbaycanlıyam, Azərbaycanda yaşamışam, həyatımın əksər hissəsi Azərbaycanda keçib. Siz bilirsiniz ki, 14 ilə yaxın Azərbaycana rəhbərlik eləmişəm. Azərbaycanda rəhbər işlədiyim dövrdə Azərbaycanın ən hörmətli bölgəsi Lənkəran zonası idi. Lənkəran zonasının adı Amerikadan gəlirdi, İngiltərədən gəlirdi, Fransadan gəlirdi. Lənkəran zonasının – mən zona deyəndə bütün o rayonları deyirəm – oranın folkloru, onun mədəniyyəti, oranın ayrı-ayrı mədəniyyət nümunələri dünyanın böyük-böyük ölkələrində nümayiş etdirilirdi.

O dövrdə biz Lənkəran teatrı yaratdıq. Bu təsadüfi deyildi. Lənkəran teatrı tək Lənkəran şəhərinin, yaxud rayonunun yox, o bölgənin əhalisinin mənəvi yüksəlməsində, mədəni tərbiyəsində, mədəniyyətinin qalxmasında çox böyük rol oynayır. Teatrın nə qədər böyük əhəmiyyəti var, bunu biz hamımız bilirik, hamımız bundan bəhrələnmişik. Mən özüm, məsələn, gənc vaxtlarımda ən gözəl mənəvi qidanı teatrdan almışam.

Lənkəranda nə qədər tikintilər getdi, bir Lənkəranda mı, As taradamı, Masallıdamı, Lerik, Yardımlı rayonları xatirinizdədir ki, ağır vəziyyətdə idi. Lerik, Yardımlı rayonlarında üzümçülük tətbiq etdik. Yadınızdadırmı, adamlar ondan nə qədər mənfəət götürdülər. Mənim yadımdadır. O vaxtlar təklif olunanda ki,

Lerikdə, Yardımlıda üzümçülük tətbiq olunsun, çox adam deyirdi orada üzüm bitməz, yetişməz. Ancaq bizim alimlərin bir çoxu, o cümlədən mənim böyük qardaşım Həsən Əliyev mənim yanıma gəldi, o rayonlarda mən olmuşam dedi. Onun torpağını, iqlimini öyrənmişik, o rayonlarda maldarlıq yaxşı inkişaf etmir, buğda əkilir, məhsul alınmır, bağçılıq o qədər bəhrə vermir. Üzüm salın.

Belə də oldu. İndi burada çıxış eləyən nətiq dedi ki, orada 5000 ton üzüm olmuşdu, amma orada 5000 tondan da artıq üzüm olmuşdu. Mən 82-ci ildə Azərbaycandan gedəndə, ondan sonra 83–84-cü illərdə Lerik rayonunda, səhv etmərsə, 20 min tona qədər üzüm istehsal olunurdu. 17 min ton, bağışlayın. Kiçik bir rayon üçün 17 min ton üzüm bilirsiniz nədir? Bunlar hamısı diqqət deyilmi?

Xanbulançay dəryaçası tikilib. O tikinti bütün bölgənin iqtisadiyyatının, xüsusən kənd təsərrüfatının inkişafına nə qədər təsir elədi. Masallıda Viləşçay dəryaçası. Axı bu dəryaçaların tikilməsi üçün dövlətdən, sovetlər ölkəsindən nə qədər vəsait alındı, nə qədər adamlar bu bölgədə işlədi, hamısı bu bölgədən ötrü idi. Çay fabrikləri tikildi, Lənkəranda ilk dəfə aeroport tikdik, Lənkərana təyyarələr uçdu. Moskvadan, Rusiyanın başqa yerlərindən gələn qonaqlar Lənkərana təyyarə ilə gedib-gəlirdilər.

Çox şeylər saya bilərəm, Lənkəranda böyük bir konserv kombinatı, başqa obyektlər tikildi, bunların hamısı həmin bölgəyə olan diqqətdir, bu da təbiidir, heç kim heç kimə minnət qoymur, çünki Azərbaycanın hər yerinə, hər bölgəsinə diqqət verilməlidir. Ancaq gələn etiraf edək ki, o dövrdə bu zonaya olan diqqət başqalarından qat-qat yüksək olub. Axı bunu da unutmaz lazım deyil.

Ancaq sonrakı dövrdə, xüsusən son illərdə təəssüf ki, belə olmayıb. Mən söhbət edirdim ordan gələn nümayəndələrlə, mənə deyirlər ki, Heydər Əliyev, axırınıcı dəfə respublikanın başçısı kimi, Siz orada olmusunuz. Sizdən sonra bir respublika başçısının ayağı ora dəyməyib. Əlbəttə ki, bu təəccüblüdür. Mən orada son dəfə 82-ci ildə olmuşam. 82-ci ilin sonunda mən, bilirsiniz ki, Azərbaycandan getmişəm, indi gəlmişəm. Ancaq bu müddətdə bir nəfər respublikanın birinci şəxsi ora getməyib, bu təəccüblüdür. Ona görə məsləhət bildik ki, Baş Nazir Surət Hüseynov getsin ora. Yəni demək istəyirəm ki, ora diqqət də çox olub, ancaq son vaxtlar səhvlər də buraxılıb. Ümumi səhvlər, ola bilər bu bölgə barəsində də səhvlər olub, ancaq bu səhvlərin heç birisi belə bir prosesin meydana çıxmasına və belə bir əcaib halın mövcud olmasına əsas vermir. Mən xahiş edirəm, bunu nəzərə alasınız.

Burada Əhməd müəllim də dedi, bizim başqa nətiqlər də dedilər ki, bunlar hamısı Azərbaycanı dağıtmaq, parçalamaqdır. Onsuz da Azərbaycan son 5 ildə faciə içində yaşayır. Torpaqlarımızın 17 faizi erməni işğalçıları tərəfindən işğal olunub, indi də gəlin bu tərəfdən onu parçalayaq, gəlin onu dağıdaq. Bu dövlət dağılır, respublika dağılır, mən dəfələrlə demişəm.

Bu mənim bir vətəndaş kimi fikrimdir, amma eyni zamanda, mən indi Azərbaycanın dövlət başçısıyam, Ali Sovetin Sədriyəm, Ali Sovetin Sədri kimi deyirəm: Azərbaycanda bütün vətəndaşlar eyni hüquqa malik olmalıdır. Siz əgər televiziya ilə izlədinizsə, gördünüz, Moskvanın meri ilə görüşdə də, mətbuat konfransında da o sualı mənə verdilər, mən dedim: «Milliyyətdən, dilindən, irqindən və sairədən asılı olmaya-raq hamı eyni hüquqa, hamı bərabər hüquqa malik olmalıdır».

Dünən mənə sual verdilər, ruslar haqqında – 500 minə qədər rus var, ruslar sıxılıb indi, nə üçün? Axı onlar əsrlərlə burada yaşayan adamlardır, onlar Azərbaycanın vətəndaşlarıdır. Rus üçün, burada yaşayan, burada doğulmuş, dedəsi, babası burada doğulmuş, qəbri burada olan rus üçün bura vətəndir axı. Nə üçün indi hesab eləyək ki, bura kimin üçünsə vətəndir, kimin üçünsə vətən deyil?! Azərbaycan bir respublika kimi, indi bir müstəqil dövlət kimi, öz ərazisində yaşayan hər bir şəxs üçün vətəndir. Hər bir şəxs bərabərhüquqlu vətəndaşdır. Burada şübhə olmasın və bu barədə olan əyintiləri, bu barədə olan qanunsuzluqları, ədalətsizlikləri biz aradan götürəcəyik, ancaq yenə də bir şey qanunsuz olursa, o biri qanunsuz işlə qanunsuzluğu aradan götürmək olmaz. Bir şey ədalətsizliklə olubsa, ədalətsizliklə ədaləti bərpa etmək olmaz. Ədaləti bərpa etmək lazımdır. Qanunsuzluğu aradan qaldırmaq lazımdır. Qanunsuzluğa qanunsuzluqla cavab vermək lazım deyil. Bu, düzgün deyil, burada məntiq yoxdur. Ona görə də mən sadəcə olaraq, Əhməd müəllimin çıxışından sonra bir balaca izahat vermək istədim və bəzi cəhətlərə sizin nəzər-diqqətinizi cəlb etdim, biləsiniz ki, bizim o vaxtımız deyil.

Bir də ola bilməz ki, bir adamın, iki adamın, üç adamın iradəsi ilə nə işə yaransın. İstəyir onun əlində nə qədər silah olursa olsun. Bir də araşdırmalıyıq ki, bu silahlar ayrı-ayrı adamların əlinə nə cür düşür? Biri gedib xəlvət tapança alır, bu indi adi hala çevrilib. Biri xəlvət avtomat alır və bu da adi hala çevrilib. Amma tank, BMP, zirehli maşın, başqa şeylər bu adamın əlinə necə düşüb? Kim bunu eləyib? Kimsə dövlət adamları bunu eləyib.

Gəlin bu gün səmimi olaq, gəlin bu gün açıq olaq, heç kəs heç kəsdən çəkinməsin, kimin nə sözü var desin, kimin ürəyində nə

var desin, hamısını çıxaraq, ataq ortaya, danışaq. Azərbaycanlı kimi hamımız bu məsələni bərabər həll edək. Biz hamımız azərbaycanlıyıq, hamımızın dilimiz var, hamımız da bu azərbaycanlılığı anadangəlmə qəbul etmişik, indi ayrı-seçkilik salmağa nə əsas var? Kimsə bunu eləyib, hansısa bunu eləyib. Bir qrup adamlar, məclis üzvləri də buna səs veriblər. Amma bunlar hamısı düzələcək, haqq-ədalət yerini alacaq, bunu indi biz eləyə bilməsək, bizdən sonra edəcəklər, ədalətsizlik uzun ömür sürə bilməz. Ədalət həmişə ədalətsizliyə qalib gəlir.

YEKUN SÖZÜ

Beləliklə, müzakirədə 26 nəfər çıxış etdi. Və demək olar ki, hamı eyni fikirdədir. Nətiqlər düzgün qiymət verirlər bu hadisələrə. Qeyd edim ki, müşavirəni başlayarkən mən bu proseslərin gedişi haqqında və qarşımıza çıxan məsələlərə baxışımız haqqında geniş məlumat verdim. Ancaq qiymət verməkdən çəkindim və istədim ki, bura dəvət olunmuş şəxslərin və xüsusən Əlikram Hüseynovun dünənki tələbi əsasında çağırılmış deputatların fikirlərini öyrənim. Deputatlar öz sözlərini desinlər. Bu bölgədən, yəni 7 rayondan deputat seçilənlərin əksəriyyəti buradadır və onların da çox hissəsi çıxış etdi. Mən qəsdən Məclis üzvlərinə söz vermədim. Deyəsən 2 nəfərdən savayı. Çünki onların Məclisdə həmişə çıxış etməyə imkanları var. Ancaq mən yenə deyirəm. Dünən Əlikram Hüseynov bir söz işlətdi ki, Məclisdə olan adamlar heç nədir. Siz deputatlarla danışın. İndi budur, biz də deputatlarla danışırıq. Özü də, tək deputatlarla yox, o bölgənin burada, bu salonda olan nümayəndələri ilə, ziyalılarla, alimlərlə, müəllimlərlə, həkimlərlə də danışırıq. Burada 150–170 nəfərə qədər adam var. Və mən burada başqa bir fikir duymadım, başqa

bir fikir meydana çıxmadı. Ona görə də hesab edirəm ki, Hüm-bətov Əlikramın bu təklifi yerinə yetirildi, bu tələbi yerinə yetirildi. Biz fikir mübadiləsi apardıq. Özümüz üçün hər şeyi aydınlaşdırdıq. Çıxış edənlərin əksəriyyəti bizə irad tutdular ki, indiyə qədər biz bu məsələyə öz münasibətimizi bildirməmişik. Camaat, əhali, xüsusən o bölgədən olan əhali çaşbaş qalıbdır. Bəzi hallarda fikirləşiblər ki, bəlkə Azərbaycanın rəhbərliyi də belə bir quruma tərəfdardır. Tamamilə ədalətli olaraq bizə irad tutdular ki, mətbuatda bu barədə heç bir şey deyilməyibdir. Bunlar əsaslı iradlardır. Ancaq səbəbini mən aydınlaşdırmışdım və bir də qeyd etmək istəyirəm. Biz sadəcə olaraq istəmirdik ki, bu məsələ geniş yayılsın. Güman edirdik ki, bu məsələni birinci növbədə, onu başlayanlar özləri həll edəcəklər, özləri bu işdən əl çəkəcəklər. İkinci növbədə, bu bölgədən olan deputatlar, nüfuzlu adamlar, ziyalılar, hörmətli adamlar məsələni yoluna qoyacaqlar. Üçüncü də mən sizə dedim ki, bizim Baş Nazir Surət Hüseynovla danışqlarımız olmuşdu və Baş Nazir də ümidvar etmişdi ki, bu məsələ yoluna qoyulacaq. Baş Nazirin, nazirlərin avqust ayının 2–3-də həmin bölgəyə səfərindən sonra biz güman edirdik ki, bu məsələlərə son qoyulacaq. Bu səbəbdən də biz indiyə qədər məsələnin üstünü açmamışıq, yəni ona öz münasibətimizi bildirməmişik, mətbuatda, televiziya da bu məsələnin işıqlandırılmasına yol verməmişik. Ancaq indi məsələlərin hamısı açıldı və aydın oldu. Hamı danışandan sonra mən də öz fikrimi deyə bilərəm. Bəli, Azərbaycanı parçalamaq Azərbaycanın daxilində və xaricində olan düşmənlərin uzun illərdən, bəlkə də əsrlərdən bəri ən bəd niyyəti, istəyi, arzusu olmuşdur. Dağlıq Qarabağda 5 il bundan öncə başlanan proseslər Azərbaycanı parçalamaq yolunda atılan ilk addım idi. Təəssüf ki, Azərbaycanın rəhbərləri, Azərbaycanın ağıllı adamları, Azərbaycanın

ziyalıları bu proseslər başlayan kimi onların qarşısını almadılar və bu, bir müharibəyə çevrildi. Müharibə getdikcə genişləndi, Azərbaycanı idarə edən adamlar bu müharibəni apara bilmədilər və çox vaxt satqınlıqlara yol verdilər. Və beləliklə də indi Azərbaycan torpaqlarının 17 faizi Ermənistanın silahlı qüvvələri tərəfindən işğal olunub. Bu, Azərbaycanın parçalanması prosesinin bir cinahıdır. O biri cinahı həmin bu gördüyümüz məsələdir. Başqa cəhətlər burada bəzi nətiqlərin söylədikləri fikirlə bağlıdır. Ona görə də bu məsələyə belə sadə yanaşmaq olmaz ki, guya Əlikram Hüseynov bir sərsəm adamdır, yaxud da anlaşılmaz adamdır, bunu özbaşına eləyir. Xeyr. Bu, böyük bir planın Azərbaycanı dağıtmaq, Azərbaycanı məhv etmək, Azərbaycan xalqını yox etmək planının tərkib hissəsidir. Təəssüf olsun ki, keçmiş dövrlərdə olduğu kimi, əsrlərboyu olduğu kimi, indi də Azərbaycanın öz içində xəyanətkarlar az deyil. Bu xəyanətkarlar Əlikram kimi adamları ortaya salır və Azərbaycanı parçalamaq istəyirlər. Öz şəxsi məqsəblərinə çatmaq üçün, öz şəxsi məqsədlərinə nail olmaq üçün, vəzifə tutmaq üçün, hakimiyyətə gəlmək üçün. Bəli, Lənkərana tez-tez gedib gələn adamların, yaxud Lənkərana heç əlaqəsi olmayan, lakin iki gündən bir Lənkərana baş çəkən adamların məqsədi budur. İstəyirlər ki, bu faktordan istifadə eləyib vəzifə tutsunlar. Bir faktor alınmadı, ikincisindən istifadə etsinlər, o da alınmadı, üçüncüsündən istifadə etsinlər. İki gün bundan öncə Moskvadan bura gəlmiş böyük bir hərbi generala görüşdüm. Rusiyanın Ali Sovetinin üzvüdür, general-polkovnikdir, keçmişdə Müdafiə nazirinin müavini olub, desant qoşunlarının rəhbəri olub. Deyir mən yaxşı tanıyıram Azərbaycanı da, Ermənistanı da. Deyir ki, vaxtı ilə öz torpaqlarınızı qorudunuz. Mən deyirəm – görürsünüz də, biz necə məğlub olduq. Deyir – məğlub olmadınız, sizin torpaqlarınızı öz

adamlarınız satdılar. Xəyanət etdilər. Həmin xəyanət bu gün də davam eləyir. Orda da davam eləyir, başqa yerdə də davam eləyir. Və bu xəyanəti eləyən adamlar o qədər alçaq, o qədər ləyaqətsiz adamlardır ki, öz şəxsi mənafeləri üçün, öz şəxsi məqsədləri üçün bu xalqı ağır vəziyyətə gətirib çıxardılar. Mənim fikrim budur. Kim başqa fikirdədirsə, öz işidir. Mən ötən müddətdə çox cəhdlər etdim. Burada bəzi nətiqlər deyirlər ki, danışmaq aparmaq lazımdır, filan eləmək lazımdır. Bəli, mən də belə fikirdəyəm. Və mən indiyədək bu yolla getmişəm. İyun ayının 15-dən mən Ali Sovetin Sədriyəm. Artıq avqustun 13-dən keçdi 14-nə. Bu günlərdə iki ay tamam olur. Mən bu müddətdə məsələyə səbirlə, təmkinlə, hörmətlə yanaşmışam və bütün qüvvələrə etibar eləmişəm, ətrafımda olan, respublikanın rəhbərliyində olan, Ali Məclisin tərkibində olan adamlara etibar eləmişəm, ümid bəsləmişəm ki, bu məsələni həll edəcəyik. Sülh yolu ilə, danışmaq yolu ilə, başqa dinc vasitələrlə. Burada çıxış edənlərin bəziləri dedi ki, niyə Heydər Əliyev onunla danışib, niyə qəbul eləyib, niyə görüşüb? Mən razı deyiləm bu fikirlə. Danışmaq da lazım idi. Bəli, bir dəfə də danışmışdıq, dünən ikinci dəfə də danışdıq. Çünki bu imkanlardan istifadə etmək lazımdır.

Ancaq bu imkanlardan istifadə etdikdən sonra mən dünən gecə bu fikrə gəldim ki, artıq bu məsələni açmaq lazımdır, danışmaq lazımdır. Yəni istəyirəm biləsiniz ki, şəxsən Ali Sovetin Sədri kimi, bir vətəndaş kimi, mənim vicdanım təmizdir. Mən bütün imkanlardan istifadə eləmişəm. Bütün ətrafımda olan adamların imkanını bu məsələyə cəlb etməyə çalışmışam. Və hamını sövq etmişəm ki, bu məsələni əlbir həll etsinlər. Ancaq bunlar heç bir nəticə verməyib.

Biz bundan sonra da şübhəsiz ki, lazımi tədbirlər görməliyik. Ancaq bir şey aydındır: Əlikram Hüseynovun hərəkətləri Azər-

baycanın Konstitusiyasını, qanunlarını pozan hərəkətlərdir. Əlikram Hübətovun ixtiyarında olan silahlı dəstələr qeyri-qanuni silahlı dəstələrdir. O silahlı dəstələri Əlikram Hübətova verən adamlar Azərbaycan xalqına xəyanət ediblər. Ona görə də belə bir gərgin vəziyyət yaranıb. Bunların hamısına son qoyulmalıdır. Bunlara siyasi qiymət verilməlidir. Bunların yolları şübhəsiz ki, cürbəcür ola bilər. Ancaq fikir başqa cür ola bilməz. Mənim fikrim belədir. Bu hərəkətlər qanuna zidd hərəkətlərdir. Hər hansı bir adamın qanunsuz tutulması üstündə cəza verilir. Amma görün burada nələr danışdılar. Görün nə qədər adamı, vəzifəli adamları qanunsuz tutublar, aparıblar, dustaq saxlayıblar, gizlədiblər. Bu nə dəhşətli şeydir?! Biz buna necə laqeyd qala bilərik? Yaxud necə deyə bilərik ki, burada təəccüblü heç nə yoxdur. Necə ola bilər bu?

Mənim fikrim belədir. Qiymətim də budur. Burada dedilər, mən yenə də qeyd edirəm: bəli, həmin zonada, həmin bölgədə sosial-iqtisadi problemlər var. Ancaq gəlin fikirləşək: Azərbaycanın hansı zonasında sosial-iqtisadi problemlər yoxdur? Dedilər Lənkəranda işsizlər var. Azərbaycanın hansı zonasında işsizlər yoxdur?

Burada çıxış edənlər qeyd etdilər ki, 600 minə qədər qaçqın var. Evi yox, əşyi yox, çöllərdə yaşayır. Biz getdik Qarabağa. Ağcabədidə olduq. Bərdədə olduq. İnsanlar çöllərə tökülüb. İndi hələ ki, hava istidir, yaşamaq olur. Ağac altında, çadır altında yaşayırlar. İlan vurur onları. Bəs onlar insan deyildirlərmi? Onlara sosial-iqtisadi təminat lazım deyilmi? Belə çıxır ki, onlar da respublika yaratmalıdırlarmı? Onlar da silahlı dəstələr qurub cürbəcür cinayət etməlidirlərmi? Demək istəyirəm ki, Lənkəran rayonunun, Lənkəran zonasının, bu cənub zonasının sosial-iqtisadi problemləri tamamilə şəksizdir. Bu məsələ ilə biz məş-

ğul olmuşuq. Nazirlər Kabineti müvafiq qərarlar qəbul edib və edəcəkdir. Məsələlər həll olunacaqdır. Ancaq bu da həqiqətdir ki, Lənkəranın və bu zonanın bugünkü sosial-iqtisadi vəziyyəti başqa zonaların vəziyyətindən üstündür. Bunu da tamamilə açıq demək lazımdır.

Orada hansı işlərin görüldüyünü burada dedilər. Bəli, qaz da çəkilib. Yaxşı yadıma saldılar. 1970–72-ci illərdə İrandan Sovet İttifaqına qaz kəməri çəkildi, Astaradan, Lənkəranda keçən qaz kəməri. Mən o qaz kəmərinin çəkilməsində və açılışında iştirak etmişəm. Sovetlər İttifaqının Ali Sovetinin Sədri Podqornı, İran şahı Məhəmməd Rza Pəhləvi və mən bu mərasimin iştirakçısı olmuşuq. Sonralar fikirləşdim ki, qaz kəməri İrandan gəlir Azərbaycana, buradan da Rusiyaya. O vaxt həmin qaz kəməri ilə 3 milyard kubmetr qaz gəlirdi, indi az gəlir. O vaxt Lənkəran bölgəsində qaz yox idi. Bəli, o dövrdə, məhz o dövrdə, məhz Azərbaycan rəhbərliyinin qayğısı nəticəsində bu bölgəyə qaz çəkildi. Ancaq indi deyirlər ki, ora qaz heç kifayət etmir. Mən bunu bu yaxın günlərdə bilmişəm. İranın səfiri Əli Əsgər Nəhavəndian ilə danışarkən o dedi ki, İrandan biz qazı az alırıq, aldığımızın pulu da verilməyib. İndiyə qədər biz borcluyuq İrana. Mən xahiş etdim ki, siz qazı verin, görək sonra haqqını ödəmək üçün pulu haradan tapırıq. Birinci növbədə düşündüm ki, qazı oradan artırınsınlar, biz də Lənkəran bölgəsinə qazı artırırıq. Mən bu işlə məşğulam. Mən bunu düşünürəm. Ancaq bilin ki, Azərbaycanın başqa bir bölgəsi, Naxçıvan il yarımıdır qazsızdır. 5 ay elektrik enerjisi olmadı, yollar kəsildi, adamlar soyuqdan dondu orda, uşaqlar öldü, ağacların 70 faizi kəsildi. Camaat adicə kerosin tapa bilmirdi ki, lampasını yandırсын. O şəraitdə yaşayırdılar, indi də yaşayırlar. Mən özüm o şəraitdə yaşamışam. Ancaq orda, Naxçıvanda böyük bir diviziya

var idi. Rusiyanın diviziyası. Lənkərandakı diviziyadan da böyük idi. Mən şəxsən o diviziyanın silahlarının hamısını təhvil aldım, özünü də oradan çıxartdım. Ancaq mən bir dənə də silah götürmədim. Bir dənə tapança götürmədim. Və o hərbi hissənin sahibi olmadım. Çağırdım Müdafiə nazirini, dedim, gəlin təhvil alın. Diviziyanın düşərgəsi indi bizim Müdafiə Nazirliyinin hərbi hissəsidir. Bəs nə təhər ola bilər ki, birisi hardasa hansısa hissəni alıb və əmlakını, sursatını mənimsəyib? Bu nə məsələdir? Sözü ona gətirirəm ki, Naxçıvan Muxtar Respublikasında da sosial problemlər var, 70 minə qədər işsiz var. Bir zavod işləmir. Bir fabriki işləmir. Heç bir tikinti getmir. Niyə? Çünki dəmir yolu bağlıdır, avtomobil yolu bağlıdır, təyyarə ilə nə daş gətirmək olar, nə sement, nə taxta, nə də dəmir. Heç bir şey gətirmək mümkün deyil. Sadəcə olaraq, orada insanların yaşamasını təmin etmək haqqında söhbət gedir.

Yenə də deyirəm: Lənkəran bölgəsinin sosial problemləri şübhəsiz ki, mövcuddur və onlar həll olunacaq. Ancaq bunların heç birisi belə qeyri-qanuni hərəkətlərin törədilməsinə, belə proseslərin getməsinə əsas vermir. Mən güman eləyirəm ki, bugünkü söhbətdən sonra biz artıq məsələni açmalıyıq, ictimaiyyət bunu bilməlidir. Mən görüş başlanarkən dedim ki, burada kame-ralar yazır, lakin heç yerə verilməyəcək. Ancaq mən öz dediyim sözlərin ağasıyam. İstəyirəm mənim çıxışlarım verilsin. Əgər etiraz eləmirsinizsə, qoy sizinkilər də verilsin. Çıxış eləyənlərin etirazı yoxdur ki, verilsin? Mən deyirəm, verilsin, qoy camaat bilsin. Düzü, əvvəlcə fikirləşirdim ki, məsləhətləşəcəyik, amma söhbət çox geniş alındı. Heç mən belə gözləməirdim. Ona görə də bir halda ki, mənə burada dedilər camaat rəhbərliyin sözünü gözləyir, qoy verilsin. Burada rəhbərliyin hamısı danışdı. Qoy ca-

maat bilsin. Rəhbərliyin də sözünü bilsin, deputatların da sözünü bilsin.

İkinci tərəfdən, biz güman edirik ki, bugünkü danışığımız, bugünkü müzakirəmiz yəqin Əlikrama və onun ətrafında olan qüvvələrə öz təsirini göstərəcəkdir. Arzu edirik ki, onlar bugünkü bu müşavirədən özləri üçün nəticə çıxarsınlar və qeyri-qanuni hərəkətlərdən əl çəksinlər. Onların niyyətlərinin heç birisi baş tutası deyil. Bunlara biz yol verməyəcəyik. Ancaq yaxşı olar ki, bu prosesi şəxsən özləri dayandırsınlar. Eyni zamanda, mən bu cənub zonasının buraya toplaşan nümayəndələrinə müraciət edirəm. Həm o yerlərdən gələnlərə, həm də Bakıda yaşayanlara. Mən xahiş edirəm, deputat da, Məclis üzvü də, nazir də, idarə rəisi də bu istiqamətdə öz fəaliyyətini göstərsin. Və hamı bilsin ki, başqa yol yoxdur. Bu məsələ həll olunmalıdır. Bu prosese son qoyulmalıdır və beləliklə, Azərbaycanda baş vermiş bu qeyri-qanuni proseslər tamamilə ləğv olunmalıdır. Mən sizdən xahiş edirəm ki, hərə öz sahəsində öz fəaliyyətini göstərsin. Neytral mövqe tutmaq, bitərəf qalmaq, laqeydlik göstərmək, yaxud yaxanı kənara çəkmək indi yaramaz. Və heç kəs də gərək belə mövqedə olmasın. Hərə öz sahəsində çalışmalıdır. Bizə lənkeranlıların müraciəti göndərilib. Onu böyük bir qrup imzalayıb. Mən hesab edirəm ki, bu müraciət də mətbuatda verilməlidir. Bundan sonra sizlərdən kim bu barədə mətbuatda, televiziya da söz deyib bu proseslərin tezliklə dayanmasına kömək etmək istəsə, hamısına imkan verəcəyik. Biz televiziya şirkətinə göstəriş verərik ki, belə çıxışlar hazırlasın, belə söhbətlər apar-sın, müzakirələr keçirsin. Sizdən və başqalarından xahiş edirəm bu çıxışlarda iştirak edəsiniz ki, sözlə, məntiqlə, qarşılıqlı hörmət tərzində bu adamlara bir də çatdıraq ki, qeyri-qanuni hərəkətlərdən əl çəkmək lazımdır. Əgər başqa bir təklif yoxdursa, gəlin

bununla qurtaraq. Ancaq mənim fikrimcə, bir halda ki, bu məsələ açılıbdır, Milli Məclisdə müzakirə olunmalıdır. Buna dövlət tərəfindən münasibət göstərilməlidir. Biz indi söhbəti apardıq, ayrı-ayrı şəxslərin münasibəti bildirildi. Amma buna dövlət orqanları öz münasibətini bildirməlidir. Bu məsələ yaxın günlərdə Milli Məclisdə müzakirə olunmalıdır. Bəli, Daxili İşlər naziri Vaqif Novruzova göstəriş verilir şərait yaratsın ki, bura dəvət olunan şəxslərin hamısı öz evlərinə, yerlərinə gedə bilsinlər, çünki komendant saatıdır. Saat ikini keçib, üçə az qalır. Xahiş eləyirəm, bunu təmin eləyəsiniz. Bir də bu şəxslərin təhlükəsizliyini təmin eləyəsiniz. Sağ olun.

«ENERJİ, EKOLOGİYA, İQTİSADIYYAT» İKİNCİ BEYNƏLXALQ SIMPOZİUMUN İŞTİRAKÇILARINA

Beynəlxalq məclisin iştirakçılarını səmərəli nəticələr əldə ediləcəyinə səmimi ümidlərlə salamlayıram. Onun mürəkkəb dövrümüzdə keçirilməsi, məclisdə bir çox ölkələrdən olan geniş-profilli tədqiqatçı alimlərin iştirakı sübut edir ki, XXI əsrin astanasında bütün dünya birliyi qarşısında duran problemlərin həlli kollektiv və gərgin iş tələb edir. Bunun dərin rəmzi mənası var ki, beynəlxalq simpozium haqlı olaraq dünya elmi və sənayesinin bəşiklərindən biri sayılan Bakı şəhərində toplaşmışdır. Onun bütün iştirakçılarını salamlayaraq, ümidvar olduğumu bir daha bildirmək istəyirəm ki, fundamental elmlər sahəsində Azərbaycanda olan nəzəri və praktiki potensial, Azərbaycan alimlərinin bir çox ölkələrdəki həmkarları ilə geniş yaradıcılıq əlaqələri simpoziumun səmərəli işi üçün bütün lazımi şəraiti yaradacaqdır. Bəşər birliyinin müasir inkişafının bütün istiqamətlərinə dair optimal qərarlar axtarılması, gələcəyə doğru irəliləyişi təmin edəcək qeyri-standart yolların axtarışı buna imkan yaradacaqdır ki, biz ekoloji dövr adlanan yeni dövrün sınaqlarından layiqincə çıxacağıq.

Sizə uğurlar və ümumi tərəqqiyə nail olmağa yönəldilmiş bütün planların həyata keçirilməsini arzulayıram.

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 17 avqust 1993-cü il

APARICI NEFT ŞİRKƏTLƏRİNİN VƏ KORPORASIYALARIN NÜMAYƏNDƏLƏRİ İLƏ GÖRÜŞ

17 avqust 1993-cü il

Hörmətli qonaqlar! Hörmətli neftçilər, alimlər və mətbuat işçiləri!

Hamınızı səmimi-qəlbdən salamlayıram və bu gün başladığınız böyük və çox mühüm əhəmiyyət kəsb edən işinizdə sizə uğurlar arzulayıram. Bugünkü toplantı müstəqil Azərbaycan Respublikasının neft yataqlarının bundan sonra istifadə olunması problemləri ilə əlaqədardır. Bildiyiniz kimi, Azərbaycan qədim neft diyarıdır və Bakıda neft çıxarılmasına hələ ötən əsrdən başlanmışdır. Tarixə nəzər salsaq böyük iftixar hissi ilə qeyd edə bilərik ki, Azərbaycan dünyada ilk dəfə neft hasil edən və dünyanın bir çox ölkələrinə neft məhsulları göndərən bir ölkə olmuşdur. İcazə verin, qısa da olsa, neft sənayesinin inkişaf mərhələləri haqqında bir neçə kəlmə söyləyim.

Azərbaycanda neft çıxarılmasına və emal olunmasına başlanan kimi, Bakı dünyanın inkişaf etmiş ölkələrinin saysız-hesabsız neft şirkətlərinin diqqətini cəlb etmişdir. Məlumdur ki, Azərbaycanda neft çıxarılması, onun emalı ilk dövrdən həm Azərbaycanın iş adamlarının, həm də xarici şirkətlərin fəaliyyəti ilə bağlı olmuşdur. Bu dövrdə Bakı dünyada bir neft məkanı kimi şöhrət tapmışdı. Sonrakı dövrü götürsək, 1920-ci ildən sonra Azərbaycan nefti keçmiş sovetlər ölkəsinin inkişafında müstəsna rol oynamışdır. O dövrün nailiyyətləri də, çatışmazlıqları da sizin

hamınıza yaxşı məlumdur. Biz indi Azərbaycanın neft sərvətlərindən istifadə olunmasının, necə deyərlər, üçüncü mərhələsinə keçmişik.

Əgər 1920-ci ilə qədərki dövrə nəzər salsaq görərik ki, Azərbaycan nefti xarici ölkələrin iri şirkətləri tərəfindən istismar olunaraq daşınıb və xalq neftdən çox az mənfəət götürüb.

Əgər son 70 ildəki dövr haqqında danışsaq, yenə də fikirlər müxtəlifdir. Azərbaycanın neft sərvətləri bütün Sovet İttifaqını təmin edir və eyni zamanda, Azərbaycan Respublikasına, Azərbaycan xalqına böyük mənfəət gətirirdi. Burada həqiqət var və mənə elə gəlir ki, bunu inkar etməyə və bu barədə əsassız fikirlər söyləməyə lüzum yoxdur. Tarix hər şeyi öz yerinə qoyacaqdır. Ancaq məlumdur ki, bu dövrdə Azərbaycan keçmiş Sovet İttifaqında, bütün dünyada neft akademiyası kimi məşhur idi, Azərbaycanda dünya şöhrətli neftçilər – istehsalatçılar, neft ustaları, neft və geologiya sahəsində çalışan alimlər yetişmişlər. Onlar keçmiş Sovet İttifaqının digər regionlarında da fəaliyyət göstərərək, neft yataqlarının kəşfiyyatında, istismarında və hasilatının təşkilində mühüm rol oynamışlar. Biz həmin illərdə daim böyük iftixar hissi ilə qeyd etmişik ki, Azərbaycan neftçiləri – həm alimlər, həm də neft sənayesində çalışanlar böyük sovetlər ölkəsinin hər yerində fəaliyyət göstəriblər və öz təcrübələrini, bilik və bacarıqlarını yeni-yeni neft yataqlarının aşkara çıxarılmasına sərf ediblər və bununla da, Azərbaycan neftçilərinin şan-şöhrətini aləmə yayıblar.

Bütün dünyaya məlumdur ki, ilk dəfə dənizdə qara qızıl çıxarılması Azərbaycan neftçilərinin fəaliyyəti nəticəsində həyata keçmişdir. 1949-cu ildə Neft Daşlarında ilk quyunun fontanından sonra dənizdə neft çıxarılması təcrübəsindən bütün

dünya istifadə etmişdir. Bu sahədə Azərbaycan neftçilərinin xarici ölkələrdə fəaliyyəti tarixdən heç vaxt silinməyəcəkdir.

Sirr deyildir ki, Sovet İttifaqı 1920–40-cı illərdə yeni bir döv-lət kimi, öz sənayesini məhz Azərbaycan, Bakı neftinin sayə-sində inkişaf etdirə bilib. İkinci dünya müharibəsində Sovet İtti-faqının döyüş qüdrətini təmin etmək üçün neft və neft məhsulları strateji rol oynayır və o vaxt ölkənin bu məhsullara olan ehti-yacının 75 faizdən çoxunu Bakı verirdi.

Bütün bunlar tarixi həqiqətdir. Ancaq illər ötdükcə tarixi daha düzgün anlayır, ona daha real qiymət veririk. Bir daha təkrar edirəm, əgər 1920-ci ilə qədərki dövrü biz xarici ölkələrin Azər-baycan neftini istismar etdiyi bir dövr kimi qəbul etmişiksə, əgər son 70 illik dövrü yaxın illərin mətbuatında belə qələmə vermə-yə çalışıblar ki, guya bu dövrdə Azərbaycan nefti vəhşicəsinə talan olunub, Azərbaycan xalqına, dövlətinə heç nə çatmayıbsa, indi biz yeni mərhələdəyik. Bu tarixi dövrlərə düzgün qiymət verərək lazımı nəticə çıxarmalı, ibrət dərsi alaraq işi düzgün təşkil etməliyik.

Mən bu sözlərlə heç də indi Azərbaycanda neft çıxarılma-sının, bu sahədə elmi tədqiqatların inkişafına təsir göstərmək fikrində deyiləm. Mən sadəcə olaraq, bir neçə məqamları yada salıram və məqsədim ondan ibarətdir ki, bu gündən işimizi daha da səmərəli quraq.

Bir həqiqət də ondan ibarətdir ki, son dövrdə, xüsusən 60–70-ci illərdə Azərbaycanın neft sənayesinin potensialı çox güclü inkişaf etmişdir. Neft sənayesi indi irihəcmli əsas fondlara ma-likdir, alimlərimiz, geoloqlarımız, neftçilərimiz quruda və dəniz-də yeni-yeni zəngin neft yataqları aşkar ediblər. Bu sərvətlərdən istifadə olunması, şübhəsiz ki, birinci növbədə, Azərbaycan

xalqının, müstəqil Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişafını təmin etmək üçün çox mühüm amildir.

Neft yataqları torpağın təkində olan zəngin sərvətlərdəndir. Azərbaycanın neft yataqları, dediyim kimi, bir əsrdən çoxdur ki, istifadə olunur, dünyanın bir çox ölkələrinə göndərilir. Ancaq yerin təkində neft sərvətləri hələ çoxdur və ondan səmərəli istifadə olunması indiki və gələcək nəsillərin müqəddəs borcudur. Neft sərvətimiz ilk növbədə, müstəqil Azərbaycan Respublikasının inkişafı, xalqının sosial-iqtisadi vəziyyətinin yaxşılaşdırılması, vətəndaşların maddi rifahının yüksəldilməsi üçün istifadə olunmalıdır. Məhz buna görə də bugünkü toplantıda mən bu sözləri deməyi özümə borc bilirəm. Biz əgər bu gün bir sıra xarici ölkələrin şirkətləri ilə yeni əlaqələr qurub respublikanın neft yataqlarından daha səmərəli istifadə olunması mərhələsinə qədəm qoyuruqsa, deməli, hər addımımızı ölçüb-biçməliyik. Allahın, taleyin xalqa bəxş etdiyi bu zənginlikdən ağılla, düşüncə ilə istifadə olunmalıdır.

Şübhəsiz ki, neft yataqlarının istismarında iqtisadi marağı olan xarici ölkə şirkətlərinin mənafeyi təmin edilməlidir. Mən açıq deyirəm, Azərbaycan dövlətinin bu sahədə mövqeyi tam aydın, mənfəətlər isə qarşılıqlı olmalıdır. İlk növbədə, dövlətin, xalqın mənafeyinə üstünlük verilməlidir, eyni zamanda, xarici şirkətlərin iqtisadi mənafeyi ödənilməli və bu işlər qarşılıqlı fayda, qarşılıqlı anlaşma zəminində təşkil olunmalıdır.

Son illərdə Azərbaycanda baş verən proseslərdə, mətbuat səhifələrində, ayrı-ayrı ictimai-siyasi xadimlərin çıxışlarında belə fikirlər söylənilib ki, əsrlərboyu Azərbaycanın sərvətləri yabançı dövlətlər tərəfindən vəhşicəsinə, insafsızcasına dağıdılıb. Yəqin ki, belə hallar olub və bundan sonra biz buna yol verə bilmərik. Təəssüf ki, son dövrdə Azərbaycanın neft sənə-

yesi səriştəsiz rəhbərlərin əlinə keçib və bu işlərdə dərin məsuliyyət duya bilməyən həmin adamların fəaliyyəti nəticəsində bəzi müqavilələrin hazırlanmasında səhvlərə yol verilib.

Məhz buna görə də biz iyun ayının 24-də xarici şirkətlərlə, demək olar ki, bağlanmaq ərəfəsində olan müqavilələrin müvəqqəti olaraq dayandırılması qərarını qəbul etdik. Bu heç də o demək deyil ki, biz bu məsələləri daha dərindən araşdırmaq istəyirik. Təkrar edirəm, Azərbaycanın ən böyük sərvəti olan neft yataqlarının bundan sonra xalqın inkişafı naminə istifadə olunmasının daha səmərəli təşkilinə çalışırıq. Başqa heç bir məqsədimiz yoxdur və ola bilməz. Ona görə də 24 iyun tarixli Qərarımızdan sonra xarici mətbuatda cürbəcür yazılar və ayrı-ayrı şirkətlər tərəfindən narazılıqlar bizim üçün anlaşılmaz oldu. Çalışdıq ki, onların hamısına izahat verək və belə güman edirik ki, anlaşılmazlığı aradan qaldıra bildik.

İndi biz bu məsələnin yeni mərhələsini başlayırıq. Qarşımızda mühüm məsələlər durur. Təəssüf ki, neft və qaz hasilatı son illər kəskin surətdə azalıb. Bunun müəyyən obyektiv səbəbləri var. Ancaq əsas səbəb işin yarıtmaz təşkili, neft sənayesinə lazımı diqqət verilməməsi, neft sənayesində potensial imkanlardan səmərəli istifadə olunmamasıdır. İndi Azərbaycanda ildə 10 milyon ton neft, 6 milyard kubmetr qaz çıxarılır. Mənim bildiyimə görə, 70-ci, 80-ci illərdə neftçilərimizin, geoloqlarımızın, alimlərimizin, elmi institutlarımızın birgə fəaliyyəti nəticəsində 20 böyük neft yatağı aşkar edilibdir. Bu neft yataqlarının zəngin potensialı var. Əgər onlardan səmərəli istifadə olunsaydı, indi Azərbaycanda neft və qaz çıxarılması üzrə göstəricilər nəinki azalmazdı, hətta artardı da.

Ancaq son dövrdə bir xoşagəlməz meyil meydana çıxıbdır. Tam məsuliyyət hissi ilə deyə bilərəm ki, bu meyil ondan iba-

rətdir ki, neftdən xəbəri olmayan, neft terminini bilməyən, neft sənayesindən bixəbər, meydanlarda qışqıran, çayxanada vaxt keçirən adamlar neftin taleyini həll edirlər. Bu adamlar neftdən necə istifadə olunmasını, neft sənayesini hansı yollarla inkişaf etdirməyi anlamırlar. Ona görə də neft sənayesi özbaşına buraxılıbdir. Təxirəsalınmaz əsas vəzifəmiz mövcud imkanlardan, bugünkü neft sənayesi potensialından istifadə edib neft və qaz çıxarılmasını artırmaq, neft sənayesini inkişaf etdirməkdir.

Təxminən son 2-3 ildə bəziləri belə fikir yayırlar ki, bizim neft ehtiyatlarımız çox zəngindir, biz xarici şirkətlərlə əlaqə yaradacağıq ki, onlar gəlib neftin çıxarılmasında, emalında və onun nəql olunub dünya bazarında satılmasında bizə köməklik göstərəcək və bununla da Azərbaycan çətin vəziyyətdən çıxacaqdır. Şübhəsiz, biz bu yolu inkar etmirik və bu yol neft sənayemizin inkişafı üçün müasir dövrdə əsas yollardan biridir. Ancaq neft istehsalını günbəgün, aybaay, ilbəil aşağı salıb gözləsək ki, 2-3 ildən sonra neft şirkətləri ilə bağlanan kontraktlar nəticəsində neftin istehsalı artacaq, sonra nefti satıb valyuta alacağıq, Azərbaycanı inkişaf etdirəcəyik, onda bəs bu 2-3 il ərzində xalqın vəziyyəti nə cür olacaq?

Ona görə də mən neft sənayesinin burada iştirak edən nümayəndələrinə, alimlərimizə və ümumiyyətlə, bütün neftçilərə demək istəyirəm ki, Azərbaycan neftçiləri öz əməyi, bacarığı, sənətinə sadıqlığı ilə bütün dünyada şöhrət tapıblar. Neftçilərimizin bugünkü nəsli tarixi nailiyyətlərdən, sələflərinin təcrübəsindən faydalanaraq, mövcud şəraitdə neft sənayesini qaldırmalı, neftçixarma prosesini inkişaf etdirməli, neft və qaz hasilatını artırmalıdırlar. Açıq demək lazımdır, neft bəzi rəhbərlərin əlində yalnız kommersiya vasitəsinə çevrilib, belələri ancaq öz mənfəətlərini

güdür. Bu, Azərbaycan xalqına xəyanətdir. Biz buna dözə bilmərik.

Mən salonda hörmətli alimlərimizi, Azərbaycanın adlı-sanlı neftçilərini görürəm. Bu adamların ömrü Azərbaycanın neft sənayesinin inkişafı ilə bağlıdır. Onların ömür yolları bizim hamımızın gözünün qabağındadır. 1950–60-cı illərdə, hətta 70-ci illərdə neft sənayesinə dövlət tərəfindən, bütün ictimaiyyət tərəfindən böyük diqqət vardı. Neftçilərin adı hörmətlə, şərəflə çəkilirdi və onlar böyük qayğı ilə əhatə olunmuşdular. Bəs indi? Hanı o şöhrət, hanı o qayğı? Naşı adamlar belə böyük sahəyə, böyük bir elmə, böyük bir sənayeyə rəhbərlik edə bilməzdilər. Məhz onlar bizi belə bir vəziyyətə gətirib çıxarıblar.

Mənim bu fikirlərimi Azərbaycan neftçiləri, alimləri, istehsalçıları və neftlə əlaqəli bütün adamlar düzgün qəbul elədilər və razılaşıdılar ki, indi neft sənayesinin potensialından səmərəli istifadə olunmalıdır.

Qeyd etdim ki, neft sənayemizdə yeni bir mərhələ yaranıbdir. Təxminən XIX əsrin ikinci yarısında, XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın neft yataqları əsasən Avropa şirkətləri tərəfindən istismar olunurdusa, sonrakı dövrdə neft dövlət sektoruna keçdi və indi də dövlətin əlindədir. Ancaq üçüncü mərhələdə biz yenidən xarici şirkətlərlə əlaqə qurub neft sənayesini inkişaf etdirməyə başlayırıq. Çalışmalıyıq ki, bu mərhələ müstəqil Azərbaycan Respublikası üçün faydalı olsun.

Unutmamalıyıq ki, neft Azərbaycanın tükənməz sərvətidir, amma bu heç də o demək deyil ki, neft tükənməzdir. Yox. Neft yataqlarının da müəyyən bir səddi var. Əgər biz neft yataqlarından elmi əsaslarla, ağılla, qənaətlə istifadə edə bilməsək, gələcək nəsillər bizi bağışlamaz. Ona görə də qısa bir mərhələdə böyük gəlir götürmək arzusuna uyan adamlar dərinədən düşünməlidirlər.

Elə etmək lazımdır ki, gələcək nəsillər də Azərbaycanın bu nadir sərvətindən kifayət qədər istifadə edə bilsinlər.

Ona görə də biz yeni mərhələdə xarici neft şirkətləri ilə əlaqə qurarkən bu əsas məsələni unutmamalıyıq. Ayrı-ayrı adamların bu proseslərdə öz şəxsi mənafeələrini güdməsi bütün Azərbaycan xalqına, müstəqil Azərbaycan dövlətinin həm iqtisadiyyatına, həm milli qüdrətinə, həm də dövlətçiliyinə böyük zərərdir. Buna yol vermək olmaz və mən sizi əmin edirəm ki, bu vəzifəni tutduğum dövrdən belə bir mövqedəyəm və buna yol verməyəcəyəm.

Azərbaycanın dənizdə zəngin neft yataqları var: «Azəri», «28 Aprel» və s. Bu yataqların hamısı burada əyləşmiş alimlərimizin, geoloqlarımızın, neftçilərimizin böyük əməyi sayəsində kəşf olunub. İndi imkan vermək olarmı ki, yüz minlərlə adamın illər boyu çekdiyi zəhmətin nəticəsindən ayrı-ayrı üzdənirəq işbazlar istifadə etsinlər? Buna yol vermək olmaz! Mən buna heç vaxt yol verməyəcəyəm.

Bu məsələlərə, bilirsiniz ki, 70-ci illərdə çox ciddi fikir verilib. 70-ci illərin sonunda Xəzərin dərin yerlərində neft yataqlarını kəşf edəndən sonra biz oradan neftin çıxarılması və nəqli işi ilə məşğul olduq. Məhz o vaxtlar, hələ Sovet İttifaqının tərkibində ikən, Azərbaycanda Dərin Özüllər zavodunun tikintisinə başladıq.

Yəqin burada oturanların çoxu bilmir, ancaq həmin zavodun məhz Azərbaycanda tikilməsi asan problem deyildi. Belə ki, biz SSRİ-nin təsərrüfat potensialına daxil idik, fəaliyyətimizdə sərbəst deyildik. Ancaq mən sizə çatdırmaq istəyirəm ki, o zaman bizim çox böyük və ardıcıl tədbirlərimiz nəticəsində Moskvada bu zavodun məhz Azərbaycanda tikilməsi qərara alındı. Azərbaycanda, ümumiyyətlə, sovetlər ölkəsində zavodu tikmək

üçün avadanlıq yox idi. Avadanlıq almaq üçün SSRİ-nin valyuta fondundan 400 milyon dollar xərcləndi. Amerikadan avadanlıq və texnologiya alındı. Mənə belə məlumat verdilər ki, hətta hazırlanmış yeni müqavilələrdə zavodun istehsal etdiyi dərin özüllərdən istifadə etmək problemi qoyulmayıb, müəssisənin məhsulları kənarda qalıb.

Bu müqavilələr gərək çox dolğun və düzgün yazılsın. Heç kəs heç kəsi aldatmağa çalışmasın, hərə gərək öz tərəfinin mənafe-yini qorusun. Qarşılıqlı münasibətlər, qarşılıqlı iqtisadi əlaqələr ən yüksək səviyyədə olmalıdır. Güman edirəm ki, xarici ölkələrin neft şirkətlərinin burada iştirak edən nümayəndələri mənə bu sözlərimi düzgün anlayacaq və düzgün qəbul edəcəklər. Bir daha deyirəm ki, Azərbaycan Respublikasının ən zəngin sərvəti olan neft yataqlarının xarici şirkətlərlə birgə istismarına müsbət yanaşıram. Ancaq bu münasibətlər və bu bağlaşımlar gərək ağıllı və səliqəli olsun. Müqavilələrin bu əsasda olmasını biz təmin edəcəyik, mən sizə dövlət tərəfindən zəmanət verə bilərəm.

Eyni zamanda, qeyd etmək istəyirəm ki, əgər dünyanın böyük ölkələrinin neft şirkətləri Azərbaycanın neft yataqlarına maraq göstərirlərsə, güman edirəm ki, o ölkələrin dövlət dairələrini Azərbaycan Respublikasının bugünkü ictimai-siyasi vəziyyəti də maraqlandırmalıdır. Güman edirəm ki, neft şirkətlərinin əksəriyyəti təmsil olunduqları dövlət dairələri ilə sıx bağlıdırlar. Onların burada fəaliyyət göstərməsi bu dövlətlərin Azərbaycana olan münasibətinin daha da yaxşılaşacağına ümid verir.

Bu sözləri sizə çatdıraraq əlavə etmək istəyirəm ki, Azərbaycan Respublikası, müstəqil Azərbaycan dövləti bütün ölkələrlə qarşılıqlı faydalı əlaqələr qurmağı bundan sonra da davam etdirəcəkdir. Azərbaycan demokratik respublika kimi, sivilizasiyalı dövlət kimi, bundan sonra inkişaf edəcəkdir. Azərbaycan

Respublikasında bütün beynəlxalq hüquq normaları, beynəlxalq qanunlar tətbiq olunacaqdır. Azərbaycan Respublikasında insan hüquqları bundan sonra da qorunacaqdır, bu işlərə daha ciddi fikir veriləcəkdir. Heç kəsin şübhəsi olmasın ki, Azərbaycanın bir demokratik respublika kimi bundan sonra inkişaf etməsinə kimsə mane ola bilər. Azərbaycan dünya demokratik ölkələri birliyinə daxil olmuş bir dövlətdir və siyasi plüralizmin və insan hüquqlarının qorunması prinsipləri əsasında bundan sonra da inkişaf edəcəkdir.

Güman edirəm ki, bu şərtlər Azərbaycan Respublikası neft şirkətinin xarici ölkələrin neft şirkətləri ilə əlaqələrinin qurulmasının əsas amillərindən biri olacaq.

Biz xarici ölkələrin burada təmsil olunan şirkətləri ilə iqtisadi əlaqələrimizin davam etməsinin tərəfdarıyıq və buna kömək edəcəyik. Bütün məsələlərə lazımi səviyyədə, yüksək elmi səviyyədə baxılmasına şərait yaradacağıq.

Sizin hamınıza işlərinizdə müvəffəqiyyət arzu edirəm və bugünkü toplantıdan sonra Azərbaycan Respublikasının neft şirkəti ilə xarici şirkətlərin əlaqələrinin daha da düzgün istiqamətdə inkişaf etməsinə əmin olduğumu bildirmək istəyirəm.

**QABON RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB ƏL-HƏCİ ÖMƏR BONQOYA**

Hörmətli cənab Prezident!

Sizi və bütün Qabon xalqını öz adımdan və Azərbaycan xalqı adından milli bayram – Müstəqillik Günü münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edir, şəxsən Sizə və hər bir Qabon ailəsinə sülh, əmin-amanlıq və xoşbəxtlik arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 17 avqust 1993-cü il

**İNDONEZİYA RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB SUXARTOYA**

Hörmətli cənab Prezident!

Sizi və İndoneziya xalqını milli bayramınız – Müstəqillik Günü münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edir, şəxsən Sizə və bütün İndoneziya xalqına sülh, əmin-amanlıq və xoşbəxtlik arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 17 avqust 1993-cü il

BMT TƏHLÜKƏSİZLİK ŞURASININ SƏDRİNƏ SURƏTİ: BMT-nin BAŞ KATİBİNƏ

Hörmətli cənab sədr!

Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Təhlükəsizlik Şurası tərəfindən 822 və 853 nömrəli qətnamələr qəbul edilməsindən artıq kifayət qədər vaxt keçmişdir. Lakin indiyədək heç bir əsər-əlamət yoxdur ki, Ermənistan Respublikası, Dağlıq Qarabağ ermənilərinin uydurma rəhbərliyi belə, yüksək hörmətli beynəlxalq təşkilatın qərarını yerinə yetirmək niyyətindədirlər.

Tamamilə aydındır ki, nəinki işğal olunmuş, yandırılmış və talan edilmiş Kəlbəcər və Ağdam rayonları, həm də digər Azərbaycan əraziləri tərk edilməmişdir. BMT Təhlükəsizlik Şurasının qərarlarına və bütün beynəlxalq hüquq normalarına təcavüzkar həyasızcasına məhəl qoymur. Füzuli rayonunda azərbaycanlılar yaşayan dinc kəndləri zəbt etməkdə və yandırmaqdadır, Füzuli şəhəri üzərinə güclü hücum əməliyyatı aparır, Cəbrayıl, Qubadlı istiqamətində ərazimizin içərilərinə doğru hücumu genişləndirir. Bərdə şəhərini və başqa yaşayış məntəqələrini ələ keçirməyə çalışır.

Açıq təcavüz faktı o dərəcədə aşkardır ki, hər hansı əlavə faktlar gətirmək lüzumsuzdur, əminəm ki, onlar sizə BMT-nin Bakıdakı nümayəndəsi, bu yaxınlarda Füzulidə olmuş cənab Mahmud əl-Səidin məruzələrindən məlumdur.

İzah olunanlarla əlaqədar xahiş edirəm, Təhlükəsizlik Şurası dərhal çağırılsın və təcavüzkarı dayandırmaq, qan tökülməsinə son qoymaq, Azərbaycan Respublikasının yüz minlərlə

müdafiəsiz dinc sakinini qorumaq üçün, nəhayət, kəsərli və təxirəsalınmaz tədbirlər görülsün.

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 18 avqust 1993-cü il

AZƏRBAYCAN MİLLİ TELEVİZİYASI İLƏ XALQA MÜRACİƏT

23 avqust 1993-cü il

Hörmətli həmvətənlər! Bacılar və qardaşlar!

Bu gün mən sizə müraciət etmək məqsədilə televiziya studiyasına gəlmişəm və bəzi məsələlər haqqında mülahizələrimi, fikirlərimi sizə çatdırmaq istəyirəm.

Azərbaycan xalqı, Azərbaycan Respublikasının vətəndaşları ağır günlər keçirirlər, həyatımız son dərəcə gərgin vəziyyətdədir. Bu gərginlik iyul ayının əvvəlindən başlamış proseslərlə müəyyən qədər bağlıdır və ondan sonra həmin prosesləri normal hala salmaq üçün mühüm tədbirlər görülməsinə baxmayaraq, bu proseslər hələ də tamamilə ləğv olunmayıbdır və gərginlik davam edir.

Azərbaycan Respublikası 5 ildən artıqdır ki, Ermənistanın silahlı qüvvələri tərəfindən təcavüzə məruz qalıbdır. Azərbaycan xalqı öz torpağını, öz vətəninə qorumaq üçün müharibə aparır, vuruşur, döyüşür. Təəssüf ki, sizə məlum olan səbəblərdən bu döyüşlərdə bizim qələbəmiz hələ ki, yoxdur və Azərbaycan Respublikasının torpaqlarının bir qismi işğal olunubdur. Son vaxtlarda bəzi yaşayış məntəqələrimizi, qəsəbələrimizi itirmişik, yeni-yeni ailələr qaçqın düşüb, insanlar qaçqın düşüb və bu da respublikada olan gərgin ictimai-siyasi vəziyyəti daha da gərginləşdiribdir.

Mən bu çıxışımnda heç də cəbhədə vəziyyət, yəni Ermənistanla Azərbaycan arasında olan müharibə vəziyyəti haqqında geniş danışmaq istəmirəm, ona təhlil vermək istəmirəm, bu ba-

rədə əvvəlki çıxışlarımızda və Milli Məclisin iclaslarında bəzi sözlər deyilibdir. Təəssüflər olsun ki, son vaxtlar bizim ordu hissələri torpağımızı layiqincə qoruya bilmir və cürbəcür təxribatçı qrupların xalqa, millətə, dövlətə xəyanəti nəticəsində bəzi yaşayış məntəqələrimiz əldən getmişdir. Təkrar edirəm, bu məsələni təhlil etmək istəmirəm. Sadəcə olaraq, bir-iki kəlmə ilə sizə bildirmək istəyirəm ki, son dövrdə torpaqlarımızın müdafiəsindəki məğlubiyyətlər heç də Azərbaycan xalqının acizliyindən, yaxud da ki, bizim döyüşçülərin vuruşmaq qabiliyyətinin olmasından irəli gəlmir. Bunun daha dərin səbəbləri var.

Bir neçə gün bundan öncə Füzuli və Cəbrayıl rayonlarında təhlükəli vəziyyət yarandığı zaman, ümumiyyətlə, o bölgədə əhali arasında böyük həyəcan hissi olduğunu bilərək biz müşavirə keçirdik. O bölgəyə Azərbaycan Respublikasının rəhbər vəzifəli şəxslərini göndərdik. Baş Nazirin birinci müavini Vahid Əhmədov, Baş Nazirin müavini Abbas Abbasov, nazirlər, xalq deputatları, başqa məsul işçilər, inzibati orqanların işçiləri yerdə vəziyyətlə tanış olandan sonra aydın oldu ki, bizim bu məğlubiyyətlərimiz, bu bölgədə yaranan ağır vəziyyət birinci növbədə daxildəki təxribatların nəticəsidir.

Məsələn, biz dünən müşavirə keçirirdik. Elə bu gecə oradan gələn bizim vəzifəli şəxslər məlumat verdilər ki, Cəbrayıl rayonunda camaatı həyə-küyə salıb qorxudub qaçırdan, təxribat edən yalnız və yalnız oranın icra başçısı və onun ətrafında olan layiqsiz adamlardır. Onlar şəxsi məqsədlərinə nail olmaq üçün, öz şəxsi çirkin mənafeələrini həyata keçirmək üçün xalqı da bədbəxt eləməyə, torpağı da, yaşadıkları dədə-baba yurdunu da dağıtmağa hazır olan adamlardır. Oradan mənə xəbər verirlər ki, bir batalyon döyüşdən çıxır, çünki bu, hansısa Əlisoyun batalyonudur, Xalq Cəbhəsinin; bir batalyon çıxır, deyirlər ki,

bu, Rəhim Qazıyevin batalyonudur, müharibə eləmək istəmir; bir batalyon çıxır, deyir bu nə bilim filankəsin batalyonudur, müharibə eləmək istəmir. Hərəsi bir tərəfə qaçır və bu əli silahsız, müharibəyə hazır olmayan sakinlər isə, əlbəttə ki, vətəmindən ayrılmaq istəmir, torpağından, evindən-eşiyindən ayrılmaq istəmir, amma rəhbərlərin bu təxribatı nəticəsində həyaküyə düşürlər, qorxurlar, qaçırlar.

Belə hadisə Füzuli rayonunda da olmuşdur. Oranın əvvəlki icra hakimi getmiş, sonra bu proseslər vaxtı kimin tərəfindən, hansı qüvvələr tərəfindən, guya ki, hansı hərbi hissələr tərəfindənsə gətirilib ora icra hakimi qoyulmuş, o da çox çirkin işlər görmüş və bunlar da Füzuli və Cəbrayıl rayonlarında vəziyyəti həddindən artıq gərginləşdirmişdir. Dünən xəbər verdilər ki, guya Füzuli rayonu Ermənistan qoşunları tərəfindən işğal olunubdur. Ondan bir gün qabaq belə məlumat gəlirdi ki, Ermənistanın silahlı qüvvələri ora daxil olurlar.

Mən sizə açıq bildirmək istəyirəm ki, son vaxtlar daxili-mizdə olan bu təxribatlar nəticəsində, orduda olan bəzi pozğunluqlar nəticəsində kəndlərimizin, şəhərlərimizin əldən getməsi ilə, yaxud bunun təhlükəsi ilə əlaqədar olaraq, biz Ermənistanın rəhbərliyi ilə bilavasitə əlaqə saxlamışıq və ayın 23-nə qədər, yəni bax, bu günə qədər atəşin kəsilməsi və danışıqlar aparılması məsələsini irəli sürmüşük. Bəli, biz bu yola getmişik və mən hesab edirəm ki, düzgün eləmişik. Çünki insanlarımız qırılır, kəndlərimiz dağılır, içimizdə olan təxribatçılar öz çirkin niyyətlərini həyata keçirmək üçün xalqa, millətə, torpağa xəyanət edirlər. Biz danışıqlar aparıb müəyyən bir sazişə gəlməyi qərara almışıq. Ancaq bu dövrdə yenə də içimizdə təxribatlar baş verir.

Dünən mən Ermənistan prezidenti Levon Ter-Petrosyanla telefonla daha iki dəfə danışmışam. Təəssüf ki, onun verdiyi və bizim sonra yoxlatdığımız məlumatlara görə, biz atəşin dayandırılması, sülh danışıqları aparılması haqqında saziş əldə etdiyimiz halda, Ağcabədi tərəfdən bir batalyon – Lənkəranda peyda olmuş, özbaşına özünü hərbi komandan təyin etmiş Əlikram tərəfindən oraya göndərilmiş bir batalyon – heç kəsin göstərişi olmadan o tərəfə hücum edib, əldə olunmuş sazişi pozubdur. Hücum nəticəsində bir neçə nəfər həlak olub və 50-yə qədər adam əsir düşüb və heç bir müsbət nəticə əldə olunmamışdır. Əksinə, məğlubiyyət olub, nəticədə o tərəfə əsas verilib ki, bizi günahlandırsın ki, biz əldə olunan sazişi pozmuşuq – özümüz atəşin dayandırılmasını istəmişik, özümüz də atəşi davam etdiririk.

Bax, belə özbaşınalıq bizim ən böyük bəlalарımızdan biridir. Ona görə də respublikada vəziyyət həddindən artıq gərgindir və gərginləşməkdədir. Ancaq bu gərginliyin səbəbi təkcə cəbhədə olan vəziyyət deyil. Orada böyük təxribatlar gedib və bu məsələlər şübhəsiz ki, Milli Məclisdə müzakirə olunacaq, açılaçaqdır. Mən xalqa söz vermişəm və bu gün də xalqın qarşısında deyirəm ki, heç bir şey xalqdan gizlədilməyəcəkdir. Çünki indiyə qədər, bu 5 ilin ərzində hər bir siyasi qüvvə, hər bir hakim öz fəaliyyətsizliyini, necə deyirlər, ört-basdır etmək üçün, öz cinayətlərini ört-basdır etmək üçün xalqdan çox şeyi gizlədiblər. Mən hər şeyi açacağam. Qoy xalq hər şeyi bilsin. Əgər xalqın mənə inamı varsa – mən minlərlə teleqramlar alıram, on minlərlə teleqramlar və məktublar alıram ki, xalq mənə ümid bəsləyir – əgər doğrudan da belə inam varsa, bu gün mən bir daha sizin qarşınızda çıxış edib deyirəm – xalq hər şeyi bilməlidir və biləcəkdir. Hamısı bilinəcəkdir.

Milli Məclisin avqust ayının 16–17-də keçirilmiş iclaslarında xalq çox şeyi bildi. Biz canlı yayım vasitəsilə xalqa bilavasitə bildirdik nə var, nə yox, fikirlərimiz nədir, nə edirik. Ancaq mənə bu gün bu televiziya studiyasına gəlməyə məcbur edən təkcə bu deyil və hətta tamamilə bu deyil. Son vaxtlar Azərbaycanın Lənkəran, Astara, Lerik, Masallı, Yardımlı, Cəlilabad, Biləsuvar rayonlarında baş verən qanuna zidd, Konstitusiyaya zidd hərəkətlərdir və onların çox ağır nəticələridir. Bu barədə geniş danışmağın əhəmiyyəti yoxdur. Çünki avqust ayının 16-da və 17-də Milli Məclisin iclaslarında bu məsələ artıq müzakirə olundu və əhali, xalq, Azərbaycanın bütün vətəndaşları bu məsələnin nədən başladığını, bu proseslərin nə cür şişib yoğunladığını və nə üçün bu dərəcəyə gəldiyini bildilər və bunun günahkarlarını da bildilər.

Bu məsələlərə qayıtmaq, vaxtınızı almaq istəmirəm. Ancaq biz bu məsələni ətraflı müzakirə etdik. Yadınıza salmaq istəyirəm ki, Milli Məclisin iclasında və ondan bir gün qabaq Ali Sovetdə keçirilən geniş müşavirədə Lənkəran və onun ətrafındakı rayonlardan olan nümayəndələr, Azərbaycan ziyalıları, məclis üzvləri, xalq deputatları bizə və o cümlədən şəxsən mənə irad tutdular ki, nə üçün bu nalayiq hərəkətlərə, Azərbaycanı parçalamaq, dağıtmaq cəhdlərinə indiyə qədər lazımı qiymət verilməyib, laqeyd münasibət göstərilib və bunların qarşısı vaxtında alınmayıbdır. Mən o vaxt izah etdim və indi bir daha demək istəmirəm: biz sadəcə olaraq, bir tərəfdən, məsələyə səbirlə yanaşdıq, təmkinlə yanaşdıq, hesab etdik ki, bu rayonlarda olan hörmətli adamlarımız, ağsaqqallarımız, ziyalılarımız bu qeyri-qanuni, çirkin hallara yol verməyəcəklər, məsələləri özləri həll edəcəklər. Bizim problemlərimiz, xüsusən Qarabağ bölgəsində, Ermənistanla həmsərhəd olan yerlərdə Azərbaycanın torpaqla-

rını müdafiə etmək problemləri və başqa problemlərimiz onsuz da bizim üçün bəsdir. Hesab etdik ki, o problemlər yerində həll olunar. Eyni zamanda, o vaxtlar Baş Nazir Surət Hüseynov söz verdi ki, bu məsələləri həll eləyəcək. Biz də ona ümid bəslədik və çox səbir etdik, çox təmkinlə yanaşdıq.

Ancaq bunların heç biri nəticə vermədiyindən avqust ayının 16-da və 17-də bu məsələni Milli Məclisin iclasında ətraflı, müfəssəl müzakirə etdik və müvafiq qərar qəbul etdik. Bizdə olan məlumatlara görə, bizə gələn məktublara və teleqramlara görə, ictimai rəyin öyrənilməsinə görə bu qərar xalq tərəfindən tam yüksək dərəcədə bəyənilib, müdafiə olunur, o cümlədən Lənkəran, Astara, Lerik, Masallı, Yardımlı, Cəlilabad, Biləsuvar rayonları əhalisinin, demək olar ki, 99 faizi bu qərarımıza tərəfdar çıxıb, müdafiə edib və hətta bunu gecikmiş bir qərar kimi qəbul edibdir. Ancaq gecikmiş olsa da, belə bir qərarın qəbul olunması bu rayonlarda əhalidə böyük bir siyasi fəallığa səbəb olub və əhali doğrudan da görüb ki, dövlət, Azərbaycanın rəhbər dövlət orqanları belə cinayətkar, qeyri-qanuni, Konstitusiyaya zidd olan hərəkətlərə yol vermək fikrində deyil və bundan sonra da yol verməyəcəklər.

Biz belə güman etdik ki, bu qərar qəbul ediləndən sonra həyata keçirilməlidir. Sizə çatdırıram ki, o rayonlardan bizə gələn məlumatlar bunu tam aydınlığı ilə göstərir ki, bu qərar bir tərəfdən, böyük ruh yüksəkliyi ilə qarşılanıb, ikinci tərəfdən, o rayonların əhalisində böyük siyasi-ictimai fəallıq mövqeyi yaradıbdır. Eyni zamanda, Əlikram Hüseynov və onun ətrafında olan bir qrup quldur dəstəsi bizim bu qərardan çox qorxub, çəkinib və müəyyən qədər öz fəaliyyətini dayandırıb.

Təəssüflər olsun ki, bir müddətdən sonra orada vəziyyət yenə də dəyişməyə başladı. Bu dəyişmənin də səbəbi ondan

ibarət olmuşdur ki, avqust ayının 18-dən 19-na keçən gecə Baş Nazir Surət Hüseynov Gəncədə bir müşavirə aparmış, orada bir çox rayonların icra hakimiyyəti başçıları, nazirlər, respublikanın başqa rəhbər şəxsləri iştirak etmiş və ora Əlikram da dəvət olunmuşdur. Milli Məclisin qərarının həyata keçirilməsi Surət Hüseynova tapşırılmışdı və özü təklif vermişdi ki, bunu mənə həvalə edin, mən həyata keçirərəm. Mən güman etdim ki, Gəncədə Surət Hüseynovla Əlikram arasında görüşlərdən sonra bu qərarın həyata keçirilməsi təmin olunacaqdır və ola bilər ki, biz bu problemə qurtaraq və bu problem artıq bizi narahat etməsin. Təəssüflər olsun ki, Gəncədə keçirilən müşavirədən sonra Əlikram Hübətov Lənkərana qayıdıb yenidən bu çirkin fəaliyyətini davam etdirməyə başlayıbdır. Yerli televiziya ilə Milli Məclisin qərarının əleyhinə çıxış edib, onun ləğv olunmasını tələb edib və guya Gəncənin və bir neçə başqa regionların onlarla həmrəy olduğunu, onun bu hərəkətlərinə bəraət qazandırdığını bildirib və deyib ki, biz bu işimizi davam etdirəcəyik, Talış-Muğan Respublikası yaranacaqdır. Biz Məclisi saymırıq, onun qərarlarını qəbul etmirik və Milli Məclisin qərarları ləğv olunmalıdır.

Bu, yerli əhalini hiddətə gətirir. Yerli əhali tərəfindən Milli Məclisə, Azərbaycanın rəhbərliyinə müraciətlər olmuşdur. Ona görə də srağagün gecə bu məsələni müzakirə etdik və belə fikrə gəldik ki, Baş Nazir Surət Hüseynova tapşırılsın – o indi Gəncədədir – bu işə ciddi yanaşsın və Milli Məclisin verdiyi tapşırığı yerinə yetirsin, nəhayət, Əlikramın və onun quldur dəstəsinin bu cinayətkar hərəkətlərinin qarşısını alsın. Eyni zamanda, biz o bölgədən olan deputatların, vəzifəli adamların bir qrupuna göstəriş verdik ki, bu rayonlara getsinlər. Həmin rayonlarda camaat artıq ayağa qalxmışdır. Adamlar Əlikram Hübətovun

bu çirkin hərəkətlərinə dözə bilmirlər. Həmin deputatlara və vəzifəli adamlara tapşırıd ki, oraya gedib xalqla bir yerdə olsunlar ki, iğtişasa, toqquşmaya yol verilməsin. Eyni zamanda, öz imkanlarından istifadə edib Əlikram Hüseynov bir daha qanuna dəvət etsinlər, onun ətrafında olan adamlara bir daha başa salsınlar ki, bu qanunsuz hərəkətlərdən əl çəkmək lazımdır, xalqı parçalamasınlar.

Əlikram Hüseynovun bu qeyri-qanuni hərəkətləri təkcə həmin rayonlarda sakitliyin pozulması demək deyil. Təəssüf ki, Milli Məclisin qərarında qeyd edildiyi kimi, bir müddət bundan əvvəl keçmiş Müdafiə naziri Rəhim Qazıyevin çirkin və satqın hərəkətləri nəticəsində Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin böyük bir hissəsi heç bir hərbi səlahiyyəti, hərbi hazırlığı olmayan Əlikram Hüseynovun ixtiyarına verilmişdir. O indi bu hərbi hissələrin hakimi olmuşdur.

Biz bəzi vəzifəli şəxslərlə, o cümlədən Baş Nazir Surət Hüseynovla da danışanda deyirlər ki, filan yerdə Hüseynovun briqadası vuruşur, filan yerə Hüseynovun briqadası getdi. Mən soruşuram, əcəba, bu Hüseynov kimdir, hansı sərkərdədir? Məgər bu hərbi hissələr Hüseynova babasından, yaxud ulu babasından qalmışdır? Mühəribə getdiyi bir vaxtda Azərbaycanın hərbi hissələri parçalanmışdır, ayrı-ayrı quldur dəstələrinə, o cümlədən ən böyük bir hissəsi Əlikram kimi quldura, caniyə verilmişdir. İndi onun nazı ilə oynamaq lazımdır? Bəziləri kimi, onun o tərəfinə, bu tərəfinə keçmək lazımdır ki, Əlikram Hüseynov istəsə hissəsinin birini Ermənistanla döyüş bölgəsinə göndərəcəkdir, istəməsə göndərməyəcəkdir? Əlikram Hüseynova bir söz deyilsə, o bu hissələri saxlayacaqdır? Bu ki, dövlətçilik olmadı. Bu, qanun olmadı.

Demək, burada ayrı-ayrı quldur dəstələri hərəkət edirlər. Mən isə dövlət adamı kimi, xalq tərəfindən, Milli Məclis tərə-

findən mənə verilən səlahiyyətə görə, indi Azərbaycanın dövlət başçısı vəzifəsini yerinə yetirən adam kimi, belə şeylərə, şübhəsiz, dözə bilmərəm. Ona görə də mən prinsipial mövqemi Milli Məclisə də bildirmişəm, sonra ayrı-ayrı müşavirələrdə də demişəm. Baş Nazir Surət Hüseynovla danışıqlarımda da dəfələrlə bildirmişəm və ondan tələb etmişəm ki, Milli Məclisin qərarını yerinə yetirsin, bu məsələlərə düzgün münasibət bəsləsin.

Ona görə də biz son nəticəyə gəlib çıxdıq ki, Milli Məclisin qərarı yerinə yetirilməlidir. Ancaq yerlərdə buna imkan vermirlər. Xalq ayağa qalxmışdır, öz etirazını bildirir. Bu da təbiidir. Onlar əliyalın, silahsız, dinclik, əmin-amanlıq istəyən adamlardır. Lakin Əlikram Hüseynov dövlətə, xalqa məxsus olan silahlı dəstələri əlinə keçirmişdir, bir qrup adamı əlində oynucağa çevirmişdir, xalqa qarşı təcavüz edir, kimi istəyir tutur, kimi istəyir atır. Onun adamları qanunsuz olaraq tutması, onlara təzyiq göstərməsi Milli Məclisin qərarında əksini tapmışdır.

Son günlər o nə etmişdir? İki gün bundan əvvəl xəbər gəlir ki, Əlikram Hüseynov öz dəstəsi ilə İrana səfər etmək istəyir. Hansı səlahiyyətlə, nə üçün? Kim onu dəvət etmişdir? Mən dünən İran hökumətinə xəbərdarlıq etdim ki, belə bir quldurun sərhədi keçib İrana getməyə ixtiyarı yoxdur. Onlar bildirdilər ki, buna heç vaxt yol verməzlər. Ancaq Əlikram Hüseynov buna nail olmaq üçün Lənkəran rayonunun polis rəisini həbs edir ki, sərhədi keçmək üçün ona sənəd versin. Başqa adamları da həbs etmişdir.

Bütün bunlar xalqın nifrətinə, etirazına səbəb olur. Dünən Lənkəran şəhərində izdihamlı mitinq olmuşdur. Lənkəran sakinləri Əlikramın bu çirkin hərəkətlərinə etirazlarını bildirmiş və tələb etmişlər ki, onlardan əl çəksin. Astarada və Cəlilabadda da mitinqlər olmuşdur. Əhali mitinqlərdə öz sözünü demək istəyir.

Bəs Əlikram nə etmişdir? Bir tərəfdən, silah işlətməyə çalışmış, o biri tərəfdən, dünən lənkəranlıları bir daha təhqir etmiş, onları aldatmaq üçün, guya içərisində cənazə olan tabut gətirmişdir ki, camaat dəfn mərasiminə getsin. Lakin xalq bunu duymuş, onun arxasınca getməmişdir. Adamlar mitinqi davam etdirərək, çıxışlarda Əlikramı satqın, xəyanətkar adlandırmışlar. Lakin Əlikram Hübətov yenə də öz əməllərini davam etdirir.

Məni buraya, studiyaya gəlməyə Lənkəranda alınmış həyəcanlı məlumatlar vadar etmişdir. Məlumat isə belədir: xalq tələb edir ki, Əlikram Hübətov nəinki öz çirkin hərəkətlərindən əl çəksin, hətta dövlət orqanları tərəfindən təcrid olunsun. O isə meydana toplaşmış silahsız adamlara, sadə vətəndaşlara qarşı silah işlətməmişdir, atəş açmışdır. Beləliklə də camaatı qorxutmaq istəmişdir.

Ancaq o, xalqın iradəsi, xalqın gücü qarşısında dura bilməmişdir, qaçıb başqa yerlərdə öz dəstəsini düzəltmişdir və yenə də xalqa hücum etmək istəyir. Lakin xalq öz iradəsini bildirmişdir və indi Lənkəran icra hakimiyyətində xalqın nümayəndələri oturur, xalq tərəfindən irəli çəkilməmiş və bizim təsdiq etdiyimiz Dilruba Camalova bu gün mənim fərmanım ilə Lənkəran Rayon İcra Hakimiyyətinin başçısı təyin edilmişdir. O, iş yerində oturmuşdur, xalq onun ətrafındadır və onu müdafiə edir.

Lakin çox gərgin vəziyyət yaranmışdır. Bizə gələn məlumatlara görə, Əlikram Hübətovun yalan vədlərinə, fırıldaqlarına, avantürasına uyan və onun dəstələrində olan adamların əksəriyyəti ondan imtina etmişdir, onun əmr verməsinə baxmayaraq, əsgərlərin və zabitlərin əksəriyyəti atəş açmaqdan boyun qaçırmış və onu tərk etmişdir. Onun Prişibdə, Lənkəranda olan hissələri onu tərk etmişlər. Mənə indi verilən məlumata görə, Əlikram Hübətov göstəriş verib ki, Ağcabədi tərəfdə guya onun tabe-

liyində olan hissələr geri çəkilsinlər. Beləliklə, onlar mənə təzyiq göstərmək istəyirlər: görürsünüz, belə hallar bu işə gətirib çıxarır. Mən o adamlara dedim və bu gün xalqın qarşısında da bildirirəm: vətənimizi Əlikram Hübətov kimi canilərin, quldurların yolu ilə müdafiə etməməliyik. Mən belə hesab edirəm ki, bölgələrdə vuruşan əsgərlərin, zabitlərin hamısı Azərbaycan xalqının mətin oğullarıdır. Onlar Azərbaycan Ordusunun əsgər və zabitləridir. Azərbaycan dövlətini müdafiə edirlər, Azərbaycan Respublikasının torpaqlarını qoruyurlar.

Ona görə də bu bəhanələri gətirib yenə də Əlikram Hübətov və bəzi şəraitlər yaratmaq istəyən adamlara bu gün xalq qarşısında cavab verirəm. Güman edirəm və tam əminəm ki, Əlikram Hübətovun fikirlərini ola bilsin ki, ancaq onun ətrafındakı mafioz qruplar bölüşdürür. Heç kəs bu fikirlərlə həmrəy ola, onun arxasınca gedə bilməz. Heç bir ağıllı adam o cür avantürist, cani, vətəninə xəyanət edən adamın arxasınca gedə bilməz. Rəhim Qazıyev kimi adamlar və başqa havadarlar onu əllərində alət etmişlər. Mən bunu Milli Məclisdə dedim.

Azərbaycanı parçalamaq istəyən xarici və daxili düşmənlərimiz Əlikram Hübətovu alətə çevirmişlər. O bunun icraçısıdır. Ancaq onun ətrafında olan adamların tam əksəriyyəti sağlam adamlardır, Azərbaycan vətəndaşlarıdır. Azərbaycana sədaqətlə xidmət etməlidirlər və bu onların borcudur.

Mən birinci növbədə, hərbi hissədə qulluq edən əsgərlərə müraciət edirəm: milliyyətindən, siyasi mənsəbiyyətindən, dilindən asılı olmayaraq, siz Azərbaycanın vətəndaşlarısınız. Əlikram Hübətov Azərbaycan xalqına xəyanət etmiş adamdır. Güman edirəm ki, orduda olan bütün əsgərlərimiz, zabitlərimiz, könüllülərimiz mənim sözlərimi eşidirlər və onlar şübhəsiz ki, belə avantüradan, bu cür fırıldaqçılardan uzaq olacaqlar. Cəbhədə

komandanlıq edən, Lənkəran bölgəsindən olan general Zaur Rzayev dünən də, bu gün də telefonla zəng edib şəxsən bildirmişdir ki, o özü və tabeliyindəki bütün qoşunlar, o cümlədən Lənkəran bölgəsində olan əsgərlər Əlikram Hüseynovun bu xəyanətə hərəkatlarını pisləyirlər, etirazlarını bildirirlər və bəyan edirlər ki, onlar cəbhədə Azərbaycan torpağını, Azərbaycanı qoruyurlar və bundan sonra da mətanətlə qoruyacaqlar. Mən həm Zaur Rzayevə, həm də cəbhədəki bütün əsgərlərimizə, zabitlərimizə minnətdarlığımı bildirirəm və əminəm ki, onlar heç vaxt Əlikram Hüseynov kimi avantüristlərin hərəkatlarına uymayacaqlar.

Bayaq dediyim kimi, onun ətrafında olan, indi Lənkəranda, Cəlilabadda, Astaradakı hərbi hissələrdə qulluq edən adamların əksəriyyəti ondan imtina etmişdir. Mən həmin zabitlərə, əsgərlərə müraciət etmək istəyirəm. Onlara bildirmək istəyirəm ki, gözlərini açsınlar, ayılsınlar, ağır qaradan seçə bilsinlər. Bilsinlər ki, onlar üçün birinci növbədə, vətən, əziz torpaq, Azərbaycanın dövlətçiliyi, milli birliyimiz lazımdır. Əlikram Hüseynov isə bütün bu məfhumların əleyhinə çıxan adamdır. Ona havadarlıq edən, onu dəstəkləyən adamlar da təəssüf ki, bu yola düşmüşlər.

Ona görə də mən həmin bölgədə olan bütün əsgərlərə və zabitlərə müraciət edirəm və elə bilirəm ki, onlar bu gün mənim səsimi eşidirlər. Onlara atalıq qayğısı ilə müraciət edirəm, Azərbaycan dövlətinin başçısı kimi müraciət edirəm ki, Əlikram Hüseynovun bu avantürist, fırıldaqçı hərəkatlarından əl çəksinlər. Biz onların hamısını doğma övladımız kimi qəbul edirik. Onların hamısını bağrıma basıram. Hamısı Azərbaycanın bayrağı altında, müstəqil Azərbaycan dövlətinin yaşaması və möhkəmlənməsi uğrunda çalışmalıdır, döyüşməlidir, öz cəsarətlərini göstərməlidir.

Əlikram Hübətov və onun ətrafındakı mafioz dəstələr öz çirkin niyyətlərini həyata keçirmək üçün bir məsələ ortaya atmışlar: guya «Talış- Muğan Respublikası» yaratmaq istəyirlər. Bilirsiniz, Azərbaycan vahid Azərbaycandır. Onun vətəndaşlarının hamısı eyni hüquqlara malikdir. İndiyədək Azərbaycanda heç vaxt talış, azərbaycanlı, türk və sair söhbəti olmamışdır. Bu, süni surətdə ortaya atılmış şeydir. Talış köklü olan adamların hamısı azərbaycanlı kimi, Azərbaycanın ləyaqətli vətəndaşları kimi yüz illərlə Azərbaycanın vahid ailəsində yaşamışlar, birləşmişlər, bir-birinə qovuşmuşlar. Onları bir-birindən ayırmaq olmaz. Bu, əti dırnaqdan ayırmağa bərabərdir. Ayrı-ayrı avantüristlərdən savayı, buna heç kəs yol verməz. Ona görə də bizim, şəxsən mənim talış köklü adamların hamısına həmişə böyük hörmətim olub, o bölgənin adamlarına şəxsən mən, nəinki mən, bütün Azərbaycan rəhbərliyi böyük hörmət və rəğbətlə, qayğı ilə yanaşmışıq və bundan sonra da bu, davam edəcəkdir.

Bizim birliyimizi heç kəs poza bilməz, bizi bir-birimizdən heç kəs ayıra bilməz. Əlikram kimi şəxslər talış köklü adamlar üçün təhqirdir və kim onu özünə bir rəhbər kimi, yaxud lider kimi qəbul edirsə, o özünü mənəvi cəhətdən, siyasi, milli cəhətdən təhqir edir. Belələri varsa, onlar da ayılmalıdırlar və məsələləri özləri araşdıraraq, bütün bu çirkin işlərdən uzaqlaşmalıdırlar. Nəinki uzaqlaşmalı, həm də etiraz səslərini ucaltmalıdırlar, həmin adamları təcrid etməlidirlər, Azərbaycanın birliyinə kömək etməlidirlər.

İndi Lənkəranda gərgin vəziyyət yaranmışdır, həm də təkcə Lənkəranda yox, ətraf rayonlarda da. Sizə məlumat verdim ki, orada xalq ayağa qalxıb. Əlikram Hübətov atəş açsa da, silah işlətsə də xalqın gücü qarşısında dayana bilməmişdir, qaçıb kənarda qüvvə toplayır. Yəni yenə xalqa təcavüz etmək istəyir.

Mən ən əvvəl Əlikram Hüseynovu və onun ətrafında olan adamları xəbərdar edirəm: əgər onlar belə cinayətkar hərəkətlərini bundan sonra da davam etdirsələr, gələcəkdə daha böyük cəzaya məhkum ediləcəklər. Əgər onlar bu hərəkətlərindən əl çəksələr, bizim bağışlamaq üçün böyük ürəyimiz var. Mən bunu bildirirəm.

Eyni zamanda, Lənkəran, Astara, Lerik, Yardımlı, Masallı, Cəlilabad, Biləsuvar rayonlarının əhalisinə müraciət edirəm: ayağa qalxın, öz insanlıq məniyyətinizi göstərin, vətəndaşlıq məniyyətinizi göstərin, namusunuzu, şərəfinizi qoruyun, Azərbaycanın bütövlüyünü qoruyun, Azərbaycan dövlətini qoruyun. Mən həyatım boyu çox imtahanlardan çıxmış adamam. Bu gün tam qətiyyətlə deyirəm ki, xalqın gücü qarşısında heç bir silah üstün gələ bilməz. Xalqın iradəsini heç vaxt, heç bir silahla qırmaq olmaz.

Ona görə mən də xalqa müraciət edirəm, həmin rayonların əhalisinə, onların ağsaqqallarına, ziyalılarına müraciət edirəm. Demək istəyirəm ki, ayağa qalxın, belə cinayətkarlara, belə xainlərə, xalqı, dövləti parçalamaq istəyən adamlara qarşı öz qüdrətinizi göstərin, cəsarətinizi göstərin və bölgədə əmin-amanlıq yaradın.

Eyni zamanda, Azərbaycan Respublikasının bütün vətəndaşlarına müraciət edirəm: bizimlə həmrəy olduqlarını bildirsinslər, respublika rəhbərliyinin bu qanuni, ədalətli hərəkətlərinə qoşulsunlar. Şübhəsiz ki, mən heç kimi bir-biri ilə davaya, toqquşmaya, vuruşmaya dəvət etmirəm. Mən həmişə sülh tərəfdarı olmuşam. Bu gün də sülh tərəfdarıyam. Hətta Ermənistanla gedən bu ağır müharibəni də indi sülhlə qurtarmaq tərəfdarıyam. Ona görə də mən sizi vuruşmağa, toqquşmağa deyil, sadəcə olaraq, vətəndaşlıq mövqenizi bildirməyə dəvət edirəm. İnsanlıq məniyyətinə, insanlıq şərəfinə bildirməyə dəvət edirəm. Güman edirəm ki,

xalqımızın əksəriyyətində bu keyfiyyətlər itməmişdir, qalır və xalq bunu göstərəcəkdir.

Fürsətdən istifadə edib bir-iki məsələyə də toxunmaq istəyirəm. Son vaxtlar Azərbaycanda cürbəcür şayiələr yayılır. Bu barədə öz fikrimi avqustun 16–17-də Milli Məclisin iclaslarında demişəm. Şayiə yayırlar ki, guya burada təxribatlar hazırlanır, dövlət çevrilişi olacaq. Gah deyirlər ki, Əlikram, Mütəllibovla və Mütəllibovun Bakıda olan silahlı qüvvələri ilə çevriliş edəcəklər. Gah deyirlər ki, bu yaxınlarda naməlum səbəblərə görə buraya bir çox hərbi hissələr gəlib dolmuşdur, onlar hərbi çevriliş edəcəklər. Guya Xalq Cəbhəsi yenidən çevriliş edəcək və sairə. Mən xəbərdarlıq etmək istəyirəm, xalqı agah etmək istəyirəm. Bəli, Azərbaycanın bu ağır dövründə, daxili sabitliyin pozulduğu bir dövrdə öz şəxsi məqsədlərini güdən Rəhim Qazıyev kimi və ona bənzər ayrı-ayrı adamlar, şübhəsiz ki, cürbəcür çirkin hərəkətlərə əl atmaq cəhdindədirlər və bunu edə bilirlər. Ayrı-ayrı qruplar öz şəxsi məqsədlərinə nail olmaq üçün belə hərəkətlər edə bilirlər.

Ancaq mən belə hesab edirəm ki, Azərbaycan xalqı, Bakının əhalisi bütün bu hərəkətlərə qarşı öz etirazını, nifrətini bildirəcək və Azərbaycan dövlətçiliyini qoruyacaq, belə hərəkətlər baş verərsə, ona layiqli cavab verəcəkdir.

Mən bəzi adamlara demişəm. Şəxsən mənim heç bir silahım yoxdur: nə topum, nə tapançam, nə də avtomatım var. Mənim idrakım var, iradəm var və xalq mənə ümid bəsləyirsə, xalq mənə bu səlahiyyəti vermişdirsə, xalqı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağı öz öhdəmə götürmüşəmsə, güman edirəm ki, xalq məni müdafiə edəcəkdir. Ona görə də nə çevrilişdən qorxuram, nə mənə qarşı terror aktları hazırlayan qüvvələrdən qorxuram. Heç bir şeydən qorxmuram. Demişəm və indi də deyirəm: həyatımın bundan sonrakı hissəsini xalqa bağışlamışam. Xalq onu harada

kəsərsə, orada da kəsiləcəkdir. Mən həyatımı xalqın sərəncamına vermişəm. Hər dəqiqə, hər saat, gecə-gündüz xalqa xidmət edirəm. Heç bir qüvvəyə xidmət etmirəm. Heç bir qüvvə də mənə təzyiq edə bilməz.

Həmin o «Lənkəran amilini» saxlayan adamlar açıqca deyirlər ki, bunu Heydər Əliyevə təzyiq göstərmək üçün saxlamışdıq. Başqa qüvvələr açıqca deyirlər ki, bunu Heydər Əliyevə təzyiq göstərmək üçün etmişik. Nə bilim Mütəllibov haqqında şayiə yayanlar, onun orada-buradakı silahlı dəstələri, Mütəllibovu hakimiyyətə gətirmək istəyənlər Heydər Əliyevə təzyiq etmək üçün, onu devirmək üçün etmişlər. Heç kim mənə devirə bilməz. Mən bunu xalqım qarşısında deyirəm. Mən xalqın iradəsini yerinə yetirirəm. Azərbaycan Respublikasının dövlətçiliyini müdafiə edirəm, onun bütövlüyünü müdafiə edirəm. Bu yolda heç kəs mənə sındıra bilməz, çəkindirə bilməz, heç kəs də qorxuda bilməz.

Ancaq söhbət təkcə məndən getmir. Mən bir şəxsəm, bir insanam. Ola bilər ki, mən olmayım. İndi söhbət Azərbaycan Respublikasının dövlətçiliyindən, Azərbaycanın müqəddəratından gedir. Lakin ayrı-ayrı qruplar Azərbaycan Respublikasının müqəddəratını hərraca qoymuşlarsa, həm də bir neçə ildir ki, qoymuşlarsa və bundan sonra da qoymaq istəyirlərsə, mən buna yol verməyəcəyəm. Bundan ötrü imkanlarım var. Ona görə də bütün həmvətənlərə müraciət edirəm, Azərbaycanın bütün vətəndaşlarına, bütün siyasi qüvvələrinə, siyasi partiyalara müraciət edirəm.

İndi Azərbaycan Respublikası üçün, Azərbaycanın dövlətçiliyi üçün birlik, milli həmrəylik, milli birlik, vətəndaş birliyi hava, su kimi lazımdır. Biz gərək torpaqlarımızı müdafiə edək, gərək işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytararaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin edək, Azərbaycanın müstəqilliyini

qoruyub saxlayaq. Ona görə də aramızda olan, ayrı-ayrı şəxsi mənafe güdən qüvvələrə xəbərdarlıq edirəm: bütün bu işlərindən əl çəksinlər, bunların heç bir nəticəsi olmayacaq, onlar heç nəyə nail ola bilməyəcəklər. Çünki xalq artıq ayılmışdır, ayağa qalxmışdır. Xalqın gücünün qarşısında heç bir qüvvə dayana bilməz. Mən də xalqın gücünə arxalanıram. Əgər xalq məni bu gün lazım bilməsə, sabah getməyə hazıram. Ancaq mənə gələn məlumatlara görə, xalq mənə ümid bəsləyir. Mən də bu ümidi doğrultmaq üçün həyatımın qalan hissəsini xalqa bağışlamışam və ona qurban verməyə hazıram.

Mən bu sözləri sizə çatdırmağı özümə borc bildim. Lənkəranın və onun ətrafında olan rayonların əhalisinə bir daha müraciət edirəm, onları mətin olmağa, cəsur olmağa, vətəndaş mövqelərini müdafiə etməyə və Əlikram kimi cinayətkarları təcrid etməyə çağırıram. Öz hakimiyyətlərini özləri qursunlar. Bayaq dediyim kimi, Lənkəranda icra hakimiyyətinin başçısı təyin olunmuşdur. Lənkəran camaatını onu müdafiə etməyə, işləmək üçün ona şərait yaratmağa çağırıram. Bu gün bütün başqa rayonlara da icra hakimiyyətinin başçıları təyin olunacaqdır. Onları da müdafiə etməyə, işləmək üçün şərait yaratmağa çağırıram.

Bir daha bütün xalqa müraciət edərək, bu ağır günümüzdə ondan səbir, təmkin və ağıllı addımlar gözləyirəm. Azərbaycan xalqına bu ağır günlərdə səbir arzulayıram, Azərbaycan vətəndaşlarına sevgimi, məhəbbətimi bildirirəm. Bir daha demək istəyirəm ki, mənə göstərilən etimadı doğrultmağa çalışacağam. Sizinlə birlikdəyəm. Azərbaycan Respublikası yaşayacaq, müstəqil dövlət kimi inkişaf edəcək. Azərbaycanın ərazi bütövlüyü təmin olunacaq, onun daxilində milli həmrəylik, qardaşlıq təmin olunacaqdır.

Sağ olun, diqqətinizə görə minnətdaram.

BAKIDA ÜMUMRESPUBLİKA MÜŞAVİRƏSİNDƏ ÇIXIŞ

24 avqust 1993-cü il

Hörmətli müşavirə iştirakçıları!

Azərbaycan Respublikası, xalq, Azərbaycan vətəndaşları ağır günlər keçirirlər. Bunun səbəbləri məlumdur. Azərbaycan müharibə vəziyyətindədir. Müharibədə buraxılan səhvlər, günahlar nəticəsində biz bəzi yerlərdə məğlubiyyətə uğrayırıq, insanlar həlak olur, didərgin düşür, kəndlərimiz əldən gedir və bu, son illərdə Azərbaycanın həyatının adi bir amili olmuşdur. Bəziləri buna biganədir, bəziləri belə vəziyyətə sanki öyrəşmişlər, ancaq bütünlükdə xalq isə şübhəsiz ki, bundan əziyyət çəkir, çox böyük çətinliklərə məruz qalır.

Bu sahədə görülən tədbirlər və aparılan işlər hələlik öz nəticəsini vermir. Bunun əsas səbəblərindən biri son illərdə Azərbaycanın müdafiə qüdrətinin yaradılmaması, ordunun lazımi səviyyədə olmaması, son bir il-il yarım ərzində isə yox dərəcəsində olması və eyni zamanda, respublikanın daxilində ayrı-ayrı qüvvələrin olmasıdır. Onların bəziləri özlərini siyasi qüvvə adlandırırlar, bəziləri isə adicə mafioz qruplar, qüvvələrdir. Hər biri öz şəxsi niyyətlərinə, məqsədlərinə nail olmaq üçün, şəxsi mənfəət naminə Azərbaycanın ağır şəraitini daha da ağırlaşdırır, təxribatlar aparır.

Mən indi bu məsələləri təhlil etmək fikrində deyiləm. Tam həqiqətdir ki, Azərbaycanda əvvəlki dövrlərdə olduğu kimi, indi də cəbhə bölgələrində böyük təxribat işləri aparılır. Xüsusi

sən son vaxtlarda Azərbaycanın daxilində siyasi gərginlik artdığına görə, ayrı-ayrı qüvvələr bir-birinə qarşı durduğuna görə və bəzi şəxslər, bəzi qruplar xalq qarşısında tamamilə ifşa olunduqlarına görə təxribat əməllərini daha da genişləndirmişlər. Onlar həmin əməlləri gizlətmək üçün, çirkin niyyətlərinə nail olmaqdan ötrü xalqı, milləti, torpağı qana bulamağa, torpağı satmağa, xalqa xəyanət etməyə nəinki hazırdırlar, hətta bunu həyata keçirirlər.

Güman edirəm ki, bugünkü həyatımız, gələcək günlər, illər xalqın indiki dövrdə olan vəziyyətinə tam qiymət verəcək və hər bir şəxs tutduğu vəzifədən, yaxud siyasi mənsubiyyətindən asılı olmayaraq, xalqın qarşısında cavab verəcəkdir. Birbaşa olmasa da, tarix hərənin qiymətini özünə verəcəkdir. Eyni zamanda, sizə bildirmək istəyirəm ki, Azərbaycan xalqının qüdrəti də var, imkanı da var. Azərbaycan xalqı və onun qabaqcıl, işıqlı fikirli adamları, xalqa sədaqətli övladları, xalq üçün ürəyi yanan şəxsləri birləşərək, Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxaracaqlar.

Təxribatçılar, Azərbaycanın bu ağır günündən öz şəxsi mənafeləri üçün istifadə edənlər heç də düşünməsinlər ki, öz məqsədlərinə nail olacaqlar. Xeyr, belə olmayacaq. Mən dəfələrlə qeyd etmişəm və yenə təkrar edə bilərəm ki, Azərbaycan xalqı öz tarixində çox ağır dövrlər yaşamışdır. Lakin bütün sınaqlardan çıxaraq mənliliyini, xalqiliyini, azərbaycanlılığını, müsəlmanlığını itirməmişdir və heç vaxt da itirməyəcəkdir.

Güman edirəm ki, qara günün ömrü az olacaq, xalqımız ağ günlərə çıxacaq. İnanıram ki, xalqımızda bu qüdrət, bu imkan, bu potensial var, sadəcə olaraq, hamımız birləşib bunlardan istifadə etməliyik, bunları hərəkətə gətirməliyik.

Son dövrün ən əcaib hadisələrindən və Azərbaycanda gərginliyi ağırlaşdıran hallardan biri də Lənkəran, Astara, Lerik,

Masallı, Yardımlı, Cəlilabad, Biləsuvar rayonlarında bir neçə aydan bəri baş vermiş proseslər və orada Əlikram Hüseynovun, onun ətrafında olan quldur, cinayətkar, xəyanətkar adamların Azərbaycanın ayrı-ayrı dairələrindən, təkcə Azərbaycanda yox, ondan kənarda olan, ona xəyanət edən şəxslər tərəfindən dəstəklənən bu qrupların, bu dəstənin həmin bölgədə apardıqları cinayətkar işlər, qanunsuz hərəkətlərdir.

Əgər bu sadəcə olaraq, o bölgədə cinayətkarlıqla, qanunsuzluqla bitmiş olsaydı, bəlkə də Azərbaycanın ümumi həyatına və bu gününə o qədər də mənfi təsir göstərə bilməzdi. Ancaq iş burasındadır ki, həmin bu cinayətkar dəstələr, qruplar – Əlikram Hüseynov və onu dəstəkləyən adamlar orada Azərbaycanın ordu hissəsinin bir qismini əlində saxlayaraq, onların cəbhəyə göndərilməsinin qarşısını alırlar. Ordumuzun hərbi texnikasının, silahlarının böyük bir qismi onların əlindədir. Həmin hərbi hissələrdən ayrı-ayrı bölmələr, dəstələr döyüş bölgələrində vuruşurlarsa, onları Əlikram Hüseynovun dəstəsi, onun batalyonu adlandırırlar. Belə çıxır ki, həmin qüvvələr onun göstərişi ilə geri çəkilməli, irəli getməli, cəbhə bölgəsini tərk etməlidirlər.

Belə hallar adətə çevrilmişdir və bəzi adamlar, xüsusən indi respublikanın rəhbərliyində olan adamlar da hesab edirlər ki, belə də olar. Çünki təəssüf ki, son illərdə Azərbaycanın müdafiəsi ordunun əlində olmamışdır, ayrı-ayrı silahlı dəstələrin, qrupların, ayrı-ayrı mafioz qruplara mənsub olan silahlı dəstələrin əlində olmuşdur. Biri bunlara könüllü dəstəsi deyir, biri Xalq Cəbhəsinin batalyonu deyir, biri nə bilim, kiminsə şəxsi dəstəsi deyir. Bu cür dəstələr vətəni, torpağı müdafiə etmək əvəzinə öz şəxsi mənafeələrini güdmüşlər. Onlar Azərbaycanı nə günə salmışlar, nə dəhşətli vəziyyətə salmışlar – indi hamıya aydındır, hamının gözü qarşındadır.

Ona görə də Lənkəranda və onun ətrafındakı rayonlarda gedən proseslər Azərbaycan ictimaiyyətini, respublikanın dövlət orqanlarını – həm Ali Soveti, həm də bütün başqa dövlət orqanlarını narahat etməyə bilməzdi. Ancaq bu məsələnin bəzi adamların təklifi ilə guya sülh, danışıq yolu ilə həll olunması fikrini qəbul edərək çox vaxt itirdik. Bu müddətdə bəzi adamlar bizə vəd edirdilər ki, məsələ sülh yolu ilə, danışıqlar vasitəsilə həll olunacaqdır. Həmin dövrdə isə bu adamlara imkan yaranırdı, bəlkə də bu adamların özləri də imkan yaratdılar ki, Əlikram və onun ətrafındakı cinayətkar adamlar daha da quduzlaşsınlar, cinayətkar hərəkətlərini yerinə yetirə bilsinlər və eyni zamanda, siyasi pərdə altında – «Talış-Muğan Respublikası» yaratmaq, beləliklə, Azərbaycanı parçalamaq, talış köklü Azərbaycan vətəndaşlarını respublikanın başqa hissəsinə qarşı qoymaq kimi hallara əl atdılar. Bu məsələlərin hamısı sizə məlumdur.

Nəhayət, avqustun 16–17-də bu salonda Milli Məclisin iclasında həmin məsələlər geniş müzakirə olunaraq qərar qəbul edilmişdir. Ona görə də bu proseslərin mənbəyi, başlanğıcı və necə deyərlər, aparıcı qüvvələri, onları dəstəkləyənlər, ilham verənlər, bu xəyanətkar, cinayətkar yola sövq edən adamlar artıq məlumdurlar. Bir neçəsinin adı çəkilib, bəzilərinin adları ola bilər, sonra çəkiləcəkdir. Onların adları məlumdur, ona görə də sizin vaxtınızı almaq istəmirəm. Ancaq onu bildirmək istəyirəm ki, avqustun 17-də Milli Məclis iki günlük müzakirədən sonra Lənkəranda və onun ətrafındakı rayonlarda baş verən hadisələrə, Əlikram Hübətovun özünün və onun silahlı dəstələrinin cinayətkarlıqlarına, ümumiyyətlə, orada gedən proseslərə öz münasibətini bildirərək, bu barədə qəti qərar qəbul etdi. Qərar artıq məlumdur. Baş Nazir Surət Hüseynova tapşırıldı ki, bu qərarın üç gün müddətində həyata keçirilməsi təmin olunsun.

Təəssüf ki, bu qərarın yerinə yetirilməsi təmin olunmadı. Qərar qəbul edildikdən sonra Lənkəranda və onun ətrafındakı rayonlarda əhali, xalq Azərbaycanın dövlət orqanlarının bu hadisələrə, proseslərə münasibətini tam bildikdən sonra ayağa qalxdı, öz hüquqlarını müdafiə etməyə çalışdı, cinayətkar, qanunsuz hərəkətlərə qarşı etirazını bildirməyə başladı. Beləliklə də bu qərarımızın ilk təsiri çox müsbət oldu. Əlikram Hübətov və onun ətrafında olan adamlar müəyyən qədər anladılar ki, dövlətlə, xalqla mübarizə aparmaları, yaxud da dövlətə qarşı təcavüz etmələri artıq mümkün deyildir. Onlar özlərinin fəaliyyət çərçivəsini yavaş-yavaş dağıtdılar və güman etmək olardı ki, əgər bizim qərarımız qətiyyətlə yerinə yetirilsəydi və lazımı şəxslər, tapşırılmış şəxslər bununla məşğul olsaydılar, bəlkə də qərar tezliklə həyata keçirilər, cinayətkarlıq, qanunsuzluq hallarına son qoyar və bu bölgədə sabitliyi təmin edə bilərdik.

Lakin təəssüf ki, belə olmadı. Avqustun 19-da Gəncədə Baş Nazir Surət Hüseynov bir müşavirə keçirdi. Əlikram Hübətov da oraya dəvət olundu, təmtəraqla qəbul edildi. Bundan sonra isə Əlikram Hübətov Lənkərana qayıdaraq, orada televiziya ilə böyük təbliğat apardı – həm özü, həm də ətrafında olan adamlar çıxış etdilər. Gəncədə onların dəstəkləndiklərini, onlarla həmrəy olduqlarını bildirdilər. Beləliklə də onlarda yeni bir canlanma başladı. Xalqa qarşı təcavüzü nəinki davam etdirməyə, hətta gücləndirməyə başladılar.

Biz yenə də bu məsələlərə təmkinli, səbirli yanaşdıq. Çalışdıq adamları başa salaq ki, belə qanunsuz hərəkətlərin, xalqa, Konstitusiyaya zidd hərəkətlərin axırı yoxdur. Ancaq buna nail ola bilmədik. Fəqət Lənkəran şəhəri və rayonunun, Astara, Masallı, Cəlilabad, Yardımlı, Biləsuvar, Lerik rayonlarının əhalisi ayağa qalxdı, öz hüquqlarını müdafiə etməyə çalışdı. Adamlar Əlikram

Hümbətovun bu çirkin əməllərinə qarşı etirazlarını açıq, cəsarətlə bildirdilər və bu orada mitinqlər keçirilməsi ilə başlandı. Sırağagün Lənkəran şəhərində böyük mitinq oldu. Bu barədə mən dünən xalqa müraciətimdə məlumat vermişəm, vaxtınızı alıb təkrar etmək istəmirəm. Həmin mitinqdə minlərlə lənkəranlı Əlikram Hümbətovu xəyanətkar, cinayətkar, satqın adam kimi qiymətləndirdi. Onu aradan təcrid etməyə çalışdılar. O, silah işlətmək istədi, lakin bunu edə bilmədi. Beləliklə də xalq müəyyən qədər öz təzyiqini göstərərək, Əlikram Hümbətova sübut etdi ki, onun əlində nə qədər çox silah olsa da, ətrafında cinayətkar, quldur dəstə olsa da xalqın qarşısında dura bilməz. Həm Əlikram, həm də onu dəstəkləyən adamlar yəqin ki, bunu hiss etdilər. Ancaq Əlikram və onun dəstələri xalqa təcavüz etmək, ona qarşı silah işlətmək yoluna düşdülər.

Biz əhalinin bu hərəkətini şübhəsiz ki, bəyəndik və bildirdik ki, siz düzgün hərəkət etmisiniz. Bizim başqa yolumuz yoxdur. Bu proseslər bir neçə aydır ki, davam edir. Təəssüf ki, əvvəllər, yəni iyun ayına qədər Azərbaycana rəhbərlik etmiş şəxslər – Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəy, respublika parlamenti, Milli Məclis və onun rəhbərləri, Nazirlər Kabineti Əlikram Hümbətovun, onu dəstəkləyən Rəhim Qazıyevin və başqalarının hərəkətlərinə qiymət verməmişdilər, bu məsələdə barışdırıcı, yaxud da passiv mövqe tutmuşdular.

Sonrakı dövrdə isə – mən bunu açıq demək istəyirəm – xüsusən iyun ayının sonundan başlayan dövrdə Baş Nazir Surət Hüseynov bu məsələni öz üzərinə götürmüşdür və Əlikram Hümbətovla yaxın əlaqələri olduğuna görə bu məsələnin sülh yolu ilə həll olunmasını boynuna almışdır. Biz ona inanaraq belə hesab etmişdik ki, onsuz da daxilimizdə ağır proseslər çoxdur, sərhəd bölgələrində müharibə gedir, qan tökülür. Ona görə də burada

güc işlətmək, silah tətbiq etmək, qan tökmək lazım deyil. Baş Nazir bu məsələni həll etməyə söz vermişdir və qoy həll etsin. Lakin bilirsiniz ki, Baş Nazirin avqustun 3-də Lənkərana getməsi də bir nəticə vermədi. Sizə bildirdiyim kimi, avqustun 12-də Əlikram Hüseynovla, Baş Nazir Surət Hüseynovla birlikdə bizim apardığımız danışıqların da nəticəsi olmadı. Avqustun 13-də geniş müşavirə keçirdik. Ondan da bir nəticə hasil olmadı. Nəhayət, avqustun 16-da bu məsələni Milli Məclisin müzakirəsinə çıxardıq.

Sizə bildirmək istəyirəm ki, əgər iyun ayına qədər Azərbaycanın dövlət başçıları bu məsələyə nədənsə – səbəbini özləri izah edərlər – toxunmayblarsa, biganə qalıblarsa və o bölgədə xalqın, əhəlinin hüquqlarının pozulmasına lazımi qiymət verməyiblərsə, əgər biz də iyun ayının axırlarından son vaxtlara qədər bu işlərdə müəyyən dərəcədə barışdırıcı mövqedə olmuşuqsa – Baş Nazir Surət Hüseynovun verdiyi vədlərə görə – beləliklə biz, ümumiyyətlə, vaxt itirmişik, bu dövrdə isə Əlikram Hüseynov və onun tərəfdarları bu vaxtdan, bu fürsətdən istifadə edib, həm öz cinayətkar hərəkətlərinin dairəsini genişləndiriblər, həm də bu məsələni cinayətkarlıq, quldurluq, mafiozluq istiqamətindən və məzmunundan artıq müəyyən qədər millətlərarası münəqişə həddinə, yaxud da ki, qondarma «Talış-Muğan Respublikası» yaratmaq həddinə gətirib çıxarıblar.

Həm Milli Məclisdə, həm də avqust ayının 13-də keçirdiyimiz müşavirədə bəzi iradlar tutublar ki, Azərbaycan Respublikası rəhbərlərinin dövlət orqanlarının mövqeyi məlum olmadığına görə, xalq da çaşbaş qalmışdır. Bəli, bu iradlar haqlıdır, ola bilər bu bizim də müəyyən qədər günahımızdır. Biz günahımızı boynumuza almağa hazırıq. Ancaq mən sizə proseslərin gedişini, mərhələlərini izah edərkən, yəqin ki, siz və bizi eşidənlərin ha-

mısı bu günahlarımızın o qədər də böyük olmadığını dərk edərlər.

Qeyd etdiyim kimi, biz Milli Məclisdə bu məsələni iki gün ciddi müzakirə etdik, ciddi qərar qəbul etdik. Lakin sonra fikir belə oldu ki, bu qərarın elan olunması hələ dayandırılın, çünki Əlikram Hübətovla əlavə danışıqlar aparılacaqdır. Bu danışıqlar Gəncədə aparıldı, ancaq nəinki müsbət nəticə vermədi, hətta daha mənfi hallara gətirib çıxardı və belə bir halda, srağagün Lənkəranda xalq ayağa qalxdığı dövrdə Əlikram Hübətov yenə silahdan, gücdən istifadə etməyə çalışdı. Xalq isə öz iradəsini göstərdi və srağagün Lənkəranda və onun ətrafında olan rayonlarda Əlikram Hübətova bildirdi ki, xalq, əhali bu qanunsuz hərəkətlərə, cinayətkar hallara daha yol verməyəcəkdir.

Dünən səhərdən vəziyyət daha da gərginləşdi. Dünən səhər bizə məlumat gəldi ki, Lənkəranın əhalisi toplaşdı Əlikram Hübətova öz etirazını bildirir, ondan tələb edir ki, bütün bu əməllərindən əl çəksin, silahları yerə qoysun. Əhali, yəni oraya toplaşan minlərlə adam bizim icra hakimi təyin etdiyimiz Dilruba Camalovanı icra hakimiyyətinin binasına gətirmişdir. Əlikram Hübətov isə xalqın təzyiqinə dözə bilməyib qaçmış, ancaq yenə də öz cinayətkar, quduz hərəkətlərini davam etdirmişdir.

O, meydanda dinc əhaliyə, əliyalın silahsız adamlara atəş açmış, onları qorxutmağa çalışmış, əhali isə bundan qorxmamış və çəkinməmişdir.

Dünən vəziyyət böhran həddinə gəlib çatdı. Ona görə də biz Milli Təhlükəsizlik naziri Nəriman İmranovu, Daxili İşlər naziri Vaqif Novruzovu, daxili işlər və milli təhlükəsizlik orqanlarının bir qrup işçisini vertolyotlarla Lənkərana göndərdik.

Orada vəziyyət çox gərgin olduğuna görə mən dünən Azərbaycan televiziyası ilə xalqa müraciət etməyə məcbur oldum. Bu

müraciət də sizə məlumdur. Dünən bizə gələn məlumatlardan, telefon zənglərindən, teleqramlardan və ümumi ictimai rəydən məlum olur ki, bu müraciəti xalq çoxdan gözləyirmiş. Müraciət ümumən bəyənilib, xalq tərəfindən rəğbətlə qarşılınıb, xalqda canlanma və böyük ümid yaradıbdır ki, Azərbaycanda daha hakimiyyətsizlik yoxdur, dövlət orqanları fəaliyyətdədir və respublikanın bu ağır dövründə Azərbaycan dövlətçiliyini qoruyub saxlamağa iqtidarı var və bundan sonra da olacaqdır. Mən dünəndən indiyə qədər bu müraciətimizə müsbət əks-səda verən bütün şəxslərə, kollektivlərə, bütün əhaliyə minnətdarlığımızı bildirirəm. Onların bizimlə həmrəy olması gücümüzü artırır, bizə daha da ürək-dirək verir, iradəmizi daha da möhkəmləndirir. Hamını əmin etmək istəyirəm ki, biz bu yoldan çəkinməyəcəyik, Azərbaycanın dövlətçiliyini, müstəqilliyini qoruyacağıq və respublikanın parçalanmasına yol verməyəcəyik.

Dünən Lənkəranda gedən proseslər faciə ilə qurtarmışdır. Əhali, xalq Əlikram Hüseynovun və onun cinayətkar dəstəsinin əleyhinə qalxdığı vaxtda Əlikram Hüseynov qaçıb gizləndi. Onu axtardılar. Bir məlumat gəldi ki, o, meşələrə qaçıb, bir məlumat gəldi ki, başqa yerlərə qaçıb. Sonra isə ora gedən nümayəndələrimiz məlumat verdilər ki, orada keçmiş Sovet Ordusu diviziyasının qərargahı Əlikram Hüseynovun əlindədir. Bu, xəyanətkar Azərbaycan rəhbərlərinin, keçmiş Müdafiə naziri Rəhim Qaziyevin fəaliyyəti nəticəsində olub. Əlikram orada gizlənib. O qərargah böyük hasarla əhatəyə alınmışdır. Silahlı adamlar heç kimi yaxına buraxmırlar, orada gizlənilər. Əhali qərargahı mühasirəyə almışdır. Dünən bütün gecə səhərə qədər qərargah mühasirədə olmuşdur.

Bir məsələni də sizə çatdırmaq, Müdafiə nazirinin müavini Vahid Musayev haqqında məlumat vermək istəyirəm. Sizə da-

nışdım ki, Rəhim Qaziyev mənim burada işlədiyim ilk günlərdə onun Müdafiə naziri təyin olunmasını təkidlə təklif etmişdir. Sizə bildirdim ki, sonra Əlikram Hübətov mənimlə görüşlərinin ikisində də məhz onun Müdafiə naziri təyin olunması barədə öz fikrini söyləmişdir. Əlikram Hübətovla görüşdüyümüz günün sabahı Baş Nazir Surət Hüseynov heç bir səlahiyyəti olmadan, özbaşına gedib Müdafiə Nazirliyində Vahid Musayevi nazir kimi təqdim etmişdir. Biz bunu təkzib etməyə məcbur olduq. Sonra isə Surət Hüseynov mənə belə izahat verdi ki, guya Vahid Musayev Əlikramla çox yaxın adamdır və onun Müdafiə naziri kimi təqdim olunmasının əsas səbəbi budur ki, o, Əlikram Hübətovu tərk-silah edəcək və həmin silahlı dəstələri Azərbaycanın Müdafiə Nazirliyinə tabe edəcəkdir.

Şübhəsiz ki, mən belə səbətsiz hərəkətlərlə razılaşa bilməzdim. Mən buna yol vermədim. Ancaq sonra Vahid Musayev bir neçə şəxsə müraciət etmişdir ki, Heydər Əliyev məni qəbul etsin. Mən onu qəbul edəndə söhbətimiz zamanı həm Rəhim Qaziyevin, həm də Surət Hüseynovun haqqında mənfi sözlər danışdı və bildirdi ki, guya çox saf niyyətli bir adamdır. Ancaq mən dedim ki, bunlar məni maraqlandırmır. Mən sizi bundan ötrü qəbul etməmişəm. Xahiş etmisiniz ki, sizi qəbul edirəm. Deyin görüm nə istəyirsiniz? Mənə bildirirlər ki, siz Əlikram Hübətovla yaxın adamsınız. Siz Müdafiə nazirinin müavinisiniz. Görürsünüz ki, neçə aydır bu hərbi hissə Müdafiə Nazirliyinə tabe olmur və cinayətkar işlər görür. Əgər siz həqiqətən, onunla yaxın adamsınızsa, gedin ora, bu işləri qurtarın. Bilirsinizmi, iğtişası, bu münaqişəni dərinləşdirmək bizə lazım deyil. Biz bunların üstündən keçib getməliyik ki, ümumi işimizi təmin edək. Gedin, bu məsələni həll edin.

O mənə dedi ki, anladım, gedib məsələni həll edəcəyəm. Mən isə bundan sonra heç nə demədim. Dünən Vahid Musayev Müdafiə Nazirliyinin rəhbərliyi tərəfindən ora göndərilibmiş. Təəssüf ki, o gedib ora gec çatıbdır. Çünki bizim iki nazirimiz – Daxili İşlər naziri və Milli Təhlükəsizlik naziri vertolyotlarla gedib ora çatanda bir neçə saat onu arayıb tapa bilməmişlər. Sonra məlum olmuşdur ki, o, Əlikram Hüseynovun yuvasına, gizləndiyi yerə girib, orada olmuşdur. Axşam mənə məlumat verdilər ki, orada Əlikram Hüseynovla danışıqlar aparıb, guya onu yola gətirməyə çalışıb. Ancaq bunların heç birisi nəticə vermədi.

Beləliklə, gecə səhərə qədər bu proseslər davam edib. Əhali dünən bütün günü, axşam, gecə ayaqüstə meydanlarda, o hərbi hissənin ətrafında olub. Bunların hamısı da istənilən nəticəni verməyib. Ancaq bir faciəli nəticə: bu da ondan ibarətdir ki, Əlikram Hüseynovun dəstələri onun göstərişi ilə əliyalın Lənkeran vətəndaşlarına atəş açmışlar. 3 adam həlak olmuş, 5 adam yaralanmışdır. Şübhəsiz ki, cani, cinayətkar, xain adamdan başqa şey gözləmək mümkün deyildi. Ancaq bu, təkcə Əlikram Hüseynovun işi deyil. Onu dəstəkləyən Rəhim Qaziyevin, Əlikram Hüseynovla əlaqə saxlayıb onun yanına emissarlar göndərən Ayaz Mütəllibovun, Ayaz Mütəllibovu Azərbaycana hakimiyyətə gətirmək istəyən Əlikram Hüseynovun və onunla əlaqədar olan başqa adamların fəaliyyətinin cinayətkar nəticəsidir. Bu, dəhşətli bir şeydir.

Azərbaycan xalqı 5 ildir müharibə içərisindədir, şəhidlər verir. 1990-cı il yanvarın 20-də xalqımıza qarşı hərbi təcavüz olub. Azərbaycan ilk şəhidlərini onda verib. İndi Şəhidlər xiyabanı Azərbaycanın həm faciə meydanına, həm də müqəddəs bir meydana dönüb. Ondan sonra Azərbaycanın ərazisinə Ermənistan

silahlı qüvvələrinin təcavüzü nəticəsində hər gün, hər ay, hər il şəhidlər verilir. Bəli, hər bir adamın tələf olması bizim üçün böyük ürək ağrısıdır, matəmdir. Bu bizim üçün faciədir, ancaq bir tərəfdən, yanvarın 20-də xalqımıza qarşı Kommunist Partiyasının rəhbərliyi tərəfindən hərbi təcavüz olmuşdur, ikinci tərəfdən, Ermənistanın silahlı qüvvələri Azərbaycana hərbi təcavüz edirlər. Xalqımız yanvarın 20-də öz milli qüdrətini, milli şərəfini, namusunu qoruyaraq şəhidlər verdi. Cəbhələrdə Azərbaycan xalqı öz torpaqlarını, öz ərazisini, öz müstəqilliyini qoruyaraq şəhidlər verir. İndi isə Lənkəranda bu xəyanətkar adamların – onların adlarını çəkdim və bir çoxlarının da adları çəkiləcək – bunların fəaliyyəti nəticəsində böyük bir cinayət, faciə baş vermişdir. Bizim öz azərbaycanlılarımız sülh şəraitində yaşayan, müharibə bölgəsində olmayan azərbaycanlılarımıza atəş açıblar. Bunu öz cinayətkar niyyətlərini həyata keçirmək üçün ediblər. 3 nəfər həlak olub.

Bu, dəhşətli bir haldır. Əlikram Hüseynovun, Rəhim Qazıyevin, Ayaz Mütəllibovun və onları dəstəkləyən adamların əli Azərbaycan xalqının oğullarının həlak olması ilə əlaqədar qana batıb. Bu gün mən onları Azərbaycan xalqı qarşısında xəyanətkar elan edirəm. Şübhəsiz ki, bunlara ədalət məhkəməsi öz qiyəmətini verəcəkdir. Ancaq mən bir vətəndaş kimi, bir insan kimi, ürəyi qan içində olan bir insan kimi və Azərbaycan dövlətinin başçısı vəzifəsini icra edən adam kimi, buna öz mənəvi-siyasi qiymətimi verirəm. Mən hesab edirəm ki, həlak olanlar Azərbaycan Respublikasının dövlətçiliyini müdafiə etmək, onun suverenliyini qorumaq, Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini, bütövlüyünü müdafiə etmək yolunda cinayətkar adamlar tərəfindən, Azərbaycana təcavüz edən adamlar tərəfindən həlak

edilmişlər. Onlar millət yolunda, Azərbaycan xalqının gələcək səadəti yolunda həlak olmuşlar.

Həlak olanlar – Bayramov Sultan Nemət oğlu, 1936-cı ildə anadan olmuş, Lənkəran şəhərinin sakinidir, ailəsi var, uşaqları var, hərbi hospitalda rentgen texniki işləmişdir; Əliyev Etibar Böyükağa oğlu, 1953-cü ildə anadan olmuş, dülgərdir, Lənkəran şəhərinin sakinidir, üç övladı var; Təhməzov Paşa Qurban oğlu, 1946-cı ildə anadan olmuş, əhaliyə məişət xidməti idarəsinin işçisidir, Lənkəran şəhərinin sakinidir, ailəsi var, uşaqları var.

Mən rica edirəm, Azərbaycanın bütövlüyü yolunda, müstəqilliyi yolunda həlak olanların xatirəsini yad etmək üçün bir dəqiqə ayağa qalxıb sükut edək. Allah onlara rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun.

Bu gün Lənkəran şəhərində Azərbaycanın bütövlüyü yolunda, müstəqilliyi yolunda həlak olanların dəfn mərasimi keçiriləcəkdir. Biz oraya nümayəndə heyəti göndərmişik və nümayəndələrimiz Azərbaycan Respublikası adından dəfn mərasimində iştirak edəcəklər. Dünən bu barədə məsləhətləşib belə bir qərara gəlmişik ki, həlak olmuş adamların şücaətini, qəhrəmanlığını yüksək səviyyədə qeyd edək. Mən elan edirəm ki, Azərbaycan Prezidenti səlahiyyətlərini icra edən şəxs kimi, fərmanım ilə Bayramov Sultan Nemət oğlu, Əliyev Etibar Böyükağa oğlu və Təhməzov Paşa Qurban oğlu Milli Qəhrəman elan olunurlar. Şübhəsiz ki, Azərbaycan dövləti həlak olanların ailələrinə hər cür qayğı və hörmət göstərəcəkdir və güman edirəm ki, Azərbaycan xalqı bu sadə azərbaycanlıların böyük şücaətini heç vaxt unutmayacaqdır. Onların xatirəsi qəlbimizdə əbədi yaşayacaqdır.

Orada 5 nəfər yaralanıb. Onlar müalicə olunurlar. Şübhəsiz ki, indi onların müalicəsi üçün lazımi tədbirlər görülür. Yaralıların özlərinə və ailələrinə qayğı göstəriləcək və lazımı

tədbirlər görülməkdir. Siz, bütün Azərbaycan əhalisi əmin ola bilər ki, biz vətən yolunda, xalq yolunda, Azərbaycanın suverenliyi, bütövlüyü yolunda həlak olan, canını qurban verən, şəhid olan adamların hər birinin şücaətini, qəhrəmanlığını heç vaxt unutmayacağıq. Onlar həmişə, daim xalqın yaddaşında yaşayacaqlar.

Lakin bu faciəyə baxmayaraq, orada səhərə qədər fəaliyyət göstərən inzibati orqanlarımız təəssüf ki, lazımi nəticəyə gələ bilməmişlər. Bizə verilən məlumatlardan belə aydın olur ki, Vahid Musayev guya Əlikramın o quldur yuvasında olaraq, sonra bizim nazirlərlə əlaqə saxlayaraq onun oradan çıxmasını, yəni qan tökülmədən, əlavə hərbi əməliyyat aparılmadan çıxmasını təmin etməyə söz vermiş, əhali qərargahı əhatəyə alıb səhərə qədər mühasirədə saxlamışdır. Guya belə məlum olmuşdur ki, Əlikram Hübətov gəlib təslim olacaqdır. Lakin bizə verilən məlumatlara görə o hamını aldadıb. Səhərə yaxın oradan üç maşın çıxdır. Guya bu maşınlar nəzarət altında imiş. Onların birində Əlikram və onun bir-iki nəfər adamı çıxıb qaçıbdır və aldığımız məlumatlara görə, Lənkəranın meşələrində gizlənilir. İndi orada axtarışlar gedir.

Əlikram Hübətov guya ona daim tabe olan silahlı qüvvələri – məsələn, Prişibdə onun bir polku var, onu deyə bilmərəm, ancaq bəzi adamlar bunu bizim beynimizə yeridiblər – həmin o silahlı qüvvələrin hamısı ondan imtina edibdir. Onun qərargahında, o quldur yuvasında olan əsgərlərin çoxu silahlarını təhvil verib çıxıb, ətrafında olan başqa adamların çoxu ondan imtina edib, uzaqlaşmışdır. Ancaq bir qrup, sayca az da olsa, silahlı adamlar, onunla bilavasitə cinayət etmiş adamlar Əlikramla bərabər qaçıblar (düzdür, onun şəxsi qoruyucuları da, başqaları da tutulublar). Onlar qaçıblar, indi axtarışlar gedir və güman edirəm

ki, oradakı inzibati orqanlarımız və buradan gedən qüvvələr onu axtarib tapacaqlar və o, ədalət məhkəməsi qarşısında cavab verəcəkdir. Nəinki o, həm də ona havadarlıq edənlər, ona istiqamət verənlər – ya Ayaz Mütəllibov olsun, Rəhim Qaziyev olsun, yaxud da ki, başqaları olsun – onun başını sığallayan adamların hamısı cavab verəcəkdir. Buna heç kəsin şübhəsi olmasın.

Dünən bizi qorxudurdular ki, guya Ağcabədi zonasında həmin o hissədən olan batalyonlar var, onlar guya Əlikram Hüseynovun göstərişi ilə döyüş bölgələrini tərk edib çıxırlar. Ancaq bu yalandır. Orada olan döyüşçülər, əsgərlər, Azərbaycanın övladları öz yerlərindədirlər, fəaliyyət göstərirlər və onların da hamısı Əlikram Hüseynovdan imtina edibdir.

Bunların hamısı onu göstərir ki, Əlikram Hüseynov heç bir kəsdir. Biz bunu dəfələrlə demişik ki, o, ayrı-ayrı qrupların əlində bir alətdir, bir silahdır. Dünən televiziya ilə müraciətimdə bildirdim ki, o hətta İrana keçmək niyyətində olmuşdur. Mən İran hökumətinə, İranın səfirliyinə xəbərdarlıq elədim. Onlar dedilər ki, siz narahat olmayın, İranda onu heç kəs qəbul edə bilməz. Ancaq belə şeylər yaranır ki, guya bir tərəfdən, onu Moskva dəstəkləyir, nə bilim, kiminsə, haranınsa, agentidir, bir tərəfdən, İran dəstəkləyir. Bunların hamısı yalandır. Mən demişəm – nə Rusiya dövləti, nə İran dövləti belə bir quldur adamla təmasda ola bilməz.

Ancaq Rəhim Qaziyev kimi, Ayaz Mütəllibov kimi adamlara və onlarla birgə olanlara lazım idi ki, belə bir mif, belə bir əhvali-ruhiyyə, camaatda vahimə yaratsınlar, əhalini qorxutsunlar və beləliklə, bizə təzyiq etsinlər. Mən dünən televiziya ilə müraciətimdə dedim. Bir də deyirəm ki, bunların hamısı indi Azərbaycanda vəziyyəti düzəltmək üçün, daxili sabitlik yaratmaq üçün, cəbhələrdə vəziyyəti düzəltmək üçün apardığımız

tədbirlərə mane olmaq və şəxsən mənə, Heydər Əliyevə təzyiq göstərmək məqsədi güdür.

Mən dəfələrlə demişəm, bu gün bir daha bəyan edirəm ki, heç bir kəs mənə təzyiq edə bilməz. Mən öz iradəmdən – bu isə xalqın iradəsidir, bir namuslu vətəndaş kimi mənim şəxsi iradəmdir – istifadə edərək, Azərbaycanın bu vəziyyətdən çıxması üçün son damla qanıma qədər çalışacağam və heç kəs də məni qorxuda bilməz.

Görürsünüz, iki aydır bizim başımızı aldadırlar ki, Əlikram Hüseynov belə olsa, elə olsa, nə bilim, dünya dağılacaqdır. Heç bir şey olmadı. Düzdür, 3 adam canını qurban verdi, şəhid oldu. Ancaq lazımdır ki, o qan vətəni qoruyarkən tökülsün. Düzdür, bu Azərbaycan övladları vətəni ermənilərdən, başqa düşmənlərdən qorumaq üçün yox, daxili düşmənlərimizdən qorumaq üçün, Azərbaycanın dövlətçiliyini saxlamaq üçün həlak olublar, şəhid olublar. Bu, vətənin Vətən olmasını bir daha sübut edir.

Bir daha qeyd edirəm ki, biz qəbul etdiyimiz qərarı həyata keçirəcəyik. İradəmiz möhkəmdir və Azərbaycanda sabitliyi təmin edəcəyik, Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxaracağıq. Kim ki, bu yolda bizə mane olacaq, o bizim düşmənimizdir, xalqımızın düşmənidir. Güman edirəm ki, bu gün bu proseslər başa çatacaqdır. Bir daha qeyd edirəm ki, Əlikram Hüseynov kimi quldurun ətrafında yaranmış mif artıq dağıldı, xalq ona öz münasibətini göstərdi. Lənkəran rayonunun icra hakimi Düruba Camalova fəaliyyətdədir. Qadın bir çox kişilərdən, minlərlə kişidən qeyrətli çıxdı. Başqa rayonlara – Astara rayonuna da, Cəlilabad rayonuna da, Biləsuvar rayonuna da icra hakimləri artıq təyin olunubdur. Digər rayonlara da təyin ediləcək. Bu rayonlarda Azərbaycanın qanuni hakimiyyəti dünən, bu gün bərpa olunub və bərpa olunacaqdır. Azərbaycan dövlətini,

dövlətçiliyini bütün bölgələrdə təmin etməyə heç kəs mane ola bilməz.

Düzdür, biz heç də belə fikirdə deyilik ki, bunlar asan yolla gedəcək. Müqavimətlər də olacaq. Son vaxtlar yaranmış cürbəcür quldur dəstələri Azərbaycanın bəzi regionlarında cinayətkar işlər görürlər. Məsələn, Yevlaxda bir banda yaranıb, iki dəfə gedib Balakən rayonuna, orada insanlara təcavüz edib və süni olaraq azərbaycanlılarla avarlar arasında qarışıqlıqlar yaradıbdır. O dəstə kimin tərəfindən idarə olunur – adamlar bunu da bilirlər. Ancaq orada nə avar, nə də azərbaycanlı bir-birinə qarşı durmayacaqdır. Və heç bir yerdə durmayacaqdır. Azərbaycanda millətlər arasında, etnik qruplar arasında heç kəs münaqişə, yaxud qarşıdurma yarada bilməz. Kimin daxilində belə niyyəti varsa, mən xəbərdarlıq edirəm, çəkilsinlər kənara. Heç kəs münaqişə yarada bilməz. Azərbaycan bütövdür. Azərbaycan xalqı birdir və bu birliklə də biz bu ağır vəziyyətdən çıxacağıq.

Füzuli, Cəbrayıl bölgələrində son günlər vəziyyət çox ağırdır. Bu barədə mən dünən xalqa müraciətimdə qısaca dedim. Biz, demək olar ki, gecə-gündüz bu işlərlə məşğuluq, əlimizdən gələn tədbirləri görürük. Mən indi bu məsələləri geniş açmaq istəmirəm. Ancaq təəssüflər olsun ki, dünən də, ondan bir gün qabaq da Füzulidən, Cəbrayıldan gələn məlumatlar göstərir ki, bu torpaqları satan, birinci növbədə, oranın ayrı-ayrı mafioz qüvvələri və həm Cəbrayıl, həm də Füzulidə icra hakimləri olmuşlar. Onlar və onlarla əlaqədar adamlar, bəzən ordu hissəsindən olan adamlar Ermənistanın silahlı dəstələri tərəfindən heç bir hücum olmadan gəlib xalqı qorxudurlar, qaçırdırlar, var-dövlətini qarət edirlər, özləri də çıxıb qaçırlar.

Mən dünən də Ermənistanın rəhbərləri ilə danışıqlar aparmışam. Məcbur olmuşuq, Dağlıq Qarabağın rəhbərləri ilə bizim

adamlar danışıqlar aparıblar. Moskva ilə danışıqlar aparmışam. Vəziyyət çox ağırdır, çox böhranlıdır. Ona görə də bu gün biz xüsusi təyyarə göndərmişik. Rusiya Xarici İşlər Nazirliyinin məsul işçisi, xüsusi tapşırıqlar üzrə səfir Vladimir Nikolayeviç Kazimirovu dəvət eləmişəm. Bu gün o bizim nümayəndələrlə bərabər Füzuli və Cəbrayıl bölgələrinə gedəcək, orada olan vəziyyəti araşdıracaqlar. Demişəm ora jurnalistlər də getsin, başqa nümayəndələr də gedəcəklər. Güman edirəm ki, biz bu vəziyyətdən də çıxacağıq.

Ancaq təəssüf doğuran budur ki, bizim hissələr o yerlərdən pərakəndə vəziyyətdə çıxırlar, vuruşmurlar, döyüşmürlər. Məsələn, dünən həm Moskva ilə, həm Yerevanla əlaqəyə girmişik, həm də bizim adamlar Xankəndi ilə əlaqəyə giriblər. Deyirlər ki, oradan həm hərbi hissə, həm də camaat qoyub qaçıbdır. Qaraxanbəyli deyilən bir yerdə ermənilərin kəşfiyyat qrupu gəlib görüb ki, bir dənə sağ-salamat tankı, iki dənə zirehli texnikanı, iki-üç maşını başlı-başına buraxıb çıxıb gediblər. Ermənilər də görürlər ki, burada heç kəs yoxdur, bütün bu texnikanı dartıcı maşınlara qoşub öz ərazilərinə aparmaq istəyirlər.

Bax, görün, mən bir fakt deyirəm. Bunları açıb demək istəmirdim. Çünki əhali, zənnimcə, bunların hamısını bilməməlidir. Ancaq biz bu faktların çoxunu bilirik. Dəhşətli vəziyyətdir və bunların hamısını mən dünən də dedim. Biri Rəhim Qaziyevə qulluq edir, biri, nə bilim, Əlisoy batalyonudur, biri Xalq Cəbhəsinə qulluq edir, biri, nə bilim, həmin o Əlikram Hümбатова qulluq edir, biri o birisinə qulluq edir. Təxribat təxribatın içərisindədir.

Bizim Azərbaycan xalqı tarix boyunca yüksək mənəvi keyfiyyətlərə malik xalq olub. İndi də belədir. Mən təxribatları xalqa aid edə bilmərəm. Ancaq bizim ayrı-ayrı azərbaycanlıların bu

qədər satqın, bu qədər xəyanətkar, bu qədər ləyaqətsiz olması insanın ürəyini partladır, insanı dəhşətə gətirir. Görün biz nə qədər ləkələndik. Təkcə ona görə yox ki, torpaqlarımız əldən gedibdir. Ona görə ki, torpağımıza təcavüz edən ermənilər deyirlər ki, sizin adamlarınız heç biz gəlməmiş çıxıb qaçırırlar. Bunu onlar deyirlər.

Füzuli, Cəbrayıl gedib. Neçə adam ölüb orada, neçə nəfər həlak olub, desinlər. Yoxdur. Ona görə də mən bu məsələni geniş açmağı lazım bilmirəm. Biz gecə yarıya qədər, ola bilsin, səhər saat 4-ə qədər bu məsələlərlə məşğul olmuşuq, müzakirə aparmışıq. Qaçqınlara lazımı yardım göstərmək və o rayonların geri qaytarılmasını, adamların yenidən oraya dönməsini təmin etmək istəyirik. Bu gün nümayəndə heyətimiz Moskvanın nümayəndəsi ilə birlikdə oraya gedəcəkdir. Xarici dövlətlərin Azərbaycandakı səfirliklərinin nümayəndələrini dəvət etmişəm, jurnalistləri də dəvət etmişəm. Vertolyotlarla oraya gedəcəklər. Güman edirəm ki, bir neçə günə bu bölgədə vəziyyəti müəyyən qədər sabitləşdirəcəyik.

Ön nəhayət, bir məsələyə də toxunmaq istəyirəm. Bu gün bu-raya Məclis üzvləri, xalq deputatları, respublikanın nazirləri və komitə sədrləri, rəhbər işçiləri, rayonların icra başçıları dəvət olunublar. İcra hakimiyyəti başçılarından bəziləri əvvəldən həmin vəzifədə olanlardır. Bəzisi bu qarışıqlıq vaxtı kimlər tərəfindənsə, naməlum adamlar tərəfindən gətirilib qoyulmuş icra başçılarıdır. Bəziləri şəxsən mənim fərmanım ilə təyin olunmuşlar. Ancaq onların hamısı əgər azərbaycanlıdırsa, hamısında azərbaycanlı qanı varsa, fərqi yoxdur, beş ay bundan qabaq təyin olunmuşdur, kimsə onu özbaşına gətirib qoyub, yaxud indi biz onu təyin etmişik – fərqi yoxdur. Əgər doğrudan da onlar öz xalqını, vətəninə azacıq da olsa sevirlərsə, dədə-babalarının qəbir-

lərinə hörmət edirlərsə, özlərinin bu gününü, övladlarının gələcəyini düşünürlərsə, gərək namuslu olsunlar. Mən onlara müraciət edirəm. Onlar bu gün gərək mənəviyyatca yüksəlsinlər, gərək bütün çirkin əməllərindən əl çəksinlər, bu gün gərək ümumxalq mənafeyindən çıxış etsinlər. Rica edirəm sizdən, şəxsi ambisiyalarınızı kənara qoyun, şəxsi instinktlərinizi, şəxsi mənafelərinizi, şəxsi məqsədlərinizi kənara qoyun, düşünün, Azərbaycan Respublikasının dövlətçiliyi təhlükə altındadır. Uzun illərdən, əsrlərdən bəri Azərbaycan dünyada müstəqil dövlət kimi tanınmışdır. İndi bu, təhlükə altındadır. Azərbaycanın ərazi bütövlüyü təhlükə altındadır. Düşünün bunu, fikirləşin və anlayın ki, hər biriniz məsuliyyət daşıyırsınız. Mən hamınızı deyirəm. Birinci növbədə, xalqın qarşısında, öz ailəniz, qohum-əqrəbanız, övladlarınız, atababalarınızın ruhu qarşısında məsuliyyət daşıyırsınız. Müstəqil Azərbaycan dövləti qarşısında məsuliyyət daşıyırsınız. Ona görə də bu gün hər biriniz öz iş yerinizdə bu məsuliyyət hissi ilə işləməlisiniz, çalışmalısınız.

İndi bizim qarşımızda iki vəzifə durur. Birincisi, erməni təcavüzünün qarşısını almaq, işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarmaq, xalqı bu qırğından qurtarmaq. İkincisi isə, Azərbaycanın daxilində sabitliyi təmin etmək, bu çəkişmədən qurtarmaq, xalqı bu çəkişmədən yaranan əziyyətdən xilas etmək lazımdır. Bu vəzifələri yerinə yetirmək üçün sizin hamınıza müraciət edirəm, bütün Azərbaycan xalqına müraciət edirəm: düşünün, anlayın, ayılın. Bilin ki, Azərbaycan xalqı bir xalq kimi bundan sonra nəinki yaşamalıdır, daha da güdrətlənməli, daha da inkişaf etməlidir. Müstəqil Azərbaycan Respublikası hələ tutmamış qatıqdır. O gərək bərkisin, möhkəmlənsin, gərək öz güdrətini toplayaraq, daxili potensialından öz xalqının rifahı üçün istifadə edib müstəqil dövlət kimi gələcək nəsillərə bizdən yadigar olsun.

Gələcək nəsillərimiz daim azad, müstəqil, öz milli ənənələrinə, tarixi ənənələrinə sədaqətli olaraq yaşaya bilsinlər. Xahiş edirəm, düşünün, fikirləşin. Bütün sahələrdə hər şey sizin fəaliyyətinizdən asılıdır. Əgər bundan sonra müvəffəqiyyətlərimiz də olsa, bunlar hamımızın – sizin və bizim müvəffəqiyyətlərimiz olacaqdır. Uğursuzluqlarımız da olsa, heç kəs özünü kənara çəkə bilməz. Ona görə də sizə müraciət edirəm, bütün Azərbaycan xalqına müraciət edirəm və güman edirəm ki, xalq, insan daxili gücünü, iradəsini həmişə ağır dövrlərdə büruzə verir.

Biz, yəni Azərbaycan xalqı böyük imtahan içindəyik və bu imtahandan ləyaqətlə çıxmalıyıq. Hər bir azərbaycanlı, əgər onun qəlbində doğrudan da azərbaycanlı hissiyyəti varsa, nəbzi Azərbaycan xalqının ümumi nəbzi ilə həmahəng vurursa, bu yolla getməlidir.

Ümid edirəm ki, xalqımızın, buraya toplaşmış rəhbər işçilərimizin əksəriyyəti məhz belə düşünülər, məhz bu istiqamətdə hərəkət edirlər və belə də hərəkət edəcəklər.

Bu baxımdan qarşımızda bir siyasi problem də durur. Ayın 29-da Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəyə münasibət barədə ümumxalq referendumu keçiriləcək. Siz bilirsiniz, artıq hamıya aydındır ki, iyunun 17-dən 18-nə keçən gecə Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəy Bakını tərk edib və iki aydan artıqdır ki, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ordubad rayonunun Kələki kəndində yaşayır. Şübhəsiz ki, bu, Əbülfəz Elçibəyin öz işidir. Əlbəttə, indi onun hərəkətlərinə qiymət vermək olar, lakin biz cavabdeh deyilik. Ancaq xalq tərəfindən seçilmiş adam öz eqoizmini gərək xalqın mənafeyindən yüksək tutmayaydı. Mən Əbülfəz Elçibəyə o vaxt telefonla da dedim ki, əgər siz xalqın təəssübünü çəkirsinizsə, xalqın içində olmalısınız. Əgər həlak olsaydıınız da, bir qəhrəman kimi həlak olacaqdınız. Ancaq

gedib kənddə gizlənməklə və deməklə ki, mən hələ Prezidentəm, Prezident olaraq qalacağam – bundan sonra Prezident olmaq mümkün deyil.

Mən bununla demək istəmirəm ki, xalq öz iradəsini istədiyi kimi bildirməsin. Ancaq xalq da başa düşməlidir: əgər Prezident iki aydan artıqdır ki, Azərbaycandan uzaqlaşışsa, deməli, xalq bilməlidir ki, onun dövründə buraxılan səhvlər, günahlar, Azərbaycanın bu vəziyyətə düşməsi, ordumuzun belə bərbad vəziyyətdə olması – bunun əsas günahkarı Rəhim Oazıyevdirsə, onunla yanaşı həm də Azərbaycanın rəhbərləri, o cümlədən Azərbaycan Prezidenti günahkardır. Təkcə bu Prezident deyil, ondan əvvəlki Prezident də günahkardır. Bunlar hamısı məlum şeylərdir. Ona görə də güman edirəm ki, bu referendum layiqli səviyyədə keçməlidir.

Bilirsiniz ki, bu salonda Milli Məclis üzvlərinin bir çoxu, bəlkə də əksəriyyəti bu məsələ müzakirə olunarkən dəfələrlə təklif edib ki, Azərbaycan Konstitusiyasının 121-ci maddəsinin 6-7-ci bəndlərinə əsasən, Əbülfəz Elçibəy prezidentlik vəzifəsini həyata keçirə bilmədiyinə görə parlamentin onu bu vəzifədən kənar etməyə ixtiyarı var. Bu həqiqətdir, parlamentin belə hüququ var. Bu təkliflər əsaslı təkliflər olmuşdur. Fəqət bilirsiniz ki, mən bu təklifin qəbul olunmasına yol vermədim. Təkcə ona görə ki, istədim hər şey demokratik şəkildə olsun, xalqın iradəsi ilə olsun. Yada salmaq istəyirəm ki, 1992-ci il iyunun 7-də Əbülfəz Elçibəy xalq tərəfindən Prezident seçilmişdir. 1992-ci il iyunun 17-də Əbülfəz Elçibəy bu salonda Qurana, Azərbaycanın Konstitusiyasına and içib ki, Prezident vəzifəsini ləyaqətlə yerinə yetirəcəkdir. 1993-cü il iyun ayının 17-də düz bir il sonra, Əbülfəz Elçibəy bu vəzifəni ataraq qaçıb Kələki kəndində gizlənməmişdir.

İndi xalq qoy özü desin: nə olmalıdır, nə etməliyik? Əgər xalq yenə də bu vəziyyətdə yaşamaq istəyirsə, öz fikrini bildirsin. Yaxud başqa vəziyyətdə yaşamaq istəyirsə, yenə də fikrini bildirsin. Mən bu sözlərimlə nə xalqa, nə də ayrı-ayrı seçicilərə heç bir təsir və təzyiq göstərmək istəmirəm. Mən ancaq vəziyyəti danışiram və demək istəyirəm ki, iki aydan artıqdır Prezident yoxdur, mən həm Azərbaycan parlamentinin sədri vəzifəsindəyəm, həm də Azərbaycan Prezidentinin səlahiyyətini həyata keçirirəm. Bu iki vəzifəni eyni vaxtda aparmaq mənə nə qədər ağır da olsa, mən bunu aparıram və nə qədər ki, xalq mənə etimad göstərir, o vaxtadək aparacağam. Ancaq Azərbaycan xalqını, bu böyüklükdə Azərbaycan Respublikasını, müstəqil Azərbaycan dövlətini şəxsi ambisiyalara görə, egoizm əhvali-ruhiyyəsindən irəli gələn fikirlərə görə artıq bu vəziyyətdə saxlamaq olmaz. Əgər xalqa Əbülfəz Elçibəy lazımdırsa, desinlər, gəlsin otursun burada. Əgər lazım deyilsə – yəqin ki, bunu əksəriyyət hiss etmişdir, mən də bu fikirdəyəm, Əbülfəz Elçibəy bir il müddətində də sübut etmişdir ki, o prezidentlik edə bilmir və Azərbaycanın bu ağır vəziyyətində də kənddə oturmaqla prezidentlik etmək olmaz – öz münasibətini bildirsin.

Ancaq mən yenə deyirəm, bütün işlər demokratik əsaslarla getməlidir. Biz xarici ölkələrdən müşahidəçilər dəvət etmişik. Seçki komissiyaları düzgün işləməlidir. Buraya icra hakimiyyətinin başçıları, şəhər və rayon seçki komissiyalarının sədrləri, bir çox rayonların ictimai təşkilatlarının rəhbərləri, siyasi partiyaların, təşkilatların, inzibati orqanların nümayəndələri dəvət olunublar. Tam demokratik şəkildə, tam aşkarlıq şəraitində ölçün-biçin. Eyni zamanda, bir şey hamı üçün hər şeydən üstün olmalıdır: Azərbaycanın bugünkü ağır vəziyyəti, bu günü və gələcəyi, onun müqəddəratı, Azərbaycan xalqının bu ağır vəziy-

yətdən çıxması. Ona görə də bütün icra hakimiyyəti başçılarından, rayon, şəhər sovetlərinin sədrlərindən, Azərbaycanın rəhbər işçilərindən, seçki komissiyaları üzvlərinin hamısından xahiş edirik – vaxt azdır, baş qarışıqdır, qarşıya hər gün yeni məsələlər çıxır, adi məsələləri həll etməyimizə imkan vermir – qalan günlərdə bu işi daha yaxşı təşkil etmək lazımdır. Avqustun 29-da referendum keçirilməlidir. Azərbaycan xalqı gərək öz gələcək müqəddəratını həll etsin. Onun müqəddəratı öz əlindədir, öz sözündən asılıdır. Mənim sizə müraciətim ondan ibarətdir ki, bu günlərdə referendumun hazırlanmasını, keçirilməsini lazımı, layiqli səviyyədə təşkil edəsiniz, demokratik prinsiplər əsasında düzgün aparasınız və düşünəsiniz ki, ayın 29-da Azərbaycan üçün yeni bir mərhələ açılır. Biz bu iki aydan artıq dövrü çox ağır vəziyyətdə, həddindən artıq ağır vəziyyətdə keçirmişik. Ancaq əgər ayın 29-da biz bu məsələni düzgün, doğru, demokratik şəkildə həll edə bilməsək daha da ağır ola bilər.

Mən yenə də deyirəm: baxmayaraq ki, referenduma yarım milyard rubl pul xərclənmişdir, baxmayaraq ki, bu ağır vəziyyətimizdə həm mərkəzdə, həm də yerlərdə olduqca çox adamlar bu işə cəlb olunublar, yəni belə vəziyyətimizdə adamlar daha zəruri işlərlə məşğul olmaq əvəzinə referenduma hazırlaşırlar, seçki komissiyalarında işləyirlər, bülletenlər hazırlayırlar, yazırlar, pozurlar, vətəndaşlara dəvətnamələr göndəririlər və sairə – təsəvvür edin ki, bu Azərbaycana nə qədər zərər vurur, ancaq biz bunların hamısına dözüürük, xalq da dözüür. Şəxsən mən də parlamentin sədri kimi, buna razı olmuşam ki, heç kəs deməsin burada demokratiyaya zidd bir şey olub. Ancaq indi o Kələki kəndində Əbülfəz Elçibəyin özünün qəlbində doğrudan da Azərbaycan xalqının dərdi olsaydı, o imkan verməzdi ki, biz bu vəziyyətə düşək. O, birillik fəaliyyəti ilə xalqı gətirib bu vəziy-

yətə saldı. İndi də iki aydan artıqdır ki, qaçıb Kələki kəndində gizlənib, Azərbaycan xalqını bu vəziyyətə gətirib. Təsəvvür edin, axı bir adam nədir ki, ondan ötrü xalq bu vəziyyətə düşsün. Ola bilər, mənim bu sözlərimi indi Əbülfəz Elçibəy də eşidir, yaxşı olardı ki, eşitsin. Mən ona bir insan kimi həmişə hörmət etmişəm, hörmət edirəm. Ancaq o bilməlidir ki, öz şəxsi ambisiyası ilə xalqı bu vəziyyətə salmamalıdır.

Referendum keçirilməlidir. Yolun çox hissəsini keçmişik, azı qalıb. Bu gün ayın 24-dür, dörd gündən sonra, avqustun 29-da referendumdur. Xalq öz sözünü deməlidir. Xalq necə yaşamaq istəyirsə, qoy desin, əgər indiyə qədərki kimi, bundan da pis yaşamaq istəyirsə, qoy desin. Əgər xalq doğrudan da ağır vəziyyətdən xilas olmaq istəyirsə, qoy onu da desin.

Nəhayət, bütün bu məlumatları sizə verərək, öz fikirlərimlə sizi tanış edərək, sizinlə bölüşərək bir daha bildirmək istəyirəm: Azərbaycanın bu vəziyyətdən çıxmağa imkanı var, Azərbaycan dövlətçiliyi qorunacaqdır, Azərbaycan xalqının hüquqları qorunacaqdır. Biz – mən öz adımdan deyirəm, həm Azərbaycan parlamentinin sədri, həm də Prezidentin səlahiyyətlərini həyata keçirən adam kimi deyirəm ki, ətrafımda olan adamlarla birlikdə biz Azərbaycanı bu vəziyyətdən çıxarmağa qadirik. Bilin ki, qəti, ciddi addımlar atacağıq, Azərbaycanda – həm Bakıda, həm də bütün başqa bölgələrdə – şəhərlərdə, rayonlarda, qəsəbələrdə, kəndlərdə sabitlik yaratmağa çalışacağıq, cinayətkarlarla mübarizəni gücləndirəcəyik, Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağa qadirik və çıxaracağıq. Buna əmin ola bilərsiniz. Mənim dünənki müraciətimdən sonra əhalidən, xalqdan aldığım həmrəylik hissləri mənə daha çox güc verir. İnanın ki, mənim gücüm daha da artıb və bilin ki, mən bunun hamısını Azərbaycanı bu vəziyyətdən çıxarmağa sərf edəcəyəm. Buna heç kimin şübhəsi

olmasın. Mən xalqa müraciət edərək sizin qarşınızda deyirəm ki, bəli, biz xalqı bu ağır vəziyyətdən çıxaracaq, sabitlik yaradacağıq.

Lənkəranda yaranmış həmin o mif haqqındakı fikir dünən, bu gün pozuldu və gördünüz ki, bizi qəti addımlar atmağa qoymurdular. Qəti addım atan kimi, bu öz nəticəsini verdi. Düzdür, şəhidlər də verdik, ancaq Azərbaycanın müstəqilliyi yolunda biz çox şəhidlər vermişik. Ola bilər, bundan sonra da verək, Azərbaycanın müstəqilliyi, dövlətçiliyi, Azərbaycan Respublikasının bütövlüyü hər bir adamın həyatından qat-qat yüksəkdir, mənim də həyatımdan yüksəkdir. Mən də müstəqil Azərbaycanın dövlətçiliyini, suverenliyini, bütövlüyünü qorumaq üçün həyatımı qurban verməyə hazıram. Sizə söz verirəm və güman edirəm ki, hamımız birlikdə bu vəziyyətdən çıxma biləcəyik.

Sizə çatdırmaq istədiyim sözləri dedim. Bilmirəm, müzakirəyə, çıxışlara ehtiyac varmı? (Salondan səslər: Yoxdur) Əgər məsələ aydındırsa, vəzifələr aydındırsa, onda bəlkə vaxt itirməyəm. Nəriman İmranov Lənkərandan səhər tezdən çıxıb. Mən müşavirəni bir qədər ləngitdim ki, dedim bəlkə o daha geniş məlumat verə bilər. Ancaq mən oradan aldığım məlumatlar əsasında ümumi vəziyyəti sizə çatdırdım.

Bu gün canlı yayım gedir, bütün xalq bunu eşidir. Əlavə məlumatlar televiziya ilə verilir. Ona görə də gəlin bununla görüşümüzü qurtaraq. Mən indi dövlət başçısı vəzifəsini icra edən adam kimi, sizin hamınıza ümid bəsləyirəm. Xalq gözünü bu salona dikib, bizə dikib və gələcək günlərimizin müqəddəratı bizim hamımızın birliyindən, ümumi iradəmizdən asılıdır. Hamınıza cəsarəti, işinizdə müvəffəqiyyət, uğurlar arzulayıram. Sağ olun.

«NEZAVİSİMAYA QAZETA»NIN MÜXBİRİ VİTALİ TRETYAKOV İLƏ MÜSAHİBƏ

24 avqust 1993-cü il

M ü x b i r: Heydər Əliyev, Prezident Elçibəyə etimad haqqında referendum keçirilməsinə dair qərar qəbul edilib. Görünür, hadisələrin inkişafının iki variantı mümkündür. Ona etimad göstərilməsə, üç aydan sonra yeni Prezident seçkiləri keçiriləcək. Bəs cənab Elçibəy referendumda qalib gəlsə, onda bu nəyə gətirib çıxaracaq?

H e y d ə r Ə l i y e v: Bildiyiniz kimi, mən Bakıya onunla əlaqədar qayıtmışam ki, Gəncədə törədilmiş qanlı hadisələrdən sonra Azərbaycanın ovaxtkı rəhbərlərinin hamısı, Elçibəyin özü də mənə müraciət etdilər. Mən bir neçə gün razılıq vermədim, lakin, nəhayət, qərara aldım ki, respublika olduqca ağır vəziyyətdədir, artıq söhbət vətəndaş müharibəsindən gedir. Əbülfəz Elçibəyin son vaxtlar tutduğu əməllər nəticəsində Ali Sovetin iclaslarında dəfələrlə məsələ qaldırıldı ki, Prezident Konstitusiyanı pozmuşdur, parlamentin onu hakimiyyətdən uzaqlaşdırmaq hüququ var. O, səlahiyyətə malik deyildir, amma öz Prezident vəzifəsindən istifadə edir. Mən bu məsələnin səsə qoyulmasından hər dəfə yayınmışam. Məni düz başa düşün, axı Prezident Elçibəy xalq tərəfindən seçilib. Hərçənd indi daha sübuta yetirilib ki, seçkilər saxtalaşdırılmışdı. Daha olan olub, keçən keçib. Buna görə də real vəziyyəti nəzərə alaraq və demokratik prinsipləri əsas tutaraq, onun taleyini xalq özü həll etməlidir. Mən məsələ qaldırdım ki, referendum keçirilsin. Çünki əgər

o, xalq tərəfindən seçilibsə, onda qoy xalq da ona öz münasibətini bildirsin. Bəs bu münasibət necə ola bilər? Bütün son vaxtlar Azərbaycanda nələr baş verdiyini nəzərə alsaq, onda görürük ki, bu münasibətin necə olacağı bəri başdan məlumdur.

M ü x b i r: Deməli, yaxın vaxtlarda Azərbaycanda yeni Prezident seçkiləri keçiriləcək?

H e y d ə r Ə l i y e v: Konstitusiyaya görə, əgər Azərbaycan Prezidentinin səlahiyyətləri Ali Sovetin Sədrinə verilibsə, bu halda o, həmin səlahiyyətləri üç aydan artıq icra edə bilməz. Deməli, seçkilər keçirilə bilər.

M ü x b i r: Amma Azərbaycan Prezidenti vəzifəsini tamam ləğv etmək təklifi də var?

H e y d ə r Ə l i y e v: Bəli, belə əhvali-ruhiyyə var. Mən hesab edirəm ki, bu, qeyri-məqbuldur. Azərbaycanda Prezident də olmalıdır, Prezident idarə formaları da. Bu fikri söyləyənlərin özləri Prezident vəzifəsinin ləğv edilməsinin bütün nəticələrini başa düşmürlər. Biz parlament idarə formasına hələlik hazır deyilik.

Parlament idarə forması üçün gərək sabit ənənələr olsun. Bu ənənələr isə öz-özünə meydana gəlmir. Dəqiq fəaliyyət proqramları olan güclü, qanuniləşdirilmiş partiyalar gərəkdir, onların proqramlarında zamanın şərtləri ilə səsleşən konkret məqsəd və vəzifələr nəzərdə tutulmalıdır.

Keçmişə, parlamentli respublikaların tarixinə ötəri nəzər salsaq, onda yəqin edərik ki, bu proses bir neçə onillik ərzində yol keçmişdir. Siyasi mübarizənin keşməkeşlərində, qaynaqlarında müxtəlif qüvvələr peyda olmuş, nurlu şəxsiyyətlər, zəkali siyasi istedadlar meydana çıxmışlar. Lakin tam dəyərli siyasi partiyaların təşəkkül tapması üçün xeyli vaxt gərək idi. Biz isə çoxpartiyalılıq mərhələsinə yenidən yaxınlaşmışıq, madam ki,

söhbət siyasi mənzərədən gedir, onda kəmiyyət göstəriciləri yalnız kənar, qeyri-peşəkar müşahidəçiləri razı sala bilər. Qeyd edirəm ki, indi bizdə onlarca partiya var. Onların proqramları oxşardır, bu partiyaların başında elə adamlar dururlar ki, onlar öz əqidə və baxışlarına görə bir-birindən çox az fərqlənirlər. Parlaq liderlər yoxdur. Hər halda, hələlik yoxdur. Bu partiyalar lazımi sosial bazaya malik deyildirlər və əslində hamısı da ibtidai siyasi modelə yaxındır. Buna görə də bu gün bizim şəraitdə əsl parlament idarə forması barədə düşünmək özünü aldatmağa bərabərdir. Bu, siyasətin ən adi əsaslarını faktik olaraq bilməmək deməkdir.

Nəzərdən keçirdiyimiz məsələyə dair öz axırıncı dəlilimi gətirirəm: siyasi partiyalar geniş təbəqələrin mənafelərini əks etdirməli, onların fəaliyyətinin strategiya və taktikasının mahiyyətini, heç olmasa, yaxın perspektivi təmin etməlidir. Bunu isə bizim partiyaların təmsalında, təəssüflər olsun, müşahidə etmirik.

M ü x b i r: Siz son dövrün Azərbaycan rəhbərlərindən birinci olaraq təhlükəli siyasi addım ataraq, Dağlıq Qarabağ Respublikasının hakimiyyət orqanları ilə birbaşa dialoqa başladınız. Hesab edirsinizmi ki, bu, erməni – azərbaycanlı münaqişəsini dincliklə aradan qaldırmaq üçün son imkandır?

H e y d ə r Ə l i y e v: Mən Bakıya qayıdan kimi, hərbi əməliyyatların real vəziyyətini obyektiv şəkildə araşdıraraq, bu məsələnin həllinin dinc yollarını axtarıb tapmağa çalışdım. ABŞ, Rusiya və Türkiyə sülh təşəbbüsü irəli sürmüşdülər, işğal edilmiş Azərbaycan ərazilərindən erməni silahlı birləşmələrinin çıxarılması haqqında BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 nömrəli qətnaməsi qəbul olunmuşdu. 1992-ci ilin martından ATƏM-in Dağlıq Qarabağ münaqişəsinə dair Minsk konfransı fəaliyyət göstərir, lakin bu təşkilatın imkanlarından istifadə etmək məsə-

ləsi ilə Azərbaycanda heç vaxt indiki kimi belə fəal məşğul olmamışlar. Mən Minsk konfransının sədri cənab Mario Raffaelli ilə görüşdüm. O, Azərbaycanda olmuş və konkret surətdə yəqin etmişdir ki, indiki Azərbaycan rəhbərliyi bu məsələnin dincliklə həllinə dair planı qətiyyətlə həyata keçirir. Qoşunların münaqişə zonasından çıxarılması üçün ATƏM-in nümayəndə heyətinin nəzərdə tutduğu plan və təqvimini həm Azərbaycan, həm də Ermənistan rəhbərliyi bəyənmişdir. Amma bilirsinizmi, Dağlıq Qarabağdakı qüvvələr bu plan və təqvimin əleyhinə çıxdılar və Mario Raffaelli də kimlərin əngəl törətdiyini əslində aydınlaşdırdı. ATƏM nümayəndələri qayıtdıqdan sonra nəticə çıxarib, məsələyə yekun vurdular. Mən bu nümayəndə heyətinin obyektivliyindən razıyam. O, BMT-yə geniş məruzə təqdim etmişdir.

Erməni birləşmələri tərəfindən işğal olunmuş Ağdamdan erməni qoşunlarının təxirə salınmadan çıxarılması haqqında Təhlükəsizlik Şurasının qəbul etdiyi qərar ağıllı qərar idi. Lakin sonradan məlum oldu ki, Dağlıq Qarabağdakı qüvvələr idarəedilməzdir və Ermənistan rəhbərliyinə tabe olmurlar. Bunu bizə Yerevandan dedilər. Əlbəttə, mən belə uydurmalarla razılaşa bilmərəm. Dağlıq Qarabağ kiçicik bir vilayətdir. Təbiidir ki, o, kənardan kömək edilməsəydi, 7 milyonluq respublikaya müqavimət göstərmək iqtidarında olmazdı. Lakin bütün dünya bilməlidir ki, biz bundan sonra müharibə etmək istəmirik, buna görə də Azərbaycan tərəfindən hərbi rəhbərlik erməni birləşmələrinin komandanlığı ilə əlaqə yaratdı. Üç gün müddətinə barışıq haqqında razılığa gəldik. Sonra təkrarən danışıqlar apardıq və barışığı daha 7 gün uzatmağı qərara aldığımız. Biz bəlkə bundan sonra da bu yolla getdik.

M ü x b i r: Siz inanırsınızmı ki, bu problemi yaxın gələcəkdə, ümumiyyətlə, həll etmək olar? Bunu ona görə soruşu-

ram ki, təxminən bir il əvvəl Prezident Elçibəylə görüş zamanı mən bu sözləri ondan da eşitmişdim. Demişdi ki, uzağı bir ildən sonra münaqişə aradan qaldırılacaq.

Heydər Əliyev: Əbülfəz Elçibəyin hansı mülahizələri əsas tutduğunu söyləmək mənim üçün çətinidir. O belə bəyanatları bir neçə dəfə vermiş və hər dəfə də qəti surətdə əmin edirdi ki, üç-cə ayın içində qələbə qazanılacaq. Mən onu qınamıram. Çünki onun nə dövlət fəaliyyəti, nə də siyasi fəaliyyət sahəsində azca belə təcrübəsi yox idi. Odur ki, özünün ölçüb-biçilməmiş, götür-qoy edilməmiş əməllərinin bəhrəsini görməli olur.

Parlamentin iclasında mənim seçilməyim məsələsi həll edilərkən soruşdular ki, mən Qarabağ münaqişəsinin aradan qaldırılmasına nə kimi təminat verə bilərəm. Aydın cavab verib dedim: mən peyğəmbər deyiləm və heç bir təminat vermirəm və heç nə vəd etmirəm. Məsələ olduqca mürəkkəbdir və əgər onu 5 il ərzində nəinki həll edə bilməmiş, əksinə, son həddədək ağırlaşdırmışlarsa, indi onun həllinin qeyri-adi yollarından danışmaq ən azı sadələşlülkdür. Bununla yanaşı, qeyd edirəm ki, hərbi əməliyyatların bundan sonra da aparılması münaqişədə iştirak edən tərəflərin hamısı üçün daha dəhşətli faciəyə gətirib çıxaracaqdır. Buna görə də inanıram ki, xalqların müdrikliyi, nəhayət, öz bəhrəsini verəcəkdir.

M ü x b i r: Belə düşünürəm ki, hətta Naxçıvanda olduqda da, siz bu münaqişədə Rusiyanın rolunu izləyirdiniz. Rusiyanın hərəkətləri Sizi qane edirmi?

Heydər Əliyev: Mən Naxçıvanda da heç bir konkret bəyanat vermirdim. Demişəm və deyirəm ki, bu, strateji məsələdir: Azərbaycanın Rusiya ilə normal dostluq əlaqələri olmalıdır. Amma son vaxtlar bu münasibətlər şəxsən məni razı

salmır. Bu, böyük bir siyasi səhvdir ki, hər şeydə günahı Rusiyanın, əvvəlcə sovet Rusiyasının, sonra da indiki Rusiyanın üstünə yıxırdılar. Heç də həmişə hər şey normal olmamışdı, eləcə də Dağlıq Qarabağ ətrafında baş verən hadisələrdə Rusiyanın tutduğu mövqe də. Lakin mən bunu bütünlüklə Rusiyaya aid etməzdim. Zənnimcə, burada ayrı-ayrı adamların və ya müəyyən strukturların münasibətlərindən danışmaq olar. Buna görə də, əlbəttə, problemlər var, ola bilsin, iddialar da var. Buna baxmayaraq, ümidvaram ki, Rusiya indi ABŞ və Türkiyə ilə birlikdə Qarabağ probleminin dincliklə həllinə ürəkdən çalışır. Burada, Azərbaycanda belə bir fikir yayılıb ki, Rusiya birtərəfli mövqe tutur. Mən isə dövlət məsuliyyəti daşıyan bir şəxs kimi deyirəm: biz köhnə anlaşılmazlıqları xatırlayıb üzə vurmaq-dansa, mehriban qarşılıqlı münasibətlər üçün imkanlar aramalıyıq.

M ü x b i r: Siz artıq neçə dəfə təəssüflə söyləmişiniz ki, **Azərbaycandan çoxlu rus gedib və gedir.**

H e y d ə r Ə l i y e v: Ömrümün əsas hissəsi Azərbaycanda keçib, Azərbaycan öz çoxmillətliliyi ilə səciyyəvidir. Bugünkü Azərbaycan isə XIX əsrdə təşəkkül tapmış Azərbaycana oxşayır, yəni son illərdə milli tərkibdə güclü dəyişikliklər baş vermişdir. Xüsusən 1990-cı ilin yanvar hadisələrindən sonra. Rusdilli əhalinin köçhaköçü də məhz onda başladı. Mən bunu normal hal saymıram. Bütün sivilizasiyalı ölkələr çoxmillətlidir. Rusdilli əhalinin olması Azərbaycan üçün və onun gələcəyi üçün olduqca mühüm amildir. Bir çox azərbaycanlılar rus dilində təhsil almış, öz övladlarına bu dildə oxumağa imkan yaratmışlar. Mən öz millətimi və öz xalqımı sevirəm, amma bir çox xalqların nümayəndələri ilə ünsiyyət zamanı rus dilindən istifadə etmişəm. Bu isə mənə yalnız fayda gətirmişdir.

Mən çalışacağam ki, ruslar, ukraynalılar, yəhudilər və başqa millətlərin nümayəndələri buradan köçüb getməsinlər, adamlar özlərini azad və rahat hiss etsinlər. Azərbaycanın bütün vətəndaşları bərabər hüquqlara malik olmalıdırlar. Yoxsa, elə düşünürsünüz ki, son illərin hadisələri ilə əlaqədar köçüb getməyə məcbur olmuş şəxslərin Azərbaycana qayıtması problemi məni narahat etmir? Biz bunun üzərində fikirləşirik. Çətinlik ondadır ki, bizdə çoxlu qaçqın var – ermənilər Ağdamı işğal etdikdən sonra qaçqınların sayı daha 200 min nəfər artmışdır. Lakin mənə elə gəlir ki, əgər biz müharibəni qurtarsaq, əgər adamlar daimi yaşayış yerlərinə qayıtmağa başlasalar, onda rahat nəfəs alarıq və çox dərd-sərimizi, vaxtı çatmış problemlərimizi həll edə bilərik. Çoxları öz torpağına qayıtmaq həsrətindədir, nisgillidir, adamlar qurub-yaratmaq eşqilə yanırırlar.

M ü x b i r: Rusiyada, Ukraynada, Qazaxıstanda çoxları indiki dövlətlər birliyinə nisbətən daha möhkəm ittifaq yaradılmasına tərəfdardırlar. Siz bu problemə necə baxırsınız?

H ə y d ə r Ə l i y e v: Suveren respublikaların yaranması obyektiv tarixi prosesdir. Yalnız Xalq Cəbhəsi adamların beyninə yeritməyə çalışırdı ki, Azərbaycanın müstəqilliyinə məhz o, nail olmuşdur. Bu, doğru deyildir. Bu prosesi dayandırmaq çətin ki, mümkün idi. Lakin bunların hamısını, əlbəttə, ağrısız-acısız, sivilizasiyalı yolla – münaqişələrsiz, qan tökülmədən həyata keçirmək olardı. Hər hansı yeni ittifaq haqqında ideya, həmçinin köhnəlməyibdir. Biz məsələn, əgər keçmiş Sovet İttifaqından danışırıqsa, o, bolşeviklərin iradəsi ilə yaranmışdı. Həmin ittifaqın əsas təşəbbüsçüsü Rusiya olmuşdur. Amma Ukrayna, Belarusiya və tərkibində üç respublika, o cümlədən də Azərbaycan olan Zaqafqaziya fəal rol oynamışdılar. Bununla əlaqədar mən belə bir nöqtəyi-nəzərə tərəfdaram: hər cür ittifaqlar, bloklar

barəsində az düşünmək, az danışmaq lazımdır. Gərək bacardığın qədər çalışıb qonşularla itirilmiş əlaqələrin bərpa edilməsinə nail olasan. Tam müstəqillik, əsl suverenlik barədə heç bir şüar, bəyannamə istər böyük, istərsə də kiçik xalqların real tələbatını əvəz edə bilməz. Harada ki, tamhüquqlu, qarşılıqlı münasibətlər yaradılmasına cəhd göstərilir, orada hər şey çox sadə bir model – mehriban qonşuluq münasibətləri əsasında həll edilir.

M ü x b i r: Rusiyada, elə burada, Bakıda da eşitdim ki, son vaxtlar Azərbaycan İrana və Türkiyəyə güclü meyil göstərir, din birliyi amili az qala milli birlik amili kimi qəbul edilmişdir.

H e y d ə r Ə l i y e v: Hər dövlətin öz xarici siyasəti var. Milli xüsusiyyətlər, din – bunlar da əhəmiyyətli amillərdir. Şəxsən mən milli hisslərlə dini hissləri qarışdırmazdım. Bu kateqoriyalar heç də hər cəhətdən oxşar deyildir, hərçənd əksər hallarda onları bəziləri az qala eyniləşdirməyə çalışırlar.

Bir vaxtlar bütün Qərb, elə Şərq də sovet xalqlarının hamısına ən böyük şər kimi baxırdılar, səbəb də onların Allaha «inanmaması» idi. Bəs indi, adamlar, xalqlar Allaha, dinə üz tutduqları vaxtda necədir, onlar yenə də günahkardırlar? Sonra, təməlcilik niyyətləri və sair təhlükəli meyillər barəsində söhbətlərin əksəriyyəti mənə uydurma kimi görünür. O ki qaldı milli xüsusiyyətlərə, burada hətta səthi etnoqrafik bilik, zənnimcə, hər şeyi ətraflı şəkildə izah edir. Türk və Azərbaycan dilləri qohum dillərdir, elə bunun özü də yaxınlığın labüdlüyünü qabaqcadan müəyyənləşdirir. İranda on milyonlarla azərbaycanlı yaşayır. Məgər bu amillər iki böyük ölkə ilə yaxınlığın olmasını zərurətə çevirmirmi?

Daha bir məsələ barəsində. 70 ildən artıq bir müddətdə biz öz cənub qonşularımızdan, demək olar ki, tamamilə ayrı düşmüş-

dük, indi birləşmə, integrasiya əhvali-ruhiyyəsi bütün dünyaya hakim kəsildiyi bir vaxtda nəyə görə də bizim qonşularla normal münasibətlərimiz olmasın? AXI bu münasibətlər başqa dövlətlərə heç bir ziyan gətirə bilməz. Mən bizim münasibətlərimizi nəzərdə tuturam. Azərbaycanı Türkiyə və İranla qədim tarix birləşdirir. Lakin təxminən 200 il Azərbaycan Rusiyanın tərkibində olmuşdur. Bu isə dərin iz buraxmışdır. Azərbaycanın həm Rusiya, həm Türkiyə, həm də digər dövlətlərlə yaxşı dostluq münasibətləri olmalıdır. Misal üçün, Qazaxıstanda, Özbəkistanda, Türkmənistanda çoxlu azərbaycanlı yaşayır. Rusiyada onlar təqribən 2 milyon nəfərdir. Onların sayı Şimali Qafqazda xüsusilə daha çoxdur. Bütün bunlar ona dəlalətdir ki, son dərəcədə ağıllı xarici siyasət yeritmək lazımdır. Rusiyanın Qafqaz bölgəsində həmişə mənafeyi olmuşdur. Azərbaycan Rusiya ilə sıx əlaqələr saxladığı dövrlərdə çox şey qazanmışdır. Rusiyanın mədəni təsiri ilə milli mədəniyyətimizin vəhdəti Azərbaycanda çox maraqlı sintez əmələ gətirmişdir. Rusiya ilə normal münasibətlər bərpa edilməlidir. Əlbəttə, bütün dünyaya olduqca güclü təsir göstərən ABŞ və digər böyük ölkələrlə də normal münasibətlər yaradılmalıdır. Əgər Rusiya kimi böyük bir dövlət ABŞ-ın mənafehləri ilə hesablaşarsa, onda Azərbaycan kimi kiçik ölkələr bu mənafehləri, sözsüz, nəzərə almalıdır. Dünya siyasəti sadə bir iş deyildir.

M ü x b i r: Müsahibəni qurtararaq, bir daha Azərbaycanın daxili siyasətinə qayıdıram. Müxalifət, Xalq Cəbhəsi hadisələrin inkişafından razı deyildirlər. Bəs təyin edilmiş referendum nəticəsində və ya referendumdan sonra onlar Konstitusiyaya zidd hər hansı tədbirlərə əl atsalar, onda necə?

H e y d ə r Ə l i y e v: Mən bunu istisna etmirəm.

M ü x b i r: Belə isə, onda necə hərəkət edəcəksiniz?

Heydər Əliyev: Yeri gəlmişkən, onlar artıq buna əl atmışlar. Əbülfəz Elçibəy apreldə fəvqəladə vəziyyət elan etmişdir. Sonra onu yenidən iki ay müddətinə uzatmışdır. Bu, cəbhədə şəraitlə və daxili siyasi vəziyyətlə bağlı idi. Lakin Gəncə hadisələri başladıqda, Xalq Cəbhəsinin özü qanunu pozmağa və mitinqlər toplamağa başladı, doğrudur, mitinqlərə az adam gəlirdi – onlara, bir qayda olaraq, ən çox iki-üç min adam toplaşır. Elçibəy qaçıb aradan çıxdıqdan sonra Xalq Cəbhəsi tərəfdarlarını öz iqamətgahının qarşısına toplayaraq mitinq keçirdi. Hüquq-mühafizə orqanlarımız fəvqəladə vəziyyət haqqında qanunu əsas tutaraq, asayışı pozanlara qarşı sərt tədbirlər görülməsinə təkidlə çalışırdılar. Amma mən buna mane oldum. Hətta televiziya icazəsiz keçirilən mitinqdən reportaj göstərdi. AXC əvvəlki şöhrətə malik deyil və məsələ də əsla mitinqlərdə deyildir. Onun üzvlərində çoxlu silah var. Onlar, bax, bununla vəziyyəti mürəkkəbləşdirə bilirlər.

M ü x b i r: Yaxın vaxtlarda Azərbaycanda iqtisadi vəziyyət necə olacaq, daha doğrusu, hökumət necə hərəkət edəcək?

Heydər Əliyev: İqtisadiyyat son dərəcə bərbad vəziyyətdədir. Zavod və fabriklərin əksəriyyəti boş dayanır. Bütöv sahələr böhran içərisindədir, idarəetmə kadrlarının, texniki kadrların kəskin şəkildə çatışmadığı aydın nəzərə çarpır. Halbuki vaxt var idi, respublikanın yüksəlişini məhz onlar təmin etmişdilər. İqtisadi əlaqələr qırılmışdır. Biz əslində bütün istiqamətlərdə iş görməliyik. İqtisadi islahatlar mümkün olan yerlərdə həyata keçirilməlidir, onlar lap köklü olsa da. Lakin sağlam haqq-hesab əsasında əvvəlki iqtisadi potensialdan da istifadə etmək vacibdir. Bəd əməllər az tutulubmuş kimi, hələ bəziləri müxtəlif sıçrayış və sürətli irəliləyişdən dəm vurur. Mən bunun əleyhinəyəm: böhranın kor düyününü yavaş-yavaş

açmaq, inkişafın inqilabi yoluna deyil, təkamül yoluna, transformasiya metodikasına keçmək lazımdır. Biz çox tez-tez belə çağırışlar eşidirik ki, bazar yaradılması sahəsində fəaliyyəti gücləndirmək gərəkdir. Çoxları isə bizim artıq bazar şəraitində olduğumuzdan danışaraq özlərini də, ətrafdakıları da çaşbaş salırlar. Mən belə hesab edirəm ki, biz iqtisadi mənada bazara deyil, olsa-olsa adi bazara maliklik, o da ki, çox bəsitdir. Bəs bu adi bazarı iqtisadi bazara necə çevirməli? Bax, məsələ də bundadır. Bax, burada yada salmaq lazımdır ki, bazar iqtisadiyyatının və əmək bazarlarının infrastrukturlarını, texnologiyaları, vergi sistemlərini ardıcıl surətdə yaratmaq və bir çox digər məsələləri yoluna qoymaq lazımdır. Biz intellektual ehtiyatlar olmadığı təqdirdə də işin öhdəsindən gələ bilməyəcəyik.

M ü x b i r: Sizin bu vəzifədə hər hansı səfəriniz nəzərdə tutulurmu?

H e y d ə r Ə l i y e v: Mən hələ heç nəyi nəzərdə tutmamışam. Yalnız daxili problemlərlə məşğulam. Bir tərəfdən, müharibə davam edir, təxminən 1 milyon adam öz torpağında qaçqına çevrilmişdir, digər tərəfdən, hüquqi özbaşınalıq baş alıb gedir, qanunsuz yaradılmış silahlı dəstələr var. Bu problemlərin hamısı ilə hesablaşmaq və onların üzərində işləmək gərəkdir. Lakin xalq mənə inanır. Bu isə ən başlıca məsələdir. Buna görə də belə düşünürəm ki, həmvətənlərimin etimadını doğruldacaq və ölkəni sabitliyə gətirib çıxaracağam.

MÜHARİBƏ QURBANLARININ MÜDAFİƏSİ ÜZRƏ BEYNƏLXALQ KONFRANSIN İŞTİRAKÇILARINA MÜRACİƏT

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Müharibə qurbanlarının hüquqlarının müdafiəsi işində göstərdiyiniz xeyirxah cəhdlərə görə sizə dərin təşəkkürümü bildirərək, hamı tərəfindən qəbul olunmuş, tanınmış beynəlxalq hüquq normalarına bizim sadıqlığımızı bir daha təsdiq edirəm. Bütün dünyaya məlumdur ki, Azərbaycan Respublikası artıq 5 ildən çoxdur ki, Ermənistan Respublikası tərəfindən təcavüzə məruz qalmışdır. Problem heç də yalnız onda deyil ki, Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi və ərazi bütövlüyü ciddi təhlükə altına düşmüşdür. Bizim yüz minlərlə dinc vətəndaşımız doğma vətəninə qaçqın olmuş, minlərlə adam bu gün də ermənilərin əlində girov kimi saxlanmaqdadır.

Biz ilk gündən Ermənistanın Azərbaycana qarşı apardığı ədalətsiz müharibəni pisləyirik. Biz bu müharibənin doğurduğu zülm və dəhşətləri lənətləyirik. Uşaqların çəkdiyi əzab, anaların göz yaşları, minlərlə adamın şikəst olmuş taleyi bizi çox kədərləndirir. Lakin təəssüflər olsun ki, hələ də qan tökülür və insanların çəkdiyi əziyyətlərin sonu görünmür.

Sizə müraciət edərək, bu yaxınlarda mən Azərbaycan Respublikasının imzaladığı müharibə qurbanlarının müdafiəsi haqqında 1949-cu il Cenevrə Konvensiyasının əvəzsiz qiymətini bir daha qeyd etmək istədim.

Səmimi-qəlbdən əmin olduğumu bildirirəm ki, sizin konfrans müharibə burulğanına salınmış günahsız adamların çəkdiyi əziy-

yətləri qismən də olsa azaldacaq, qəbul edəcəyiniz qərarlar isə bu mühüm işlərin həyata keçirilməsi üçün səmərəli mexanizmə çevriləcək.

Öz tərəfimdən hamınıza səbir, dözümlü və xeyirxah əməllərinizdə yorulmadan işləməyi arzulayıram və əmin edirəm ki, Azərbaycan xalqı özgə torpaqlarına heç vaxt qəsd etməyəcək, xalqlar arasında dostluq və qarşılıqlı anlaşmanın daha da möhkəmlənməsinə çalışacaqdır.

Dərin hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 31 avqust 1993-cü il

**AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARININ PREZİDENTİ
CƏNAB BILL KLİNTONA, AMERİKA BİRLƏŞMİŞ
ŞTATLARININ VİTSE-PREZİDENTİ CƏNAB
ALBERT QORA, AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARI
KONQRESİNİN SPİKERİ CƏNAB TOMAS FOLİYƏ**

Hörmətli cənablar!

Sizə 1992-ci ilin dekabrında ABŞ Konqresi tərəfindən qəbul olunmuş azadlığı müdafiə haqqında məlum aktla əlaqədar müraciət edirəm. Həmin akta uyğun olaraq, keçmiş Sovet İttifaqı respublikalarına yardım göstərilir və bu akt Azərbaycan Respublikasına belə yardım göstərilməsini qadağan edir.

Azərbaycan xalqı, habelə erməni–azərbaycanlı münaqişəsi haqqında həqiqəti bilənlərin hamısı bunu çox böyük ədalətsizlik və ya yolverilməz anlaşılmazlıq kimi qarşılamışlar. Mənə məlum olduğuna görə, Azərbaycan barəsində bu ayrı-seçkilik tədbiri Azərbaycan tərəfindən Ermənistanın uydurma «blokadası» ilə əlaqədar nəzərdə tutulmuşdur. Həmin tədbir Qərbin kütləvi informasiya vasitələrində Ermənistan tərəfindən aparılan yaxşı təşkil olunmuş təbliğat kampaniyasının bəhrəsidir və onun gerçəkliklə heç bir əlaqəsi yoxdur.

Övvəla, Ermənistan Respublikasının digər dövlətlər (Türkiyə, İran, Gürcüstan) ilə sərhədləri var və bu sərhədləri Azərbaycan blokadaya almaq iqtidarında deyildir. İkincisi, söhbət Azərbaycan ilə Ermənistan arasında nəqliyyat kommunikasiyalarından gedir ki, onlar da 5 ildən çoxdur Ermənistanın Azərbaycana qarşı apardığı müharibə nəticəsində dağılmışdır. Bundan nəinki Ermənistan, həm də Naxçıvan Muxtar Respublikasında yaşayan

azərbaycanlılar böyük əziyyət çəkirlər. Biz bu kommunikasiyaların bərpası üçün öz tərəfimizdən hər şeyi etməyə hazırıq. Lakin bundan ötrü atəşi dayandırmaq və sülh danışıqlarına başlamaq lazımdır.

Azərbaycan münaqişənin dincliklə aradan qaldırılmasına, ATƏM-in Minsk prosesinə öz sadıqlığını dəfələrlə təsdiq etmişdir. Ancaq hər dəfə ATƏM-in Minsk qrupu çərçivəsində müvəffəqiyyətlər nəzərə çarpmağa başladıqda, onlar Ermənistan tərəfindən təcavüzkar əməllərlə alt-üst olunmuşdur.

Ermənistanın Azərbaycana qarşı təcavüzü, Azərbaycanın geniş ərazilərinin işğalı BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 və 853 nömrəli məlum qətnamələrində öz təsdiqini tapmışdır. Bu qətnamələr yerinə yetirilməmiş qalmışdır. Üstəlik, Ermənistan beynəlxalq birliyə meydan oxuyaraq, BMT nizamnaməsinə, Helsinki yekun aktına, ATƏM-ə məhəl qoymayaraq, öz təcavüzünü davam etdirir. Onun təcavüzü genişlənərək, Azərbaycan xalqına qarşı əsl genosidə çevrilmişdir. Azərbaycan ərazisinin 20 faizi işğal olunmuş, öz torpağında qaçqınların sayı 1 milyon nəfərə çatmışdır və artmaqda davam edir.

Azərbaycan xalqı öz müasir tarixinin ağır dövrünü keçirir. Bütün çətinliklərə baxmayaraq, biz müstəqil demokratik dövlət yaratmaq, bazar iqtisadiyyatına keçmək, totalitarizmdən və kommunist keçmişimizdən həmişəlik xilas olmaq arzusundayıq. Bizə bu işdə sizin böyük ölkənizlə sıx əməkdaşlıq, sizin köməyiniz labüddür. Göstərilənlərlə əlaqədar olaraq sizdən xahiş edirəm ki, azadlığı müdafiə aktının yenidən nəzərdən keçirilməsi və Azərbaycan barəsində ayrı-seçkilik bəndinin ləğv olunması üçün hər şey edəsiniz. Bu həm keçmiş SSRİ ölkələri barəsində sizin siyasətinizə uyğun olardı, həm də ədalət və demokratiya prinsiplərinə cavab verərdi.

Bu məktubla sizə müraciət etdiyim anda erməni silahlı qüvvələri Azərbaycanın yeni rayonlarının – Cəbrayıl və Qubadlı rayonlarının işğal olunması üçün öz hücumlarını davam etdirir, yeni-yeni yaşayış məntəqələri ələ keçirilir, yandırılır və vəhşicəsinə soyulub talan edilir.

Demokratiya və azadlıq idealları, insan hüquqlarına və insanın əsas hüququ olan yaşamaq hüququna hörmət naminə sizdən xahiş edirəm ki, qan tökülməsinin dayandırılması və təcavüz qarşısında öz günahı olmadan müdafiəsiz qalan Azərbaycan xalqının müdafiəsi üçün hər şey edəsiniz.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 2 sentyabr 1993-cü il

**TACİKİSTAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ İMAMƏLİ RƏHMANOV CƏNABLARINA**

Azərbaycan xalqı adından və şəxsən öz adımdan Sizi və bütün qardaş Tacikistan xalqını İstiqlaliyyət Günü münasibətilə təbrik edirəm. Əminəm ki, ölkələrimizin suverenliyi kimi tarixi nailiyyət Azərbaycan – Tacikistan münasibətlərini keyfiyyətə daha yüksək səviyyəyə qaldıracaq, bu münasibətləri daha səmərəli və zəngin edəcəkdir. Bunun üçün əsas xalqlarımızın çox-əsrlik qardaşlıq telləridir, mədəni və dini ənənələrinin yaxınlığıdır.

Bu gün dövlətlərimizin ərazi bütövlüyü, dinc inkişafı və əmin-amanlığı ciddi təhlükəyə məruz qalmaqdadır. Lakin şübhə həm yoxdur ki, Azərbaycan və tacik xalqlarının müdrikliyi və iradəsi ölkələrimizə nəinki zamanın sınaqlarına layiqincə cavab verməyə, müstəqil və mütərəqqi inkişaf yoluna çıxmağa, həm də bütün Avrasiya məkanında sülhün və təhlükəsizliyin etibarlı təminatçıları olmağa kömək edəcəkdir.

Fürsətdən istifadə edib Sizə uğurlar və möhkəm cansağlığı, tacik xalqına tərəqqi və əmin-amanlıq arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 9 sentyabr 1993-cü il

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN
RESPUBLİKA ALİ SOVETİNİN SƏDRİ
HEYDƏR ƏLİYEVİN MƏTBUAT KONFRANSINDA
BƏYANATI**

10 sentyabr 1993-cü il

Hörmətli qonaqlar! Xanımlar və cənablar!

Bu mətbuat konfransının keçirilməsinə ilk növbədə, Avroviziya, habelə respublika kütləvi informasiya vasitələri nümayəndələrinin xahişi ilə razılaşmışam.

Buraya gəlmiş xarici müxbirləri konkret olaraq nə maraqlandırması barədə məlumatım yoxdur, lakin təxminən güman edirəm ki, onlarda əsasən respublikanın özündəki və onun ətrafındakı vəziyyət, habelə son vaxtlar Azərbaycanda baş verən proseslər maraq doğurur.

Bu proseslər artıq hamıya kifayət qədər geniş şəkildə məlumdur. Son aylar Azərbaycan dünyanın, xüsusən də qonşu ölkələrin informasiya orqanlarının diqqət mərkəzindədir, hər halda, biz belə hiss edirik. Lakin mən Avroviziya nümayəndələrinin və başqa jurnalistlərin indiyədək əldə edə bilmədikləri informasiyanı ilk mənbədən almaq istəmələrini başa düşürəm. Ola bilsin indi deyəcəklərim əvvəllər deyilənlərin təkrarı olacaq, lakin bununla belə, həm respublikadakı vəziyyət, həm də onun ətrafında baş verən hadisələr haqqında qısaca məlumat verməliyəm.

Respublikadakı vəziyyət barədə qısaca onu demək olar ki, son dövrdə bir tərəfdən, müxtəlif siyasi, ictimai qüvvələrin,

qrupların fəaliyyəti nəticəsində, digər tərəfdən, respublika rəhbərliyinin buraxdığı ciddi nöqsanlar və səhvlər nəticəsində, üçüncü tərəfdən isə Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycana qarşı 5 ildən artıq davam edən hərbi təcavüzü üzündən Azərbaycanda coşqun proseslər baş vermişdir və indi də baş verir. Lakin bu ilin təxminən may–iyun aylarında həmin proseslər xüsusilə kəskin xarakter almış və bəlkə də hətta özünün ən yüksək nöqtəsinə çatmışdı. Azərbaycanı vətəndaş müharibəsi həddinə gətirib çıxaran hadisələr baş vermişdi və bu, müəyyən dərəcədə özünü əməli şəkildə göstərirdi. Bilirsiniz ki, iyunun 4-də Gəncə şəhərində faciəli hadisələr baş vermiş, sonra bunun davamı olmuş, hökumət qüvvələri ilə hakimiyyətə qarşı çıxan qüvvələr arasında təkcə Gəncədə deyil, Bakı yaxınlığında da toqquşmalar baş vermişdi. Bütün bunlar Azərbaycanda dövlət böhranına, siyasi böhrana gətirib çıxarmışdır.

Əslində, respublika artıq çoxdandır ki, dərin iqtisadi, sosial-siyasi böhran keçirir. Bu böhran ilk növbədə, Azərbaycanın ərazilərini işğal etmək məqsədi ilə Ermənistan silahlı birləşmələrinin apardığı müharibə ilə bağlıdır. Digər tərəfdən isə bu böhran artıq bir neçə il ərzində Azərbaycanda mövcud olan siyasi qeyri-sabitliklə bağlıdır. Hakimiyyət dəyişirdi, lakin nə əvvəlki, nə də sonrakı hakimiyyət ölkəni idarə edə bilmirdi. Bu böhran həm də iqtisadiyyat və sosial həyat sahəsində yol verilmiş səhvlərlə, nöqsanlarla bağlıdır.

İqtisadi, sosial böhrandan danışarkən deyə bilərik ki, görünür, bu, vaxtilə Azərbaycanın da daxil olduğu keçmiş Sovet İttifaqının başqa regionları üçün də müəyyən dərəcədə xarakterikdir. Lakin respublikada gedən, Azərbaycanın həyatını səciyyələndirən daxili ziddiyyətlər, siyasi, sosial və ictimai proseslər bu böhranı dərinləşdirir.

Azərbaycan müstəqil dövlətdir və öz müstəqil daxili və xarici siyasətini yeridir. Bu müstəqillik nisbətən yaxınlarda qazanılmışdır və əlbəttə, həmin dövr ərzində Azərbaycanın dövlət istiqlaliliyətinin atributlarını lazımi səviyyədə yaratmaq mümkün olmuşdur. Bu da hazırda respublikanın keçirdiyi çətinliklərin səbəblərindən biridir. Buna baxmayaraq, Azərbaycan müstəqil bir dövlət kimi dünya birliyi tərəfindən tanınmış, Birləşmiş Millətlər Təşkilatına qəbul olunmuş, bir çox beynəlxalq təşkilatlarda təmsil edilmiş və şübhə yoxdur ki, Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi, milli istiqlaliliyyəti artıq dönməz haldır. Görünür, söhbət yalnız ondan gedir ki, respublika öz dövlət siyasətini yeritmək və çox mürəkkəb daxili problemlərini beynəlxalq miqyasda həll etmək üçün öz dövlət və iqtisadi strukturlarını, təsisatlarını nə dərəcədə tezliklə yarada biləcəkdir.

Müharibə Azərbaycan üçün ən çətin problemdir. Qeyd etdiyim kimi, bu müharibə respublikamıza qarşı qonşu Ermənistan tərəfindən 5 ildən çoxdur aparılır. Məlumdur ki, artıq müharibəyə çevrilən bu hərbi münaqişənin baisi Azərbaycan tərəfi deyildir. Əgər qarşıdurma əvvəlcə millətlərarası münaqişə səciyyəsi daşıyırdısa, sonra silahlı münaqişəyə çevrilmiş, indi isə, bayaq dediyim kimi, genişlənib qanlı müharibə halını almışdır. Təəssüf ki, bu müharibədə Ermənistan silahlı birləşmələri son iki-üç ildə Azərbaycan Respublikasına həm mənəvi, həm də maddi cəhətdən olduqca böyük ziyan vura bilmişdir.

Bu gün üçün vəziyyət belədir ki, Ermənistan silahlı birləşmələri keçmiş Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin ərazisini tamamilə ələ keçirmiş, onun hüdudlarından xeyli kənara çıxaraq bir neçə rayonu, o cümlədən Laçın, Kəlbəcər, Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl və Qubadlı rayonlarını işğal etmişlər. Hərbi müdaxilə, fəal, hətta deyərdim, amansız hərbi əməliyyatlar nəti-

cəsində bu rayonların milliyyətə tamamilə azərbaycanlılardan ibarət olan əhalisi daimi yaşayış yerlərini tərk etmək məcburiyyətində qalmışdır və indi qaçqınların sayı təxminən 1 milyon nəfərdir. Minlərlə dinc sakin qurban getmişdir. İstər keçmiş Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətində, istərsə də sadaladığım işğal edilmiş rayonlarda adamlar öz ev-eşiyindən, əmlakından məhrum olmuşlar, hər bir ailədə öldürülənlər, yaralılar, şikəst edilənlər var, yəni fəlakət əslində bütün Azərbaycan Respublikasını, onun bütün əhalisini əhatə etmişdir.

Bu illər ərzində, hərbi münaqişənin təkcə Azərbaycan, Ermənistan və bütün bölgə üçün deyil, həm də zənnimcə, bütün dünya birliyi üçün, mərhələ-mərhələ təhlükəli surətdə inkişaf etdiyi dövrdə onun aradan qaldırılması məqsədilə məqbul qərar tapmaq üçün ümumən müəyyən tədbirlər görülmüşdür. Amma bu tədbirlər heç bir nəticə verməmişdir. Üstəlik, müharibənin miqyasları zaman-zaman genişlənməmişdir.

Bu məsələ ilə məşğul olmağa başladığımız son aylar ərzində onun həllinin ağıllı yolunu tapmaq üçün fəal tədbirlər görürük. Sülh danışıqları və məsələnin daha düzgün həlli üçün, əlbəttə, Azərbaycanın tam ərazi bütövlüyü, dövlət suverenliyi və dövlət müstəqilliyi prinsiplərinə əməl edilməklə, şərait yaratmaqdan ötrü biz atəşin dayandırılması, barışıq əldə olunması mövqeyində dururuq. Lakin bu da bir nəticə vermir. Atəşi dayandırmaq və sülh danışıqlarına başlamaq üçün göstərdiyimiz sülhsevər xarakterli cəhdlər hələlik nəticəsiz qalır, təəssüf ki, beynəlxalq təşkilatlar – Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, onun Təhlükəsizlik Şurası, ATƏM və xüsusi olaraq Dağlıq Qarabağ probleminə dair ATƏM çərçivəsində yaradılmış Minsk qrupu mühüm nəticələrə nail ola bilməmişlər. Əslində, bu məsələnin həllində, ümumiyyətlə, heç bir nəticə əldə edilməmişdir. Hal-

buki ümumən vəziyyət kifayət qədər aydındır, hamıya aydındır ki, Ermənistan silahlı birləşmələrinin Azərbaycana qarşı hərbi təcavüzündən söhbət gedir və nə isə xüsusi dəlil-sübutlar axtarmağa ehtiyac yoxdur. Bu fikri təsdiq edən ən inandırıcı sübut odur ki, Azərbaycan ərazisinin xeyli hissəsi Ermənistan silahlı birləşmələri tərəfindən işğal olunmuşdur, bu rayonların sakinləri – bir neçə yüz min nəfər adam qaçqına çevrilmişdir və faciəli vəziyyətdədir. Lakin bununla belə, təəssüf ki, beynəlxalq təşkilatlar, dünya birliyi problemin həlli yollarını tapa, cərəyan edən proseslərə təsir göstərə, qan tökülməsini dayandıra bilməmişlər, atəşin kəsilməsinə və bu məsələnin beynəlxalq təşkilatlar çərçivəsində sülh yolu ilə həllinə nail ola bilməmişlər.

Yalnız bir şey edilmişdir: Birləşmiş Millətlər Təşkilatı Təhlükəsizlik Şurasının iki qətnaməsi – Ermənistan silahlı birləşmələri Kəlbəcər rayonunu işğal etdikdən sonra, bu il aprelin 30-da 822 nömrəli qətnamə, Azərbaycanın böyük rayonu olan Ağdam rayonunun işğalından azacıq sonra, bu il iyulun 30-da 853 nömrəli qətnamə qəbul olunmuşdur. Lakin bu qətnamələr kağız üzərində qalmışdır, təəssüf ki, BMT kimi nüfuzlu beynəlxalq təşkilat onun Təhlükəsizlik Şurası, hətta ATƏM-in imkanlarından istifadə etməklə, həmin qətnamələrin yerinə yetirilməsinə nail ola bilmir.

Bu qətnamələrdə isə Ermənistan silahlı birləşmələrinin Kəlbəcər və Ağdam rayonlarından qeyd-şərtsiz, dərhal çıxarılması nəzərdə tutulur. Lakin ATƏM həmin qətnamələr əsasında və Amerika Birləşmiş Ştatları, Rusiya və Türkiyə təşəbbüsünə uyğun olaraq, Minsk konfransı çərçivəsində münaqişənin sülh yolu ilə aradan qaldırılması məsələsi ilə məşğul olan müddətdə Ermənistan silahlı birləşmələri heç bir beynəlxalq təşkilata, heç bir beynəlxalq hüquq normalarına tabe olmayaraq öz işini görmək-

dədir. Füzuli, Cəbrayıl və Qubadlı rayonları məhz həmin dövrdə işğal olunmuşdur.

Son vaxtlar Azərbaycan Respublikasının müvafiq orqanlarının Dağlıq Qarabağda hakim qüvvələrlə bilavasitə görüşləri olmuşdur. Atəşin dayandırılması haqqında bu görüşlər əsasında saziş əldə edilmişdir. Bu, avqustun 31-də olmuşdur. Sazişi Ermənistan Respublikasının rəhbərliyi də bəyənmişdir. Mən belə düşünürəm ki, saziş nəinki bəyənilmişdir, ümumiyyətlə, onların iştirakı ilə qəbul edilmişdir. Ona görə ki, belə fikirləşmək sadəlövlük olardı: kiçik, özü də Azərbaycan ərazisində yerləşən bir vilayət – Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti bu cür genişmiqyaslı hərbi əməliyyatları guya müstəqil surətdə apara bilər. Buna baxmayaraq, biz Ermənistan Respublikasının prezidenti cənab Levon Ter-Petrosyanın sentyabrın 1-də verdiyi bəyanatı razılıq hissi ilə qarşıladıq. O bildirmişdir ki, atəş dayandırılır və Ermənistan silahlı birləşmələri Azərbaycanın işğal edilmiş rayonlarından çıxarılacaqdır. Amma bundan sonra Azərbaycanın Qubadlı rayonu Ermənistan silahlı birləşmələri tərəfindən tutulmuş və tamamilə işğal edilmişdir.

Buna baxmayaraq, biz sülh mövqelərində möhkəm dayanmışıq. Azərbaycan tərəfi heç bir hücum əməliyyatı keçirmir. Əksinə, yalnız müdafiə, öz ərazilərini qorumaq prinsiplərinə əməl edir. Buna görə də biz bu məsələnin dincliklə həllinə, sülh danışıqlarına daha çox diqqət yetiririk. Son vaxtlar bu danışıqlar beynəlxalq təşkilatların söyləri ilə yanaşı, Rusiya Federasiyasının və Rusiya Federasiyası Prezidentinin nümayəndəsi, xüsusi tapşırıqlar üzrə səfir Vladimir Kazimirovun vasitəçiliyi ilə aparılır. O, bölgəmizdə – Azərbaycanda, Ermənistanda, Dağlıq Qarabağda dəfələrlə olmuşdur. Həmin məsələ son vaxtlarda da, mən Moskvada Rusiya rəhbərləri ilə görüşəndə də danışıqlar və

söhbətlərimizin diqqət mərkəzində olmuşdur. Atəşin tamamilə dayandırılmasına nail olmaq və sülh danışıqlarından ötrü imkan yaratmaq üçün sentyabrın 11-də Moskvada Azərbaycan nümayəndələri və Dağlıq Qarabağ erməniləri görüşəcəklər.

Dünən sentyabrın 9-da Moskvada ATƏM-in Minsk konfransının növbəti iclası işinə başlamışdır. Lakin hələlik, təəssüf ki, konkret əməli nəticələr yoxdur. Əlbəttə, biz beynəlxalq təşkilatların, o cümlədən ATƏM-in Minsk konfransının fəaliyyətinin nəticələrindən razı qala bilmərik. Lakin buna baxmayaraq, biz Birləşmiş Millətlər Təşkilatı kimi çox mötəbər beynəlxalq təşkilatın və BMT Təhlükəsizlik Şurasının şübhəsiz, ATƏM-in və ATƏM çərçivəsində işləyən Minsk konfransının da fəaliyyətinə böyük hörmət və böyük ümidlə yanaşıırıq.

Hərçənd narazılıq bildirmək üçün bizdə əsaslar var ki, onların qərarları əslində həyata keçirilmir. Bununla belə, biz beynəlxalq təşkilatların və adlarını çəkdiyim təşkilatların qüvvə və inamlarına inanır və ümid edirik ki, onların köməyi ilə bölgəmizdə sülhə nail olacağıq.

O ki qaldı daxili siyasi vəziyyətə, artıq qeyd etdiyim kimi, bu vəziyyət Azərbaycanda son illər, o cümlədən də Azərbaycan rəhbərliyində dəyişikliklərlə başa çatan ildə heç vaxt sabit olmamışdır. Elə bu gün də biz hələlik tam sabitlikdən danışa bilmərik, çünki bəzi qüvvələr suveren və müstəqil Azərbaycan Respublikasının ümumdövlət, ümumxalq mənafeələrini o qədər də dəqiq və aydın təsəvvür etmir, öz şəxsi mənafeələrini, siyasi iddialarını, tamahkarlıq məqsədlərini daha üstün tuturlar. Azərbaycanda qanunsuz silahlı dəstələr yaranmışdır. Bu dəstələr respublikada bir ildən artıq hakimiyyətdə olmuş Azərbaycan Xalq Cəbhəsinə də mənsubdur. Belə silahlı dəstələr bəzi qeyri-leqal, lakin daha çox mafioz qruplarda da var. Şübhəsiz, bütün

bunlar Azərbaycanda daxili siyasi vəziyyəti tamamilə sabitləşdirməyə imkan vermir, lakin biz əminik: son aylarda həyata keçirdiyimiz konkret tədbirləri xalqın müdafiə etməsi, cəmiyyətin, Azərbaycan əhalisinin böyük əksəriyyətinin ümumən bəyənməsi təminat verir ki, biz respublikada daxili siyasi vəziyyətin sabitləşməsinə, milli həmrəyliyə və hazırda bütün respublikanın, bütün əhalinin həyatını çətinləşdirən problemləri mərhələ-mərhələ həll etməyə müvəffəq olacağıq.

Azərbaycanda elə Azərbaycanın öz sakinlərindən qaçqınlar olması vəziyyəti mürəkkəbləşdirən amildir. Biz qaçqınların vəziyyəti ilə, onların həyatı ilə bağlı problemlərlə fəal məşğul oluruq və inanırıq ki, bu çətinlikləri də aradan qaldıra biləcəyik. Lakin bütün bunlar Azərbaycanın dövlət orqanlarının fəaliyyətini, əlbəttə, qat-qat çətinləşdirmişdir.

Sizə bütün bunlar barəsində məlumat verərək demək istəyirəm: biz əminik ki, Azərbaycanın dövlət rəhbərliyinin həyata keçirdiyi tədbirlər müsbət dəyişikliklərə gətirib çıxaracaq, suveren dövlət kimi, Azərbaycanın beynəlxalq mövqelərinin möhkəmlənməsinə, daxili siyasi vəziyyətin sabitləşməsinə və əlbəttə, respublikanın ərazi bütövlüyünün təmin olunmasına xidmət edəcəkdir. Şübhə yoxdur ki, Azərbaycanın işğal olunmuş bütün torpaqları qaytarılmalıdır. Biz onların işğalı ilə heç vaxt razılaşa bilmərik. Zənnimcə, dünya birliyi və beynəlxalq təşkilatlar heç vaxt imkan verməzlər ki, indi, biz XXI əsrin astanasında olduğumuz bir vaxtda, dünya sivilizasiya və demokratiya yolu ilə getdiyi bir vaxtda zor gücünə dövlətdə dəyişikliklər və ya bir dövlətin bütövlüyündə dəyişikliklər edilməsi mümkün olsun. Əlbəttə, biz buna yol verməyəcəyik və öz sərhədləri daxilində vahid, bütöv dövlət kimi, Azərbaycan öz ərazisinin və öz müqəddəratının tam sahibi olacaqdır. Biz bu məsələləri tamamilə həll etmək əzmindəyik.

Sizə vermək istədiyim məlumat bundan ibarətdir. İndi suallarınıza cavab verməyə hazıram.

S u a l: Cənab Əliyev, Rusiya qoşunları Azərbaycana qayıdarsa Qarabağ probleminin həllində onların rolu necə ola bilər? Siz Türkiyənin belə bir bəyanatını necə qiymətləndirirsiniz ki, bu ölkə təkcə Naxçıvanın deyil, həm də bütövlükdə Azərbaycanın ərazi bütövlüyü üçün təminatçı olmağa hazırdır?

C a v a b: Rusiya qoşunlarının Azərbaycana qayıtması məsələsi gündəlikdə yoxdur və bu məsələ mən Moskvada olarkən müzakirə edilmədi. Biz Rusiya rəhbərliyinə belə bir müraciətlə xahiş etdik ki, atəşin dayandırılması probleminin həllində, münafişənin dincliklə aradan qaldırılmasında vasitəçilik köməyi göstərsin. Biz bunu əsas tuturduq ki, Rusiya həm Azərbaycanın, həm də Ermənistanın şimal qonşusudur, bizi onilliklərdən bəri sıx əməkdaşlıq telləri bağlayır. Rusiya Qafqaz bölgəsində, o cümlədən Zaqafqaziyada – Ermənistanda da, Azərbaycanda da kifayət qədər nüfuza malikdir. Buna görə də biz bu mürəkkəb problemin həllində Rusiyanın yaxından iştirakını, bu ölkənin obyektiv mövqeyini mühüm amil sayırıq. Razılıq hissi ilə deyə bilərəm ki, Rusiya rəhbərliyi xahişimizə müsbət cavab verdi.

O ki qaldı Türkiyənin Baş Naziri Tansu Çillərin belə bir bəyanatına ki, Türkiyə Azərbaycanın ərazi bütövlüyü üçün təminatçı ola bilər, deyə bilərəm ki, biz Azərbaycana hər hansı köməyi, kimin tərəfindən təklif edilməsindən asılı olmayaraq, razılıq hissi ilə qarşılayırıq. Ona görə ki, Azərbaycan təcavüzə məruz qalan ölkədir. Onun ərazisinin xeyli hissəsi Ermənistan silahlı birləşmələri tərəfindən işğal olunmuşdur. Biz bu münafişənin aradan qaldırılması naminə bütün ölkələrlə, o cümlədən də Türkiyə ilə əməkdaşlıq etməyə hazırıq.

S u a l: Munaqişənin aradan qaldırılmasında beynəlxalq təşkilatların, xüsusən BMT-nin rolu sizcə, nədən ibarətdir? Daha bir sual, bu, bir növ şəxsi sualdır. Siz «siyasətdə uzun-ömürlülər»dən birisiniz və hazırda onlar keçmiş SSRİ respublikalarında az deyildir. Fikrinizcə, Şevardnadze, Kravçuk, Nazarbayev – Sizin kimi xadimlərin müvəffəqiyyətini necə izah etmək olar?

C a v a b: Mən mövqemizi qədərincə aydın izah etdim. Mövqemiz bundan ibarətdir ki, biz Qarabağ munaqişəsinin həllində Birləşmiş Millətlər Təşkilatının, Təhlükəsizlik Şurasının və ATƏM-in daha yaxından iştirak etməsini istəyirik. Bu munaqişə kifayət qədər sanballı tarixə malikdir və obrazlı desək, «uzunsaqqallı» munaqişədir. Ciddi qətnamələr qəbul edilmişdir. Azərbaycan ictimaiyyəti onları hər dəfə də böyük sevinclə və böyük ümidlə qarşılamışdır. Bundan əlavə, son vaxtlar ABŞ dövlət departamenti, Türkiyə rəhbərliyi, Rusiya Federasiyasının Xarici İşlər Nazirliyi bəyanatlar vermişlər. Bir halda ki, konkret nəticələr əldə edilməmişdir, deməli, dünya birliyində çox sanballı nüfuzu olan bu təşkilatlar və ölkələr daha təsirli tədbirlərə keçməyin ləbüdlüyü barədə düşünməlidirlər. O ki qaldı munaqişə zonasında BMT qüvvələrinin yerləşdirilməsinə, mən belə düşünürəm ki, əvvəlcə bu məsələni necə həll etməyi müəyyənləşdirmək, sonra isə xırda məsələlər və mexanizm barəsində fikirləşmək lazımdır. Hər hansı qüvvələrin yerləşdirilməsi məsələnin bəlli mexanizmidir. Əvvəlcə gərək onun həyata keçirilməsi üçün siyasi şərait yaradılmasına nail olasan.

Sizin ikinci sualınız barəsində: sizin dediyiniz o «uzunömürlülük» barəsində təəccüb və şübhənizi başa düşmədim. Son vaxtlar siyasi meydanda peyda olmuş xadimlərdən onların nəyi pisdir? Məsələn, mən hesab edirəm ki, sadaladığınız adamlar

kifayət qədər böyük əməli fəaliyyət təcrübəsinə, çox böyük bilik ehtiyatına malikdirlər. Onlar istiqlalıyyət qazanmış öz xalqlarına, öz ölkələrinə nə üçün faydalı ola bilməzlər? Axı hər hansı əlamətə görə məhdudiyyət qoymaq olmaz. Siyasi plüralizm, demokratik prinsiplər siyasi əqidəsindən, milli mənsubiyyətdən, dini etiqadından asılı olmayaraq, hər bir adama ictimai-siyasi həyatda fəal iştirak etməyə imkan verir. Əgər həmin xadimlər – mən belə başa düşdüm ki, siz məni də onların sırasına aid edirsiniz – bu gün öz ölkələrinin ictimai-siyasi həyatına fəal təsir göstərmək imkanına malikdirlərsə və əgər onları öz xalqları çağırmışlarsa, buna kim etiraz edə bilər?

S u a l: İran barəsində. Mühəribə ilə əlaqədar nə kimi danışıqlar aparılmışdır? Siz İrandan hərbi kömək tələb etmisi-nizmi?

C a v a b: İran rəhbərliyi ilə danışıqlarımıza səbəb Azərbaycanın bu ölkə ilə yaxın və ya həmsərhəd olan rayonlarında hərbi əməliyyatların güclənməsi ilə əlaqədar indiki halda ən əvvəl İran tərəfinin fəallığı olmuşdur. Danışıqlar bununla bağlı idi ki, hərbi əməliyyatlar artıq İranla həmsərhəd ərazidə, az qala onun ərazisində gedirdi. Yaşayış məntəqələrinə yağdırılan mərmilər İran ərazisinə düşürdü. Siz bilirsiniz ki, Füzuli, Cəbrayıl, Qubadlı rayonlarımız İranla həmsərhəddir, özü də ərazimizi Araz çayı ayırır. Son vaxtlar adamlar öz aralarında ünsiyyət üçün imkana malikdirlər, çünki Araz çayının hər iki tərəfində azərbaycanlılar yaşayırlar. Onları qohumluq telləri, eyni millətə ümumi mənsubiyyət, tarixi əlaqələr və digər əlaqələr bağlayır. Buna görə də tamamilə qanunauyğundur ki, İran, xüsusən onun sərhədyanı vilayətləri Ermənistan silahlı birləşmələrinin apardıqları fəal hərbi əməliyyatlardan narahat idilər.

Bizə məlum olduğuna görə, bu orada yerli əhali arasında hiddət, təşviş, narahatlıq doğurmuşdur. Çoxları ərazimizə keçib öz qardaşlarına kömək etmək istəyirdi. Bu tamamilə qanunauyğun haldır: lap yaxınlıqda xalq məhv edildikdə, başqaları buna etinasız və ya biganə qala bilməzlər. Odur ki, bu qədər böyük miqdarda qaçqın görən İran hökuməti təşəbbüs irəli sürərək bildirmişdir ki, onlar işğal edilmiş həmin rayonlardan olan təxminən 100 min qaçqını öz öhdələrinə götürə bilərlər. Əgər indi sizin burada təmsil etdiyiniz Avropa ölkələri belə təşəbbüs irəli sürərlərsə, biz onu yalnız minnətdarlıq hissi ilə qəbul edərik. Fərqi yoxdur, istər Amerika, İngiltərə olsun, istərsə də Fransa və ya Almaniya.

İran bizdən xahiş etdi ki, 100 min qaçqın üçün müvəqqəti çadır şəhərciyi salınmasına yer ayıraq. Biz onlara yer ayırdıq. Buyurun, indi siz də öz ölkələrinizə müraciət edin, qoy onlar bizə kömək göstərsinlər. Biz İrana ayrılmış sahənin yaxınlığında digər hər hansı ölkəyə də yer ayırıraq, təki bizə kömək etsinlər. Bu məsələnin mahiyyəti əslində bundan ibarətdir. O ki qaldı İran hökumətinin planlarına, mən dəfələrlə demişəm ki, Ermənistan silahlı birləşmələrinin bu cür son dərəcə təhlükəli, avantürist, təcavüzkar hərəkətləri münaqişəni beynəlmilləşdirməyə doğru aparır. Buna nə İran, nə də Türkiyə biganə qala bilməz.

S u a l: Elçibəyin vaxtında Qərbin aparıcı firmaları ilə bağlanmış neft sazişlərinin taleyi necədir? Azərbaycan üzərinə götürdüyü öhdəlikləri yerinə yetirməyə hazırdır mı?

C a v a b: Görünür, sizin düzgün məlumatınız yoxdur. Əbulfəz Elçibəyin vaxtında heç bir saziş imzalanmamışdır. ABŞ-ın, İngiltərənin və başqa ölkələrin neft şirkətləri ilə danışıqların özü də uzun müddət, bir ildən çox və hətta iki il davam etmişdir. Əlimizdə olan yeganə sənəd Azərbaycan tərəfindən bir şəxsın –

Azərbaycan Neft Şirkəti prezidentinin imzaladığı bəyannamədir. Həmin bəyannamədə Qərbin neft şirkətləri ilə heç bir konkret razılaşma nəzərdə tutulmamışdır. Lakin bununla belə, biz neft yataqlarının birlikdə işlənməsi haqqında sazişlərin layihələrində ciddi səhvlər və çatışmazlıqlar aşkar etmişik. Bunlara bir tərəfdən, ola bilsin, işi bilmədiklərinə görə, yaxud qəsdən Azərbaycan tərəfi, o biri tərəfdən isə Qərbin neft şirkətləri yol vermişlər. Həmin şirkətlər danışıqları daha sivilizasiyalı şəkildə, hər iki tərəfin mənafeyini nəzərə almaqla aparmalı idilər. Buna görə də biz sadəcə olaraq, həmin sazişlərin layihələrinin hazırlanmasına dair işi dayandıraraq, müstəqil ekspertlər dəvət etmişik. Yeri gəlmişkən, onların arasında İngiltərənin, ABŞ-ın nümayəndələri də var. Hazırlanmış bütün layihələri onların iştirakı ilə təhlil etmişik.

Zənnimcə, sazişlərin dayandırılması haqqında söhbətlər bilərəkdən, Azərbaycanın yeni rəhbərliyi haqqında rəy yaratmaq, atdığımız düzgün addımı gözdən salmaq məqsədi ilə aparılırdı. İndi hamıya aydındır ki, biz heç bir sazişi dayandırmamışıq, çünki belə sazişlər, ümumiyyətlə, olmamışdır.

Neft Azərbaycanın ən böyük sərvəti olub, xalqa, özü də təkcə indiki nəslə deyil, həm də gələcək nəsillərə məxsusdur. Dövlət adamları kimi, bizim vəzifəmiz milli sərvətimizə son dərəcə qənaətlə və qayğı ilə yanaşmaqdır. Elə bilirəm ki, öz xalqının, öz dövlətinin mənafeyini müdafiə edən bütün ölkələrin rəhbərləri də belə hərəkət edərdilər. Bu proses indi davam edir, əminəm ki, həmin məsələnin ən düzgün həllini tapacağıq. Hər halda, demək istəyirəm ki, ilkin hesablamalara görə, əvvəllər nəzərdə tutulanlarla müqayisədə indiki layihələrdə xarici neft şirkətləri ilə birgə fəaliyyət nəticəsində Azərbaycanın əldə edəcəyi mənfəət təq-

ribən 17 milyard dollar artacaqdır. İndi siz özünüz üçün nəticə çıxara bilərsiniz.

S u a l: Bu gün atəşkəsin son günüdür. Azərbaycanın bölgədəki son rayonu da ermənilərin əlinə keçərsə və İran Azərbaycan torpaqlarına daxil olarsa, onda nə olacaq? İkinci sualım belədir: Beyləqan və İmişli şəhərlərində 200 mindən çox qaçqın var. Oktyabrın 3-də isə seçkilər keçiriləcək. Bu adamlar necə səs verəcəklər? Artıq qış yaxınlaşır, çadırlardan başqa onların heç nəyi yoxdur. Qışı necə keçirəcəklər?

C a v a b: Bu gün atəşkəsin son günüdür, ancaq biz danışmışıq, atəşkəs davam edəcəkdir. Mən sizə məlumat verdim ki, sabah, yəni sentyabrın 11-də Moskvada bizim nümayəndələr görüşəcəklər və atəşkəsin müddətini davam etdirə biləcəyik. Ona görə də narahat olmaq lazım deyil. Əgər atəşkəs dayansa, yəni atəş yenidən başlansa, sərhədləri qoruyan İran əsgərlərinin nə edəcəklərinə gəldikdə isə, narahatlığa ehtiyac yoxdur. O ki qaldı qaçqınlara, onlar təkcə Beyləqanda deyildirlər. Mən sizə dedim ki, 1 milyona yaxın qaçqın var. Ancaq onların yerləri, yurdları var, yəni onlar bir yerdə yaşayırlar, bir yerdə otururlar və onlara qayğı göstəririk. Avqustun 29-da keçmiş Prezident Əbülfəz Elçibəyə etimad göstərilməsi haqqında referendum keçirilərkən həmin qaçqınlar səs verdilər. Buna tam əmin ola bilərsiniz. Ona görə də oktyabrın 3-dəki Prezident seçkilərində də onlar səs verəcəklər. Mən sizə məsləhət görürəm ki, o gün həmin yerlərdə də olun, öz gözüyüzlə görün ki, necə olacaq. İranlıların oraya gəlib qaçqınlara qayğı göstərməsi haqqında isə dedim, lakin rus dilində olduğundan bəlkə də yaxşı tərcümə edilmədiyi üçün siz yaxşı başa düşmədiniz. Biz hər bir dövlətin Azərbaycan torpağında qaçqınlara qayğı göstərməsini, kömək etməsini çox min-

nətdarlıqla qəbul edərik. O cümlədən də Türkiyənin köməyini. Buyurun, gəlin.

S u a l: Hörmətli Sədr, Moskva danışıqlarının yekunları Azərbaycan–Ermənistan münaqişəsinin uğurla aradan qaldırılması üçün ümidverici perspektivlər açır. Mümkünsə deyin, ölkə daxilində sabitliyə nail olmaqdan ötrü hansı tədbirlər nəzərdə tutulur? Sağ olun.

C a v a b: Bilirsiniz, ölkə daxilində sabitliyi təmin etməkdən ötrü tədbirlərimiz çoxdur. Ancaq çox yaxşı olardı ki, sabitliyi pozmağa çalışan qüvvələr anlasınlar ki, öz şəxsi mənafeələrini, məqsədlərini, bəzən millətin, xalqın, dövlətin, ölkənin mənafeyinə zidd olan məqsədlərini kənara qoymalıdırlar. Əgər buna nail ola bilsələr, mənə belə gəlir ki, sabitliyi təmin etmək üçün xüsusi tədbirlərin görülməsinə ehtiyac olmayacaq. Siz Azərbaycanda yaşayırsınız, yaxşı bilirsiniz ki, sərhəd bölgələrində nə qədər təxribatçı qruplar işləyir, onların təxribatı nəticəsində biz nə qədər böyük zərər çəkirik. Yəqin eşitmisiniz, son vaxtlarda Qubadlı rayonunda, ondan sonra Sumqayıtda, Bakıda onların bir hissəsi həbs olunmuşdur. Bu cinayətkar qrupun üzvləri həbs olunarkən bəziləri özlərini öldürmüşlər. Belə quldur dəstələrini, belə qrupları ayrı-ayrı adamlar öz şəxsi məqsədlərini həyata keçirmək üçün yaratmışlar. Təəssüf ki, bəzən adamlar adını siyasətçi qoyub hakimiyyət uğrunda mübarizə apararkən siyasi, yaxud ictimai imkanlarının məhdud olduğunu bilərək, məqsədlərinə ancaq bir yolla – silahla, təxribatla nail olmağa çalışırlar. Deməli, vəzifə tutmaq istəyirdilər. Lakin gərək biləydilər ki, bacarığına, səriştəsinə görə vəzifə tutmaq, yaxud iş başına gəlmək olar. Ancaq özünə silahlı dəstə, quldur dəstəsi düzəldən, onun vasitəsilə terrorçuluqla məşğul olan, xalqı əzib-incidən, beləliklə də vəzifə tutaraq öz şəxsi, çirkin mənafeələrini həyata

keçirmək istəyənlər şübhəsiz, Azərbaycanın daxili sabitliyini pozan adamlardır. Biz onlara qarşı ciddi mübarizə aparacağıq. Azərbaycanda qayda-qanunun möhkəmlənməsini təmin edəcəyik və belə adamlara Azərbaycanda yer olmayacaq.

S u a l: Cənab Sədr, Moskvada Rusiya və Azərbaycan Baş nazirlərinin müavinləri Aleksandr Şoxin və Abbas Abbasovun imzaladıqları müqavilədən Azərbaycan nə qazanır və nə itirir? Bu müqavilə hansı tərəfin xeyrinədir? Çox sağ olun.

C a v a b: Bu müqavilə həm Azərbaycanın, həm də Rusiyanın xeyrinədir. Birinci növbədə Azərbaycanın xeyrinədir.

S u a l: Yoldaş Əliyev, indi belə bir fikir var ki, regionun gələcək taleyi slavyan və türk amilindən asılıdır. Sizin fikrinizcə, həmrəylik hansı ideologiyada mümkündür və tarixi keçmişə əsaslanaraq Sizə elə gəlmirmi ki, indiki reallıq slavyan–türk alyansının yaranmasına imkan verəcək? Çox sağ olun.

C a v a b: Ola bilsin ki, bu sual sizin öz fikrinizdir, lakin əgər bizim region haqqında danışırırsınızsa, şübhəsiz ki, Rusiya ilə Türkiyə arasında münasibətlərin yaxşı olması Azərbaycan ilə Ermənistan arasındakı hərbi münaqişənin həllinə çox kömək edəcəkdir. Ancaq bu regiondakı bütün məsələləri bu iki ölkənin alyansı ilə bağlamaq o qədər də doğru olmazdı. Ola bilər, bu sizin şəxsi fikrinizdir, mən buna etiraz etmirəm. Amma yenə də deyirəm, Türkiyə ilə Rusiya arasında münasibətlərin yaxşılaşması ümumən Qafqazda mövcud olan problemlərin, xüsusilə hərbi münaqişələrin aradan qaldırılmasına kömək edəcəkdir.

S u a l: Cənab Heydər Əliyev, Sizin Moskvaya səfəriniz təsadüfənmi, yaxud nədənsə Türkiyə Baş Nazirinin oraya səfəri ilə üst-üstə düşmüşdür. Bu səfərləri Rusiya–Azərbaycan münasibətlərinin nizama salınmasında Azərbaycan və

Türkiyənin birgə söyləri kimi qiymətləndirmək olarmı? Çox sağ olun.

C a v a b: Bu səfərlər təsadüfən eyni vaxta düşmüşdür. Bunlar əvvəlcədən, yəni danışıqlar əsasında planlaşdırılmış səfərlər deyil. Ancaq şübhəsiz ki, bu imkandan istifadə edərək, Türkiyənin Baş Naziri Tansu Çillərlə orada, Moskvada görüşdüm və biz lazımı çərçivədə fikir mübadiləsi apardıq. Mənə belə gəlir ki, bu həm Rusiya–Türkiyə münasibətləri üçün, həm də Azərbaycan–Rusiya və Azərbaycan–Türkiyə münasibətləri üçün faydalıdır.

S u a l: Sizcə Avropa dövlətlərinin, Avropa Birliyinin qaçqınlara göstərdiyi yardım nə dərəcədə hiss edilir? Sizin fikrinizcə, belə yardıma ehtiyac varmı?

C a v a b: Mən dedim ki, həmin dövlətlər tərəfindən belə yardım, belə təşəbbüs yoxdur. Hər halda, biz başqa ölkələrdən hələ belə yardım almamışıq. Lakin əgər belə təşəbbüs olarsa, biz onu məmnuniyyətlə qəbul edərik.

Diqqətinizə görə sağ olun.

BƏSTƏKAR ARİF MƏLİKOVA

Hörmətli Arif Cahangir oğlu!

Sizi anadan olmağınızın 60 illiyi münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edirəm.

Qırx ildən çoxdur ki, çoxşaxəli yaradıcılığınız çağdaş Azərbaycan musiqi mədəniyyətini zənginləşdirməkdədir. Böyük fitri istedadın məhsulu olan «Məhəbbət əfsanəsi» baletiniz xalqımızın milli musiqisini dünyaya tanıdan şah əsərlərdəndir. Sizin yaradıcılığınız ulu mədəniyyətimizi bütün əzəməti ilə aləmdə təmsil edir.

Əmin olduğumu bildirmək istəyirəm ki, xalqımızın mənəvi təkamülündə, gənclərimizin estetik tərbiyəsində indən sonra da mühüm xidmətlər göstərəcək, qədim və zəngin ənənələri olan milli musiqi mədəniyyətimizə parlaq səhifələr yazacaqsınız. Sizə xoş anlar, xoş günlər, xoş illər arzulayıram.

Dərin hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 14 sentyabr 1993-cü il

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI
DAXİLİ İŞLƏR NAZİRLİYİNDƏ
KEÇİRİLMİŞ MÜŞAVİRƏ**

20 sentyabr 1993-cü il

Hörmətli zabitlər, Daxili İşlər Nazirliyinin əməkdaşları, polis işçiləri!

Azərbaycan Respublikası öz tarixinin ağır mərhələsini keçirir. Bu mərhələnin nə qədər ağır, məsuliyyətli, çətin olduğu aydındır və əsas səbəbləri də məlumdur. Bildiyiniz kimi, 5 ildən artıqdır ki, Azərbaycan Respublikası Ermənistanın silahlı qüvvələri tərəfindən hərbi təcavüzə məruz qalmış və nəticədə torpaqlarımızın bir qismi işğal olunmuş, şəhərlərimiz, qəsəbələrimiz, kəndlərimiz dağılıb viran olunmuş, yüz minlərlə həmvətənimiz, vətəndaşımız qaçqın düşmüşdür.

Son dövrdə Azərbaycan böyük sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi böhran içərisindədir. Şübhəsiz ki, bu böhranın əsas səbəblərdən biri Azərbaycanın 5 ildən artıq bir müddətdə müharibə vəziyyətində olması, eyni zamanda, son illərdə onun həm ictimai-siyasi, həm də sosial-iqtisadi həyatında özündən asılı olan və olmayan mütəmadi dəyişikliklərdir. Bunların hamısı Azərbaycan Respublikasını çox ağır vəziyyətə salmışdır. Şübhəsiz ki, bu ağır vəziyyət respublika vətəndaşlarının həyat tərzini gərginləşdirmiş, çətinləşdirmiş və respublikada ümumi gərgin bir vəziyyət yaratmışdır.

Eyni zamanda, son dövrün ən əlamətdar hadisəsi ondan ibarətdir ki, Azərbaycan Respublikası müstəqil dövlət olmuş-

dur. Azərbaycan xalqı indi artıq öz həyatını müstəqil dövlət çərçivəsində, öz arzu və niyyətləri əsasında qurmaq imkanına malik olmuşdur. Beləliklə, bir tərəfdən, Azərbaycan müstəqil dövlət kimi böyük imkanlar əldə edibse, ikinci tərəfdən, bu imkanlardan istifadə etmək həddindən artıq çətinləşmiş və ağırlaşmışdır. Ona görə də indi Azərbaycan Respublikasının hər bir vətəndaşı qarşısında, vətəninə sevən, ona xidmət etmək istəyən hər kəs qarşısında böyük və məsuliyyətli vəzifələr durur.

Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlət olması tarixi bir hadisədir. Biz, Azərbaycanın indiki nəslə bu imkanlardan bütün sahələrdə səmərəli istifadə etməliyik. Bunun üçün çox iş görülməlidir. Təəssüf ki, Azərbaycan öz müstəqilliyini əldə edəndən sonra – əslində bu, az vaxt deyil – müstəqilliyi möhkəmləndirmək, daimi etmək, müstəqillik əsasında respublikada həm siyasi-iqtisadi sistemi, həm cəmiyyəti tənzimləmək məsələləri çox axsayıb, hətta demək olar ki, həyata keçirilməyib və bu dövr Azərbaycan xalqı üçün daha da ağır, əziyyətli dövr olmuşdur.

Azərbaycan Respublikasının dövlət atributlarından biri də, Azərbaycanın Ordusu ilə yanaşı, Daxili İşlər Nazirliyidir, bu nazirliyin sistemində olan idarələr və qoşun hissələridir, polis orqanlarıdır. Məlumdur ki, hər bir müstəqil dövlət bir neçə böyük sütun üstündə fəaliyyət göstərə bilər. Hər bir dövlət üçün, o cümlədən müstəqil Azərbaycan dövləti üçün bu sütunlardan biri Daxili İşlər Nazirliyi, polis orqanlarıdır.

Daxili İşlər Nazirliyinin, polis orqanlarının vəzifəsi sizin üçün aydındır. Ancaq mən bir də qeyd etmək istəyirəm ki, Azərbaycanın müstəqilliyini təmin etmək üçün, Azərbaycanda müstəqil dövlət prinsiplərini həyata keçirmək üçün, müstəqil dövlətin bütün imkanlarından respublika vətəndaşlarının istənilən səviyyədə bəhrələnməsi üçün daxili işlər orqanlarının, polis orqanlarının

fəaliyyətindən çox şey asılıdır. Ona görə də biz Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyini təmin etmək, bu müstəqillikdən gündü-gündən səmərəli istifadə etmək üçün daxili işlər orqanlarının, polis orqanlarının işinə xüsusi fikir veririk. Güman edirik ki, daxili işlər orqanlarında çalışan əməkdaşlar bunu hiss edirlər və hiss etməlidirlər, öz məsuliyyətlərini dərk edərək, bu tələblər səviyyəsində fəaliyyət göstərməlidirlər.

Azərbaycanın iqtisadi, elmi, mədəni, intellektual potensialı ilə yanaşı, daxili işlər orqanları sistemi sahəsində də böyük potensialı vardır. Qeyd etdim ki, müstəqilliyi təmin etmək üçün bir neçə dövlət atributu mövcuddur. Əgər onlardan biri ordu-dursa, digəri müstəqil xarici siyasətdirsə, o birisi də Daxili İşlər Nazirliyi orqanları, polis orqanlarıdır. Əgər keçmiş dövrdə, Azərbaycan Sovet İttifaqının tərkibində olduğu, müstəqil olmadığı bir dövrdə onun müstəqil ordusu yox idisə, müstəqil xarici siyasət yeritmirdisə, Azərbaycanın Daxili İşlər Nazirliyi daim fəaliyyət göstərər, polis orqanları (o vaxt buna milis orqanları deyirdik) daim fəaliyyətdə olub. Keçmiş dövrə nəzər salsaq, 70 il ərzində sovetlər birliyinin daxilində yaşayan Azərbaycan Respublikası bu müddətdə bacarıqlı, yüksək imkanlı daxili işlər orqanları yaradıb inkişaf etdirə bilmişdir. Yəni bu sahədə bizim işimiz tam sıfırdan başlamır, boş yerdən başlamır. Bu sahədə bizim böyük potensialımız var, mühüm təməl qoyulubdur. Nəinki təməl, böyük bir orqan vardır.

Bəziləri belə hesab edirlər ki, Sovet İttifaqı vaxtında mövcud olan bütün orqanlar indi yaramır və təzədən yeni orqanlar, yeni strukturlar yaranmalıdır. Mən bu fikirlə heç cür razı ola bilmərəm. Bu nəinki yanlış fikirdir, həm də Azərbaycan Respublikasının milli mənafeyinə, onun müstəqilliyinə zidd fikirdir. Bu fikir bir tərəfdən, təəccüb, bir tərəfdən də təəssüf doğurur. Am-

ma eyni zamanda, təəccüblənməli də deyil, çünki bu fikri söyləyənlər, bu iddiada olanlar həm siyasi, həm də dövlət təcrübəsi olmayan adamlardır. Onlar heç bir dövlət sistemində işləməmişlər, heç bir siyasi fəaliyyəti, heç bir təcrübəsi olmadan böyük vəzifələrə gələrkən hesab edirdilər ki, hər yerdə belə adamlar işləyə bilər. Xeyr.

Əgər biz indi Azərbaycanın qüdrətli ordusunu yaratmaq istəyiriksə, bu ordu yalnız və yalnız təcrübəli, bilikli, səriştəli, hərbi təhsilə malik olan zabitlər, hərbi qulluqçular tərəfindən yarana bilər. Hərbi işi bilməyən, hərbi təhsili olmayan, hərbi qulluqda olmayan adamlar qüdrətli, layiqli ordu yarada bilməzlər. Eləcə də polis orqanları. Polis xüsusi bir peşədir. Dünyanın bütün ölkələrində belədir. Adamlar polis peşəsinə anadangəlmə malik olmurlar. Yəni heç kim anadan polis kimi doğulmur. Bunun üçün xüsusi təhsil almaq, pillə-pillə keçib təcrübə toplamaq lazımdır. İş prosesində cürbəcür vəziyyətlərə düşüb, bu vəziyyətlərdən çıxış yolları axtarmaq, vermiş qazanmaq lazımdır.

Polis peşəsi ağır peşədir. O, bir tərəfdən, cəsarət, şəxsi mətanət, ikinci tərəfdən, bilik, dərrakə, elm, təhsil, təcrübə tələb edir. Bunların hamısı bir yerdə cəmləşməsə, biz layiqli polis zabitlərinə, işçilərinə malik ola bilmərik. Bunlar da olmasa, polis orqanları Azərbaycanın müstəqilliyini təmin edən böyük bir orqan kimi lazımi səviyyədə fəaliyyət göstərə bilməz.

Bir sözlə, demək istəyirəm, Azərbaycan Respublikası Daxili İşlər Nazirliyinin böyük kadr potensialı, maddi-texniki bazası vardır, xüsusi əməliyyatlar aparmaq üçün lazımi səviyyədə təchizatı vardır. Bunların hamısı illər, on illər ərzində yaranan imkanlardır və daxili işlər orqanlarının ümumi potensialıdır. Təəssüf ki, bu potensialı qoruyub saxlamaq, ondan səm-

rəli istifadə etmək əvəzinə, müstəqillik qazanandan sonra onu dünyanın başqa ölkələrində olan təcrübə ilə zənginləşdirmək əvəzinə, son illərdə cürbəcür polis orqanlarının başçıları və onları dəstəkləyən Azərbaycan Respublikasının rəhbərləri bu potensialı dağıtmaq, polis orqanlarını, daxili işlər orqanlarını, loru dillə desək, bazara çevirmək fikrində olublar. Çox təəssüf ki, buna müəyyən qədər nail olublar.

Ancaq mən güman edirəm ki, bizim daxili işlər orqanlarında, polis orqanlarında illər boyu yaradılmış potensial o qədər möhkəmdir ki, belə adamlar onu dağıda bilməzdilər. Düzdür, zərər vurublar – həm mənəvi, həm də maddi zərər vurublar. Düzdür, insanların bir hissəsinin beyinlərini zəhərləyiblər, onların psixologiyasını korlayıblar – bunların hamısı göz qabağındadır – ancaq yaranmış potensialı dağıda bilməyiblər və bunu dağıtmağa onların heç gücü də çatmazdı.

Ona görə də mən sizin qarşınızda çıxış edərək bildirmək istəyirəm ki, Azərbaycanın dövlət orqanları, rəhbərlik Azərbaycan Respublikası Daxili İşlər Nazirliyinin, polis orqanlarının, onun qoşun hissələrinin illər boyu yaratdığı böyük potensialı yüksək qiymətləndirir. Bu potensialın əsasını peşə hazırlığı olan bilikli kadrlarımız təşkil edir. Biz onların biliyini, bacarığını, peşə hazırlığı keyfiyyətlərini yüksək qiymətləndiririk. Biz Daxili İşlər Nazirliyinin bütün şəxsi heyətinə, onun kadr, maddi-texniki, həm də xüsusi işlər üçün mövcud olan potensialına güvənirik, belə bağlayırıq və güman edirik ki, bunların hamısından Azərbaycanın müstəqilliyini təmin etmək, respublika daxilində ictimai-siyasi vəziyyəti tənzimləmək və normallaşdırmaq üçün səmərəli istifadə olunacaqdır.

Son illərdə daxili işlər orqanlarına çox böyük zərbələr vurulub. Bu zərbələrdən ən ağırı odur ki, daxili işlər orqanlarının

tərkibi müəyyən qədər – bu söz nə qədər kəskin olsa da, mən onu işlətməliyəm–zibillənibdir. Daxili işlər orqanları, polis orqanları ayrı-ayrı səriştəsiz, ləyaqətsiz adamlar, böyük vəzifələr tutmuş adamlar tərəfindən siyasətə cəlb olunub, burada əcaib proseslər meydana çıxıb, hətta inkişaf tapıbdır.

Dünyanın heç bir ölkəsində, o cümlədən demokratiya nöqtəyi-nəzərindən, dövlətçilik baxımından ən inkişaf etmiş ölkələrdə polis orqanları siyasətə qoşulmur, siyasətdən kənarda durur, heç bir siyasi tədbirdə, siyasi proseslərdə iştirak edə bilməz. Onlar dövlətə xidmət edir, dövlətin möhkəmlənməsinə, dövlət orqanlarının fəaliyyətinin təmin olunmasına xidmət edirlər. Bu, Amerikada da belədir, İngiltərədə də, Fransada da, Türkiyədə də, İranda da və başqa ölkələrdə də belədir.

Lakin yadınıza salın, bu binanın divarları içərisində nə kimi çirkin əhvali-ruhiyyə, hallar meydana çıxdı. Buraya gəlmiş polis işini bilməyən adam, peşə hazırlığı olmayan adam və mənəviyyatca pozğun mövqelərdə duran adamlar burada cürbəcür təşkilatlar yaradıb – «Boz qurd» təşkilatı, «Boz qurd» fəxri adı. Bu bina, bu orqan Azərbaycanda dövləti qorumaq əvəzinə, dövlətə xidmət etmək, ictimai asayiş qorumaq, cinayətkarlığa qarşı mübarizə aparmaq əvəzinə bəzən cinayətkarlar yuvasına döndü, burada cürbəcür siyasi proseslər və sizə deyə bilərəm ki, çox primitiv səviyyədə, mədəniyyətdən kənar səviyyədə siyasi proseslər meydana çıxdı. Təəssüf ki, Azərbaycanın o vaxt ümumi mühiti elə idi ki, onlar bizim informasiya orqanları tərəfindən təbliğ edilirdi, hətta bəzi adamlar tərəfindən böyük ruh yüksəkliyi ilə qəbul olunurdu. Şübhəsiz ki, onlar da elə o səviyyədə olan adamlar idi.

Mən Türkiyənin dövlət rəhbərləri ilə dəfələrlə söhbət aparmışam. «Boz qurd», ümumiyyətlə, Türkiyədə meydana gəlmiş bir

hərəkətdir. Şübhəsiz ki, biz demokratik prinsiplərə riayət edərək, heç bir ictimai-siyasi hərəkətin meydana gəlməsinə etiraz etməmişik və etiraz etmirik. Ancaq «Boz qurd»un məkanı, vətəni olan Türkiyədə heç vaxt polis «Boz qurd»a qoşulmayıbdır. Polis orqanlarında «Boz qurd» heç bir fəaliyyət göstərməyibdir. İndi görün nə qədər iyrənc, dəhşətli və gülməli haldır ki, burada Daxili İşlər naziri özbaşına belə bir fəxri ad müəyyənləşdirib. Yaxşı polis işçisinin ən yüksək fəxri adı «Boz qurd» adı idi. Bu nə qədər əcaibdir!

Yaxud Azərbaycanda ən yüksək poliqrafik səviyyədə cürbəcür qəzetlər çıxırdı. Ancaq mənaca, məzmunca yox, şəkillərinə görə, poliqrafiya icrasına görə yüksək səviyyədə. Bu da şübhəsiz, xüsusi məsrəf, yəni xüsusi vəsait tələb edir. Belə bir qəzet, «Boz qurd» qəzeti bu binada çıxırdı. Əgər polisin işinə, Daxili İşlər Nazirliyinin fəaliyyətinə aid problemləri işıqlandırmaq lazım idisə, nazirlik daxili qəzet də çıxara bilər. Vaxtı ilə Daxili İşlər Nazirliyində belə qəzet çıxırdı, indi şübhəsiz ki, ondan da yüksək səviyyədə qəzet buraxmaq olar. Amma «Boz qurd» qəzeti çıxarıblar, bir nömrədə beş yerdə Daxili İşlər nazirinin şəklini verib, yaxud da cürbəcür belə iyrənc işlərlə məşğul olublar. Peşəkar polis işçilərini dağıdıb, polisdən heç bir məlumatı olmayan cürbəcür adamları buraya toplayıb insanlara əziyyət vermək, adamları incitmək, vətəndaşları, cəmiyyəti belə ağır vəziyyətə salmaq nəyə yarar?! Ola bilərmi ki, Daxili İşlər naziri həm nazir vəzifəsini yerinə yetirsin, həm də gedib mitinqlərdə çıxış etsin? Bu hansı demokratiya qanunlarına uyğundur, hansı dövlət qanunlarına uyğundur? Bunların hamısı yaramaz hallardır.

Mən bu məsələlərin üzərində çox dayanmaq istəmirəm. Çünki bunlar nə qədər böyük zərbə, öz mahiyyətinə görə nə

qədər çirkin olsa da, polis orqanlarına, daxili işlər orqanlarına nə qədər ləkə vurmuş olsa da, indi bu barədə çox danışmağa layiq məsələlər deyildir. Mən bunları deməklə münasibətimizi bildirmək və qeyd etmək istəyirəm ki, Azərbaycanın müstəqilliyi və Azərbaycan dövlətinin özü güclü Daxili İşlər Nazirliyi, güclü polis orqanları ilə təmin olunmalıdır. Azərbaycanın dövlət rəhbərliyi belə bir orqanın yaranması və inkişaf etməsi üçün səy göstərəcəkdir. Bu sizdən də çox asılı olacaqdır. Şübhəsiz ki, biz Daxili İşlər Nazirliyinin, polis orqanlarının qanun çərçivəsində tam fəaliyyət göstərməsi üçün şərait və imkanlar yaradacağıq. Ancaq Daxili İşlər Nazirliyi orqanları, onun qoşun hissələri, polis orqanları bu imkanlardan qanun çərçivəsində, dövlət mənafeyinə, Azərbaycanın milli mənafeyinə, Azərbaycan vətəndaşlarının hüquqlarının qorunması mənafeyinə uyğun surətdə səmərəli istifadə etməlidirlər.

Ona görə də siz özünüz son illərdə sizin orqanlarda gedən prosesləri obyektiv, doğru-düzgün təhlil etməlisiniz, sizi ləkələyən, işinizə maneçilik törədən, peşə sahənizə zərər vuran bütün hallardan xilas olmalısınız, onları kənarlaşdırmalısınız. Daxili İşlər Nazirliyinin tərkibində, onun şəxsi heyətinin tərkibində, birinci növbədə, rəhbər işçilərin fəaliyyətində mənəvi dəyərləri möhkəmləndirməlisiniz, inkişaf etdirməlisiniz və beləliklə də, Daxili İşlər Nazirliyinin bütün sistemlərində, yuxarıdan aşağıya qədər – nazirliyin rəhbərliyindən polis nəfərinə qədər sağlam əhvali-ruhiyyə, sağlam mənəviyyət yaratmalısınız.

Polis orqanlarının fəaliyyəti bir tərəfdən, polis işçilərinin, Daxili İşlər Nazirliyi işçilərinin biliyindən, bacarığından, peşə səviyyəsindən asılıdırsa, digər tərəfdən, bu orqanlarda möhkəm, dəmir nizam-intizamdan asılıdır. Bu nizam-intizam nə qədər möhkəm olsa, nə qədər sağlam olsa, nə qədər qanunlara istinad etsə, eyni

zamanda, nə qədər ədalətli olsa, sizin işiniz də bir o qədər səmərəli olacaqdır. Bunlarla yanaşı, polis orqanları işçilərinin hər biri yüksək mədəniyyət nümunəsi olmalıdır. Siz bilməlisiniz ki, polis orqanlarına, Daxili İşlər Nazirliyinin işçilərinə xüsusi səlahiyyətlər verilir. Qanun onlara öz fəaliyyətini həyata keçirmək üçün xüsusi səlahiyyətlər verir.

Ancaq bu səlahiyyətlərdən ədalətlə, qanun çərçivəsində, cəmiyyətin, dövlətin, vətəndaşların mənafeyini qorumaq naminə istifadə etmək lazımdır. Təəssüf ki, indi mövcud olan hal on il, iyirmi il bundan qabaq da olub, amma son dövrlərdə bu çox ifrat səviyyəyə gəlib çatıb: polis orqanları işçilərinin öz vəzifələrindən şəxsi məqsədlər üçün, şəxsi mənaflar üçün istifadə etməsi halları geniş yayılıbdır. Polis orqanı gərək xalq tərəfindən hörmət edilən bir orqan olsun, polis işçisi gərək xalq tərəfindən, kütlə tərəfindən, ictimaiyyət tərəfindən sevilsin, ona hörmət edilsin. Bu da o halda ola bilər ki, polis işçisi, Daxili İşlər Nazirliyinin hər bir nümayəndəsi, nazirliyi təmsil edən şəxs əvvələn, qanuna riayət etsin; ikincisi, qanunçuluğun nümunəsi olsun; üçüncüsü, yüksək mədəniyyət nümunəsi olsun; dördüncüsü, hər bir vətəndaş hiss etsin ki, polis işçisinin simasında, onun şəxsiyyətində dövlətin qanunçuluğunu, dövlətin yüksəkliyini görür. Çünki polis işçisi, Daxili İşlər Nazirliyinin işçisi dövləti təmsil edən bir şəxsdir.

Ona görə də siz bu mənfi halları, ümumiyyətlə, bizim cəmiyyəti, o cümlədən polis orqanlarını hörmətdən salan, xalq arasında tamamilə əsaslı olaraq polis orqanları barəsində mənfi fikir yaradan halları içərinizdən çıxarıb atmalısınız. Rüşvətxorluq, vəzifədən sui-istifadə etmək, insanlara qanunsuz təzyiq göstərmək, zor işlətmək və yaxud başqa hallar polis orqanlarının iş praktikasından, yəni əməli fəaliyyətindən tamamilə kənar olun-

malıdır. Siz bu hallarla mübarizə aparmalısınız. Bir daha qeyd edirəm, sizin fəaliyyətinizin səmərəli olması üçün, böyük bir dövlət orqanı kimi yüksək hörmətə layiq olmağınız üçün və dövlətə sədaqətlə xidmət etmək üçün bunlar əsas amillərdir. Siz gərək bunları biləsiniz və düşünəsiniz. Əlbəttə, bu mənfi halların mövcud olması, sirayət etməsi və necə deyərlər, bir xəstəlik kimi yayılmasının obyektiv və subyektiv səbəbləri var. Obyektiv səbəblər şübhəsiz ki, son dövrlərdə Azərbaycanda gedən ictimai-siyasi proseslər, iqtisadiyyatın dağılması, qanunçuluğun pozulması və yüksək dövlət orqanlarının özünün qanuna zidd hərəkətləri, vəzifədən sui-istifadə etmək hallarıdır. Bu da polis orqanlarında belə hallar yaranmasına səbəb olmuşdur. Subyektiv səbəblər isə ayrı-ayrı polis orqanları, daxili işlər orqanları işçilərinin xalqa, öz dövlətinə, vətəninə, torpağına xidmət etmək üçün yox, ancaq şəxsi məqsədlərini, şəxsi mənafeyini təmin etmək üçün bu peşəyə, bu vəzifələrə gəlməsindən ibarətdir. Mən rica edirəm ki, bu məsələlər üzərində düşünəsiniz, başa düşəsiniz ki, polis orqanlarının, daxili işlər orqanlarının işçiləri üçün dövlət tərəfindən bütün maddi və mənəvi şərait yaradılıb və bundan sonra da yaradılacaqdır. Ancaq hər bir insan üçün yüksək mənafeyyət ən ali amil olmalıdır. O cümlədən və xüsusən dövlət işçiləri üçün, polis orqanlarının işçiləri üçün.

Biz sizin işinizi, bu ağır vəziyyətdə fəaliyyətinizi görürük, izləyirik və qiymətləndiririk. Son müddətdə biz, yəni dövlət rəhbərləri Daxili İşlər Nazirliyi ilə, xüsusən onun rəhbərliyi ilə sıx əlaqədəyik, sizin işinizi yüksək səviyyəyə qaldırmağa çalışırıq və bundan sonra da bu istiqamətdə hərəkət edəcəyik. Biz yaxşı bilirik ki, 5 ildən artıq davam edən müharibədə Daxili İşlər Nazirliyinin yüzlərlə əməkdaşı – zabitlər, polis nəfərləri torpağımızı qoruyarkən şəhid olmuşlar, qəhrəmanlıq göstərmişlər, Azərbay-

can Respublikasının tarixinə milli qəhrəman kimi daxil olmuşlar. Bunların hamısı yüksək qiymətləndirilir. İndi də torpaqlarımızı qorumaqda, Ermənistanın təcavüzünün qarşısını almaqda Daxili İşlər Nazirliyi əməkdaşlarının, zabitlərinin fəaliyyəti gözümüzün qabağındadır. Biz həm qoşun hissələrinin, həm də sahələrdə işləyən əməkdaşlarınızın fəaliyyətini yüksək qiymətləndiririk. Əmin ola bilərsiniz ki, əhali də, vətəndaşlar da, bütün Azərbaycan ictimaiyyəti də bunu indən belə daha yüksək qiymətləndirəcəkdir.

Biz Daxili İşlər Nazirliyinin rəhbərliyinə, nazir Vaqif Novruzova, onun müavinlərinə, kollegiyaya tam etimadla yanaşıırıq, güvənirik, sizin hamınıza etimad göstəririk, güvənirik və güman edirik ki, hamınız birlikdə bu etimadı doğrultmağa çalışacaqsınız. Bunun üçün sizə əlavə kömək göstərəcək, əlavə imkanlar da yaradacağıq.

Ancaq biz sizdən daha fəal iş gözləyirik, daha səmərəli iş, cinayətkarlığa qarşı daha kəskin mübarizə gözləyirik və hesab edirik ki, Daxili İşlər Nazirliyinin imkanlarından, potensialından hələ lazımı səviyyədə istifadə olunmayıb. İndi Azərbaycanda ayrı-ayrı gizli silahlı dəstələr mövcuddursa və bizim böyük potensiala malik olan Daxili İşlər Nazirliyinin orqanları bu dəstələri meydana çıxarıb tərksilah edə bilmirlərsə, qanunu pozan, gizli silah saxlayan adamları məsuliyyətə cəlb edə bilmirlərsə, şübhəsiz ki, bu, fəaliyyətsizliyi göstərir, yaxud da ki, bəzi orqanların, bəzi şəxslərin bu məsələlərə həmrəy olduğunu göstərir. Mən bunu başqa cür qiymətləndirə bilmərəm.

Ayrı-ayrı bandalar var, biri Azərbaycanın o bölgəsində, biri bu bölgəsində. Onların adları da sizə məlumdur. Nə cür ola bilər ki, böyük bir dövlətə güvənən, arxalanan daxili işlər orqanları, polis orqanları ayrı-ayrı bandalardan gücsüz olsun, yaxud onlara

üstün gələ bilməsin? Buna inanmaq olmaz. Demək, burada nə isə var. Ayrı-ayrı cinayətkarlar sizin tərəfinizdən uzun müddət axtarılır, ancaq tapılmaz. Mən özüm-özümə sual verirəm. Axtarılırmı? Lazımı əməliyyatlar keçirilirmi, yoxsa yox? Suallara yəqin ki, siz cavab verməlisiniz. Daxili İşlər Nazirliyindən, onun rəhbərliyindən, bir nazir kimi, Vaqif Novruzovdan bu məsələləri çox ciddi tələb edirik və bir neçə dəfə Milli Məclisdə də, ayrı-ayrı müşavirələrimizdə də nazirin qarşısında çox böyük tələblər qoymuşuq. Ancaq nazir təkbəşinə bir şey edə bilməz. Əgər biz nazirliyin rəhbərliyinə, sizə arxalanırıqsa, nazirliyin rəhbərliyi də gərək bütün şəxsi heyətə, zabitlər heyətinə, bütün polis heyətinə arxalansın. Hamınız birlikdə çalışıb bu cinayətkarları meydana çıxarmalısınız.

Vətəndaşlar Azərbaycanda cinayətkarlığın geniş yayıldığından çox narazıdırlar, çox narahatdırlar. Bu da təbii haldır. Biz də narahatıq. Nə üçün biz gərək orada-burada silahlı qoruyucu qüvvələr saxlayaq? İndi biz Azərbaycanda tam əmin-amanlıq yaratmalıyıq ki, insanlar rahat yaşaya bilsinlər, bütün təbii tələblərini həyata keçirməyə imkan tapsınlar. Bunları siz təmin etməlisiniz. Ona görə də sizə belə yüksək etimad göstərilir, ona görə də siz xüsusi statusa malik olan, xüsusi rütbələri və xüsusi geyimi olan, silah gəzdirmək hüququ və başqa səlahiyyətləri olan adamlarsınız. Bunları sizə elə-belə vermirlər ki, başqa vətəndaşlardan fərqlənəsiniz. Ona görə verirlər ki, siz qalan bütün vətəndaşların hüquqlarını, rahat yaşayışını, əmin-amanlığını qoruyasınız. Bunun üçün də cinayətkarlarla mübarizə aparmaq, istintaq işini, axtarış işlərini, bütün tədbirləri gücləndirmək lazımdır. Bunların hamısı sizdən tələb olunur və bilməlisiniz ki, əgər kimsə bu tələblər səviyyəsində deyilsə, o, şəxsiyyətindən, keçmiş xidmətindən asılı olmayaraq, kənara çəkilməlidir. Yenə də

deyirik: biz polis orqanlarında, Daxili İşlər Nazirliyində xüsusi peşə hazırlığı olan, bilikli, təcrübəli, təhsilli, eyni zamanda, yüksək mənəvi keyfiyyətlərə malik adamlara güvənirik. Əgər kimsə bu keyfiyyətlər səviyyəsinə qalxa bilmirsə, bu tələblərə cavab verə bilmirsə, şübhəsiz ki, onlar kənara çəkilməlidir və rəhbərlik onları öz sıralarından çıxarmalıdır.

Daxili İşlər Nazirliyi, polis orqanları gərək həm güclü, həm mənəviyyatca sağlam, həm də dəmir nizam-intizamlı bir təşkilat olsun. Belə bir təşkilat Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini, müstəqil dövlət kimi inkişafını təmin etməlidir. Biz dəfələrlə demişik ki, Azərbaycanda demokratik prinsiplər əsasında dövlət qurulur, demokratiyanın inkişafına tam şərait yaradılıb, bundan sonra da yaradılacaq, Azərbaycanda siyasi plüralizm, çoxpartiyalı sistem əsasında demokratik dövlət qurmaq niyyətindəyik. Eyni zamanda, Azərbaycanın iqtisadiyyatı bazar iqtisadiyyatı istiqamətində inkişaf etməlidir.

Hazırda iqtisadiyyat dağılıb, bərbad haldadır. Bizim sənaye, kənd təsərrüfatı potensialından, demək olar ki, heç 20 faiz səviyyəsində istifadə olunmur. Bunun bir səbəbi də ondan ibarətdir ki, dövlətə, yaxud xalqa, yaxud da ayrı-ayrı şəxslərə mənsub olan əmlakın oğurlanması, dağıdılması halları mövcuddur. Siz bunların qabağını almalısınız. Biz demokratiyanı inkişaf etdirərək, siyasi plüralizmə şərait yaradaraq, demokratik dövlət qurmaq əzmində olaraq, eyni zamanda, həm cəmiyyətdə, həm də dövlətdə nizam-intizamı möhkəmlətməliyik. Demokratiya hərc-mərclik deyildir, özbaşnalıq deyildir, kaos deyildir. Demokratiya yüksək mədəniyyət, yüksək nizam-intizam, vətəndaş həmrəyliyi, vətəndaşların bir-birinə hörməti, dövlət orqanlarına hörməti, dövlətin vətəndaşlara hörməti, saygısı və qayğısıdır. Bunların əsasında biz Azər-

baycanda demokratik dövlət qurmaq yolu ilə gedirik və demokratik cəmiyyət təşkil olunmasını istəyirik.

Bu sahədə Daxili İşlər Nazirliyi orqanlarının, polis orqanlarının çox böyük vəzifələri var, sizin üzərinizə çox böyük məsuliyyət düşür və siz qanun çərçivəsində hərəkət edərək, bu prinsiplərin həyata keçirilməsini təmin etməlisiniz. Amma heç kəs də qanunu pozmasına, özbaşınalıq etməsinə, hərc-mərclik yaratmasına, vətəndaşların hüququnu pozmasına yol verməməlisiniz.

Güman edirəm ki, siz və sizinlə birlikdə Azərbaycan Respublikasının bütün polis işçiləri, Daxili İşlər Nazirliyinin əməkdaşları öz məsuliyyətinizi yaxşı dərk edirsiniz. Ümidvar olduğumuzu bildirmək istəyirəm ki, öz vəzifənizi namusla, şərəflə yerinə yetirəcəksiniz. Hamınıza, sizin şəxsinizdə Azərbaycan Respublikası Daxili İşlər Nazirliyinin bütün əməkdaşlarına, polis işçilərinə ağır, şərəfli və müstəqil Azərbaycan üçün çox mühüm olan işinizdə uğurlar arzulayıram.

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ ELMLƏR AKADEMİYASINDA ZİYALILARLA GÖRÜŞ

21 sentyabr 1993-cü il

Hörmətli ziyalılar, əziz dostlar və həmvətənlər!

Uzun fasilədən sonra Azərbaycan ziyalıları ilə görüşmək mənə nəsib olduğu üçün məmnun olduğumu bildirmək istəyirəm və görüşdə iştirak etdiyinizə görə, burada çıxış edən nətiqlərin mənim haqqımda dediyi sözlərə görə hamınıza ürəkdən təşəkkür edirəm.

Ziyalılarla görüşmək həmişə böyük bir bayram təsəvvürü yaradır. Mən həyatım boyu belə düşünmüşəm, belə fikirləşmişəm. Ona görə, bəlkə görüş sizin üçün də əhəmiyyətlidir, ancaq mənim üçün həddindən artıq dəyərlidir. Çünki uzun müddət belə bir imkandan məhrum olmuşdum. Yalnız qəlbim, ürəyim həmişə vətənlə, xalqımla və xalqımızın qabaqcıl dəstəsi olan ziyalılarla, onların yaradıcılığı, işləri ilə bağlı olmuşdur. Ancaq indi yan-yanayıq, üz-üzə durmuşuq. Bu mənim üçün böyük hadisədir. Təşəkkür edirəm.

Bu gün şübhəsiz ki, hər bir kəsi, o cümlədən ziyalıları ən çox maraqlandıran və eyni zamanda, ən çox narahat edən Azərbaycan Respublikasının indiki vəziyyətidir. Bu hər bir Azərbaycan vətəndaşını düşündürür, narahat edir və ən çox şübhəsiz ki, ziyalıları, intellektual səviyyəli adamları düşündürür. Bizi də, sizi də düşündürür. Azərbaycan öz həyatının çətin və ağır bir dövrünü yaşayır, böyük imtahanlardan keçir. Bu imtahanlar

müəyyən mənada bizim əsrin əvvəlində başlayıbsa, XX əsrin sonunda daha ciddi bir xarakter alıb. Bu imtahanların çox ağır dövrü indiki mərhələdir. Bizim belə əzab-əziyyətə düşməyimizin səbəbləri çoxdur. Bunun obyektiv səbəbləri də, subyektiv səbəbləri də vardır.

Mən bu səbəbləri xarakterizə etmək məqsədində deyiləm, buna imkan da yoxdur. Şübhəsiz ki, bunlarla siz də, biz də bərabər məşğul olmalıyıq. Bu çox vacibdir. Ancaq bir neçə kəlmə deməyə ehtiyac duyuram. Birincisi, şübhəsiz ki, bizim respublikanı bu ağır vəziyyətə salan Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən Azərbaycana qarşı 5 ildən artıq davam edən hərbi təcavüzdür və bu təcavüzün nəticəsində Azərbaycan torpaqlarının bir qisminin işğal olunması, Azərbaycan vətəndaşlarının, sakinlərinin bir qisminin yurdunu-yuvasını itirməsi, qaçqın düşməsidir. Bu müddətdə Azərbaycanın nəinki torpaqları işğal edilib, əsrlərboyu yaranan şəhərlər, kəndlər, qəsəbələr, binalar, insanların yaşayışı üçün lazım olan qurğular dağılıb viran olur, yandırılır. Bir çox insanlar ağır həyat şəraiti keçirir.

Azərbaycan Respublikası, Azərbaycan xalqı qəsbkarlıq etmir, başqa respublikanın, başqa xalqın, başqa dövlətin torpaqlarına göz dikmir, hücum etmir, yalnız müdafiə olunur. Ancaq bəzi səbəblərə görə biz məğlubiyyətlərə uğrayırıq. Dediym kimi, torpağımızın bir hissəsi əlimizdən gedib, lakin bu gün şəxsiz-şübhəsizdir ki, Azərbaycan xalqı əsrlərboyu torpağını qoruduğu kimi, indi də Azərbaycanın qeyrətli, namuslu, cəsarətli oğulları vətəni qoruyaraq şəhid olurlar, canlarını qurban verirlər. Bu müddətdə minlərlə həmvətənimiz həlak olub. Onların çoxu döyüşərək, cəsarət, qəhrəmanlıq göstərərək, xalqına, torpağına sədaqətli olaraq dünyasını tərk edib. Bu bizim üçün bir tərəfdən, faciədirsə, digər tərəfdən, Azərbaycan xalqının qüdrətini, məta-

nətini, cəsaretini bir daha nümayiş etdirən amildir. Azərbaycan torpaqlarını müdafiə edərək həyatlarını qurban vermiş, şəhid olmuş həmvətənlərimizin ruhunu bir dəqiqəlik sükutla yad edək. Allah onlara rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun.

Bu gün biz müdafiə vəziyyətindəyik, ancaq xalq ümidini itirmir. Azərbaycan xalqı öz torpaqlarını geri qaytarmalıdır, ərazi bütövlüyünü bərpa etməlidir. Xalqımız öz suverenliyini, öz müstəqilliyini qorumağa qadir xalqdır. Təəssüf ki, Azərbaycan xalqının içində, mədəniyyətində olan imkanlardan bu dövrdə istifadə olunmayıbdır. Aparıcı adamlar, siyasi rəhbərlər, dövlət adamları, yaxud özlərini sərkərdə adlandıranlar da olubdur, ancaq onlar xalqın böyük qüdrətindən, böyük imkanlarından istifadə edə bilməyiblər. Lakin bunların hamısı müvəqqəti xarakter daşıyır. Bir də deyirəm, xalqımız qüdrətli xalqdır, əsrlərböyü ciddi imtahanlardan keçmişdir, bu imtahandan da çıxacaqdır və mən buna şübhə etmirəm ki, Azərbaycan bir müstəqil dövlət kimi, öz taleyinin sahibi, öz torpaqlarının sahibi, öz hüquqlarının sahibi olacaq və gələcək fəxrəli həyatını özü quracaqdır.

Ancaq bu o qədər də asan iş deyil. Bunun üçün hamı birləşməli, Azərbaycan xalqının gücü bir yerə toplanmalı, hamı bir hədəfə vurmalıdır. İndi gərək hər kəs vətən, torpaq, namus yolunda öz payını versin, öz borcunu versin. Hamı borcludur. Heç kəs deyə bilməz ki, borclu deyil. Xalqın övladları bu torpaqda doğulub dünyaya gəliblərsə, atalarımızın, babalarımızın ruhu bizim üçün müqəddəs və əzizdirsə, öz borcumuzu verməliyik. Bu hamının borcudur. Təəssüf ki, bəzi adamlar belə hesab edirlər ki, kimsə qoy gedib torpağı müdafiə etsin, amma o birisi öz şəxsi işi ilə məşğul olsun. Kimsə vuruşsun, o birisi isə kənarda dursun, gözləsin görək nə olur.

Son illərin ən əcaib hadisəsi ondan ibarətdir ki, Azərbaycanın bu ağır dövründə birləşib torpaqlarımızı qorumaq, millətimizin, xalqımızın şərəfini qorumaq, tariximizi qorumaq əvəzinə ayrı-ayrı qruplar, ayrı-ayrı şəxslər bu fürsətdən istifadə ediblər, vəzifə, məqam hərisliyinə düşüblər, öz şəxsi mənafeələrinə, şəxsi məqsədlərinə nail olmağa çalışıblar. Meydana gündə bir siyasətçi çıxıb, ancaq sonra iç üzləri açılıbdır. Təəssüf. Ancaq yəqin ki, xalqımız bunları da görməlidir. Yəqin ki, cəmiyyətin içində olan bu ünsürlər də meydana çıxmalı idilər.

Heç də bu fikirdə deyiləm ki, Azərbaycanı бүрүмүş bulanıq su indi artıq durulub, yox, bu su hələ çox bulanıqdır. Biz bulanıq göl içindəyik. Bəli, hamımızın gücü ilə gərək bu palçıqdan, bulanıq sudan çıxmaq, təmizləmək. Gərək hər kəs birinci növbədə, xalqın ümumi mənaəviyyatına sədaqət göstərərək, öz mənaəviyyatını nümayiş etdirdsin və xalqı bu vəziyyətdən çıxarmağa kömək etsin.

Bu sahədə biz çox tədbirlər görməliyik. Qarşımızda vəzifələr çoxdur. Ancaq şübhəsiz ki, tək mən, yaxud da ki, mənimlə bərabər bir neçə adam bunların hamısının öhdəsindən gələ bilməz. Xalq birləşməlidir. Xalqın ağılı, zəkası, biliyi birləşməlidir. Elə etməliyik ki, bu ağır müharibə vəziyyətindən çıxmaq. Mən indi bunun çıxış yolları haqqında danışmaq istəmirəm. Biz həm siyasi fəaliyyəti gücləndirməliyik, həm respublikamızın müdafiə qüdrətini möhkəmlətməliyik, həm də ordu sıralarında, yaxud da ayrı-ayrı yığma batalyonlarda olan quldurları kənarlaşdırıb sağlam qüvvələri toplamalıyıq.

Ancaq hamımız gərək bilək ki, indi Azərbaycan Respublikası qan içindədir. Respublikamız öz müstəqilliyini qorumaq üçün çox işlər görməlidir. Müstəqillik tək cə siyasi xarakter daşmır. Müstəqillik tək ondan ibarət deyildir ki, bizi beynəlxalq təşki-

latlar tanıyıblar. Müstəqillik birinci növbədə odur ki, işğal olunmuş torpaqlarımız geri qaytarılsın. Ona görə də hamı birləşməlidir. Hamı ayağa qalxmalıdır. Hamı səfərbər olmalıdır. Rəhmətlik Səməd Vurğunun dahiyanə sözləri daim yadıma düşür. O vaxt, 41-ci, ya da 42-ci ildə o dedi ki, müsəlləh əsgərəm mən də bu gündən. O vaxt biz ümumi sovet vətəni qoruyurduq. İndi biz öz doğma torpağımızı, müstəqil Azərbaycan dövlətini qoruyuruq, ona görə də peşəsindən, vəzifəsindən asılı olmayaraq indi hər kəsdə, hər vətəndaşda bu hissiyyat daha güclü olmalıdır, güman edirəm ki, biz buna nail ola biləcəyik, hamımız birləşib bu ağır müharibə vəziyyətindən çıxma biləcəyik.

İndi Azərbaycan müstəqil dövlətdir. Müstəqillik Azərbaycan üçün böyük tarixi bir hadisədir, taleyin xalqımıza verdiyi böyük bir fürsətdir. Şübhəsiz ki, biz bununla fəxr etməliyik. Eyni zamanda, bu tarixi nailiyyəti qiymətləndirməliyik, əlimizdə möhkəm saxlamalıyıq. Bu müstəqillik dünyada, o cümlədən keçmiş sovetlər birliyində əsrin ikinci yarısında, xüsusən 70-ci, 80-ci illərdən başlayaraq gedən ictimai-siyasi proseslərin məntiqi nəticəsidir.

Biz müstəqilliyi silahla, dava ilə, üsyanla əldə etməmişik. Bu müstəqillik tarixi prosesdir, onu ictimai-siyasi proseslər əsasında əldə etmişik. Qoy heç kəs deməsin ki, kimsə bir qəhrəman kimi bu müstəqilliyin sərkərdəsidir, yaxud müstəqilliyi əldə edən bir siyasi xadimdir. Müstəqillik heç kəsə, heç bir təşkilata mənsub deyildir. Müstəqillik xalqa mənsubdur. Bu, tarixin, taleyin xalqa bəxş etdiyi böyük bir nemətdir. Biz bunu qiymətləndirməliyik.

Ancaq müstəqilliyi əldə etmək siyasi nöqtəyi-nəzərdən o demək deyil ki, müstəqillik tamamdır və dönülməzdir. Müstəqilliyi

inkişaf etdirmək, möhkəm saxlamaq, bütün sahələrdə tətbiq etmək lazımdır. Bu sahədə çox iş görməliyik. Təəssüf ki, müstəqillik əldə ediləndən indiyə qədər iş görülməyibdir. «Müstəqillik, müstəqillik» deyə bağıran adamlar belə hesab edirlər ki, onlar bu müstəqilliyin qəhrəmanındırlar və müstəqillik Azərbaycan üçün artıq bütün şəraitləri yaradıbdır. Bax, buna görə də Azərbaycan belə vəziyyətə düşübdür. Son illər Azərbaycanda gedən proseslər təəssüf ki, respublikanın iqtisadiyyatına, sosial həyatına, elminə, mədəniyyətinə çox böyük zərər vurub.

Burada çıxış edən natiqlər bəzi fikirlər söylədilər. Mən onlarla razıyam. Lakin bu fikirlər də Azərbaycan Respublikasının həyatına həmin proseslərin vurduğu zərərlərin hamısını əks etdirə bilmir. İndi biz müstəqillik şəraitindən istifadə edərək, Azərbaycan Respublikasının iqtisadi, sosial, intellektual, elmi, mədəni potensialından səmərəli istifadə edərək, nəinki vurulan zərərləri aradan götürməli, həm də daha yüksək səviyyəyə qalxmalıyıq. Biz müstəqillik şəraitində həyatımızın bütün sahələrini vətəndaşlarımızın tələbatına uyğun olaraq inkişaf etdirməli, qurub-yaratmalıyıq.

Azərbaycan bundan sonra hansı yolla gedəcək, hansı iqtisadi-siyasi sistemi seçib inkişaf edəcək? İndi bu sual qarşıda durur. Bu yolun eniş-yoxuşlarını, çətinliklərini dərk etməyən adamlar, sadəcə olaraq, şüarlarla yaşamışlar. Buna görə də onlar bu yolun daha da genişlənməsi, yəni müstəqillik yolunun çoxşaxəli olması lüzumu, daha da müvəffəqiyyətlə irəliyə getmək lüzumu meydana çıxan kimi, öz cılız fikirlərini ortaya atır, başqalarını günahlandırmağa çalışırlar ki, yox, siz bizim müstəqilliyimizi əldən vermək, geri qaytarmaq istəyirsiniz.

Mən Milli Məclisin iclaslarında da öz fikrimi bildirmişəm, sizin qarşınızda da bunu deməyi özümə borc bilirəm ki, Azər-

baycan müstəqillik yolundan dönməməlidir. Azərbaycan ilk dəfə əldə etdiyi bu tarixi fürsəti əldən verməməlidir, nəyin bahasına olursa olsun müstəqilliyini qoruyub saxlamalı və müstəqil dövlət kimi inkişaf etməlidir. Buna Azərbaycan Respublikasının təbii sərvətləri, iqtisadi, elmi-mədəni, intellektual potensialı imkan verir. Lakin bu potensialların bəziləri qurumuş vəziyyətdədir, bəziləri durğun haldadır. Bunları canlandırmaq, hərəkətə gətirmək, inkişaf etdirmək, bunlardan səmərəli istifadə etmək lazımdır. Təəssüf ki, müstəqillik haqqında çox bağıran adamlar bu milli sərvətlərimizi həm görməyiblər, həm də onlardan istifadə etməyi bacarmayıblar, yaxud da ki, istifadə etmək istəməyiblər.

Dediym kimi, çox vacibdir ki, respublikamız müstəqil bir dövlət kimi hansı siyasi, ictimai, iqtisadi sistem üzrə gedəcəkdir. Bizim yolumuz demokratiya yoludur, biz demokratiya yolundan dönməməliyik. Bizim yolumuz siyasi plüralizm yoludur, biz bu yoldan dönməməliyik. Biz Azərbaycanda çoxpartiyalı sistem, çoxpartiyalı cəmiyyət üçün şərait yaratmalıyıq. Əmin olun ki, mən bu mövqedən dönməyəcəyəm. Azərbaycanda insan azadlığı, təşəbbüs azadlığı, din azadlığı, dil azadlığı, sahibkarlıq azadlığı – bütün azadlıqlar təmin olunub. İnsan hüquqları, insan haqları qorunmalıdır. Azərbaycan müstəqil dövlət kimi, öz vətəndaşlarının hüquqlarını qorumağı əsas vəzifələrindən biri hesab etməlidir. Azərbaycan keçmiş kommunist rejiminə, sosialist sisteminə, keçmiş iqtisadi-siyasi sistemə qayıtmamalıdır. Mən Azərbaycanda yenidən fəaliyyətə başlamışam, bu mövqedə dururam və güman edirəm ki, Azərbaycan vətəndaşlarının əksəriyyəti belə fikirdədir və ziyalılar da yəqin ki, bu fikirləri qəbul edərlər. Bilirəm ki, ziyalıların əksəriyyəti bu fikirlərlə yaşayır.

Ancaq bu prinsiplərin gerçəkliyini təbliğ etmək, onları həyatımızın bütün sahələrində tətbiq etmək asan məsələ deyil. Çünki bəzən ayrı-ayrı qüvvələr, ayrı-ayrı şəxslər öz şəxsi məqsədlərinə nail olmaq üçün bu prinsiplərdən sui-istifadə edirlər. Bəzən də, siz bunun şahidi olmusunuz, demokratiyanı özbaşınalıq kimi, qanunsuzluq kimi, xaos kimi anlayan adamlar, hətta dövlət başında olan adamlar Azərbaycanı gətirib bu ağır vəziyyətə salıblar.

Lakin bu prinsipləri həyata keçirmək üçün xalqın, millətin qabaqcıl qüvvələri, ağıllı, zəkalı, elmlı adamları, ziyalı adamları siyasi meydana çıxıblar, siyasi, ictimai fəaliyyətdə olublar. Son illəri, yəni təkcə bu bir ili, Xalq Cəbhəsinin hakimiyyətdə olduğu dövrü yox, 90-cı ili, 89-cu, 88-ci, ondan qabaqkı illəri götürün. Bu dövrlərdə böyük bir qarma-qarışıqlıq içərisində doğrudan da milli azadlıq uğrunda mübarizə aparan qüvvələrlə, şəxslərlə yanaşı, bu şəraitdən öz şəxsi məqsədləri üçün sui-istifadə edən adamlar da meydana çıxdılar. Bəzi hallarda onlar üstün gəldilər. Mən Moskvada yaşayırdım. 88-ci ildə Bakının Azadlıq meydanında yüz minlərlə adamın iştirakı ilə keçirilən mitinqlərin sədası bəzən oraya da gəlib çatırdı.

Sonra bu meydan bizim ziyalıları da cəlb etdi. Ancaq təəssüf ki, bundan sonra həmin proseslərdən ayrı-ayrı adamların şəxsi məqsədləri üçün istifadə olundu. Ona görə də xalq hərəkətdən müəyyən qədər uzaqlaşdı, soyudu.

Mən demirəm ki, daim gərginlik olmalı idi. Ancaq bu, xalq azadlıq hərəkəti idi. Torpaqları qorumaq əzmi ilə yaşayan Azərbaycan xalqının öz təzahürünü meydanlarda tapan coşğunluğu, həyəcanı, narahatlığı bundan sonra ayrı-ayrı qüvvələr tərəfindən bir yandan söndürüldü, bir yandan da təzyiq altına alındı. Digər tərəfdən də meydana elə adamlar çıxdılar ki, bu hərəkətdən öz

mənfur məqsədləri üçün istifadə etməyə çalışdılar və təəssüf ki, bir çoxları buna nail oldular.

Azərbaycanda demokratiya prinsiplərini bərqərar etmək, tətbiq etmək üçün respublikamızın və dövlət orqanlarının ziyalılara çox böyük ehtiyacı var. Burada bəzi nətiqlər Azərbaycan parlamentinin tərkibi haqqında öz fikirlərini söylədilər. Doğrudur, kiminsə dediyi kimi, vaxtilə norma qoyulurdu – neçə nəfər kolxozçu, neçə nəfər fəhlə olmalıdır. Bunlar artıq tarixə keçmiş hallardır. Şübhəsiz ki, həqiqi demokratiya bu yolla təmin edilə bilməzdi. Lakin sonrakı parlament seçkilərində – mənim xatirimdədir, o vaxtlar Moskvada idim, sonra Naxçıvana gəldim – bəzi qəzetlərdə oxuyurdum ki, səkkiz nəfərin namizədliyi irəli sürülüb. Onların arasında professor da, akademik də var idi. Məsələn, Ziya Bünyadov kimi məşhur akademik də var idi. Amma seçicilər nədənsə bir nəfər tanınmayan və Azərbaycan xalqı qarşısında heç bir xidməti olmayan adama səs verdilər. Şübhəsiz ki, bu, təbii hal deyildi. Ancaq o adam kiməsə lazım idi, Azərbaycanın ovaxtkı kommunist rəhbərliyinə lazım idi. Buna görə də imkan vermədilər ki, məsələn, alim seçilsin, ya da böyük bir dövlət xadimi, mədəniyyət xadimi seçilsin, yaxud yaxşı bir hüquqçu seçilsin ki, gəlib burada sözünü desin. Elə adamlar seçildilər ki, onlar da şübhəsiz, Azərbaycan parlamentində Azərbaycanın ictimai-siyasi intellektual mənzərəsini, məzmununu təmsil edə bilmədilər.

Ona görə də biz, mən şəxsən öz tərəfimdən deyirəm, demokratiyaya geniş yol açacağıq. Azərbaycan bundan sonra öz dövlətini demokratik prinsiplər əsasında qurmalıdır və dövlət orqanları cəmiyyətdə demokratik prinsiplərin bərqərar olması üçün təminat yaratmalıdır. Ancaq gərək alimlərimiz də, ziyalılarımız da kənarda qalmasınlar, çalışsınlar, çarpışsınlar, həya-

tımızın bu ağır dövründə biganəlik etməsinlər. Əgər onların sözü bir dəfə qəbul olunmayıbsa, ikinci dəfə gəlsinlər, ikinci dəfə qəbul olunmayıbsa, üçüncü dəfə gəlsinlər. Anar burada şikayətləndi, mən onun şikayətləri ilə razıyam. Çünki doğrudan da belədir – bu həqiqətdir. Ancaq bu da o demək deyil ki, inciyib kənara çəkilsin. Heç birimizin inciməyə ixtiyarımız yoxdur.

Burada mən bir çıxışdan belə başa düşdüm ki, mən kimdən-sə inciməliyəm. Bilirsinizmi, xalqdan heç kəs inciyə bilməz. Ola bilər, ayrı-ayrı adamlardan inciyəsən. Ancaq incikliyi saxlamaq lazım deyil, kinli olmaq da lazım deyil. Çünki xalqımızın bu ağır dövründə gərək bu hisslər kənara atılsın. Labüdlük hissiyyatı var. Hamımızın şüurunda bu hissiyyat gərək hakim mövqe tutsun. Biz bu ülvî hissiyyatla yaşamalıyıq.

Güman edirəm ki, mən fikirlərimi sizə çatdırıram. Azərbaycan Respublikası bundan sonra bütün demokratik prinsiplərə sadıq qalacaq, onların həyata keçirilməsini təmin edəcəkdir və hamımız birlikdə Azərbaycanı böyük bir demokratik respublika kimi dünya demokratiyasına uyğun səviyyəyə çatdıraraq, dünya mədəniyyətinə, dünya ictimaiyyətinə tanıtdıra biləcəyik.

Azərbaycanda 1918-ci ildə ilk demokratik respublika yaradıldı. Bu şübhəsiz ki, tarixi bir hadisədir. Azərbaycanın müstəqilliyi uğrunda son dövrlərdə gedən proseslərdə – həm mətbuatda, həm də ictimai-siyasi proseslərdə ilk Azərbaycan Demokratik Respublikası böyük bir nailiyyət kimi qeyd olunub və onun gördüyü işlər yüksək qiymətləndirilibdir. Bu, təbii bir haldır, tariximizin böyük və parlaq bir mərhələsidir. Bu mərhələni biz layiqincə qiymətləndirməliyik və mən də bu gün sizin qarşınızda bunu bildirmək istəyirəm. Bəli, 1918-ci il may ayının 28-də Azərbaycan Demokratik Respublikasının yaranması Azərbaycan tarixində böyük siyasi-ictimai hadisədir. Belə bir demokratik

dövlətin mövcud olması və müəyyən qədər fəaliyyət göstərməsi Azərbaycanın sonrakı dövrlərinə təsir edibdir.

Düzdür, bu demokratik respublika cəmi 23 ay fəaliyyət göstərdi, sonra isə təslim oldu. Mən bu fikrə yenə qayıdacağam. Biz tariximizi həmişə obyektiv təhlil etməliyik və bugünkü nəsilə, gələcək nəsillərə düzgün çatdırmalıyıq. Təəssüf ki, əvvəlki dövrlərə aid tariximizdə çox faktlar təhrif olunubdur, indi də təhrif edilir. Əgər o vaxt bir istiqamətdə təhrif olunurdusa, indi başqa bir istiqamətdə təhrif edilir. Tarixçilərimizin borcudur ki, bu qüsuru aradan götürsünlər. Ancaq biz deməliyik ki, demokratik respublika, onun liderləri Məhəmməd Əmin Rəsulzadə, Fətəlixan Xoyski, Nəsim bəy Yusifbəyov, Məmməd həsən Hacınski və başqaları çox böyük işlər görüblər. Onlar Azərbaycanı müstəqil bir dövlət kimi dünyanın bir qisminə tanıdılar, bir neçə tədbir görüblər. Eyni zamanda, onların fəaliyyətinin, ümumiyyətlə, uğursuzluğu təkcə ondan ibarət deyil ki, Azərbaycan 20-ci il aprel ayının 28-də qızıl ordu tərəfindən işğal olundu. Hələ həmin işğala qədər bu demokratik dövlət, demək olar, öz süqutuna gəlib çatmışdı. Tarixçilər yaxşı bilirlər ki, 23 ay ərzində bu dövlətin tərkibi beş dəfə dəyişib, bu dövlətdə, bu parlamentdə beş partiya iştirak edib: Müsavat Partiyası, İttihad Partiyası, Əhrar Partiyası, Sosialist Partiyası, hətta Daşnaksütyun Partiyası. Bu parlament sistemi dövlətin yaşamasına imkan vermədi və ayrı-ayrı qruplar, partiyalar arasında gedən çəkişmələr, çarpışmalar, intriqalar özü-özlüyündə bu dövlətin adına ləkə vurdu. Mən bunu nə üçün deyirəm? Ona görə ki, biz bundan ibrət dərsi almalıyıq. Biz o dövrü, o demokratik hökumətin fəaliyyətini qiymətləndiririksə və belə bir mərhələnin tariximizdə olması ilə fəxr ediriksə, həmin proseslərin qüsurlarını da bilməliyik ki, o səhvləri daha buraxmayaq.

Bununla əlaqədar olaraq mən tarixçilər haqqında bir neçə kəlmə demək istəyirəm. Tarixçilərimizin xatirində olmalıdır ki, mən Azərbaycanda işləyən dövrdə – 70-ci illərdə və 80-ci illərin əvvəllərində dəfələrlə onlara müraciət etmişdim ki, bizim tariximiz – həm qədim tariximiz, həm orta əsrlər tariximiz, həm də son dövrlərin, yəni XVIII, XIX, XX əsrlərin tarixi istənilən səviyyədə yazılmayıb. Tarixçilərin yadındadır ki, mən alimlərlə dəfələrlə görüşmüşdüm, hər dəfə də öz narahatlığımı bildirirdim. O vaxtlar Sovet İttifaqının çərçivəsində başqa respublikalarla öz işimizi müqayisə edirdik. Həmin respublikaların tarixçilərinin işləri ilə tanış olarkən daha da narahat olurduq ki, nə üçün onlar öz tarixlərini yaxşı yaza bilirlər, biz isə yaza bilmirik.

Düzdür, bunun müəyyən obyektiv səbəbləri var idi. Məsələn, bəzi xalqların əsrlərboyu yaxşı tarixçiləri olub. Onlar tarixi yazıblar, sonrakı nəsillər üçün böyük tarixi abidələr qoyublar. Bunlar bizdə də var. Məsələn, bizim Əlyazmalar Fondunda çox dəyərli, zəngin məlumat verən kitablar var. Amma məsələ tək bunda deyildir. Dünyanın ən böyük kitabxanalarında, muzeylərində tariximizi əks etdirən çox zəngin kitablar, əlyazmaları, tarixi sənədlər var. Ancaq bizim tarixçilərimiz onlardan səmərəli istifadə edə bilmirlər. Ola bilər ki, Sovet İttifaqında yaranmış şərait də buna imkan vermirdi. Lakin yadıңызdadır ki, bizim Ali Sovetin binası, mən təzə binanı nəzərdə tuturam, hazır olanda köhnə bina haqqında cürbəcür müraciətlər olmuşdu. Bir nazirlik istəyirdi ki, bu binanı ona verək, deyirdilər ki, bu bina rəhmətlik Hacı Zeynalabdin Tağıyevdən bizə yadigar qalıb, başqa təşkilatlar da istəyirdi. Çox düşündük, nəhayət, mən o binanın akademiyanın Əlyazmalar Fonduna verilməsi haqqında qərar qəbul etdim. Nə üçün? Çünki Əlyazmalar Fondu, əsrlərdən bəri qalmış o kitablar bizim üçün böyük bir sərvətdir. Onlar burada bu

binanın zirzəmilərində pis vəziyyətdə idi. Onları çıxarıb bir muzey nümunəsi kimi yaxşı saxlayıb istifadə etmək üçün bu binanı Əlyazmalar Fonduna verdik və onun əsasında elmi institut yaratmaq haqqında qərar qəbul etdik. Tarixçilərimiz üçün böyük imkan acdıq, şərait yaratdıq ki, bunlardan istifadə olunsun.

Təəssüf ki, bunlardan lazımi qədər istifadə edilməyib. Bu gün nə üçün bu mövzuya toxunuram? Əgər biz Azərbaycanı müstəqil bir dövlət kimi dünyaya yaxşı tanıtmaya çalışırıqsa, Azərbaycanın qədim tarixini, əsrlərboyu keçdiyi yolu gərək həm öz vətəndaşlarımıza, həm də bütün ölkələrdə olan elm adamlarına, respublikamıza maraq göstərən adamlara tanıdaq. Bu sahədə də tarixçilərimizin qarşısında çox böyük vəzifələr durur, onların üzərinə böyük məsuliyyət düşür. Mən o vaxtlar – Azərbaycanda işlədiyim dövrdə də deyirdim, indi də bu sözlərin üstündə dururam ki, tarixçilərimiz üçün bütün şəraiti yaratmağa hazıram. Bir şərtlə ki, bu şəraitin əvəzində biz tarixçilərimizdən Azərbaycan tarixini bu gün üçün, gələcək nəsillər üçün və bütün gələcək üçün yaxşı əks etdirən əsərlər ala bilək. Odur ki, bu baxımdan bir məsələyə də toxunmaq istəyirik: tarixi təhrif etmək olmaz. Bu 70 illik sovet dövründə tarix, ümumiyyətlə, dünya tarixi, o cümlədən Azərbaycan tarixi, habelə keçmiş Sovet İttifaqının ərazisində yaşayan digər millətlərin tarixi təhrif edilib. Nə üçün təhrif edilib? Çünki o vaxt vəziyyət belə idi və bu çox adi bir hal idi.

Bunu deməklə biz heç də özümüz özümüzü ləkələmirik. Bu bizdən asılı olmayan bir şeydir. Çünki marksizm-leninizm ideologiyası vardı. Hər bir sistemin ideologiyası olmalıdır. Məsələn, o zaman tarixçilər bir şəxsin fəlsəfi görüşlərini araşdırarkən, bir əsər yazarkən çalışırdılar ki, bunu marksizm-leninizm ideologiyasına uyğunlaşdırsınlar. Çalışırdılar bir sənəd tapsınlar ki, guya Nizami Gəncəvi də marksist-leninçi

olmaq istəyirmiş. Axı bu belə deyildir. Düzdür, məsələn, əgər axtarıb tapsaydılar və layiqincə göstərə bilsəydilər ki, dünyanın böyük filosofu Höte özünün bəzi fəlsəfi müddəalarını Nizami Gəncəvinin fəlsəfi fikirləri əsasında izah etmişdir – bu isə tarixi həqiqətdir – əgər bunu sübut etsəydilər, əlbəttə ki, obyektivlik olardı. Ancaq bu bizim tarixçiləri o qədər də maraqlandırmırdı. Bu da onların günahı deyildir, mən heç kimi təqsirləndirmək istəmirəm. Bu ozamankı quruluşumuzun, dövrün ümumi bəlaları idi.

Bu fikri tamamlayaraq demək istəyirəm ki, ötən 70 illik dövrdə tariximiz təhrif edilmişdir, həm XX əsrin, həm XIX əsrin tarixi, həm də ondan əvvəlki dövrlərin tarixi təhrif olunmuşdur. Demirəm ki, tamam təhrif edilmişdir, amma tarixə dair əsərlərimizdə təhrif ünsürləri var. İndi isə bir qütbdən o biri qütbə keçmək meyili görünür. O nədən ibarətdir? Ondan ibarətdir ki, deyirlər bütün bu 70 ildə olanların hamısı yaramazdır, pisdir, Azərbaycan xalqı üçün bəladır, xalqımızın ən parlaq dövrü yalnız 1918-ci ildən 1920-ci ilədək olan dövrdür. Heç ondan əvvəlki dövrlərə də fikir verilmir. Əlbəttə ki, «Bir kərə yüksələn bayraq bir daha enməz» fikri dəyərli sözlərdir. Amma bu sözləri dəfələrlə təkrar etməklə Azərbaycanın müstəqilliyini təmin etmək mümkün deyildir. Azərbaycanın həqiqi tarixini bu gün xalqımıza, vətəndaşlarımıza və respublikadan kənarda olub ona maraq göstərən adamlara çatdırmaq mümkün deyildir.

Ona görə də heç bir dövrü, heç bir şəxsi ideallaşdırmaq lazım deyildir. Təəssüf ki, bu ideallaşdırma xəstəliyi 70 ildir beynimizə girmişdir. Bundan xilas olmaq lazımdır. Əgər 70 il müddətində bütün ideoloji sistemimiz marksizm-leninizm elmini, onun prinsiplərini, Marksı, Lenini ideallaşdırmışdırsa, indi də ancaq Məhəmməd Əmin Rəsulzadəni ideallaşıdırırlar. Mən yenə də

deyirəm: Məhəmməd Əmin Rəsulzadə və onunla bərabər Azərbaycan Respublikasının böyük şəxsiyyətləri XX əsrin əvvəlində və xüsusən 1918-ci ildə, Azərbaycan Demokratik Respublikası qurarkən böyük şücaət göstərmişlər, böyük iş görmüşlər. Bu şəkk-şübhəsizdir. Ancaq gəlin açıq danışaq: belə çıxır ki, bir vaxtlar deyirdilər, tariximizdə Kommunist Partiyasının, sovet hökumətinin tarixindən savayı heç nə yoxdur. Bir müddət də deyirdilər ki, Stalindən, sonra isə Lenindən savayı heç kəs yoxdur. Burada da deyirlər ki, Məhəmməd Əmin Rəsulzadədən başqa heç kim yoxdur. Bəs Fətəlixan Xoyski, Nəsim bəy Yusifbəyov, Hacinski, Əlimərdan bəy Topçubaşov, Behbud bəy Şah-taxtinski və başqaları? Mən bu adların hamısını saymaq fikrində deyiləm, bəlkə də siz bu adları məndən də çox bilirsiniz. Ancaq bir adamı bütəldirmək, ideallaşdırmaq lazım deyildir. Bu xəstəlikdən yaxa qurtarıb tarixin hər bir dövrünü olduğu kimi yazmaq lazımdır. Bu tarixçilərimizin əsas vəzifəsidir. Azərbaycan müstəqil dövlət kimi, şübhəsiz ki, öz tarixi, adət-ənənələri ilə və əsrlərboyu xalqın yaratdığı mədəniyyət əsərləri ilə fəxr edir. Xalqımız qədim xalqdır, böyük tarixə, böyük mədəniyyətə malik olan xalqdır. Bu mədəniyyətimizi, onun qədimliyini, dünya miqyasında böyük şöhrətə malik olduğunu xalqımıza nə qədər dərinədən çatdırıb bilsək, bir o qədər də xalqımızda vətənpərvərlik hissini, həqiqi vətəndaşlıq hissini, azərbaycanlılıq hissini yüksəldərik. Müstəqillik dövründə torpaqlarımızı müdafiə etmək, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin etmək üçün bu çox gərəklidir, lazımdır.

Tariximizin böyük səhifələrini, intibah dövrünü – XI–XII əsrlərdə Nizamini, Xaqanini, Fələkini, Məhsətinə götürsək, onların hamısının yaradıcılığı geniş yayılmışdır. Ancaq tək-cə bir cəhəti xatırlatmaq istəyirəm. Nizami Gəncəvinin 800 illiyi 1948-ci il

də keçirilmişdir. 1981-ci ildə biz Nizaminin ədəbi irsinin öyrənilməsi haqqında böyük bir qərar qəbul etdik. Nizami Gəncəvinin 840 illiyini böyük bir yubiley kimi qeyd edəndə bizə çox yerdə irad tuturdular ki, 840 il yuvarlaq tarix deyildir. Ancaq biz sübut etdik ki, Nizami Gəncəvi elə bir şəxsiyyətdir, tarixdə, dünya mədəniyyətində elə bir iz qoyub getmişdir ki, onun yubileyi hər il keçirilə bilər.

Təsəvvür edin, əgər biz Nizami Gəncəvinin yaxşı tanıyırsaq, yaxud da Qərb ölkələrinin, o cümlədən İngiltərənin kitabxanalarında, muzeylərində vaxtilə onun yaradıcılığını təhlil edən alimlər müəyyən əsərlər yazmışlarsa, Azərbaycanda 1948-ci ildən sonra dahi şairimizin əsərləri lazımi səviyyədə çap olunmamışdır. Nizami Gəncəvinin əsərlərinin Moskvada rus dilində nəşr olunması barədə qərar qəbul edilmişdir. Lakin sonra öyrəndik ki, «Xudojestvennaya literatura» nəşriyyatında bu əsərlər çap olunmamışdır. Böyük bir nailiyyət kimi yox, sadəcə olaraq, xalqıma xidmət kimi deyə bilərəm ki, Moskvada işlədiyim dövrdə Nizami Gəncəvinin «Xəmsə»sinə daxil olan əsərlərin rus dilində ayrı-ayrılıqda nəşr olunmasına nəzarət etdim. Lakin Moskvada mənə dedilər ki, Nizaminin əsərlərinin rus dilinə tərcüməsi istənilən səviyyədə deyildir. O zaman Mirzə İbrahimovdan və başqalarından xahiş etdim ki, mən artıq Azərbaycanda deyiləm, görün nə etmək olar ki, Nizami Gəncəvinin əsərləri rus dilinə yenidən tərcümə edilsin. Bəzi adamlar isə buna etiraz edirdilər. Axı rus dili böyük dildir, Rusiya böyük dövlətdir. Rusiyadan kənarda, başqa dövlətlərdə də rus dilində oxuyurlar. Əgər məktəblilərimiz ingilis, fransız, alman dillərində dərs keçirlərsə, bu, böyük nailiyyətdir, əgər rus dilində də təhsil alırlarsa, bu da böyük nailiyyətdir.

Nizaminin əsərlərini böyük çətinliklə Moskvada nəşr etdirdik. Sonra mən Bakıya gələrkən Nizami Muzeyinə getdim və gördüm ki, şairin beş əsərinin hamısı orada nümayiş etdirilir.

Nizami Gəncəvinin 850 illiyi qeyd edilmişdir. Hansı səviyyədə qeyd edildiyini deyə bilmərəm. Ona görə yox ki, bu yubiley böyük bayram kimi keçirilməlidir. Bu, Azərbaycanı, onun tarixini bir daha dünyaya tanıtmaq üçün imkandır. Nizami Gəncəvinin əsərləri təkcə ədəbi cəhətdən deyil, fəlsəfi baxımdan da əvəzsizdir. Lakin 1948-ci ildən ötən 50 ilə yaxın vaxtda biz onların istənilən səviyyədə tətbiq edilib yayılmasına nail ola bilməmişik.

Demək istəyirəm ki, bizim mədəniyyətimiz, elmimiz çox zəngindir. Biz Nizamidən, Füzulidən danışarkən onları təkcə şair kimi deyil, böyük filosoflar kimi, dünyaya, dünya mədəniyyətinə, elminə böyük töhfələr vermiş mütəfəkkirlər kimi tanıtmalıyıq. Gələn il Füzulinin 500 illiyi tamam olacaq. Biz bu yubileyə yaxşı hazırlaşmalıyıq. Biz Füzulini təkcə «Leyli və Məcnun» poemasının müəllifi kimi yox, dünya miqyaslı filosof kimi, böyük alim kimi dünyaya tanıtmalıyıq. Təkcə ədəbiyyatçılar və yaxud Yazıçılar Birliyi deyil, bütün elm xadimlərimiz bu sahədə işləməlidirlər.

Yenə də qeyd edirəm, tariximiz çox zəngindir və biz bunu vaxtaşırı xalqa çatdırmalıyıq. Xatirinizdədirmi, Nəsiminin 600 illik yubileyini qeyd etdiyimiz zaman bu, dünyada nə qədər əks-səda doğurdu, Azərbaycanı nə qədər tanıtdı! Nəhayət, 600 ildən sonra biz Nəsiminin Hələb şəhərindəki məzarını tapdıq. İndi onun məzarı oraya gedən adamlar üçün bir ziyarətəhddir. Məhz Azərbaycan xalqına mənsub olan Nəsimi kimi nadir bir şəxsiyyəti dünya ictimaiyyətinə, elminə, dünya mədəniyyətinə tanıtmaq, şübhəsiz ki, xalqımızın hörmətini qaldırmaq deməkdir.

Mən təkcə şairlər haqqında danışmaq istəmirəm. Nəsimi də yalnız şair deyil, həm də alim, filosofdur. Eyni zamanda, böyük alimlərimiz – Bəhmənyar, Nəsirəddin Tusi və başqalarını qeyd etmək istəyirəm.

Müstəqil dövlət olmaq üçün xalqın gərək mentalitet səviyyəsi olsun. Xalqın mentalitetini qaldırmaq isə bir-iki günün işi deyil. Bir çox nəsillərin işidir, bununla məşğul olmaq lazımdır. Xalqımızın böyük şəxsiyyətlərinin həm yaradıcılığını, həm də Azərbaycan xalqı qarşısındakı xidmətlərini daim tədqiq etmək, şübhəsiz ki, mühüm vəzifələrdən biridir. Məsələn, Mirzə Fətəli Axundov kimi şəxsiyyətlərin. Gələn il Abbasqulu ağa Bakıxanovun 200 illiyi, bu il Abbas Mirzə Şərifzadənin 100 illiyi, Ülvi Rəcəbin 90 illiyi, Əliağa Vahidin 100 illiyi tamam olur. Bunlar Azərbaycanın böyük şəxsiyyətləridir. Mən böyük şəxsiyyətlərimizin hamısını yada salmaq fikrində deyiləm. Yalnız bəzilərinin adlarını çəkərək öz fikirlərimi ifadə etmək istəyirəm.

Tariximizdə hər bir şəxsiyyətin öz yeri var. Bu fikrə bir də qayıtmaq istəyirəm ki, tarixi təhrif etmək lazım deyil. 1920-ci ildən başlayaraq müstəqillik əldə etdiyimiz vaxtadək Azərbaycan xalqı böyük bir tarixi yol keçmişdir. Bu dövrdə xalqımız yüksəlmiş, onun mentaliteti, təhsil səviyyəsi qalxmışdır. Azərbaycanda böyük elm, mədəniyyət yaranmışdır. Ölkənin sənayesi, kənd təsərrüfatı inkişaf etmişdir. Bu dövrü tarixdən silmək olarmı? Hansı siyasi-iqtisadi sistemin, ideologiyanın olmasının fərqi yoxdur. Şübhəsiz, bu dövrün çox qaranlıq səhifələri də var – 37–38-ci illər, elə 20-ci illərin əvvəlləri, 30-cu illər, repressiya illəri, qanunsuzluq, insan hüquqlarının pozulması, Azərbaycan xalqına böyük zərbələr vurulması. Bunlar həqiqətdir. Eyni zamanda, o da həqiqətdir ki, bu dövrdə əzab-əziyyətlərlə, çətinliklərlə yanaşı, Azərbaycan xalqı öz iqtisadiyyatını yaratmışdır.

Əgər 70 il ərzində yaranmış bu iqtisadiyyat olmasaydı, indi Azərbaycan Respublikası müstəqil dövlət kimi yaşaya bilərdimi?!

Azərbaycanda savadsız adam tapmaq çətindir. Ətrafdakı Şərq ölkələrinə baxın, orada nə qədər savadsız adam var. Azərbaycanda ali təhsil səviyyəsi çox yüksəyə qalxmışdır. Dünənə qədər ali məktəblərimizi bəyənmirdilər. Düzdür, ali məktəblərin işində çoxlu nöqsan var, xüsusən rüşvətxorluq və sair kimi çirkin hallar var. Bu həqiqətdir. Ancaq bütün bunlarla yanaşı, ali məktəblərimizin yaranması və inkişaf etməsi bu gün üçün nə qədər böyük nailiyyətdir! İndi siz başqa ölkələrin ali məktəbləri ilə müqayisə etdikdə görə bilərsiniz ki, biz ötən dövrdə böyük nailiyyətlər əldə etmişik. Bunları itirmək olmaz.

Eləcə də şəxsiyyətləri itirmək olmaz. Bizdən ötrü Mirzə Fətəli Axundov da, Əhməd bəy Ağayev də, Məhəmməd Əmin Rəsulzadə də böyük şəxsiyyətlərdir, Nəriman Nərimanov da. Ancaq son zamanlar Nəriman Nərimanovdan başlayaraq Azərbaycanda bütün siyasi xadimlərin Azərbaycana düşmən olmaları barədə deyilən fikirlərlə heç cür razılaşmaq olmaz. Bunu deyən adamların Nəriman Nərimanov səviyyəsinə qalxmaları üçün bəlkə də on illərlə siyasi fəaliyyət göstərmələri lazımdır. Nəriman Nərimanov öz dövrünün, yaşadığı mühitin çərçivəsində böyümüş görkəmli simadır, böyük siyasi xadimdir. Amma onu da bilin ki, Nəriman Nərimanov müstəqil demokratik dövlətin xadimlərinin hamısını qoruyub saxlayan adamlardan olmuşdur. Məhəmməd Əmin Rəsulzadəni də o qoruyub saxlamışdır. Məşhur generallar Mehmandarovu və Şıxlinskini həbs etmək istəyirdilər. O zaman Nərimanov Leninə məktub yazaraq bildirmişdir ki, əvvəllər çar ordusunda, sonra isə müstəqil dövlətin ordusunda xidmət etmiş bu adamlar dəyərli şəxsiyyətlərdir və onlardan istifadə etmək lazımdır. Bütün bunlarla mən öz fikrimi açıq demək istəyirəm:

tarixi təhrif etmək olmaz. Tarixi təhrif edənlər xalqa xəyanət edir, onu çaşdırırlar. Buna son qoymaq lazımdır. Gələcəkdə buna yol vermək olmaz. Biz Bakıda Nəriman Nərimanovun ev-muzeyini yaratmışıq, özü də böyük bir çətinliklə düzəltmişik. Eşidirəm ki, sonra vəzifəyə gələn adamlardan kim isə gözünü bu evə dikib. Muzeyi dağıdaraq özləri üçün mənzil edirlər. Bəs bu hansı mədəniyyətə sığışar? Nəriman Nərimanov elm, mədəniyyət xadimi kimi Azərbaycan tarixində olan bir adamdırsa, böyük bir ədəbi irs qoyub gedibse, belə etmək olarmı? Şübhəsiz ki, belə hallara yol verilməməlidir.

Tariximizdə olan şəxsiyyətlərin hamısı bizim üçün qiymətli-dir. Onların heç birinə toxunmaq olmaz. Dahi bəstəkarımız Üzeyir Hacıbəyovu götürək. O, əsrin əvvəlində Azərbaycanda klassik musiqinin yaradıcısı, opera sənətinin banisidir, Müsavat Partiyasının üzvü, Azərbaycan Demokratik Respublikası himninin müəllifi olmuşdur. Sonrakı dövrdə «Koroğlu» operası və başqa əsərlər yaradaraq, sovet dövründə Azərbaycanın mədəniyyətini zənginləşdirmiş bir adamdır. İndi gərək Üzeyir Hacıbəyovu iki yerə bölək? Müsavat dövründəki və sovet quruluşundakı fəaliyyətinə bölək? Ola bilməz axı! Üzeyir Hacıbəyov həddən artıq dəyərli şəxsiyyətdir.

Onu günahlandıraraq ki, 1938-ci ildə Moskvada böyük iftixar hissi ilə Stalinlə görüşmüş, Kalinin ona Lenin ordeni təqdim etmişdir?

Cəfər Cabbarlıyı götürək. Böyük yazıçımız, böyük dramaturqumuz, Azərbaycan mədəniyyətinə böyük töhfə vermiş bir adamdır. Axı o da Müsavat Partiyasının üzvü olmuşdur. Bunu yaxşı bilirsiniz. Cəfər Cabbarlı sovet dövründə ən böyük əsərlər yazmış adamdır. Bizim nəslin əksəriyyəti onun əsərləri ilə tərbiyə olunmuşdur. «Od gəlini», «Yaşar», «Almas», «1905-ci

ildə», «Oqtay Eloğlu», «Solğun çiçəklər», «Firuzə» və s. nə qədər gözəl əsərlərdir! Sonralar mən eşidirdim, deyirdilər yaxşı ki, Cəfər Cabbarlı 1934-cü ildə vəfat etdi, yoxsa həbs olunacaqdı. Axı bunlar bizə yaraşan sözlər deyildir.

Ola bilər həbs edərtilər. Məsələn, böyük filosof şairimiz, dramaturqumuz Hüseyn Cavid həbs olundu, uzun illər əsərləri qadağan edildi. Ancaq tarix hər şeyi öz yerinə qoydu. Hüseyn Cavidin cənazəsi də Sibirdən öz vətəninə gətirildi, onun adı da yüksəldi. Ancaq təəssüf edirəm ki, 1981-ci ildə Hüseyn Cavidin 100 illiyi haqqında Kommunist Partiyasının qəbul etdiyi qərarı Azərbaycanda 10 il ərzində həyata keçirmədilər. O zaman Bakıda Hüseyn Cavidin böyük abidəsini ucaltmaq haqqında qərar qəbul etmişdik. Tanınmış heykəltəraş Ömər Eldarov bu abidəni yaratdı, mən emalatxanada onu gördüm. Amma abidə neçə illər elə emalatxanada qaldı. Deyəsən, son vaxtlar abidə qoyulmuşdur. Təəssüf ki, mən vaxt tapıb onu ziyarət edə bilməmişəm. İndi Hüseyn Cavidin əsərləri xalqa hava-su kimi lazımdır. Təkcə ədəbi baxımdan deyil, həm də fəlsəfi, elmi baxımdan lazımdır. Lakin bu əsərlər lazımı səviyyədə nəşr olunmuşdurmu? Hüseyn Cavid Şərqi Şekspiri adlandırırdılar. Ancaq onu bəlkə də Höte ilə müqayisə etmək düzgün olardı. Əsərlərindəki fəlsəfi fikirlərinə görə, ola bilsin, Cavid Şekspirdən də yüksək səviyyəyə qalxmış bir adamdır. Hüseyn Cavidin «İblis» əsəri heç də Hötenin «Faust»undan geri qalmır. Ancaq biz belə inciləri lazımı qədər qiymətləndirə bilmirik.

Güman edirəm ki, bunların hamısını Azərbaycanın müstəqilliyi dövründə təmin edə biləcəyik. Azərbaycan Respublikasının həm elmi, həm də mədəni potensialı böyükdür. Keçmişdə yaşayıb-yaratmış alimlərimiz, yazıçılarımız, şairlərimiz, bəstəkarlarımız böyük irs qoyub getmişlər. İndiki nəslin bor-

cudur ki, bunların əsasında elmimizi, mədəniyyətimizi inkişaf etdirsin. Ancaq bir tərəfdən, biz müstəqillik əldə edərək böyük iftixar hissi ilə yaşayırıq, digər tərəfdən isə təəssüf ki, elmi dağdır, mədəniyyətə biganə yanaşırıq. Bazar iqtisadiyyatına keçmək o demək deyildir ki, elmə, mədəniyyətə ayrılan vəsait azaldılmalı, bu sahələr ağır maddi vəziyyətə salınmalıdır.

Məsələn, buna necə dözmək olar ki, Azərbaycan Dram Teatrının binası dörd ildir təmir olunur? Halbuki biz o zaman iki il ərzində, 1971-ci ilin əvvəlindən 1972-ci ilin sonunadək saray tikdik – o vaxtlar Lenin adına saray adlanırdı, indi Respublika sarayı deyilir. Həmin saray Bakıda indiyədək tikilmiş mədəniyyət binalarından ən böyüyüdür və Allaha şükür, iyirmi ildən artıqdır ki, Azərbaycan xalqına, Bakı əhalisinə xidmət edir. Təkrar edirəm ki, biz onu iki il müddətində tikmişdik. Bəs nə üçün dörd il ərzində Dram Teatrını təmir edə bilmirlər? Bu nə çətin işdir? Əgər bu dörd il ərzində Azərbaycanın rəhbərləri mədəniyyətə bir balaca qayğı göstərsəydilər, ayrı-ayrı silahlı dəstələr – məsələn, biri Xalq Cəbhəsinin, biri «Qardaşlıq»ın, biri Mütəllibovun, biri, nə bilim, Rəhim Qazıyevin, biri başqasının – yaratmaq əvəzinə həmin teatrın binasını təmir etsəydilər, bu, Azərbaycan xalqı üçün daha yaxşı olmazdı mı?

1873-cü ildə Nəcəf bəy Vəzirov və başqa böyük şəxsiyyətlərimiz ilk Azərbaycan teatrını, Şərqdə ilk teatrı yaratdılar, özü də o şəraitdə, dini təzyiqin mədəniyyətimizə böyük məhdudiyyətlər qoyduğu bir vaxtda. 1973-cü ildə biz bütün dünyaya car çəkdik və böyük iftixar hissi ilə Şərqdə ilk müsəlman teatrının 100 illiyini qeyd etdik. Bu yubileyin necə təmtəraqla, hörmətlə keçirildiyi, yəqin ki, xatirinizdədir. İndi o teatrı xatırlamırlar. Məgər bu, Mirzə Fətəli Axundovun, Nəcəf bəy Vəzirovun, Abbas Mirzə Şərifzadənin, Ülvi Rəcəbin, Mirzəğa Əliyevin,

Sidqi Ruhullanın, Ələsgər Ələkbərovun ruhuna hörmətdirmi? Heç olmasa, onların ruhu qarşısında məsuliyyətinizi hiss edin. Əgər Hüseyn Ərəblinski o dövrdə böyük teatr, mədəniyyət xadimi kimi fəaliyyət göstərərək, bu yolda öz həyatını qurban vermişsə, indi mədəniyyət xadimləri nə üçün həyəcan təbili çalmırlar ki, mədəniyyətimiz batır, dağılır?!

Deyirlər ki, sağ olsun filankəslər, mədəniyyətə kömək edirlər. Lakin mən bunu bu şəkildə qəbul edə bilmirəm. Necə yəni, dövlətin teatrı təmir etməyə imkanı yoxdur? Bu nə məsələdir? Mən hələ görməmişəm, deyirlər ki, ayrı-ayrı adamlar özlərinə üçmərtəbəli bağ evləri, binalar tikdirmişlər. Allah sağlıqlarına qismət eləsin, heç kəsə paxıllığım yoxdur. Ancaq birinci növbədə teatr tikmək lazımdır. Xalq üçün, onun mədəniyyətinin inkişafı üçün teatrın nə qədər əhəmiyyətli olduğunu yaxşı bilirsiniz. Bir daha deyirəm, o dövrdə, ötən əsrin sonunda və XX əsrin əvvəllərində qabaqcıl fikirli, xalqın mədəniyyəti haqqında düşünən, həm də imkansız adamlar teatrın qayğısına qalırdılarsa, indi dövlətin bizim əlimizdə olduğu bir vaxtda nə üçün qayğını hiss etmirik?!

Hacı Zeynalabdin Tağıyevə Allah rəhmət eləsin, vaxtilə teatr binası qoyub getmişdir. Sonra isə o bina dağıldı. İndi yenidən tikinti işləri yaxşı gedir, ancaq binanın memarlığına baxanda narahat oldum. Axı Azərbaycanın böyük memarlıq, rəsamlıq məktəbi var. 800–900 il bundan əvvəl Azərbaycan memarları bütün Şərqdə məşhur olan abidələr yaratmışlar. Əcəmi Naxçıvanının yaratdığı abidələr təkcə Naxçıvanda deyil, Şərq ölkələrinin bir neçəsində indi də qalmaqdadır. Şirvanşahlar sarayını tikən memarlar öz işlərinə əsl milli təfəkkürlə yanaşmışlar. Bəs indikilər? Yeni tikilməkdə olan teatr binasında Azərbaycan memarlığının bir nümunəsini də görə bilmədim. Həmin binanın hansı üslubda tikildiyini başa düşmədim. Musa Nağıye-

və Allah rəhmət eləsin, bu binanı qoyub getmişdir. Gözəl bina-
dır. Azərbaycan xalqı ondan istifadə edir. Memarlıq baxımından
burada da qarma-qarışıqlıq çoxdur, mən bunu təhlil etmək istə-
mirəm. Ancaq Azərbaycan xalqının memarlıq, incəsənət nümu-
nələri burada çoxdur. Səhv etmirəmsə, bu bina 1913-cü ildə
tikilmişdir. Əgər Musa Nağıyev binanı tikdirərkən bu məsələyə
fikir vermişsə, indi 1992–93-cü illərdə tikilən yeni bina niyə
milli memarlıq üslubunda olmasın?

Güman edirəm ki, dediklərimi düzgün qəbul edəcəksiniz.
Tənqidi fikirlər çox oldu, lakin bu, ünvansız tənqiddir. Eyni
zamanda, sizə də, mənə də, başqalarına da aiddir. Bəlkə də mən
özümə bəraət qazandıra bilərəm ki, 10 ildən çox müddətdə bu-
rada olmamışam, ancaq fikrən burada olmuşam. Bir sözlə, elmi-
miz, mədəniyyətimiz yaşamalılı, inkişaf etməlidir.

Mənə sədalar gəlir ki, Elmlər Akademiyasını, institutları da-
ğıtmaq istəyirlər, elm ocaqlarına biganə münasibət var. Biz
bunların hamısına son qoyacağıq. Nəyin bahasına olursa olsun,
son qoyacağıq. Hansı iqtisadiyyat olursa olsun, elm inkişaf et-
məlidir. Elmlər Akademiyası Azərbaycan xalqının tarixi naili-
yyətidir. 1945-ci ildə bu akademiyanı yaradan adamlar, Azərbay-
canın böyük alimləri çox böyük şücaət göstərmişlər. Ötən dövr-
də bu akademiyanın çərçivəsində Azərbaycan elmi çox inkişaf
etmişdir. Akademiyanın fəaliyyətini tənqid etmək də olar, naqis
cəhətlər də var. Ancaq ümumən götürüldükdə şübhəsiz ki, elmin
keçdiyi inkişaf yoluna yüksək qiymət verməli, onu əldə saxla-
malı, itirməməliyik. Dağıtmaq asandır, qurmaq, yaratmaq çətin-
dir. 1945-ci ildə Elmlər Akademiyasını yaratmaq, sonra isə onu
inkişaf etdirmək, yeni-yeni institutlar təşkil etmək asan iş idi?
Əlbəttə, yox.

Son bir il ərzində akademiya haqqında fikir söyləyənlər özləri əvvəllər akademiya işləmiş adamlar idi. İki gün əvvəl Ziya Bünyadovla söhbət edirdim. Dedim ki, günahlar hamısı səndədir. Çünki kimdən söz düşürsə, deyir ki, o mənim aspirantım, laborantım olub. Dedim ki, yaxşı, o adamları sən belə öyrətmişdin, nədir? (*Salonda gülüşmə*) Yeganə bir şeylə təsəlli tapır: Əbülfəz Elçibəy deyib ki, Ziya Bünyadova dəyməyin, o mənim müəllimim olub. (*Salonda gülüşmə*).

Bir daha deyirəm ki, dağıtmaq asan işdir, amma yaratmaq çox çətinidir. Tarix, insanlar isə həmişə quranları, yaradanları qiymətləndirir. Dağıdanlar həmişə tarixdən silinmişlər, yaxud da tarixə mənfi rol oynamış adamlar kimi daxil olmuşlar. Əmin ola bilərsiniz ki, Elmlər Akademiyası da, institutlar da fəaliyyət göstərəcəklər və biz buna imkan yaradacağıq. Azərbaycanın elmi inkişaf etməlidir. Universitetlər, ali məktəblər də inkişaf etməlidir. Ancaq bunlarda qayda-qanun olmalıdır. Əgər biz xalqımızda mənəvi dəyərləri inkişaf etdirmək istəyiriksə, birinci növbədə, ziyalılarımızın mənafeviyyatı yüksək olmalıdır və onlar xalqın başqa təbəqələrinə nümunə göstərməlidirlər. Biz isə bu sahəyə hər cür kömək edəcəyik və mədəniyyətimiz, elmimiz, təhsilimiz, o cümlədən ali təhsilimiz, sosial sahənin bütün başqa istiqamətləri inkişaf edəcəkdir. Şübhəsiz ki, bazar iqtisadiyyatına keçdiyimiz indiki şəraitdə burada müəyyən çətinliklərlə rastlaşacağıq. Ancaq güman edirəm ki, bunların öhdəsindən gələ bilərik.

Bu gün buraya, sadəcə olaraq, sizinlə görüşmək üçün gəlmişəm. Lakin mən belə başa düşdüm ki, siz buraya Prezident seçkiləri ilə əlaqədar toplaşmışınız. Mən sizə açıq demək istəyirəm, buna inanın, dəfələrlə də demişəm – Azərbaycanda yenidən böyük bir vəzifə tutmaq arzusunda olmamışam. Bilirsiniz ki, 1982-ci ilin dekabrında Azərbaycandan getmişdim. 1987-ci ilin

oktyabrın sonunda tutduğum vəzifələrdən – Siyasi Büronun üzvü, SSRİ Nazirlər Soveti Sədrinin Birinci müavini vəzifələrindən azad edilmişdim. Ondan sonrakı illər məndən ötrü ağır, çətin dövr olmuşdur. Ancaq bu ağır, çətin dövrdən, imtahanlardan da çıxdım, iradəm qırılmadı, əqidəmdən dönmədim.

Mənə qarşı böhtançılıq kampaniyası başlayanda bu işə qoşulanlar az idi, xalq isə Azərbaycanda işlədiyim dövrdəki fəaliyyətimə lazımınca qiymət verirdi. Buna görə də mən Azərbaycan xalqına minnətdaram. Düzdür, xalqın belə nümayəndələrinin bəzən səsi çıxmırdı, bəzən onlara imkan vermirdilər. Ancaq mən bunu qəlbən hiss edirdim. Azərbaycan xalqı məni böyütmüş, geniş ictimai-siyasi fəaliyyətlə məşğul olmağım üçün yol açmış, uzun illər mənə böyük etimad göstərmişdir. Həyatımın ağır dövründə də daim Azərbaycan xalqının mənə olan müsbət münasibətini, hörmətini, uzaqda olsam da duymuşam, hiss etmişəm. Bu tellər heç vaxt qırılmayıb, məni ağır imtahanlardan, əzab-əziyyətlərdən və hətta təqiblərə məruz qaldığım ağır dövrdən də çıxarmışdır.

Mən yenidən siyasi fəaliyyətə başlamaq fikrində olmamışam, sadəcə olaraq, Moskvada və Bakıda yaşamağım üçün şərait olmadığına görə, doğulduğum Naxçıvan şəhərinə sığındım, orada bir müddət yaşadım. Heç bir başqa iddiam olmadı. Orada yaşadığım dövrdən çox razıyam. Həyat şəraitim çətin olsa da, ictimai-mənəvi mühit məndən ötrü çox yaxşı idi. Çünki sadə insanların arasında yaşayırdım, sadə, çox kasıb həyat sürən adamlarla bir yerdə idim. Əgər belə şəraitdə yaşadığım gənclik dövrünü nəzərə almasam, bəlkə də bu, həyatımın mənəvi baxımdan ən zəngin dövrü olmuşdur. Ona görə də heç vaxt yenidən Azərbaycanda dövlət vəzifəsi tutmaq fikrində və arzusunda olmamışam.

Ancaq tale belə gətirdi ki, özümdən asılı olmayaraq yenidən Bakıya gəlməli oldum. Xalqın mənə ehtiyacı olduğunu duyarkən bu fikirdən boyun qaçırmadım. Mən nə vəzifə tutmaq üçün, nə də Azərbaycanın dövlət başçısı olmaq üçün mübarizə aparmamışam, indi də aparmıram. Ancaq doğrudan da əgər indi Azərbaycan xalqının, respublikanın mənə ehtiyacı varsa, özümü kənara çəkə bilmərəm. Baxmayaraq ki, indi respublika dağılmış vəziyyətdədir. Təsəvvür edin ki, dənizdə qasırğanın dağıtdığı gəmini dalgalar sahilə atmışdır. Həmin gəmini yenidən tikmək, elə vəziyyətə salmaq lazımdır ki, bir daha dənizə çıxa bilsin. Bəlkə də mən səhv edirəm, lakin Azərbaycan indi təxminən belə vəziyyətdədir. Belə bir vəziyyətdə gəlib bütün məsuliyyəti öz üzərimə götürmək şübhəsiz ki, şəxsi nöqteyi-nəzərdən yanaşılsa, lazımlı şey deyildi.

Amma məsələyə bütünlükdə xalqın, respublikanın mənafeyi baxımından yanaşaraq, Ali Sovetin Sədri vəzifəsini aparmağa etiraz etməmişəm. İndi də prezidentliyə namizəd göstərilməyimə etiraz etmədim. Ancaq bu vəzifə üçün mübarizə aparmıram. Mənə dedilər ki, qaydaya görə, prezidentliyə namizədliyi göstərilən adamın vəkilləri olmalıdır. Dedim ki, mənə lazım deyil. Elə hesab edirəm ki, əgər xalqa lazımamsa, mənim vəkilim bütünlükdə xalqdır. Yox, əgər lazım deyiləmsə, nə ehtiyac var ki, 15-20 nəfər məni təbliğ etsin, desinlər ki, Heydər Əliyev yaxşı adamdır, bunu edəcək, onu edəcəkdir. Bu mənə lazım deyildir.

Mən sizə səmimi deyirəm. İndi heç kimə heç bir vəd vermək istəmirəm. Ali Sovetin Sədri seçiləndə də məndən soruşdular ki, nə vəd edirəm? Cavab verdim ki, mən peyğəmbər deyiləm. Azərbaycanın bu vəziyyətdən necə çıxacağını deyə bilmərəm. Ancaq əgər mən bu vəzifəni öz üzərimə götürürəmsə, deməli, Azərbaycanı bu vəziyyətdən çıxarmağın yollarını – əlbəttə, xalqla, onun ağıllı, düşünən adamları ilə birlikdə – arayıb-axtarmağı

bacararam. İndi də təkrar edirəm ki, mən heç bir vəd vermirəm. Yalnız bir şeyi vəd edə bilərəm: Azərbaycan xalqına, millətimə, torpağıma sadıq olmuşam və ömrüm boyu da sadıq olacağam. Həyatımın son dəqiqəsinədək xalqıma xidmət edəcəyəm və ömrümün bundan sonrakı illərini də xalqıma bəxş edirəm. Bu sözlərlə də çıxışımı bitirirəm. Sağ olun.

RESPUBLİKA ALİ SOVETİNDƏ GƏNCLƏRİN NÜMAYƏNDƏLƏRİ İLƏ GÖRÜŞ

22 sentyabr 1993-cü il

Əziz dostlar, əziz gənclər!

Mən sizə müraciət edirəm, bütün Azərbaycan gənclərinə müraciət edirəm. Azərbaycan torpaqlarını müdafiə edən, qoruyan gənc əsgərlərə müraciət edirəm. Azərbaycanın doğma övladlarına müraciət edirəm. Sizin hamınızı və sizin simanızda bütün Azərbaycan gənclərini səmimi-qəlbdən salamlayıram və bu əlamətdar görüşümüzdə görə sizə öz minnətdarlığımı bildirirəm.

Hər bir xalqın, hər bir millətin, hər bir ölkənin gəncləri onun həm bu günüdür, həm də sabahıdır, ümididir. Siz, Azərbaycan xalqının gənc nəsli, bu gün də müstəqil Azərbaycan Respublikasının ictimai-siyasi həyatında böyük rol oynayırırsınız. Eyni zamanda, müstəqillik yoluna düşmüş Azərbaycan dövlətinin gələcəyinin, xalqımızın daha firavan yaşamasının təməlini qoymaqda iştirak edirsiniz. Buna görə də sizə ümid bəsləyirik. Həm də üzərinizə böyük məsuliyyət düşdüyünü sizə bildirmək istəyirəm.

İndi Azərbaycan Respublikası müstəqil dövlət kimi, öz dövlətçiliyinin bütün sahələrində çox iş görməlidir. Dünya miqyasında bir müstəqil dövlət kimi yaşamaq, beynəlxalq aləmdə layiqli yer tutmaq üçün Azərbaycan xalqı həm bugünkü potensialından səmərəli istifadə etməli, həm də öz gələcəyi haqqında düşünməlidir. Əgər indi dövlət müstəqilliyimiz, mil-

li azadlığımız körpə uşağın ilk addımlarına bənzəyirsə, bir neçə ildən sonra dövlətimiz, ölkəmiz, xalqımız güclü, iradəli addımlarla irəliləməli, böyük inamla hərəkət etməlidir. Bu isə həm bizdən, həm də ən çox sizdən – Azərbaycanın gənclərindən asılıdır. Ona görə də indi biz müstəqil Azərbaycanın dövlət orqanlarını formalaşdıraraq, müstəqillik prinsiplərini həyata keçirərək, həm tarixi ənənələrimizdən istifadə edir, həm dünya təcrübəsindən bəhrələnir, həm də gənclərimizə çox istinad edirik, güvənirik. Gənclərimizin həm güclü enerjisinə, həm gələcəyə olan böyük ümidlərinə, həm də müstəqilliyin bu günümüz, gələcəyimiz üçün dəyərli olduğunu anlamasına istinad edirik. Ona görə də mən bugünkü görüşə çox böyük əhəmiyyət verirəm.

Bu salonda gənclərin nümayəndələri toplaşblar. Güman edirəm ki, dediyim sözlər tək sizə yox, bütün Azərbaycan gənclərinə çatacaq və öz əks-sədasını verəcək, Azərbaycanın gəncləri ilə dövlət orqanları, bu orqanların başçıları və yaşlı nəsil birləşib respublikamızı indiki ağır böhran vəziyyətindən çıxaracaqlar.

Respublikamızın ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi vəziyyəti sizə məlumdur. Yaxşı bilirsiniz ki, Azərbaycan beş ildən artıqdır müharibə şəraitində yaşayır. Bu müddətdə Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən respublikamıza qarşı hərbi təcavüz davam edir. Torpaqlarımızın bir qismi düşmən tərəfindən işğal olunmuş, ərazi bütövlüyümüz pozulmuş, müstəqilliyimizə zərbə vurulmuşdur. Bunların nəticəsində respublikamızın əhalisinin bir qismi öz evindən-əşiyindən, yerindən-yurdundan, doğma torpağından, kəndindən, obasından, şəhərindən məhrum olmuş, qaçqın düşmüş və ağır şəraitdə yaşayır. Ümumiyyətlə, respublikanın əhalisi ağır sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi şəraitdə yaşayır.

Bunların hamısı bizim qarşımızda çox böyük vəzifələr qoyur, Azərbaycan Respublikasının dövlət rəhbərliyindən çox şey tələb edir. Güman edirəm ki, biz öz məsuliyyətimizi dərindən dərk edərək, üzərimizə düşən vəzifələrin ağırlığını, eyni zamanda, xalqımız üçün son dərəcə gərəkli olduğunu başa düşərək, əlimizdən gələni etməliyik və hamımız birləşib respublikamızı bu ağır vəziyyətdən çıxarmalıyıq.

Şübhəsiz ki, əsas vəzifəmiz müharibəyə son qoymaq, işğal olunmuş torpaqlarımızı geriə qaytarmaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin etmək, yerlərindən didərgin düşmüş, qaçqın olmuş Azərbaycan vətəndaşlarını öz evlərinə, öz yurdlarına qaytarmaqdır. Xalqın sosial-iqtisadi vəziyyətində azacıq da olsa müsbət dəyişikliklər yaratmaq, iqtisadiyyatdakı dağıntıların qarşısını almaq, zəngin təbii sərvətlərimizdən, böyük iqtisadi, intellektual potensialımızdan səmərəli istifadə etmək – bunlar hamısı qarşımızda duran əsas vəzifələrdir. Yəni həm dövlət orqanları, həm də cəmiyyət qarşısında, hər bir vətəndaş qarşısında duran vəzifələrdir.

Düzdür, müharibəni Azərbaycan xalqı başlamayıbdır. Müharibə bizim respublikanı dağıtmaq, onun torpaqlarının bir hissəsini qəsbkarlıqla ələ keçirmək niyyəti ilə qonşu Ermənistan dövləti tərəfindən başlanmışdır. Ancaq eyni zamanda, bu elə bir böyük müharibə deyildir ki, beş il müddətində ona əncam, çarə tapılmasın, son qoyulmasın. Demək istəmirəm ki, bu, asan məsələdir. Bu müharibə təkcə Ermənistanla Azərbaycan arasında gedən müharibə deyil. Bu müharibəyə böyük xarici qüvvələr qoşulmuşdur. O, böyük siyasi proseslərlə bağlıdır. Bu müharibə başibəlalı Azərbaycanı parçalamaq, yenidən dağıtmaq məqsədi güdən böyük siyasi qüvvələr tərəfindən başlanılıb. Ancaq eyni zamanda, bu məsələlərin həllinə ağılla, səriştə ilə yanaşılsaydı,

şübhəsiz ki, biz belə fəlakətli, faciəli nəticələrə gəlib çıxmazdıq. Nə etməli, görünür, taleyimiz belə imiş. Amma bu, təkcə tale ilə bağlı deyil. Bütün bunlar şübhəsiz, obyektiv səbəblərdən çox, subyektiv səbəblərlə bağlıdır, Azərbaycanda rəhbər dairələrin dövlət, millət, xalq haqqında düşünməmələrinin nəticəsi olmuşdur və indi biz bunların əzab-əziyyətini çəkirik, Azərbaycanı bu vəziyyətdən çıxarmağın yollarını arayıq.

Güman edirəm ki, vəziyyətimiz nə qədər ağır olsa da, nə qədər faciəli bir şəraitdə yaşasaq da bədbinliyə kapanmamalıyıq. Azərbaycan xalqını əsrlərboyu yaşadan, bu günə qədər gətirib çıxaran onun gələcəyə həmişə nikbinliklə baxması olmuşdur. Nikbinlik əhvali-ruhiyyəsi, özündə olan gücü, qüdrəti yeri gələndə son həddə qədər toplayıb hərəkətə gətirmək imkanları – bunlar Azərbaycan xalqını həmişə ağır vəziyyətlərdən çıxarmışdır, güman edirəm ki, indi də çıxaracaqdır. Bir sözlə, mən istəyirəm siz gənclərdə həm düşdüyümüz vəziyyət haqqında düzgün təsəvvür olsun, həm də inam olsun, ümid olsun, nikbinlik olsun. İnam, iradə, güc, qüdrət, daxili mənəviyyət – bunlar bizim xalqa xas olan keyfiyyətlərdir. Buna görə də mən xalqımızın qüdrətinə də, cəsarətinə də, mətanətinə də inanıram.

Xalqımızın gücünü bir yerə toplasaq, onun daxili mənəviyyət hissini oyatsaq, tarixi ənənələrini və tarixboyu göstərdiyi qəhrəmanlıq nümunələrini bu gün xalqımıza, xüsusən gənclərimizə bir daha çatdıra bilsək, şübhəsiz ki, xalqımız birləşəcək, səfərbər olacaq, ayağa qalxacaq, birinci növbədə öz namusunu, şərəfini qoruyacaq, öz atasının, babasının yurdunu qoruyacaq, torpağını qoruyacaq, özünün bugünkü həyatını, gələcəyini, övladlarının, nəvələrinin, nəticələrinin həyatını qoruyacaqdır. Mən buna

inanıram. Mənim bu fikirlərim bizim gənclərin gücünə, zəkasına, fitri istedadına və vətənpərvərlik hisslərinə əsaslanır.

Bizim məğlubiyyətlərimizin və düşdüyümüz ağır vəziyyətin əsas səbəblərindən biri Azərbaycanda son illər gedən ictimai-siyasi proseslər nəticəsində gənclərimizdə (şübhəsiz ki, bir qismində) vətənpərvərlik hissinin müəyyən qədər itməsi, ümumi milli məfhumlara biganəlik və başqa mənfi keyfiyyətlərin meydana çıxması, bəzən geniş sirayət etməsi ilə əlaqədardır. Bu da gənclərin özündən asılı deyil. Gənclər həmişə valideynlərinin, onları tərbiyə edənlərin yaşadıkları mühitin təsiri altında təhsil alıblar, böyüyüblər, tərbiyələniblər və həyat fəaliyyətinə qoşulublar. Təəssüf ki, son illərdə bu işlərdə çox pozuntular olmuş, təhsil ocaqlarımızda da işlər yaxşı getməmişdir. Gənclərimizin tərbiyəsi işi də zəifləmişdir. Bəzi şəxslər gənclərimizə müsbət nümunələr vermək əvəzinə, mənfi nümunələr təbliğ ediblər. Buna görə də gənclərdə bəzən çaşbaşlıq əmələ gəlmişdir.

Güman edirəm ki, son illərdə biz hər şeyi gördük. Gənclərimiz də çox şeyi – bəzi «yenilikləri», bəzi yeni fikirləri, əhvali-ruhiyyəni daddılar. Loru dildə desək, biz çox şeyi dişimizə vurduq və nəyin nə olduğunu artıq anlamağa başladıq. Mənə belə gəlir ki, bu ağır dövrdən düzgün nəticələr çıxarmağın vaxtı gəlib çatmışdır. O cümlədən gənclərin təhsili, tərbiyəsi işində, onların mənaəviyyətə formalaşmasında, həyat fəaliyyəti üçün hazırlanmasında buraxılan səhvlərə görə daha yol verməyək, gənclər doğru yolla getsinlər, həyatda öz yerlərini düzgün tapa bilsinlər, həm özləri üçün, həm onları böyüdən, yetişdirən valideynləri üçün, həm də cəmiyyət üçün, xalq üçün, dövlət üçün faydalı ola bilsinlər.

Bu baxımdan təhsil məsələləri, şübhəsiz, çox mühüm yer tutur. Burada çıxış edən gənclərin nümayəndələri bir çox tək-

liflər irəli sürdülər. Doğrudur, problemlər çoxdur, bunları həll etmək lazımdır. İş burasındadır ki, bizim həyatımız son 70 ildə formalaşmış müəyyən ideologiya, ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi sistem əsasında qurulmuşdur. Təhsil sistemi də bu əsasda formalaşmışdır. Gənclərin tərbiyə olunması, həyata hazırlanması sistemi də bu əsasda qurulmuşdur. Bu sistemin, yaşadığımız o dövrün çox müsbət cəhətləri də, müsbət nəticələri də olmuşdur. Bunları unutmaq olmaz. Bu 70 ildə ideologiyadan asılı olmaya-raq, ictimai-siyasi, iqtisadi sistemdən asılı olmayaraq, Azərbaycan xalqının bir neçə nəsli təhsil almış, böyümüş, yüksək səviyyələrə çatmış, böyük elm və mədəniyyətə sahib olmuşdur. Bunların hamısı xalqımızın milli nailiyyətləridir və indi bizim Azərbaycan Respublikasının intellektual potensialını təşkil edir.

Əgər son illərdə anlaşıldığı kimi, bu sistemdə nəsə yaramırsa, ondan yaxşısını yaratmaq lazımdır, ondan üstün bir forma-ya keçmək lazımdır. Təəssüf ki, hazırkı keçid dövründə uzun illər ərzində yaranmış, mövcud olmuş formalar, sistemlər tədricən dağıdılmış, ancaq bunun yerində onlardan yaxşısı, səmərəlisi, üstünü qurulmamışdır. Ona görə də bu dövr xüsusən gənclər üçün çox ağır bir dövr olmuşdur. Əgər biz gənclik dövrümüzdə cəmiyyət tərəfindən tamamilə qəbul olunmuş bir sistem əsasında oxuyub böyümüşüksə və bunun nəticəsində də gəlib cəmiyyətdə öz yerimizi tuta bilmişiksə, bax, bu son 5-6 il ərzində təhsil alan, həddi-buluğa çatıb təhsilini davam etdirən gənclər üçün çox çətinliklər yaranmışdır.

Burada çıxış edən natiqlərdən biri haqlı olaraq dedi ki, indi kitablar da tapılır. Əvvəlki kitabların bir çoxundan biz imtina etmişik. Bu, təbii haldır. Ola bilsin ki, məsələn, fizika, kimya, riyaziyyat elmi üzrə heç bir şey dəyişilməyib, təbabət elmi üzrə də bir şey dəyişməyibdir. Ancaq ictimai-siyasi elmlər sa-

həsində çox şeylər dəyişmişdir. İndi o kitablardan, o ehkamlardan, o qanunlardan, o ideyalardan, o ideologiyadan imtina etmişik. Bu tamamilə təbiidir və biz onlara qayıtmayacağıq. Ancaq yenilərini yaratmamışıq. Burada deyildi ki kimi, xüsusən gənclər üçün kitablar da yoxdur, onları almaq üçün vəsait də yoxdur. Müəllimlərin oxuduğu mühazirələrlə, tələbələrə çatdırdıqları biliklə isə kifayətlənmək olmaz.

Problemlər təkcə bunlardan ibarət deyil, çoxdur. Bunların hamısını birdən həll etmək çətinidir. Ancaq bunlar həll olunmalıdır. Biz özümüzü bunlardan kənara çəkə bilmərik. Əgər dövlət orqanları son illərdə bu məsələlərdən kənara çəkiliblərsə, hər şeyi özbaşına buraxıblarsa, bununla da gəncliyi yolayrıcında, bax, beləcə çasbaş qoyublarsa, şübhəsiz ki, bu, ümumxalq mənafeyimizə ən böyük zərərdir.

Burada doğru deyildi, çox haqlı sözdür ki, gənclik bizim gələcəyimizdir. Hər bir millətin, hər bir xalqın gələcəyidir. İndi gənclik bizim üçün daha böyük əhəmiyyət kəsb edir. Çünki qeyd etdiyim kimi, biz müstəqillik yolu ilə gedirik, respublikamız müstəqil bir dövlətdir. Əgər bu çətinliklərin öhdəsindən bu gün birtəhər gəliriksə, gərək elə edək ki, müstəqil dövlətimiz gələcəkdə hamar yolla, düz yolla gedə bilsin, gənclərimizin qarşısında daşlar-qayalar olmasın. Ona görə də bu məsələləri təcili həll etməliyik.

Mən, şübhəsiz, illüziyaya qapılıram və sizi də aldatmaq niyyətində deyiləm ki, bu ağır problemlər qısa müddətdə dərhal həll oluna bilər. Ancaq bir var ki, bu problemlərdən özünü kənara çəkənsən, onları görmək istəməyənsən, o problemləri yaxına buraxmayasan, bir də var ki, bunları görəsən, biləsən, onların vacibliyini dərk edənsən və bu problemlərin həlli üçün çarə tapasan, çıxış yolları axtarasan, tədbirlər görəsən. Mən bil-

dirmək istəyirəm ki, biz bu yolla gedəcəyik və bu problemlərin həll olunması üçün bütün imkanlardan istifadə edəcəyik.

Çıxış edənlərdən biri dedi ki, indi müxtəlif təhsil formaları mövcuddur. Biz şübhəsiz ki, burada da dünya təcrübəsindən geniş istifadə etməliyik. Əgər Azərbaycan əvvəllər Sovetlər İttifaqı tərkibində dünya təcrübəsindən, demək olar ki, tamamilə təcrid olunmuşdusa, biz ancaq özümüzün icad etdiyimiz formalardan istifadə edirdiksə, indi dünya təcrübəsindən istifadə etməliyik. Ancaq dünya təcrübəsini də götürüb kor-koranə tətbiq etmək, inanın ki, istənilən nəticəni verməz. İndi lisey yaratmaq, kollec yaratmaq modaya çevrilib. Bu adlar cazibədardır. Belə təsəvvür yaranır ki, orada hər şey var, çünki əvvəllər bizdə olmayıb. Bizdə olub orta məktəb, texniki peşə məktəbi, texnikum, institut.

Doğrudur, inkişaf etmiş ölkələrdə belə təhsil formaları çox yüksək təhsil verir. Lakin bunlardan necə istifadə edib, necə tətbiq edə biləriksə, gəlin onları edək. Mənasını, məzmununu dərk etməyib, nəticəsini bilmədən moda dalınca qaçmaqla bir çox böyük səhvlər buraxa bilərik. Çox təəssüf ki, Azərbaycanda artıq belə səhvlər buraxılmışdır. Təhsilin bir hissəsi kommersiya əsasına keçirilmişdir.

İndi biz azad bazar iqtisadiyyatı yolu ilə gedirik. Bu formaların hamısı Azərbaycanda öz yerini tuta bilər. Biz bunların heç birinə mane olmayacağıq. Ancaq hansı formalar ümummilli mənfədən Azərbaycan gənclərinin təhsil səviyyəsini qaldıra biləcəksə, yaxşı nəticələr verəcəksə, biz bunlar haqqında düşünməliyik.

Mübaligəsiz demək olar ki, indiyədək mövcud olan təhsil sistemi Azərbaycan xalqına çox böyük nailiyyətlər gətirmişdir. Azərbaycanda indi hamı savadlıdır, savadı olmayanlar tək-təkdir. Orta məktəbdə təhsil almaq hamı üçün açıq olub və

heç kəs ondan məhrum edilməyib. Bunun özü böyük bir nailiyyətdir. Azərbaycan heç də böyük respublika deyil. Amma mənim xatirimə gəlir, burada 16 ali məktəb fəaliyyət göstərirdi. Təsəvvür edin, 1919-cu ildə Azərbaycanda ilk dəfə Bakı Dövlət Universiteti yaranıb. Azərbaycan Demokratik Respublikası bu universiteti yaratmaq üçün professorları, müəllimləri Rusiyadan dəvət etmişdi. Bakı Universitetində elmi təhsilin əsasını da bu adamlar qoydular. İndi siz fikir verin, 1920-ci ildən sonrakı dövrdə Azərbaycanda 16 ali məktəb yaranmışdır. Doğrudur, onların çoxu institut idi. İndi onlara universitet, akademiya adı veriblər. Ancaq adı dəyişdirməklə məzmun dəyişmir. Əgər adlar kimi məzmun da dəyişsəydi, təhsil səviyyəsi qalxsaydı, elm səviyyəsi qalxsaydı, mən bu dəyişikliklərin hamısına afərin deyərdim. İndi də etiraz etmirəm. Ad nə olur olsun, əsas məzmunudur. Əsas məsələ təhsilin səviyyəsidir, nəticəsidir, o təhsil ocaqlarında elmin səviyyəsidir, elmin nailiyyətidir. Təəssüf ki, indi bunlarla o qədər də fəxr edə bilmərik.

Son illər təhsil, elm sistemində nəinki irəliləyiş yoxdur, hətta çox hallarda geridə qalmış, geriçalmiş. Gənclərin təhsil alması əsas məsələdir. Çünki biz müstəqil Azərbaycan Respublikasında bundan sonra da xalqımızın ümumi təhsil səviyyəsinin yüksəlməsini qarşıımıza əsas vəzifə kimi qoymuşuq. Ümumi təhsil məsələsi xalqın mentalitetidir, dünya xalqları ilə müqayisə olunacağı səviyyədir. Bu isə gənclərin təhsili ilə – həm orta təhsili, həm də ali təhsili ilə sıx bağlıdır. Ona görə də biz bu sahəyə çox fikir verməliyik. Güman edirəm ki, gənclərimiz özləri də çalışacaqlar ki, bütün imkanlardan istifadə edib yaxşı təhsil alsınlar.

Gənclər arasında son vaxtlar elə bir təbəqə yaranıb ki, təhsil onları o qədər də maraqlandırmır, mədəniyyət də maraqlandır-

mır. Nədənə, çox əcaib adət-ənənələr meydana çıxıb ki, nə qədər mədəniyyətsiz olsan, ədəbsiz olsan, kobud danışsan, bəzən hətta ədəbsiz sözlər də işlətsən, o qədər də qəhrəman görünərsən, başqalarından seçilərsən. Bunlar dövrün bəlalarıdır, keçib gedən hallardır. Bu adətlər, belə hallar uzun sürə bilməz, yaşaya bilməz.

Əsrlərboyu inkişaf etmiş dünya sivilizasiyası möhkəm təhsil və elm üzərində qurulmuşdur, yüksək tərbiyə üzərində qurulmuşdur. Mən bizim gənclərimizi də bu yola dəvət edirəm. Güman edirəm ki, müstəqil Azərbaycan Respublikası gənclərinin yolu da bu yoldur, onlar bu yolla getməlidirlər. Biz də bu yolla getməkdə sizə kömək edəcək, şərait yaradacağıq.

Təhsil haqqında danışarkən istərdim ki, həm orta məktəbdə, həm də ali məktəbdə təhsil alan gənclərimiz dünya elminin, dünya mədəniyyətinin əldə etdiyi dəyərlərlə nəinki tanış olsunlar, habelə onu mənimsəməyə şərait yaradılsın. Azərbaycanda milli azadlıq hərəkatı meydana çıxandan sonra, müstəqillik meyilləri artandan sonra hakim vəzifələrdə olan adamların siyasəti bir müddət bundan ibarət olub ki, Azərbaycan elə tək Azərbaycandır, Azərbaycan üçün hər şey Azərbaycanın içində olmalıdır. Azərbaycanlılıq bir ondan ibarət olub ki, kim elə Azərbaycan dilini bilirsə – hətta o qədər də yaxşı bilmirsə, öz kəndinin, şəhərinin mahnısını bilirsə, bu elə əsl azərbaycanlıdır. Ancaq azərbaycanlı əgər öz ölkəsini, öz xalqını bilirsə, öz mədəniyyətini bilirsə, eyni zamanda, dünya mədəniyyətini də bilirsə, bəziləri bunu mənfi bir şey kimi qəbul ediblər. Mən belə hallarla rastlaşmışam.

Siz bilməlisiniz ki, XX əsrdə Azərbaycanın inkişafı Rusiya ilə bağlı olmuşdur. Avropa elmi, Avropa mədəniyyəti Rusiyadan Azərbaycana gəlmişdir. Mən XX əsri deyirəm, elə XIX əsrdə də belə idi. Müstəqillik haqqında çox cılız çıxışlar edib,

müstəqilliyi yalnız milli məhdudiyyətdə görən adamlar belə hesab edirlər ki, hər şey elə təkcə Azərbaycan miqyasında olmalıdır. Ancaq onlar unudurlar ki, müstəqil Azərbaycan dövlətinin ilk yaradıcılarının (1918-ci ildə Azərbaycan Demokratik Respublikasını yaradanların) hamısı Rusiyada təhsil almış adamlar idi. Bizim böyük yazıçılarımızın, şairlərimizin, bəstəkarlarımızın əksəriyyəti Rusiyada, Avropada təhsil almış adamlar idi. Böyük bəstəkarımız Üzeyir Hacıbəyov Sankt-Peterburq Konservatoriyasını bitirməşəydi, ola bilərdi ki, o, klassik musiqinin Azərbaycan, Şərq musiqisi ilə sintezini yaradıb dünyaya belə gözəl, klassik milli əsaslar üzərində bəstələnmiş musiqi nümunələri, operalar, simfoniylər təqdim edə bilməzdi və xalqımızı ucalda bilməzdi.

Həm elm sahəsində, həm təhsil sahəsində, ədəbiyyat, mədəniyyət sahəsində və bizim mənəvi mənbəyimiz olan din sahəsində, islam dini sahəsində tarixi ənənələrimizdən istifadə edərək, gənclərimiz üçün bütün dünyaya geniş yol açmaq lazımdır. «Dünya» deyəndə isə bütün dövlətlər nəzərdə tutulur. Orada Rusiya da var, Ukrayna da var, Almaniya, Fransa, Amerika da var, Şərq ölkələri – İran, Türkiyə, ərəb ölkələri də var, Hindistan, Çin də var.

XX əsrdə – yaşadığımız bu dövrdə bunlardan məhrum olmağımız şübhəsiz ki, bizim üçün böyük itkidir. Eyni zamanda, bu dövrdə bizim üçün nəinki cığır, hətta geniş yol olubdur. Biz dünya mədəniyyətinə, dünya elminə Rusiya vasitəsilə, rus dili vasitəsilə, rus mədəniyyəti vasitəsilə çıxmışıq. İndi bunlardan imtina etmək lazım deyil. İndi biz eyni istiqamətdə həm Fransada, həm İngiltərədə, həm Amerikada olan elm, təhsil ocaqları ilə əlaqəyə girməliyik. Türkiyə ilə əlaqələrimiz çox genişləndir. Bundan istifadə etməliyik.

Şərq aləmini bilmək üçün İranda da çox böyük imkanlar var, bunlardan istifadə etməliyik. Ərəb ölkələrindən də istifadə etməliyik. Lakin bu o demək deyildir ki, Rusiya kimi böyük dövlətin imkanlarından, iki əsr boyu Azərbaycanın mədəniyyətini zənginləşdirən böyük yoldan imtina etməliyik. Bu, düzgün olmazdı. Ona görə də indi gərək bu məsələlərə həqiqət, gerçəklik baxımından yanaşaq. Bu da ondan ibarətdir ki, milli ənənələrimizi əsas götürərək, ümumbəşəri dəyərləri gənclərimizə çatdırmalıyıq.

Yaxın keçmişdə bu sahədə az iş görməmişdik. Xatirinizdə olmalıdır, Azərbaycanda ali təhsilin inkişafı üçün 70-ci illərdə çox işlər gördük. Həmin müddətdə beş yeni ali məktəb yaradıldı. Ali məktəblərin maddi-texniki bazasının inkişafı üçün çox işlər görüldü: universitet, neft-kimya institutu, tibb institutu və başqa institutlar üçün binalar tikdik. Gəncədə texnologiya institutu açıldı. Həmin institut Azərbaycan Respublikasında bir çox sahələr üçün mütəxəssislər hazırlamaqdan ötrü nə qədər böyük imkanlar yaratdı. Tələbələr üçün yataqxanalar tikildi, universitet, başqa ali məktəblər üçün cihazlar, başqa müxtəlif ləvazimat alınıb gətirildi. Bütün bunlar Azərbaycanda ali təhsilin səviyyəsini yüksəltməyə imkan verdi.

Düzdür, ali məktəblərimizdə mənfi hallar, bizi narahat edən hallar da olmuşdur. İndi bunlar daha çox yayılmışdır. Bunlar bizim bəlalarımız, bizi çox narahat edən hallardır. Ancaq bununla yanaşı, ümumi nəticəni götürsək deyə bilərik ki, Azərbaycan Respublikasının gəncləri üçün geniş miqyasda ali təhsil almaq imkanı yaranmışdır. Eyni zamanda, xatirinizdədir, o zaman – 1972–73-cü illərdə Azərbaycandan gənclər böyük çətinliklə Moskva, Leningrad, Kiyev şəhərlərinin, Rusiyanın, Ukraynanın, Belorusiyanın, Baltikyanı respublikaların, Orta Asiya respubli-

kalarının ali məktəblərinə göndərilirdi. Bəlkə siz gənclər bunu bilmirsiniz, lakin mən bunu sizə çatdırmalıyam ki, ildə 400–500–600 tələbəni – sonra isə biz bunu 800–900-ə qaldırdıq – keçmiş Sovet İttifaqının ali məktəblərinə müsabiqədənəknar göndərmək hüququnu almaq respublikanın rəhbəri kimi, mənə nə qədər böyük çətinliklər törədirdi.

Bilirsiniz ki, müsabiqədənəknar qəbul Azərbaycan gənclərinə böyük güzəştlər verirdi. Sübut etmək lazım idi ki, bəzi obyektiv səbəblərə görə azərbaycanlı gənclər ümumi müsabiqə yolu ilə Moskva Universitetinin istənilən fakültəsinə daxil ola bilmirlər. Bunu sübut etmək, buna nail olmaq lazım idi. Biz bunu etdik. Xatirimdədir, Moskva Universitetinə ildə təxminən 150 nəfər, Leningrad Universitetinə 100 nəfər azərbaycanlı tələbə göndərdik. Böyük tarixi olan Bauman adına ali məktəb var, yüksək səviyyəli mühəndislər hazırlayan məktəbdir – oraya, başqa institutlara tələbə göndəirdik. Təkcə Moskvada 30-dək ali məktəbə tələbələr yollayırdıq. Keçmiş SSRİ-nin 46-dək şəhərinin 50-yə qədər ali məktəbində bizim tələbələr təhsil alırdılar. Bütün bunlar Azərbaycan gənclərinin təhsil səviyyəsinin diapazonunu, yəni onun üfüqlərini nə qədər genişləndirirdi!

Moskvada işləyərkən Baykal-Amur magistralına 10 günlük səfərə çıxmışdım. Xabarovsk diyarının Komsomolsk-Amur şəhərində olarkən böyük bir mağazaya girmişdim. Oradan çıxanda mənimlə görüşmək üçün çoxlu adam toplaşmışdı. Mənə bir necə azərbaycanlı gənc də yaxınlaşdı. Bu məndən ötrü çox gözəl hadisə oldu. Onları doğma övladlarım kimi qucaqlayıb öpdüm. Onlar da çox sevindilər və görürdüm ki, mənimlə görüşməyi necə sevinclə gözləyirdilər. Soruşdum ki, burada nə edirsiniz, haradan gəlib çıxmısınız. Dedilər ki, siz bizi göndərmisiniz, burada politexnik institutunda təhsil alırıq. Bilirsiniz, bu mənim

üçün böyük hadisə idi. Təsəvvür edin, Uzaq Şərq, Xabarovsk diyarı, Komsomolsk-Amur şəhəri, Azərbaycanın kənd yerlərindən getmiş gənclər orada təhsil alırdılar. Mən buna çox sevindim. Bəlkə də oranın politexnik institutunun səviyyəsi elə bizim institutun səviyyəsindədir. Ancaq gedib başqa bir şəhərdə, uzaq vilayətdə oxumaq, oranın mühiti, mədəniyyəti, adət-ənənələri ilə tanış olmaq məgər Azərbaycan gəncləri üçün zərərli-dirmi? Yox.

Xatirimdədir, Moskvada təhsil alan azərbaycanlı gənclərlə bir neçə dəfə görüş keçirmişdik. Belə görüşlərdən biri MXAT-ın binasında olmuşdu. Ovaxtkı Ali Təhsil naziri, şəhərin rəhbərləri, Moskvadakı bütün institutların rektorları, tanınmış professorlar oraya toplaşmışdı. Salon ağzınadək dolu idi. Orada Cəbrayıl rayonunun dağ kəndindən olan bir gənc – adı yadımda deyil, Moskva Universitetinin humanitar fakültələrindən birinin 4-cü kursunun əlaçı tələbəsi idi – rus dilində çıxış edəndə ürəyim dağa döndü. Biz bu yoldan da istifadə etmişik və güman edirdəm ki, düz etmişik. Bundan sonra da bu yollardan istifadə etmək lazımdır. Amma indi, təsəvvür edin, Moskvada universitetdə tələbə oxutmaq üçün nə qədər pul vermək lazımdır. Sankt-Peterburq Universitetində də həmçinin. Bunu bilirsinizmi? Amma o vaxtlar pul vermək söhbəti yox idi, əksinə, təhsil almağa göndərilən azərbaycanlı tələbələr təqaüd alırdılar. Bundan əlavə, onlara maddi yardım da göstərilirdi. Bu mütəxəssislər bizim üçün dəyərli mütəxəssislərdir. Təəssüf ki, həmin ali məktəblərdə təhsil almış mütəxəssislərdən son illərdə səmərəli istifadə olunmadı, onlar dağılıb hərə bir tərəfə getdi, qoyduğumuz ənənə də müəyyən qədər pozuldu.

Biz indi başqa şəraitdə yaşayırıq. Gənclərimizi xaricə – Londona da, Amerikaya da, Türkiyəyə də, Şərq ölkələrinə, Moskva-

ya, Sankt-Peterburqa da göndərməliyik. Beləliklə də gənclərimizin təhsil diapazonunu, müxtəlif sahələrdə mütəxəssislər hazırlanmasının diapazonunu genişləndirəcəyik və müstəqil Azərbaycan üçün yeni intellektual nəsil yetişdirəcəyik. Bunu etməliyik, bu bizim vəzifəmizdir. Bu sizin, bugünkü gənclərin üzərinə düşmüşdür, siz bu proseslərin iştirakçısısınız. Ona görə də mən güman edirəm ki, siz birinci növbədə təhsilə fikir verəcəksiniz.

Mən təhsil məsələsi üzərində çox dayandım. Çünki təhsili olmayan gənc, şübhəsiz, həyatda lazımı yer tuta bilməz. İndi dünya mədəniyyət dünyasıdır, intellektual dünyadır, elmi-texniki tərəqqi dünyasıdır. Azərbaycanı elmi-texniki tərəqqi səviyyəsində inkişaf etdirmək üçün şübhəsiz ki, yüksək təhsilə, elmə nail olmalıyıq.

Bununla yanaşı, istərdik ki, gənclərimiz həm milli ənənələrimiz əsasında, həm də bəşəri mənəvi dəyərlər əsasında əxlaq, mənəviyyat məsələlərinə çox fikir versinlər.

Azərbaycanda gənclər arasında cinayətkarlığın artması, əxlaq pozğunluğunun olması, sərxoşluğa, narkomaniyaya meyilin çoxalması haqqında məlumatları ürək ağrısı ilə qarşılayırıq. Spirtli içkilərə, narkotik maddələrə aludəlik gənclərin fiziki sağlamlığına mənfi təsir göstərir, onların mənəviyyatını korlayır, cəmiyyətin sağlamlığını zəhərləyir. Gənclər bizim gələcəyimizdir. Azərbaycanın genofondu gənclərdir. Biz onları hərtərəfli qorumaalıyıq. Onlar özləri də özlərini, valideynləri də onları qorumaalıdırlar. Şübhəsiz ki, dövlət orqanları da bu mənfi halların gənclərə sirayət etməsinin qarşısını almaq üçün lazımı tədbirlər görməlidirlər. Ancaq bunlar tək-cəza tədbirləri olmamalıdır. Birinci növbədə profilaktik tədbirlər görülməli, təlim-tərbiyə işləri aparılmalı, valideynlər tərəfindən, təhsil ocaqlarında

gənclərin tərbiyəsinə ciddi fikir verilməlidir. Bunların hamısı birlikdə şərait yaratmalıdır ki, gənclərin arasında belə mənfi proseslər yayılmasın, onların kökü kəsilsin. Bunlar çox təhlükəli hallardır. Əgər hər bir kəs, hər bir gənc öz həyatının timsalında bunu hiss etmirsə, bütünlükdə cəmiyyət, xalq nöqteyinəzərindən bu bizi ən çox narahat edən məsələdir. Biz Azərbaycanın müstəqilliyini böyük bir nailiyyət kimi əldə saxlamaq istəyiriksə – bu isə bizim borcumuzdur, gənclərimizin borcudur – buna ciddi fikir verməliyik. Gənclərimizin borcudur ki, Azərbaycan daim müstəqil dövlət olsun, Azərbaycan xalqı bir millət kimi dünyada öz yerini tuta bilsin, gələcəyə daha da uğurla gedə bilsin, dünya millətləri, xalqları arasında aşağı səviyyədə durmasın, ümumdünya səviyyəsində olsun.

Bundan ötrü biz genofond haqqında düşünməliyik. Genofond isə gənclərin həm mənəvi, həm də fiziki sağlamlığıdır. Mənəvi və fiziki sağlamlıq bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədədir. Çünki mənəviyyət pozulanda gənclərin fiziki sağlamlığını da pozur. Əgər gənclər sərxoşluğa qurşanırlarsa, şübhəsiz ki, bu onların əxlaqsız hərəkət etmələrinə şərait yaradır, mənəviyyət pozulur. Eyni zamanda, bu, gənclərin sağlamlığını pozur. Yaxşı bilirsiniz ki, sərxoşluğa qurşanmış gənclərdən gələcəkdə sağlam övlad törəyə bilməz, onlar bizim nəslimizin davamçısı ola bilməzlər. Narkomaniyaya qurşanmış gənclər əgər ondan müvəqqəti zövq alırlarsa belə, düşünməlidirlər ki, onlar öz nəsillərini zəhərləyir, itirirlər. Bütün bunlar cəmiyyətimizdə ümumi kriminogen vəziyyəti pisləşdirir.

Ona görə də həm valideynlər, həm də təhsil işi ilə məşğul olan şəxslər bu məsələlərə ciddi fikir verməlidirlər. Ən çox isə gənclər özləri fikir verməlidirlər. Dünya təcrübəsi, tarix əsrlərböyü göstərmişdir ki, mənəvi və fiziki sağlamlıq xalqın ümu-

mi sağlamlığı, ümumi saflığı, millətin bu günü və gələcəyidir. Genofond haqqında düşünərkən, bax, bu məsələlər bizi rahat edir və ona görə də bunu sizin nəzərinizə çatdırmaq istəyirəm.

Bu gün mən kiçik bir statistik məlumatla tanış oldum. 1992-ci ildə cinayət törətdiklərinə görə məhkum olunmuş şəxslərin 60 faizi 30 yaşınadək olan gənclərdir. Deməli, gənclərin arasında cinayətkarlığın artması bütünlükdə cəmiyyətimizdə kriminogen vəziyyəti pisləşdirən amildir. 1991-ci ilə nisbətən ötən il gənclər arasında cinayətkarlıq 15 faiz artmışdır. Gördüyünüz kimi, dinamika təhlükəli və dəhşətlidir. Güman edirəm ki, bugünkü söhbətimiz həm sizin üçün, həm də dövlət orqanları, gənclərlə məşğul olan təşkilatlar, təhsil müəssisələri üçün çox böyük xəbərdarlıqdır və arzu edərdim ki, bunları nəzərə alaraq nəticə çıxarsınız.

Son illər, təxminən 1988-ci ildən bəri Azərbaycanda milli azadlıq hərəkəti geniş yayılmışdır və bunun aparıcı qüvvəsi gənclər olmuşdur. Yadımdadır, mən Moskvada yaşayarkən, 1988-ci ildə, Qarabağ problemi, Ermənistan silahlı qüvvələrinin Dağlıq Qarabağa təcavüzü ilə əlaqədar olaraq təkcə Bakıda deyil, Azərbaycanın şəhər və rayonlarının çoxunda güclü mitinqlər keçirilirdi. Bakıda Azadlıq meydanına yüz minlərlə adam toplaşdı. Mənim fikrimcə, bunlar çox müsbət hal idi ki, Azərbaycan xalqı özünün milli cəsarətini, qüdrətini, iradəsini hakimiyyət orqanlarına – Kommunist Partiyasına da, ovaxtkı Sovet İttifaqının rəhbərliyinə də bildirirdi. Bildirirdi ki, Azərbaycan xalqı öz namusunu, şərəfini qoruya bilən, milli azadlığa nail olmaq, torpaqlarını qorumaq istəyən xalqdır. Xalq bütün bunları həmin mitinqlərdə nümayiş etdirirdi. Mən bunları o zaman da müsbət qiymətləndirmişəm, indi də müsbət qiymətləndirirəm.

Yadımdadır, o vaxt Nemət Pənahov kimi gənc bir adam – mən onu görməmişdim, Moskvada televiziya verilişlərindən eşidirdim, qəzetlərdə yazırdılar – 500–600 min adamı milli ruhu, vətənpərvərlik ruhunu qaldırmaq əhvali-ruhiyyəsi ilə meydana toplayırdı. Bunlar tariximizin gözəl səhifələridir. Meydanlara toplaşanların əksəriyyəti gənclər idi. Onların arasında savadlısı da, fəhləsi də vardı. Gənclərin hamısı yekdil idi. Sonra isə təəssüf ki, bu proseslər müəyyən qədər mənfi xarakter daşıdı. Məlum oldu ki, bu mitinqlərə, proseslərə qoşulan adamların bəziləri bunu şəxsi məqsədləri üçün etmişlər. Bəziləri isə hətta cinayətkar ünsürlərə çevrildilər, gizli silah saxlamaq, silah gücünə xalqı qorxutmaq yolu tutdular.

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, meydanlarda, mitinqlərdə fəal iştirak edən adamların çoxu Qarabağa döyüşə gedir, torpağımızı qoruyur, bu yolda şəhid olurdu. Onların hamısı xalqımızın gəncləri, qəhrəman, vətənpərvər oğulları idi. Tariximizdə də belə qalacaqlar.

Xalq Cəbhəsi də bu mitinqlər əsasında yarandı. Onun yaranması Azərbaycan Respublikasının tarixinə müsbət hadisə kimi həkk olundu. Şübhəsiz ki, bu da pozulmayacaq. Ancaq sonra bu proseslər şəxsi mənafe güdməyə başlayanda savadlı, bilikli gənclər hərəkətdən kənarlaşdılar və təəssüf ki, ümumi milli birliyimiz pozuldu. Ortada isə qanunsuz silah saxlayanlar, ayrı-ayrı quldur dəstələrinə qoşulanlar, mənfi fikirlərlə yaşayanlar qaldılar. Ancaq indi də bunu bildirmək istəyirəm, Xalq Cəbhəsinin ətrafında toplaşmış gənclərin arasında çox sağlam fikirli adamlar var.

Ona görə də mən bütün bu gənclərə heç də qara yaxmaq istəmirəm. Bu gün həmin gənclərə müraciət edirəm: azadlıq, müstəqillik ideyası bizim xalqımızın ideyasıdır. Azərbaycanın

ərəzi bütövlüyünün bərpa olunması bütün xalqımızın arzusudur. Ancaq bu ideyalar, arzular, sağlam fikirlər, sağlam əhvali-ruhiyyə əsasında birləşməlidir. İndi isə təəssüf ki, cəmiyyətimizdə gəncləri, bütünlükdə xalqı istiqamətləndirmək işində nədənsə müəyyən qədər ideya çaşbaşlığı var.

Biz 70 il marksizm-leninizm ideyalarının təsiri altında yaşamışıq. Yadıңызdadır, pioner var idi, komsomol var idi, bu təşkilatlar çərçivəsində böyük işlər görülürdü. İndi bunlardan imtina etmişik, bu da tamamilə təbiidir. Hesab edirəm ki, müstəqil Azərbaycan Respublikası marksizm-leninizm ideyasına bir daha qayıtmamalıdır. Ancaq eyni zamanda, biz mənəviyyatsız, ideyasız yaşaya bilmərik. İndiki ideyamız isə milli, tarixi ənənələrimiz, millətimizin keçdiyi tarixi yol, ulu babalarımızın yaratdığı ümumbəşəri dəyərlər əsasında – Nizami Gəncəvinin, Xaqaninin, Fələkinin, Nəsirəddin Tusinin, Bəhmənyarın, Nəsiminin, Füzulinin, Vaqifin, Seyid Əzim Şirvaninin, Mirzə Ələkbər Sabirin, Üzeyir Hacıbəyovun, Cəlil Məmmədquluzadənin, Hüseyn Cavidin, Cəfər Cəbbarlının, Səməd Vurğunun, Mirəsədulla Mirqasımovun, Yusif Məmmədəliyevin, Mustafa bəy Topçubaşovun və tarixboyu bir çox digər alimlərimizin, ədəbiyyatçılarımızın, filosoflarımızın yaratdıqları mənəvi dəyərlər əsasında formalaşdırılmalı və inkişaf etdirilməlidir. Əgər biz bu tarixi yaxşı təhlil edə bilsək, gənclərimiz onunla yaxşı tanış olsalar, adlarını çəkdiyim şəxslərin və yüzlərlə başqalarının əsərlərindən mənəviyətə dair fikirləri mənimsəsələr, həyatlarında rəhbər tutsalar, Azərbaycan xalqı düz yolla gedəcəkdir.

Eyni zamanda, milli məhdudluq çərçivəsində yaşamaq olmaz. Azərbaycanın həmin o dahi şəxsiyyətləri də bu zirvəyə qalxmaq üçün bəşəri dəyərlərdən istifadə etmişlər. Əgər belə olmasaydı, Nizami Gəncəvi «İsgəndərnamə» kimi böyük bir

poema yazmazdı. Bu poema Homerin «İliada» poemasından heç də geri qalmır. «İsgəndərnamə» bir tərəfdən, tarixi əsərdirsə, digər tərəfdən, dərin fəlsəfi fikirlərlə zəngindir. Ancaq gənclərimiz bunları bilirlərmi, oxuyurlarmı, bunlardan bəhrələnilərlərmi? Təəssüf ki, son illərdə bizim guya, milli azadlıq uğrunda çalışan, o cümlədən Xalq Cəbhəsi ətrafında toplaşan adamlar, onun aparıcı qüvvələri gənclərimizi bu elmi, fəlsəfi nailiyyətlərimizdən bəhrələndirmək əvəzinə, onları cılız küçə sözləri ilə tərbiyələndirmək yoluna düşmüşlər. Biz həm milli tariximizdən aldığımız mənəvi sərvətlərdən istifadə etməli, həm də bəşəriyyətin yaratdığı mənəvi dəyərlərə yiyələnməliyik, o cümlədən, Avropa mədəniyyətindən, Rusiya mədəniyyətindən, Şərq mədəniyyətindən istifadə etməliyik. Məsələn, böyük İran tarixini götürün. Bizim qonşu dövlət dünyaya nə qədər dahilər bəxş etmişdir. Əgər biz bu mənəvi dəyərlərə yiyələnsək, şübhəsiz ki, xalqımızın bugünkü yolunu təyin etməyimizə köməyi olar. Güman edirəm ki, gənclər bu məsələlərlə də yaxından məşğul olacaqlar, gənclərlə işləyən təşkilatlar, idarələr də buna ciddi fikir verəcəklər.

Əsas vəzifələrdən biri də gənclərimiz arasında vətənpərvərlik hissini geniş təbliğ etməkdir. Bu, təkcə ona görə deyil ki, biz indi müharibə aparırıq. Hər bir vətəndaş vətənpərvər olmalıdır. Əgər öz vətəninə, torpağına, xalqına sevməsən, öz xalqının mənəvi dəyərlərinə sadıq olmasan, şübhəsiz ki, dünyada başqa şeyləri də qiymətləndirə bilməzsən. İndiki dövrümüzdə vətənpərvərlik ən aktual məsələdir. Torpaqlarımızın bir qismi işğal olunmuşdur, müharibədə məğlubiyyətlərə uğramışıq. Nə üçün? Məgər Azərbaycan xalqı bu qədər acizdirmi? Məgər Azərbaycan gəncləri bizə təcavüz edən qüvvələrdən həm fiziki,

həm mənəviyyat, həm vətənpərvərlik cəhətdən zəifdirlərmi? Hesab edirəm ki, yox.

Demək, burada nə isə var. Bu da ondan ibarətdir ki, böyük səhvlər buraxılmışdır. Azərbaycanın hakim dairələri, dövlət orqanları, ordu yaratmaqla məşğul olan orqanlar, şəxslər Azərbaycan xalqının, onun gənclərinin daxili imkanlarından təəssüf ki, səmərəli istifadə etməmişlər. Gəlin açıq danışaq. Azərbaycanda siyasi özbaşınalılar olduğuna görə gənclərin bir hissəsi ölkənin bu fəlakətli vəziyyətində özünü kənara çəkmişdir. Bəzi valideynlər şəxsi hisslərini ümummilli hisslərdən üstün tutaraq, balalarını Azərbaycandan kənara çıxarmışlar, yaxud da orada-burada gizlətmişlər, orduya getməyə qoymamışlar. Ona görə də belə çıxır ki, 7 milyonluq xalq öz torpaqlarını Ermənistan silahlı qüvvələrinin təcavüzündən qoruya bilmir. Buna dözmək olmaz, bunu anlamaq mümkün deyil, bununla razılaşmaq olmaz.

İndi bizim əsas vəzifəmiz gənclərdə vətənpərvərlik ruhunu, milli ruhu, döyüş ruhunu qaldırmaqdır, Vətəni, torpağı müdafiə etmək hər bir gənc üçün müqəddəs vəzifə olmalıdır. Biz xalqımızı, gənclərimizi ədalətsiz müharibəyə dəvət etmirik, başqa ölkələrin torpaqlarına göz dikmirik, Ermənistan torpaqlarından heç nə ələ keçirmək istəmirik. Ancaq eyni zamanda, torpaqlarımızın zəbt olunmasına dözməməliyik. Millətini, torpağını sevən hər bir namuslu adam buna razı olmamalıdır. Ona görə də gənclər gərək hərbi xidmətə getsinlər. Hərbi xidmət etməyən gənc gələcək həyatında sınaqlardan çıxma bilməz. Bu, tarixən belə olmuşdur: hərbi xidmət insanları daha da mətinləşdirir, daha cəsarətli, dözümlü edir, çətinlikləri aradan qaldırmaq keyfiyyəti aşılır. İndi isə hərbi xidmət həm də vətənimizi, torpağımızı qorumaq deməkdir.

Fərarilik haqqında çox danışrlar. Bilirsiniz, adam dəhşətə gəlir. Son illər bu salonda bu barədə nə qədər söhbətlər gedib: fərarilik, fərarilik, fərarilik. Axı nə üçün Azərbaycan oğulları fərari olsunlar? Fərarilik edən hər bir gənc gərək cəmiyyətin içinə çıxma bilməsin, fərarilik xalqa düşmən olmaq deməkdir. Ancaq mən bu məsələdə təkcə gəncləri günahlandırmaq fikrində deyiləm. Xahiş edirəm məni düzgün başa düşəsiniz. Təəssüf ki, son illərdə, elə 1988-ci ildən etibarən, torpaqlarımıza təcavüz başlandığı vaxtdan Azərbaycanın ordu potensialı lazımcına toplanaraq istifadə edilməmişdir. Gənclərimiz orduya cəlb olunmamışlar, ordu yaranmamışdır. Ona görə də respublikamız bu məğlubiyyətlərə uğramışdır. Yəni günahların çoxu siz gənclərdə deyil, dövlət başçılarındadır, ordunu guya yaratmaq istəyən adamlarda olmuşdur.

Bu dövrdə, 1988-ci ildən sonra cürbəcür dəstələr, batalyonlar yaranmışdır. Heç bir hərbi təhsili, səriştəsi, biliyi olmayan adamlar ayrı-ayrı şəxsi məqsədlər naminə bu işə qoşulmuşlar. Onlardan bəzilərinin iç üzü açılmışdır, bəzilərininki də, şübhəsiz, açılacaqdır. Tarix onların hamısını ifşa edəcəkdir. Buna şübhə yoxdur.

Bu səbəbdən ordumuz da istənilən səviyyədə olmamışdır. Bir daha deyirəm, buna görə də Azərbaycan Respublikası öz torpaqlarının müdafiəsində məğlubiyyətlərə uğramışdır. Bəzən belə fikirlər səslənir (burada müəyyən həqiqət də var), bu gün burada da deyildi ki, Azərbaycan gəncləri döyüşdən qaçmırlar. Doğrudur, ancaq qaçanlar da var. Bəlkə də ona görə qaçırırlar ki, heç bir hərbi təlim keçməmişlər, silahdan istifadə etməyi öyrənməmişlər, onları küçədən tutub zorla döyüşə aparırlar. Onlar isə döyüşə bilmirlər. Əlbəttə, döyüşə bilməyən, döyüş səriştəsi olmayan adamın canını qurtarıb qaçmaq-

dan savayı başqa yolu olmur. Döyüşərək özünü şəhid verən adamın həlak olması torpaq uğrunda, xalq yolunda həlak olmaq deməkdir. Ancaq döyüş qabiliyyəti, heç bir hərbi hazırlığı olmayan, zorla döyüş meydanına göndərilən adamın həlak olmasının günahı komandirlərin, yaxud hərbi rəhbərlərin üzərinə düşür.

Güman edirəm ki, biz indi sizinlə birlikdə ordunun yaradılması ilə ciddi məşğul olacağıq. Zənnimcə, gənclərimiz nizami ordu yaradılacağına inanaraq, onun doğrudan da Azərbaycanı qorumaq üçün yaradılacağına inanaraq, ordu sıralarında xidmət etməyi özlərinin şərəfli vəzifəsi sayacaqlar.

Bilirsiniz ki, İkinci dünya müharibəsi zamanı çox ciddi hərbi rejim var idi. Ordudan, cəbhədən qaçan hər bir adam ən ağır cəzaya məhkum edilirdi. İndi respublikamız da müharibə vəziyyətindədir. Mən gəncləri cəza ilə qorxutmaq istəmirəm, onu demək istəyirəm ki, biz nizami ordu yaradaraq, gəncləri ona cəlb etməyə çalışacağıq. Gənclərin isə vəzifəsidir ki, bu orduda xidmət edərək, öz vətəndaşlıq borclarını yerinə yetirsinlər. Əgər vətəni, torpağı müdafiə etmək lazım gələrsə, bu işdən geri çəkilməsinlər.

Ordu ilə bağlı belə vəziyyətin səbəblərindən biri də odur ki, Azərbaycanda hərbi kadrlar hazırlanması ilə lazımınca məşğul olunmur. Bu gün burada Naxçıvanski adına İxtisaslaşdırılmış Hərbi İnternat-məktəbin şagirdi çıxış etdi. Mən ona çox böyük sevinc hissi ilə qulaq asdım. O çox həyəcan keçirirdi, ürək sözlərini də həyəcanla deyirdi. Onun həyəcanla danışması təbii idi və mənə də həyəcanlandırırdı.

Doğrudur, 22 il bundan öncə, 1971-ci ildə biz heç bilmirdik ki, Azərbaycan müstəqil respublika olacaqdır. Lakin mən o vaxt Azərbaycanın müstəqilliyi fikri ilə yaşayırdım. Amma

çoxları bunu bilmirdi. O vaxtlar mən düşünürdüm ki, gərək Azərbaycanın milli hərbi kadrları olsun. Məni belə bir məsələ narahat edirdi: nə üçün əzəmətli sovet ordusunda Azərbaycanın zabıtları çox azdır? Nə üçün respublikamızda azərbaycanlılardan generallar yoxdur, yaxud da çox azdır? Nə üçün azərbaycanlılardan sovet ordusunda marşal rütbəsinə çatanlar olmayıb? Bax, bunlar məni çox düşündürür, çox incidirdi.

Eyni zamanda, tarixi vərəqlədikdə göürdüm ki, vaxtilə, hələ çar Rusiyası dövründə azərbaycanlılardan rus ordusunda böyük sərkərdələr, böyük generallar olubdur – Əliağa Şıxlinski, Səmədağa Mehmandarov, Cəmsid Naxçıvanski. Bir tək Naxçıvanski deyil, Naxçıvan xanlarının övladlarından altı nəfər çar Rusiyasının ordusunda general rütbəsində çalışıbdır. Bir çoxları da Birinci dünya müharibəsində iştirak ediblər. Azərbaycanın başqa bölgələrindən də o vaxtlar rus ordusunda generallar olubdur. Düşünürdüm ki, indi biz böyük bir sovet ölkəsində yaşayırıq, ümumi sovet ordusu var. Azərbaycan sovet ordusuna ildə təxminən 60 min nəfər əsgər göndərir. Bəs nə üçün hərbi kadrlarımız yoxdur? Bu məni düşündürürdü. Bununla məşğul olarkən çətinliklərlə də rastlaşdım. Gördüm ki, bəziləri hərbi qulluğa getmək istəmirlər. Bəziləri getmək istəyirlər, lakin rus dilini bilmirlər. Hərbi məktəblər isə rus dilindədir. Hərbi məktəbə getmək istəyən bəzi gənclərin də fiziki hazırlığı buna imkan vermirdi.

Təsəvvür edin, o vaxtlar Bakıda iki ali hərbi məktəb vardı: biri Ali Ümumqoşun Komandirləri Məktəbi, o birisi isə Hərbi Dəniz Donanmasının Ali Hərbi Dənizçilik Məktəbi idi. İkisi də yüksək səviyyəli ali məktəb idi. Mən orada təhsil alan kursantlarla maraqlananda gördüm ki, ildə hər biri 350 nəfər qəbul edir, onların arasında Ali Ümumqoşun Komandirləri Məktəbində

cəmi beş-altı nəfər, o birisində isə bir-iki nəfər azərbaycanlı var. Mən dəhşətə gəldim: bu məktəblər Azərbaycanda, Bakıda yerləşir, amma onlara Rusiyadan, Ukraynadan, Belorusiyadan, hətta Ermənistandan, Gürcüstandan gəlib qəbul edilirlər, Azərbaycanda isə azərbaycanlılar daxil olmurlar.

Bax, bu çətinlikləri aradan qaldırmaq üçün mən o vaxtlar bu ideyanı irəli sürdüm və biz Naxçıvanski adına (adını sonralar qoyduq) İxtisaslaşdırılmış Hərbi İnternat-məktəb yaratdıq ki, yeddinci sinfi bitirən gənclər orada orta təhsilini davam etdirməklə yanaşı, hərbi təhsil alsın, fiziki cəhətdən mətinləşsin, rus dilini öyrənsin və bundan sonra ali hərbi məktəblərə asanlıqla daxil olmaq imkanı əldə etsinlər. Biz buna nail olduq. Yadımdadır, 76–77-ci illərdən başlayaraq, biz Sovet İttifaqının ali hərbi məktəblərinə hər il 800–900 nəfər gənc göndərirdik. Qoy təhsil zamanı onların bir hissəsi oxuya bilməsin, bir qismi xəstələnsin və sairə, təxminən 10–15 faizi çıxıb bilərdi. Lakin hər halda, ildə 700 nəfər zabit hazırlamağa imkanımız vardı.

İndi Rusiya ordusunda, Ukrayna ordusunda, Belarus ordusunda çoxlu azərbaycanlı zabit var, orada qulluq edirlər. O vaxtlar mən bunu edirdim ki, Azərbaycan üçün zabitlər hazırlayaq. Təəssüf ki, bu potensialdan da istifadə etməyiblər. Məni düz başa düşsünlər, mən Azərbaycandan gedəndən sonra bu məktəbə də diqqət çox azaldılmışdır, hətta deyirdilər ki, bu nəyə lazımdır. Qoy kim istəyir, getsin oxusun, kim istəmir, oxumasın. Lakin bu, məcburi bir şey deyildi.

Halbuki mən bunu ona görə edirdim ki, gənclərimizi hərbi təhsilə, hərbi elminə cəlb edim. Məktəbdə çox şey dağıdılma da, mən sevinirəm ki, bu məktəb fəaliyyətini davam etdirir və bizə hərbi kadrlar hazırlamaq üçün lazımi işlər görür.

Amma bunlar azdır. Azərbaycanın müdafiə qüdrətini yaratmaq üçün, müstəqilliyini qorumaq üçün və respublikanın müharibə vəziyyətindən çıxması üçün ona nizami ordu lazımdır. Bu ordunun dəyərli, bilikli, savadlı zabıt heyəti olmalıdır, hərbi mütəxəssisləri olmalıdır, hərbi texnikadan istifadə etməyi bacaran mütəxəssislər, əsgərlər, zabıtlər olmalıdır. Biz bunlara nail olacağıq. Onların hamısı isə gənclərdən olmalıdır. Ordu gənclərdən yaradılmalıdır.

Gənclərimiz bu beşillik müharibə dövründə Azərbaycan torpaqlarının müdafiəsində fəal iştirak edirlər. Sizə məlumdur ki, müharibədə həlak olanların 95 faizi gənclərdir, yəni 30 yaşına çatmayan, 30 yaşına qədər olan gənclərdir. Lakin təəssüflər olsun ki, gənclərdən Milli Qəhrəmanlar azdır. Milli Qəhrəmanlarımızdan 7 nəfəri gənclərdir, hamısı da bu adı ölümündən sonra alıb. Əgər həlak olanların 95 faizindən çoxu gənclədirsə, deməli, döyüşənlər, torpaqlarımızı müdafiə edənlər də gənclərdir. İtkin düşənlərin də təxminən bir o qədəri gənclərdir.

Odur ki, indi bu müharibənin hansı vəziyyətdə olmasına baxmayaraq, Azərbaycan xalqı gənclərə minnətdar olmalıdır. Gənclər bizim cəbhə bölgələrində əsas qüvvədir, gənclər döyüşürlər, torpaqlarımızı müdafiə edirlər, canlarını şəhid edirlər. Gəlin torpaqlarımızı, vətənimizi qoruyaraq şəhid olmuş, canlarından keçmiş, həyatlarını qurban vermiş həmvətənlərimizin xatirəsini bir dəqiqəlik sükutla yad edək.

Allah şəhidlərə, vətən yolunda həlak olanların hamısına rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun.

Şəhidlərimizin ruhu, qəhrəmanlığı hamımızı və birinci növbədə, gənclərimizi torpaqlarımızı daha cəsarətlə, daha qəhrəmanlıqla qorumağa səsləyir. Mən güman edirəm ki, gənclərimiz son illərin ağır nəticələrindən ibrət alaraq, özlərində vətənpərvərlik

hisslərini daha da gücləndirəcəklər, vətəndaşlıq borclarını ödəməyi özlərinə müqəddəs vəzifə kimi qəbul edəcəklər və biz birlikdə xalqımızın müdafiə qüdrətini möhkəmləndirəcəyik, müstəqil Azərbaycan dövlətini qoruyub saxlayacağıq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin edəcəyik.

Bunun üçün çox iş görmək lazımdır. Biz müdafiə imkanlarımızı gücləndirərək, eyni zamanda, geniş siyasi imkanlardan, diplomatik imkanlardan istifadə etmişik və bundan sonra da edəcəyik. Azərbaycanın müstəqilliyini daha da möhkəmlətmək üçün, işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarmaq üçün bütün dövlətlərlə, bütün ölkələrlə qarşılıqlı surətdə faydalı əlaqələr yaratmaq yolu ilə gedirik və bu yoldan dönməyəcəyik. Biz bəyan etmişik və bu gün bir daha bildirirəm ki, bütün dövlətlərlə əlaqələrimiz – həm iqtisadi əlaqələr, həm insani əlaqələr, həm də elmi-texniki əlaqələr normal olmalıdır. Bütün bu əlaqələrdən Azərbaycan Respublikasının iqtisadiyyatının inkişafı üçün və müstəqilliyinin təmin olunması üçün səmərəli istifadə etməliyik.

Türkiyə Cümhuriyyəti ilə Azərbaycan Respublikası arasında dostluq əlaqələri var, bu əlaqələr bundan sonra daha sürətlə inkişaf etdiriləcək. İran İslam Respublikası ilə respublikamız arasında əvvəlki anlaşılmazlıq aradan götürülüb, indi əlaqələr sürətlə inkişaf edir. Başqa dövlətlərlə də əlaqələrimiz yaxşılaşıb və yaxşı olacaqdır. Avropa ölkələri ilə, ABŞ ilə Azərbaycan Respublikası arasında sıx əlaqələr var. Ermənistanın təcavüzünün qarşısını almaq üçün, işğal olunmuş torpaqlardan Ermənistan silahlı qüvvələrini çıxarmaq üçün biz Birləşmiş Millətlər Təşkilatının imkanlarına çox güvənirik və həmin təşkilatdan bundan sonra da istifadə etməyə çalışacağıq. ATƏM-in imkanlarına çox bel bağlayırıq, güvənirik, ATƏM-in Minsk qrupunun fəaliyyətinə çox etibar edirik. Bu gün Parisdə Minsk qrupunun konfransı

keçirilir. Orada bizim nümayəndə heyəti də iştirak edir. Biz bu imkanlardan da istifadə edirik.

Bildiyiniz kimi, Kəlbəcər rayonu işğal olunduqdan sonra, aprel ayının axırlarında BMT Təhlükəsizlik Şurası 822 nömrəli qətnamə qəbul edibdir. Amma təəssüf ki, onu indiyədək yerinə yetirməyiblər. Ağdam şəhəri işğal edildikdən sonra, iyulun 30-da BMT Təhlükəsizlik Şurasının 853 nömrəli qətnaməsi olubdur. Bu qətnamə də həyata keçirilməyibdir. Bunların hamısının yerinə yetirilməsi üçün biz BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının və ATƏM-in, onun Minsk qrupunun imkanlarından bundan sonra da istifadə edəcəyik. Biz ABŞ-ın, Rusiyanın və Türkiyənin irəli sürdükləri təşəbbüsdən bundan sonra da istifadə edib, Dağlıq Qarabağ probleminin həll olunması üçün sülh yolları axtarıq və axtaracağıq.

Bu baxımdan Azərbaycanın Rusiya ilə əlaqələri də yüksək səviyyədə olmalıdır. Bildiyiniz kimi, sentyabrın 5–8-də bizim nümayəndə heyəti, mən və mənimlə birlikdə başqa şəxslər Moskvada olduq, Rusiyanın rəhbərləri ilə görüşdük. Birgə rəsmi məlumat qəbul edildi. Bu sənəddə Rusiya ilə əlaqələrimizin bundan sonra genişləndirilməsi nəzərdə tutulur. Moskvada fikir mübadiləsi aparıldı, razılaşmalar əldə edildi. Biz məhz bu istiqamətdə irəliləyəcəyik.

Bilirsiniz ki, sentyabrın 3-də, 13-də, 14-də və nəhayət, 20-də Milli Məclisin iclaslarında, bax, bu salonda Azərbaycan Respublikasının Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olması haqqında məsələ müzakirə edildi. Müzakirə çox geniş oldu – həm bizim parlamentdə keçirildi, həm də parlamentin iclaslarına fasilə verərək imkan yaratdıq ki, bunu ictimaiyyət də müzakirə etsin, bizim elm, təhsil ocaqları, alimlər, əmək kollektivləri müzakirə etsinlər. Bu müzakirələr nəticəsində əhalinin böyük əksəriyyəti belə

fikrə gəldi ki, Azərbaycan MDB-yə daxil olmalıdır. Düzdür, bunun əleyhinə çıxan qüvvələr də var, müxalif olan qüvvələr də var – həm əhali arasında, həm də bizim parlamentdə. Lakin biz əksəriyyətin iradəsinə tabeyik. Böyük əksəriyyət isə respublikanın MDB-yə daxil olmasının tərəfdarıdır. Biz bu barədə qərar qəbul etmişik.

Bu məsələlər haqqında sizə qısa məlumat verməklə demək istəyirəm ki, hər bir müstəqil dövlət, əgər müstəqil siyasət aparırsa və müstəqil xarici siyasət yeritmək istəyirsə, o, şübhəsiz, dünyanın bütün dövlətləri ilə qarşılıqlı əlaqələr yaratmalıdır. Eyni zamanda, cürbəcür bloklara, müxtəlif qruplara da girməlidir. Müxtəlif blok və qruplarda iştirak etmək heç də o dövlətin müstəqilliyinə zərər gətirən amil deyildir. Biz yenə də tariximizə nəzər salmalıyıq. Məsələn, XV əsrdə yaşamış böyük dövlət xadimi Uzun Həsən hələ o vaxt Azərbaycanın Avropa ölkələri ilə diplomatik əlaqələrinin qurulması üçün addımlar atmış, oraya səfirlər göndərmiş və əlaqələr yaratmışdı. 1918-ci ildə yaranmış müstəqil Azərbaycan dövlətinin hökuməti bir çox ölkələrlə, o cümlədən Rusiya ilə diplomatik əlaqələr yaratmışdı. Şübhəsiz ki, əgər ADR yaşamış olsaydı, bu əlaqələr daha da genişləndirilərdi. İndi Azərbaycan Respublikası da bir müstəqil dövlət kimi, öz müstəqilliyini təmin etmək üçün həm ikitərəfli müqavilələr bağlamalıdır, həm də ayrı-ayrı bloklara, ayrı-ayrı qruplara daxil ola bilər. Odur ki, Azərbaycanın MDB-yə girməsi, şübhəsiz, Azərbaycanın tam xeyrinə olan addımdır və güman edirəm ki, əhalinin və parlament üzvlərinin əksəriyyətinin bu barədə fikri Azərbaycanın gələcəyi üçün əhəmiyyətlidir.

Biz parlamentin son iclasında, yəni ayın 20-də Azərbaycanda fəvqəladə vəziyyət rejiminin götürülməsi haqqında qərar qəbul etdik. Bu gündən respublikada fəvqəladə vəziyyət rejimi götürü-

lübdür. Biz bu qərarı ona görə qəbul etdik ki, son aylarda görülmüş tədbirlər nəticəsində Azərbaycan Respublikasında daxili sabitliyin təmin olunmasına şərait yarandığına inanırıq. Bu qərarı qəbul etməklə, adamların həyatındakı bu məhdudiyyəti götürməklə yanaşı, cəmiyyətimizdə nizam-intizamın möhkəmlənməsinə ümid bəsləyirik. Bunun üçün hər bir vətəndaşın qanun-qaydaya riayət edəcəyinə inanırıq. Fövqəladə vəziyyət rejiminin götürülməsi hüquq-mühafizə orqanlarının işinin bundan sonra daha da möhkəmlənməsini tələb edir. Lakin yaxşı olardı ki, vətəndaşların özləri hüquq normalarına, dövlətin qayda-qanunlarına, dövlət intizamına riayət etsinlər. Onlar elə etsinlər ki, biz bir daha fövqəladə vəziyyət rejiminə dönməyək.

Düzdür, müharibə aparan respublika üçün, dövlət üçün fövqəladə vəziyyət adı bir haldır. Bəziləri bizdən tələb edirlər ki, respublikada hərbi vəziyyət elan edək, bir çox şeylərə məhdudiyyət qoyaq. Lakin biz demokratik prinsiplər yolu ilə getdiyimizə görə və bunu əsas yol hesab etdiyimizə görə respublikada nəinki hərbi vəziyyət rejimi tətbiq etmək istəmirik, hətta fövqəladə vəziyyət rejimini götürməyi qərara aldığımız.

Məlumdur ki, qanun pozuntularında, cürbəcür mitinqlər keçirilməsində əsasən gənclər iştirak edirlər. Mən güman edirəm ki, sağlam düşüncəli, sağlam fikirli, sağlam əxlaqlı, sağlam əhvali-ruhiyyəli gənclər Azərbaycan Respublikası gənclərinin böyük əksəriyyətini təşkil edirlər. Buna görə də sağlam düşüncəli, sağlam fikirli gənclər öz yolundan sapmış gəncləri düz yola çəkməli, düz yola çağırmalı, ayrı-ayrı qanunsuz hərəkətlərdən uzaqlaşdırmalı və respublikada, o cümlədən Bakı şəhərində əmin-amanlıq yaranmasına çalışmalıdırlar. Arzu edirəm ki, gənclər, eləcə də bu salona toplaşan gənclər bu işimizdə bizə kömək etsinlər.

Çıxışımın sonunda bir daha bildirirəm ki, sizinlə görüşdən məmnunam. Siz burada Prezident seçkilərindən danışdınız. Əgər məni Azərbaycan Prezidenti seçmək istəsəniz, mən bu vəzifəni üzərimə götürməyə məcburam. Lakin mən dünən ziyalılar qarşısında çıxışında da demişəm, sizə, gənclərə də – hamınıza öz övladlarım kimi baxıram və hər birinizi şəxsən özümə övlad bilirəm – deyirəm ki, mən vəzifə hərisi deyiləm, Azərbaycana, Bakıya bir daha vəzifə tutmaq üçün gəlməmişəm. Mənim qəlbim əvvəllər də, indi də – xalqın bu ağır vəziyyətə düşdüyü vaxtda da xalqla olubdur. İndi isə xalqın iradəsi ilə bu vəzifəni üzərimə götürmüşəm. Əgər mənim üzərimə yeni bir vəzifə də qoymaq istəsəniz, əgər bu sizin istəyiniz, sizin iradəiniz olsa, mən sizin iradənizə tabe olacağam.

Sizin hamınıza həyatınızda səadət, xoşbəxtlik, gələcək işlərinizdə uğurlar, yaxşı təhsil və yeni-yeni nailiyyətlər arzulayıram. Sağ olun.

AKADEMİK AZAD MİRZƏCANZADƏYƏ

Hörmətli Azad Xəlil oğlu!

Sizi 65 illiyiniz münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edirəm! Sizi Azərbaycanın elm, təhsil və iqtisadiyyatının, xüsusən də neft sənayesinin inkişafında elmi istiqamətlərin əvəzsiz banilərindən biri kimi tanıyır və bu sahədə Azərbaycanın dünya şöhrəti qazanmasında misilsiz xidmətlərinizi yüksək qiymətləndirirəm. Ümidvaram ki, Azərbaycan elminin inkişafında xalqın rifahı naminə atdığınız addımlar bundan sonra da səmərəli və uğurlu olacaq və Siz vətənimizin tərəqqisi yolunda istedadınızı, zəkanızı, bacarığınızı əsirgəməyəcəksiniz.

Ömrünüzün kamillik çağında Sizə xoş diləklərimi bildirirəm.

HEYDƏR ƏLİYEV

**Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri**

Bakı şəhəri, 28 sentyabr 1993-cü il

**BAKİ KONDİSİONER ZAVODUNDA
PAYTAXTIN SƏNAYE MÜƏSSİSƏLƏRİNİN
ƏMƏK KOLLEKTİVLƏRİ NÜMAYƏNDƏLƏRİNİN
MİTİNGİNDƏ ÇIXIŞ**

28 sentyabr 1993-cü il

Hörmətli həmvətənlər, əziz bacılar, qardaşlar, möhtərəm dostlar!

Uzun fasilədən sonra sizinlə görüşdüyüm üçün çox sevinirəm. Bu görüşə toplaşdığınız üçün hamınıza minnədarlığımı bildirirəm. Burada mənim haqqımda deyilən xeyirxah ifadələr üçün təşəkkür edirəm. Mənim üçün bu zavodda olmaq, bu binada olmaq çox əzizdir. Bura mənim doğma yerimdir.

İyirmi il bundan əvvəl, ondan da bir neçə il əvvəl burada, tamamilə boş bir yerdə bu zavodun tikintisinə başladıq. İki il ərzində bu zavod tikildi və nəinki Azərbaycanda, o vaxtlar Sovetlər İttifaqında, bütün dünya miqyasında ən böyük, ən nümunəvi, müasir texnologiyaya malik olan istehsal müəssisələrindən biri kimi meydana çıxdı və qısa müddətdə dünya şöhrəti qazandı.

Çox sevinirəm ki, uzun fasilədən sonra bir daha buraya gəlmək mənə nəsib oldu və burada o vaxtdan çalışan, ondan sonrakı dövrdə gəlib bu zavodda işləyən, həyatını bu müəssisə ilə bağlayan adamlarla görüşə bildim. Bu, həyatımın ən xoşbəxt anlarından biridir, mənim üçün əlamətdar hadisədir. Bir də deyirəm, ona görə ki, burada hər bir yer mənim üçün doğmadır. Hətta yaxınlıqdakı Moskva prospektindən zavoda dönər-

kən müəssisənin ərazisindəki yaşıllıqları, artıq böyümüş ağac-ları da görəndə sevindim. Çünki vaxtilə burada heç bir ağac, heç bir yaşıllıq yox idi. Ancaq indi bura bağ-bağata dönüb, gözəl bir yerdir və siz də burada çalışırsınız, öz həyatınızı bu zavodla, bu müəssisə ilə bağlamısınız. Çox sağ olun, təşəkkür edirəm.

Buraya Bakı şəhərinin bir çox sənaye müəssisələrinin – zavodların, fabriklərin nümayəndələri də toplaşmışlar. Ona görə də mən bu görüşü Bakı şəhərinin sənaye əməkçiləri ilə – mü-təxəssislərlə, mühəndislərlə, iqtisadçılarla, texniklərlə, fəhlə-lərlə, sənaye sahəsində çalışan bütün adamlarla, paytaxtın və-təndaşları ilə görüş kimi qəbul edirəm və zəhmət çəkib, əziy-yət çəkib buraya gələnlərə öz minnətdarlığımı bildirirəm. Çox şadam ki, Azərbaycanın paytaxtı Bakı şəhəri qədimdən sənaye mərkəzi kimi tanınmış və indi də böyük bir sənaye mərkəzi kimi yaşayır, yaradır, bu böhranlı dövrdə sənayenin inkişafını təmin etməyə qadir olan mühəndislərə, texniklərə, iqtisadçıla-ra, fəhlələrə, qabaqcıl işçilərə malikdir. Bu, Azərbaycan Res-publikasının milli sərvətidir. Bu hamımız üçün böyük bir nai-liyyətdir. Hamınızı səmimi-qəlbədən salamlayıram, hamınıza öz hörmətimi, sevgimi bildirirəm və hamınıza cansağlığı, bü-tün işlərinizdə uğurlar diləyirəm.

İndi Azərbaycan müstəqil bir dövlətdir. Müstəqil dövlət kimi Azərbaycan, onun vətəndaşları, Azərbaycan xalqı öz həyatını özü qurmağa, özü yaratmağa, özü istədiyi kimi təşkil etməyə im-kan əldə edibdir. Bunun üçün çox iş görülməlidir. Müstəqillik qazanmaq, özünü dünyada müstəqil dövlət elan etmək bu işin başlanğıcıdır. Ancaq qarşıda uzun, böyük və çox enişli-yoxuşlu yol var. Güman edirəm ki, Azərbaycan xalqı bu yolla məharətlə, sürətlə gedəcəkdir. Azərbaycan xalqı, bütün Azərbaycan vətən-

daşları müstəqillik yolunda günü-gündən yaxşı güzəran yarada-
caq, öz rifah halını yaxşılaşdıracaq, bu ağır böhran vəziyyə-
tindən tezliklə xilas olacaqlar.

Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi yaşaması, inkişaf etmə-
si, onun vətəndaşlarının güzəranının, həyat tərzinin yaxşılaş-
ması üçün əsas şərtlərdən biri də, şübhəsiz ki, respublikanın
iqtisadi potensialıdır. Bu gün biz böyük iftixar hissi ilə qeyd
edə bilərik ki, Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlət
kimi yaşaması üçün yaxşı, gərəkli və etibarlı iqtisadi poten-
sialı var və onun əsasını sənaye təşkil edir.

Ata-babalarımızdan, nəsillərdən-nəsillərə keçən və müasir
dövrdə Azərbaycanın zəhmət adamlarının gücü ilə, əməyi ilə,
ağlı ilə yaranan zavodlar, fabriklər, digər sənaye müəssisələri
respublikanın iqtisadi potensialının əsasını təşkil edir və mən
yaxşı bilirəm ki, bu çox güclü potensialdır. Əgər ondan səmərəli,
tam gücü ilə istifadə edə bilsək, iqtisadiyyatımız çox sürətlə inki-
şaf edəcək və Azərbaycan vətəndaşlarının həyat tərzini yaxşılaş-
dırmaq üçün yaxşı şərait yaranacaqdır. Mən buna əminəm.

Başqa respublikalarla müqayisədə Azərbaycanın sənaye
potensialı respublikanın müstəqil dövlət kimi inkişaf etməsinə
böyük şərait yaradan bir potensialdır. Siz isə, yəni sənaye sa-
həsində çalışan adamlar – bu zavodları, fabrikləri, digər sənaye
müəssisələrini yaradan, onları işlədən adamlar böyük iş gö-
rürsünüz. Siz Azərbaycanın müstəqilliyini təmin etmək üçün
böyük fəaliyyət göstərirsiniz. Bu fəaliyyətinizə, indiki böhran
vəziyyətində zavodları, fabrikləri tam gücü ilə olmasa da,
işlətdiyinizə görə və öz peşənizdən, sənətinizdən uzaqlaşma-
dığınıza görə, öz işinizə, əməyinizə sədaqətli olduğunuza görə
hamınıza minnətdarlığımı bildirirəm. Hamınızı bu əmək fəda-
karlığına görə ürəkdən təbrik edirəm.

Biz Bakı Kondisioner zavodunu yaradanda çox böyük çətinliklərə rast gəldik. Belə bir zavodu yaratmaq üçün böyük şərtlər tələb olunurdu. Biz bunların hamısını ancaq Azərbaycan Respublikası çərçivəsində edə bilməzdik. Bilirsiniz ki, bu zavodu tikmək, yaratmaq üçün xarici ölkələrdən müasir texnologiyalı avadanlıq almaq lazım idi, böyük vəsait lazım idi. O vaxtlar biz çətinliklərin öhdəsindən gələ-gələ bunların hamısını etdik.

Bu zavodun tikintisinə 1973-cü ildə başladığ. Ondan qabaqkı dövrdə böyük müqavimətlərə sinə gərdik, öz mülahizələrimizin üstündə durub zavodun məhz Bakıda tikilməsinin vacibliyini sübut etdik. Bu müəssisəni iki ildə tikib başa çatdırmağa dair verdiyimiz sözə sizinlə birlikdə hamımız – Azərbaycanın ovaxtkı fəhlələri, inşaatçıları, mühəndisləri, mütəxəssisləri birlikdə əməl etdik, nəhəng müəssisənin inşasını vaxtında başa çatdırdıq və beləliklə, bütün dünyaya – mən bunu tam məsuliyyət hissi ilə deyirəm – sübut etdik ki, Azərbaycan xalqı böyük xariqələr yaratmağa qadirdir və Azərbaycan xalqının daxilində böyük istedad, böyük elmi-texniki potensial var.

İki il müddətində yaranmış zavod indi iyirmi ildir ki, fəaliyyət göstərir, həmin müddətdən Azərbaycanın iqtisadiyyatına öz töhfəsini verir. İyirmi ildir ki, bu zavodun vasitəsilə minlərlə adam öz həyatını qurur, yaşayır, ailəsini saxlayır. Ona görə də bu gün mən çox böyük həyəcan içərisindəyəm, gözəl hisslər keçirəm. O vaxtlar çəkdiyimiz zəhmət bu gün öz bəhrəsini verir. Zavodu belə gözəl görərkən və buraya gəlməzdən qabaq son vaxtlar müəssisədə əldə olunmuş nailiyyətlərlə, yeni-yeni məhsul növlərinin nümunələri ilə tanış olarkən inandım ki, əgər indi bu zavodun 20 yaşı varsa, yüz illərlə də bundan sonra ömrü var. Mən bu zavodda çalışanlara, gələcək nəsillərə də uzun ömür arzu edir, böyük müvəffəqiyyətlər diləyirəm.

Bakı Kondisioner zavodu Azərbaycanda sənayenin, xüsusi müasir texnologiyalı maşınqayırma istiqamətli sənayenin inkişafına böyük təsir etdi. Bundan sonra bir neçə böyük zavod – həm elektrotexnika, həm radiotexnika, həm də elektronika zavodları, maşınqayırma və başqa sahələrdə zavodlar yarandı. O cümlədən Bakıda Dərin Özüllər zavodu tikildi və bu da o dövrdə sənayenin inkişafına az təsir etmədi. Bütün bunlar isə həm sənayenin inkişafı, həm də müasir texnologiyanın, özü də gələcəyi təmin edən texnologiyanın tətbiq edildiyi sənaye müəssisələrinin yaradılması istiqamətində apardığımız siyasətin nəticəsi idi. Bunların hamısı indi Azərbaycanda iqtisadi potensialı çox yüksəldibdir. Bir də qeyd edirəm: indi biz bir müstəqil dövlət kimi, bu sənaye potensialından çox səmərəli istifadə etməliyik. Əmin ola bilərsiniz ki, biz bundan sonra sizinlə birlikdə işləməli olsaq, bütün imkanlarımızı buna sərf edəcək, zavodların, fabriklərin tam istehsal gücü ilə işləməsinə nail olacağıq. Beləliklə də həm istehsal artacaq, həm də bu zavodlarda, fabriklərdə, bütün sənaye müəssisələrində çalışan adamlar öz əməyinin bəhrəsini görə biləcəklər.

İndi Azərbaycan Respublikası ağır iqtisadi-sosial böhran içindədir. Siyasi və ictimai böhran da davam edir və bunun əsas səbəblərindən biri Azərbaycan Respublikasına qarşı Ermənistanın uzun müddətdən bəri apardığı müharibədir. Bu müharibəni biz başlamamışıq. Azərbaycana Ermənistan tərəfindən hərbi təcavüz 5 il bundan qabaq edilibdir. Təəssüf ki, bu təcavüzün nəticəsində – bir neçə il ərzində gedən bu müharibə nəticəsində Azərbaycan torpaqlarının bir qismi işğal olunub, o torpaqlarda yaşayan bacı-qardaşlarımız – Azərbaycan vətəndaşları qaçqın vəziyyətinə düşüblər, ağır həyat şəraitində, çox əzab-əziyyət içindədirlər. Həm də təkcə onlar yox, bu müharibəyə

görə, verdiyimiz qurbanlara görə, şəhidlərə görə, Azərbaycan torpaqlarının bir qisminin əldən getməsinə görə hamımız əzab-əziyyət çəkirik. Biz böyük sıxıntı içərisindəyik, ağır dövr keçiririk.

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan Respublikasının mərd və igid oğulları, qəhrəman döyüşçüləri torpaqlarımızın müdafiə olunmasında şücaət nümunələri göstəriblər, canlarını fəda ediblər, şəhid olublar. Biz çox qurbanlar vermişik. Düzdür, məğlubiyyətə də uğramışıq, torpaqlarımız da əldən gedibdir. Hər bir Azərbaycan vətəndaşını itirməyimiz bizim üçün ağır bir yaradır. Ona görə də bu gün biz burada toplaşib, Azərbaycan Respublikasının bugünkü vəziyyəti haqqında söhbət apararkən, danışarkən, şübhəsiz, Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyi, ərazi bütövlüyü, torpaqlarımızın müdafiə olunması, qorunması uğrunda canlarını fəda etmiş, şəhid olmuş adamları yada salmalıyıq. Onların xatirəsi qəlbimizdə əbədi olaraq yaşamalıdır. Odur ki, xahiş edirəm, gəlin şəhidlərin xatirəsini bir dəqiqəlik sükutla yad edək. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun.

Biz faciəli bir dövrdə yaşayırıq. Lakin bu faciə, uğursuzluqlar Azərbaycan xalqının iradəsini qırmaıyb. Xalqımızın gücü və iradəsi var və əmin ola bilərsiniz ki, xalq gücünü toplayacaq, birləşəcək, öz torpaqlarını qaytaracaq, işğal olunmuş torpaqlardan erməni silahlı qüvvələri qovulacaq və Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü təmin ediləcəkdir. Biz nəyin bahasına olursa olsun, bu məqsədə çatmalıyıq. Əmin olun ki, həyatımın son dəqiqəsinə qədər, son nəfəsimədək bu yoldan dönməyəcəyəm.

Son illər respublikamızda gedən ictimai-siyasi proseslər, torpaqlarımızın müdafiəsində uğursuzluqlar bəzi adamlarda inamsızlıq yaradıb, bəzilərində ruh düşkünlüyü əmələ gətirib və ən

dəhşətli hal bundan ibarətdir ki, təəssüflər olsun, xalqımız arasında parçalanma gedib, xalqımız birləşmək əvəzinə bəzi qüvvələr tərəfindən müəyyən qarşıdurma həddinə gəlib çıxıbdır. Ona görə də bu ağır iqtisadi-sosial böhrandan, ictimai-siyasi böhrandan çıxmaq üçün, Azərbaycanın suverenliyini, müstəqilliyini qorumaq üçün, işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarmaq üçün, Azərbaycan Respublikasını bundan sonra etibarlı müdafiə etmək üçün xalqımız birləşməlidir. Bütün siyasi qüvvələr, bütün şəxslər, hörmətli adamların hamısı gücünü, biliyini, zəkasını birləşdirib, öz fəaliyyətini xalqın bu ağır vəziyyətdən çıxmasına yönəltməlidir.

Biz də indi bizə göstərilən etimadı doğrultmağa, siyasi mənsubiyyətindən, dünyagörüşündən, başqa səbəblərdən asılı olmayaraq, xalqın bütün qüvvələrini birləşdirib Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağa çalışacağıq. Buna əmin ola bilərsiniz.

Bu imkandan istifadə edərək, üzümü bütün Azərbaycan vətəndaşlarına tutub bir söz demək istəyirəm: gəlin çalışaq ki, xalq birləşsin, xalq öz gücünü bir yerə cəmləşdirsin, bütün vətəndaşlar bir olsun, ağır vəziyyətdən əl-ələ verib birlikdə çıxaq və bundan sonra müstəqil Azərbaycan Respublikasının gələcək işləri ilə məşğul olaq.

Biz Azərbaycanda müxtəlif siyasi partiyaların, siyasi təşkilatların fəaliyyətinin bundan sonra da davam etməsinə şərait yaradacağıq. Mən xalqın birləşməsi haqqında öz fikirlərimi sizə çatdırarkən bunu xüsusi qeyd etmək istəyirəm. Çünki indi Azərbaycanda bir çox partiyalar, ayrı-ayrı siyasi qruplar, ayrı-ayrı ictimai təşkilatlar var. Şübhəsiz ki, hər bir partiyanın, hər bir təşkilatın özünə aid, özünə məxsus proqramı var, istiqaməti var.

Lakin hamı üçün bir istiqamət olmalıdır: Azərbaycanın müstəqilliyini qorumaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü qorumaq, Azərbaycan Respublikasında siyasi sabitlik yaratmaq, qanun-qayda yaratmaq və Azərbaycan Respublikası vətəndaşlarının rahat yaşaması üçün şərait yaratmaq.

Bu sahədə görüləsi işlər çoxdur, özünüz də hiss edirsiniz ki, son dövrdə respublikamızda qanun pozğunluğu, cinayətkarlıq, ayrı-ayrı mafioz qrupların cinayətkar fəaliyyəti həm ictimai-siyasi sabitliyi pozmuş, həm də Azərbaycan Respublikasının müdafiə qüvvələrini zəiflətməmişdir.

Ona görə də bütün siyasi qüvvələr, siyasi partiyalar, ictimai təşkilatlar öz proqramları, öz yolu ilə gedərkən bir məqsədi unutmamalıdırlar. Bu da ondan ibarətdir ki, indi Azərbaycanda siyasi sabitlik, ictimai sabitlik yaratmaq, cinayətkarlara qarşı mübarizə aparmaq, əmin-amanlıq şəraiti yaratmaq lazımdır, Azərbaycan Respublikasının müdafiə qüvvələrini, müdafiə imkanlarını möhkəmlətmək gərəkdir. Hər bir azərbaycanlı, hər bir Azərbaycan gənci gərək torpaqlarımızı qorumağa hazır olsun, özünü bunun üçün hazırlasın. Biz işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarmalıyıq. Müstəqil dövlət kimi, öz dövlətimizin hüdudlarını qorumaalıyıq, öz müstəqilliyimizi qorumalıyıq. Əgər bunları biz özümüz qorumasaq, heç kəs bizim üçün qorumayacaqdır. Bu bizim üçün ən şərəfli və ən ümdə vəzifələrdən biridir.

Bu baxımdan son vaxtlar respublikamızda gedən bir proses haqqında da sizə məlumat vermək istəyirəm. O da bundan ibarətdir ki, son bir ay ərzində müstəqil Azərbaycan Respublikasının Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olub-olmaması məsələsi geniş müzakirə olunmuşdur. Bildiyiniz kimi, bu, böyük məsələdir. Respublikada son dövrdə, son bir ildə bu barədə eyni fikir olmamışdır, bəzi qüvvələr belə hesab edirdilər ki,

Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olmaq lazımdır. Bəzi qüvvələr bunun əksinə çıxmışlar. Ancaq biz keçmiş dövrü geniş təhlil edib araşdırandan sonra belə fikrə gəldik ki, Azərbaycan Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olmalıdır. Elə təkcə sizin zavodun timsalında yox, Bakıda, bütün Azərbaycanda olan sənaye müəssisələrinin işinin timsalında da Azərbaycanın MDB-dən kənarda olmasına görə, başqa respublikalarla iqtisadi əlaqələrin kəsilməsinə və ya məhdudlaşmasına görə nə qədər zərər çəkdiyimiz göz qabağındadır. Bunu siz məndən də yaxşı bilirsiniz. Ancaq bizim MDB-yə daxil olduğumuz təkcə iqtisadi integrasiya məqsədi daşımır, bunun başqa böyük səbəbləri də var. Zənnimizcə, bunların hamısı birlikdə Azərbaycan Respublikasının gələcək inkişafı üçün faydalı olacaqdır.

Sentyabrın 24-də Azərbaycanın nümayəndə heyəti respublikamızın MDB-yə daxil olması haqqında sənədlər imzalamışdır. İndi Azərbaycan Respublikası artıq MDB-nin üzvüdür. Güman edirəm ki, siz bu addımımızı müdafiə edəcəksiniz. Çünki bilin və inanın ki, bu addım Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyinə heç bir zərər gətirməyəcəkdir. Bu addım Azərbaycan Respublikasının yenidən başqa bir dövlətin təsiri altına düşməsinə, yaxud başqa bir dövlətin tərkibinə daxil olmasına şərait yaratmır. Əksinə, bu addım Azərbaycan Respublikasının bir müstəqil dövlət kimi, ərazi nöqteyi-nəzərindən və tarixi ənənələrə görə başqa müstəqil dövlətlərlə yaxın iqtisadi, elmi, texniki, insani əlaqələr saxlaması üçün şərait yaradır. Güman edirəm ki, siz bu fikirlərlə razısınız və bizim bu mövqemizi müdafiə edəcəksiniz.

Burada çıxış edən nətiqlər və buraya toplaşan dostlarımız, bacılarımız, qardaşlarımız böyük ümidlərlə yaşayırlar. İnanırlar ki, Azərbaycan bu ağır vəziyyətdən çıxacaqdır. İstəyirlər

ki, Azərbaycan bu böhran vəziyyətindən çıxsın. Hamının ürəyində böyük arzular var. Ən böyük ümid, ən böyük arzu ondan ibarətdir ki, Azərbaycan müharibə vəziyyətindən çıxsın. Biz bunun üçün lazımi tədbirlər görürük. Bilirsiniz ki, bəzi diplomatik tədbirlərimiz nəticəsində son vaxtlar döyüş bölgələrində atəşin dayandırılmasına nail olmuşuq. Moskvada apardığımız danışıqlar nəticəsində atəşin dayandırılması müddətinin daha bir ay uzadılmasına müvəffəq olmuşuq. Bunun üçün bundan sonra da lazımi tədbirlər görülməkdir. Biz də bu ümidlərlə yaşayırıq ki, Azərbaycan bu ağır vəziyyətdən tezliklə çıxsın, böhran vəziyyətindən, müharibə vəziyyətindən çıxsın, xalq rahat yaşasın, özü üçün yaxşı gələcək qura bilsin.

Əlbəttə, biz çalışacağıq ki, sizin bu ümidləriniz çin olsun. Biz çalışacağıq ki, bu arzularınız həyata keçsin. Əmin olun ki, şəxsən mən bundan ötrü bütün imkanlarımdan istifadə edəcəyəm. Dəfələrlə demişəm və bir daha qeyd edirəm: mənim həyatım xalqa məxsusdur, xalqın ixtiyarındadır və bundan sonra da bütün həyatımı xalqa həsr etməyə hazıram, həyatımın qalan hissəsini də sizə və bütün Azərbaycan xalqına bəxş edirəm.

Mən Ali Sovetin Sədri kimi, belə bir məsuliyyəti öz üzərimə götürmüşəm. İndi isə siz məni Azərbaycan Prezidenti vəzifəsinə namizəd göstərmisiniz. Belə bir məsuliyyəti üzərimə götürərkən sizə güvənirəm. Şübhəsiz ki, mənim biliyim, təcrübəm Azərbaycan xalqı üçün gərəklidir. Lakin mən biliyimdən, təcrübəmdən səmərəli istifadə etmək üçün xalqa güvənirəm, hər bir Azərbaycan vətəndaşına güvənirəm. Əmin olun ki, indiyədək olduğu kimi, bundan sonra da ana torpağıma, vətənimə, doğma Azərbaycana, Azərbaycan Respublikasının xoşbəxt gələcəyinə sadıq olacağam.

Eyni zamanda, əmin etmək istəyirəm ki, sizin köməyinizlə, sizinlə birlikdə, birləşərək bu etimadınızı doğrulda bilərəm. Çalışacağam ki, doğruldum. Yenə də deyirəm, mən sizə güvənirəm, sizə arxalanıram, mən sizinlə bərabərəm və sizinlə də bərabər bütün çətinliklərdən çıxıb xoşbəxt gələcəyə getməyə hazıram.

Mənə göstərdiyiniz etimad üçün minnətdaram və sizi əmin edirəm ki, bu etimadınıza daim sadıq olacağam. Sağ olun.

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MİLLİ MƏCLİSİNİN
İCLASINDA RESPUBLİKADA QANUNSUZ
HƏBSLƏRİN OLUB-OLMAMASI HAQQINDA
MƏSƏLƏNİN MÜZAKİRƏSİ İLƏ BAĞLI ÇIXIŞ**

29 sentyabr 1993-cü il

Hörmətli Milli Məclis iştirakçıları!

Bu məsələni Milli Məclisin səviyyəsinə qaldırmaq və Daxili İşlər nazirinin, Milli Təhlükəsizlik nazirinin, Baş prokurorun birinci müavininin məlumatlarını burada dinləməyin özü demokratiyanın çox güclü təzahürüdür. Təsəvvür edin, başqa bir yerdə deməyə imkanınız olmayan sözləri burada deyirsiniz. Bu imkanı da sizə mən yaradıram. Bunu bütün respublika eşidir. Siz orada mətbuat konfransı keçirmisiniz və öz fikrinizi 30–40 jurnalistə demisiniz, xarici ölkələrə məlumat vermişiniz. İndi isə bunu bütün dünya eşidir, respublika eşidir. Əgər mən başqa fikirdə olsaydım, onda bu məsələni heç müzakirəyə çıxarmazdım. Sırağagün biz nazirin məlumatını dinlədik. Sonra mən Daxili İşlər nazirini də, Milli Təhlükəsizlik nazirini də, Baş prokurorun birinci müavini də çağırırdım. Onlar yazılı məlumat verdilər. Həmin məlumatlar buradadır. Bunlarla kifayətlənib, müəyyən göstərişlər vermək olardı. Əgər biz bu məsələni belə geniş miqyasda müzakirəyə çıxarırsaq və bütün əhaliyə imkan yaradırsaq ki, bu məsələyə münasibətimizi bilsin, elə bunun özü, sözün əsl mənasında, ən geniş və əyani demokratiyadır.

Amma belə burasındadır ki, bizim Məclisin üzvü İbrahim bəy kimi adamlar – bu, Xalq Cəbhəsinin ən böyük beləsidir – belə hesab edirlər ki, onlar Azərbaycanda demokratiyanın Allahıdırlar, dedikləri Quran ayəsidir, yalnız və yalnız onlar demokratik adam ola bilərlər, başqaları əsla ola bilməz və onların gördüyü bütün işlər demokratik işlərdir. Bu sizin bədbəxtliyinizdir, İbrahim bəy. Mən sizə dəfələrlə demişəm, bəzən mənim sizə yazığım gəlir. Ona görə ki, siz özünüz haqqında elə fikirdəsiniz ki, guya siz böyük hünər göstərüb, dağı-dağ üstə qoymusunuz. Axı belə deyil! Yoxsa, 7 milyon əhalisi olan Azərbaycanda təkcə siz demokratsınız, qalan hamımız antidemokrat? Qanun tərəfdarları tək bir siz oldunuz, qalanların hamısı Konstitusiyanın əleyhinə çıxan adamlardır? Axı belə olmaz! Bu iddialardan əl çəkin.

Mən Ali Sovetin Sədri kimi, Milli Məclisin iclasını apararkən şərait yaradıram ki, burada hərə öz fikrini desin. Amma bu o demək deyil ki, burada böhtanlar atasınız, başqa adamlar haqqında hökmlər verəsiniz. Daxili İşlər naziri çıxış edib öz fikrini deyir ki, Xalq Cəbhəsi bağlanmalıdır. Siz də sübut edin ki, yox, bağlanmamalıdır. Bax, budur fikir müxtəlifliyi. O deyir ki, İbrahim İbrahimov Məclis üzvlüyündən çıxarılmalıdır. Bunu deməyə onun haqqı var. Siz isə özünüzü müdafiə edin. Yoxsa durub deyirsiniz ki, heç kəs məni Milli Məclisin üzvlüyündən çıxara bilməz. Bu nə deməkdir, siz nəyə arxayınısınız? Mən başa düşə bilmirəm. Əgər Məclisin üzvləri səs versələr, siz çıxacaqsınız. Amma siz deyirsiniz ki, heç kəs məni çıxara bilməz. Mən bunları ona görə deyirəm ki, siz bu ifadələri işlədəndə düşünmürsünüz axı! Odur ki, sizə yazığım gəlir. Düşün-səydiniz, belə sözlər deməzdiniz.

Bax, bunu sizə də, başqalarına da deyirəm. Siz dediniz ki, burada antikonstitusion yol ilə hakimiyyət dəyişildi. Bu böhtançılıqla nə vaxtadək, nə qədər məşğul olacaqsınız? Deyirsiniz ki, gedən proseslərə siyasi qiymət verilməyibdir. Bu böhtançılıqla nə qədər məşğul olacaqsınız? Əl çəkin bunlardan! Mən bu məsələni müzakirəyə çıxartmışam ki, burada həqiqətən, sözün əsl mənasında, milli, barışıq elan edim. Gördünüz ki, öz səlahiyyətimdən istifadə edib, burada çıxış edən iki adama göstəriş verdim. Amma siz görün nə iddialar irəli sürürsünüz. Nə qədər danışmaq olar?

74 il ərzində buranı dağıdıblar? Yoxsa buranı siz düzəltmişiniz? Yaşadığınız torpaq da, ev-eşik də, oxuduğunuz, işlədiyiniz məktəb də, bu bina da – hamısı 74 il ərzində yaradılıbdır. Bəs siz nə yaratmışınız? Hər şeyə düzgün qiymət vermək lazımdır. 74 il Azərbaycan xalqının tarixidir, bizim tariximizdir. 74 ildə bir necə nəsil yaşayıb, qurub-yaradıb. İndi sizin nə haqqınız var ki, bu 74 ilin üstündən qara xətt çəkirsiniz? Nə haqqınız var? Hansı xidmətlərinizə görə? Sizin də, sizin başçınız Elçibəyin də, deyin görək, hansı xidmətləri olub? Göstərin görək, hansı ağacı əkmisiniz? Hansı arxa su çəkmisiniz? Hansı evi tikmişiniz, hansı binanı ucaltmışınız? Belə olmaz axı!

Sözünüzü deyin, amma bu iddialardan əl çəkin. Özünüzü elə qələmə verməyin ki, Allah tərəfindən yaradılmış xüsusi bir təbəqəsiniz. Siz də bu xalqın içərisindən çıxmış, bu xalqın arasında yaşamış adamlarsınız. Sizin fikriniz belədir, başqalarının fikri ayrı cürdür. Mən gərək hər dəfə sübut edəm ki, İbrahim İbrahimov demokratik adam deyil, antidemokratik adamdır? Mən demokratiya ilə məşğul olanda sən hələ kənddə, necə deyərlər, ayaqyalın gəzirdin. Mən məhz demokratiya ilə məşğulam. İndi sən gəlib Azərbaycanda demokratiyanın banisi olmusan, de-

mokratiyanın hakimi olmusan? Hələ bir qiymət də verirsən ki, kim demokratiyanın tərəfdarıdır, kim əleyhinədir? Belə şeylər yaramaz axı, qardaş! Belə olmaz, milli barışığa bu cür getmək olmaz.

Nə haqla deyirsiniz ki, hakimiyyət antikonstitution yol ilə dəyişib? Bu böhtandır. Mən bunu rədd edirəm. Belə düşünürəm ki, bunu bütün məclis rədd edir. Məsələ xeyli vaxtdır ki, müzakirə edilir. Gəncədə baş vermiş hadisələr burada iyulun 15–16-da müzakirə olunub, ona siyasi qiymət verilib və Milli Məclis qərar qəbul edib. Siz o qərarın əleyhinə səs vermisiniz. Əgər demokratik adamsınızsız, bilməlisiniz ki, siz Milli Məclisin qəbul etdiyi qərara tabesiniz, müxalifətdə ola bilərsiniz, o qərarın əleyhinə səs verə bilərsiniz. Ancaq qərar Milli Məclisin qərarıdır. Bu Milli Məclisi isə mən yox, siz yaratmışınız, Xalq Cəbhəsi yaradıb. Bu sizin təşkilatdır. Bax, sizin bu təşkilatınız iyulun 16-da Gəncə hadisələri haqqında qərar qəbul edibdir. Deyirsiniz ki, referendumu boykot edirdiniz, buna görə də mitinq çağırımışdınız. Bu, demokratik hərəkətdir? Nə ixtiyarınız var idi ki, referendumu boykot edəsiniz, bir halda ki, Milli Məclis referendum haqqında qərar çıxarmışdı? Siz referendumda gedib öz səsinizi verə bilərdiniz, təbliğat apara bilərdiniz. Amma boykot etməyə ixtiyarınız yoxdur. Siz özünüz qanunları pozursunuz, insan hüquqlarını pozursunuz, Konstitusiyayı pozursunuz – hamısını pozursunuz. Özünüz də deyirsiniz ki, siz demokratiya tərəfdarısınız, bəs vaxt gələcək ki, bunlar hamısı dağılacaq və siz burada demokratiyanı yenidən bərpa edəcəksiniz.

Referendum dünya təcrübəsində müəyyən mühüm məsələləri dövlət səviyyəsində həll etmək üçün, xalqın rəyini öyrənmək üçün ən demokratik yoldur, ən demokratik tədbirdir. Bundan da demokratik tədbir yoxdur. Bu referendumda da biz birdən-birə

getmədik. Azərbaycan Prezidenti Əbülfəz Elçibəy öz iş yerini qoyub qaçdı. Bunları mən dəfələrlə demişəm. Bu sözləri deməkdən yoruldum, amma siz məni təkrar deməyə məcbur edirsiniz. Əgər o çıxıb gedibəsə, respublikanı başsız qoyubsa, deməli, nə isə etmək, bir iş görmək lazımdır. Yoxsa Əbülfəz Elçibəy peyğəmbər idi ki, biz onsuz yaşaya bilmirdik? Ya gəlib prezidentliyini etməliydi, ya da ki, xalqı bu vəziyyətdə qoymamalıydıq. İyunun 17-də qaçıb getdi, avqustun 29-da isə referendum keçirildi. Bir təsəvvür edin, iki ay yarım xalq bu vəziyyətdə qaldı. İndi də deyirsiniz ki, antikonstitusion yol ilə hakimiyyətə gəliblər. Burada heç kəs Konstitusiyaya zidd yolla hakimiyyətə gəlməyib. Əgər məni deyirsinizsə, məni siz özünüz gətirmisiniz.

İndi deyın görüm, məndən nə istəyirsiniz? Bu sözləri nə qədər təkrar etmək olar? Mən var qüvvəmlə çalışdım ki, Əbülfəz Elçibəy qayıdıb gəlsin. Amma gəlmədi. Biz bütün dünyanın təcrübəsindən istifadə etdik. Hamı dedi ki, referendum olmalıdır. Referendum da keçirdik. Referendumdan sonra Prezident seçkiləri təyin etdik. Mən Xalq Cəbhəsinə müraciət etdim. Əbülfəz Elçibəyə televiziya ilə müraciət etdim ki, Prezident seçkilərində yenə də iştirak etsin. Siz də, İbrahim bəy, iştirak edin. Ədalət Rəhimov da iştirak eləsin, başqaları da. Kimi istəyirsinizsə, iştirak etsinlər. Bəs niyə iştirak etmirsiniz? İndi də başlamısınız ki, bəli, biz Prezident seçkilərini pozmaq istəyirik. Ayıb deyilmi sizə?

Buna görə də mən Ali Sovetin Sədri kimi, vətəndaş kimi, bir daha qeyd edirəm ki, demokratiyanın bərqərar olması üçün bundan sonra da əlimdən gələni edəcəyəm. Lakin demokratiyanı təhrif etmək, özünü demokratik adam kimi qələmə vermək, qalanlarına pis gözlə baxmaq demokratiya prinsiplərinə ziddir. Qanun pozuntuları da, insan hüquqlarının pozulması da

demokratiya prinsiplərinə ziddir. Fövqəladə vəziyyət rejimi tətbiq edildiyi dövrdə mitinq keçirilməməlidir. Amma siz ailədə ərköyün böyüdülmüş uşaq kimi, belə hesab edirsiniz ki, nə istəsəniz edə bilərsiniz. Bax, siz belə bir vəziyyətdəsiniz. Bu vəziyyətdən çıxın. Siz özünüzü ərköyün uşaq kimi aparırsınız, yəni biz nə istəyirik, onu da edirik: «Fövqəladə vəziyyət rejimi dövründə mitinq də keçirə bilərik, qanunu da poza bilərik, bir sözlə, hər şey edə bilərik».

Məclisin bəzi üzvləri çıxış edib dedilər ki, Xalq Cəbhəsinin üzvləri bu salonda adamları döyüblər, söyüblər, təhqir ediblər, qanunsuz olaraq həbsə də alıblar. İndi siz siyahı çıxarıb deyirsiniz ki, 1000 nəfər adam işdən qovulub. Mən bilmirəm, bu düzdür, ya yox. İnanmıram buna, Xalq Cəbhəsi adamlarının əksəriyyəti iş başındadır. Bəziləri vəzifələrini, özləri demişkən, dondurdular. Bu onların öz işidir. Elə dondurublar ki, hələ indiyədək buzun içərisindədirlər. Yenə deyirəm, bu onların öz işidir, amma əksəriyyəti iş başındadır, işləyir.

Bəs siz hakimiyyət başına gəldikdə nə işlər gördünüz? Adamların başına nə işlər gətirdiniz, nə oyunlar açdınız? İşdən də çıxartdınız, həbs də elədiniz, döydünüz də, söydünüz də. Mən demirəm ki, indi onları təkrar etmək lazımdır, yaxud da kimsə təkrar edirsə, mən ona bəraət qazandırıram – xeyr, belə deyildir. Mən ona da nifrət edirəm, indi qanunları pozanlara da. Onun da əleyhinəyəm, bunun da. Amma siz elə bilirsiniz ki, tutduğunuz əməllərin hamısı qanunidir, sizin buna haqqınız vardı. Lakin indi sizin qeyri-qanuni hərəkətlərinizi bir balaca qanun çərçivəsinə qoymaq istədikdə dünyaya car çəkirsiniz ki, burada qanun pozulur, insan hüquqları, demokratiya pozulur.

Siz nə desəniz də, nə etsəniz də, bilin ki, mən qanunun və insan hüquqlarının pozulmasının əleyhinəyəm. Amma siz də

bilin ki, qanun nə deməkdir, qanunun hüdudu haradadır, insan hüquqlarının həddi haradadır. Bunları bilin və özünüzü ərköyün uşaq kimi aparmayın, özünüzə istisna səlahiyyət tələb etməyin, bunlar doğru deyildir.

O ki qaldı Xalq Cəbhəsinin bağlanması, İbrahim İbrahimovun Milli Məclisin üzvlüyündən çıxarılmasına, Xalq Cəbhəsinin iqamətgahına dair burada irəli sürülən təkliflərə, yenə deyirəm, hər adamın öz təklifini verməyə haqqı var. Məsələn, mən belə təkliflərin müzakirəyə qoyulmasına tərəfdar deyiləm. Ona görə yox ki, İbrahim İbrahimov deyir: «Məni heç kəs Məclis üzvlüyündən çıxara bilməz». Hamını çıxara bilərlər. Buradan məni də çıxara bilərlər, sizi də çıxara bilərlər. Məclis istəsə, deməli, çıxarılmalıdır. Bu, Məclisin səlahiyyətinə daxildir. Ancaq mən belə hesab edirəm ki, bu məsələləri müzakirəyə qoymağa ehtiyac yoxdur. Çünki bunlar bizim Məclisin ab-havasına, ictimai ab-havaya xeyir gətirməz. Biz bir-birimizlə fikir mübadiləsi aparmalıyıq. Əgər istəyirsinizsə, lap fikir mübarizəsi aparaq. Amma zorla, qol gücünə mübarizə yox. İfadəmə görə üzr istəyirəm, həyasızlıq mübarizəsi yox. Amma təəssüflər olsun ki, qanun pozğunluğu, insanları təhqir etmək, onlara təzyiq göstərmək, hər cür nalayiq sözlər demək Xalq Cəbhəsinin «cəbbəxanasında», onun adət-ənənələrində möhkəm yer tutub. Mən bunu tam cəsarətlə deyirəm. Bunların hamısını Naxçıvanda görmüşəm. Bəli, hamısını. İbrahim bəy, siz də bilirsiniz ki, bunların hamısını sizinlə birlikdə görmüşük. Mən hələ burada olan şeyləri demirəm – bunları televiziya ilə görmüşəm. Ona görə də belə hesab edirəm ki, bu məsələləri müzakirəyə qoymağa ehtiyac yoxdur.

Lakin burada deyilən bir fikirdə müəyyən qədər məntiq var. O da bundan ibarətdir ki, biz çoxpartiyalılıq tərəfdarıyıq. Par-

tiyalar çoxdur, 40 partiya var. Qoy lap 45 olsun. Əgər Xalq Cəbhəsi doğrudan da istəyirsə ki, Azərbaycanın siyasi həyatında yer tutsun, qoy onda partiyaya çevrilsin. Mən bir neçə dəfə demişəm ki, Xalq Cəbhəsi yarandığı dövrdən onun fəaliyyətinə və Azərbaycan Respublikasının tarixində tutduğu yerə, Azərbaycanda azadlıq hərəkatında iştirakına hörmətlə yanaşıram. Əvvəllər dediyim kimi, bu mənim fikrimdir. O dövrdə Nemət Pənahovun başçılığı ilə Azadlıq meydanında keçirilən izdihamlı mitinqlər xalqın iradəsini ifadə edirdi. Bu, Xalq Cəbhəsi deyildi. Xalq Cəbhəsi ondan sonra yarandı. Bunların hamısı xalqın özündən, onun ürəyindən gələn duyğular idi, fikirlər idi, istəklər idi. Onda xalq oyanırdı, ayağa qalxırdı. Qarabağ hadisəsi ilə əlaqədar olaraq, torpaqlarımızın qorunması, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün müdafiəsi ilə əlaqədar olaraq baş qaldıran duyğular, niyyətlər idi. Yaxud, 1990-cı ilin yanvar hadisələrini götürək. Xalqın ovaxtkı rejimə nifrəti, etirazı adamları bu meydanlara toplayırdı. Burada Xalq Cəbhəsinin də rolu vardı, onun da xidməti vardı. Bunlar inkaredilməzdir. Amma siz özünüz-özünüzü içinizdən yediniz. Xalqı ayağa qaldıran Nemət Pənahov kimi adamı özünüə düşmən etdiniz. Nə var ki, o sizin bəzi fikirlərinizlə razı deyildi. Bu, demokratiya idi? Axı demokratiya deyildi.

Mən öz fikrimi deyirəm. Məclis üzvlərinin bəzilərinin başqa fikri ola bilər. Əlbəttə, hərənin öz fikri var. Mən bütün bunları Azərbaycan tarixində böyük hadisələr kimi qiymətləndirirəm. Bir Azərbaycan vətəndaşı kimi, belə hesab edirəm ki, bunlar inkaredilməz faktlardır. Lakin bunlar nə təkcə Əbülfəz Elçibəyin, nə İbrahim İbrahimovun, nə də başqasının fəaliyyəti deyildir. Bu, xalqın milli-azadlıq hərəkatının təzahürü idi

və Azərbaycan xalqının tarixində qalacaqdır. Buna şübhə yoxdur.

Lakin iş burasındadır ki, Xalq Cəbhəsini yaradan adamlar dağılıblar. Bir hissəsi özünə partiya yaradıb. Məsələn, Etibar Məmmədov da Xalq Cəbhəsinin yaradıcılarından, bu gün isə Milli İstiqlal Partiyasının başçısıdır. Rəhim Qazıyev də Xalq Cəbhəsini yaradan adamlardandır, indi qaçıb orda-burda gizlənir. Qəhrəman adı alıb, gecə-gündüz şərəfdən, namusdan, qeyrətdən danışır, hamını da qorxudurdu. Əgər günahın yoxdursa, niyə qaçıb gizlənirsən, gəl ədalət mühakiməsi qarşısında cavab ver. Amma qaçıb gizlənir. Bəzi adamlar da ona havadarlıq edib gizlədirlər. Amma bunun sonu yoxdur. O da Xalq Cəbhəsini quran adamlardandır. Nemət Pənahov da, Əbülfəz Elçibəy də Xalq Cəbhəsini yaradan adamlardandır. İbrahim İbrahimov və başqaları sonradan meydana gəldilər. Mən bunun tarixini müəyyən qədər bilirəm. O mitinqlərdə Sabir Rüstəmxanlı da çıxış edirdi, onun da xidmətləri vardı. Nə isə, indi hərə bir partiya yaradır. Elə Sabir Rüstəmxanlının da partiyası var. Sizin də bir partiyanız olsun, heç kəs etiraz etmir. Amma Xalq Cəbhəsi öz tarixi mərhələsini keçib gedibdir. Siz bunu anlamalısınız.

Siz ya bir siyasi partiya formasında olmalısınız, ya da özünüz düşünməlisiniz ki, nə etmək lazımdır. Xalq Cəbhəsi daha əvvəlkitək fəaliyyət göstərə bilmir. Mən Xalq Cəbhəsinin nə bağlanması, nə də ləğv olunmasının tərəfdarıyam. Demokratik bir adam kimi, bütün demokratik təşkilatların fəaliyyət göstərməsinin tərəfdarıyam və buna şərait yaradacağam. Amma Xalq Cəbhəsi düşünməlidir – o özünü ləkələyib. Ona görə ki, ictimai-siyasi bir təşkilat olduğu halda, özünə böyük silahlı dəstələr düzəldib. Bu isə Xalq Cəbhəsi üçün ən böyük ləkədir.

Çünki ictimai-siyasi təşkilatın silahlı dəstəsi ola bilməz. Tarixdə heç bir partiyanın silahlı dəstəsi olmayıb. Yalnız faşist partiyasının silahlı dəstəsi vardı. Əgər siz faşist partiyası olmaq istəyirsinizsə, bu öz işinizdir. Özünüz bilərsiniz. Amma mən bunu sizə məsləhət bilməzdim. Buna görə də fikirləşin.

Şübhəsiz ki, mən bu təkliflərin heç birinə tərəfdar deyiləm və bunları müzakirəyə qoymaq fikrim də yoxdur. Siz hər halda, bir fikirləşin. Lakin bilin ki, qanun hamı üçün qanundur. Xalq Cəbhəsi də, hər bir partiya da, mən də, sən də, bir sözlə, hamı qanuna tabe olmalıdır. Heç kəsə müstəsna şərait yaradılmayacaqdır. Heç kəsə! Heç kəs bundan sonra özünü ailənin ərköyün oğlu bilməyəcəkdir. Heç kəs ailənin şiltaq uşağı iddiasında olmayacaqdır. Hamı bərabər hüquqdadır – bizim təşkilatlar da, o cümlədən siz də.

Odur ki, siz gəlin bu bərabər hüquqlar şəraitində, Konstitusiyə çərçivəsində hərəkət edin. Böhtanlar da atmayın. Rəqəmlər gətirib, onları şişirtməkdən, fikir yaratmaqdan heç bir şey çıxmaz. Bununla siz özünüz özünüzü ləkələyirsiniz.

Burada məlumat verildi. Daxili İşlər nazirinin də, Baş prokurorun müavininin də, Milli Təhlükəsizlik nazirinin də məlumatı dinlənildi. Mən belə fikirdəyəm: fəvqəladə vəziyyət rejimi dövründə mitinqlər keçirmək üstündə inzibati qaydada 15–20 gün, bir ay tutulub saxlanılmış şəxslərin hamısı bu gün buraxılsın. Məsələ araşdırılmadan buraxılınsınlar. Bir nəfər də qalmasın. Mənim belə bir səlahiyyətim var, ya yox? Əgər varsa, onda deyirəm, qoy hamısı buraxılsın. Heç nəyi araşdırmaq lazım deyildir. Lakin bu sözlərim məsuliyyətə cəlb edilən, haqqında istintaq işi aparılan şəxslərə aid deyildir. Qanunqaydanı pozduqlarına görə, fəvqəladə vəziyyət rejimini pozduqlarına görə, qanunsuz mitinqlər keçirdiklərinə görə tutulan

Xalisbəyli, Arif Rəhimov və başqaları bu gün buraxılısınlar. Mənim belə bir hüququm, səlahiyyətim varsa, ondan istifadə edib, bu cür qərar çıxarıram və xahiş edirəm, onu elə bu gün həyata keçirəsiniz. İbrahim İbrahimovdan, Xalq Cəbhəsinin digər fəallarından xahiş edirəm ki, bilsinlər: qanuna riayət etmək lazımdır!

İndi, xüsusən Prezident seçkiləri ərəfəsində kimsə qanunu pozmuş olsa, şübhəsiz, onun barəsində qanuni tədbirlər görülcəkdir. Mən sizi xəbərdar edirəm, bilin ki, heç kəs qanunu pozmamalıdır. Təşkilat işidir, təbliğat işidir – görün. Siyasi plüralizm var və olacaqdır. Milli Məclisin üzvlərindən biri çıxış edib, mən burada Ali Sovetin Sədri seçilərkən bildirdiyim mövqemi xatırlatdı. Bəli, mən həmin mövqemin üzərində dayanıram. Prezident seçkiləri ərəfəsində də deyirəm: mövqəm bundan ibarətdir ki, Azərbaycan Respublikasında demokratik dövlət qurulmalıdır, hüquqi dövlət yaradılmalıdır. Azərbaycan Respublikası demokratiya yolu ilə getməlidir və heç vaxt totalitar sistemə, kommunist rejiminə qayıtmamalıdır. Azərbaycan Respublikasında siyasi partiyaların fəaliyyət göstərməsinə şərait yaranmalıdır və siyasi plüralizm hökm sürməlidir. Demokratiyaya imkan yaradılmalıdır və insan azadlığı, söz azadlığı, din azadlığı, dil azadlığı – bunların hamısı bərqərar edilməlidir. Hürriyyət insan üçün ən əsas şərtlərdən biridir. İnsan hüquqlarının qorunması bizim əsas məqsədlərimizdən biri, dövlət orqanlarının, hüquq-mühafizə orqanlarının əsas vəzifələrindən biri olmalıdır. Dövlətin hüquqları da qorunmalıdır. Biz ancaq və ancaq bu yolla getməliyik.

Biz iqtisadiyyatda köklü islahatlar aparıb, bazar iqtisadiyyatına keçməliyik. Şübhəsiz ki, gələcəkdə müstəqil Azərbaycan Respublikasının iqtisadiyyatını yalnız bazar iqtisadiyyatı yolu

ilə, azad iqtisadiyyat yolu ilə qaldıra bilərik. Lakin indiyədək yol verilmiş pozuntular, dağıntılar, Azərbaycanın iqtisadi potensialının qara günə qoyulması bir ildə olmayıb. Bunlar son 4-5 ildə olub. Bu möhkəm potensial son 4-5 ildə dağıdılıb. Mən dünən Kondisioner zavoduna getmişdim. Sevindim ki, heç olmasa bu zavod dağıdılmayıb, qalıbdır. Heç bilirsinizmi biz o zavodu nə qədər çətinliklərlə tikmişik. Sizin indi daim söydüyünüz o sovet imperiyasının büdcəsindən 100 milyon dollar ayırtdırıb, dünyanın ən məşhur firmaların birindən texnologiyalar alıb gətirdik. Azərbaycan üçün belə bir müəssisə yaratdıq. O zamanın 100 milyon dolları isə indikindən bir on dəfə qiymətlidir. O zavod ilk vaxtlar 1000 kondisioner istehsal edirdi. Zavod iki ilin içində tikildi və bir ildə tam istehsal gücünə çatdırıldı. İldə 450 min kondisioner istehsal olunurdu.

Mən sonrakı illərdə Moskvada işlədiyim dövrdə Afrikanın cənubunda, məsələn, Mozambikdə, Anqolada, yaxud Cənubi Asiyada – Laosda, Vyetnamda, Şimali Koreyada olarkən orada Bakı kondisionerlərini görəndə ürəyim dağa dönürdü. Sevinirdim ki, nəhayət, Azərbaycan Respublikasının, Azərbaycan xalqının da istehsal etdiyi məhsullar dünya miqyasına çıxıb. Amma indi o zavod öz gücünün heç 50 faizi qədər də işləmir. Yaxşı ki, heç olmasa onu saxlayıblar, dağıtmayıblar. O vaxtlar kondisionerlərin birini 400 manata satırdılar. Onu da hər adam ala bilmirdi. Amma indi soruşuram ki, onun qiyməti neçəyədir, deyirlər ki, 180 min rubldur. Budur son illərin nəticəsi.

Odur ki, biz bazar iqtisadiyyatına keçərkən, şübhəsiz, yaranmış iqtisadi potensialı dağıtmaq, onu oğruların, əliyəri adamların ixtiyarına vermək, xalqın əməyi ilə, əziyyəti ilə, dövlətin pulu ilə yaradılmış nə varsa, hamısını bu oğruların şəxsi malına çevirmək olmaz. Biz bunlara yol verməyəcəyik. Bu, mümkün

olan iş deyildir. Lakin bunların hamısını siz elədiniz, dağıtdınız, bir şey tikib-qurmadınız. Amma İsgəndər Həmidov kimisi nə pulun, nə malın, daha nə bilim nəyin heç miqyasını, həcmi bilmədi, haradan nə istədisə götürdü. Rəhim Qazıyev kimisi və sizin vəzifələrə qoyduğunuz başqa adamlar o zavodları, fabrikləri, binaları dağıtdılar. Yox, təkcə siz dağıtmadınız, qabaq da dağıdırdılar.

Beləliklə, iqtisadiyyatda yolumuz bazar iqtisadiyyatı yoludur, demokratik islahatlar yoludur. Biz bu yolla getməliyik və gedəcəyik. Bir sözlə, mən Ali Sovetin Sədri kimi, bir Azərbaycan vətəndaşı kimi, müəyyən hüquqlara malik bir şəxs kimi, bu yolu seçmişəm və bütün imkanlarımdan istifadə edib bu yolla gedəcəyəm. Kim bu yola maneçilik edəcəksə, şübhəsiz, mən onunla bərabər gedə bilməyəcəyəm.

Lakin indi bəzilərinin dediyi kimi, əgər kimlərsə iddia etsə ki, bu yolun sahibləri ancaq onlardır, başqa adamlar bu yolla gedə bilməzlər – onlar çox böyük səhv edirlər. Buna görə də xahiş edirəm ki, onlar bu səhv yoldan çəkilsinlər.

Bizim borcumuz bütün Azərbaycanın simasını dəyişdirməkdir. Azərbaycanı inkişaf etmiş, sivilizasiyalı, demokratik prinsiplərlə yaşayan bir dövlətə, cəmiyyətə çevirməkdir. Azərbaycan vətəndaşlarının gələcək həyatını bu hüriyyət yolu ilə, azadlıq yolu ilə, demokratiya yolu ilə təmin etməkdir. Biz bu yolun yolçusuyuq, bu yolla da gedəcəyik. Bu yol nə Əbülfəz Elçibəyin, nə İbrahim İbrahimovun, nə Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin yoludur. Bu yol dünya demokratiyasının açdığı yoldur. Biz bu yolla gedirik və gedəcəyik də.

BEYNƏLXALQ AHILLAR GÜNÜ MÜNASİBƏTİ İLƏ MÜRACİƏT

Hörmətli ağsaqqallar, ağbirçəklər!

Dünyanın bütün mütərəqqi və sivilizasiyalı dövlətləri oktyabrın 1-ni Ahıllar Günü kimi qeyd edir.

Respublikamızda vəziyyətin ağır olmasına baxmayaraq, demokratiya yolunda ilk addımlar atan dövlət kimi, biz də böyük qayğıya ehtiyacı olan ahıllarımıza diqqətlə yanaşırıq.

Bu həm də xalqımızın yüz illər boyu formalaşdırdığı adət və ənənələrdən irəli gəlir. Ağsaqqal və ağbirçəyə hörmət bizim mənəvi-əxlaqi keyfiyyətimizdir. Babalarımızın tarixin süzgəcindən keçən belə bir müdrik kəlamı var: «Qibləsiz yerdə otur, böyüksüz yerdə oturma».

Yaşadığımız çətin dövrdə hamımızın ağsaqqal-ağbirçək məsləhətinə və nəsihətinə ehtiyacımız var. Onlar öz nüfuzlarından ümummilli məqsədlərimiz üçün istifadə etməli, gənc nəslə əsl həqiqətləri deməkdən çəkinməməlidirlər. Nəsillər arasında sağlam varislik prinsipinin formalaşması və ona əməl olunması respublikamızda əmin-amanlığın, siyasi sabitliyin möhkəmlənməsini təmin edən vacib amillərdəndir.

İstəkli ağbirçəklər və ağsaqqallar, ömrünüzün kamillik vaxtında hamınıza xoş duyğularımı bildirir, ən səmimi arzularımı çatdırıram.

Sizi əmin edirəm ki, müstəqil və demokratik Azərbaycan dövləti öz qayğısını sizdən əsirgəməyəcəkdir.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, *1 oktyabr 1993-cü il*

**ÜMUMÇİN XALQ NÜMAYƏNDƏLƏRİ
MƏCLİSİ DAİMİ KOMİTƏSİNİN
SƏDRİ TSYAO Şİ CƏNABLARINA**

Hörmətli cənab Tsyao Şi!

Azərbaycan xalqı və rəhbərliyi adından Sizi və Sizin şəxsinizdə dost Çin xalqını ÇXR-in Təşkil Olunması Günü münasibətilə təbrik edirəm.

Ötən illər ərzində Çin çətin, lakin heyvətəmiz tərəqqi yolu keçmiş, sosial və iqtisadi həyatın yenidən qurulmasında, elm və mədəniyyətin inkişafında nəzərəcərpacaq müvəffəqiyyətlər qazanmışdır. Bütün bu müvəffəqiyyətlər Çin xalqına xas müdriklik və əməksevərlik, ənənələrlə modernizmin, milli-dini xüsusiyyətlərin və müasir dövrün tələblərinin ahəngdar sintezinə nail olmaq üçün göstərilmiş hörmətə layiq səylər sayəsində mümkün olmuşdur.

Fürsətdən istifadə edib bildirmək istəyirəm ki, Azərbaycan ölkələrimiz arasında əməkdaşlığın genişləndirilməsi və dərinləşdirilməsinə, bu əməkdaşlığın daha yüksək keyfiyyət səviyyəsinə qaldırılmasına çalışacaqdır. Sizin dost ölkənizlə münasibətlərimizdə biz onun suverenliyinə və ərazi bütövlüyünə, Çin xalqının öz sosial-iqtisadi, siyasi və ideoloji istiqamətlərini sərbəst seçməsinə hörmət etməyi əsas tutmaq niyyətinəyik.

Ümidvaram ki, Sizin dövlətiniz tərəfindən müdafiə edilən səmimi niyyətlərimiz Azərbaycan ilə Çin arasında uzunmüddətli səmərəli qarşılıqlı fəaliyyət üçün əsas olacaqdır.

Sizə uğurlar, bütün Çin xalqına əmin-amanlıq və tərəqqi arzulayıram.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, *1 oktyabr 1993-cü il*

XALQ ŞAİRİ MƏMMƏD ARAZA

Hörmətli Məmməd Araz!

Sizi anadan olmağınızın 60 illiyi münasibətilə səmimi-qəlbdən təbrik edirəm.

Qırx ildən çoxdur ki, dərin fəlsəfi lirikanız çağdaş Azərbaycan poeziyasını zənginləşdirməkdədir. Məmməd Araz istedadının, təfəkkürünün məhsulu olan yüzlərlə şeiriniz milyonların qəlbinə yol taparaq, özünə və Sizə əbədi yaşamaq hüququ qazandırır.

Əmin olduğumu bildirmək istəyirəm ki, xalqımızın mənəvi təkamülündə, gənclərimizin estetik tərbiyəsi yolunda bundan sonra da yorulmadan çalışacaq, qədim və zəngin ənənələri olan milli poeziyamıza yeni töhfələr bəxş edəcəksiniz.

Sizə uğurlar, xoş günlər arzulayıram.

Dərin hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
səlahiyyətlərini həyata keçirən Azərbaycan
Respublikası Ali Sovetinin Sədri

Bakı şəhəri, 6 oktyabr 1993-cü il

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN ANDIÇMƏ MƏRASİMİ

Respublika sarayı

10 oktyabr 1993-cü il

Əziz həmvətənlər!

Hörmətli xanımlar və cənablar!

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilməyimi yüksək qiymətləndirirəm və bu münasibətlə Azərbaycan xalqına, Azərbaycan Respublikasının bütün vətəndaşlarına öz hörmət və ehtiramımı, dərin minnətdarlığımı bildirirəm.

Azərbaycan xalqı öz tarixinin ən mürəkkəb, faciəli dövrünü yaşayır. Məhz bu dövrdə mənim üzərimə qoyulan bu vəzifənin məsuliyyətini dərinədən dərk edirəm və əmin etmək istəyirəm ki, bütün fəaliyyətimi, bütün həyatımı bu etibarı doğrultmaq, xalqın ümidlərini doğrultmaq işinə həsr edəcəyəm.

Belə bir yüksək məsuliyyətli vəzifəni öz üzərimə götürərkən, birinci növbədə, Azərbaycan xalqının zəkasına, müdrikliyinə, qüdrətinə güvənirəm, arxalanıram. Azərbaycan xalqının mənə bəslədiyi ümidlər məni bu vəzifəni üzərimə götürməyə məcbur edibdir. Əmin etmək istəyirəm ki, bu ümidləri doğrultmaq üçün əlimdən gələni əsirgəməyəcəyəm.

XX əsrin sonu dünyada köklü dəyişikliklərə səbəb olmuş siyasi proseslərlə əlamətdardır. Azərbaycan xalqı da bu proseslərdən kənarda qalmamış, nəhayət, əsrlərdən bəri bəslədiyi ümidlərinə, arzularına çatmış, öz müstəqilliyinə nail olmuş-

dur. Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi əldə etməsi dünyada, keçmiş Sovetlər İttifaqında gedən ictimai-siyasi proseslərin məntiqi nəticəsidir. Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyi tarixi bir hadisədir. Bu, Azərbaycan xalqının milli sərvəti, milli nailiyyətidir və bu müstəqilliyin əldə olunmasında hər hansı qrupun, hərəkatın, qüvvənin müstəsna xidmətləri olduğunu heç vəchlə qəbul etmək olmaz. Eyni zamanda, Azərbaycanın müstəqilliyi respublika qarşısında, onun vətəndaşları qarşısında çox böyük və mürəkkəb vəzifələr qoyubdur. Dövlət müstəqilliyini möhkəmləndirmək, müstəqil dövlət quruluşu yaratmaq, dövlət atributlarını yaratmaq və inkişaf etdirmək, Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünü, tam suverenliyini təmin etmək, ölkəmizi müharibə şəraitindən çıxarmaq, respublikanın vətəndaşlarının rifahını yaxşılaşdırmaq, onların yaşaması üçün lazımı şərait yaratmaq – bu vəzifələr mənim Prezident fəaliyyətimdə əsas istiqamətlər olacaqdır və mən bunların həyata keçirilməsinə çalışacağam.

Azərbaycan Respublikası qədim tarixə, zəngin mədəniyyətə, böyük təbii sərvətlərə malikdir. Dövlət müstəqilliyi bunların hamısından Azərbaycan Respublikasının gələcək inkişafı üçün səmərəli istifadə etməyə şərait yaradır. Bunlar bizim əsas vəzifələrimizdir. Azərbaycan Respublikası öz müstəqilliyini ağır və çətin bir şəraitdə əldə etmişdir. Respublika üçün ən ağır məsələ 5 ildən artıq müddətdə Azərbaycanın müharibə şəraitində olması, erməni silahlı qüvvələri tərəfindən ərazimizə təcavüz edilməsi və bunun nəticəsində Azərbaycan xalqının böyük bəlalara düşər olmasıdır. Ona görə də Azərbaycan Respublikasının müharibə şəraitindən çıxması və vətəndaşlar üçün rahat, sakit, əmin-amanlıq şəraiti yaradılması qarşımızda duran əsas vəzifədir. Azərbaycanın ağır müharibə şəraitinə düşməsi bu

problem, yəni Qarabağ problemi başlanan dövrdən respublika rəhbərliyinin, keçmiş Sovetlər İttifaqı rəhbərliyinin buraxdığı səhvlərin nəticəsidir. Lakin təəssüf ki, ötən dövrdə respublikanın bu vəziyyətdən çıxması üçün lazımi tədbirlər görülməmişdir. Respublikanın düşdüyü ağır iqtisadi, sosial, siyasi-ictimai və mədəni böhran axır zamanlar daha da dərinləşmiş və 1993-cü ildə, demək olar, son həddə çatmışdır. Bu ilin iyun ayında Azərbaycanda daxili sabitlik tam pozulmuş, respublikada ayrı-ayrı qüvvələrin qarşıdurması, bəzi cinayətkar qrupların, separatçı qüvvələrin respublikanı parçalamaq meyillərini həyata keçirmək istəməsi və başqa səbəblər daxili böhranı daha da dərinləşdirmişdir.

Azərbaycanın dövlət rəhbərliyinin buraxdığı kobud səhvlər nəticəsində iyun ayında respublikamız vətəndaş müharibəsi həddinə gəlib çatmış və onun bəzi bölgələrinin parçalanması real bir hal kimi meydana çıxmışdı. Allaha şükürlər olsun ki, bunların qarşısı alındı, bəzi cinayətkar qruplar aradan götürüldü və respublikanın daxilində ictimai-siyasi sabitliyin təmin edilməsi üçün şərait yaradıldı. Son 4 ay bizim respublikamız üçün ağır və çətin bir dövr oldu. Bu müddətdə respublikamız, onun vətəndaşları böyük imtahanlardan çıxdılar və bir daha sübut etdilər ki, xalqın müdrikliyi, milli birlik və həmrəylik, vətəndaş birliyi bütün bu çətinliklərin qarşısını ala bilər və respublikanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmaq üçün imkan yarana bilər.

Respublikanın daxilində nisbi sakitlik və sabitlik yaransa da, biz hələ böyük təhlükə altındayıq. Ermənistan silahlı qüvvələrinin 5 ildən bəri davam edən təcavüzü nəticəsində Azərbaycan torpaqlarının bir qismi – təxminən 20 faizi işğalçıların əlinə keçibdir. Keçmiş Dağlıq Qarabağ vilayəti tamamilə işğal olunub, Azərbaycan xalqı üçün əziz və mötəbər olan Şuşa şəhəri artıq il

yarımdır ki, əlimizdən gedibdir. Laçın, Kəlbəcər, Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl, Qubadlı rayonlarımız da erməni silahlı qüvvələri tərəfindən işğal olunubdur. Bunların nəticəsində yüzlərlə kəndlər, qəsəbələr, yaşayış məntəqələri dağılıb, evlər viran olub. Bu ərazilərdə yaşayan soydaşlarımız – 1 milyona qədər vətəndaş doğma yerlərini tərk edib, qaçqın olub, ağır vəziyyətdə yaşayırlar. Bütün bunlar respublikanın ictimai-siyasi, mədəni vəziyyətini gərginləşdirmişdir. Bizim ən əsas vəzifəmiz respublikanı müharibə vəziyyətindən çıxarmaq, işğal olunmuş torpaqların hamısını geri qaytarmaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü, müstəqil respublikanın sərhədlərinin təhlükəsizliyini təmin etmək, yurd-yuvasından didərgin düşmüş soydaşlarımızı – bacılarımızı, qardaşlarımızı öz doğma yerlərinə qaytarmaqdır.

Əmin ola bilərsiniz ki, bir Prezident kimi, mən bu vəzifəni özümün əsas vəzifəm hesab edirəm və bunu yerinə yetirmək üçün bütün Azərbaycan xalqının qüvvələrini səfərbər edib, bütün imkanlardan istifadə edib, bütün söylərimi sərf edib Azərbaycan xalqının istəyinə nail olacağam.

Beş ildən artıq davam edən müharibədən çıxmaq, işğal olunmuş torpaqları geri qaytarmaq, şübhəsiz, asan məsələ deyildir. Cəmiyyətimizdə cürbəcür fikirlər var: buna hansı yollarla nail olmaq mümkündür? Biz, ümumiyyətlə, sülhsevər mövqə tutaraq, bu vəzifəni birinci növbədə, sülh yolu ilə, danışıqlar yolu ilə həll etməyə üstünlük veririk. Bu baxımdan müstəqil Azərbaycan Respublikası diplomatik vasitələrdən səmərəli istifadə etməli, sülh danışıqlarını Azərbaycan Respublikasının mənafeələrini təmin etmək yolu ilə aparmalı və bu danışıqlar nəticəsində məqsədimizə nail olmalıyıq. Biz Birləşmiş Millətlər Təşkilatının, ATƏM-in, BMT Təhlükəsizlik Şurasının, bu münaqişənin aradan qaldırılmasında iştirak edən böyük dövlətlərin və bütün

beynəlxalq təşkilatların imkanlarından səmərəli istifadə edərək, Azərbaycanı müharibə şəraitindən çıxarmaq, işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytarmaq üçün bundan sonra da səy göstərəcəyik.

Ancaq bununla yanaşı, Azərbaycan Respublikası bir müstəqil dövlət kimi, özünü müdafiə etməyə qadir orduya malik olmalıdır. Təəssüf ki, müstəqillik əldə edildəndən sonra keçən dövrdə bu sahədə az iş görüldür. Lazım gələrsə, sülh yolunda addımlarımız nəticə verməsə, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin etmək üçün, respublikanı müdafiə etmək üçün qüdrətli bir ordunun yaradılması bizim əsas vəzifəmizdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, 5 il ərzində gedən müharibə nəticəsində Azərbaycan xalqı böyük sınaqlardan çıxıb, qələbənin də, uğursuzluğun da nəticələrini görüb. Bu müharibə bizim üçün böyük faciədir. Eyni zamanda, bu müharibədə Azərbaycan xalqının gücü, qüdrəti, qəhrəmanlığı, müdrikliyi bir daha bütün dünyaya nümayiş etdirildi. Bu müharibədə xalqımız böyük qurbanlar vermişdir. İgid oğullarımız torpaqlarımızı müdafiə edərək, qəhrəmancasına həlak olmuş, şəhid olmuşlar. Bu gün, bu təntənəli mərasimdə Azərbaycan torpaqlarını müdafiə edərək, Azərbaycanın suverenliyini qoruyaraq, həlak olmuş şəhidlərin xatirəsini bir dəqiqəlik sükutla yad etməyi rica edirəm. Allah onlara rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun.

Mən bu gün bəyan edirəm ki, şəhidlərimizin qanı yerdə qalmayacaq, onların xatirəsi qəlbimizdə əbədi yaşayacaq, gənclərimiz və gələcək nəsillər onların qəhrəmanlıqlarından nümunə götürəcəklər. Azərbaycan xalqı öz qamətini düzəldəcək, ayağa qalxacaq, gücünü birləşdirəcək, müasir ordusunu yaradacaq və müstəqil dövlətini, öz ərazisini bundan sonra göz bəbəyi kimi qoruyacaqdır.

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri respublikanın dövlət quruculuğunu təşkil etməkdir. Bizim yolumuz aydındır, bunu dəfələrlə bəyan etmişik. Yolumuz demokratiya yoludur. Müstəqil Azərbaycanda demokratik, hüquqi dövlət qurulmalıdır. Azərbaycan dövləti demokratik prinsiplər əsasında fəaliyyət göstərməlidir, öz tarixi ənənələrindən, milli ənənələrindən bəhrələnərək, dünya demokratiyasından, ümumbəşəri dəyərlərdən səmərəli istifadə edərək, demokratik dövlət quruculuğu yolu ilə getməlidir. Bizim yolumuz bu yoldur və mən sizə bir daha söz verirəm ki, biz məhz bu yolla gedəcəyik.

Bu yolla getmək həm tarixi keçmişimizə uyğundur, həm də bir müstəqil dövlət kimi, dünya sivilizasiyasına daha yaxından qovuşmaq üçün lazımı şərtidir. Bunun üçün Azərbaycanda bütün imkanlar yaranıb və bundan sonra da yaranacaqdır. Azərbaycanda insan azadlığı, söz azadlığı, din azadlığı, dil azadlığı, vicdan azadlığı – bunların hamısı demokratik, sivilizasiyalı cəmiyyətin yaranmasına imkan verən şərtlərdir. Biz bu şərtlərin bərqərar olmasını təmin edəcəyik. Azərbaycanda çoxpartiyalı cəmiyyət yaranmaqdadır, bir çox partiyalar yaranıb və bundan sonra da yaranacaqdır. Bunların yaranması və inkişaf etməsi üçün Azərbaycan dövləti bütün imkanları təmin edəcəkdir və çoxpartiyalı cəmiyyət, demokratik prinsiplərin bərqərar olduğu cəmiyyət, şübhəsiz, Azərbaycanın müstəqil bir dövlət kimi inkişafına kömək edəcəkdir.

Çoxpartiyalı cəmiyyətdə müxalifətin də böyük rolu var. Biz müxalifətə bundan sonra da böyük hörmətlə münasibət göstərəcəyik və əmin olduğumu bildirmək istəyirəm ki, Azərbaycan cəmiyyətində müxalifət mövqeyində olan partiyalar, siyasi qüvvələr konstruktiv əməkdaşlıq mövqeyindən çıxış edəcəklər və bu

da Azərbaycanda həqiqi demokratiyanın inkişafı üçün daha geniş imkanlar yaradacaqdır. Bir sözlə, biz Azərbaycanda müxtəlif qüvvələrin olmasını təbii bir hal hesab edirik, eyni zamanda, dövlət müxalif qüvvələrlə konstruktiv əməkdaşlığa həmişə hazır olduğunu bildirir.

Ancaq müxalifətdə olan qruplar, ayrı-ayrı siyasi təşkilatlar son illərdə istifadə etdikləri qeyri-qanuni, əcaib, demokratiyaya zidd üsullardan, metodlardan əl çəkməlidirlər. Siyasi partiyalar, hərəkatlar Azərbaycanda sərbəst fəaliyyət göstərə bilərlər. Lakin heç bir siyasi partiyanın və ya hərəkatın, ictimai-siyasi təşkilatın silahlı dəstələri, silahlı qüvvələri ola bilməz! Bu gün mən bunu bütün Azərbaycan vətəndaşları qarşısında tam qətiyyətlə bəyan edirəm. Vaxtilə Azərbaycan Respublikasının ictimai-siyasi həyatında müsbət rol oynamış Xalq Cəbhəsinin çox mənfi təcrübəsi təəssüf ki, Azərbaycanda ayrı-ayrı qeyri-qanuni silahlı dəstələrin yaranmasına və fəaliyyət göstərməsinə səbəb olmuşdur. Güman edirik ki, bütün partiyalar, hərəkatlar, ictimai-siyasi təşkilatlar öz silahlı dəstələrindən imtina edəcəklər. Cəmiyyətimizdə bir silahlı dəstə ola bilər, o da dövlətin silahlı qüvvələridir. Biz hamımız birlikdə qeyri-qanuni silahlı dəstələrin ləğv olunmasına çalışmalıyıq və bu da respublikamızda daxili ictimai-siyasi sabitliyin yaranması üçün əsas şərtidir.

Demokratik sivilizasiyalı cəmiyyətdə insan hüquqlarının qorunması dövlətin əsas vəzifələrindən biridir. Əmin ola bilərsiniz ki, bu yüksək vəzifədə mən həmin sahəni daim diqqət mərkəzində saxlayacağam və insan hüquqlarının qorunması üçün bütün təminatları yaradacağam. Bir sözlə, cəmiyyətimizdə insanın tam azad olması üçün şərait yaradılacaqdır. Bu baxımdan həyatımızın indiki mərhələsində vicdan azadlığı məsələsi də mühüm yer tutur. Xalqımız öz dininə qayıtdı. İslam

dini dünyada öz tarixi yerini tutmuşdur. Xalqımızın mənəviyyatına, elminə, qüdrətinə, zəkasına islam dininin böyük təsiri olmuşdur. Milli ənənələrimiz, mədəniyyətimiz bir çox hallarda islam dini vasitəsilə nəsildən nəsilə keçib, indi böyük milli sərvətimiz kimi bugünkü nəsillərə çatmışdır. Azərbaycanda islam dininə insanların sərbəst etiqad etməsi üçün bütün şərait yaradılmış və bundan sonra da yaradılacaqdır. Güman edirik ki, bizim dinimiz respublikanın bu ağır dövründə vətəndaş həmrəyliyi, vətəndaş birliyi, yaranması üçün çox böyük fəaliyyət göstərəcəkdir.

Azərbaycan çoxmillətli respublikadır. Bu, respublikanın səciyyəvi cəhətidir. Bunun böyük tarixi var və bu tarixlə, respublikanın bu ictimai-siyasi mənzərəsi ilə biz fəxr edirik. Respublikamızda bütün vətəndaşlar dini və milli mənsubiyyətinə asılı olmayaraq, eyni hüquqa malikdirlər və bundan sonra da bütün vətəndaşların bərabər hüquqla Azərbaycan Respublikasının ictimai-siyasi həyatında iştirak etməsi üçün imkanlar yaradılacaqdır. Bu gün bizim islam dininin, Qafqaz müsəlmanlarının rəhbəri, xristian dininin, yəhudi dininin nümayəndələri mənə bu vəzifəyə gəlmək münasibətilə təbrik etdilər. Mən onlara öz minnətdarlığımı bildirirəm və əmin etmək istəyirəm ki, Azərbaycanda bütün millətlərin, bütün dinlərin bərabər hüquqla yaşaması üçün bütün şərait yaradılacaqdır.

Respublikamızın müstəqilliyini möhkəmləndirmək üçün əsas vəzifələrdən biri Azərbaycanın mənafeyini dünya miqyasında müdafiə edə bilən ağıllı, səriştəli xarici siyasətin olmasıdır. Müstəqillik əldə edildikdən sonra xarici siyasət sahəsində təəssüf ki, az iş görülmüşdür. Qarşıda böyük vəzifələr durur. Bizim xarici siyasətimiz birinci növbədə Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini təmin etməyə yönəldilməlidir. Vəzifə

dünyanın bütün dövlətləri ilə bərabərhüquqlu, qarşılıqlı surətdə faydalı əlaqələr yaratmaqdan və inkişaf etdirməkdən, bu əlaqələrdən həm Azərbaycan Respublikasının beynəlxalq mövqelərini möhkəmləndirmək üçün, həm də respublikanın iqtisadiyyatını, elmini, mədəniyyətini inkişaf etdirmək üçün səmərəli istifadə etməkdən ibarətdir. Bizim xarici siyasətimiz sülhsevər siyasətdir, biz heç bir dövlətin suverenliyinə, ərazi bütövlüyünə toxunmaq məqsədi güdmürük. Lakin eyni zamanda, nəyin bahasına olursa olsun respublikanın suverenliyini, müstəqilliyini və ərazi bütövlüyünü xarici siyasət vasitəsilə təmin etməyə çalışacağıq. Güman edirəm ki, bundan sonra görüləsi işlər Azərbaycanın daha geniş tanınmasına şərait yaradacaqdır və respublikamız dünya dövlətləri birliyində öz layiqli yerini tutacaqdır.

Mənim Prezident seçilməyimlə əlaqədar olaraq dünyanın bir çox dövlət başçıları təbrik məktubları göndərmişlər. Bunları birinci növbədə, Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyinə, dünya birliyində tutduğu yerə verilən qiymət kimi qəbul edirəm. Təbrik məktubları göndərmiş dövlət başçılarına, xarici ölkələrin bu salonda olan təmsilçilərinə minnətdarlığımı bildirirəm və onları əmin etmək istəyirəm ki, Azərbaycan Respublikası bir müstəqil dövlət kimi, gələcəkdə bütün bu dövlətlərlə və başqa ölkələrlə səmərəli əlaqələr yaratmağa və respublikamızı bu ağır vəziyyətdən çıxarmaq üçün onların imkanlarından istifadə etməyə çalışacaqdır. Çox sağ olun, təşəkkür edirəm və eyni zamanda, dövlətlərinizin başçılarına və xalqlarınıza səadət, xoşbəxtlik və bütün işlərinizdə müvəffəqiyyətlər diləyirəm.

Azərbaycan Respublikasının ağır böhran vəziyyətindən çıxması üçün sosial-iqtisadi sahədə böyük işlər görülməlidir. Tə-

səvvür edin ki, müstəqilliyimizin əldə edilməsi bizim üçün tarixi bir hadisədirsə, iqtisadiyyatımızın belə vəziyyətdə olması ağır və çətin bir haldır. Təəssüf ki, son illərdə respublikanın böhran vəziyyətində olması iqtisadiyyatın bütün sahələrinə mənfi təsir göstərmişdir.

İqtisadiyyat, demək olar, tamamilə dağılmış və bu da respublika vətəndaşlarının rifahının aşağı düşməsinə gətirib çıxarmışdır. Eyni zamanda, qeyd etmək istəyirəm ki, respublikanın böyük iqtisadi-sosial, elmi-texniki potensialı vardır. Azərbaycanın coğrafi-siyasi vəziyyəti, onun təbii sərvətləri, uzun illər boyu yaranmış əsas fondları respublikanı bu ağır böhrandan çıxarmağa imkan verir. Bu baxımdan biz gələcək işimizdə bir tərəfdən, yaranmış potensialdan səmərəli istifadə etmək, digər tərəfdən isə yeni iqtisadi islahatlar aparmaq yolu ilə bazar iqtisadiyyatına keçmək istiqamətində hərəkət etməliyik.

Bu yol çətin, ağır yoldur. On illər boyu yaranmış iqtisadi-sosial sistemdən sərbəst iqtisadiyyat sisteminə keçmək böyük çətinliklərlə bağlıdır. Bu sahədə son illərdə buraxılmış səhvlər vəziyyəti daha da gərginləşdirmişdir. Ancaq biz bu yolla getməliyik, başqa yol yoxdur. Bu iş Azərbaycan Respublikasının iqtisadiyyatına, ənənələrinə uyğun olaraq təşkil edilməlidir. Bu yola keçərkən əlimizdə olan iqtisadi potensialdan səmərəli istifadə etməliyik, onun bundan sonra dağılmasına yol verməməliyik. Çalışmalıyıq ki, bu potensial bütün Azərbaycan xalqının sərvəti kimi, bundan sonra da respublikamızın bütün vətəndaşlarının, bütün təbəqələrin həyat tərzinin yaxşılaşması üçün şərait yaratsın.

Bu sahədə demokratik islahatlar keçirmək, ağıllı hərəkət etmək bizim borcumuzdur və əmin ola bilərsiniz ki, biz bu yolla gedəcəyik. Bununla əlaqədar olaraq, mən Azərbaycan Respub-

likasının Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olmasını xüsusi qeyd etmək istəyirəm. Respublikada uzun müddət bu barədə müzakirələr getmiş və nəhayət, Azərbaycan Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olmuşdur. Biz əminik ki, Azərbaycanın MDB-yə daxil olması respublikanın iqtisadiyyatının inkişaf etməsi üçün yaxşı şərait yaradacaq və biz bu imkanlardan səmərəli istifadə etməliyik.

Onu da qeyd etmək istəyirəm ki, Azərbaycanın MDB-yə daxil olmasını təhlükəli bir hal kimi qələmə verməyə çalışırlar. Bu, səhv fikirdir. Azərbaycan MDB-də öz müstəqilliyini daim qoruyacaq və MDB-də iştirak etmək Azərbaycanın müstəqilliyinə qətiyyən xələl gətirməyəcəkdir. Azərbaycan müstəqil bir dövlət kimi, demokratik yolla gedəcək, beynəlxalq demokratiya normalarına riayət edəcəkdir. Azərbaycanda kommunist ideologiyası, kommunist rejimi bir daha bərpa olmayacaqdır. Güman edirəm ki, Azərbaycan vətəndaşlarının əksəriyyətinin də fikri belədir. Azərbaycan Respublikası bundan sonra heç vaxt başqa bir dövlətin tərkibinə daxil olmayacaq, başqa bir dövlətin tabeliyinə düşməyəcək, öz müstəqilliyini daim qoruyacaqdır.

Bizim daxili siyasətimiz, xarici siyasətimiz dünya demokratiyasının açdığı yolla, demokratik prinsiplər əsasında gedəcəkdir. Biz Azərbaycanın daxilində demokratik prinsipləri bərqərar edərək, respublikanın xarici siyasətində Azərbaycanın müstəqilliyini daim qoruyacağıq. Mən bir Prezident kimi, xalqım qarşısında öz fikirlərimi açıq bəyan edir və əmin etmək istəyirəm ki, bu fikirlərə, bu prinsiplərə daim sadıq olacağam.

Əziz və hörmətli həmvətənlər!

Bu gün mənim üçün tarixi, əlamətdar bir gündür. Mənə göstərilən bu böyük etimada görə Azərbaycan vətəndaşlarına, Azərbaycan xalqına bir daha dərin minnətdarlığımı, hörmətimi,

məhəbbətimi bildirir və əmin etmək istəyirəm ki, həyatımın sonuna qədər xalqıma sədaqətlə xidmət edəcək və bütün fəaliyyətimi Azərbaycan Respublikasının gələcək inkişafına sərf edəcəyəm.

Əlimi Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasına basaraq and içirəm ki, biliyimi, təcrübəmi, qüvvəmi Azərbaycan xalqının, Azərbaycan Respublikasının rifahına həsr edəcəyəm.

And içirəm ki, Prezident vəzifəsini ali məqsədlər, amallar naminə yerinə yetirəcək, Azərbaycan Respublikasının tam müstəqilliyini, suverenliyini, ərazi bütövlüyünü təmin etmək üçün əlimdən gələni əsirgəməyəcəyəm.

And içirəm ki, Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və qanunlarının həyata keçirilməsinin təminatçısı olacaq, milliyyətdən, dini etiqadından və siyasi əqidəsindən asılı olmayaraq, Azərbaycan vətəndaşlarının hüquqlarının və azadlıqlarının qorunmasının, müdafiə edilməsinin təminatçısı olacağam. Azərbaycan Respublikasında azadlığın, demokratik dəyişikliklərin, Azərbaycan Respublikasının demokratik hüquqi dövlət kimi inkişaf etdirilməsinin təminatçısı olacağam.

And içirəm ki, Azərbaycan Respublikasına, Azərbaycan xalqına ləyaqətlə xidmət edəcəyəm, müstəqil dövlətimizin sivilizasiyalı dünya dövlətləri arasında, dünya birliyində ləyaqətli yer tutmasına çalışacağam.

Əlimi Qurani-Kərimə basaraq and içirəm ki, Azərbaycan xalqının milli və mənəvi ənənələrinə daim sadıq olacaq və bu ənənələrin müstəqil dövlətimizdə bərqərar olmasını, yaşamasını və inkişaf etməsini təmin edəcəyəm.

AZƏRBAYCANIN MÜSTƏQİLLİK GÜNÜ MÜNASİBƏTİLƏ XALQA TƏBRİK

18 oktyabr 1993-cü il

Hörmətli həmvətənlər!

Bu gün Azərbaycanın həyatında əlamətdar gündür – Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında Konstitusiya Aktının qəbul olunmasının ikinci ildönümüdür. Azərbaycan Respublikasının Dövlət müstəqilliyi əldə etməsi tarixi hadisədir, bizim böyük bayramımızdır. Bu bayram münasibətilə Azərbaycan xalqını, Azərbaycan Respublikasının bütün vətəndaşlarını ürəkdən təbrik edirəm, müstəqillik yolunda hamıya uğurlar diləyirəm.

Azərbaycan xalqının əsrlərboyu qəlbində olan, həsrət çəkdiyi günlər gəlib çatmışdır. Azərbaycan xalqı öz müstəqilliyinə nail olmuşdur. Müstəqilliyi əldə etmək, dövlətin tam müstəqil olmasına nail olmaq üçün xalqımız çətin yollardan keçmişdir. Ancaq müstəqilliyi əldə saxlamaq, onu möhkəmləndirmək, dövlətin tam müstəqilliyinə nail olmaq və bütün vətəndaşlara müstəqil dövlət şəraitində layiqli həyat tərzini təmin etmək daha çətinidir. Bunun üçün biz çox iş görməliyik. Qarşımızda böyük vəzifələr durur. Bu vəzifələri həm Azərbaycanın dövlət orqanları, həm hökumət, həm respublikanın mövcud siyasi-ictimai qüvvələri, həm də hər bir vətəndaş yerinə yetirməyə çalışmalıdır.

Ona görə də mən bu əlamətdar gündə, bizim üçün böyük bayram günündə Azərbaycan xalqına, respublikamızın bütün

vətəndaşlarına müraciət edirəm, Azərbaycan Respublikasının ictimai-siyasi xadimlərinə, ziyalılarına, dövlət orqanlarında vəzifə daşıyan şəxslərə, hər bir vətəndaşa müraciət edirəm və hər bir kəsi Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini möhkəmləndirmək üçün, bu müstəqilliyi daimi etmək üçün fədakar əməyə dəvət edirəm.

Mən bu gün Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini mühafizə edən Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinə, sərhədlərimizi qoruyan döyüşçülərə, əsgərlərə, zabitlərə müraciət edirəm, vətəni əziz sayan, onu sevən hər bir vətəndaşa müraciət edirəm. Bizim gələcək taleyimiz öz əlimizdədir. İndi biz vətənimizin, torpağımızın, ölkəmizin sahibiyik, öz taleyimizi özümüz həll etmək imkanı qazanmışıq. Ancaq bu imkanları əldə saxlamaq, müstəqilliyi daimi etmək və ölkəmizi inkişaf etmiş ölkələr səviyyəsinə çatdırmaq, dünya birliyində layiqli yer tutmaq qarşımızda duran əsas vəzifələrdir. Bir dövlət başçısı kimi, mən bu vəzifələri özümün ümdə vəzifələrim hesab edirəm. Güman edirəm ki, hər bir vətənpərvər azərbaycanlı, bu yurdun vətəni sevən hər bir sakini bunları özünün şəxsi vəzifələri hesab edəcəkdir.

Bu ümidlərlə, bu arzularla sizi bir daha təbrik edir, sizə can-sağlığı, həyatınızın bütün sahələrində uğurlar diləyirəm. Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyi naminə sizin hər birinizə müvəffəqiyyətlər arzulayıram. Sağ olun, bayramınız mübarək olsun. Yeni bayramlara doğru irəliləyək!

**ATƏM-in SƏDRİ, İSVEÇİN XARİCİ
İŞLƏR NAZİRİ MARQARETA AF
UQQLAS İLƏ GÖRÜŞ**

26 oktyabr 1993-cü il

Hörmətli qonaqlar!

Məni xəbərdar etdilər ki, rus dilində danışmaq lazımdır, baxmayaraq ki, bizdə dövlət dili Azərbaycan dilidir. Lakin xanım Uqqlas və nümayəndə heyətinin üzvləri üçün rus dilindən tərcümə etməyin asan olduğunu nəzərə alaraq, mən rus dilində danışacağam. Bir də ki, bu dili hamı başa düşür.

Mən ATƏM-in sədri, İsveçin Xarici İşlər naziri xanım Marqareta af Uqqlası və nümayəndə heyətinin üzvlərini salamlayır, Azərbaycanda olduqları müddətdə onlara səmərəli fəaliyyət və bizim üçün mühüm və çox zəruri olan bu missiyyaya uğurlu nəticələr arzulayıram.

Respublikamız elə vəziyyətdədir ki, beynəlxalq təşkilatların, o cümlədən də ATƏM kimi nüfuzlu və geniş beynəlxalq təşkilatın köməyinə və dəstəkləməsinə xüsusilə ehtiyacı vardır. Biz son vaxtlar ATƏM-lə intensiv əlaqə saxlayırıq, burada müxtəlif tərkibli nümayəndə heyətləri ilə, o cümlədən Minsk konfransının sədri Mario Raffaelli başda olmaqla, Minsk qrupunun nümayəndə heyəti ilə görüşmək imkanımız olmuşdur. Biz Azərbaycan Respublikasının taleyi ilə bağlı çox mürəkkəb problemlərin həllində ATƏM-in fəaliyyətinə həmişə böyük ümid bəsləmişik. Bu gün isə ATƏM-in nümayəndə heyətini ən nü-

fuzlu tərkibdə, xüsusən də ATƏM-in sədri xanım Uqqlas başda olmaqla qəbul edirik.

Biz son günlər sizin bəzi ölkələrə səfərinizi diqqətlə izləyir və nəzərdə tutduğumuz cədvələ uyğun olaraq, buraya gəlişinizi səbirsizliklə gözləyirdik. Təəssüf edirəm ki, siz Azərbaycana səfəriniz üçün belə az vaxt ayırırsınız. Zənnimcə, Azərbaycanın düşdüyü mürəkkəb vəziyyəti nəzərə alaraq, başqa ölkələrlə müqayisədə bir qədər çox vaxt ayırmaq lazım idi. Lakin biz təvazökarlıq edib bununla da kifayətlənirik.

Sizə yaxşı məlumdur ki, Azərbaycan üçün indi başlıca problem dövlətimizin ərazisində döyüş əməliyyatlarının dayandırılması, Azərbaycanın müharibə vəziyyətindən çıxması və Azərbaycan Respublikasının suveren hüquqlarının təmin edilməsidir. Bununla əlaqədar biz ATƏM-in fəaliyyətinə çox böyük ümid bəsləmişik və indi də bəsləyirik.

Azərbaycan xalqının, Azərbaycan Respublikasının həyatı ilə bağlı problemlərin həlli sahəsində ATƏM-in bu vaxta qədərki fəaliyyətindən danışsaq, əlbəttə, burada müsbət məqamların olduğunu da deyə bilərik. Lakin bununla belə, bu gün bizim əsasımız var deyək ki, qəti nəticələr baxımından belə deyildir. İndi respublikamızda böhranlı vəziyyət yaranmışdır. Mən bilmirəm, bu sadəcə, təsadüfdür, yoxsa sizin gəlişinizlə əlaqədar xüsusi olaraq yaradılmış şəraitdir, lakin hər bir halda, bizdən ötrü nə qədər böhranlı və faciəli olursa olsun, indiki vəziyyət – real faktdır. Sizin Azərbaycan üçün məhz belə ağır dövrdə buraya səfərinizi respublikamızın bütün vətəndaşları diqqətlə izləyirlər. Buna görə də biz çox istəyirik ki, sizin buraya səfəriniz ATƏM-lə bağlı olduğumuz problemlərin həllində konkret əməli nəticələrlə başa çatsın.

Xanım Uqqlas, erməni silahlı birləşmələrinin təcavüzkar hərbi əməliyyatını pisləyən bəyanat verdiyinizə görə ilk növbədə sizə təşəkkür etmək istəyirəm. Həmin təcavüz nəticəsində son günlər Azərbaycanda vəziyyət olduqca mürəkkəbləşmiş və on minlərlə adam daimi yaşayış yerlərini tərk etmişdir və indi ağır müsibət içərisindədir. Zənnimcə, ATƏM-in sədri kimi, sizin bəyanatınızın çox mühüm siyasi əhəmiyyəti var və ümid edirəm ki, həmin bəyanat vəziyyətin dəyişməsinə təsir göstərəcək. Buna görə sizə təşəkkür edirəm.

Əlbəttə, biz çox istəyirik ki, dövlət müstəqilliyi əldə etmiş Azərbaycan Respublikasının qarşısında duran bütün problemlərin həllində ATƏM-in imkanlarından istifadə edək. Lakin hazırda bizdən ötrü ən kəskin, mühüm problem Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü, dövlət suverenliyini, sərhədlərinin toxunulmazlığını, respublikamızın hərbi təcavüzə məruz qalmış, həlak olmuş, daimi yaşayış yerlərini itirmiş vətəndaşlarının, sakinlərinin həyatının qorunmasını təmin etmək problemidir. Bütün bu vəziyyət böyük faciəyə gətirib çıxarır.

Biz bazar iqtisadiyyatı, demokratiyanın inkişafı, insan hüquqlarının müdafiəsi və demokratik inkişaf yolu tutmuş gənc müstəqil dövlət kimi, Azərbaycanın qarşısında duran bütün başqa məsələlərlə bağlı problemlərin həllində ATƏM-in imkanlarından istifadə etmək barədə sizin təkliflərinizi məmnuniyyətlə qəbul edirik. Lakin bir daha qeyd edirəm ki, bizdən ötrü son dərəcə mühüm problem hərbi əməliyyatların dayandırılması və Azərbaycan ərazisinin xeyli hissəsini işğal etmiş qoşunların respublika ərazisindən çıxarılmasıdır.

Son aylar ərzində Azərbaycan Respublikası rəhbərliyinin və şəxsən mənim bu problemin sülh yolu ilə həllinə qəti şəkildə tərəfdar olduğumuzu sübut etməyə ehtiyac yoxdur. Çün-

ki atəşin dayandırılması haqqında dəfələrlə imzalanmış sazişlər də, sonuncu belə saziş də məhz Azərbaycan tərəfinin təşəbbüsü və cəsarət edib deyim ki, şəxsən mənim təşəbbüslə mümkün olmuşdur.

Biz bilirik ki, ATƏM siyasi təşkilatdır, onun müvafiq silahlı birləşmələri yoxdur. Eyni zamanda, belə hesab edirik ki, ATƏM kifayət qədər nüfuzlu beynəlxalq təşkilatdır və bir halda ki, biz müharibə vəziyyətindən çıxmaqla bağlı problemlərimizin bu məsələnin məhz siyasi yolla həll ediləcəyinə ümid bəsləyirik, deməli, əlbəttə ki, ATƏM-in fəaliyyətindən çox şey gözləyirik.

Gizlətmirəm, respublikanın vətəndaşları da, müxtəlif siyasi xadimlər, o cümlədən müxalifətdə olan xadimlər də, xarici müxbirlər də mənə tez-tez sual verirlər: BMT Təhlükəsizlik Şurasının, istər ATƏM-in Minsk qrupunun, istərsə də, ümumiyyətlə, ATƏM-in dəfələrlə qəbul etdiyi qərarların həyata keçirilməyərək qaldığını bilə-bilə, siz doğrudanmı inanırsınız ki, bu məsələni ATƏM-in qüvvəsi ilə, ATƏM-in, Birləşmiş Millətlər Təşkilatının, onun Təhlükəsizlik Şurasının imkanları ilə həll etmək olar?

Həqiqətən də bu bir faktdır ki, vaxt gedir. BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası üç dəfə çox mühüm qətnamə qəbul etmişdir, ATƏM-in Minsk qrupu işğal qoşunlarının Azərbaycan ərazisindən çıxarılması haqqında bir neçə dəfə cədvəl tərtib etmişdir, gah Romada, gah Vyanada, gah da Cenevrədə və daha hardasa dəfələrlə iclaslar keçirmişdir. Özü də dünyanın ən böyük, nüfuzlu beynəlxalq təşkilatlarından – BMT və ATƏM-dən, Qarabağ münaqişəsi deyilən məsələnin həlli üçün ATƏM çərçivəsində xüsusi olaraq yaradılmış Minsk qrupundan söhbət gedir. Lakin onların bütün qərarları yalnız bir tərəfin – Dağlıq

Qarabağın ortaya atdığı maneələrlə qarşılaşır. Buna görə də adamlarda istər-istəməz bədbinlik yaranır.

Siz qeyd etdiniz ki, ATƏM-in cənab Mozberq, cənab Sika və cənab Kazimirov kimi nüfuzlu xadimləri də respublikamızın problemləri və atəşin dayandırılması, işğal qoşunlarının ərazimizdən çıxarılması məsələləri ilə ATƏM tərkibində fəal və geniş iş aparırlar. Mən onlara şəxsən hörmət bəsləyirəm, dəfələrlə onlarla görüşmüşəm və fəaliyyətlərinə böyük ehtiramla yanaşıram, şadam ki, onlar bu gün burada bizimlə birlikdədirlər. Lakin bütün bunlar nəticə vermir. Təkrar edirəm, BMT Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələri nəticəsiz qaldıqda, həmin bədbinlik istər-istəməz mənə də sirayət edir. Lakin bununla belə, əminəm ki, ATƏM-in imkanlarından və əlbəttə, ATƏM vasitəsi ilə Təhlükəsizlik Şurasının imkanlarından indiyədək kifayət qədər istifadə edilməmişdir. Çox istəyirəm ki, bizim sizinlə görüşümüz bu son dərəcə mürəkkəb problemin həllində ATƏM-in daha müvəffəqiyyətli fəaliyyəti üçün başlanğıc nöqtəsi olsun.

Başa düşürəm, ATƏM-in baş katibi vəzifəsi nə deməkdir, onun çox böyük əhəmiyyəti vardır. Mən baş katibi tanıyıram, onunla Naxçıvanda əvvəlki işimdən tanışam. Lakin indiki halda, ATƏM-in sədri ilə ilk dəfə görüşdüyümdən istifadə edərək, sizə, sizin bütün nümayəndə heyətinizə, o cümlədən də baş katibə üz tuturam. Siz baş katibə söz verməzdən əvvəl icazənizlə, daha bir neçə kəlmə deyəcəyəm, sonra isə baş katibi məmnuniyyətlə dinləyərək. Söylədiyiniz fikirlərlə əlaqədar bir neçə qeydimi bildirmək istəyirəm.

Siz dediniz ki, beynəlxalq təşkilatların imkanları da var, nöqsanları da. Lakin bu zaman siz müvafiq tərəflər arasında bilavasitə əlaqənin zəruri olduğunu da xatırlatdınız. Siz haq-

lısınız ki, əvvəlki Azərbaycan rəhbərliyində bu cəhət çatışmırdı. Mən bunu yüksək qiymətləndirirəm ki, siz bu məsələyə Azərbaycan rəhbərliyinin münasibətində dəyişiklikləri, o cümlədən mənim şəxsi münasibətimi qeyd etdiniz. Amma siz razılaşmaya bilməzsiniz ki, Azərbaycan tərəfindən münasibətin dəyişməsi bu məsələnin həlli üçün daha əlverişli şərait yaratmalı idi. Bir necə ay bundan əvvəl Azərbaycan rəhbərliyi Dağlıq Qarabağla heç bir əlaqəni qəbul etmir və yaxın qoymurdu. Odur ki, mən bu əlaqələrlə bağlı addımlar atmağa başladıqda Azərbaycan müxalifəti və Azərbaycanda bəzi dairələr tərəfindən çox böyük tənqiddə məruz qaldım. Mən bunu məhz sizin dediyiniz prinsipləri əsas tutaraq edirdim. Lakin indi mən, həmçinin bununla əlaqədar tənqiddə məruz qalıram ki, atdığım addımlar müsbət nəticələr verməkdənsə, əksinə, vəziyyətimizi daha çox pisləşdirmişdir. Bir diqqət yetirin, iyunda Mario Raffaelli başda olmaqla, nümayəndə heyəti buraya gəldikdə biz onunla görüşdük, o, Bakıda, Ağdam rayonunda, Qarabağda, Yerevanda oldu. Biz əvvəllər ermənilər tərəfindən işğal olunmuş Kəlbəcər rayonundan qoşunların çıxarılması cədvəli ilə tamamilə razı idik, lakin Mario Raffaelli Azərbaycandan getdikdən bir neçə gün sonra Ermənistan silahlı birləşmələri Ağdam rayonunu işğal etdilər. Buna baxmayaraq, biz bundan sonra da Ermənistanla əlaqələr saxladıq, şəxsən mənim Levon Ter-Petrosyanla əlaqələrim oldu, sonra bizim rəhbərlərin Dağlıq Qarabağ rəhbərləri ilə, o cümlədən parlament sədrinin müavini Afiyəddin Cəlilovun, Baş Nazirin müavini Abbas Abbasovun, ordumuzun Baş Qərargah rəisi Səfər Əbiyevin əlaqələri oldu. Bu şəraitdə də respublikamıza qarşı təcavüz davam etdi, həm Ağdam, həm Füzuli, həm Cəbrayıl, həm də Qubadlı rayonları işğal olundu. Biz barışıq haqqında saziş bağladıq. O da pozuldu. Sağ olun ki, sazişin

Ermənistan tərəfindən pozulduğu barədə bəyanat verdiniz. Son günlər hərbi əməliyyatlar nəticəsində on minlərlə adam acı-nacaqlı vəziyyətə düşmüşdür. Dünən onların bir qismi İmişli rayonunun ərazisinə qayıtmışdır. ATƏM-in nümayəndələri də oraya getmişlər. Onlar qaçqınların nə vəziyyətdə olduqlarını öz gözləri ilə görəcəklər. Budur mənim əlaqələrimin nəticəsi.

Gərək ki, dünən sizə Azərbaycanın xəritəsini göstəriblər. İndi vəziyyətin necə olduğu göz qabağındadır. Zəhmət olmasa, bir baxın. Budur, daha aydın xəritə. Dağlıq Qarabağa tamamilə ermənilər nəzarət edirlər. Sonralar Laçın rayonu işğal olunmuşdur. Bir baxın, il yarım bundan əvvəl bu necə bir ərazi idi. Bu ilin aprel ayının əvvəllərində Kəlbəcər rayonu, sonra 150 min nəfərdən çox əhalisi olan Ağdam rayonu, Füzuli, Cəbrayıl, Qubadlı rayonları işğal olundu.

Zəngilan rayonu mühasirədədir. Dünən çox çətinliklə nail olduq ki, bu rayon işğal edilməsin. Bu məsələ ilə gecədən keçə-nədək məşğul olduq. Ermənistanın işğalçı qoşunları artıq İranla sərhədə çıxmış, Azərbaycan–İran sərhədinin əksər hissəsinə nəzarət edirlər. Əslində münaqişə beynəlmilləşdirilmişdir. Bayaq dedim ki, on minlərlə adamımız İran ərazisindədir.

Bəs nə üçün belə olur? Axı biz danışmışdıq ki, atəş dayandırıl-sın, Dağlıq Qarabağla bağlı məsələyə baxılsın. Amma yeni-yeni rayonlar işğal olunur, Ermənistan tərəfi güc mövqeyindən hərəkət edir və öz şərtlərini qəbul etdirir.

Bütün bu günlər ərzində biz məhz Dağlıq Qarabağla, təbii ki, həmçinin Ermənistan rəhbərliyi ilə intensiv əlaqələr saxla-mışıq. Lakin bu əlaqələr bir nəticə vermir. Bax, siz insan hü-quqlarının müdafiəsində ATƏM-in mühüm vəzifəsindən da-nışdınız. Bəs respublikanın bütün ərazisində ağır vəziyyətdə olan 1 milyon nəfərdən çox qaçqının hüquqları tapdanmırmı,

pozulmurmu? Zəngilanda təxminən 60 min adam mühasirədədir. Bayaq dedim ki, on minlərlə adam İran ərazisindədir. Onların bir qismi Arazdan keçərək İmişliyə qayıtmışdır. Dünən bütün gecə biz bu məsələ ilə məşğul olmuşuq. Dövlət katibi Lalə xanım Hacıyeva sizə bu barədə danışmışdır. Biz bütün şərtlərlə razılaşmışıq. Əgər bu da kömək etməsə, beynəlxalq təşkilatlar – istər BMT, istərsə də ATƏM bir şey edə bilməsələr, onda yalnız Allaha müraciət etməli və ya elliklə səfərbərliyə başlamalı, ya şəhid olmaq, ya da hadisələrin inkişafını dayandırmaq üçün döyüşə atılmalı olacağıq. Yeri gəlmişkən, son günlərin həyəcanlı hadisələri ona gətirib çıxarmışdır ki, xalq məndən bunu tələb edir. Mən bir tərəfdən, bu əlaqələrə razılıq verdiyimə görə tənqiddə məruz qalıram, digər tərəfdən isə tələblər irəli sürürlər ki, biz belə vəziyyətdə olmaqdansa ölməyə, şəərəflə, şöhrətlə ölməyə hazırıq. Buna görə də vəziyyət nəinki sadəcə, faciəli, hətta ondan da betərdir. Belə hesab edirəm ki, beynəlxalq təşkilatlar bu problemin həllində kömək göstərməlidirlər. Düşünürəm ki, sizin baş katib buna daha konkret cavab verəcəkdir.

Mən sizinlə tamamilə razıyam, bu məsələdə aramızda ziddiyyət yoxdur. Mən artıq bildirdim ki, biz Minsk qrupuna və bütünlükdə ATƏM təşkilatına böyük hörmətlə yanaşır, ona böyük ümid bəsləyirik. Biz bundan sonra da əməkdaşlıq edəcəyik və ATƏM-in Minsk qrupunun səmərəli fəaliyyətinə çox ümid edirik. Lakin mən söhbətimizin əvvəlində dedim ki, xanım Uqqlasın bu gün verdiyi bəyanat erməni silahlı birləşmələrinin təcavüzkar hərəkətlərini pisləyən siyasi bəyanatdır. Bunun özünün çox böyük əhəmiyyəti var. Yaxud götürək dünən bu məsələ barədə Rusiya Federasiyasının Xarici İşlər Nazirliyində verilmiş bəyanatı. Həmin bəyanatda erməni silahlı

birləşmələrinin son günlər işğal etdikləri ərazidən dərhal çıxarılması tələb olunmuşdur. Bundan əlavə, bizimlə çox fəal əməkdaşlıq edən və bu məsələ ilə geniş məşğul olan cənab Kazimirov dünəndən, Bakıya gəldiyi andan etibarən bu prosesə ciddi şəkildə qoşulmuş, hərbi birləşmələrin son günlər tutduğu ərazidən çıxarılmasına nail olmaq üçün Qarabağla, Yerevanla və bizimlə əlaqə saxlamışdır. Biz gələcəkdə də belə siyasi fəaliyyətə belə bağlayacağıq. Lakin siz bilirsiniz ki, vəziyyət bizdən daha konkret, daha qəti tədbirlər görməyi tələb edir. Adamlar sərhədi keçib İrana getmiş və gecə, demək olar, çılpaq halda, çox çətin vəziyyətdə Azərbaycan ərazisinə qayıtmışlar. Biz onlardan ötrü sığınacaq yeri, əyin-baş tapa bilmirik. Mən hələ onların bütün var-dövlətini, yaxın adamlarını itirmələrini demirəm. Belə şəraitdə biz bütün təcavüzkar hərəkətlərə son qoymalıyıq.

Mən sizin imkanlarınızı realistcəsinə qiymətləndirirəm. Lakin siz də yaranmış vəziyyəti beləcə qiymətləndirməli və görülməli biləcək tədbirlərə, ola bilsin, ən qəti tədbirlərə realistcəsinə yanaşmalısınız. Axı səbrin də sonu var. Buna görə də mən bir daha bu məsələnin siyasi yolla həllinə tərəfdar olduğumu bildirirəm. Məsələnin siyasi yolla həlli isə yalnız sizin iştirakınızla, sizin geniş fəaliyyətiniz nəticəsində mümkündür.

Bu fikirdə qalmaq istəyirəm: biz inanırıq, ümid edirik və belə hesab edirik ki, ATƏM-in ehtiyatlarından və imkanlarından daha dolğun istifadə olunmalıdır!

Sağ olun.

MARQARETA AF UQQLAS İLƏ DANİŞIQLAR BAŞA ÇATDIQDAN SONRA BİRGƏ MƏTBUAT KONFRANSINDA BƏYANAT

26 oktyabr 1993-cü il

Biz ATƏM-in indiki sədri xanım Uqqlas başda olmaqla, bu təşkilatın nüfuzlu nümayəndə heyətinin respublikamıza gəlişini böyük razılıqla qarşılamışıq. ATƏM-in fəaliyyəti baxımından Azərbaycan Respublikasını maraqlandıran bütün məsələlər barədə bu gün bizim kifayət qədər səmərəli danışıqlarımız olmuşdur. Biz keçmiş Sovet İttifaqı ərazisində yaranmış müstəqil dövlətlərin taleyi və fəaliyyəti ilə bağlı ATƏM-in mövqeyi ilə tamamilə razıyıq, xüsusən də ona görə ki, bu beynəlxalq təşkilat planlı iqtisadiyyatdan bazar iqtisadiyyatına keçilməsi, demokratiyanın inkişafı, insan hüquqlarının müdafiəsi problemlərinə, həmin dövlətlərin inkişafı üçün daha sivilizasiyalı şəraitin yaradılmasına böyük maraq göstərir.

Bugünkü danışıqlar zamanı biz bəyan etdik ki, mən bunu bir daha təkrar etmək istəyirəm, Azərbaycanın bu problemlərlə əlaqədar heç bir çətinliyi olmayacaqdır. Azərbaycan Respublikası demokratik inkişaf, sərbəst bazar iqtisadiyyatına keçmək yolu tutmuşdur, insan hüquqlarına və insan azadlıqlarına əməl olunması prinsiplərinə daim tərəfdardır. Bununla belə, biz, əlbəttə, həmin islahatların həyata keçirilməsini dəstəklədiyinə və bu sahədə köməyinə görə ATƏM-ə minnətdar olacağıq.

Respublikamız üçün ən mürəkkəb, ən vacib problem onun ərazi bütövlüyünü, sərhədlərinin toxunulmazlığını, suveren-

liyini və bununla əlaqədar olaraq ölkənin ərazisində gedən müharibənin dayandırılmasını, işğal edilmiş Azərbaycan torpaqlarından erməni silahlı birləşmələrinin çıxarılmasını təmin etməkdir.

Azərbaycanın Füzuli və Cəbrayıl rayonlarında yeni zonalar işğal edən Ermənistan silahlı birləşmələrinin sonuncu təcavüzkar hücumları ilə əlaqədar xanım Uqqlasın bu gün səhər verdiyi bəyanata görə mən ona minnətdaram. Ermənistan silahlı birləşmələrinin yeni zonalar işğal etməsi faciəli nəticələrə gətirib çıxarmışdır. Ümidvaram ki, ATƏM sədrinin bu siyasi bəyanatı işğalçı qoşunların son vaxtlar tutduqları əraziləri dərhal tərk etməsində öz rolunu oynayacaqdır.

Mən bir daha təsdiq edirəm ki, Azərbaycanla Ermənistan silahlı birləşmələri arasında müharibə ilə bağlı məsələni biz dinc yolla aradan qaldırmağa çalışırıq. Biz sülh prosesinə, dialoqa, atəşin dayandırılmasına tərəfdar olaraq qalır və ATƏM-in fəal havadarlığına və köməyinə ümid bəsləyirik.

Biz həmçinin ümidvarıq ki, ATƏM və xanım Uqqlas başda olmaqla bu təşkilatın mötəbər nümayəndə heyəti dincliklə nizamlaşdırma prosesinin normal məcraya düşməsi üçün əlavə tədbirlər görəcəklər. Bununla bərabər, biz işğalçı qoşunların son vaxtlar tutduqları ərazilərdən dərhal çıxarılmasını və Azərbaycan torpaqlarının işğalçılardan təmizlənməsi üçün ardıcıl tədbirlərin görülməsini tələb etmişik və edirik. Ümidvarıq ki, bugünkü danışıqlarımız həmin problemin həlli məqsədilə ATƏM-in yorulmaz fəaliyyətinin yeni mərhələsi üçün başlanğıc nöqtəsi olacaqdır.

S u a l: İstər Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, istərsə də ATƏM dəfələrlə qətnamələr qəbul etmiş və bu qətnamələrdə Ermənistan silahlı qüvvələrindən tələb olunmuşdur ki, ələ keçirdikləri Azərbaycan ərazilərindən çıxsınlar. Lakin qəri-

bə bir vəziyyət yaranır: nə qədər çox bəyanatlar verilirsə, bir o qədər çox Azərbaycan torpaqları ilhaq edilir. Təcavüz-kara təsir göstərmək üçün ATƏM-in hər hansı vasitələri – siyasi, iqtisadi vasitələri varmı?

M a r q a r e t a a f U q q l a s: Zənnimcə, biz hamımız başa düşürük ki, beynəlxalq təşkilatların imkanları barədə təsəvvürümüz olmalıdır. Yeri gəlmişkən, bu, təkcə həmin münaqişəyə aid deyildir, bir çox digər elə misallar, münaqişələr var ki, burada bu hal rol oynayır. Lakin buna baxmayaraq, bu əsla o demək deyildir ki, biz ATƏM çərçivəsində, xüsusən də Minsk qrupu çərçivəsində söylərimizi davam etdirməməliyik. Əksinə, Minsk qrupu siyasi dialoqu gücləndirmək üçün çox mühüm məclisdir. Mən əminəm ki, bu sahədə fəaliyyətimizi davam etdirmək və gücləndirmək lazımdır. Ümidvaram ki, mənim səfərim nəticəsində bu istiqamətdə söylər davam etdiriləcəkdir. Siz çox yaxşı başa düşürsünüz ki, ATƏM-in öz silahlı qüvvələri yoxdur, ATƏM siyasi dialoqun gücləndirilməsinə kömək edə biləcək siyasi təşkilatdır.

Bizim beynəlxalq təşkilat onun üzvlərinin istədikləri dərəcədə güclüdür. Buna görə də ATƏM-in sədri kimi, mən ürəkdən istərdim ki, ATƏM-in üzvü olan ölkələr Minsk prosesinin və Minsk qrupunun dialoq üçün səmərəli məclisə çevrilməsinə çalışsınlar.

S u a l: Hazırda Azərbaycanda 1 milyondan çox qaçqın var. Onlara yardım göstərilməsi məsələsi ATƏM çərçivəsində müzakirə edilibmi?

M a r q a r e t a a f U q q l a s: Mən qaçqınların nümayəndələri ilə görüşəcəyəm. Onlarla rəhbərlik etdiyim nümayəndə heyətinin üzvləri də görüşürlər. Nümayəndə heyətinin tərkibinə İsveçin yardım agentliyinin nümayəndəsi də daxildir.

S u a l: ATƏM-in üzvü kimi, Ermənistan bu təşkilatın üzvü olan dövlətlərin suverenliyinə və ərazi bütövlüyünə hörmət etməlidir. Lakin məlumdur ki, Ermənistan parlamenti Dağlıq Qarabağın Ermənistana birləşdirilməsi haqqında, habelə Qarabağa hərbi yardım göstərilməsi haqqında qərarlar və dövlətlərin ərazi bütövlüyünün Helsinki aktında qeydə alınmış prinsipini pozan bir sıra digər sənədlər qəbul etmişdir. Bu prinsipə əməl edilməsi barədə ATƏM-in müəyyən öhdəlikləri vardır. Bununla əlaqədar olaraq siz ATƏM-in tərkibində Azərbaycanın gələcəyini necə görürsünüz?

M a r q a r e t a f U q q l a s: Deməliyəm ki, tarix problemlərinə hörmətim olmaqla bərabər, mən ATƏM-in sədri kimi, bu günün və gələcəyin məsələləri ilə məşğulam. Odur ki, bu problemə, Ermənistanın münasibətilə bağlı məsələlərə sabah Yerevanda olanda toxunacağam.

S u a l: Xanım Uqqlas, azərbaycanlıları bir məsələ maraqlandırır – nə üçün dünya birliyi bu qədər vaxtda Qarabağ problemini tənzimləyə bilmir? Bu nə deməkdir – güclü dövlətlər balaca Ermənistan qarşısında acizdir, yoxsa Ermənistan Respublikası tərəfindən Azərbaycana qarşı təcavüz faktının təsdiq edilməsini istəməirlər?

M a r q a r e t a f U q q l a s: Belə düşünürəm ki, başlıca problem hər iki tərəfin bu müharibəyə son qoymaq üçün kifayət qədər iradəsinin olmamasındadır. Məncə, nəticə etibarilə ən başlıca məsuliyyət o kəslərin üzərinə düşür ki, onlar bilavasitə müharibə aparır, onlar silaha sarılıblar.

S u a l: Xanım Uqqlas, siz ATƏM-in ilk nümayəndəsi deyəsiniz ki, münaqişə zonasına gedir, bu problemin tənzimlənməsi üçün zəmanət verirsiniz, lakin nəticədə bunun üçün konkret olaraq heç nə edilmir. Bu gün siz bəyanat verərək,

zorakılığı pislədiniz. Necə bilirsiniz, gələcəkdə zorakılığa yol vermədən vəziyyəti sabitləşdirmək və münəqişəni nizama salmaq üçün hər hansı əməli tədbirlər görmək mümkündürmü? Axı insanlar, əsasən də uşaqlar və qadınlar əzab-əziyyət çəkirlər. Bu isə gərək ki, sizi daha çox narahat edir və sizə daha aydındır.

Marqareta af Uqqlas: Mən sizin hisslərinizi, Azərbaycan xalqının keçirdiyi hissləri başa düşürəm və dinc əhalinin halına yanıram. Siz Minsk prosesi çərçivəsində ATƏM-in göstərdiyi səylərin hələlik heç bir nəticəsini görmürsünüz, buna baxmayaraq, mən belə düşünürəm ki, əgər dünya birliyi münəqişəyə arxasını çevirsəydi və onu tamamilə qulaqardına vursaydı, onda bu, vəziyyəti yaxşılığa doğru dəyişdirməzdi. Zənnimcə, ATƏM bundan sonra da bu məsələ ilə məşğul olmalı və hətta imkanlarımız məhdud olsa da, öz üzərinə müəyyən məsuliyyət götürməlidir. Lakin mən bir daha nəzərə çatdırıram: bundan ötrü hər iki tərəf siyasi danışıqlar prosesində iştirak etmək niyyətində olduğunu göstərməlidir.

S u a l: Xanım Uqqlas, hərbi əməliyyatlar yenidən gücləndirildikdən sonra yaxın vaxtlarda Minsk konfransının keçirilməsini mümkün hesab edirsinizmi və şəxsən siz cənab Raffaelli tərəfindən təklif olunan təzələnməş cədvələ necə baxırsınız? Bildiyiniz kimi, həmin cədvəldə BMT Təhlükəsizlik Şurasının 822 və 853 nömrəli qətnamələrinin ziddinə olaraq, Ermənistan silahlı qüvvələrinin işğal edilmiş ərazilərdən çıxarılması dəmir yollarının blokadasının götürülməsi ilə əlaqələndirilir.

Marqareta af Uqqlas: Demək istəyirəm ki, mənim nümayəndə heyətimə səfirlər Seka, Mozberq və Kazimirov, yəni elə şəxslər daxildirlər ki, onlar Minsk prosesinin məsələləri ilə

bilavasitə məşğul olurlar. Mən əminəm ki, onlar əvvəl-axır konkret nəticələrə gəlmək üçün öz səylərindən əl çəkmək niyyətində deyildirlər.

O ki qaldı sualın ikinci hissəsinə, sözü ATƏM-in baş katibi səfir Xolka vermək istərdim.

S ə f i r X o l k: Bildiyiniz kimi, bu cədvəl danışıqların çox mürəkkəb prosesindən sonra meydana gəlmişdir. Bu cədvəl çərçivəsində olduqca çox mühüm və mürəkkəb məsələləri nəzərə almaq lazım gəlmişdir. Məhz buna görə də cədvəlin yalnız bir tərkib hissəsini götürmək olmaz, onları vahid bir paket kimi əlaqəli şəkildə nəzərdən keçirmək gərəkdir. Təəssüflər olsun ki, indi təfəsilatə varmağa vaxtımız yoxdur.

S u a l: Heydər Əliyev, necə bilirsiniz, hərbi əməliyyatların yenidən gücləndirilməsi Azərbaycanı Minsk qrupunun onun tərəfindən rədd olunan təzəlanmış cədvəlini qəbul etmək və Azərbaycan rəhbərliyini Azərbaycan–İran sərhədində Rusiyanın hərbi qüvvələrinin saxlanması ilə razılaşmaq məcburiyyətində qoymaq məqsədilə ətraflı, düşünülmüş və planlaşdırılmış tədbir deyilmi?

H e y d ə r Ə l i y e v: Mən bu variantı istisna etmirəm, çünki Rusiya Federasiyasının vasitəçiliyi ilə Azərbaycanla Dağlıq Qarabağ arasında əldə olunmuş saziş əsasında atəşin dayandırılmasına çox sabit surətdə əməl edildiyi bir vaxtda hərbi əməliyyatların gücləndirilməsini başqa heç nə ilə izah etmək olmaz.

S u a l: Heydər Əliyev, Azərbaycan hökuməti Qarabağ münaqişəsinin nizama salınması məsələsində İran İslam Respublikasının hər hansı təşəbbüsünü qəbul etməyə hazırdır mı?

H e y d ə r Ə l i y e v: Biz İran İslam Respublikası tərəfindən hələlik heç bir təşəbbüs almamışıq. İran Prezidenti cənab Haşimi

Rəfsəncani bu gün Bakıya gəlir. Baxaq görək o nə kimi təkliflər irəli sürəcəkdir. İndi bu suala cavab vermək mümkün deyildir.

S u a l: Xanım Uqqlas, münaqişənin nizama salınmasında Rusiya Federasiyasının rolu sizcə, necədir?

M a r q a r e t a a f U q q l a s: Mən Rusiya Federasiyasına ATƏM-in çox mühüm üzvü kimi baxıram. Buna görə də ümidvaram, hətta bilirəm ki, Rusiya Federasiyası bu münaqişənin aradan qaldırılması üçün ATƏM çərçivəsində səmərəli və əməli işləməyi çox istəyir.

S u a l: Xanım Uqqlas, BMT Təhlükəsizlik Şurası tərəfindən 874 nömrəli qətnamənin qəbul olunmasını Mario Raffaelinin Azərbaycan üçün bir çox cəhətdən məqbul olmayan təkliflərini Azərbaycana qəbul etdirmək məqsədilə ona təzyiq vasitəsi saymaq olarmı?

M a r q a r e t a a f U q q l a s: Xeyr.

S u a l: Cənab Əliyev, bunu mümkün hesab edirsinizmi ki, öz ərazilərinizi qorumaq, ölkənin birliyini saxlamaq üçün nə vaxtsa hərbi yardım üçün Rusiya və İran kimi xarici ölkələrə müraciət etmək lazım gələcəkdir?

H e y d ə r Ə l i y e v: Hələlik ki, bu gün biz beynəlxalq təşkilatlara – BMT Təhlükəsizlik Şurasına, ATƏM-ə, Minsk qrupuna böyük ümidlər bəsləyirik və əlbəttə, öz respublikamızın qüvvələrinə və imkanlarına bel bağlayırıq. Əgər bütün bunlar heç bir nəticə verməsə, bu halda Azərbaycan Respublikası öz ərazi bütövlüyünü qorumaq və öz vətəndaşlarının təhlükəsizliyini təmin etmək üçün lazımı qərarlar qəbul etmək hüququnu saxlayır.

«TÜRKİYƏ CÜMHURİYYƏTİ – 70» ELMİ-PRAKTİK KONFRANSIN İŞTİRAKÇILARINA

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Qardaş Türkiyə Cümhuriyyətinin yaranmasının 70 illiyi oktyabr ayının 29-da tamam olur. Soykökümüzün, adət və ənənələrimizin, bir çox müqəddəs mənəvi sərvətlərimizin ayrılmaz tellərlə bir-birinə bağlı olduğu türk xalqının bu böyük bayramı eyni zamanda, Azərbaycan üçün də əziz gündür.

Türkiyə Cümhuriyyətinin banisi, XX əsrin bəşəriyyətə verdiyi böyük dühalardan Mustafa Kamal Atatürkün azadlıq və demokratiya ideallarına sonsuz məhəbbəti, sərkərdəlik və dövlətçilik məharəti sayəsində türk xalqı tarixin çətin sınaqlarından çıxıb qurtuluş tapdı. Dünya Türkiyə Cümhuriyyəti adlı azad və məğrur bir məmləkəti tanımalı oldu.

Türkiyə hazırda dünyanın siyasi durumunda nüfuzlu təsir qüvvəsinə malik, ümumbəşəri dəyərləri qorumaq əzmində olan, iqtisadi və mədəni səviyyəsi etibarilə inkişaf etmiş qüdrətli dövlətlərdən birinə çevrilmişdir. Atatürkün məşhur «Yurdda sülh, cahanda sülh» ideyasından doğan işığa doğru irəliləyən müasir Türkiyə dövlətinin yeritdiyi daxili və xarici siyasətin, sosial-iqtisadi və mədəni tərəqqi təcrübəsinin elmi-nəzəri tədqiqat obyektinə çevrilməsi, öyrənilməsi böyük əhəmiyyət kəsb edir. Hazırkı elmi-praktik konfransın işinin bu baxımdan səmərəli olacağına, qardaş ölkə ilə hərtərəfli əməkdaşlığımızın yeni mərhələyə ucaltmasına xidmət edəcəyinə inanırıq.

Mən bu xeyirxah tədbirin iştirakçılarını Azərbaycan dövləti adından və şəxsən öz adımdan səmimi-qəlbdən təbrik edir, hamınıza cansağlığı, səadət, elmi yaradıcılıq fəaliyyətinizdə uğurlar diləyirəm.

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Bakı şəhəri, *26 oktyabr 1993-cü il*

**TÜRKİYƏ RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB SÜLEYMAN DƏMİRƏLƏ**

Əziz və hörmətli Süleyman bəy!

Milli bayram – Respublika Elan Edilməsi Gününün 70 illiyi münasibətilə Sizi ürəkdən təbrik edir, Sizə möhkəm cansağlığı, səadət, bütün Türkiyə xalqının tərəqqisi naminə yorulmadan göstərdiyiniz fəaliyyətdə müvəffəqiyyətlər arzulayıram.

Azərbaycanlıların qəlbində Türkiyənin xüsusi yeri var. Sizin müdrikliyiniz sayəsində Azərbaycan və Türkiyə bir-birinə daha yaxın olacaq, daha da doğmalaşacaqlar.

Fürsətdən istifadə edib bütün dost Türkiyə xalqına səmimi-qəlbdən dinclik, firavanlıq, tərəqqi arzuladığımı bildirmək istəyirəm.

Sizi qucaqlayır və öpürəm.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Bakı şəhəri, 28 oktyabr 1993-cü il

**TÜRKİYƏ RESPUBLİKASININ BAŞ NAZİRİ
XANIM TANSU ÇİLLƏRƏ**

Hörmətli xanım Tansu Çillər!

Milli bayram – Respublika Elan Edilməsi Gününün 70 il-
liyi münasibətilə Sizi ürəkdən təbrik edir, Sizə və bütün Türkiyə
xalqına dinclik, səadət və müvəffəqiyyətlər arzulayıram.

Ümidvaram ki, ölkələrimiz arasında dostluq və sıx əmək-
daşlıq sülh işinə, xalqlarımızın tərəqqisinə və əmin-amanlı-
ğına xidmət edəcəkdir.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Bakı şəhəri, 28 oktyabr 1993-cü il

**TÜRKİYƏ BÖYÜK MİLLƏT MƏCLİSİNİN
SƏDRİ ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB HÜSAMƏDDİN
CİNDORUQA**

Hörmətli cənab Hüsaməddin Cindoruq!

Milli bayram – Respublika Elan Edilməsi Gününün 70 illiyi münasibətilə Sizi və bütün Türkiyə xalqını Azərbaycan xalqı adından və şəxsən öz adımdan təbrik edir, Sizə möhkəm cansağlığı, səadət və fəaliyyətinizdə müvəffəqiyyətlər arzulayıram.

Əminəm ki, ölkələrimiz arasında dostluq və sıx əməkdaşlıq əlaqələri xalqlarımızın tərəqqisi işinə xidmət edəcək, onların hər ikisi üçün faydalı olacaqdır.

Hörmətlə,

HEYDƏR ƏLİYEV
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Bakı şəhəri, 28 oktyabr 1993-cü il

**AZƏRBAYCAN VƏ İRAN PREZİDENTLƏRİ
ARASINDA DANIŞIQLARIN YEKUNLARINA
HƏSR OLUNMUŞ BİRGƏ MƏTBUAT
KONFRANSINDA BƏYANAT**

28 oktyabr 1993-cü il

Hörmətli Prezident, hörmətli xanımlar və cənablar!

İran İslam Cümhuriyyətinin Prezidenti hörmətli ağayi Haşimi Rəfsəncani və onu müşayiət edən yüksəkvəzifəli dövlət nümayəndələri bizim dəvətimizlə üç gündür ki, Azərbaycanda səfərdədirlər. Qeyd etmək istərdim ki, Azərbaycan Respublikası özünü müstəqil dövlət elan etdikdən sonra bu, İran İslam Cümhuriyyətinin bizə gələn yüksək səviyyəli ilk nümayəndə heyətidir. Bu danışıqların nəticəsində Azərbaycan Respublikası ilə İran İslam Cümhuriyyəti arasında imzalanmış sənədlər də müstəqil Azərbaycan dövlətinin İran İslam Cümhuriyyəti ilə yüksək səviyyədə imzaladığı ilk sənədlərdir. Biz bu səfərdən, görüşlərdən, aparılan danışıqlardan çox məmnunuq və güman edirəm ki, bu gün imzalanan sənədlər İran İslam Cümhuriyyəti ilə Azərbaycan Respublikası arasında olan dostluq və əməkdaşlıq əlaqələrinin yeni mərhələsinin başlanğıcıdır.

İran İslam Cümhuriyyəti Prezidentinin və onu müşayiət edən şəxslərin Azərbaycanda olduğu vaxt Azərbaycan Respublikası üçün yeni bir çətinliyə təsadüf etmişdir. Bu günlərdə erməni silahlı dəstələri Azərbaycan Respublikasının bir neçə məntəqəsinə yeni hücumlar etmişlər. Zəngilan rayonu iki-üç

gündür ki, mühasirə şəraitində yaşayır. Biz Azərbaycanın müharibə şəraitində olması və Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycana təcavüzü ilə əlaqədar bu danışıqlarımızda çox geniş fikir mübadiləsi apardıq. Cənab Haşimi Rəfsəncani bu sahədə də müəyyən səylər göstərdi və bölgədə dünəndən atəşin dayandırılması üçün Ermənistan tərəfi ilə bir neçə dəfə danışıqlar apardı. Güman edirik ki, İran İslam Cümhuriyyəti rəhbərliyinin və şəxsən cənab Haşimi Rəfsəncaninin bu sahədə fəaliyyəti davam edəcək və o öz imkanlarından istifadə edib Azərbaycan Respublikasının təcavüzdən xilas olması üçün lazımı fəaliyyət göstərəcəkdir.

Cənab Haşimi Rəfsəncani kimi, mən də qeyd etmək istəyirəm ki, aparılan danışıqlardan, görüşlərdən və bu gün imzalanmış sənədlərdən biz çox razıyıq. Belə hesab edirik ki, bu səfər çox səmərəli oldu və güman edirəm ki, dostluq və əməkdaşlıq əlaqələrimiz bundan sonra sürətlə inkişaf edəcəkdir. Cənab Haşimi Rəfsəncaninin Azərbaycana təşrif gətirməsi münasibətilə bir daha təşəkkür edirəm və İran İslam Cümhuriyyətindən burada olan bütün qonaqlarımıza işlərində müvəffəqiyyətlər diləyirəm. Təşəkkür edirəm.

S u a l: Ağayi Haşimi Rəfsəncani, Siz üç gündür ki, Azərbaycandasınız, bir sıra görüşlər keçirmisiniz. Mən bilmək istərdim, yalnız İran İslam Cümhuriyyətinin Prezidenti kimi yox, həm də İran dövlətinin bir vətəndaşı kimi, burada keçirdiyiniz görüşlərdən hansı uzun müddət yadınızda qalacaqdır?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Verdiyiniz suala, yəni hansı günlərin daha yadda qalan olduğuna cavab vermək mənim üçün çətinidir. Çünki hamısı mənim üçün yaxşı keçmişdir. Buraya qədər basdıgım andan hörmətli Prezident cənab Əliyev və

Azərbaycan Respublikasının digər hökumət və dövlət xadimləri tərəfindən çox mehriban və xoş qarşılandım. Elə hiss edirəm ki, öz evimizə gəlmişəm. Olduğumuz bütün yerlər – istər mədəniyyət mərkəzləri, istərsə də müəssisələr bizim üçün çox maraqlı idi. Hərbi hospitalda müalicə olunan yaralı əsgərlərin yanında, istərsə də Şəhidlər xiyabanında olmaq mənim yaddaşımda silinməz izlər buraxmışdır. Mənim üçün ən əhəmiyyətli və ən əməli cəhət budur ki, bizim aramızda tam qarşılıqlı anlaşma və mehriban ünsiyyət hökm sürür ki, bu da gələcək əlaqələrimiz üçün ən böyük təminatdır. Ən əhəmiyyətli cəhət budur ki, burada adamlar, azərbaycanlılar bizi çox yüksək əhvali-ruhiyyə ilə qarşıladılar. Bu isə gələcəkdə hər şeyin inkişaf edəcəyinə ümid verir.

S u a l: Möhtərəm prezidentlər, gələcəkdə Aralıq dənizinə qədər uzanan neft kəmərinin keçəcəyi təxmini marşrut kimi, İran ərazisi müzakirə obyektinə çevrilibmi və əgər Azərbaycan ərazisində gedən müharibə daha geniş miqyas alarsa, Azərbaycan rəhbərliyi hərbi yardım üçün Rusiyaya, İrana, yaxud başqa dövlətə müraciət edəcəkmi?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Sizin sualınızın birinci hissəsini dəqiqləşdirəkmi? Aralıq dənizinə gedən neft kəmərinin İran ərazisindən keçməsinə deyirəm. Bu sualı kimə vermisiniz?

M ü x b i r: Hər iki Prezidentin cavab verməsini xahiş edərdim.

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Neft kəmərinin İran ərazisindən keçməsi məsələsi protokollaşdırma və yaxud qarşılıqlı anlaşma sənədi səviyyəsinə gəlib çatmamışdır. O ki qaldı Azərbaycandan çəkiləcək neft kəmərinin İran ərazisindən keçib-keçməyəcəyinə, İran öz ərazimizdir, öz vətənimizdir və istənilən vaxt bu barədə danışa bilərik.

Heydər Əliyev: Mən də bu fikirdəyəm ki, bu neft kəmərlərinin hansının haradan keçməsi hələ heç də məlum deyil, bu məsələləri qabaqlamağa ehtiyac yoxdur. Bu məsələlər bir neçə dövlətin danışıqları və razılığı nəticəsində ola bilər. Bu danışıqlar, bu sazişlər nə nəticə verəcəksə, elə də olacaqdır. Mən cənab Prezidentə təşəkkür edirəm ki, İran ərazisindən Azərbaycan üçün hər bir kəmərin, hər bir borunun keçməsinə elə indi razılıq verir. Sualın ikinci hissəsinə gəldikdə isə mən belə hesab edirəm ki, indi biz çox gərgin şəraitdə, müharibə şəraitindəyik. Şübhəsiz ki, öz torpaqlarımızı özümüz qoruma-lıyıq, öz gücümüzə güvənməliyik və öz xalqımızın gücü ilə də öz torpaqlarımızı işğalçılardan təmizləməliyik. Bu yolda başqa hansı vasitələrdən istifadə ediləcəyi hələ məlum deyildir.

S u a l: Birinci sualın hörmətli İran Prezidentinədir. Azərbaycan Respublikasının Zəngilan rayonundakı son hadisələrlə əlaqədar İran sərhədində vəziyyət çox gərginləşmişdir. Bununla əlaqədar İran tərəfi bu yaxınlarda hər hansı tədbir görəcək, ya yox?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Biz dünən mənim adımdan Ermənistan prezidentinə müraciət göndərmişik. Ona xatırlatdıq ki, bizə vəd etmişdiniz ki, hazırda olduğunuz yerdən bir qarış da olsa irəli getməyəcəksiniz. Ona dedim ki, verdiyiniz vədə əməl etməlisiniz. Hətta ona xatırlatdım ki, yeni həmlələrlə əlaqədar çoxlu qaçqınlar yaranmışdır ki, bu da yeni problemlər törədir. Günortadan sonra mənə xəbər çatdırdılar ki, atəş kəsilmişdir. Cənab Heydər Əliyev də belə bir məlumat aldı ki, Zəngilan rayonunda atəş kəsilmişdir. Bununla belə, əlbəttə, biz heç vaxt öz sərhədlərimizdə təhlükəli vəziyyətin yaranmasına dözməyəcəyik. Ümidvaram ki, vəziyyət yaxşılığa doğru dəyişir.

S u a l: İkinci sualım Azərbaycan Respublikasının Prezidentinədir. Hörmətli Heydər bəy, çoxlu müqavilə imzalandı, lakin onların arasında müdafiə haqqında, yaxud hərbi müqavilə imzalanmadı. Belə müqavilələr nəzərdə tutulubmu?

Heydər Əliyev: Əgər nəzərdə tutulmuş olsaydı, imzalanardı.

S u a l: Hörmətli Heydər bəy, müşahidəçilərin fikrincə, Zəngilanda yaranmış vəziyyət Rusiyanın təkliflərini Azərbaycanın qəbul etməməsi ilə bağlıdır. Söhbət Rusiya ordusunun Azərbaycana qayıtmasından və Xəzər dənizinin statusu barədə Rusiyanın təklifinin qəbul edilməməsindən gedir. Bu barədə Sizin fikrinizi bilmək istədim.

H e y d ə r Ə l i y e v: Ola bilər, bu sizin şəxsi fikrinizdir. Bizdə belə məlumat yoxdur. Çünki rus qoşunlarının Azərbaycana qayıtması haqqında bizə heç bir təklif edilməmişdir. Bu sizin fikriniz ola bilər.

S u a l: Birinci sualım Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyev cənablarındadır. Cənab Prezident, havaların soyuması, iqlimin bir az da sərtləşməsi Azərbaycanda hərbi və siyasi iqlimin kəskinləşməsi ilə üst-üstə düşdüyü bir məqamda Sizin fikrinizi bilmək istəyirəm: cənab Əkbər Həşimi Rəfsəncani ilə qaçqınların bundan sonrakı axınının yerləşdirilməsi ilə bağlı hər hansı söhbətiniz oldumu və İran tərəfi Sizə söz verdimi ki, belə bir addım atacaq?

H e y d ə r Ə l i y e v: Bəli, cənab Həşimi Rəfsəncani ilə bizim aramızda bu barədə çoxlu söhbətlər olmuşdur və biz ümidvarıq ki, İran İslam Cümhuriyyəti və şəxsən cənab Həşimi Rəfsəncani bizim qaçqınlara köməyi bundan sonra da davam etdirəcəklər.

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Mən müzakirə zamanı cənab Heydər Əliyevə belə bir fikrimi bildirdim ki, sizin qaçqınlarınız

bizim üçün müharibə apardığımız dövrdəki qaçqınlarımız timsalındadır. İstədikləri vaxt İran torpağının sakinləri ola, burada yaşaya bilərlər. Lakin biz belə bir cəhəti üstün tuturuq ki, daha yaxşı olar, öz doğma torpaqlarına ev-eşiklərinə qayıdıb yaşasınlar. Qaçqın olmaq, əlbəttə, çox pis vəziyyətdir. Və biz istədik ki, onlar hələlik olduqları yerdə qalsınlar. Biz apardığımız müharibənin təcrübəsindən belə bir yəqinlik hasil etmişik ki, adamlar öz yerlərini tərk etməyəndə istədiklərinə daha tez nail ola bilərlər. Fələstinin təcrübəsinə nəzər salın: öz torpaqlarından getmiş, qoyub qaçmış, tərk etmiş fələstinlilər bir daha öz yerlərinə qayıda bilmirlər. Əksinə, öz torpaqlarında, ev-eşiklərində qalanlar İsrail işğalçılarına qarşı uğurla mübarizə aparırlar. Bosniyada da eyni vəziyyətdir. Biz kömək edirik, lakin camaatı, xalqı qaçqın düşməyə təşviq etmirik. Qadınlar, uşaqlar məcburiyyət üzündən qaçqın vəziyyətinə düşsələr də, cavanlar bunu özlərinə heç cür rəva görməməlidirlər, kişi kimi, mərdliklə vuruşmalıdırlar. Təşəkkür edirəm.

S u a l: İranın Azərbaycanda, Əfqanıstanda və Bosniya-Herseqovində baş verən hadisələrə münasibətdən bütün dünya belə bir nəticəyə gəlmişdir ki, doğrudan da İran sülhpərvər ölkədir. Biz istədik Tacikistan hadisələrinə də öz prizmamızdan baxaq və deyək ki, Tacikistanda sülhün və əmin-amanlığın bərpa olunması sahəsində İran tərəfindən nə kimi tədbirlər gözlənilir və edilir?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Biz Orta Asiya respublikalarında – Tacikistanla qonşu ölkələrdə səfərdə olarkən onların dövlət xadimləri və başçıları ilə belə qərara gəldik ki, Tacikistanda vəziyyət nizama salınanadək müştərək tədbirlər görülsün. İlk tədbir kimi qərara alındı ki, Tacikistanın və İranın Xarici İşlər nazirləri İranda görüşsünlər və sülhün, əmin-amanlığın

bərpası yollarını müzakirə etsinlər. İnşallah, Tehrana qayıdandan sonra görəcəyimiz ilk tədbir bu olacaq.

S u a l: Mənim sualım cənab Heydər Əliyevədir. Azərbaycan MDB-yə daxil olduqdan sonra Azərbaycanda baş verən hadisələrə həmin birliyin üzvü olan ölkələrin münasibəti necədir və nə kimi tədbirlər görülmüşdür?

H e y d ə r Ə l i y e v: Azərbaycan Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olarkən qarşıya belə bir məqsəd qoyulmamışdır ki, Azərbaycanın Ermənistanla gedən müharibəsində yeni bir tədbir olacaqdır. Ancaq məlumdur ki, Ermənistan silahlı qüvvələrinin ərazimizə təcavüzü ilə əlaqədar biz son vaxtlar Rusiya Xarici İşlər Nazirliyinin vasitəçiliyi ilə bir sıra danışıqlar aparırıq və Rusiya da bu danışıqlarda iştirak edir. Müstəqil Dövlətlər Birliyinin üzvü olan başqa dövlətlər isə hələlik bu məsələyə qarışmamışlar.

S u a l: Sualım İran İslam Respublikasının Prezidenti ağayi Həşimi Rəfsəncaniyədir. Möhtərəm Prezident, İranın Dağlıq Qarabağ ətrafında apardığı danışıqlardan, verdiyi bəyanatlardan konkret əməli tədbirlərə keçməsi mümkün-dürmü? Əgər mümkündürsə, bu hansı halda baş verə bilər?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Ümidvaram ki, hələlik əməli işlər görməyə ehtiyac yoxdur. Görürəm ki, siz hərbi köməyi nəzərdə tutursunuz. Əlbəttə, biz çalışacağıq mümkün olan bütün səyləri göstərək ki, iş gəlib bu yerə çatmasın.

S u a l: Cənab Həşimi Rəfsəncani, cənab Heydər Əliyev, bilmək istərdim ki, bu münaqişənin aradan qaldırılmasında beynəlxalq təşkilatların göstərə biləcəyi kömək axıra qədər heç bir nəticə vermədən davam edərsə, onların bu fəaliyyətinə ümid bəsləmək nə dərəcədə doğru olardı?

H e y d ə r Ə l i y e v: Biz beynəlxalq təşkilatların fəaliyyətinə ümid bəsləmişik və indi də bəsləyirik. Birləşmiş Millətlər Təşkilatına, ATƏM-ə ümid bəsləyirik. Münaqişənin aradan qaldırılması üçün onların fəaliyyətinin indiyədək müsbət nəticə verməməsi göz qabağındadır. Ancaq dünya birliyi tərəfindən tanınmış və dünya birliyini təmsil edən bu nüfuzlu təşkilatlardan biz imtina edə bilmərik. Əksinə, çalışmışıq və bundan sonra da çalışacağıq ki, bu təşkilatların imkanlarından maksimum istifadə etməyə nail olaq. Ermənistan silahlı qüvvələrinin təcavüzü ilə əlaqədar olaraq dünən mən Birləşmiş Millətlər Təşkilatına və onun Təhlükəsizlik Şurasına müraciət etmişəm. Xahiş etmişəm ki, Təhlükəsizlik Şurası təcili olaraq bu məsələni müzakirə etsin.

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Mən də o fikirdəyəm ki, beynəlxalq təşkilatların fəaliyyəti faydalı ola bilər və onları rədd etmək lazım deyil. Əlbəttə, bununla belə, iki tərəf özü öz taleyi haqqında fikirləşməlidir. Çünki yalnız iki tərəf bir-birinə ürək yandıra bilər, başqası onların halına o qədər də can yandıra bilməz.

S u a l: Mənim sualım hörmətli Prezident Həşimi Rəfsəncaniyədir. İranın və Türkiyənin Azərbaycana olan tarixi, sosial, mədəni yaxınlığını nəzərə alan xüsusən Qərbi mətbuatı belə bir iddia ortaya atır ki, Türkiyə və İran Azərbaycan ilə münasibətlərini genişləndirmək baxımından son dərəcə böyük bir rəqabət içərisindədirlər. Bu iddiaya münasibətiniz necədir?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Əlbəttə, imperialist dairələrin mətbuatında həmişə belə şeytani əməllər özünü göstərir. Hətta mən öz mətbuatımızdan da gileylənirəm ki, bəzən belə fikirlər onların da səhifələrində özünə yer tapır. Mən istərdim ki, hər iki dövlət Azərbaycanla əməkdaşlıq sahəsində öz aralarında əmək-

daşlıq etsin. Əlbəttə, bəzi əlaqələr, məsələn, iqtisadi əlaqələr yaratmaq sahəsində rəqabət ola bilər. Hətta ölkənin özündə də bəzi sahələrdə müxtəlif təşkilatlar, birliklər bir-biri ilə rəqabətdə olurlar. Bu, təbii haldır. Əlbəttə, bizim Azərbaycanla iqtisadi əlaqələr yaratmağımız o demək deyildir ki, biz buraya nüfuz dalınca gəlirik. Yalnız əməkdaşlıq etmək istəyirik. Ümidvaram ki, Türkiyənin mövqeyi də belə olacaq.

S u a l: Cənab Rəfsəncani, sualım Sizədir. Azərbaycanın cənub-qərbinin Ermənistan tərəfindən işğal olunması, son məlumata görə Azərbaycan–İran sərhədinin 70 kilometrində Ermənistan silahlı qüvvələrinin nəzarət etməsi İran dövləti üçün, İran İslam Respublikası üçün qaçqınlardan əlavə, daha nə kimi problemlər yaradır?

H a ş i m i R ə f s ə n c a n i: Mən bu barədə əvvəlki cavabımda dedim ki, bununla əlaqədar Ermənistan prezidentinə müraciət göndərmişəm və bildirmişəm ki, hazırkı vəziyyətə biz heç cür dözə bilmərik.

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

NƏŞRİYYATDAN	5
BÖYÜK MISSİYANI GERÇƏKLƏŞDİRƏN DÜHA.....	6
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MİLLİ MƏCLİSİNİN İCLASINDA ÇIXIŞ	
<i>15 iyun 1993-cü il</i>	43
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN BƏYANATI	
<i>2 iyul 1993-cü il</i>	52
AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARININ PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB BİLL KLİNTONA	
<i>2 iyul 1993-cü il</i>	55
İSTANBULDA İQTİSADI ƏMƏKDAŞLIQ TƏŞKİLATININ 2-ci GÖRÜŞÜNÜN İŞTİRAKÇILARINA	
<i>5 iyul 1993-cü il</i>	56
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN	

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN BƏYANATI**

5 iyul 1993-cü il..... 57

**«OSTANKİNO» DÖVLƏTLƏRARASI TELEVİZİYA
ŞİRKƏTİNƏ MÜSAHİBƏ**

6 iyul 1993-cü il..... 61

**FRANSA RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB FRANSUA MİTTERANA**

13 iyul 1993-cü il..... 77

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN
AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN
SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN VƏ ATƏM-in DAĞLIQ
QARABAĞA DAİR MİNSK KONFRANSININ
SƏDRİ MARIO RAFFAELLİNİN BİRGƏ
MƏTBUAT KONFRANSINDA BƏYANATI**

14 iyul 1993-cü il..... 78

**MİSİR ƏRƏB RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB MƏHƏMMƏD HÜSNÜ
MÜBARƏKƏ**

21 iyul 1993-cü il..... 96

**BMT TƏHLÜKƏSİZLİK ŞURASININ SƏDRİNƏ
SURƏTİ: BMT-nin BAŞ KATİBİNƏ**

26 iyul 1993-cü il..... 97

**«ROSSIYSKİ FERMER» QƏZETİNİN MÜXBİRİ
VASİF SƏMƏDOV İLƏ SÖHBƏT**

3 avqust 1993-cü il..... 100

**«SOBESEDNIK» QƏZETİNİN MÜXBİRİ MİXAİL
SERDYUKOV İLƏ MÜSAHİBƏ**

10 avqust 1993-cü il..... 107

**BOLİVİYANIN PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB XAYME PAS SAMORAYA**

10 avqust 1993-cü il..... 117

**SİNQAPUR RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB Vİ KİM VİYƏ**

10 avqust 1993-cü il..... 118

**EKVADORUN PREZİDENTİ ZATİ-ALİLƏRİ
CƏNAB RODRİQO BORXA SEVALOSA**

10 avqust 1993-cü il..... 119

**KONQO RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB DANİEL SASSU
NQESSOYA**

12 avqust 1993-cü il..... 120

**YAZIÇI ALEKSANDR PROXANOV
İLƏ MÜSAHİBƏSİ**

12 avqust 1993-cü il..... 121

BİLƏSUVAR, CƏLİLƏBAD, MASALLI,
LƏNKƏRAN, ASTARA, YARDIMLI VƏ LERİK
RAYONLARINDAN SEÇİLMİŞ XALQ
DEPUTATLARI VƏ HƏMİN RAYONLARDAN
OLAN RƏHBƏR İŞÇİLƏR VƏ ZİYALILARLA
GÖRÜŞ

13 avqust 1993-cü il..... 129

YEKUN SÖZÜ

13 avqust 1993-cü il..... 151

«ENERJİ, EKOLOGİYA, İQTİSADİYYAT»
İKİNCİ BEYNƏLXALQ SİMPOZİUMUN
İŞTİRAKÇILARINA

17 avqust 1993-cü il..... 160

APARICI NEFT ŞİRKƏTLƏRİNİN VƏ KORPORA-
SİYALARIN NÜMAYƏNDƏLƏRİ İLƏ GÖRÜŞ

17 avqust 1993-cü il..... 161

QABON RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB ƏL-HƏCİ ÖMƏR
BONQOYA

17 avqust 1993-cü il..... 171

İNDONEZİYA RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB SUXARTOYA

17 avqust 1993-cü il..... 172

**BMT TƏHLÜKƏSİZLİK ŞURASININ SƏDRİNƏ
SURƏTİ: BMT-nin BAŞ KATİBİNƏ**

18 avqust 1993-cü il..... 173

**AZƏRBAYCAN MİLLİ TELEVİZİYASI İLƏ
XALQA MÜRACİƏT**

23 avqust 1993-cü il..... 175

**BAKIDA ÜMUMRESPUBLİKA MÜŞAVİRƏSİNDƏ
ÇIXIŞ**

24 avqust 1993-cü il..... 192

**«NEZAVİSİMAYA QAZETA»NIN MÜXBİRİ
VİTALİ TRETYAKOV İLƏ MÜSAHİBƏ**

24 avqust 1993-cü il..... 218

**MÜHARİBƏ QURBANLARININ MÜDAFİƏSİ
ÜZRƏ BEYNƏLXALQ KONFRANS İŞTİRAK-
ÇILARINA MÜRACİƏT**

31 avqust 1993-cü il..... 229

**AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARININ
PREZİDENTİ CƏNAB BİLL KLİNTONA,
AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARININ VİTSE-
PREZİDENTİ CƏNAB ALBERT QORA, AMERİKA
BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARI KONQRESİNİN SPİKERİ
CƏNAB TOMAS FOLİYƏ**

2 sentyabr 1993-cü il..... 231

TACİKİSTAN RESPUBLİKASI ALİ SOVETİNİN SƏDRİ İMAMƏLİ RƏHMANOV CƏNABLARINA

9 sentyabr 1993-cü il..... 234

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN SƏLAHİYYƏTLƏRİNİ HƏYATA KEÇİRƏN RESPUBLİKA ALİ SOVETİNİN SƏDRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN MƏTBUAT KONFRANSINDA BƏYANATI

10 sentyabr 1993-cü il..... 235

BƏSTƏKAR ARİF MƏLİKOVA

14 sentyabr 1993-cü il..... 252

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI DAXİLİ İŞLƏR NAZİRLİYİNDƏ KEÇİRİLMİŞ MÜŞAVİRƏ

20 sentyabr 1993-cü il..... 253

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ ELMLƏR AKADEMİYASINDA ZİYALILARLA GÖRÜŞ

21 sentyabr 1993-cü il..... 267

RESPUBLİKA ALİ SOVETİNDƏ GƏNCLƏRİN NÜMAYƏNDƏLƏRİ İLƏ GÖRÜŞ

22 sentyabr 1993-cü il..... 295

AKADEMİK AZAD MİRZƏCANZADƏYƏ

28 sentyabr 1993-cü il..... 326

**BAKİ KONDİŞİONER ZAVODUNDA PAY-
TAXTIN SƏNAYE MÜƏSSİSƏLƏRİNİN ƏMƏK
KOLLEKTİVLƏRİ NÜMAYƏNDƏLƏRİNİN
MİTİNGİNDƏ ÇIXIŞ**

28 sentyabr 1993-cü il..... 327

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MİLLİ
MƏCLİSİNİN İCLASINDA RESPUBLİKADA
QANUNSUZ HƏBSLƏRİN OLUB-OLMAMASI
HAQQINDA MƏSƏLƏNİN MÜZAKİRƏSİ
İLƏ BAĞLI ÇIXIŞ**

29 sentyabr 1993-cü il..... 338

**BEYNƏLXALQ AHİLLAR GÜNÜ
MÜNASİBƏTİ İLƏ MÜRACİƏT**

1 oktyabr 1993-cü il..... 351

**ÜMUMÇİN XALQ NÜMAYƏNDƏLƏRİ MƏCLİSİ
DAİMİ KOMİTƏSİNİN SƏDRİ TSYAO Şİ
CƏNABLARINA**

1 oktyabr 1993-cü il..... 353

XALQ ŞAİRİ MƏMMƏD ARAZA

6 oktyabr 1993-cü il..... 355

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI PREZİDENTİNİN
ANDİÇMƏ MƏRASİMİ**

10 oktyabr 1993-cü il..... 356

**AZƏRBAYCANIN MÜSTƏQİLLİK GÜNÜ
MÜNASİBƏTİLƏ XALQA TƏBRİK**

18 oktyabr 1993-cü il..... 368

**ATƏM-in SƏDRİ İSVEÇİN XARİCİ İŞLƏR NAZİRİ
MARQARETA AF UQQLAS İLƏ GÖRÜŞ**

26 oktyabr 1993-cü il..... 370

**MARQARETA AF UQQLAS İLƏ DANIŞIQLAR
BAŞA ÇATDIQDAN SONRA BİRGƏ MƏTBUAT
KONFRANSINDA BƏYANAT**

26 oktyabr 1993-cü il..... 379

**«TÜRKİYƏ CÜMHURİYYƏTİ – 70» ELMİ-
PRAKTİK KONFRANSIN İŞTİRAKÇILARINA**

26 oktyabr 1993-cü il..... 386

**TÜRKİYƏ RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB SÜLEYMAN DƏMİRƏLƏ**

28 oktyabr 1993-cü il..... 388

**TÜRKİYƏ RESPUBLİKASININ BAŞ NAZİRİ
XANIM TANSU ÇİLLƏRƏ**

28 oktyabr 1993-cü il..... 389

**TÜRKİYƏ BÖYÜK MİLLƏT MƏCLİSİNİN SƏDRİ
ZATİ-ALİLƏRİ CƏNAB HÜSAMƏDDİN
CİNDORUQA**

28 oktyabr 1993-cü il..... 390

**AZƏRBAYCAN VƏ İRAN PREZİDENTLƏRİ
ARASINDA DANIŞIQLARIN YEKUNLARINA
HƏSR OLUNMUŞ BİRGƏ MƏTBUAT
KONFRANSINDA BƏYANAT**

28 oktyabr 1993-cü il..... 391

Kitabı çapa hazırlayan	<i>Tofiq Babayev</i>
Rəssamı	<i>Fuad Fərəcov</i>
Texniki redaktoru	<i>Zoya Nəcəfova</i>
Yığım üzrə operator	<i>İlhamə Kərimova</i>
Kompyuter tərtibatı	<i>Məhəbbət Orucov</i>

Cildin hazırlanmasında AZƏRTAC-ın materiallarından istifadə olunmuşdur.

«Tayms» qarnitur. Formatı 60×90 1/16. Ofset kağızı № 1
Şərti çap vərəqi 25,5. Uçot nəşr vərəqi 26,0. Tirajı 3000
Müqavilə qiyməti ilə.

Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyi
Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı
Bakı – Mehdi Hüseyn küç. 55, dalan 2, ev 3.

«Şərq-Qərb» mətbəəsi, Aşıq Ələsgər küçəsi 17.